

မဂ္ဂပစ္စယော

ကျော်ဖြူ

မဂ္ဂဇင်း

(၆၄)နှစ်မြောက် အဘဘိုးမင်းခေါင်ထွက်ပွဲ အထိမ်းအမှတ်

ခုနစ်ရက် သားသမီးများအတွက် ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်က ဆောင်ရွက်ပေးနေပြီ

- အမိအဘတွေက ကိုယ့်သားသမီးတွေကို ဆင်စီးမြင်းရုံပြီး ဘဝခရီးတစ်လျှောက် ပန်းခင်းတဲ့လမ်းကို လျှောက်လှမ်းစေချင်တာ မေ့တာပါပဲ။ ဒါကြောင့် ကိုယ့်သားသမီးလေးတွေကို ကံဇာတာ မြင့်မားစေတဲ့ ရက်တွေ၊ နေ့တွေမှာ မွေးစေချင်ကြပါတယ်။ အဲဒီလိုကိစ္စတွေ ဖြစ်ခဲ့ရင် ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်ထံမှာ သင့်လျော်တဲ့ မွေးရက်ကို တွက်ချက်လိုက်ပါ။

မွေးရက်ရွေးခြင်း

- မွေးလာတဲ့ ကလေးအတွက် မွေးသည့်အချိန်မှစလို့ လူမှုရေး၊ ပညာရေးတွေ ကောင်းစေဖို့ ဆောင်ရွက်ပေးပြီး မျက်နှာမြင် ချစ်ခင်စေ၊ နာမည်ကြားရုံနှင့် လူတိုင်းက ဖြူစေမယ့် နာမည်ကောင်းတွေကို ရွေးလိုက်ပါ။

ကလေးအမည်ပေးလွှာ

- မင်္ဂလာမောင်မယ်တို့အတွက် နေ့ကောင်းနဲ့ရက်သာကိုရွေးပြီး တစ်သက်မခွဲ ရွှေလက်တွဲရမယ့်အဆောင်

မင်္ဂလာရက်မြတ် လက်ထပ်ရက်ရွေး

- အလုပ်ကြီးအကိုင်ကြီး ဆိုင်ကြီးကနွားကြီးတွေအတွက်

လုပ်ငန်းအမည်ပေး

- ငွေကြေးအဆင်ပြေလို့ အိုးအိမ် အသစ်ဆောက်မယ့်အခါ

အိမ်ဆောက်ပန်းတင်မင်္ဂလာ

- နာမည်ကျော်ကြား လူသိများပြီး ဝင်ငွေကောင်းစေမယ့်

အနုပညာရှင်တို့၏ အမည်ပေးလွှာ

စသည့် အကြောင်းအရာတို့ကို စနစ်တကျ တွက်ချက်ဆောင်ရွက်ပေးနေပါပြီ။ နယ်မှ ဆောင်ရွက်လိုသူများ တယ်လီဖုန်းဖြင့် ဆက်သွယ်ခဲ့ပါလျှင် စာတိုက်၊ မော်တော်ကား စသည့် ရောက်ရှိမည့် လမ်းကြောင်းများနှင့် ပြန်လည်ပေးပို့နေပါပြီ။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ...

ဆရာမ ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်-၂၀၅(က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(ဂ)၊

ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

ဖုန်း-၀၁-၆၄၃၀၃၀၊ ၀၉-၇၀၉၉၅၉၅၆၇

လာဘ်မိုးစွေဂါထာ

ဂါမေဝနေစသဗ္ဗတ္ထ၊

ဒေဝေဟိမနုဿေဟိစ။

အာဘတောနန္ဒလာဘောမေ၊

သဒါဟောတုဘဝါဘဝေ။

မဂ္ဂပတ္တယော
ရောင်ပြန်
မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ အမှတ် (၂၇၃)

❀ မောင်မောင်မြင့်အေး စီစဉ်မွမ်းမံတည်းဖြတ်သည်။ ❀

ထုတ်လုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဦးသန်း(လာဘ်မိုးစွေ) အုပ်ချုပ်မှုအယ်ဒီတာ - ဒေါက်တာစောယုနွယ်
အမှုဆောင်အယ်ဒီတာ - နန္ဒာမိုးကြွယ်၊ သန္နာဇင် အယ်ဒီတာရုံးအဖွဲ့ - စိုးစိုး

ထုတ်ဝေသူ - ဦးမောင်မောင်မြင့်အေး(၀၀၉၅၆)မှ ထုတ်ဝေ၍ ဝင်းထွန်း(၀၀၁၂၆)၊ အမှတ်-၃၇၊ ရေကျော်လမ်းမကြီး၊ ပုဂ္ဂန်တောင်ပြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့မှ ပုံနှိပ်သည်။

အုပ်ချုပ် - ၁၀၀၀၊ တန်ဖိုး - ၂၄၀၀ ကျပ်

စာအုပ်ချုပ် - ရှုကီ၊ အတွင်းဖလင် - မျိုးဝင်းကျော်၊ မျက်နှာပုံပန်းချီ - မင်းညွန့်(ရွှေတံဆိပ်ရ)၊ အတွင်းပန်းချီ - သန်းတော်သစ်၊ အောင်နိုင်လတ်၊ စိုးအောင်၊ စံလွင်မောင်၊ ချမ်းအေးဟန်၊ စံထူး တို့က ပန်းချီဆွဲ၍ မျက်နှာပုံရုပ်ဖစ်ကို စိုးဝင်းထွန်းမှ ဖန်တီးသည်။

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၏ ပုဂ္ဂိုလ်

လစဉ်ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းသည် ဘာသာရေးသက်သက်စာအုပ် မဟုတ်ပါ။ လောကီရေးရာ၊ မြန်မာ့ နေရာ သုတအခြာပြောကိုလည်းကောင်း၊ ရသပြောကိစ္စတို့၊ ဝတ္ထုရှည်များကိုလည်းကောင်း၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ဗဟုသုတဖြစ်ဖွယ် အကြောင်းအရာများ၊ ထေရဝါဒနှင့် မဆန့်ကျင်သော ဘာသာရေးဆိုင်ရာ ဆောင်းပါးများ၊ ထူးခြားသော စေတီပုထိုးများ၊ ရဟန်း သံဃာများအကြောင်း၊ ဗေဒင်၊ ယတြာဆိုင်ရာ ပညာရပ်ဆောင်းပါးများ၊ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတို့၏ အကြောင်းအရာများကို ဖော်ပြလျက်ရှိသော မဂ္ဂဇင်း ဖြစ်ပါသည်။ ဤ၌ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအကြောင်းကို ထည့်သွင်းဖော်ပြရာတွင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများအပေါ် ယုံကြည်ကိုးကွယ်မှုနှင့် ဆိုင်ဘဲ ထိုပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ၏ ခြင်းရာအတ္ထုပ္ပတ္တိကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ ကျင့်စဉ်များကိုလည်းကောင်း၊ ၎င်းတို့၏ စွမ်းဆောင်ချက် များကိုလည်းကောင်း ဗဟုသုတ ဖြစ်စေရန်အလို့ငှာ ထည့်သွင်းဖော်ပြခြင်းသာ ဖြစ်ပါသည်။

မဂ္ဂပစ္စယော

ရောဂါ

မဂ္ဂဇင်း

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ၊ အမှတ် (၂၇၃)

မာတိကာ

ရှောင်ပြန် ကဗျာ

မောင်လွမ်းရည်(ရွှေတောင်) အောင်ရာဇာ(ဥက္ကလာ)၊ သွေးရည်၊
 ဆုမွန်ဦး(ဟင်္သာတ)၊ မောင်သုဆွေ(သပြေရုံ)၊ နန္ဒာမိုးကြယ်၊
 ခဲမြင့်နောင်၊ ချစ်နောင်မောင်(က.ပ.န)

ရှောင်ပြန် အခန်းဆက်ရသ

BURMESE CLASSIC

ထောင်မှူးများ အလိုရှိသည်(၁၁၂)	
ဗဟိုစော	၁၃၀
တောကြီးတစ္ဆေ(၆)	
တာတောကြီး	၁၉၀
တဝအသင်္ချေ(၄)	
မင်းသိင်္ခ	၂၀၀
မာယာဒေဝီနှင့် ကျောက်စိမ်းရုပ် အရုပ်တော်ပုံ(၁)	
မောင်ယဉ်မွန်(မောင်နေခြည်)	၂၁၄
မွန်တည်ချိန်မှာ အရိပ်ရာသူ(၄)	
ကျော်မြသန်း	၂၃၀

ပုပ္ဖားသရာတော် ဦးဂျော်နီ (၁) ဦးကုမာရ

လမ်းဆုံတည်ရာ၊ သာသနာပြု

ကျော်စိလင်း

၈-၇၇

ထိုင်းနိုင်ငံဘန်ကောက်မြို့၏

စန်နိုးကြီး

ရှေးဟောင်းပြတိုက်ရုပ်ပွားတော်

(မြို့သူတွေ(ကျွန်ုပ်တို့)အတွက်)

၈-၂၈

ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့ရှိ စန်နိုးကြီးတော်

အဘဦးမင်းခေါင်အား

ပူဇော်ခြင်း

မြန်မာ့ရှင်

၈-၇၈

မြန်မာ့ရေးရာ

- အောင်(၁၀၀)ခု အောင်တော်မူစေတီတော်ကြီး၏...နှင့် သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဇဝန ပန်းတနော်နောင်လတ် _____ ၁၇
- ပဒေသာရပ်တို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားစက်ဝန်းထဲက...နှင့် မဟာမုနိရုပ်ပွားတော် စိမ်းသူဟန် _____ ၂၂
- ဗုဒ္ဓဘာသာက အနေကဇာတင်ပူဇော် ရန်ကင်းတောင်ဆရာတော် မင်းမာယ _____ ၂၅
- ထိုင်းနိုင်ငံ ဘန်ကောက်မြို့၏ တန်ခိုးကြီး... မြေခွေဝေ(ကျွဲပင်း) _____ ၂၈

ရှောင်ပြန် ရသ

- ပုဂံရိယာယ် သုမာယာ နုဿကော်ဝင်း _____ ၁၄၀
- ညောင်လိပ်ပြာ ဝေဒနာသည် ဘာမြို့ _____ ၁၅၆
- ညင်းဆာရန် သင်းပျံမွှေးကြည် သေးသူစံ _____ ၁၇၂
- ရန်ကင်းရန်ကင်း ရန်ကင်းရန်ကင်း ထွန်းဟိန်းထက် _____ ၁၈၄
- ပိပိဇာဆရာသိန်းနှင့် ဂန္တီရုပညာ ဆေး(သုံးဆယ်) _____ ၂၄၂
- ဆင်စီးထက်ပြင်းသော နဂိုနှင့် _____ ၂၆၆

အတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်မှန်မှုခင်းများ

၈ - ၁၆၃ ထုတ်(ပညာရေး)

မင်းသိင်္ခ *ကလေးချစ်*

(ယခင်လူမှုအဆက်)

၈ - ၂၀၀

ကယ်ဒီတာအဖွဲ့/ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)
 - လမ်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။
 ၀၉-၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉-၅၀၉၂၄၇၇

လောကီရေးရာ

ဝါလလွတ်ကင်း တူရာသီ ကျွတ်သီတင်း

တက္ကသိုလ်သွင်ဥက္ကာ ၃၁

သီတင်းကျွတ်လနှင့်အတူ ဖျော်ရွှင်နိုင်ပါစေ

ဒေါက်တာစောယုနွယ် ၃၃

ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းပြက္ခဒိန်

အင်ကြင်းဖြူဖြူ(တောင်ငူ) ၃၆

၂၀၁၆ မျောက်နှစ် ၁၂ လရာသီဖွားများ...စက်တင်ဘာလ

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်) ၃၇

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ ၂၀၁၆ ခုနှစ် အောက်တိုဘာလ...

ကောတီအောင်သိန်း ၄၀

သည်လအတွက် ကောင်းသောရက်

နွယ်သာကီအောင် ၄၃

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည်လမှာ

တောကကိုရင် ၄၅

အောက်တိုဘာလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

နေမျိုးထွင့်ခေါင် ၄၆

အလုပ်အကိုင် အောင်မြင်ရန်

မဟိုစော့ခေါင် ၄၇

သည်လဖွားအတွက် ကံဇာတာ

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ် ၄၈

မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိတရားတော် အပိုင်း(၂)

အရှင်ဝိမလ ၁၁၆

ခြင်္သေ့အကြောင်း တစေတစောင်း

နတ်ထီးလှိုင် ၁၂၀

အနန္တဝါးအင် ကျေးဇူးရှင်

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ) ၁၂၅

ရွှေကိုမလို ရေကိုသာလိုသည်

တက္ကသိုလ်သစ် ၁၃၅

တရားစောင့်သောမင်း

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး) ၁၃၇

ပြည်တွင်းပြည်ပ ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လှတိုး(ပိတ်ပညာ) ၁၄၆

ဘဝအမောစင်မယ့် လှတောတစ်ခွင် ဟာသများ

ဦးကောင်းထူး ၁၄၉

ရည်ရွယ်သည်မှာ

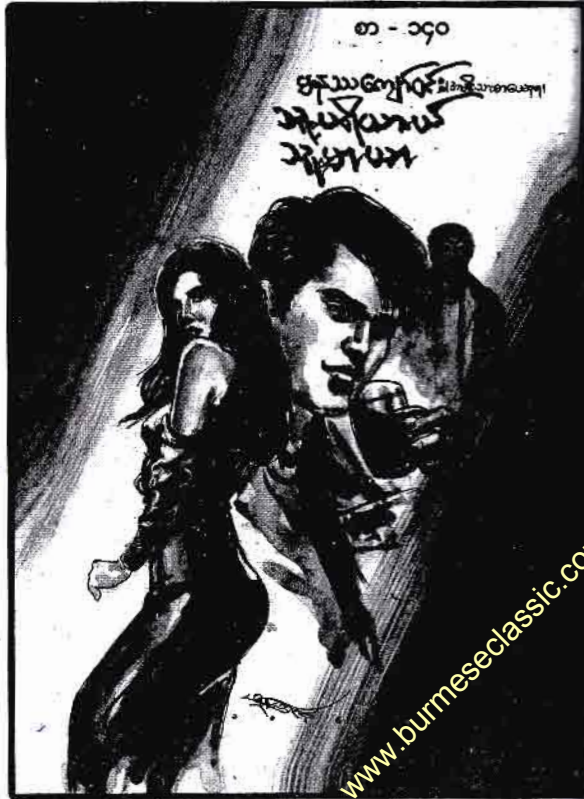
ခေါ်မေ့တရီ ၁၅၃

ရင်ထဲကဆူး

အောင်ကျော်ညို(ဆင်ချဆိပ်) ၁၆၀

အတိတ်မှ ဖြစ်ရန်မှန် မှုခင်းများ

လှမိုး(ပညာရေး) ၁၆၃

ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့် (ပုံကောင်)

စာ - ၆၅

လောကီရေးရာ

ဝိန်းခံတပ်မြို့ဟု ခေါ်ပါသည်
မောင်ကောင်းမြင့် ----- ၁၆၈

လာဇာဒေဝီနတ်သမီး အတ္ထုပ္ပတ္တိ
ဦးသန်းဝင်း ----- ၁၇၇

ဧတု သင်္ခတ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ
ဆရာယဉ်သာမြင့် ----- ၁၇၉

ဆရာသမားဆိုတာ ဒါနန်းဟေ့
ခေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၂၀၈

ဒီလိုလက်မျိုး သင့်မှာရှိခဲ့လျှင်
ခေါက်တာစောယုနွယ် ----- ၂၂၄

ရှောင်တတ် တိမ်းတတ်ပါစေ
ဟန်သီဝင်း ----- ၂၂၇

အမှောင်ဓာတ်ကို ရှောင်စေလို
ချစ်မမသက် ----- ၂၄၁

ပန်းတစ်ပွင့်တောင်တွင် ဝေသောနင်း
မောင်ချိုဝေ ----- ၂၄၈

ပေစာပြောသော ရက် ၁၀၀ လက်ထောက်မေဒင်ဟောကိန်း
ညွန့်နိုင်မာ(ကျောက်ဆည်) ----- ၂၅၁

ကြီးပွားချမ်းသာအောင် ကြေးကိုးကြေးကိုဆောင်
ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်) ----- ၂၅၃

ရတနာမြတ်သုံးပါးအကျိုး အကျိုးလာဘ်မိုးသို့စွေ
တဖြူပွင့် ----- ၂၅၅

ပီတိစားသော စကားများ
ပန်းတနော်နောင်လတ် ----- ၂၅၈

ဆည်းဆာချိန် တိမ်တောက်ခြင်း
သောင်းညွှတ်(ပန်းထော်ကျွန်း) ----- ၂၆၃

ကံတွေကောင်းလို့ အကြောင်းလှပါစေ
မင်္ဂလာဦးရွှေအိုး ----- ၂၆၅

ရောင်ပြန် မျက်နှာဖုံးဆောင်းပါး

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ပုံများ ----- ၄၉

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ရန်ဘေးဟူသမျှ ကင်းဝေးစေသော
ဝိမုတ္တိအရိယာအင်း
မင်းထက်ကျော် ----- ၅၇

မင်းဓမ္မတောင်နှင့် အဘအောင်မင်းခေါင်
မောင်မောင်မြင့်အေး ----- ၆၀

ပုပ္ပားနှင့် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်
ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့် ----- ၆၅

အဘဘိုးမင်းခေါင်အား ပူဇော်ခြင်း
မြန်နန်းရှင် ----- ၇၀

အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ သိဒ္ဓိရှင်တောင်ရေနှင့်
ရှင်ရှင်ခါရိုက်တာကြီး
မြန်နန်းရှင် ----- ၇၄

ပုပ္ပားဆရာတော် ဦးကျော်နီ(ခ)ဦးကုမာရ လမ်းဆုံတည်ရာ...
ကျော်စံလင်း ----- ၇၇

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ
နန္ဒာမင်းခေါင် ----- ၈၂

ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင် မဟာအောင်မင်းခေါင်
ဂန္ထီရဆရာစံ ----- ၈၅

ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် နိမိတ်တဘောင် ကဗျာများ
ချစ်မုန်းငြိမ်း ----- ၈၉

အောင်မင်းခေါင် ဓမ္မစေတီတော် ဗုဒ္ဓပူဇနိယပွဲ ကျင်းပပူဇော်
မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်မြေ) ----- ၉၂

ဝိဇ္ဇာထိပ်ခေါင် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် တည်ထားပူဇော်...
မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်မြေ) ----- ၉၈

အဖေကြီး အောင်မင်းခေါင်၏ စေတီများ...
မော်တင်သိန်းဇော်စေ ----- ၁၀၃

အဘဘိုးမင်းခေါင် ပုတီးစိပ်နည်း
သုတေသီမြင့်ထွန်း ----- ၁၀၇

၈ - ၂၅

၈ - ၆၀

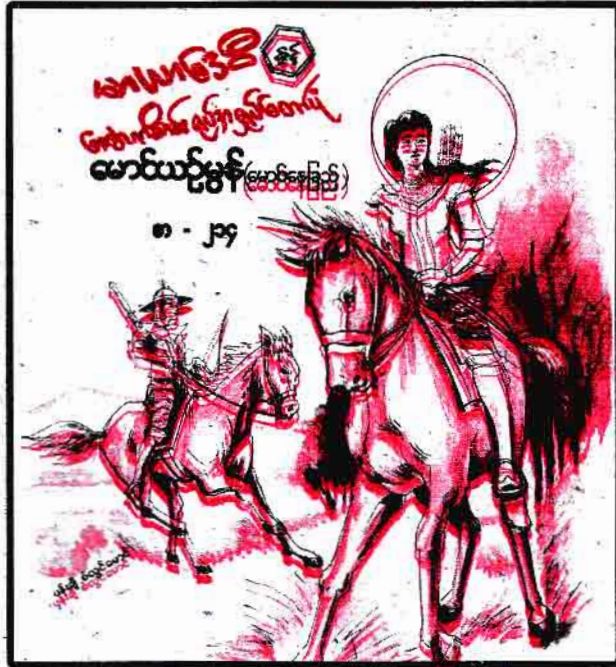
ပင်လယ်ကမ်းခြေ အလှူအတန်း
ခေတ်မော်ဂျင်ခေတ်

၈ - ၃၉၀

တောကြီး (၆)
တာတေကြီး

(ယောင်လှအောင်)

မာယာဒေဝီ
မော်လမြိုင်

၈ - ၂၄

ရောင်ပြန် တိုင်းရင်းဆေး

အာဟာရပြည့် ဆေးဖက်ဝင် စားပင်သီးနှံများ
သုတေသီဆရာငြိမ်း _____ ၂၇၄

ပီးလောင်ပြီးပြာ လိုရာသုံးပါ
ကျော်ဇောဟိန်း(နှံသာ) _____ ၂၇၀

လစဉ်ထုတ် ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်း၊ ပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်းသို့ စာမူပေးပို့ခြင်း၊ စာမူခထုတ်ယူခြင်းတို့ကို နံနက်(၁၀:၀၀)နာရီမှ မွန်းလွဲ(၂:၀၀)နာရီအတွင်း (စနေ၊ တနင်္ဂနွေနှင့် ပြန်တမ်းဝင် ရုံးပိတ်ရက်များမှအပ) ကိုယ်တိုင်သော်လည်းကောင်း၊ ကိုယ်စားလှယ်လွှဲစာဖြင့်သော်လည်းကောင်း လာရောက်ထုတ်ယူနိုင်ကြပါသည်။ စာမူပေးပို့ရာ၌ မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ တိုက်ရိုက်ပေးပို့ခြင်းမရှိပါက တာဝန်ယူမည်မဟုတ်ပါ။

ဝိဇ္ဇာထိပ်ခေါင် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်

တည်ထားပူဇော် သုံးပါးကပ်ကျော်

ဂျိုးနုဝင်း ကမ္ဘာ့အေးပေါ်တော်

စမ်းတိုင်ဝင်း(မြေရောင်ခဲခြ)

၈ - ၉၈

ရှောင်ပြန်ဗေဒင်

သိသာစေကြောင်း၊ မင်္ဂလာနိမိတ်ကောင်း

ခေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၂၅

ရှောင်ပြန် အထူးယတြာ

နိုင်ငံခြားရောက်ပြန်မိသည့်အတွက် အထူးဟောကိန်း

ခေါက်တာစောယုနွယ် _____ ၂၉

လူတွေ့သိ နတ်တွေ့ကြားစေ

လူတွေ့သိ၍ နတ်တွေ့ကြားစေ _____ ၂၉

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏ ပြစ်ရုပ်ဆန်းပျား

ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင် မဟာပထမ အောင်မင်းခေါင်

ရွှေမင်းခေါင်

၈ - ၈၂

၈ - ၁၈၄

၈ - ၂၆၆

အယ်ဒီတာအဖွဲ့/ကြော်ငြာနှင့် ပြန်ဆိုရေး

လာဘ်မိုးစွေ စာပေ

တိုက် - ၂၇၊ အခန်း - ၁၂ (မြေညီထပ်)

၅၂ - လမ်း (အောက်)၊ ဗိုလ်တထောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကုန်မြို့။

၀၉ - ၄၂၁၀၀၅၉၂၅၊ ၀၉ - ၅၀၉၂၄၇၇

ဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင် ပုတီးစိပ်

နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂေါ ဣတိပိ

အရဟံ

နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂေါ ဣတိပိ

သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ

နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂေါ ဣတိပိ

ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော

နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂေါ ဣတိပိ

သုဂတော

နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂေါ ဣတိပိ

လောကဝိဒူ

နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂေါ ဣတိပိ

အနတ္တရောပုရိသဓမ္မသာရထိ

နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂေါ ဣတိပိ

သတ္တာဒေဝမနုဿာနံ

နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂေါ ဣတိပိ

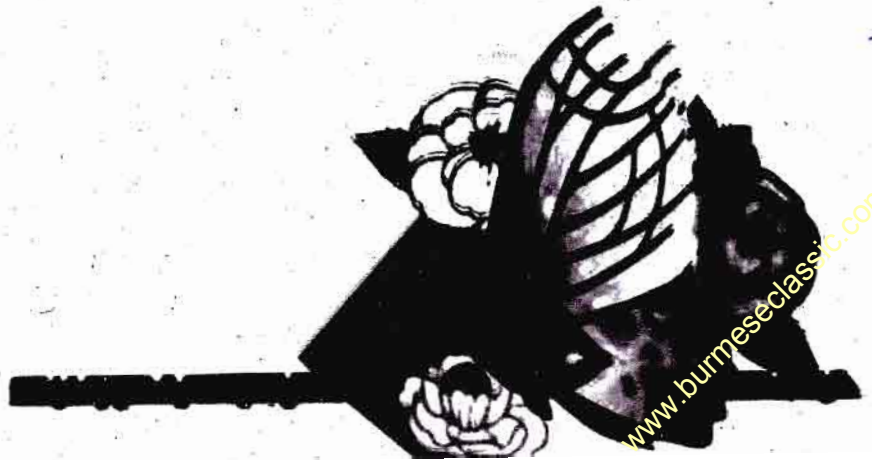
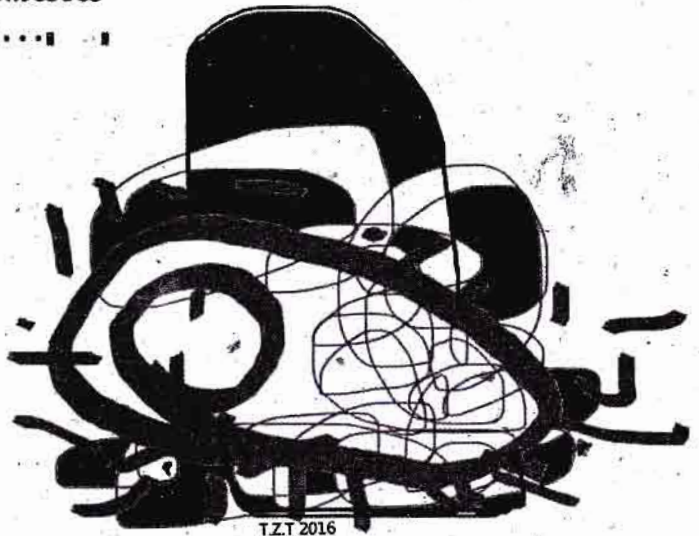
ဗုဒ္ဓေါ

နမော ဗုဒ္ဓါယ သောဘဂေါ ဣတိပိ

ဘဂေါ

ပံ့ပိုးမှု မောင်လွမ်းချစ် (ရွှေတောင်)

- ▶ လူ့ဘဝထဲ ရောက်လာပြီး
လူဖြစ်မယ်မှ မကြံသေးဘူး
လူမဆန်သူတွေကြောင့်
လူဖြစ်ရုံမို့
လူ့လောကထဲက ပြန်ထွက်သွားရတော့မှာလား။
- ▶ - အကာလည သန်းခေါင်ယံ
အမှိုက်ပုံ ရွံရှာစရာထဲ
အနီးစုတ်ပတ်ထားတဲ့ နီတာရဲလေး
အဝေးက ဘယ်သူလာကယ်မလဲ
အုပ်...အုပ်...အုပ်...။ ။

ယူဂိုက်ပါဒ်

မောင်သူဆွေ (သင်္ကြံ)

- ကိုယ့်လက်ဆောင်ပန်းဖြူလွှဲ
လွမ်းယူပါ သည်းဦးခင်။ ။
- မယူချင်ပန်ဆင်ပေး
ခေါင်းလေးငုံစဉ်။
- နှလုံးက ခုန်ချင်ချင် -
မယုံရင် ခင်စမ်းလှည့်။
- တဒိတ်ဒိတ်ပါကွယ်
စိတ်အတာ ငယ်မှုသွေးတို့
နွေးထွေးနေရဲ့။ ။

T.Z.T 2016

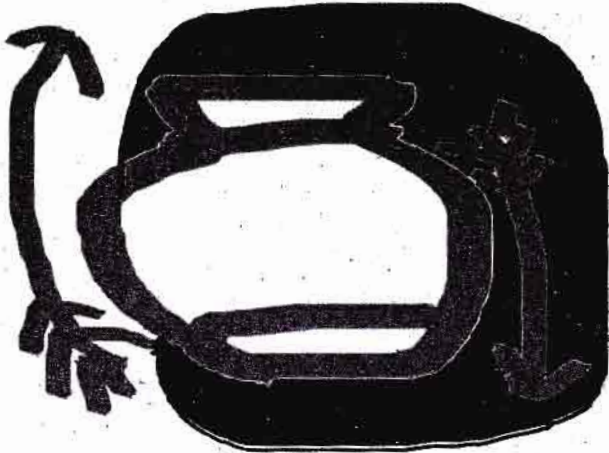

T.Z.T 2016

ယုံမိယောင်မှား ပဲမြင်ရှောင်

- မောင်းတင်ကာ...
ကောင်းကင်မှာ ကောက်ကြောင်းခြစ်လို့
စင်ဆင်မလို ပျိုး...။
- - ရာသီအချိန်...
ညာပလီတိမ်တစ်စုနဲ့
အခါမီသူ့ဂုဏ်ထိန်းလည်း
အနောက်တောင်လေထဲယိမ်းတယ်
စိမ်းနိုင်တဲ့ မိုး...။ ။

T.Z.T 2016

သစ္စာတိုင် ပျေးလှိုင်

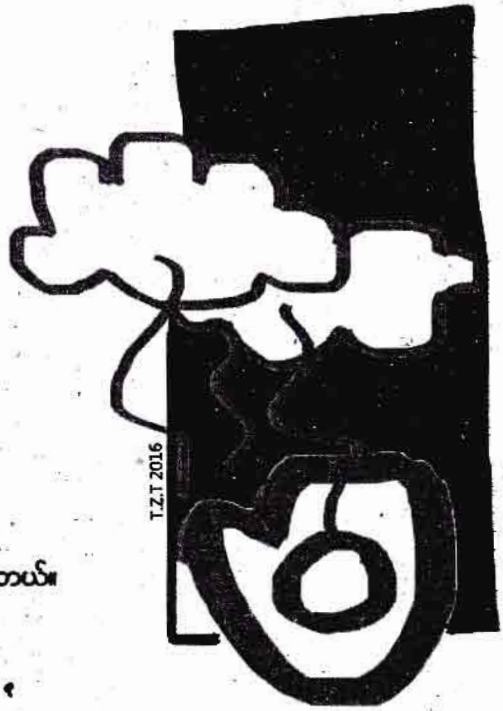
- နုကုလ ပါရိက
မိဘများ အလင်းမြင်။
- သုဝဏ္ဏသွယ်
ပြားဆိပ်မွန် လဲရာထ
လျှောက်ကြည်လင်း။
- ဘုရားလောင်း တတ်ပေါင်းတွင်
ကျောင်းဝင်တဲ့ သင်္ခမ်း။
- ဟိသစွံ တရားတန်ခိုးနဲ့
သားရွှေခိုးထမ်း။ ။

ပိုးမှာတမ်း

အမည်ပေး (ဟင်္သာထ)

- အစဉ်အလာတရားကြီးကို /
ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်စံနစ်ယောက်လို
လွယ်လွယ်ထားရတာ...
အေးမြချင်တာပေါ့
ရွာသွန်းချင်တာပေါ့
လယ်မြေယာမြေ
တောတွေတောင်တွေ
စိုစိုစိမ်းစိမ်း လေမှာယိမ်းက
မြင်စမ်းချင်တာပေါ့။
- ဒါပေမဲ့
ခိုက်ရန်ဒေသတွေက
အရင်ကနဲ့ မတူဘူး
ကြီးမားပြီးရင်း ကြီးမားလာတယ်။
ငြိမ့်မှုတွေက အရင်ကနဲ့မတူဘူး
ထူပြောပြီးရင်း ထူပြောလာတယ်။
- စိန်ခေါ်မှုတွေက
အရင်ကနဲ့ မတူဘူး
တစ်မျိုးပြီးရင်း တစ်မျိုး
အသွင်အမျိုးမျိုး ပြောင်းပြောင်းလာတယ်။
တိုးတိုးတစ်မျိုး ကျယ်ကျယ်တစ်ဖုံ
မယုံယုံအောင်ပြောပြီး
အတင်းဝင် အတင်းတိုး
အတင်းဖျက် အတင်းလုယက်
မိုးရက်ကိုတောင်မချန်
ပူနိုင်ပေ အားကြီးလွန်း
တိမ်ယံမှာ အသံသာပေးရပေမဲ့
ရွာရေးငယ်မသေချာတာမို့
တကယ်လို့များ
နောက်ကျခဲ့ရင်
မိုးကို
အဆိုးမမြင်ကြပါနဲ့နော်...။

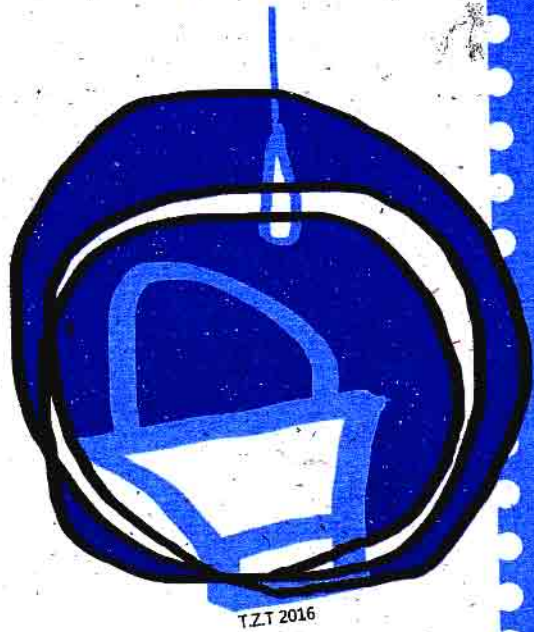

T.Z.T 2016

ဘရင်းဒင့်ရုပ်ရှင် ချစ်နှစ်မောင် (ကဏ္ဍ ၁)

- မိုးရွာတုန်းရေခဲ
ရေပြည့်ရေလျှံ တူသော်ငြား။
- ဒုတိယကန်နှင့် လက်ဆွဲပုံး
ရေဆုံနှုန်းပမာဏ
ကွာခြားနား။

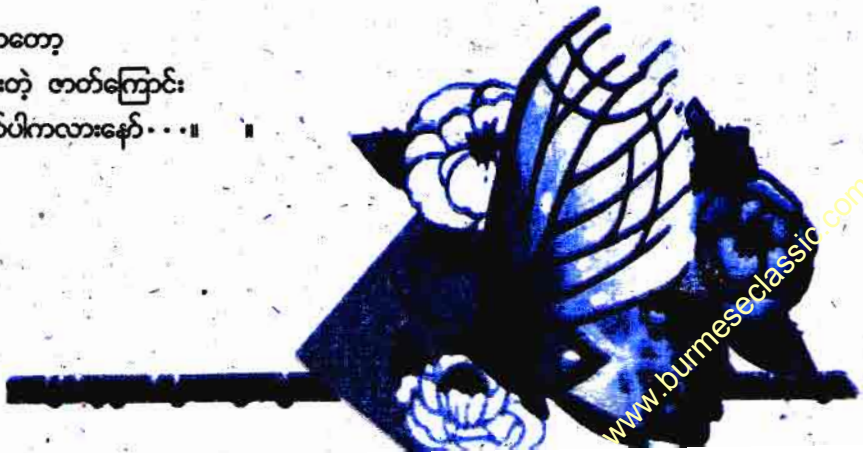
T.Z.T 2016

ပစ္စက္
အားပေးကြယ်

- “ဖားတုလို့ ခရုခုန်
အိုင်ပျက်ရုံ ရှိတော့မပေါ့”...တဲ့။
- တွေ့တယ်မဟုတ်လား
ခြင်္သေ့ထိုင် ထိုင်တဲ့ဖား
တုံးအောက်မှာ ပြာ။
- ခုန်တဲ့...ခရု
(ဟော...)
အောင်လေယျတုရယ်နဲ့
သပြေနုခက်တွေ ဝေလို့။
- တစ်ခါတစ်ရံမှာတော့
ထင်မှတ်မထားတဲ့ ဇာတ်ကြောင်း
ပြောင်းလဲတတ်ပါကလားနော်...။

ဘဝသင်္ဂါရု အောင်ရာဇာ (ဥက္ကလာ)

- ကြက်သွန်ဥနီတစ်လုံး
အပေါ်ယံပျက်နှာဖုံးခွာ
အောက်မှာ...တစ်လွှာ
တစ်လွှာ...ထပ်ခွာ
အောက်မှာ...နောက်တစ်လွှာ
တစ်လွှာ...ထပ်ပြီးခွာ
အောက်မှာ...နောက်ထပ်တစ်လွှာ
ထပ်ပြီး...ခွာ...ခွာ...ခွာ...လာခဲ့
(အဲ...ဒီမှာ)
ဘာမှမရှိတော့။

- ဒါ...ဘဝ...တဲ့
ဆရာတစ်ယောက်ရဲ့ ဒဿန
အမှတ်ရမိရဲ့
ထပ်ရရှိတဲ့ အသိတွေထဲ
သတိတွေနဲ့ ခွဲကြည့်လိုက်တော့
အမြဲရှိနေတာက
တစ်ခါတစ်ခါ
ရင်နာအောင် ရသတွေပေးတဲ့
(ဪ...)
သခါရတရားကြီးပါလား...လို့။ ။

အောင်(၁၀၈)ဆူ အောင်တော်မူစေတီတော်မြတ်ကြီး

၆

သၤ သန့? မြေအတွင်းကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသော

လောကထိန္ဒြိယန္ဒရူပိဗ္ဗာနာဆင်းတုတော်

၇

သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဇေန

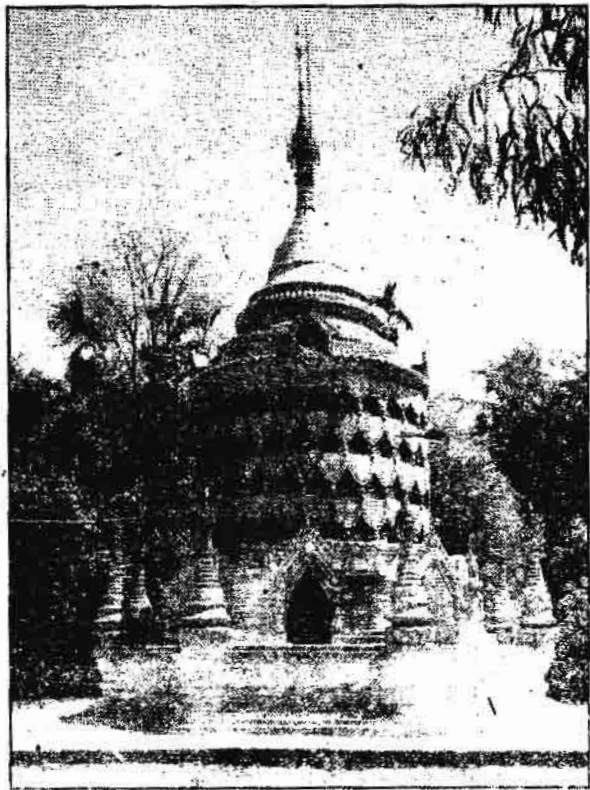
ပန်းတနော် နောင်လတ်

ရောဝတီတိုင်းဒေသကြီး၊ မအူပင်ခရိုင်၊ ပန်းတနော် မြို့နယ်၊ ကျုံတိုင်းကလေးကျေးရွာအုပ်စု၊ ကွင်းပေါက်ကျုံတိုင်း ဖျားကျေးရွာတွင် တည်လှူပူဇော်တော်မူသော “ဖူကျိုက် အောင် ၁၀၈ ဆူ အောင်တော်မူစေတီမြတ်ကြီးသမိုင်း” ကို ၁၉၉၆ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလထုတ် “မြစ်မခမ္ဘာစာသတင်း” တွင် ရေးခဲ့ပြီးပါပြီ။

“ဖူ” ဆိုသည်မှာ “အဘိုး”၊ “ကျိုက်” ဆိုသည်မှာ “ဘုရားဖြစ်၍ “ဖူကျိုက်” ဆိုသည်မှာ “ရှေးက အဘိုးတည်ခဲ့သောဘုရား”၊ “အဘိုးဘုရား” ဟု အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်ဆိုနိုင်ကြောင်း အောင် ၁၀၈ ဆူကျောင်းတိုက်ကြီး၊ မီးပမာနနာယက အသားသတ်လွတ်ဆရာတော် ဦးပညာရံသီက အမိန့်ရှိခဲ့သည်။

သီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာဂုဏ်များနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော အသားသတ်လွတ်ဆရာတော် ဦးပညာရံသီက -

“ဘုရားအစရှိတဲ့ သူတော်ကောင်းတွေက မကောင်း နှစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်ဆိုပြီး ဟောကြားဆုံးမတော်မူတယ်။ သူတော်ကောင်းလမ်းစဉ်ကိုလိုက်ပြီး ဘဝတစ်ပါး ပြောင်းရွှေ့ကွယ်လွန်သွားခဲ့တဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်တွေကို ကောင်းကျိုးသုခတွေ ကြပါစေလို့ ရည်မှန်းပြီး ဝက် အစရှိတဲ့ သက်ရှိသတ္တဝါ

အောင် ၁၀၈ ဆူ အောင်တော်မူ စေတီတော်မြတ်ကြီး

လာဘသိဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်

တွေကို မသတ်ကြပါနဲ့။ အသက်သတ်ခြင်းကို ဆင်ခြင်ရှောင်ရှားကြပါ။ ဆိုပြီး အထူးမေတ္တာရပ်ခံ သတိပေးကာ "ဘဝခရီးသည်တို့ရေ အသိနောက်မကျနဲ့။ ဟိုတုန်းကကောင်းလို့ အခုကောင်းတာ။ အခုကောင်းမှ ရှေးလာမယ့်ဘဝတွေကောင်းကြယ်နော်" ဟု သနာညွှတ်တာသောစကားကို ဖွင့်ဆိုထားပါသည်။

ဖုကျိက်အောင် ၁၀၈ ဆူ အောင်တော်မူစေတီတော်မြတ်ကြီး ဟူ၍ ဘွဲ့တော်ဆက်ကပ်ခြင်းမှာလည်း ၁၀၈ ဆူကုန်သော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်မြတ်များ ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူသည့် ဖူဆိုသော အတိုးများနှင့် ဖီဆိုသော အတွားများ တည်လှူပူဇော်တော်မူသော ဘုရားစေတီတော်ဖြစ်ကြောင်း အသားသတ်လွတ်ဆရာတော် ဦးပညာရံသီက မိန့်ကြားတော်မူပါသည်။

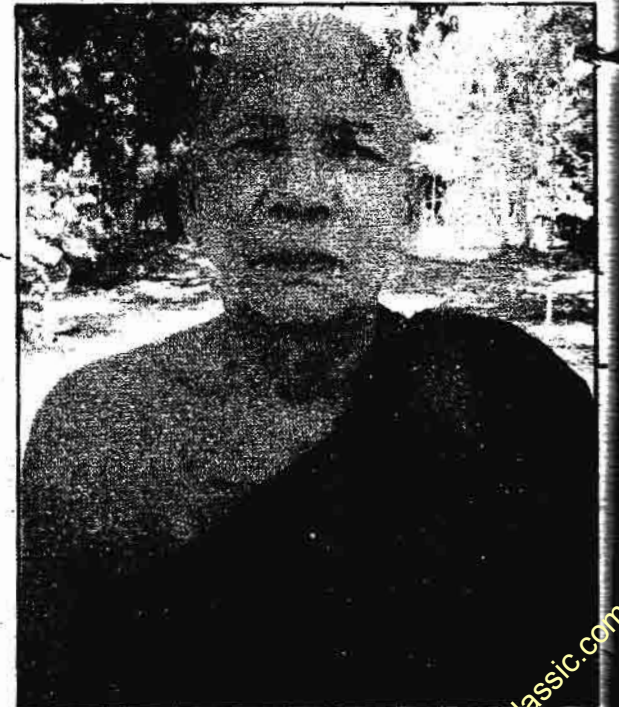
အောင် ၁၀၈ ဆူ ကျောင်းတိုက်ကြီးတွင် သီတင်းသီလစောင့်ထိန်းတော်မူလျက် သီတင်းသုံးတော်မူသော သာ

သနာပြုပုဂ္ဂိုလ်များမှာ -

- (၁) ဦးစီးပဓာနနာယက အသားသတ်လွတ်ဆရာတော် ဦးပညာရံသီ၊
- (၂) သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဝေန၊
- (၃) ဦးသုခ
- (၄) ဦးသုစိတ္တ
- (၅) ဦးပဏ္ဍိ နှင့်
- (၆) ဦးပိသုဒ္ဓဆိုသောရဟန်းတော်များ
- (၇) ရှင်သာမဏေ သုံးပါးတို့အပြင်
- (၈) သီလရှင် ဒေါ်ရူပသီကီတို့ ဖြစ်သည်။

သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဝေနသည် ၁၃၇၆ ခုနှစ်က ဖုကျိက်အောင် ၁၀၈ ဆူ အောင်တော်မူစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ခြေတော်ရင်းရှိ အောင် ၁၀၈ ဆူ ကျောင်းတိုက်သို့ ရောက်ရှိခဲ့သည်။ ရောက်ရှိလာခြင်းမှာ အဓိဋ္ဌာန်ကြောင့် ဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ဦးဝေန၏ အဓိဋ္ဌာန်မှာ သာသနာပြုလိုခြင်းပင်။

ဆရာတော်ဦးပညာရံသီ၏ ခွင့်ပြုချက်နှင့် ဆရာတော်

သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဝေန

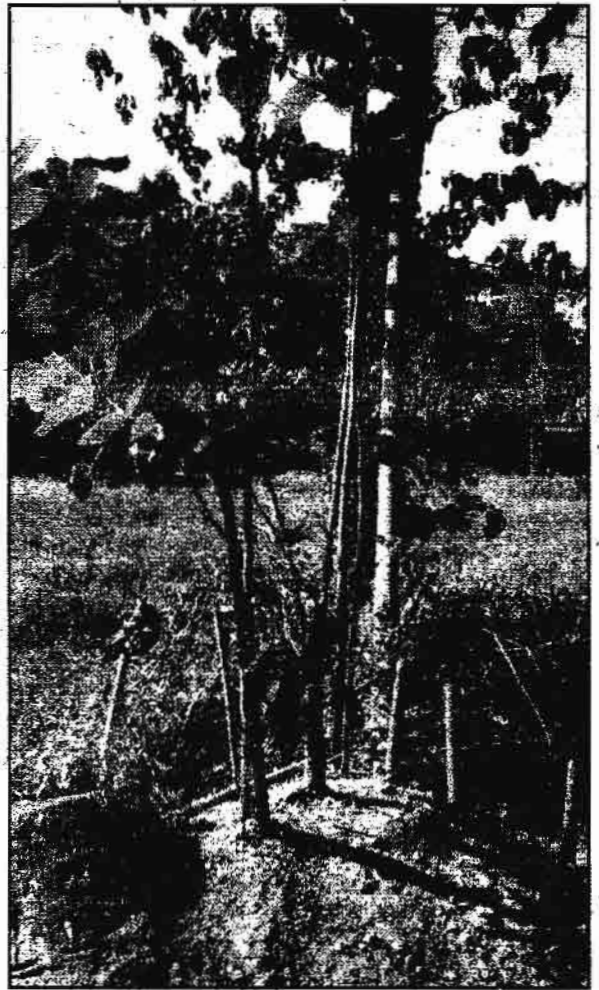

အသားသတ်လွတ်ဆရာတော် ဦးပညာရံသီ

ဦးပညာရံသီ၏ ဩဝါဒကို ခံယူကာ ဆရာတော်ဦးဝေဒနသည် အောင် ၁၀၈ ဆူ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက် သာသနာ့မြေ၌ လာဘာသိဒ္ဓိဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို တည်လှူပူဇော်တော်မူသည်။

သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဝေဒနက ခုနစ်ရက်သား သမီးများဖြစ်ကြသော ဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများကို ဦးဆောင်ကာ လာဘာသိဒ္ဓိဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ကို ပူဇော်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော် တည်လှူပူဇော်နိုင်အောင် စေတနာသုံးတန် ပြတ်သားစွာ မတည်လှူဒါန်းသူများမှာ -

- (၁) ကျွဲတိုင်းကလေးကျေးရွာအုပ်စု အစုကြီးရွာ နေ ဖခင်ကြီး ဦးမောင်အုန်း၊ မိခင်ကြီး ဒေါ်ငွေမြိုင်နှင့်

ပေါက်ရောက်နေသော ဗောဓိညောင်ပင်နှစ်ပင်

- (၂) ကျွဲတိုင်းကလေးကျေးရွာအုပ်စု၊ အစုကြီးရွာ နေ ဦးမင်း ဦးညွန့်တင်၊ အဒေါ် ဒေါ်ဒိန်ဒတ် တို့ဖြစ်သည်။

သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဝေဒန၏ လူအမည်မှာ ဦးစံငြိမ်းဖြစ်သော်လည်း ဦးပိုကားဟု လူသိများသည်။ ၁၃၀၁ ခုနှစ်၊ နတ်တော်လဆုတ် ၈ ရက်၊ အင်္ဂါနေ့က ပန်းတနော် မြို့နယ်၊ ပြလင်းကျေးရွာ၌ မွေးဖွားသည်။

ခမည်းတော်မှာ ဦးသိန်းမောင်ဖြစ်ပြီး မယ်တော်မှာ ဒေါ်စက်ဖြစ်သည်။ ဦးဝေဒနဘွဲ့တော်ဖြင့် ရှင်သာမဏေဝတ်ရာ ဥပဇ္ဈာယ်ဆရာတော်မှာ လက်ဝဲတံးဆရာတော် ဦးအနိယာင် သဖြစ်သည်။

ဆရာတော်သည် ရဟန်းဘဝ လေးပါးအရတွင် ဝါး
ခယ်မမြို့နယ်၊ ရွှေလောင်းကျေးရွာအုပ်စု ကားကတိုက်ကျေး
ရွာရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၌ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်အဖြစ်
သာသနာပြုလုပ်ငန်းများ စတင်လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။

သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဇဝနဦးဆောင်တည်လှူ
ပူဇော်တော်မူပြီးသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်များမှာ -

(၁) အိမ်ခြေ ၄၂ အိမ်သာရှိခဲ့သော ရွှေလောင်းကား
ကတိုက်ရွာရှိ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက်
သာသနာ့မြေအတွင်း ယိုယွင်းပြိုဆင်းနေသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
ဆင်းတုတော်ကို ကြည့်ညိုရိုသေလေးစားစွာ ပူဇော်အပ်သော
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်ဖြစ်အောင် တည်လှူပူဇော်ခြင်း၊ ရောင်
ခြည်တော်ဖွင့်ခြင်း။

(၂) ဝါးခယ်မမြို့နယ်၊ ပေါက်တိန်းကြီးရွာရှိ ဘုန်း
တော်ကြီးကျောင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက် သာသနာ့မြေအတွင်း၌
သပွားဖွယ်ရာ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော် အသစ်တည်လှူပူ
ဇော်ခြင်း။

(၃) ဝါးခယ်မမြို့နယ် အိုင်ကြီးရွာရှိ ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက် သာသနာ့မြေအတွင်း၌ ရိုကျိုး
နိမ့်ချ ဂါရဝဖြင့် ဗုဒ္ဓဂုဏ်ကို အာရုံယူပူဇော်ဖွယ်ကောင်းသော
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်အသစ် တစ်ဆူကို တည်လှူပူဇော်
ခြင်း။

(၄) မြောင်းမြမြို့နယ် ပုလုကျေးရွာရှိ ဘုန်းတော်ကြီး
ကျောင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက်သာသနာ့မြေအတွင်း၌ သုခချမ်း
သာရပါစေကြောင်း ကောင်းမြတ်သော စိတ်ထားဖြင့် ဗုဒ္ဓရုပ်
ပွားဆင်းတုတော်အသစ်တစ်ဆူ တည်လှူပူဇော်ခြင်းနှင့်

(၅) ပန်းတနော်မြို့နယ်၊ ကျုံတိုင်းကလေးကျေးရွာ
အုပ်စု၊ ကွင်းပေါက်၊ ကျုံတိုင်းဖျားရွာရှိ ဖူကျိုက်အောင် ၁၀၈
ဆူ အောင်တော်မူစေတီတော်မြတ်ကြီး၏ ခြေတော်ရင်းရှိ
အောင် ၁၀၈ ဆူ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း၏ ခေါင်းရင်းဘက်
သာသနာ့မြေအတွင်း၌ လာဘာသိဒ္ဓိအမည်ရှိသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား
ဆင်းတုတော်တစ်ဆူ တည်လှူပူဇော်ခြင်းတို့ ဖြစ်သည်။

“လာဘာသိဒ္ဓိ”ဗုဒ္ဓရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်ကို သာသနာ
ပြုဆရာတော် ဦးဇဝနက အောင် ၁၀၈ ဆူသို့ မိမိရောက်ရှိ

ခဲ့သည့် ၁၃၇၆ ခုနှစ်၌ပင် တစ်နှစ်အတွင်း ပြီးစီးအောင်
တည်လှူပူဇော်တော်မူခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။

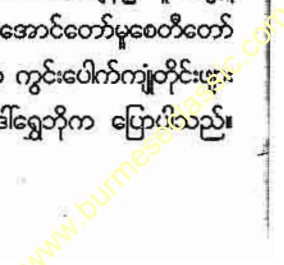
“လာဘာသိဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်”နှင့် ဆက်နွယ်
သည့် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများမှာ ဆန်းကြယ်သည်။

(၁) လာဘာသိဒ္ဓိ တည်လှူပူဇော်တော်မူပြီးသည့် ကိုး
ရက်အကြာ၌ ရှေးယခင်ကမရှိခဲ့သော ဗောဓိပင်တစ်ပင်သည်
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်၏ အရှေ့ဘက်လက်ျာဘက်တွင်
ပေါက်ရောက်ခဲ့သည်။ ထိုဗောဓိပင်သည် ရှိပြီးသား ကြီးမားရှင်
သန်နေသော အုန်းပင်ကြီး၏ခြေရင်း ငါးလက်မအကွာတွင်
ပေါက်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ အံ့ဩဖွယ်ကောင်းသည်မှာ ထိုဗောဓိ
ပင်သည် အုန်းပင်ကြီးနှင့် တဖြည်းဖြည်းဝေးကွာသွားရာ ယခု
အခါ အုန်းပင်ကြီး၏ခြေရင်းနှင့် တစ်တောင်ခန့်အထိ ဝေး
ကွာနေပါပြီ။ အုန်းပင်ကြီး၏ခြေရင်းနှင့် ပေါက်ခဲ့သော ဗောဓိ
ပင်ငယ်၏သက်တမ်း တစ်လအကြာက နောက်ထပ်ဗောဓိ
ပင်တစ်ပင် ပေါက်ခဲ့ပြန်သည်။ ထပ်မံပေါက်သော ဗောဓိပင်
သည် အုန်းပင်နှင့် ယထာဓိပင်ကြားတွင် ဝင်ရောက်နေရာ
ယူပြီးနေပါပြီ။ ဗောဓိပင်များနှင့် အုန်းပင် ရှုပ်ထွေးမှုမရှိအောင်
အုန်းပင်ကြီးကို ခြေရင်းမှလှဲဖြတ်ချထားပြီးပါပြီ။

(၂) လာဘာသိဒ္ဓိ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တည်လှူ
ပူဇော်ပြီးနောက် တစ်ပါးကျောင်းတစ်ကျောင်းကို ဗုဒ္ဓရုပ်
ပွားဆင်းတုတော်၏ နောက်ဘက်၌ ဆောက်လုပ်ခဲ့သည်။
ဆောက်လုပ်ပြီးသည့် တစ်ပါးကျောင်း၏ အတက်အဆင်းကို
အုတ်ကျောက်ခုံဖြင့် ပြုလုပ်ရာ ပြုလုပ်စဉ်က တစ်ပါးကျောင်း
နှင့် လှေကားခုံမှာ လေးလက်မသာ ဝေးခဲ့သည်။ သို့သော်
အံ့ဩစရာကောင်းသည်မှာ ယခုအခါ တစ်တောင်ကျော်အထိ
ဝေးနေပါပြီ။

“လာဘာသိဒ္ဓိဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်”နှင့် ဆက်နွယ်သည့်
ထူးခြားဆန်းကြယ်မှုများမှာ ထိုမျှသာမကသေး။

(၁) လာဘာသိဒ္ဓိဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မှ ရောင်ခြည်တော်များ
ကွန်မြူးတော်မူသည်ကို ညသန်းခေါင်ယံအချိန်၌ ဖူးတွေ့ရ
သည်ဟု ဖူကျိုက်အောင် ၁၀၈ ဆူ အောင်တော်မူစေတီတော်
မြတ်ကြီးနှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်ရှိသော ကွင်းပေါက်ကျုံတိုင်းဖျား
ရွာနေအိမ်ရှိ ဦးညွန့်တင်၏ဇနီး ဒေါ်ရွှေဘိုက ပြောပါသည်။

(၂) ညသန်းခေါင်အချိန်၌သာ လာဘာသိဒ္ဓိဗုဒ္ဓရုပ်ပွား တော်မြတ်ကြီးက ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူးသည်မဟုတ်။ နေ လယ် ၁၂ နာရီအချိန်တွင်လည်း ရောင်ခြည်တော်ကွန်မြူး သည်ကို ဖူးတွေ့ရသည်ဟု ကွင်းပေါက် ကျုံတိုင်းဖျားကျေးရွာ သားများနှင့် ရုပ်နီးရပ်ဝေးမှ ဈေးသည်များက ပြောပါသည်။

ထိုထက်ထူးခြားသော ဖြစ်ရပ်များရှိသော်လည်း ဆောင်းပါးလေးမည်စိုးသောကြောင့် ဖြစ်ရပ်တစ်ခုသာ ဖော် ပြပါမည်။

ပန်းတနော်မြို့နယ်တွင် ကရင်ရိုးရာယဉ်ကျေးမှုဇာတ် သဘင်ရှိသည်။ ထိုဇာတ်တွင် မားခလောင်းသာဟု လူသိများ သော ဆီးသီးအမည်ရှိ လူရွှင်တော်တစ်ယောက် ရှိခဲ့သည်။ ထိုလူရွှင်တော်က ဝါးငှာသားဖြစ်ပြီး အစုကြီးတွင် နေခဲ့သည်။

လူရွှင်တော် မားခလောင်းသာက သာသနာပြုဆရာ တော် ဦးဝေနေကို -

“တပည့်တော် ဝီဒီယိုတစ်ခွေ ရိုက်ပါရစေဘုရား” ဟု ခွင့်တောင်းကာ ဖုကျိုက်အောင် ၁၀၈ အောင်တော်မူစေတီ တော်၊ လာဘာသိဒ္ဓိဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်၊ အသားသတ် လွတ်ဆရာတော် ဦးပညာရံသီ၊ သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဝေနေနှင့် ယောဂီများဖြစ်ကြသော ယောဂီဒေါ်ရွှေဘို၊ ယောဂီ ဒေါ်အလီကွမ်၊ ယောဂီဒေါ်တင်တို့၏ ဓာတ်ပုံများ၊ တစ်ပါး ကျောင်းနှင့် ဗောဓိပင်များ၏ ဓာတ်ပုံများပါ ရိုက်ကူးခဲ့သည်။

ရိုက်ကူးပြီးသော ဓာတ်ပုံများကို မားခလောင်းသာဟု ခေါ်သော လူရွှင်တော် ဆီးသီးက ပန်းတနော်မြို့ရှိ ရွှေအိပ် မက် ကွန်ယူတာဖိတ်စာလုပ်ငန်းဆိုင်တွင် ၁၃၇၇ ခုနှစ်က ဓာတ်ပုံများကို ကူးခဲ့သည်။ လူချင်းရင်းနီးပြီးသားဖြစ်၍ ဆိုင် ရှင်က စရန်ငွေပင် မယူထား။

ရက်ချိန်းမစေမီ လူကြီးကစ်ယောက် ရွှေအိမ်မက် ဆိုင်ကို ရောက်သွားပြီး -

“လူရွှင်တော်မားခလောင်းသာက သူကူးထားခိုင်းတဲ့ ဓာတ်ပုံတော်ယူခိုင်းလို့ လာတာ။ လာဘာသိဒ္ဓိဗုဒ္ဓရုပ်ပွားပုံ တော်ကြီးနဲ့ သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဝေနေရဲ့ပုံကြီး နှစ်ပုံစီ ကူးပေးပါ။ အားလုံးအတွက် ငွေအကျေပေးခဲ့မယ်။ အဲဒီဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွား ဆင်းတုတော်ပုံကြီးနဲ့ ဆရာတော်ဦးဝေနေရဲ့ပုံကြီး တစ်ပုံ

စီပဲယူမယ်။ ကျန်တာတွေအားလုံး လူရွှင်တော်လာယူမယ်” ဟုပြောကာ ငွေအကျေချေခဲ့သည်။ လာဘာမုနိဗုဒ္ဓရုပ် ပွားတော်ပုံတစ်ပုံနှင့် ဆရာတော်ဦးဝေနေပုံ တစ်ပုံသာ ယူသွား သည်။

ရက်ချိန်းစေသောအခါ လူရွှင်တော်ကြီးက ရွှေအိပ် မက်ဆိုင်သို့ သွားရောက်ကာ ဓာတ်ပုံများယူသည်။ သူကူးခိုင်း သောပုံများတွင် လာဘာသိဒ္ဓိဗုဒ္ဓရုပ်ပွားပုံတော်ကြီးမပါ။ သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဝေနေ၏ပုံကြီးမပါ။ ငွေလည်းပေးစရာ မလို။

“ဒီပုံတွေအတွက် ဘယ်သူ ငွေလာချေတာလဲဗျ” ဟု မေးရာ -

“အဘိုးအိုတစ်ယောက် ငွေလာချေတာ။ ခင်ဗျားပေး ခိုင်းတာလို့ပြောတယ်။ ဓာတ်ပုံကြီးတွေကိုလည်း ခင်ဗျားပဲ ကူးခိုင်းတာလို့ပြောတယ်။ သူက ငွေခံချပြီး ဓာတ်ပုံနှစ်ပုံ ယူသွားတယ်။ ဘယ်မှာနေလဲဆိုတော့ ကျုံတိုင်းဖျားမှာနေတာ တဲ့” ဆိုပြီး ဆိုင်ရှင်က ရှင်းပြခဲ့သည်။

အမှန်စစ်စစ်၌ ထိုအဘိုးကြီးမှာ ကျုံတိုင်းဖျားရွာ၌မရှိ။ ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်ကောင်းစေစွ။

“ဆရာတော်ရဲ့ ရှေ့ဝက်ဆောင်ရွက်ရမယ့် အစီအစဉ် ရှိရင် အမိန့်ရှိပါဘုရား” ဟုမေးရာ -

“အခုလည်း ခုနှစ်ရက်သာသမီး၊ ဒါယကာ၊ ဒါယိကာ မတွေ့ကို ဦးဆောင်ပြီး ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တွေ တည်လှူ ပူဇော်နေသလို ကျုပ် သက်ရှိထင်ရှား ကျန်းမာနေသမျှ ဗုဒ္ဓ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်တွေကို ပူဇော်တော်မူမယ်ဆိုတာ ကျုပ်ရဲ့ အဓိဋ္ဌာန်ပဲ” ဆိုပြီး သာသနာပြုဆရာတော် ဦးဝေနေက သူ့အဓိ ဋ္ဌာန်ကို ခိုင်ခိုင်မာမာ ပြောပြခဲ့ပါသည်။

ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာတော် အခွန်ရှည်ကြာစွာ တည်တံ့ပြန့်ပွားအောင် သာသနာပြုဆရာတော် သံဃာတော် များ သာသနာပြုနိုင်ကြပါစေ။

ပန်းတနော် နောင်လတ်

အပေကြီးအောင်မင်းခေါင်

စေတီများ၊ သိဒ္ဓိတရားထူးတို့နှင့် ဩဝါဒပွန်များ

မော်တင်သိန်းဇော်ဇ

အပေကြီး ဘိုးမင်းခေါင်၏ အချုပ်အနှောင်၊ အခက်အခဲ၊
အကျဉ်းအကြပ်၊ အတိုက်အခိုက်များအားလုံးကို
အောင်မြင်စေနိုင်သော ဂါထာတော်

အမှောက်၊ စတုရော ဝိဇ္ဇာ။
ဒိယာယုကာ မဟိဒ္ဓိကာ။
ပါလယန္တ သဟ သိဒ္ဓေဟိ။
သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။
ဝိနောမေ ဒေတု ဣန္ဒြိတ်
စိရံ တိဋ္ဌတု မေအာယု
လာဘော၊ လဘတုမေ သဒါ
သောကော ရောဂါ ဝိနသန္တ
လေယျာ သုခါ ဘဝန္တမေ။

မှတ်ချက် ၊ အဆိုပါ ဂါထာတော်ကို သာယာဝတီ
ထောင်တွင် အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဆရာတော်ကြီးကို ဂျပန်တွေ
ဖမ်းထားခဲ့စဉ်က အဘဘိုးမင်းခေါင် လာရောက်ချီးမြှင့်သည်
ဟု လေ့လာသိရှိ မှတ်သားရပါသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ လက်သုံးဂါထာတော်

ဥ-သိဒ္ဓိစုံရာ နတ်တကာ ဝဲယာစောင့်လိုပေး။
ဥ-မနောစိတ္တံ ဣမန္တန် သိဒ္ဓိဆောင်လိုတေ။
ဥ-တေဇမာယ သုဝဏ္ဏရာဇေ လာဘ်လာဘံ။
ဟေ ဟေ။
စကြာမင်းခေါင်၊ လေးကြီးမင်းခေါင်၊ မဟာဂန္ဓာရ

သုတေကောင်းဖြစ်ချင်လျှင်
ပြေကြီးလိုနေရတယ်ကွ...

ဝိဇ္ဇာစိုရုံ၊ သာသနာအာဇာနည်ဘုရားဒါယိကာကြီး၊ ဝိဇ္ဇာတို့၏
ဦးစီးနာယက ဥက္ကဋ္ဌ၊ သဗ္ဗသိဒ္ဓိဝိဇ္ဇာဓရ ပါကာဠာတေဇမ္မစေတီ၊
ယယဘွဲ့မြတ်တော်ကြီးရ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာတော်ကို
သယ်ပိုးမြှင့်တင် စိုက်ထူအကျိုးတော်ဆောင် ဖြစ်တော်မူခဲ့
သော အပေကြီး အောင်မင်းခေါင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်၊ တိမ်ကြား
မင်းခေါင်သည် မြန်မာပြည်အောက်၊ အလယ်၊ အထက်ပိုင်း

အောင်မင်းခေါင်၏ ကြီးမြတ်ထူးကဲ နက်နဲလှပါသော ဘာသာ၊ ကောင်းမှုကုသိုလ်အတွက်ဆိုလျှင် နောက်မဆုတ်နဲ့ သူတော်ကောင်းဖြစ်ချင်လျှင် မြေကြီးလိုနေရတယ်။ ရုပ်ကိုမသုံး နှမ်းကိုသုံး စသော ဂန္ထဝင်မြောက်အဆိုအမိန့် ဝိဇ္ဇာစကားမွန် တို့ကိုလည်း နာယူသိရှိ မှတ်သားရပါသည်။

အဖေကြီးအောင်မင်းခေါင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်ကို ယုံကြည်ကိုးကွယ်သူများ၊ ဝိဇ္ဇာမယလမ်းစဉ်များကို လေ့လာဝင်စားသူ

များ၊ ဂါထာမန္တန်၊ ရှားပါးအဆောင်များကို စုဆောင်းလေ့လာသူများအတွက် လက်လှမ်းမီသရွေ့ ကြိုးပမ်း၍ တင်ပြအပ်ပါသည်။

ကျေးဇူးကြီးအပ်ပါသော သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်မွန်၊ ဆရာသခင် ပညာရှင်၊ ဓမ္မဗိတ်ဆွေ အစရှိသည့် ဆောင်းပါးစာစုဖြစ်မြောက်ရေးအတွက် ကူညီပြောပြကြသော၊ ပေးအပ်ကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များအားလုံးကို လေးမြတ်စွာ ဂါရဝပြုလျက်။

မော်တင်သိန်းဇော်

ဝန်ခံချက်

- (၁) အဖေကြီးအောင်မင်းခေါင်နှင့်ဆိုင်ရာ ဩဝါဒနှင့် ဆုံးမစာများနှင့် ဂါထာတော်မြတ်များပါ ဓမ္မဒါနမွန်၊ စာအုပ်မွန် (ကျမ်းလယ်) စာမျက်နှာပေါင်း ၃၂ ရွက်။
- (၂) အဖေကြီးအောင်မင်းခေါင်ဦးစီး၍ တည်ထားပူဇော်ခဲ့သည့် ကျေးရွာနှင့် မြို့ကြီးအသီးသီးတို့ရှိ စေတီဘုရားပုံတော်၊ ဓာတ်ပုံတော်များပါ ဓမ္မဒါနမွန်ကားချပ်။
- (၃) အဖေကြီးအောင်မင်းခေါင်၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိပါ ဓမ္မတိပ်ခွေး
- (၄) စာပေလာ ဩဝါဒသမားစဉ်လာနှင့် နားကြား အကြံအသိတို့ကို စုစည်းပေါင်းစု၍ တင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ဗုဒ္ဓဘိသေက အနေကဏတင်ပူဇော်

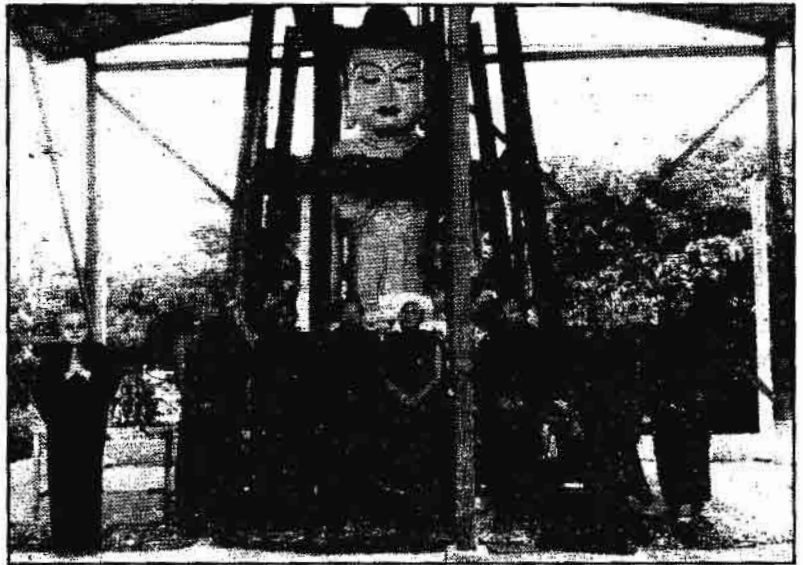
ရန်ကင်းတောင်ဆရာတော်

ပါရမီရှင်ဂျာနယ်အား အန္တရာယ်ကင်းပရိတ် ရွတ်ပွားသရဇ္ဈာယ်

မင်းမာယ

ရန်ကင်းတောင် ဆရာတော် ဦးဇောတိကသည် ဂျာနယ်မဂ္ဂဇင်းများ စွာတွင် ရေးသားနေသည့် ရဟန်းစာဆို ရှင်တစ်ပါး ဖြစ်ပါသည်။ တစ်ကြိမ်မျှ မဖူးရသေး။ ယခုတော့ နယ်လှည့် သာသနာပြု ယောဂီဆရာမကြီး ဒေါ်နန္ဒ မာလာ၏ အိမ်တော်မင်္ဂလာသို့ ကြွ ရောက်လာသဖြင့် သွားရောက်ကြည့် ညို့၊ ဂါရဝပြုရပါသည်။ ဆရာတော် ဘုရားသည် ပြုရွှင်သော မျက်နှာ၊ တည် ကြည်သော ရူပကာယနှင့်ပြည့်စုံသဖြင့် ကျွန်ုပ်ဆရာတော်အား လေးစားကြည် ည့်နေမိပါ၏။ ဆရာတော်သည် ဆရာမ ကြီး၏ ယဇ်လျှောက်ချက်အရ ကြွရောက် သီတင်းသုံးပြီး ဗုဒ္ဓဘိသေက အနေ ကဏတင်ပူဇော်ရသည့်အကြောင်းအား မိန့်ကြားပါသည်။

ဆရာတော် မိန့်ကြားချက်နှင့် အတူ ပဋိလျှောက်၍ ကြွလာကြကုန် သော သံဃာတော်အရှင်သူမြတ် ခုနစ် ပါးတို့သည် ဆရာမကြီး၏ အိမ်တော် အပေါ်ထပ်ရှိ မြတ်စွာဘုရား ကျောင်း တော်သို့ ကြွရောက်ကြည့်ညို့ပါသည်။

ထို့နောက် ကိုးတောင်ပြည့် ချမ်းသာ အောင် ဗုဒ္ဓဂယာနိမိတ္တရုပ်ပွားတော် မြတ်ကြီးရှေ့သို့ ကြွရောက်တော်မူပြီး ဆီမီး၊ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ သစ်သီးဆွမ်း ကိုး မျိုးဘောဇဉ်များ လှူဒါန်းဆက်ကပ်ခြင်း၊ မြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားတော်အား ဗုဒ္ဓဘိ သေကအနေကဏတင်တော်မူရာ ဆရာ တော်ဦးဇောတိကနှင့် ဆရာတော်များမှ အနေ ကဏတိသံသရာ... အစရှိသော ဂါထာတော်မြတ်ကို ရွတ်ပွားပူဇော်

သရဇ္ဈာယ်ကြပါသည်။ ထို့နောက်မှ ပရိတ်ပဏ္ဍန်းဒေသနာတော်များ ရွတ် ပွားတော်မူပြီး ငယ်တော ဗောဓိယျူမု လေ အစရှိ အောင်ဂါထာတော်များဖြင့် ကျူးရင့် ဩပါသည်။ မေတ္တာပိုခြင်း၊ ဆုတောင်းခြင်း၊ အမှုပေးဝေပြီး ကုသိုလ် ရှင် ယောဂီဆရာမကြီး ဒေါ်နန္ဒမာလာ နှင့် တပည့်သာဝကအားလုံး ကောင်း ရှိနမော် သာဓုသံပြိုင် ခေါ်ဆိုကြွား ဘိ တော့သည်။

ပါရမီရှင်ဂျာနယ် အန္တရာယ်ကင်း ရန်ခွယ်ရှင်း

ကုသိုလ်ရှင် ယောဂီဆရာမကြီး
ဒေါ်နန္ဒမာလာ စတင်ဖွင့်လှစ်သည့် ပါရ
မီရှင် ဂန္တိရဂျာနယ်စာမူတိုက်အား
အသစ်ဖွင့်လှစ်ခဲ့ရာ ထိုတိုက်တွင်း စောင့်
ကြပ်နေသော နတ်မြတ် နတ်ကောင်း
များနှင့် မြင်အပ်မမြင်အပ်သော ဝေနေ
ယျသုခိတ၊ ဒုက္ခိတအားလုံး အမျှရ၍
ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ကျန်းမာချမ်းသာစေ
ခြင်းအားလည်းကောင်း၊ ဂျာနယ်တိုက်
တွင် တာဝန်ယူကြမည့် ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့်
ထေးနီးနေပုဂ္ဂိုလ်များ အန္တရာယ်ကင်းရှင်း
ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံစေခြင်း၊ ကိုယ်
စိတ်နှစ်ပါး ကျန်းမာချမ်းသာစေခြင်းတို့
မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်
ဂါထာတော်ပရိတ်တော်များ၊ ပဋ္ဌာန်း
တော်များကို ဆရာတော် ဦးဇောတိက
နှင့် သံဃာတော် အရှင်မြတ်တို့က

အန္တရာယ်ကင်းပရိတ် ရွတ်ပွားသရဏ္ဍာယ်
ကြပါသည်။

ထိုသို့ ရွတ်ပွားရာတွင် ပထမဦး
စွာ ဩကာသကန်တော့ချိုးဖြင့် ဘုရား
ရှိခိုးကန်တော့၍ ရှစ်ပါးသီလခံယူ
ဆောက်တည်ကြပါသည်။ ထို့နောက်
ပရိတ်ပဋ္ဌာန်းတော်များ ရွတ်ပွားသရဏ္ဍာယ်
ကာ မေတ္တာပို့အမျှဝေ၍ အထက်
အောက် အရပ် ၁၀ မျက်နှာသို့ မေတ္တာ
ဓာတ်ဖြန့်ဝေပြီးနောက် ရေစက်ချ အန
မောဒနာတရားချီးမြှင့်ပြီး ဆရာမကြီး
ယောဂီဒေါ်နန္ဒမာလာနှင့် ဒကာနိုင်တို့က
ကြွရောက်လာကြသော တပည့်သာဝက
များမှ ရေစက်ချအမျှဝေကာ ကောင်း
ချီးနမ်း သာဓုခေါ်ဆိုခဲ့ပါသည်။

ထိုသို့ ပရိတ်တော်များ ရွတ်ပွား
သရဏ္ဍာယ်မှုမပြုမီ သံဃာတော်တစ်ပါး
ထပ်မံကြွရောက်လာခဲ့ရာ ထိုဆရာတော်
မှာ ရန်ကုန်မြို့ အပြည်ပြည်ဆိုင်ရာ

ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်မှာ ဗုဒ္ဓဘာသာသင်တန်း
တက်ရောက်ပြီး MA ဘွဲ့တော် ဆွတ်ခူး
ရရှိသူ ဘဒ္ဒန္တအဘယဖြစ်ပါသည်။ ထို
ဆရာတော်သည် သီရိလင်္ကာနိုင်ငံသား
ဆခံပြည်နယ်၌ မွေးဖွားပြီး ဆခံလူမျိုးမှ
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ကာ ရဟန်းဝတ်၍
မြန်မာနိုင်ငံတော်၌ ထေရဝါဒဗုဒ္ဓ သာ
သနာတော်မြတ်ကြီးကို မြန်မာဘာသာ
ဖြင့် ကြိုးပမ်းသင်ယူခဲ့ရာ ယခုအခါ
မြန်မာစကား ကောင်းစွာပြောဆိုနိုင်သူ
ဖြစ်ပါ၏။ ဆရာတော်ဦးဇောတိက
ရန်ကင်းတောင်ဆရာတော်အား လာ
ရောက်ပူးမြော်ရင်း အန္တရာယ်ကင်းပရိတ်
တရားတော် အတူတကွ ရွတ်ဆို
သရဏ္ဍာယ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၍ အလွန်မှတူးခြား
သောနေ ဖြစ်ပါသည်။ ပင့်လျှောက်
မထားဘဲ ကြွရောက်တော်မူလာသည့်
ဆရာတော်ဖြစ်၍ နေ့ဆွမ်းဆက်ကပ်
လှူဒါန်းတော်မူပါသည်။

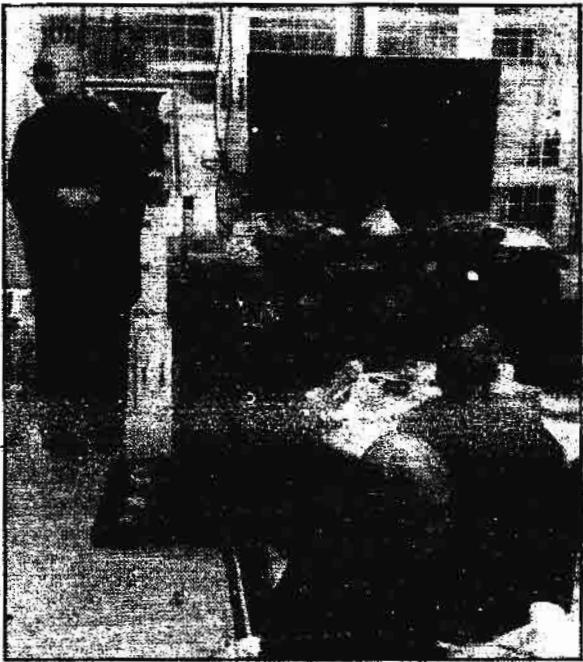
ထို့နောက် ဆရာမကြီးမှ ဆရာတော်ကြီးများအား နေ့ဆင်းဆက်ကပ် လှူဒါန်းတော်မူပါသည်။ ထိုအတူ ဆရာတော်ကြီးများထံ သင်္ကန်းဆက်ကပ်သူ အလှူရှင်မှာ ကွယ်လွန်သူ ဦးသန်းကြည်အား ရည်စူး၍ ဝန်းဒေါင်ဝင်း မိသားစုဆက်ကပ်တော်မူကြပါသည်။ ထို့နောက်မှာ ဆရာမကြီးနှင့် ဒကာနိုင်တို့မှ ဆရာတော်များအား နဝကမ္မဝတ္ထု ငွေများ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ထို့ပြင် သီရိလင်္ကာသို့ ဗုဒ္ဓစာပေများ သင်ကြားပို့ချ နည်းပြတော်မူမည့် ဆရာတော်လေးပါးအား ပစ္စည်းလေးပါးအလိုရာ သာသနာတော် သုံးရပ်အတွက် အလှူတော်ငွေ တစ်ပါးတစ်သိန်းစီ ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ပြီးနောက် ဆရာတော်ကြီးများ ချမ်းသာအောင်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်ကြီးအား ကြည်ညိုပူဇော်ကြပါ။ ထိုအတူ သီရိလင်္ကာနိုင်ငံမှ ဘဒ္ဒန္တအဘယသည်လည်း မြတ်စွာဘုရားရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား ဖူးမြော်ကြည်ညို၍ မှတ်တမ်းဓာတ်ပုံရိုက်ခဲ့ကြပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘိသေက အနေကတတ်ပွဲနှင့် ပါရမီရှင်ဂျာနယ်တိုက်အား အန္တရာကင်းပရိတ် ရွတ်ပွားပူဇော်ခြင်း အခမ်းအနား အောင်မြင်စွာပြီးပြောက်ခဲ့ပါသည်။

ယခုအခါ ဆရာမကြီး၏ အိမ် တက်မင်္ဂလာရှေ့ ဓေတ္တမူ သီတင်းသုံးတော်မူနေသည့် နှိုင်းတောင်ပြည့်ချမ်းသာအောင် နိမိတ္တဗုဒ္ဓဂယာစကျင်ရုပ် ပွားတော်မြတ်ကြီးသည် ဉာဏ်တော် ၁၅ ပေ ၉ တောင်အမြင့်ရှိပြီး အလေးချိန်

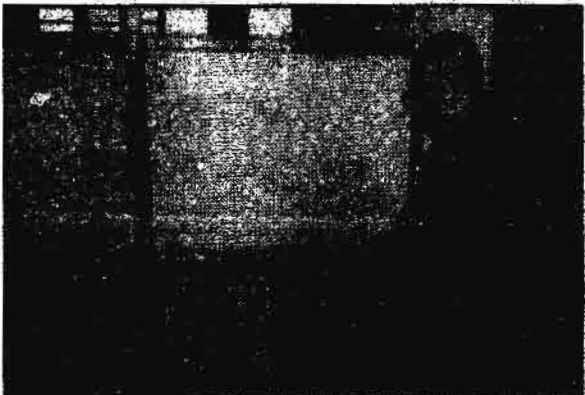
၁၈ / တန်ခိုး ရှိပါသည်။ ဤခရေပင် ရိပ်မွန်(၂)သို့ ကြွ
 ရောက်အပူလှော်ခဲရန် ခက်ခက်ခဲခဲ ပင်ပန်းကြီးစွာဖြင့် ပင်
 ဆောင်လာရခြင်းမှာ လွယ်ကူလှသည်တော့ မဟုတ်ပါ။ မြတ်
 ဗုဒ္ဓကိုယ်ပွား နိမိတ္တရုပ်ပွားတော်အား အများပြည်သူ ချမ်းသာ
 အောင် အတိတ်ဆောင်၍ ဘွဲ့တော်သမုတ်ထားခြင်းဖြစ်ပါ
 သည်။ သက်ခိုင်ရာ ခြိမ်းယံသံယနာယကဆရာတော် အရှင်
 သူမြတ်တို့၏ ထောက်ခံချက်ဖြင့် ခေတ္တကိန်းလပ်မှာဖြစ်ကြောင်း
 လည်း သိရှိပြီးဖြစ်ပါ၏။ ထိုကိစ္စအဝဝ အားဦးဆောင်သူ နယ်
 လှည့်သာသနာပြု ဆရာမကြီး ယောဂီဒေါ်နန္ဒမာလာ၏ ဆောင်
 ရွက်မှုများအားလုံး အောင်မြင်တိုးပွားစေခြင်းမှ ပိတ်ပင်ခြင်း၊
 ဟန့်တားခြင်း၊ မလိုမုန်းထား မစ္စရိယပွားခဲ့ပါသော် မြတ်စွာ
 ဘုရားစကား မလိုက်နာ နားမထောင်သူ၊ သူတစ်ပါးစိတ်
 မချမ်းမြေ့မှု ကိုယ်စိတ်ချမ်းသာသူ ဣဿာမစ္စရိယ များလွန်း
 သူတို့သွားစရာလမ်းသည် ဧကန်အပါယ်ဘုံသာ ရှိပေတော့
 သည်။ လိုအားတောင့်တသည့် မင်္ဂလာရာ၊ ဝိလိတရာတို့သည်
 ထိုမစ္စရိယတရားကြောင့် နိဗ္ဗာန်မရောက်နိုင်ဘဲ အပါယ်သို့
 သွားရပါမည်။

ယခုအခါ ကိုးတောင်ပြည့် ချမ်းသာ အောင်ရပ်ပွား
 တော်မြတ်ကြီးသည် ခရေပင်ရိပ်မွန်ရှိ ဆရာမကြီး အိမ်တော်
 မင်္ဂလာရွာတွင် ခေတ္တအပူလှော်ခဲ အကြည့်ညိုခံနေပါသည်။
 မြန်မာလူမျိုး ဗုဒ္ဓဘာသာစစ်တို့၏ အတွင်းအထိပ်ထားရာ
 မြတ်ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးအား ရန်ကင်းတောင်ဆရာတော်
 ဦးဇောတိကနှင့် သံယအတော်အရှင်သူမြတ်များက ဗုဒ္ဓ
 ဘိသေက အနေကတတင် ပူဇော်ခြင်းနှင့် ပါရမီရှင် ကန္တီရ
 ဂျာနယ် အန္တရာယ်ကင်းပရိတ် ရွတ်ပွားသရဏ္ဍာယ်ခြင်းအား

လည်းကောင်း၊ ၂၀-၅-၁၆ နေ့တွင် ကျောက်ဂူရေထွက်တောရ
 ဆရာတော် ကြီး ဦးဣန္ဒာဝရိယနှင့် ဒိုက်ဦးမြို့ မေဃာသီဝီ
 ဆရာတော်ဦးခေမိန္ဒမှ ကြွရောက်ကြည့်ညိုပူဇော်ခြင်း၊ မေတ္တာ
 ပို့ဆောင်ခြင်း၊ ၃၀-၅-၁၆ ရက်နေ့တွင် ရေကြည်မြို့
 ဝေဘူချောင် မေတ္တာရှင် ဘဏ္ဍန်းဦးစိသိန္ဓုမှ ကြွရောက်ကြည့်
 ညို၍ မေတ္တာပို့ပွားများခြင်းနှင့် ၃၀-၅-၁၆ နေ့တွင် မန္တလေးမြို့
 ကံကျကြီး နဂါးရုံဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တသက္ကောသာရတို့မှ ကြွ
 ရောက်ကြည့်ညိုသည့်ပြင် မယ်တော်ကြီးအား ဂီရဝပြုခြင်း
 တို့မှာ မြတ်စွာဘုရားကြီးအား ဗုဒ္ဓ၏ဂုဏ်တော်များကို ကြည်
 ညိုဂီရဝပြုနေခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ထိုသို့ကြွရောက်ပူဇော်ခြင်း၊
 ကြည့်ညို လေးစားခြင်းဖြင့် သင်တို့လည်း ဘုရား၏ယကား
 ဒါယကာမအဖြစ် ခံယူပူဇော်ကြစေရန် နှိုးဆော်ချစ်ပါသည်။
 ယခုကျင်းပပြီးစီးပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်တို့နှင့်အတူ အားလုံးသာစုခေါ်
 နိုင်ကြပါစေရန် လေးစားစွာဖြင့် ဂီရဝပြုလိုက်ပါတော့သည်။

သာသနာတော်မြတ် ဝိဇ္ဇာဓာတ် ထွန်းလင်းကမ္ဘာတည်
 ပါဠိ...

မင်းမာယ
 ၁၉-၃-၁၉၇၆

ထိုင်းနိုင်ငံဘန်ကောက်မြို့၏

တန်ခိုးကြီး

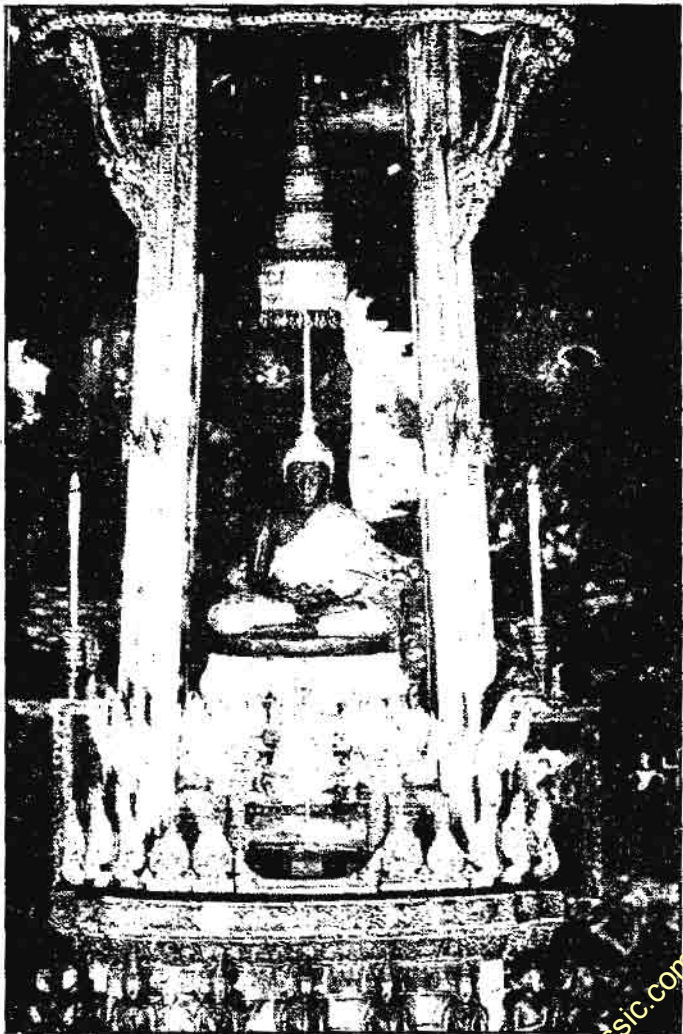
ရှေးဟောင်းမြဘုရားရုပ်ပွားတော်

မြေချွေဝေ(ကျုံ့မင်း)

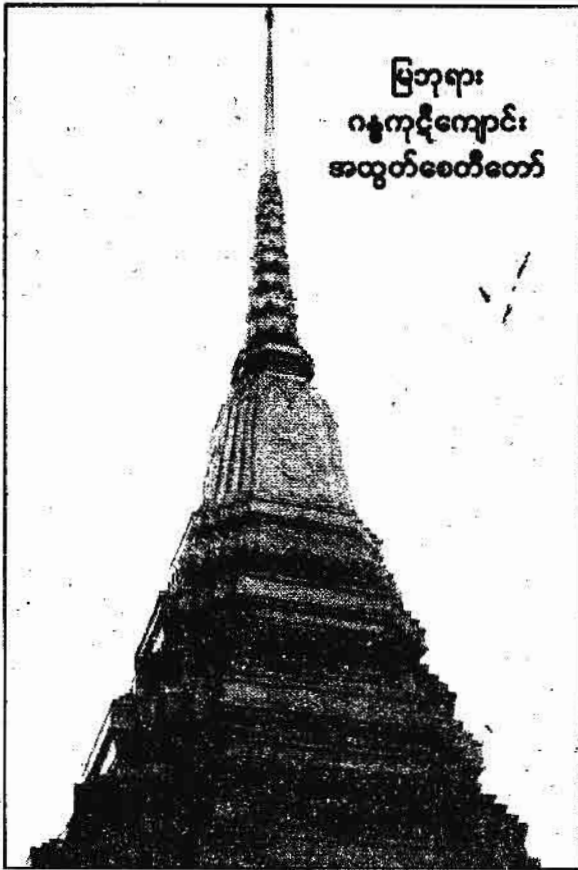
ဗုဒ္ဓသာသနာသည် မြန်မာပြည်၌သာမက နိုင်ငံရပ်ခြားတိုင်းပြည်များအထိ နေပမာ လအဆင်း ဘုံသို့ ဖြာဝင်းစွာ တင့်တယ်နေပြီဖြစ်ပါသည်။ လူမျိုးခြား၊ ဘာသာခြားများကပါ အလေးထားသော သာသနာဟုလည်း ဆိုနိုင်ပါသည်။ စာရေးသူတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များအဖို့လည်း ဂုဏ်တက်စေသော သာသနာလည်းဖြစ်ပါသည်။

စာရေးသူ ကျွန်မလည်း မြန်မာနိုင်ငံအတွင်း ဘုရားဖူးခရီးသွားပြီး ပြန်လည်ရေးသားပူဇော်ခဲ့သော ဘုရားစေတီပုထိုးများစွာကို ကြည့်နူးသဒ္ဓါပြည့်ဝစွာ ဖြင့် နှလုံးစိတ်ဝမ်း ချမ်းမြေ့မှုများ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရပါသည်။ အခွင့်အခါသင့်၍ နိုင်ငံရပ်ခြား တိုင်းပြည်များသို့ ဘုရားဖူးခရီးသွားခဲ့ရသော်လည်း ဘာသာခြား၊ စကားခြားနှင့် ဗုဒ္ဓဘုရားစေတီများကို ဖူးမြော်ခဲ့ရုံသာ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။

လွန်ခဲ့သော ၂၀၁၅ ခုနှစ် အတာသကြိမ် ကာလ ဘုရားဖူးခရီးစဉ်အဖြစ် ရန်ကုန်မြို့၊ လသာမြို့နယ်၊ ၂၃ လမ်းမှ သုခမိန် ဘုရားဖူးအပန်းဖြေခရီးသွားလုပ်ငန်း၏ ဦးမျိုးကြီး၊ ဒေါ်အေးမြခိုင်တို့ စီစဉ်မှုဖြင့် ထိုင်းနိုင်ငံ မြဘုရားဖူးခရီးစဉ်ကို လိုက်ပါခဲ့ပါသည်။ ထိုင်းနိုင်ငံရှိ ဗုဒ္ဓဘုရားစေတီများသို့ နံနံ့စပ်စပ် ဘုရားဖူးရောက်ခဲ့ရပါသည်။ သို့သော်လည်း ပြန်လည်ရေးသားပူဇော်ရန်အတွက် အခက်အခဲဖြစ်

ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့မှ တန်ခိုးကြီးမြဘုရား

မြဘုရား
ဂန္ဓကုဋိကျောင်း
အထွတ်စေတီတော်

သည်က သူ့စကားကိုယ်မသိ၊ ကိုယ်စကားသူမသိဖြစ်ကာ ရောက်ပြန်ဖြစ် ခဲ့ရပါသည်။

ယခုနှစ် အတာသင်္ကြန် ဘုရားဖူးခရီးများအပြန်တွင် မိတ်ဆွေတစ်ဦး ထိုင်းစကားဟတ်ကျွမ်းသောကြောင့် မြဘုရား၏ ဘုရားတည်သမိုင်းကို မေးမြန်းခဲ့ရာ သိမှတ်မိသမျှကို စာရေးသူအား တစ်ဆင့်ပြန်၍ ပြောပြမှုများကို ရေးသား ပူဇော်ဖော်ပြလိုက်ပါသည်။

မြဘုရားကို ဒေသခံထိုင်းလူမျိုးများက ဝပ်ဖက ရောက် (Wat Phra Kaew)ဟု ခေါ်ခဲ့ကြပါသည်။ ဝပ်သည် ဘုရား၊ ကရောက်သည် ကျောက်စိမ်းဟု အဓိပ္ပာယ်ရပါသည်။ မြဘုရား၏ မုဒြာဟန်မှာ ဘယ်ခြေပေါ် ညာခြေတော်တင်၍ တင်ပျဉ်ခွေအထိုင်ပုံတော် ဖြစ်ပါသည်။ သီရိလင်္ကာ၊ လာအို စသည့်နိုင်ငံများနှင့် ဆက်နွယ်နေဟန်လည်း ရှိ၏။ ဆင်းတုတော်၏ ဉာဏ်တော်အမြင့်မှာ ပေဝက်ခန့်ဟု ခန့်မှန်းပြီး ဦးခေါင်းတော်

တွင် အဆင့်ငါးဆင့်ပါသော ထီးတော် အုပ်မိုးထားပါသည်။ ကိန်းဝပ်တော်မူနေသော ဂန္ဓကုဋိတိုက်ဟု ဆိုရမည့် စံကျောင်းတော်မှာ ကျယ်ဝန်းလှပြီး ဆင်းတုတော်ပရဝဏ်သည် ၄၈-၃ စင်တီမီတာအကျယ်နှင့် ၆၆ စင်တီမီတာအမြင့်ရှိကြောင်း ဆိုပါသည်။

သမိုင်း အထောက်အထားများတွင် AD ၁၄၃၄ ခုနှစ်တွင် ထိုင်းနိုင်ငံမြောက်ပိုင်း ချင်းမိုင်ခရိုင်အတွင်းရှိ စေတီတော်တစ်ဆူ မိုးကြီးလျှပ်စီးထိမှန်၍ စေတီတော်ပျက်စီးခဲ့ရာ အတွင်း၌ အင်္ဂတေဖြင့်ထုဆစ်သော အထိုင်ဆင်းတုတော်တစ်ဆူကိုတွေ့ရှိရာ ဘုန်းတော်ကြီးတစ်ပါးမှ မိမိကျောင်းသို့ ပင့်ဆောင်ပူဇော်ထားခဲ့၏။ တစ်နေ့တွင် ဆင်းတုတော်မှာ အင်္ဂတေများကွာကျပြီး ကျောက်စိမ်းအသားဖြင့် ဖူးတွေ့ခဲ့ရသောကြောင့် သန့်ရှင်းသွားစေရန် အင်္ဂတေများကို သေချာစွာရှင်းလင်းကာ ကိုးကွယ်ခဲ့ပါသည်။

ထိုသတင်းမှာ နိုင်ငံအတွင်း ပျံ့နှံ့သွားသဖြင့် ထူးဆန်းသောဘုရားအဖြစ် လာရောက်ဖူးမြော်ခဲ့ကြပြီး ချင်းမိုင်ခရိုင်ဘုရင်နားသို့ရောက်ကာ ဘုရင် "ဆမ်ဖန်ကင်နီ" မှာ ချင်းမိုင်ပြည်နယ်သို့ပင့်ရန် ဆင်တော်ဖြင့် ရဲမက်များကို စေလွှတ်ခဲ့ပါသည်။ သို့သော်လည်း လမ်းခရီးတွင် ဆင်တော်သည် လမ်းဆုံသို့ရောက်သောအခါ လမ်းပန်းမြို့တို့၏တည်ပြီး သုံးကြိမ်တိုင်တိုင် ဦးခေါင်းလှည့်သောကြောင့် ဘုရင်ကြီးက မြဘုရားသည် လမ်းပန်းမြို့၌ စံပယ်တော်မူလိုသည်ဟု မှတ်ယူခဲ့ပြီး AD ၁၄၆၈ နှစ်အထိ လမ်းပန်းမြို့တွင် နှစ်ပေါင်း ၃၂ နှစ်

မြဘုရား
သာသနိကနယ်ပြေမု
ဘုရားကျောင်းဆောင်တစ်ခု

ထိုင်းတိုင် မြဘုရားကို စံနေရန် စီစဉ်၍ ပုဆော်ပြုစေခဲ့ပါသည်။
ဘုရင်ကြီး နတ်ရွာစံခဲ့ပြီးနောက် AD ၁၅၅၂ ခုနှစ်တွင် အရှင်ဘုရားကြီးကသာ ဘုရင်ကြီး၏လမက်တော် ထာရီ ဘုရင်မှ အင်္ဂလိပ်လက်ထက်တွင် ရောက်ခဲ့ပါသည်။ နောက်ပိုင်းတွင် ထာရီဘုရင်၏ သားတော်မှ ထာရီနိုင်ငံ၌ ပြောင်းရွှေ့စံခဲ့ပြီး မြဘုရားကိုပါ တစ်ပါတည်း ပင့်ဆောင် သွားခဲ့ပြီး ၁၂ နှစ်တိုင်တိုင် ပုဆော်ခဲ့ပါသည်။

AD ၁၆၅၄ ခုနှစ်တွင် ဝိရန် တိန်မြို့တွင် နှစ်ပေါင်း ၂၁၄ နှစ်တိုင်တိုင် စံနေခဲ့ပြန်ပါသည်။ AD ၁၇၇၀ ခုနှစ် ဘန်ကောက်ဆေးလက်ဆောက် ရောက်ခဲ့၍ ဝိရန်တိန်တွင် မြဘုရားအား ထာရီခြင်းမပြုဘဲ ဘန်ကောက်မြို့တွင် ထားရှိ ပုဆော်ခဲ့ပါသည်။ ထိုအချိန်မှစ၍ မြဘုရားသည် ခံထည်စွာ စံနေတော်မူနိုင်ရန် ရွှေနှင်းတော်ကြီး ဆောက်လုပ်လှူဒါန်း ခဲ့ပါသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ မြဘုရားသည် ဘုရားဖူးများဖြင့် စည်ကားခဲ့ပြီး ထိုင်းနိုင်ငံအရှင်နေထိုင်ကြသော အေသံများ မှ ထိုင်းနိုင်ငံကိုစောင့်ရှောက်သော တန်ခိုးကြီးဘုရားအဖြစ် ဂုဏ်ထက်ခဲ့ရာ ထိုင်းနိုင်ငံ၏ မြဘုရားဟုလည်း ကျော်ကြားခဲ့ ပါသည်။

မြဘုရားအော်ဟစ်အော်ဟစ် ဘန်ကောက်မြို့၏ နှစ်တော် ကျောင်းဟုဆိုသော ရွှေကုန်းတိုက်ကျောင်းသို့ AD ၁၇၀၄ ခုနှစ် မတ်လ ၂၂ ရက်နေ့တွင် ပင့်ဆောင်ခဲ့ပြီးသည့် အချိန် ကာလအတွ် RAMA ၁ (ပထမ) အော်ဟစ်မှ စ၍ ဝန်ထမ်းတွင်နှစ်ကြိမ် ရွှေဘုရားနှင့် ငိုအပူသီကာလများတွင် သင်္ကန်းကပ်လှူမှုများ ပြုခဲ့ပါသည်။

ထို့နောက် RAMA ၁ ဘုရင် (တတိယ)လက်ထက် ဖြစ်သော AD ၁၈၂၄ ခုနှစ်မှ AD ၁၈၅၁ ခုနှစ်များတွင် တစ်ကြိမ်တိုက်၍ သင်္ကန်းကပ်လှူခဲ့ သောကြောင့် ရွှေ ငို ဆောင်ဆိုသော ကာလလုံးပါစလုံး သင်္ကန်းကပ်လှူခဲ့ပါသည်။

ထိုအခါ မြဘုရားဖူး အရပ်ဖူးအရပ်များနှင့် အလွန်စည်ကားနေသော ဗုဒ္ဓသာသနာ့ပွင့်လင်းစွာ ပြော ရ၍လည်း သာသနာအတွက် ဂုဏ်ထက်စရာ ဖြစ်ခဲ့ရပါသည်။ ဘုရားဖူးများအနေဖြင့် မြဘုရားဆင်းတုတော်ကိုလည်း အေသံ ဘုရားဖူးများနှင့်ပါ အထူးစည်ကားနေသောကြောင့် ရွာဘုရား

ပွဲတမျှဟု အတူသွားဘုရားဖူးမိတ်ဆွေများက ဝမ်းသာစွာဆို ပါသည်။

လူမျိုးခြား၊ ဘာသာခြားများနှင့် အလွန်စည်ပင်နေ သော ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့လယ်မှ မြဘုရားသို့ အခါ မရွေး လာရောက်ဖူးခြင်းနေသောကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာနိုင်ငံသားများလည်း တစ်ခါတစ်ခါခေါက် ဘုရားဖူးတစ် ခေါက် သွားရောက်ဆုရှင်၍ မှတ်သားသိရှိသမျှ ကြိုးစား၍ ရေးသားပုဆော်လိုက်ပါသည်။

ပြမည့်ပေ(ကျဲပေ)

- ၁။ စာရေးသူ၏ ထိုင်းနိုင်ငံ၊ ဘန်ကောက်မြို့ မြဘုရားဖူး ဝေါဟုတ်တမ်း။
- ၂။ စာရေးသူ၏မိတ်ဆွေ မောင်ကောင်း(ဘာသာပြန်- ကျွန်ုပ်တို့အဖွဲ့)။
- ၃။ မြဘုရား လက်ကမ်းစာစောင်များနှင့် ဘာသာပြန်ရေး သော ဝေါဟုတ်တမ်း စီရင်ရေး(သာမို) ရှင်မြင့်မင်းတင်

ဝါလလွတ်ကင်း တူရာသီ ကျွတ်သီတင်း

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ် သို့ ရောက်ခဲ့ချေပြီ။

မြောက်လေပြန် အဦးအစ ဖြစ်သည်မို့ မြစ်ချောင်းရေပြင်တို့သည် ငြိမ်သက်လှပါစဉ်။ ကြာဖြူ၊ ကြာနီ အစရှိသော ကြာပန်းတို့မှာ လှိုင်လှိုင်ပွင့်၍ မြောက်ပြန်လေနှင့်အတူ ထုံသင်းမွှေးကြိုင်နေတော့သည်။ သို့ဖြစ်၍ ရှေးစာဆိုတို့က "ရာသီတူခွင်၊ ရေပြင်လှတင်း၊ ကြာမျိုးပွင့်" ဆိုကြ၏။

တူရာသီဟု ဆိုခြင်းကား သင်္သကရိုက်ဘာသာအားဖြင့် "တူလ" ဟူ၍ ခေါ်ကြလေရာ စဉ်းချိန်(ချိန်ခွင်)ဖြစ်လေ၏။ သီတင်းကျွတ်လပြည့်၌ လမင်းသည် "အဿဝဏီ" မည်သော နက္ခတ်နှင့် ယှဉ်ပြိုင်ထွန်းပလေရာ သီတင်းကျွတ်လသည် ကျက်သရေမဂ်လောနှင့် ပြည့်ဝသောလဟု ဆိုရပေမည်။ တောင်သူလယ်သမားတို့အဖို့ စပါးကောက်နံတို့ ပြည့်ဖြိုးကာ ရတနပုံဆိုက်တော့မည့်ကိန်းဖြစ်၍လည်း ဝမ်းသာကြည်နူးရသည့် လရာသီဟု ဆိုရပေမည်။

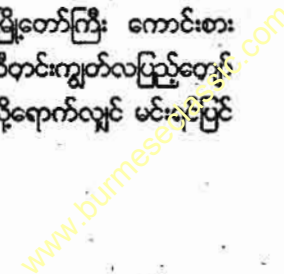
ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် နိုင်ငံသူ၊ နိုင်ငံသားများအဖို့ ရဟန်းသာမဏေအပေါင်းအား ပစ္စယာနဂ္ဂဟ ခွမ်း၊ ကွမ်း အစရှိသော ပစ္စည်းလေးပါးတို့ကို ထောက်ပံ့

ခဲ့ကြသဖြင့် ဝါတွင်းသုံးလတိုင်တိုင် သီတင်းသုံးကာ ဝါကပ်ရင်း ပရိယတ်ကို စိတ်နှလုံးချမ်းမြေ့စွာ အားထုတ်တော်မူခဲ့ကြသည်။ ထို့နောက် ဝါလကင်းလွတ်လေသောအခါ ရဟန်းသာမဏေတို့သည် ဥပုသ်အိမ်၊ သိမ်တို့၌ ပဝါရဏာများကို ပြုလုပ်ကြလေသည်။ ဤ၌ ပဝါရဏာဆိုသည်မှာ ဆိုအပ်သောအချိန်ကာလအတွင်း မိမိတို့၌ အပြစ်ကြီးငယ်ရှိပါက ခွင့်လွှတ်တော်မူကြပါရန် မေတ္တာရပ်ခံသည့်သဘောပင်ဖြစ်၏။ သိက္ခာဝါရင့်မထေရ်ကြီးများမှာလည်း ထိုနည်းတူစွာ ခွင့်လွှတ်ကြပါရန် ခွင့်ပန်လေ့ရှိပါသည်။ ထိုသို့ကောင်းမြတ်သော အတုကိုယူ၍ လူပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးတို့မှာ ဤလ၊ ဤရာသီ ရောက်လေသော် သက်ကြီးဝါကြီး ဘိုးဘွားမိဘ၊ ဆရာသီမားတို့ထံ သွားရောက်လျက် ပူဇော်ကန်တော့ကြလေသည်။

ဝါလကင်းလွတ် သီတင်းကျွတ်သို့လည်းရောက်၊ ပတ်ဝန်းကျင်ရာသီဥတုကလည်း ပွင့်လင်းသွေ့ခြောက်လေပြီ ဖြစ်ရကား ရဟန်းသာမဏေများအဖို့မိမိတို့ ကြွရောက်လိုရာအရပ်များသို့ စိတ်ချမ်းမြေ့စွာ ကြွရောက်သီတင်း

သုံးကြလေသည်။ ဤ၌ သီတင်းကျွတ်လ၏ ထူးခြားသော ပွဲသဘင်မှာ ဆီမီးမြင်းမိုရ်ပွဲပင် ဖြစ်၏။ မြင်းမိုရ်ပွဲပေါ်လာရခြင်းကား သုံးလောကထွတ်ထား ရှင်တော်မြတ်ဘုရားသည် ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး တာဝတိံသာနတ်ရွာ၌ မယ်တော်ဖြစ်ခဲ့ဖူးသည့် သန္တသီတ နတ်သားကို အမှူးပြုလျက် နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်းအား ခက်ခဲနက်နဲလှစွာသော အဘိဓမ္မာဒေသနာတော်များကို ဟောကြားတိုက်ကျွေးခဲ့ပြီး ဝါတွင်းသုံးလပြည့်မြောက်၍ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေသို့ ရောက်လေသောအခါ လူတို့ ဌာနေတစ်ခုဖြစ်သည့် သင်္သကရိုက်ပြည်သို့ ဆင်းသက်ခဲ့၏။ ထိုအခါ သင်္သကရိုက်ပြည်ရှိ ရဟန်းရှင်လူအပေါင်းသည် ဆီမီးရောင်စုံများ ထွန်းညှိလျက် ဘုရားရှင်အား ပူဇော်ကြီးဆိုကြလေသည်။ ထိုသို့ ဆီမီးမြင်းမိုရ်ထွန်းညှိသည့်လေ့ကို စွဲမှတ်ကာ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေသို့ ရောက်လေတိုင်း မြင်းမိုရ်ပွဲများ ကျင်းပကြခြင်းဖြစ်လေသည်။

အင်းဝမြို့တော်ကြီး ကောင်းစားစဉ်အခါက သီတင်းကျွတ်လပြည့်တော်တစ်ရက်နေသို့ရောက်လျှင် မင်းရှင်ပြင်

၌ မြင့်မားလှစွာသော ပြာသာဒ်ကြီးကို ဆောက်လုပ်ကာ လေကားသုံးသွယ် စီစဉ်ဆင်ယင်ပြီး ဆီမီးများ ထွန်းညှိ ပူဖောင်းကြသည်။ ထိုကောင်းမြတ်သော ဓလေ့၏ ပွဲသဘင်ကို "တာဝတိံသာပွဲ" ဟုလည်း ခေါ်ဆိုခဲ့ကြသည်။

ရှေးမြန်မာမင်းတို့သည် မြင်းမိုရ် ပွဲသဘင်ဖြစ်သော တာဝတိံသာပွဲကို လေးစားစွာ ဆင်ယင်ကျင်းပလေ့ရှိစမြဲ ဖြစ်၏။ မင်းညီမင်းသား ဆွေမျိုးအပေါင်း ၏ ပူဇော်ကန်တော့မှုကို ခံယူကြကုန်၏။ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်ရှိ သြဇာခံ နယ် စား၊ မြို့စား၊ ပြည်သူပြည်သားအပေါင်း ၏ ပူဇော်ကန်တော့မှုကိုလည်း ခံယူ ကုန်၏။ ထိုအခါ နန်တွင်း၌လည်း ကောင်း၊ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်၌လည်း ကောင်း၊ ဆီမီးရောင်စုံများ ထွန်းညှိကြ ခြင်းနှင့်အတူ ပျော်ပွဲရွှင်ပွဲ ကြည့်ချင်ပွဲ များကိုပါ ထည့်သွင်းတတ်ကြလေသည်။

ဤ၌ ရှေးသဘင်ပညာရှင်ကြီး များသည် ပညာသည်များပီပီ လောက၊ ဓမ္မ၊ ရာဇ အရေးသုံးပါးကို ကောင်းစွာ လေ့လာတတ်ကျွမ်းကြပြီးဖြစ်၍ ဘုရား ရှင် ပညတ်တော်မူသော ဝါဆို၊ ဝါကျွတ် သဘင်ပွဲများအကြောင်းကို လင်္ကာ သီချင်းများ သီကုံးစပ်ဆိုကာ တင်ဆက် ကပြကြလေသည်။ မြတ်စွာဘုရားရှင် ပညတ်တော်မူချက်၌ ဝါဆိုလပြည့်နေ့ မှစ၍ ရဟန်းတို့ ဝါကပ်ကြရမည်ဆို သော်လည်း အချို့ ခရီးလွတ်သော ရဟန်းများအဖို့မူ အခက်အခဲတွေ့ကြ ရသဖြင့် ဝါကပ်ခြင်းနှစ်ရပ်ကို ပညတ် တော်မူခဲ့သည်။ မကမပါမှာ ဝါဆိုလ လပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့မှ သီတင်း

ကျွတ်လပြည့်နေ့အထိ ကပ်သော ဝါ ဖြစ်ပြီး "ပုရိမဝါ"ဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။ ဒုတိယဝါမှာ ဝါခေါင်လပြည့် ကျော် တစ်ရက်နေ့မှစ၍ တန်ဆောင် မုန်းလပြည့်နေ့အထိ နေရသဖြင့် "ပစ္ဆိမ ဝါ"ဟု ခေါ်ဆိုလေသည်။ ထိုအတွက် သီတင်းကျွတ်လသည် ပစ္ဆိမဝါကပ် သော ရဟန်းတော်အဖို့ ဝါမကျွတ်ရ သေး။ အကယ်၍ ဝါထပ်ခဲ့ပါလျှင် ဒုတိယဝါဆိုလပြည့်ကျော် တစ်ရက်နေ့ တွင် ဝါကပ်ကြရသည်။ ဝါထပ်ရက်ငင် ကိစ္စများကို ရဟန်းများက ပြုပြင်စီမံ ခွင့်မရှိချေ။ ထိုကိစ္စမှာ တိုင်းပြည်အုပ် ချုပ်သော မင်းတို့၏ အဆုံးအဖြတ်၌ သာ တည်လေသည်။ ဘုရားရှင်၏ မိန့်မှာချက်ဖြစ်သော -

"အနန္တနာမိ ဘိက္ခဝေ ရာဇာနံ အနုဝတ္တိတုံ"

ဟူသည်နှင့်အညီ တိုင်းပြည်အုပ် ချုပ်သော အကြီးအကဲများ၏ ဆုံးဖြတ် ချက်အတိုင်း ရဟန်းတော်တို့အဖို့ လိုက်နာ ကျင့်သုံးကြရမည်ဟု မှတ်သားရမည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့် နေ့ကို "အဘိဓမ္မာအခါတော်နေ့"ဟူ၍လည်း ဆိုကြသည်။ အကြောင်းမူ ဘုရားရှင် အဖို့ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ် ပရိသတ်အပေါင်းအား အကျယ်ဟော ကြားပြီး ဆုံးမခြင်းသည် သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့ဖြစ်၏။ စန္ဒကူးတော၌ အရှင် သာရိပုတ္တရာအား အကျဉ်းဟောကြား ပြီးဆုံးခြင်းသည်လည်း သီတင်းကျွတ်လ ပြည့်နေ့ဖြစ်၏။ ထိုအတူ အရှင်သာရိ ပုတ္တရာက တပည့်ငါးရာတို့အား မကျဉ်း မကျယ် အလယ်အလတ်နည်းဖြင့်

သင်ကြားပို့ချပြီးဆုံးခြင်းသည်လည်း သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့ပင် ဖြစ်ပေရာ လွန်စွာမှ ထူးခြားနေတော့သည်။

သီတင်းကျွတ်လပြည့် အခါသမ ယ၌ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်၌ ပျော်ပွဲ ရွှင်ပွဲ ပွဲလမ်းသဘင်များ ကျင်းပကြ လေရာ ဇာတ်ပွဲအချို့၌ သီတင်းကျွတ် လနှင့်ပတ်သက်သော လင်္ကာသီချင်း များကို ရွတ်ဆိုကြလေသည်။ သာဓက တင်ပြရလျှင် -

"ငွေစာညှင်းအဆို၊ လူဆရာကဗိ ထားခဲ့၊ နေမင်းလို ဓမ္မမှာ မရှိကြားပါ ဘု၊ ရွှေမြင်းမိုရ်၌ ယူဇနာ၏အပြားဝယ်၊ ရုဠာမုနိဘုရား၊ ထီးဖြူတော်နှင့် မီး ပူဇော်ကာ အခေါင်လုပ်ပြန်တော့၊ တောင်စမုတ် မင်းဗိမာန်ဝယ်၊ ဝင်းအိပ် ဖန်ဇာတ်ရုပ်သေးတို့ပါ မှတ်ဖို့အဟုတ် ရေးခဲ့၊ နည်းထုံးစံနှင့် မီးပုံးပျံရတနာ နန်းခရိုင်ဝယ်၊ ကြာစန်းခိုင်နှင့် မင်း အထွတ်ခကြရ၊ သီတင်းကျွတ်လ ထက်နတ်ပြည်ကဲ့သို့ နက္ခတ်အဿဝ ငယ် အဇဇာထိန်ဝါ၍ တာဝတိံသာက ဘဂဝါအရဟံသက်ပေသည်၊ ကာယကံ လက်နှင့် ဖူးညားတော့၊ အမျိုးထားကာ အောင်စည်နှော်မချဲ့ပါဘူး (ရွာစား...) ထူးမခြားနား ရောင်ခြည်တော်ဖွဲ့စမ်း"

အဆိုပါ ဆိုင်းဆင့်လင်္ကာကလေး ကား သီတင်းကျွတ်လ၏ သရုပ်သကန် ကို ပြက်ပြက်ထင်ထင် ဖော်ကြားပြနေ ကြောင်း ကောက်ချက်ချလိုပါသည်။

တက္ကသိုလ်သျှင်ဥက္ကာ
(မဟာဝိဇ္ဇာ၊ ကျမ်းပြု)

သီတင်းကျွတ်လနှင့်အရာ ပျော်ရွှင်နိုင်ပါစေ

ဒေါက်တာစောယုဇွယ် Ph.D(Tantra)Kol-India,Astrologer

အခု အချိန်လေးကတော့ ပလ္လင်ဆေးမိုး ရွာသွန်းပြီးတဲ့ သီတင်းကျွတ်လ ကလေးပါ။ သီတင်းကျွတ်ဆိုတာနဲ့ ကျွန်မတို့လူကြီးတွေ အနေနဲ့ သံဃာတော်များ ဝါတွင်းသုံးလပတ်လုံး တစ်နေရာတည်း ဝါကပ်သီတင်းသုံးနေထိုင်ကျင့်ကြံ အားထုတ်နေရာက သီတင်းကျွတ် လပြည့်ကစပြီး မိမိအလိုရှိရာ နေရာဌာနတွေ သီတင်းသုံးလိုတဲ့ ကျောင်းသင်္ခမ်းတွေကို ညဉ့်အိပ် ညဉ့်နေကျွတ်ကျွတ် လွတ်လွတ်သွားရောက်နိုင်တဲ့ အချိန်လို မှတ်ထားလေ့ရှိပါတယ်။

ဒါကြောင့်လည်း သီတင်းကျွတ်လလေးဟာ တူရာသီ
မှာ ပါဝင်ပြီး အာသာဝဏီနက္ခတ် ထွန်းလင်းတောက်ပတဲ့
အချိန်လေးဆိုတော့ မိုးကောင်းကင်ဟာ ကြည်လင်ပြီး
မိုးသားတိမ်လိပ်တွေ ကင်းစင်တဲ့ အချိန်ပါ။ ကြာမျိုး ငါးပါး
လည်း လှလှပပ ဝေဝေဆာဆာ ကြိုင်သင်းတဲ့အချိန်
လေးပါ။

အဲဒီ သီတင်းကျွတ်လမှာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေရဲ့
အလေးအမြတ်ပြုရာလဖြစ်သလို ကျွန်မတို့ ဂန္ထီရူပညာရှင်
တွေအတွက်လည်း အချိန်နှင့်အခါနှင့် လုပ်ရမည့်ယတြာ
တွေ ပြုပြင်ပြောင်းလဲမှုတွေ ပြုလုပ်ရမယ်လို့ပါ။

အချို့ဆို သီတင်းကျွတ်ရင် ကျွတ်ပြီ လွတ်ပြီ ဆိုတာ
အမြဲပြောလေ့ရှိပါတယ်။ တပေါင်း တန်ခူး အကြောင်းထူး
မယ်ဆိုတဲ့ တဘောင် စာချိုးလေးလိုပါ။

သီတင်းကျွတ်ပြီဆိုတာနဲ့ မကောင်းတဲ့ အညံ့အခိုက်
တွေ အားလုံးပျောက်သွားပြီး ကောင်းလာပြီလို့ မှတ်ထင်
တတ်ပြီး ကောင်းနေတဲ့သူတွေ ကလည်း ပိုပြီးကောင်း
လာမယ်။ အောင်မြင်လာမယ်လို့ ယူဆတတ်ပါတယ်။

သီတင်းကျွတ်လမှာ ထူးခြားတာကတော့ လပြည့်
နေ့ပဲဖြစ်ပါတယ်။ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တို့ရဲ့ အလေးအမြတ်ပြုရာ
နေ့ထူးနေ့မြတ်ကြီး တစ်ခုလည်းဖြစ်ပါတယ်။ မြတ်စွာ
ဘုရားဟာ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ သတ္တမမြောက်
ဝါကင်တော်မူပြီးမယ်တော်မိနတ်သား (သန္တုသီတနတ်သား)
အမှုထမ်းပြီး နတ်ဗြဟ္မာတို့ကို အဘိဓမ္မာ တရားတော်များ
ဟောကြားပြီး ကျွန်မတို့ရဲ့ လူ့ပြည် လူ့ရွာကို ပြန်လည်
ကြွမြန်း ဆင်းသက်လာတဲ့နေ့ပါ။

နတ်ဗြဟ္မာအပေါင်း ခြံရံပြီး သင်္ကသုနဂိုဏ်းပြည်ကို
စောင်းတန်းသုံးသွယ်ဖြင့် တင့်တယ်စွာ ကြွချီဆင်းသက်
လာခဲ့တဲ့ မြတ်စွာဘုရားကို ရည်မှန်းပြီး သီတင်းကျွတ်
လပြည့်နေ့မှာ ကျွန်မတို့ဟာ ကျောင်း၊ ကန်၊ ဘုရား၊
နေအိမ်၊ အဆောက်အဦများမှာ အမျိုးမျိုးသောမီးများဖြင့်
ထွန်းညှိပူဇော်ပြီး မီးထွန်းပွဲတော် ကျင်းပလေ့ရှိကြပါ
တယ်။

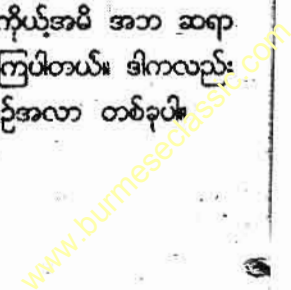
ပွဲလမ်းသဘင်များ ရပ်ကွက်အလိုက် လမ်းအလိုက်
ပျော်ရွှင်စွာကျင်းပပြီး စတုဒီသာ ကျွေးမွေးမှုတွေလည်း
ပြုလုပ်ကြပါတယ်။ ဒါတွေဟာ ကျွန်မတို့တတွေရဲ့
ထူးခြားကောင်းမွန်တဲ့ အစီအရင်လေးပါ။

ဘုရားသားတော်များဖြစ်တဲ့ သံဃာတော် အရှင်မြတ်
တွေဟာလည်း သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့မှာဘဲ
မဟာပဝါရဏာ ဖိတ်ကြားပွဲကို ကျင်းပကြတယ်။ မဟာ
ပဝါရဏာပွဲဆိုတာ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် (၁)ရက်နေ့မှ ပူရိမ
ဝါဆိုသော ရဟန်းများကို သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့တွင်
မဟာပဝါရဏာအဖြစ်လည်းကောင်း၊ ဝါခေါင်လပြည့်ကျော်
(၁)ရက်နေ့မှာ ပစ္စိမဝါဆိုတဲ့ ရဟန်းများကို တန်ဆောင်
မုန်းလပြည့်နေ့မှာ ပဝါရဏာအဖြစ် ကျင်းပရန် မြတ်စွာ
ဘုရားက ခွင့်ပြုတော်မူခဲ့သည်။ ပဝါရဏာဆိုတဲ့ အဓိပ္ပါယ်
ဟာ ကျွန်မတို့အနေနဲ့ ဖိတ်ကြားခြင်းလို့ သိထားပါတယ်။
ပဝါရဏာ ပြုပုံကတော့...

သံဃာအချင်းချင်း တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး မထေရ်ကြီးမှ
မထေရ်ငယ်ကို ဖိတ်ရပါတယ်။ သီတင်းသုံးဖော် သံဃာ
အချင်းချင်း တစ်ပါးနှင့်တစ်ပါး အကျိုးရှိရှိ စေတနာ
အမှန်ဖြင့် ဆိုဆုံးမခြင်း ထောက်ပြခြင်း ပြုလုပ်ကြတာကို
ပဝါရဏာပွဲလို့ ခေါ်ဆိုတာပါ။

ဒီလိုပွဲဟာ သံဃာတွေအတွက် လွန်စွာတန်ဖိုးရှိပြီး
သီလစင်ကြယ်ရေးကို ရှေ့တော်မူကြတဲ့အတွက် ကောင်း
မြတ်တဲ့ ပွဲကြီးပါ။ အဲဒီလို သံဃာတော်တွေရဲ့ အထွတ်
အမြတ်ကြီးနဲ့အတူ ကျွန်မတို့ တတွေရဲ့ သီတင်းကျွတ်ပွဲကြီး
ကိုလည်း ကျွန်မတို့ မြန်မာလူမျိုးတွေဟာ ကောင်းမွန်ပြီး
ကျက်သရေရှိလှတဲ့ ပူဇော်ပွဲကြီးအနေနဲ့ ပူဇော်ကြပါ
တယ်။

အဘိုး အဘွား၊ မိဘ၊ ဆရာသမား၊ ရဟန်း၊ သံဃာ
များကို ပူဇော်လေ့ရှိကြပါတယ်။ ဘယ် လောက်ဝေးနေမှ
ဘယ်လောက်အလုပ်များနေနေ ကိုယ့်အိမ် အဘ ဆရာ
သမားရှိရာ သွားရောက်ဂါရဝ ပြုကြပါတယ်။ ဒါကလည်း
မွန်မြတ်သန့်စင်လှတဲ့ ရှေးရိုးအစဉ်အလာ တစ်ခုပါ။

အဲဒါကြောင့်...နောက်ပြီး ကျွန်မတို့ ကန္တိရပညာရှင် တွေအနေနဲ့ သီတင်းကျွတ်လမှာ မွေးဖွားသူတွေအတွက် မိမိရဲ့ မွေးဖွားရာလကို ကူညီအားပြည့်ပေးတဲ့ အစီအစဉ် လေး တစ်ခုကတော့-

သီတင်းကျွတ်လမှာ မွေးဖွားသူတွေဟာ မဖြစ်မနေ မီးထွန်း ပူဇော်ရပါမယ်။ အရင်တုန်းကတော့ အိမ်တိုင်းခေ့ထွန်းကြပါတယ်။ အခုခေတ်မှာတော့ မီးထွန်းပွဲတော်ဟာ အလေ့အထအနေနဲ့ နည်းပါးသွား ပါပြီ။ သီတင်းကျွတ်မှာ မွေးဖွားသူတွေကတော့ ဘယ်လိုနည်းနဲ့မှ သီတင်းကျွတ် မီးထွန်းပွဲတော်ကို မရောင်းသပ်ပါလို့။ မီးထွန်းပွဲတော်ပွဲ လုပ်သင့်တယ်။

အဲဒါက မိမိကံကောင်းဖို့အတွက် ကူညီအား ပြည့်ပေး တဲ့ နည်းလမ်းလေးတစ်ခုပါ။ နောက်ပြီး သီတင်းကျွတ် လပြည့်နေ့မှာ လူတိုင်းလုပ်သင့်တဲ့ အစီအစဉ်လေးကတော့ ထက်စက်တင်တဲ့ ပွဲလေးပါ။ လပြည့်ရယ်၊ ထက်စက်ရည်နဲ့ ထာတ်တွေ ဝမ်းထိုက်ပါဦး။

သီတင်းကျွတ်လမှာ မွေးဖွားသူတွေအတွက် အထူး သတိထားရမယ့် အချက်တွေလည်း ရှိပါသေးတယ်။ အဲဒါက ဘာလဲဆိုရင် မိမိရဲ့မွေးနေ့နံပါတ် မြန်မာသက္ကရာဇ်ကို ၇ (ခုနစ်)နဲ့ စားကြည့်လို့ ၁ ကြွင်း ခဲ့ရင် အဲဒီလူတွေထဲက မိန်းကလေးဆိုရင် အစာ အိမ်၊ ဝမ်းဗိုက်သတိထားဖို့ရယ်။ ယောက်ျားလေးဆိုရင် လေရောဂါဖြစ်တတ်တာရယ်။ ဒါပေမယ့် လုပ်ငန်းတွေလုပ်ရင် အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။

နောက်ပြီး ၇ (ခုနစ်)နဲ့ စားလို့ ၄ ကြွင်းခဲ့ပြန် ရင်တော့ ဒီလမှာ ဘာမှမလုပ်လေနဲ့ ဘာလုပ်လုပ် မအောင်မြင် တတ်ဘူး။ မိန်းကလေးဆိုရင် ဗိုက်ခွဲရ တတ်တယ်။ ယောက်ျားလေးဆိုရင် နှလုံးတို့ အကြောတို့ ဂရုစိုက်စေ ချင်ပါတယ်။

နောက်ပြီး သီတင်းကျွတ်လပြည့်ကျော် (၁) ရက်ဟာ ဆိုရင် ဝါလ လွတ်ကင်းသွားပြီဖြစ်တဲ့အတွက် မင်္ဂလာပြုဖို့ စောင့်ရှောက်နေတဲ့ မင်္ဂလာမောင်မယ်တွေအဖို့ဟာလည်း ဝမ်းသာကြည်နူး ရမယ်ရက်ကို ရောက်လာပြီပေါ့။

ရှေးပညာရှိကြီးတွေရဲ့ အဆိုအရကတော့ သီတင်း ကျွတ်လမှာ သီတင်းကျွတ်လဆိုတာ လပြည့်ကျော် (၁) ရက်နေ့ကစပြီး ပြောတာနော်။ မင်္ဂလာဆောင်ခဲ့ရင် မင်္ဂလာ အခမ်းအနား ပြုခဲ့ရင် အိမ်ထောင်ပြုခဲ့ရင် အိမ်ထောင် ကောင်းကုန် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတယ်လို့ အဆိုရှိပါတယ်။

အဲဒီ အိမ်ထောင်ခြောက်ပါးကတော့ အိမ်ထောင် ရေခိုင်မြဲတဲ့ အချက်တစ်ချက်ရယ်။ အိမ်ထောင်မြဲပြီး စီးပွားတတ် ပါတယ်။ စီးပွားတက်ပြီးတော့လည်း သားကောင်း သမီးကောင်း မွေးဖွားပါတယ်။ သားကောင်း သမီးကောင်းမွေးဖွားခြင်းနှင့်အတူ နေ့သည်ရော အနာ ရောဂါကင်းရှင်းကြပါတယ်။ အနာရောဂါ ကင်းရှင်းခြင်း နှင့်အတူ ပတ်ဝန်းကျင်ရဲ့ လေးစားမှုကို ချစ်ခင်ကြည်ညို မှုကို ခံစားရပါတယ်။ နောက်တစ်ချက်ကတော့ အဲဒီ လိုကောင်း ခြင်းမင်္ဂလာတွေနဲ့ ပြည့်စုံနေတဲ့ သီတင်း ကျွတ်လမှာ မင်္ဂလာရှိတဲ့ မင်္ဂလာမောင်မယ်တွေအတွက် မင်္ဂလာသတင်းလေး ပါးလိုက်ပါတယ်။

မင်္ဂလာပြုဖို့ အပ်ချ မတ်ချ ဆောင်ရွက်ပြီးပေမယ့် အခက်အခဲဖြစ်နေတဲ့သူတွေ တစ်ခုမဟုတ် တစ်ခု အနှောင့်အယှက်ရှိနေတဲ့ သူတွေအဖို့ စနေနေ့ သို့မဟုတ် အင်္ဂါနေ့တစ်ရက်မှာ ဝသုဓိ နတ်မင်းကို ပွဲပေးလှူဒါန်း တိုင်တည်လိုက်မယ်ဆိုရင်တော့ ဘယ်လောက်ခက်ခဲတဲ့ မင်္ဂလာပွဲမျိုးမဆို ဖြစ်ဖြစ်မြောက်မြောက် အောင်အောင် မြင်မြင် ဖြစ်သွားလိမ့်မယ်လို့ ပြောကြားရင်းနဲ့ ချမ်းသာ ကိုယ်စိတ်မြဲပါစေလို့ ဆုတောင်းပေးလိုက်ပါတယ်။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ် မြဲပါစေ...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

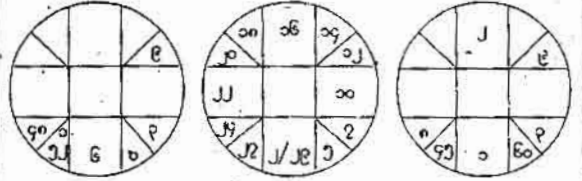
www.burmeseclassic.com

ရောင်ပြန်ဟူရင်း ပြက္ခဒိန်

၁၃၇၈-ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလ - သီတင်းကျွတ်လ

2016 OCTOBER

စနေ Saturday	1 ● ရက်ရာဇာ တော်သလင်းလကွယ်	
တနင်္ဂနွေ Sunday	2 ဝ	
တနင်္လာ Monday	3 ၂ ယောရက်ကြမ်း	
အင်္ဂါ Tuesday	4 ၃ ရက်ရာဇာ	18 ၂ ရက်ရာဇာ ယောရက်ကြမ်း
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	5 ၄	19 ၃
ကြာသပတေး Thursday	6 ၅ ရက်ရာဇာ	20 ၄ ရက်ရာဇာ အပြိတ္တစုတ်ရက်
သောကြာ Friday	7 ၆	21 ၅
စနေ Saturday	8 ၇	22 ၆
တနင်္ဂနွေ Sunday	9 ၈ အပြိတ္တစုတ်ရက်	23 ၇
တနင်္လာ Monday	10 ၉	24 ၈
အင်္ဂါ Tuesday	11 ၁၀ ရက်ရာဇာ	25 ၉ ရက်ရာဇာ
ဗုဒ္ဓဟူး Wednesday	12 ၁၁	26 ၁၀
ကြာသပတေး Thursday	13 ၁၂ ရက်ရာဇာ	27 ၁၁ ရက်ရာဇာ
သောကြာ Friday	14 ၁၃	28 ၁၂
စနေ Saturday	15 ၁၄	29 ၁၃
တနင်္ဂနွေ Sunday	16 (၁၅) အသီပမ္မာနေ့ သီတင်းကျွတ်လပြည့်	30 ● သီတင်းကျွတ်လကွယ်
တနင်္လာ Monday	17 ဝ	31 ဝ

၁. ၁၀. ၂၀၁၆ စန်းပြောင်းရက်စွဲ ၁၇. ၁၀. ၂၀၁၆

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွင်း ပြိုဟ်ပြောင်းချိန်

- တနင်္ဂနွေသည် - ၁၇. ၁၀. ၂၀၁၆ တနင်္လာနေ့ နံနက် ၇ နာရီ ၁၇ မိနစ်တွင် တူရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးသည် - ၃. ၁၀. ၂၀၁၆ တနင်္လာနေ့ ည ၆ နာရီ ၃၇ မိနစ်တွင် ကန်ရာသီသို့ ပြောင်းသည်။
- သောကြာသည် - ၁၃. ၁၀. ၂၀၁၆ ကြာသပတေးနေ့ ညနေ ၄ နာရီ ၁၀ မိနစ်တွင် ငြိစ္ဆာရာသီသို့ ပြောင်းသည်။

၂၀၁၆ ခုနှစ်အတွက် ဓနသိဒ္ဓိဒွါကွတ်နှင့် စန်းယုဉ်ချိန်

(၁၁. ၁၀. ၂၀၁၆)အင်္ဂါနေ့ ည ၈ နာရီ ၅၇ မိနစ် ၁၈ စက္ကန့်။
(၉. ၁၀. ၂၀၁၆)ရက်နှင့် (၂၀. ၁၀. ၂၀၁၆)ရက်တို့သည် အမြိတ္တစုတ်ကျ၍ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်သည်။

အပြိတ္တစုတ်ရက်မှာ လုပ်ဆောင်စရာ

- တနင်္ဂနွေသားသမီးသည် မြောက်အရပ်တွင် ပုန်းညက်ပင် စိုက်ပါ။
- တနင်္လာသားသမီးသည် အရှေ့မြောက်အရပ်တွင် ခရေပင် စိုက်ပါ။
- အင်္ဂါသားသမီးသည် အရှေ့အရပ်တွင် သရဖီပင် စိုက်ပါ။
- ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးသည် အရှေ့တောင်အရပ်တွင် ကွမ်းသီးပင် စိုက်ပါ။
- ကြာသပတေးသားသမီးသည် အနောက်တောင်အရပ်တွင် ဝန်းပင် စိုက်ပါ။
- သောကြာသားသမီးသည် အနောက်မြောက်အရပ်တွင် အုန်းပင် စိုက်ပါ။
- စနေသားသမီးသည် တောင်အရပ်တွင် ကံ့ကော်ပင် စိုက်ပါ။

၂၀၁၆ မျောက်နှစ် ၁၂ လရာသီဖွားများအတွက် တစ်လချင်းစီအဟော

စက်တင်ဘာလ

• ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

ဤအဟောများကို ထိုင်းနိုင်ငံမှ နက္ခတ္တဆရာကြီး ခါသာချင်နာဘန်ချွန် ဟောကြားထားသည်ကို ဘာသာပြန်ဆိုထားခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ၁၂ လရာသီဖွား၏ မွေးဖွားသည့် ကာလအပိုင်းအခြားသည် အနောက်တိုင်းနှင့် မတူပါ။ မွေးလ၊ မွေးရက်ကို ရှာ၍ အဟောများကို ကြည့်ရှုစေလိုပါသည်။

မကာရ ရာသီဖွား (ဆိတ်ရုပ်)

ဇန်နဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ ဖေဖော်ဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင်သည် ရုတ်တရက် ကိုယ့်ဘာသာကိုယ် ဥပါဒါန် ကပ်၍နေသဖြင့် မိတ်ဆွေများနှင့် ခပ်ဝေးဝေးနေကာ အလုပ်

ကိုသာ ပိုမိုအားထားလုပ်လျှင် မုချမသွေ သင်၏သူဌေးမှ သင့်ကို အားရကျေနပ်သွားပါလိမ့်မည်။ စွဲစွဲမြဲမြဲ လုပ်ကိုင် နေခြင်းသည် ရှေ့သို့ တိုးတက်ရန် ဦးတည်ပေးပါလိမ့်မည်။ ထိုနေရာတွင် အလုပ်နှင့်ပတ်သက်သော သတင်းကောင်းများ ရှိနေပေလိမ့်မည်။

ကံရာသီဖွား (ရေထမ်းယောက်ျားရုပ်)
ဗေဟ်ဝါရီလ ၁၄ ရက် မှ မတ်လ ၁၃ ရက်

သင်၏သူငှားနှင့် တွဲဖက်အလုပ်သမားများဖြင့် အထူး သဖြင့် ယခုလအစတွင် အဆင်ပြေမည်မဟုတ်သော်လည်း လလယ်ရောက်မှ အခြေအနေများ ကောင်းလာပါလိမ့်မည်။ ခရီးသွားခြင်းဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကားကိုပြင်ဆင်ရ၍လည်း ကောင်း၊ ငွေကုန်ပေါက်ရှိနေမည်ကို မျှော်လင့်ထားပါ။ သင့် ငွေနှင့်ပတ်သက်၍ အစီအမံဖြင့် ဆင်ဆင်ခြင်ခြင်ရှိပါ။ သင်၏ အချစ်ရေးသည် ရိုလာကိုစတာကဲ့သို့ တက်လိုက်၊ ကျလိုက်၊ လိမ့်လိုက် ဖြစ်နေဦးမည်။

မိန်ရာသီဖွား (ငါးနှစ်ကောင်ရုပ်)
မတ်လ ၁၄ ရက် မှ ဧပြီလ ၁၄ ရက်

သင်သည် အလုပ်များကို ကိုင်တွယ်၍ အလုပ်ရှုပ်နေ မည်ဖြစ်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ဦးမှ ကြားဝင်လာပြီး ကူညီ ပေးပါလိမ့်မည်။ မလိုအပ်သည့် နေရာတွင် ငွေသုံးပေးရန် လှည့်စားခြင်းခံရတတ်သည်။ အခြားသူတစ်ဦးအပေါ် ချစ် မေတ္တာသက်ဝင်မည့်အစား သင်ကိုယ်တိုင် ပြောင်းလဲလာဖို့ လိုအပ်နေပါပြီ။

မိဿရာသီဖွား (သိုးထီးရုပ်)
ဧပြီလ ၁၅ ရက် မှ မေလ ၁၄ ရက်

သင်၏ တီထွင်မှုများနှင့် စိတ်အားထက်သန်မှု ဇွဲ လုံ့လရှိ၍ လုပ်ငန်းခွင်တွင် အောင်မြင်သော အကျိုးကို ရရှိ လိမ့်မည်။ သင့်အနေဖြင့် အခြားသူများအား ငွေလုံးငွေရင်း ထုတ်ပေးသဖြင့် အကျိုးအမြတ် ပေါ်ပေါက်လာလိမ့်မည်။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် ချစ်သူတစ်ဦးတွေ့မည်။

ပြီဿရာသီဖွား (နွားလားဥဿပရုပ်)
မေလ ၁၅ ရက် မှ ဇွန်လ ၁၄ ရက်

လုပ်ငန်းကိစ္စ နောင်နှေးနေမည်ဖြစ်ရာ အထူးသဖြင့် ညှိနှိုင်းဆောင်ရွက်ရမူ လိုအပ်နေပေလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် ပဋိ

ပက္ခမှုရှိပြီး တာဝန်ခံယူမှု ကင်းမဲ့နေပေမည်။ စာချုပ်စာတမ်း လက်မှတ်ထိုးပါနှင့်။ ထိုနည်းတူစွာ ကတိအစွဲစုံတစ်ရာကို လည်း မပေးသင့်ပေ။

မေထုန်ရာသီဖွား (အမြွှာရုပ်)
ဇွန်လ ၁၅ ရက် မှ ဇူလိုင်လ ၁၅ ရက်

လုပ်ငန်းခွင်တွင် သင်ဘာပဲလုပ်လုပ် သင်အောင်မြင် မှုကို ရပါလိမ့်မည်။ ရေရှည်ဒုက္ခပေးနေကြသူများကြောင့် ဖြစ်ပေါ်လာသည်။ ပြဿနာကြီးများကို သတိထားနေပါ။ သင့် ထက်အသက်ကြီးသူ၏ အထောက်အကူကို ရယူပါ။ တစ် ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် ဆွဲဆောင်မှုရှိနေပြီး ရွေးချယ် စရာများမှာလည်း အများအပြားရှိနေပါမည်။ ချစ်သူများအနေ ဖြင့် တတိယလူ ကြားဝင်လာမည်ကို သတိထားပါ။

ကရကင်ရာသီဖွား (ပုစွန်လုံးရုပ်)
ဇူလိုင်လ ၁၆ ရက် မှ ဩဂုတ်လ ၁၆ ရက်

သင်သည် အခြားသူများနှင့် အဆင်ပြေမည်မဟုတ် ပါ။ ဝင်လာမည့်ငွေသည်လည်း အခြားသူများထံ ကျော်၍ ရောက်သွားတတ်သည်။ နောက်ပြီး သင်၏ သူငှားမှာလည်း ကွဲပြားခြားနားသော အယူအဆများ ရှိနေပေမည်။ ယခုလ လယ်လောက်မှ စတင်၍ သင်၏အလုပ်ကို အသိအမှတ်ပြု ခြင်းခံရမည်။ နောက်ပြီး သင့်ထက်ကြီးသူတစ်ဦးထံမှ ထောက်ခံအားပေးမှုကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

သိဟ်ရာသီဗွား (ခြင်္သေ့ရုပ်)

ဩဂုတ်လ ၁၇ ရက် မှ စက်တင်ဘာလ ၁၅ ရက်

သင့်တွင် တာဝန်ခံထားရမှုများ ပိုမိုရှိနေမည်ဖြစ်သော်လည်း သင်၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်ခဲ့မှုကို ဆုချမ်းမည်မဟုတ်ပေ။ အမှားများ မကျူးလွန်မိအောင်နှင့် တစ်စုံတစ်ဦးနှင့် ပဋိပက္ခမဖြစ်အောင် ရှောင်ပါ။ အခြားသူများ၏ အကြွေးများကို သင်ဆပ်ပေးနေရပါလိမ့်မည်။

ကန်ရာသီဗွား (အပျိုစင်ရုပ်)

စက်တင်ဘာလ ၁၆ ရက်မှ အောက်တိုဘာလ ၁၆ ရက်

သင်၏လုပ်ငန်းခွင်တွင် တာဝန်ခံရမှုများ တိုး၍ ပိုမိုရှိလာမည်။ သင်၏ ကြိုးပမ်းအားထုတ်မှုကို လူများမှ အသိအမှတ်မပြုကြသည်ကို သည်းခံရမည်ဖြစ်သည်။ သင်သည် ငွေရေးကြေးရေး အကျပ်အတည်းတွေ့ရတတ်သည်။ တစ်ဖက်သတ်အချစ် ဖြစ်နေရဦးမည်။

ပြိစ္ဆာရာသီဗွား (ကင်းမြီးကောက်ရုပ်)

နိုဝင်ဘာလ ၁၆ ရက် မှ ဒီဇင်ဘာလ ၁၄ ရက်

သင်၏ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် ပိုမိုညှိယူပါ။ သို့တည်းမဟုတ်ပါက သင်တစ်ဦးတည်းအထီးကျန်နေမည်ကို ရင်ဆိုင်ရပေလိမ့်မည်။ သင့်အနေဖြင့် ငွေများကို ကောင်းကောင်းစုဆောင်းနိုင်နေသော်လည်း တစ်စုံတစ်ဦးမှ ငွေလာချေးလျှင် သင်ငြင်းဆိုနိုင်မည် မဟုတ်ပေ။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် ကိုယ်ချစ်နေရာသူကို ချစ်ကြောင်း ဖွင့်ဟပြောလိုက်ပါ။ သို့တည်းမဟုတ်ပါက အခြားသူထံသို့ ပါသွားပါလိမ့်မည်။

တူရာသီဗွား (ချိန်ခွင်ရုပ်)

အောက်တိုဘာလ ၁၇ ရက် မှ နိုဝင်ဘာလ ၁၅ ရက်

သက်ကိုယ်တိုင် တိုးတက်အောင် ပြုလုပ်ပြီး မမျှော်လင့်ဘဲ ရာထူးတိုးတက်သွားမည်။ သင်၏ ကိုယ်ပိုင်အရည်အချင်းကို ယုံကြည်ကိုးစားလိုက်ပါ။ အမြဲတမ်း အခြားသူများအပေါ် တွက်ဆနေစရာမလိုပါ။ တစ်ကိုယ်တည်းသမားများအနေဖြင့် ချစ်သူများနောက်သို့ လိုက်လံရှာဖွေပါ။ တစ်ဦးတည်းကို ကြည့်နေ၍ သင့်၏အပိုင် ဖြစ်လာမည်မဟုတ်ပေ။

ဓနရာသီဗွား (လေးစွဲယောက်ျားရုပ်)

ဒီဇင်ဘာလ ၁၅ ရက် မှ ဇန်နဝါရီလ ၁၃ ရက်

သင်လုပ်နေရသည့် အလုပ်သည် သင့်တွင် ပညာခန်းဆိုင်ရာ ကျွမ်းကျင်မှုမရှိသဖြင့် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုး ဖြစ်နေပေလိမ့်မည်။ သင်အလိုရှိနေသည့် ပစ္စည်းအတွက် ဝယ်ယူရန် သင် စုဆောင်းထားသည့် ငွေများကို ဖြုန်းပစ်လိုက်ရပေလိမ့်မည်။ ခရီးသွားခြင်းဖြင့် ဝင်ငွေများနှင့် ချစ်မေတ္တာကို ရရှိပါလိမ့်မည်။

ဦးတိုး(တက္ကသိုလ်)

Reference:
BKK Post, Khatha Chinnabanchorn
Here's what awaits in 2016.

www.burmeseclassic.com

တရုတ်နတ်ကုဏ္ဍပေဒင်ပညာ

၂၀၁၆ ခုနှစ် ၊ အောက်တိုဘာလ

တရုတ်နှစ်မွေးသူများအတွက်

ဆောင်ရန်၊ ရှောင်ရန်နှင့် သတိပြုရန်အချက်များ

■ ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

နဂါးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲ ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။ ထို့ပြင် ကူးသန်းရောင်းဝယ်နိုင်၏။ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှုပြုလုပ်လျှင် အကျိုးရှိမည်။ လုပ်ပါ။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်မှုစာချုပ် ချုပ်ဆိုနိုင်ပါသည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ခရီးသွားနိုင်ပါသော်လည်း ရေကြောင်းခရီးကို ရှောင်ရမည်။ လေ့သင်္ဘော မစီးကြရ။ တစ်ဖန် လက်ထပ်ခြင်းကို ရွှေ့ဆိုင်းထားပါ။ မရွှေ့ဆိုင်းနိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်ရပါလိမ့်မည်။ ထို့ပြင် အသစ်စေ့စပ်ခြင်းကိုလည်း မပြုလုပ်ရပါ။ ခွေးနှစ်မွေးသူများနှင့် မပေါင်းနှင့်။ စီးပွားရေး ဖက်စပ်မပြုလုပ်ရပါ။ အကျိုးရှိမည်မဟုတ်ပါ။

မြွေနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုနိုင်၏။ မိတ်ဆုခြင်းအားဖြင့် အကျိုးထူးရရှိပါမည်။ ဆုတောင်းပွဲ၊ ရိုးရာကန်တော့ပွဲ ပြုလုပ်နိုင်၏။ ဆုတောင်းပွဲ ပြုလုပ်နိုင်၏။ လုပ်ပါ။ မြောက်ဘက်စူးသို့လည်းကောင်း၊ အရှေ့ဘက်စူးသို့လည်းကောင်း၊ တောင်ဘက်စူးသို့လည်းကောင်း ခရီးထွက်နိုင်၏။ စီးပွားရှာပါ။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

အနောက်ဘက်သို့ မသွားရ။ ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။ ကြပ်ကြပ်ရှောင်နိုင်ပါစေ။ စီးပွားမရှာရ။ အကျိုးယုတ်လိမ့်မည်။ ဝက်နှစ်မွေးသူနှင့် စီးပွားရေးဖက်စပ်မလုပ်ရ။ မပေါင်းရ။ အကျိုးယုတ်တတ်ပါသည်။ ကြပ်ကြပ်ရှောင်ပါ။

မြင်းနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

စိုက်ပျိုးရေးလုပ်လျှင် အကျိုးပေးမည်။ ခြံလုပ်ငန်းလုပ်နိုင်၏။ အကျိုးရှိမည်။ ဆုတောင်းပွဲလုပ်ပါ။ တောအမဲလိုက်နိုင်၏။ သားကောင်များရရှိမည်။ သင် ယခု ကံကောင်းနေ၏။ ဘေးကင်းရန်ကင်းနေ၏။ တောင်သူလယ်သမားများအဖို့ အကျိုးရှိ၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ကြွက်နှစ်မွေးသူများနှင့် မပေါင်းကြရ။ စီးပွားရေးဖက်စပ်မလုပ်ကြရ။ အရေးရှုံးနိုင်ပါလိမ့်မည်။ အရှေ့ဘက်နှင့် အနောက်ဘက်သို့ မသွားရ။ စီးပွားရေး မလုပ်ရ။ စီးပွားမရှာရ။ အရှုံးပေါ်တတ်၏။ ကြပ်ကြပ်ရှောင်နိုင်ပါစေ။

www.burmeseclassic.com

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲ ပြုလုပ်နိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ထွက်ပေးပါ။ အကျိုးရှိ၏။ အရှေ့တောင်သို့သော်လည်းကောင်း၊ တောင်ဘက်သို့သော်လည်းကောင်း၊ အရှေ့တောင်ဘက်သို့ သော်လည်းကောင်း၊ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စီးပွားရွာနိုင်၏။ စီးပွားရှာလျှင်ကောင်း၏။ အကျိုးများလေ၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

နွားနှစ်မွေးသူများနှင့် မပေါင်းရ။ စီးပွားရေး ဖက်စပ်ထုပ်ကြရပါ။ အကျိုးရှိမည်မဟုတ်ပါ။ အနောက်အရပ်သို့ ထွားကောင်း။ ခိုက်တတ်၏။ အကျိုးယုတ်မည်။ ကြပ်ကြပ်ရှောင်နိုင်ပါစေ။ စေ့စပ်နိုင်သော်လည်း လက်ထပ်ခြင်း၊ ပြုရ။ အထွေးရွှေ့ဆိုင်ကြရမည်။

ပျောက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်၏။ အရှေ့အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ အောင်အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ အရှေ့တောင်အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ခရီးထွက်နိုင်၏။ စီးပွားရှာလျှင် တိုးတက်ကြီးပွားမှုရှိမည်။ ကူးသန်းရောင်းဝယ်နိုင်၏။ နိုင်ငံခြားကုန်သွယ်မှုပြုနိုင်၏။ အကျိုးထူးမှုရှိပါမည်။ လုပ်ပါ။ တွေးမနေချိန်၊ စေ့စပ်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ကျားနှစ်မွေးသူနှင့် မပေါင်းရ။ စီးပွားမဖြစ်ပါ။ အရှေ့အရပ်သို့ မသွားရ။ စီးပွားမရှာရ။ ခရီးမထွက်ကောင်း။ နှစ်ထုတ်၏။ လာဘ်တိတ်တတ်၏။ စေ့စပ်နိုင်ပါသော်ငြားလည်း ချက်ချင်း လက်မထပ်ရ။ ခဏခေတ္တ ရွှေ့ဆိုင်ပါဦး။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ အမှုပြုသနာတက်တတ်၏။ သတိနှင့်ထိန်းသိမ်း။ ထို့ပြင် ရှေးဆိုင်သစ် ဆေးဆိုင်သစ် မဖွင့်ရ။ ဖျက်စီးဆုံးရှုံးရပါလိမ့်မည်။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ခရီးထွက်နိုင်၏။ ဆံသခြင်း၊ ခေါင်းလျှော်ခြင်း ပြုနိုင်ပါသည်။ ခရီးထွက်လိုလျှင်ဖြစ်စေ၊ စီးပွားရှာလိုလျှင်ဖြစ်စေ တောင်ဘက်စူးစူးအရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ အရှေ့တောင်အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ အနောက်ဘက်စူးစူးအရပ်သို့သော်လည်းကောင်း သွားပါ။ စီးပွားရှာလျှင် ကြီးပွားတိုးတက်မှုရှိမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ယုန်နှစ်မွေးသူနှင့် မပေါင်းရ။ စီးပွားဖက်စပ်မလုပ်ရ။ ကြီးပွားမည်မဟုတ်။ သတိနှင့် ရှောင်ကြဉ်ပါလေ။ ထို့ပြင် မြောက်စူးစူးအရပ်သို့ဖြစ်စေ၊ အရှေ့စူးစူးအရပ်သို့ဖြစ်စေ စီးပွားမရှာရ။ ခရီးမထွက်ကောင်း။ ဈေးဆိုင်သစ်မတည်ရ။ မဖွင့်ရ။ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းသစ် မထူထောင်ကြရပါ။

ခွေးနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲလုပ်နိုင်၏။ အလုပ်နှင့်အိမ်ရာ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင် လုပ်ထိုင်နိုင်၏။ တစ်ရွာမပြောင်းသူကောင်းမဖြစ်ပါ။ အလုပ်သစ် စတင်နိုင်၏။ အရှေ့စူးစူးအရပ်၊ အရှေ့တောင်အရပ်နှင့် အနောက်စူးစူးအရပ်များတွင် ကြီးပွားမည်။ ထို့ပြင် ထိုအရပ်များသို့ ခရီးထွက်နိုင်၏။ အကျိုးထူးမည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

နဂါးနှစ်မွေးသူများနှင့် မပေါင်းသင်းပါနှင့်။ စီးပွားရေးဖက်စပ်မလုပ်ကြရ။ ကြီးပွားတိုးတက်မည်မဟုတ်ပါ။ ထို့ပြင် အနောက်တောင်အရပ်သို့ ခရီးမထွက်ကြရ။ ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ အထူးသတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါလေ။

ဝက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

မိတ်ဆုံနိုင်၏။ မိတ်ဆုံခြင်းအားဖြင့် အကျိုးထူးမှုရှိမည်။ အလုပ်နှင့်အိမ်ရာ ပြောင်းရွှေ့နိုင်၏။ ပြောင်းရွှေ့လျှင်

ကောင်းမည်။ စိတ်ချမ်းသာမည်။ ကြီးပွားတိုးတက်မှုရှိပါမည်။
ခရီးထွက်နိုင်၏။ ထွက်လျှင်ကောင်းမည်။ အရှေ့တောင်အရပ်၊
အနောက်ဘက်စူးစူးအရပ်များတွင် ကြီးပွားတိုးတက်မည်။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မြေနှစ်မွေးသူများနှင့် မပေါင်းရ။ စီးပွားဖက်စပ်
မလုပ်ရ။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ သတိနှင့် ရှောင်ကြဉ်ကြရပါ
မည်။ အရှေ့အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ မြောက်အရပ်သို့
သော်လည်းကောင်း၊ ခရီးမထွက်ကြရ။ ဘေးအန္တရာယ်များ
လှ၏။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ သတိနှင့် ဆင်ခြင်တတ်ပါလေ။

ကြက်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲများ ပြုလုပ်
နိုင်ပါသည်။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ ထွက်လျှင်ကောင်း၏။ အကျိုး
ထူးမှုရှိပါမည်။ ထွက်ပေးပါ။ ဈေးဆိုင်သစ်၊ ဆေးဆိုင်သစ်
ဖွင့်နိုင်၏။ အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ အရှေ့တောင်အရပ်၊
အနောက်စူးစူးအရပ်များသို့ ခရီးထွက်နိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မြင်းနှစ်မွေးသူများနှင့် မပေါင်းရ။ စီးပွားဖက်စပ်မလုပ်
ရ။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ အရှေ့စူးစူးအရပ်သို့သော်လည်း
ကောင်း၊ အရှေ့မြောက်အရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ခရီး
မထွက်ကောင်း။ အကျိုးယုတ်တတ်၏။ သတိနှင့်ရှောင်ပါလေ။

ခွားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

လမ်းခင်း၊ တံတားခင်းနိုင်၏။ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ
ပြုလုပ်ကျင်းပနိုင်၏။ ခရီးထွက်နိုင်၏။ နေအိမ်နှင့် မီးဖိုဆောင်၊
ပိုဒေါင်ပြုပြင်နိုင်၏။ ငွေထုတ်ချေးနိုင်၏။ အကျိုးရှိ၏။
အနောက်စူးစူးအရပ်နှင့် မြောက်စူးစူးအရပ် သွားနိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ဆိတ်နှစ်မွေးသူများနှင့် မပေါင်းကြရ။ စီးပွားဖက်စပ်
လုပ်လျှင် အရေးရုံနှိမ်မည်။ ကြပ်ကြပ်ရှောင်ပါလေ။ ဈေးဆိုင်

သစ်မဖွင့်ရ။ မတည်ရ။ တောင်အရပ်သို့ ခရီးမထွက်ကြရပါ။

ကျားနှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

သင် ကံနိုင်နေရာ၏။ ကုသိုလ်ကောင်းမှု များများလုပ်
ပါ။ များများလှူဒါန်းပေးပါ။ စီးပွားရေးအလုပ် လျှော့လုပ်ပြီး
ဘာသာရေးအလုပ်များ များများလုပ်ပေးပါ။ မကြာမီ ကံ
ကောင်း။ ကံမြင့်လာပါလိမ့်မည်။ မြောက်ဘက်စူးစူးအရပ်၊
အရှေ့စူးစူးအရပ်များသို့ ခရီးသွားနိုင်၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

မျောက်နှစ် မွေးသူများနှင့် မပေါင်းရ။ စီးပွားရေး
ဖက်စပ်မလုပ်ကြရပါ။ ကြပ်ကြပ်မရှောင်နိုင်လျှင် အကျိုးယုတ်
တတ်ပါသည်။ အနောက်ဘက်သို့ ခရီးမထွက်ကောင်း။ ခိုက်
တတ်၏။ ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။ ကြပ်ကြပ်ရှောင်နိုင်ပါစေ။

ယုန်နှစ်မွေးသူများအတွက် ဆောင်ရန်အချက်များ

ရိုးရာကန်တော့ပွဲ၊ ပူဇော်ပွဲ၊ ဆုတောင်းပွဲ ပြုလုပ်နိုင်
၏။ လက်ထပ်နိုင်၏။ မြောက်ဘက်စူးစူးအရပ်သို့သော်လည်း
ကောင်း၊ အရှေ့ဘက်စူးစူးအရပ်သို့သော်လည်းကောင်း၊ ခရီး
ထွက်နိုင်၏။ စီးပွားရှာနိုင်၏။ ကြီးပွားတိုးတက်မည်။ ဈေးဆိုင်
သစ်တည်နိုင်ဖွင့်နိုင်၏။ ကောင်း၏။

ရှောင်ကြဉ်ရန်အချက်များ

ကြက်နှစ်မွေးသူများနှင့် မပေါင်းရ။ စီးပွားရေးဖက်စပ်
မလုပ်ရ။ ပျက်စီးဆုံးရှုံးမည်။ အထူးသတိနှင့် ဆင်ခြင်ပါစေ။
အနောက်ဘက်အရပ်နှင့် တောင်ဘက်အရပ်သို့ ခရီးမထွက်
ကောင်း။ ခိုက်တတ်ပါသည်။ ဘေးအန္တရာယ်များလှ၏။

ကေတီ-အောင်သိန်း(ရန်ကုန်တက္ကသိုလ်)

Ref:-

တရုတ်နက္ခတ္တဗေဒင်ပညာ ၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ တရုတ်
ဗေဒင်ဆရာကြီး မစ္စတာကြင်း(လီကော့ကျ) Hong Kong
(China)

သည့်လအတွက် ကောင်းသောရက်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

နွယ်သက်အောင်

မိုးရာသီကို ခဝါချလျက် ဆောင်းရာသီအား မျက်စပစ်နေသော ပွင့်လင်းကာလဟု ဆိုရလေမည်လား။ စိုစွတ်မှုများ မိုင်းရီအံ့ဖွဲ့မှုများကို မျက်ကွယ်ပြုရင်း သွေ့ခြောက်မှုတို့ဖြင့် လောကတစ်ခွင်လုံး နွေးထွေးပေရောမည်။

ပတ်ဝန်းကျင်မှာတော့ ကြာပန်းရနံ့တွေက မွှေးထုံလျက်ရှိ၏။ ကန်ရေပြင်ကား ငါးမည်ကြာတို့နှင့် တင့်တယ်စွာဖွယ် ကောင်းနေသည်။ မကြာမီ ဆီမီးရောင်စုံ ထိန်ထိန်လင်းပေရောမည်။ တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှ မြန်ကြွလာသည့် ဘုရားရှင်အား ရည်မွှော်မှန်းလျက် ဆီမီးတို့ဖြင့် ပူဇော်ကြသည်မှာ မိမိတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ၏ မြတ်နိုးနှစ်သက်ဖွယ် ဓလေ့ဝင် ဖြစ်၏။ ဤကာလ၌ လောကီကောင်းကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက်ကြရာဝယ် လျော်ကန်သင့်မြတ်သော နေ့ကောင်းရက်သာတို့အား ရွေးထုတ်ရသည်ရှိသော်...

၁။ နေအိမ်တိုက်တာဝယ်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၆)
စသောရက်များသည် နေအိမ်တိုက်တာများ ဝယ်ယူဖို့ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၄။ ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စ ဆောင်ရွက်ရာ

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ယှဉ်ပြိုင်ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၂။ ကား/ယာဉ်စုံစွာ ဝယ်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၂၂)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ကားများ၊ ယာဉ်များ ဝယ်ယူဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၅။ ကျောင်း/အိမ်ဂေဟာ ဆောက်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ကျောင်းများ၊ အိမ်ဂေဟာများ ဆောက်လုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၃။ ရွှေတွင်း/ကျောက်တွင်း တူးဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် ရွှေတွင်း၊ ကျောက်တွင်း တူးဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၆။ ပဉ္စင်းခံရာ၊ ရှင်ပြုများသရာ

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၆)၊ (၉)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ပဉ္စင်းခံ

ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း စသော ကောင်းမှုကိစ္စများ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

အရောင်းအဝယ်ကိစ္စများဆောင်ရွက်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၇။ အိမ်ပြောင်းရွှေ့ရာ၊ အိမ်သစ်ဆောက်ရာ

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် အိမ်ပြောင်းရွှေ့ခြင်း၊ အိမ်သစ်ဆောက်ခြင်းတို့ ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၃။ သီးနှံမျိုးစေ့ကြဲဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၈) စသောရက်များသည် လယ်ယာ၊ တောင်ယာ၊ ဥယျာဉ်ခြံမြေများ၌ သီးနှံမျိုးစေ့များ ကြဲချစိုက်ပျိုးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၈။ အမည်ပေးရာ၊ ဆိုင်းဘုတ်တင်ရာ

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် အမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်း ဘုတ်တင်ခြင်းတို့ပြုလုပ်ရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၄။ ရေတွင်းရေကန် တူးဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ရေတွင်းရေကန်များ တူးဖော်ခြင်းကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၉။ လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရာ

အောက်တိုဘာလ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၈)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် လောကီရေးရာဖြစ်သော လက်ထပ်မင်္ဂလာ ကျင်းပရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၅။ ဝညာကောင်းစွာ သင်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် အတတ်ပညာများကို စတင်သင်ကြားရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၀။ ခရီးသွားလာ ကောင်းဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ခရီးသွားလာခြင်းကိစ္စအတွက် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၆။ ရေသတ္တဝါ ဖမ်းဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၆)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၂၂) စသောရက်များသည် မြစ်ချောင်း၊ ပင်လယ်ရှိ ရေသတ္တဝါများအား ဖမ်းဆီးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၁။ လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၅) စသောရက်များသည် လယ်ထွန်မင်္ဂလာပြုလုပ်ဖို့ရာ အကောင်းဆုံးရက်များဖြစ်ကြပါသည်။

၁၇။ မင်္ဂလာအခါ ပေးသင့်ရာ

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၇)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် မင်္ဂလာအခါပေးရန် အကောင်းဆုံးရက်များ ဖြစ်ကြပါသည်။

၁၂။ ရောင်းပန်းဝယ်ပန်း ပွင့်ဖို့ရာ

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၈) စသောရက်များသည်

■ နွယ်သားပုံအေ

စိုက်ပျိုးရေးရာ သည့်လမှာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

■ တောကကိုရင်

မိမိတို့နိုင်ငံသည် လယ်ယာစိုက်ပျိုးရေးကို အခြေခံသော နိုင်ငံတစ်နိုင်ငံ ဖြစ်သည့်အားလျော်စွာ မြေလွတ်မြေရိုင်းလည်း ပေါများလှ၏။ လယ်ယာမြေတို့မှာလည်း ဩစာမြေဆီ ကြွယ်ဝသဖြင့် စိုက်ပျိုးသမျှ သီးနှံတို့ ဖြစ်ထွန်းကြသည်မှာလည်း အငြင်းပွားစရာ မရှိပါချေ။ သို့ရာတွင် စိုက်ပျိုးရာကိစ္စ၌ နည်းစနစ်မှန်ကန်ဖို့လိုသလို အခါကာလကောင်းကိုလည်း ရွေးချယ်တတ်ဖို့ လိုပေသည်။ သို့အတွက် ကိုင်းသမား၊ ယာသမား၊ လယ်သမား၊ ဥယျာဉ်မြေစိုက်ပျိုးကြသူများအတွက် ရည်စူးကာ ဤကာလအခါသမယ၌ သတိပြုဖိတ်စိုက်ပျိုးကိစ္စကို ဖော်ပြလိုက်ပါ၏။

၁။ အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၄)၊ (၂၉) ရက်များ၌ အပွင့်၊ အသီးအနှံ၊ အရွက်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် ကိုင်းကူးစိုက်ခြင်း၊ နေရာပြောင်းရွှေ့စိုက်ပျိုးခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၂။ အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၃)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၈)၊ (၃၀) ရက်များ၌ ထွန်ယက်ခြင်းစိုက်ပျိုး၊ ပိုးသတ်ဆေးဖျန်းခြင်း၊ ပေါင်းယင်၊ ချွေ့ယတ်တို့ကို ပီးရှိုခြင်း၊ သီးနှံရိတ်သိမ်းခြင်းနှင့် ဥအမြစ်များ တူးဖော်ခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၃။ အောက်တိုဘာလ (၁၀)၊ (၁၄)၊ (၂၂)၊ (၂၇) ရက်များ၌ ဥ အမြစ်၊ အပင်များ စိုက်ပျိုးရန်နှင့် အကိုင်းအခက်များကို ခုတ်ထွင်ရှင်းလင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်သင့်ပါသည်။

၄။ အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၆)၊ (၈)၊ (၁၁)၊ (၁၂)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၂)၊ (၂၅)၊ (၂၈) ရက်များ၌ သီးနှံများ မျိုးစေ့ကြရန် သင့်လျော်လှပါကြောင်း တိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ရပါသည်။

တောကကိုရင်

www.burmeseclassic.com

အောက်တိုဘာလမှာ ဆောင်ရွက်ပါ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

နေမျိုးထွင်ခေါင်

၁။ အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် "နန္ဒာတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ဘုရား၊ ဝှု၊ ကျောင်း၊ ဇရပ်များ ဆောက်လုပ်ခြင်း၊ ဗာတားများခင်းခြင်း၊ ဖျိုးကြခြင်း၊ ကောက် စိုက်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲခြင်း စသော အမှုကိစ္စတို့ကို ပြုလုပ် ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

၂။ အောက်တိုဘာလ (၂)၊ (၇)၊ (၁၂)၊ (၁၇)၊ (၂၁)၊ (၂၆) စသောရက်များသည် "ဘဒြာတီထီ" တွင် ကျရောက် ၏။ ထိုရက်များ၌ အပည်ပေးကင်းပွန်းတပ်ခြင်း၊ နားထွင်း မင်္ဂလာပြုလုပ်ခြင်း၊ ထိမ်းမြားမင်္ဂလာဆောင်နှင်းခြင်းတို့ကို ပြုလုပ်နိုင်ပါသည်။

၃။ အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၈)၊ (၁၃)၊ (၂၂)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် "ယောတီထီ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ စစ်ချီခြင်း၊ စစ်တက်ခြင်း၊ ကင်းထုတ်ခြင်း၊ ကင်း ချခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်း၊ စုံစမ်းထောက်လှမ်းခြင်း စသော အမှု ကိစ္စတို့ကို ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၄။ အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၉)၊ (၁၄)၊ (၁၈)၊ (၂၃)၊ (၂၈) စသော ရက်များသည် "ဇိတ္တာတီထီ" တွင် ကျရောက် ၏။ ထိုရက်များ၌ ဆေးဖော်ခြင်း၊ ဆေးထိုးခြင်း၊ လက်ပွဲဆို ခြင်း၊ သိန္နီတပ်ခြင်း၊ ပစ္စည်းသိမ်းခြင်း၊ သစ်ပင်ခုတ်ခြင်း၊ လှေကား ထောင်ခြင်း စသောအမှုကိစ္စများ ဆောင်ရွက်နိုင်ကြပါသည်။

၅။ အောက်တိုဘာလ (၅)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၄)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် "ပုတ္တရာတီထီ" တွင် ကျ ရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ ရတနာပစ္စည်းများ ရောင်းဝယ်ခြင်း၊ ရှင်ပြုခြင်း၊ ပဉ္စင်းခံခြင်း စသောအမှုကိစ္စများကို ဆောင်ရွက် နိုင်ကြပါသည်။

၆။ အောက်တိုဘာလ (၉)၊ (၂၀) ရက်များသည် "အဗြတ္တရုတ်" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ မည်မျှပင် မကောင်းကြံစေကာမူ မည်သည်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ရာ၌ အောင်မြင်ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

၇။ အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၆)၊ (၁၁)၊ (၁၃)၊ (၁၈)၊ (၂၀)၊ (၂၅)၊ (၂၇) စသောရက်များသည် "ရက် ရာဇာ" တွင် ကျရောက်၏။ ထိုရက်များ၌ လှူပူရေး၊ ဘာသာ ရေး ကိစ္စအဝဝတို့ကို ဆောင်ရွက်လုပ်ကိုင်ပါက အောင်မြင် ပြီးစီးနိုင်ပါသည်။

ထို့ပြင်တစ်စ ကောင်းသောကမ္ဘာမြေခံနှင့် တာနလာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး၊ ကြာသပတေး၊ သောကြာ၊ ကီတ် အစရှိသော တီထီ မြေခံများတွင် အဆောက်အဦဆောက်လုပ်ခြင်း၊ မြေတူးဆွဲ ခြင်း လုပ်ငန်းတို့ကို လုပ်ကိုင်ဆောင်ရွက်နိုင်ပါသည်။

နေမျိုးထွင်ခေါင်

အလုပ်အကိုင်အောင်မြင်ရန်

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင်

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၄)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၈)၊ (၁၉)၊ (၂၆)၊ (၂၉) စသောရက်များသည် ဝိသေသ အောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

တနင်္လာသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၃)၊ (၄)၊ (၁၀)၊ (၁၁)၊ (၁၄)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၈)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ဝိသေသအောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

အင်္ဂါသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၆)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၆)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၄)၊ (၂၅)၊ (၂၇)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ဝိသေသအောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၅)၊ (၈)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၂)၊ (၁၅)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၆)၊ (၂၉)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ဝိသေသအောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ကြာသပတေးသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၄)၊ (၇)၊ (၈)၊ (၁၀)၊ (၁၁)

(၁၄)၊ (၁၅)၊ (၂၁)၊ (၂၂)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၂၉)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ဝိသေသအောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

သောကြာသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၆)၊ (၇)၊ (၁၀)၊ (၁၃)၊ (၁၄)၊ (၂၀)၊ (၂၁)၊ (၂၄)၊ (၂၇)၊ (၂၈)၊ (၃၁) စသောရက်များသည် ဝိသေသအောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

စနေသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၅)၊ (၉)၊ (၁၂)၊ (၁၆)၊ (၁၉)၊ (၂၀)၊ (၂၃)၊ (၂၆)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ဝိသေသအောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

ရာဟုသားသမီးများအဖို့

အောက်တိုဘာလ (၁)၊ (၅)၊ (၉)၊ (၁၀)၊ (၁၅)၊ (၁၉)၊ (၂၃)၊ (၂၅)၊ (၃၀) စသောရက်များသည် ဝိသေသအောင်မြင်စေမည့် ရက်ကောင်းများဖြစ်ကြ၏။

သို့ဖြစ်၍ အောက်တိုဘာလအတွင်း၌ မိမိတို့မွေးနံနှင့် ကံအားလျော်ညီစွာ ရက်ကောင်းများကို ရွေးချယ်လျက် တိုးတက်ကြီးပွားအောင် ကြံစည်လုပ်ဆောင်သင့်ပါကြောင်း တိုက်တွန်းရေးသားလိုက်ရပါတော့၏။

■ မဟိဒ္ဓိကျော်ခေါင် ■

သည်လပွားအတွက် ကံဇာတာ

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက်

■ ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

စာပေအနုပညာ၊ စာပေရေးသားခြင်းလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ရတတ်သည်။ လူကြီးသူမတို့၏ ဂုဏ်ပြုမြှောက်စားခြင်းကို ခံရတတ်၏။ ငွေဝင်တတ်၏ (သို့မဟုတ်) အမွေရရှိတတ်၏။ ဘာသာရေးလုပ်ငန်းများကို လုပ်ကိုင်ရတတ်၏။ ပညာရေးအထူးကောင်းမွန်လိမ့်မည်။ အမြင်အာရုံ ချို့ယွင်းအားနည်းလိမ့်မည်။ အမျက်ဒေါသဖြစ်နေတတ်၏။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေး ထိခိုက်တတ်ပါသည်။ အလှူဒါနပြုရတတ်သည်။ အများအကျိုး သယ်ပိုးရတတ်၏။ ဘာသာရေးကို လုပ်ဆောင်ရတတ်၏။ ညီအစ်ကိုမောင်နှမများနှင့် အဆင်မပြေဖြစ်တတ်သည်။ ကျောက်မျက်ရတနာလုပ်ငန်းအကျိုးပေးတတ်ပါသည်။ စပ်တူလုပ်ငန်းများလည်း သင့်ပါသည်။

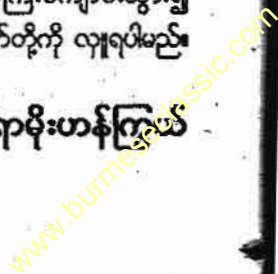
ပျိုရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ရေးတွင် ကံအခွင့်အလမ်း မသင့်သေးပါ။ သားသမီးများနှင့် ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင်နေရတတ်၏။ အိမ်ထောင်ဖက်၏ ကျန်းမာရေး အနည်းငယ်ညံ့နေပါသည်။ အိမ်ယာမြေများ ရရှိတတ်သည်။ နေအိမ်မကြာခဏ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ရတတ်သကဲ့သို့ လုပ်ငန်းခွင်မှ ဘွဲ့ထူးဂုဏ်ထူးများလည်း ချီးမြှင့်ခြင်းခံရတတ်သည်။ လက်ဝတ်ရတနာများ ဝင်သကဲ့သို့ အိမ်ယာမြေများလည်း ဝင်လာတတ်၏။ သားချင်းတစ်ဦးအတွက် စိတ်ဆင်းရဲစရာကိစ္စ ကြုံရတတ်သည်။ လုပ်ငန်းခွင်၌ မလိုမုန်းထား ချောက်တွန်းစကားဆိုသူ ရှိလိမ့်မည်။ ရှိကြောင်း မည်သူမည်ဝါဆိုသည်ကိုသိပါက

ရန်ထိုရန်ချင်း မတုံ့နှင်းဘဲ မေတ္တာကို စူးစူးစိုက်စိုက်ပို့ပါ။ အရောင်းအဝယ်လုပ်လျှင် ကြေးနီ၊ သတ္တု၊ ရွှေ အနီရောင် အဝတ်အထည်များ၊ ယာဉ်ကားတို့နှင့် ပတ်သက်၍ အမြတ်အစွန်း ရရှိတတ်သည်။

မမျှော်လင့်ဘဲ မင်္ဂလာကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ရတတ်သည်။ နိုင်ငံခြားခရီး ထွက်ရတတ်သည်။ ထီးထိုးပါ။ အစုစပ်ဝယ်ရောင်းလုပ်ငန်းများ အကျိုးပေးပါလိမ့်မည်။ ဆုံးရှုံးထားသည်များ ပြန်လည်ရရှိလာတတ်သလို မြှုပ်နှံထားသည်များလည်း ပြန်လည်အကောင်အထည်ပေါ်ပေါက်လာပါလိမ့်မည်။ အမှုဖြစ်နေသူကို အာမခံမလိုက်ရပါ။ အရောင်းအဝယ်လုပ်ကိုင်လျှင် သတိကြီးစွာထားပါ။ ဝယ်ရောင်းကိစ္စ၌ အဝယ်မှာ အရောင်းမှာ ဖြစ်တတ်သည်။ ကျန်းမာရေးမညံ့သေးလျှင် မူညံ့အောင်၊ ညံ့နေလျှင်လည်း အန္တရာယ်မဖြစ်အောင် သတိထားရပါမည်။ နာတာရှည်ရောဂါအပါအဝင် ရောဂါစုံ ဖြစ်တတ်သည်။ ရောဂါတစ်မျိုးပြီးတစ်မျိုး ဖြစ်တတ်သည်။ ပျိုရွယ်သူများအနေဖြင့် ချစ်သူ၏ အထင်အမြင်လွဲမှုကို ခံရတတ်၏။ အောင်ဘာလေထီ ထိုးမည်ဆိုပါက (၃) (၆)ပါသော ဂဏန်းများကို ရွေးချယ်ပါ။

ယတြာအနေဖြင့် ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းသွား၍ ယပါ ထီး ဖိနပ်၊ နာနတ်သီး ထန်းလျက်တို့ကို လှူရပါမည်။

ဆရာမိုးဟန်ကြွယ်

အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ရန်ဘေးဟူသမျှ / ကင်းဝေးစေသော ဝိမုတ္တိအရိယာအင်း

မင်းထက်ကျော်(B.Sc)

			သံ			
		ဝံ	ဝ	မ		
	သံ	ဌာ	ယျ	ဝ	တ္တာ	
ဝ	သိ	သာ	ဝ	ကာ	စ	၂၀
တံ	စ	ရ	ဒ	နံ	ဒိ	၈
သ	ဝ	စေ	၇	ဝ	ပ	၆၀
ဋ	သု	သံ	တော	ဇ္ဇိ	စေ	၈၀
ဆ	ယျ	ဒိ	ဝိတ္တိ	ဒ	စိ	၇၀
ဇာ	ဇော	စ	ဝ	စ	စိ	၉
ဗ	တို့	ဇိ	သု	ဒိ	ဝ	၈၀
ပု	ခ	နိ	န	န	ဒ	၆၀
ပေ	တေ	လာ	ဝေ	ဝိ	ဝိ	၅၀

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ် စာရေးသူသည် တောင်ဥက္ကလာပဗြိဟ္မာယ်သို့ ရောက်ရှိသွားပါသည်။ မွေပိတ်ဆွေတစ်ယောက်မှ လိပ်စာပေးထားသော စွန်းလွန်းဆရာတော်ကြီး၏ တပည့်အိမ် သွားခြင်းဖြစ်သည်။ သူ၏ အမည်မှာ အေဒီရီယွန်ဖြစ်သည်။ စာရေးသူ သိရှိတော့ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်ရှင်ပြသည်။ ထိုနောက် စာအုပ်တစ်အုပ် ထုတ်ပြသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ထိုစာအုပ်ကို စိတ်ဝင်စားသွား၍ ပြန်လည်ရောင်းပါရန် မေတ္တာရပ်ခံခဲ့သည်။ သူမမှ မြင်၍ ရောက်မှ ကျွန်ုပ်ပြန်ဝယ်မယ်ဟုဆိုပြီး ပေးလိုက်ပါသည်။ ကျွန်ုပ်လည်း ၄၅၀၀/- ကျပ် ပြန်လည် ကျေးဇူးပြုလိုက်သည်။

ထိုစာအုပ်အမည်မှာ မြင်၍ မဟာအောင်မြေရတနာသတိပဋ္ဌာန် ကျောင်းတော် ကမ္မဋ္ဌာနာစရိယ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးလောကတိတ္ထ သာသနာပြု

www.burmeseclassic.com

မှတ်တမ်း၊ ရာပြည့်အထိမ်းအမှတ် ဖြစ်ပါသည်။ ထိုစာအုပ်တွင် စွန်းလွန်းဆရာတော်ဘုရား၏ တရားအားထုတ်နည်းကို အဓိက ရေးသားဖော်ပြပေးထားပါသည်။ စာမျက်နှာ ၃၆ တွင် "ဝိမုတ္တိ အရိယာအလင်းတိုင်၏ အင်းဆံ ဂါထာတော်" နှင့် အင်းကွက်တစ်ခု ဖော်ပြထားသည်။ အင်းဆံဂါထာတော်ကို ဖော်ပြထားသလို သိဒ္ဓိတင် ဂါထာတော်ကိုလည်း ဖော်ပြထားသည်။ ထိုအင်းကို အဘဘိုးမင်းခေါင် ချီးမြှင့်သော အင်း ဟုဆိုကြသည်။ ဤစာအုပ်တွင် ဝိမုတ္တိအလင်းတိုင်ပူဇော်ရန်ကို အပြည့်အစုံ ရေးပြထားသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင် ကွင်းဆက်များ ဘဒ္ဒန္တကောသလ္လ (ကြည်သာအေးမြဆရာတော်) စာအုပ်တွင် "အဘအောင်မင်းခေါင်အင်း" ဟု ရေးထားသည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ ရန်ဘေးဟူသမျှ ကင်းဝေးစေသော "ဝိမုတ္တိအရိယာအင်း" ဟု၍ရှိ၏။ ထို အင်းမှာ အောက်ပါအတိုင်းဖြစ်သည်။ ဆရာတော် ဦးလောကတိတ္ထ၏ ရာပြည့်မှတ်တမ်းစာအုပ်တွင် ပါရှိသော အင်းပုံနှင့် အတူတူဖြစ်နေပါသည်။ စာရေးသူလည်း ဝိတ္ထုကူး ဖယောင်းတိုင်ပတ်ပူဇော် ကြည့်သည်။ အကျိုးထူးတာထင်ရှားပါသည်။ အခက်အခဲဖြစ်နေသော ဂရုကိစ္စ အဆင်ပြေသွားသည်။

အင်းဆံဂါထာ

သံ ဂုံ ပ ဝ မ ယျ
ယေပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတ် ပဿတ္တ
စတ္တာရိ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ
တေ ဒက္ခိဏေယျ သုဂတဿ သာဝကာ
တောသု ဒိန္နနိ မ ဟ ပွ လာ နိ
ဣဒ္ဓိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ
တောသု သစ္စဝဇ္ဇေန သုဝတ္တိ ဟောတု။

ယခင်ခေတ်ကတော့ ပျားဖယောင်းမှာအင်းချ ဖြီးဖယောင်းကိုလိပ်ကာ မီးထွန်းပူဇော်ကြသည်။ ယနေ့ခေတ် မိုင်းခံစက္ကူမှာ အင်းချ ဖယောင်းတိုင်မှာ ပတ်ပြီး ပူဇော်နိုင်သည်။ အင်းမချနိုင်ပါက ဝိတ္ထုကူး ဖယောင်းတိုင်မှာ

ပတ်ပူဇော်၍ရသည်။ လက်တွေ့ အောင်ရွက်ကြည့်ပါ အကျိုးထူးသည်။ အဆိုပါ အင်းကို လေ့လာကြည့်သော အခါ မြတ်စွာ ဘုရားဟောကြားတော်မူသည့် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်လာ သံဃာဂုဏ်တော်ကို ထုတ်ဖော်သစ္စာပြုသည့် ပါဠိတော်အား အခြေပြုစီရင်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း တွေ့ရှိရပါသည်။

မြို့မပြန်အနက်အဓိပ္ပါယ်မှာ -

သူတော်ကောင်းတို့ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်သော အကြင်ရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့မှာ လေ့နပ်တို့သည် ဖြစ်ကုန်၏။ မြတ်စွာဘုရားတပည့် ဖြစ်ကုန်သော ထိုအရိယာ ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် ကံနှင့်အကျိုးပျော်ကိုးရည်သန် အလှူကောင်း အလှူမျက်နှာခံထိုက်ကြပေကုန်၏။ ထိုအရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့၌ လှူအပ်သမျှ အလှူဒါနတို့သည် အကျိုးကြီးကုန်၏။ အရိယာ သံဃာတော်၌ ဤ နှစ်သက်ဖွယ် ဂုဏ်တော်သည်လည်း ထူးမြတ်လှပါပေ၏။ ဤသစ္စာစကားကြောင့် သတ္တဝါတွေ ချမ်းသာ ပါစေတည်။ ထိုအင်းကို ဝိတ္ထုကူး ဖယောင်းတိုင်တွင်ပတ်ပြီးပါက သိဒ္ဓိတင်ဂါထာတော် ရွတ်ဆိုရမည်။ (၃) ဇောက် (သို့မဟုတ်) (၇)ခေါက်ရွတ်၍ သိဒ္ဓိတင်ပါ။

သိဒ္ဓိတင်ဂါထာတော်

- ၉- ဣတိသိဒ္ဓိ ပုဗ္ဗံ
- ဣတိသိဒ္ဓိ ဓမ္မံ
- ဣတိသိဒ္ဓိ သံယံ။
- ဣတိသိဒ္ဓိ ပါရမီ မေတ္တာတိသ။
- ဣတိသိဒ္ဓိ သဗ္ဗညု ဟဂဒါ။
- ဣတိတေဓံ မုပ္ဖုဗ္ဗိဒေါ။
- ဣတိပိသော ဧ တေ နုပော။

အဘအောင်မင်းခေါင်စာအုပ်တွင် ထိုအင်း ဖယောင်းတိုင်ကို ဖယောင်းတိုင် (၆)တိုင်ထုတ်၊ ဖယောင်းတိုင်ကြီး (၅)တိုင်တွင်ပတ်၊ အောက်က ပန်းကန်ပြားခံ၍ (၅)ရက်ဆက် ပူဇော်ဆုတောင်းဟုဖော်ပြထားသည်။ ကျေးဇူးတော်ရှင် ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဦးလောကတိတ္ထမှာ ဝိပဿနာ

တရားနည်းပြ သတ်ပညာနိတရားနည်းပြ စွန်းလွန်းဆရာ
တော်ဖြစ်သော်လည်း လောကီဆရာ မဟုတ်ပေ။ တော
ဆရာတော်၊ ဝိညာဉ်ဆရာတော်၊ ဓာတ်ပေါင်းဆရာတော်၊
ပြတောင်ညိုဆရာတော် စသည့် ဆရာတော်ကြီးအား
အဘအောင်မင်းခေါင်မှ ဓာတ်ပိုင်ဆိုင်ရာကိစ္စ ကူညီပေးခဲ့
ဖူးပါသည်။ အင်း၊ ဝမ်း၊ ဓာတ်ပညာနှင့် ဝိဇ္ဇာသည် ဆက်နွယ်
နေပါသည်။ ဆရာတော်ကြီးတစ်ပါးသည် သူ၏ လက်ဝါး
ဖြင့် ငွေစက္ကူကို ရိုက်ပေးခြင်း၊ ကွမ်းရွက်ကိုရိုက်ပေးသော
အခါ ဝေပုံအင်္ကျာကွေးပေါ်လာတာ စာရေးသူ ကိုယ်တိုင်
ခြင်ခဲ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် ဆရာတော်ကြီးဦးလောကတိတ္ထ
ထိုလည်း အဘဘိုးမင်းခေါင်က လာရောက်ချီးမြှင့်မှု
ရှိနိုင်သည်ဟု ယူဆမိပါသည်။

ပိမုတ္တိအလင်းတိုင်ပူဇော်ရန်

မိတိုင်ကိုမလဲအောင် သေချာထွန်းညှိပါ။
“နမောဓဿ ဘဂဝတော အရဟတော သဗ္ဗ သမ္ဗုဒ္ဓဿ”
(၃)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။ ငါးပါးသီလခံယူဆောက်တည်ပါ။

မြတ်စွာဘုရား ဘုရားတပည့်တော်(အမည်) (ဘာ)နေ
သာမှာ (ဆိုလိုသည် အကြောင်းကိစ္စကို ထည့်ပြောပါ)
အကြောင်းကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ ဆင်းရဲပင်ပန်းစွာ
ကြုံတွေ့နေရပါသဖြင့် (အလွန်အလွန် ယုံကြည်အားကိုး
ထိုက်သော) (အလွန်အလွန် အလေးအရပြု ထိုက်သော)
(အလွန်အလွန် ကောင်းကျိုးချမ်းသာကို ပေးစွမ်းနိုင်သော)
(အလွန် အလွန် အံ့ဩဖွယ်ရာနှင့် ယုံကြည်သော) ဝိမုတ္တိ
အရိယာ အလင်းတိုင်ကို ယုံယုံကြည်ကြည် လေးစားစွာဖြင့်
ဆက်ကပ် လှူဒါန်းပူဇော်ပါကုန်၏ အရှင်ဘုရား။

အရိယာပုဂ္ဂိုလ်တို့သည် အပါယ်လေးပါးတည်း
ဟူသော ဆင်းရဲမှ အမြဲလွတ်ကင်းတော်မူကြပါ ကုန်၏။
ဤစကားသည် မှန်သောအားဖြင့်လည်းကောင်း၊
မိမိသီလဆောက်တည်ရသော သီလ ကုသိုလ်ကံကြောင့်
ထည်းကောင်း၊ ဝိမုတ္တိအရိယာ အလင်းတိုင်ပူဇော်ရသော
အိန္ဒြာသီလကံကြောင့်လည်းကောင်း၊ ဘုရားတပည့်တော်
မှ ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ ကြုံတွေ့နေရသော (အကြောင်းအရာ

များထည့်ဆိုပါ) ကိစ္စအဝဝတို့သည် လျင်လျင်မြန်မြန် ပြီးစီး
အောင်မြင်ပါစေသတည်း။

ဗြဲသူ ဗြဲသား၊ နယ်သူ နယ်သားအပေါင်းတို့ သည်
ချမ်းသာကြပါစေကုန်သတည်း။ ဤကောင်းမှု ဤကုသိုလ်
၏ အဖိုတာဝန်ကို အမိအဖ၊ အဖိုးအဖွား၊ ကိုယ်စောင့်နတ်၊
အိမ်စောင့်နတ်၊ ဝိုင်းစောင့်နတ်၊ မြို့စောင့်နတ်၊ ကျောင်းစောင့်
နတ်၊ သာသနာတော်စောင့်နတ်၊ ဘုမ္မိစိုရ်၊ ရက္ခစိုရ်၊
အာကာသစိုရ်၊ အတွင်း(၃၇)မင်း၊ အပြင်(၃၇)မင်း၊ နေနတ်
သား၊ လနတ်သား၊ မိုးနတ်သား၊ လေနတ်သား၊ သိကြား
မင်း၊ မြဟွာမင်း၊ စတုလောကပါလနတ်မင်းကြီး လေဦး၊
လျှောက်နတ်မင်း၊ ယမမင်းကြီး၊ သမုဒ္ဓရာ ပင်လယ်စောင့်
မထိမေခလာနှင့်တကွ (၃၁)တို့ ကျင်လည်ကြကုန်သော
ဝေနေယျသတ္တဝါအပေါင်းတို့အား ကုသိုလ်အမှု ပေးဝေပါ
ကုန်၏ အမှုရကြ၍ ကိုယ်စိတ်နှစ်ဖြာ ချမ်းသာကြပါစေ။
(ကုသိုလ်အမှု အမှု အမှု ယူတော်မူကြပါ ကုန်လော့)

(၃)ခေါက်ရွတ်ဆိုပါ။

အိမ်ထွန်းညှိထားစဉ် မိမိစွမ်းနိုင်သော ပရိတ် တော်၊
ဂါထာတော်တို့ကို ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ပါလော့။ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊
တရားအားထုတ်ခြင်းစသော ကောင်းမှုကိုပြုပါလော့။
လောကီအကျိုး၊ လောကုတ္တရာ အကျိုးတို့ကို ရရှိခံစားနိုင်
ပါစေ။ ကျွန်ုပ်သည် အိမ်ဂရန်ကိစ္စအခက်အခဲ ကြုံတွေ့
နေရာ ဝိမုတ္တိအလင်းတိုင်(၅)ရက်ပူဇော်မည်ဟု အဓိဋ္ဌာန်
လိုက်သည်။ သို့သော်(၃)တိုင်ထွန်းပြီးသည်နှင့် ဖုန်းဆက်
အကြောင်းကြားလာသည်။ အဓိဋ္ဌာန်မပျက် (၅)ရက်
ပူဇော်ပြီး အိမ်၊ အဆောက်အအုံ ကိစ္စ ဆုတောင်းပါသည်။
လိုအပ်သော ဆန္ဒ ကိစ္စအဝဝတို့သည် လျင်မြန်စွာပြီးစီး
အောင်မြင်လေ၏။ ဖယောင်းတိုင်ထွန်းညှိပြီး ပုတီးစိပ်ခြင်း၊
ဂါထာရွတ်ဆိုခြင်းပြုလုပ်ပြီးပါက မေတ္တာပို့သပေးပါ။ အမှု
အတန်းဝေပါ။ ဝိမုတ္တိဆိုသည်မှာ လွတ်မြောက်ခြင်းဟု
အဓိပ္ပါယ်ရပါသည်။

ကောင်းကျိုးလိုရာဆန္ဒ ပြည့်ဝကြပါစေ။
မင်းထက်ကျော် (B.Sc)

မင်းစုမွတောင်နှင့် အာအောင်မင်းခေါင် မောင်မောင်မြင့်အေး

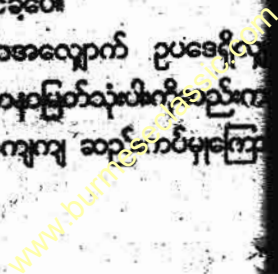
ဝိဇ္ဇာရေဂန္ထိရပညာရပ်များသည် လွန်စွာပင်ဆန်းကြယ်လှ၏။ ယခု ကျွန်ုပ်တို့ နေထိုင်သော ရန်ကုန်မြို့ကြီးသည် ပင်လျှင် နှစ်ပေါင်းရာကျော်ရှိနေပြီဖြစ်ရာ ခေတ်အဆက်ဆက်က အစိုးရမင်းများသည် ၎င်းတို့၏ အာဏာစက်များ ခိုင်မြဲစေရန် အစီအရင်ပေါင်းများစွာဖြင့် ဆောင်ရွက်ခဲ့သည်ကို အချို့မှာ ကြားဖူးနားဝဖြင့်လည်းကောင်း၊ အချို့မှာ မျက်ဝါး ထင်ထင်ဖြင့်လည်းကောင်း တွေ့မြင်ကြသိခဲ့ရပေ၏။

အထူးသဖြင့် ထေရဝါဒ သာသနာဟု မည်မျှပင် ပြောဆိုနေစေကာမူ ဆရာတော် သမားတော်ကြီးများ ပင်လျှင် မြင်အပ်မမြင်အပ်သော ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့အား

မေတ္တာသုတ်တော်များ ချီးမြင့်ခြင်းများ အမျှအတိုင်း ပေးဝေခြင်းများ ပြုလုပ်နေကြသည်မှာ စာဖတ်သူများ အသိပင်ဖြစ်၏။

လောက၌ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာသည် အမြတ်ခံရတာမှာ ဖြစ်ကြောင်းကို ဆရာ၊ မိဘ တို့က လမ်းညွှန်ရုံသာဖြင့် ကျွန်ုပ်တို့သည် ထို ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့အဆည်းကပ် ကိုးကွယ်မှုကြောင့် ဗုဒ္ဓဘာသာကောင်းမှု ဖြစ်နေကြသည်မှာ မငြင်းနိုင်ခဲ့ပေ။

သို့ရာတွင် ခေတ်ကာလအလျောက် ဥပဒေရှိလျှင် နည်းဥပဒေရှိရမည်ဖြစ်ရာ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို ခည်းကပ်ရာတွင် တလည်း နည်းဥပဒေကျကျ ဆည်းကပ်မှုကြောင့်

ထောင့်ထောင့်ကုက္ကရာ နှစ်ဖြာတွင် အကျိုးရှိရှိ နေနိုင်
အောင်ကြသည်ကို တွေ့ဖူး မြင်ဖူးမည်ဖြစ်၏။

ရတနာသုံးပါးကို ဆည်းကပ်ရာတွင် လုပ်ထုံးလုပ်နည်း
တို့မှာ ဆည်းကပ်ရန်မှာ မိဘ သို့မဟုတ် ဆရာသမားတို့၏
အပ်နှံမှုများသည် အရေးကြီးလှ၏။ အထူးသဖြင့်
ဆရာသမားများသည် ပိုပြီး လမ်းညွှန်သမျှ ပြုကြ၏။

ထိုထဲသို့ ဆရာသမား ဆိုရာ၌လည်း လူပုဂ္ဂိုလ်၊
ပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ အမျိုးမျိုးရှိကြရာ ၎င်းတို့သည် များပြားဖြစ်စေ
အရာဖြင့်ဖြစ်စေပြသကြ၏။

ခြံမြို့သမိုင်း အစဉ်အလာတွင် ဗားမဲဆရာတော်၊
ထစ်ထုံးကြော ဆရာတော်ခင်ကြီးဖော် တို့သည် ပိဋက
ဗျာချာရပ်တို့ကို လွန်စွာတတ်ကျွမ်းသဖြင့် မင်း မိဘုရား
တို့၏အဖို့ ဝန်ကြီး မှူးမတ်၊ ဗိုလ်ပီတို့က ကိုးကွယ်ကြရ၏။

ထိုစဉ် ထောင့်ထောင့် အစီအရင်တို့သည်လည်း ဘုရား
အား သံဃာတို့ကို ဆည်းကပ်ခြင်းဖြင့် အောင်မြင်မှုများ
ရသော နည်းလမ်းများဖြစ်တော့၏။ ခေတ်စကားနှင့်
အညီအလာ လုပ်ထုံးလုပ်နည်း နည်းဥပဒေများဖြင့်

ဆောင်ရွက်သဖြင့် အချိန်တိုအတွင်း အောင်မြင်မှုများ
ရရှိသည်ကို တွေ့ရ၏။

အထက်က ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ပြိုင်ဘက် ရန်ကုန်ကြီး
သည် ဥက္ကလာပမင်းကြီးက အစ ကုန်းဘောင်မင်းများ
အလယ်၊ အင်္ဂလိပ်မင်းများအဆုံး အချိန်ရှာဒေသများကို
အစီအရင်များနှင့် ဆောင်ရွက်သွားသည်တို့ကို တွေ့ရ၏။

လွတ်လပ်ရေးရပြီးစကာလတွင် မြန်မာနိုင်ငံတဝှမ်း
ဆူပူမှုများနှင့် ပြည့်နက်နေရာ ရန်ကုန်မြို့ကြီးသို့ပင်
‘သောင်းကျန်းသူများ သိမ်းမည့်ဆဲဆဲတွင် ဆရာတော်ကြီး
တစ်ပါးကလည်း ၎င်း တတ်ကျွမ်းသည့် ပညာရပ်များဖြင့်
စီရင်ခံပုံမှာလည်း မှတ်သားလောက် သည့်ဖြစ်၏။

ထိုဆရာတော်ကြီးမှာ ရာကျော်ဆရာတော် ဟု ဘွဲ့မည်
ရှိသော ဣတ္ထာသယသိဒ္ဓိရှင် မဟာဗုဒ္ဓရာကျော်ဆရာတော်
ဦးသဒ္ဓမ္မဒေဝကီတ္တိ ပင် ဖြစ်၏။ ဆရာတော်ကြီးသည်
ရှမ်းပြည်တောင်ပိုင်း ပင်းတယ လိုဏ်ဂူတော်ကြီး၏
အနောက်ဘက်ပိုင်း (၂၀)ခန့်အကွာတွင် ‘နဂါးမင်းကြီး’
တောင် ဟူသော တောင်တစ်လုံးရှိသည်။

www.burmeseclassic.com

နဂါးမင်းကြီးတောင် စေတီတော်ကြီး၏ ထီးတော် အဟောင်းအတွင်းမှ အလွန်တရာ ထူးခြား ဆန်းကြယ်လှသော ရှေးဟောင်း ဓာတ်သား ဆင်းတုတော်တစ်ဆူကို ရရှိခဲ့ သည်။ စေတီတော်ကြီးနှင့် ထီးတော်ကြီးမှာ များစွာ ချွတ်ယွင်း ပျက်စီးနေလင့်ကစား ထိုဖူးတွေ့ရသော ဓာတ်သား ဆင်းတုတော် မြတ်မှာ ရွှေရောင်တဖိတ်ဖိတ်နှင့် ဝင်းလက် တောက်ပ လျက်ရှိသည်ကို တွေ့ခဲ့ကြရ သည်။ ၎င်းဆင်းတုတော်မြတ်ကို ရှေးခေတ် လောကီပညာဖြင့် စီရင်ထားသော အဂ္ဂိရတ် ရွှေစင်ဓာတ်သားဖြင့် ထုဆစ်ထားခြင်းဖြစ် သဖြင့် အရောင်အဆင်းသာမက သိဒ္ဓိမြောက် ဆင်းတုတော်မြတ် ဖြစ်လေသည်။

ဆင်းတုတော်သည် "ဝရမုဒြာ" ကောင်းချီးပေးဟန် ဆုပေးဟန်ဖြစ်ပြီး ဓမ္မ ပတိမင်း ချွတ်တော်ပုံဖြစ်၍ မင်းမြောက်

တန်ဆာများ ဆစ်ယင်ထားတော်မူလေ၏။ စွယ်၊ ဟောင်း မကိုင့်တော် စသည်တို့မှာလည်း လက်ရာမြောက်၍ အရည်အသွေး ကောင်းလှသည်။

ကျောက်မျက်ရတနာများ စီခြယ်ထားသဖြင့် နေရောင် မရှိသည့်အခါ၌ပင် ရွှေရောင်တဖိတ်ဖိတ်ဖြင့် ဝင်းလက် တောက်ပ နေသည်ဟု ဆိုကြသည်။

ဆင်းတုတော်မှာ တင်ပျဉ်ပေါ်တွင် လက်ထော် နှစ်ဖက်ကို ပက်လက်ထားရှိသည့် မုဒြာဖြစ်ပြီး လက်ထော် ပြင်တော်သည် မဟိန္ဒီထူးများကိန်းနေသည့် ဓာတ်လုံးများ ထည့်ထားသော ရတနာ ရွှေကြတ်တော် တစ်ဆူပင် ရှိကြောင်းတွေ့ရသည်။

ဆရာတော်ကြီးသည် ၎င်းရှေးဟောင်းဆင်းတုတော် ကို အခြားတန်ခိုးကြီး ဆင်းတုတော်သုံးဆူနှင့်အတူ အင်းစိန်၊ ကြို့ကုန်း၊ မင်းဓမ္မတောင်ပေါ်တွင် (၁၉၁၈) ခုနှစ်က တည်ထားသည့် မင်းဓမ္မတောင်သာယာစေရန်

အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ ကမ္ဘာလုံးပေါ်တွင် အဘ အောင်မင်းခေါင် ဆေးတံသောက်နေပုံ "ထိုနေရာတွင် နိုင်ငံခြား သွားလိုသူများ နိုင်ငံခြားနှင့် အဆက်အသွယ်ပြု လုပ်သူများ လာရောက်အခိတ္တန်ပြုပါက အောင်မြင်မှုများရသည်"

ထိုတောင်ရှိရာ နေရာသည် တောနက်ကြီးဖြစ်၍ လူသူ အရောက်အပေါက် နည်းလှသည်။ ထို တောင်ရှိ ရှေးဟောင်း စေတီတစ်ဆူကို ဆရာတော်ကြီးသည် ပင်းတယမှ ရှမ်းဘုန်းကြီး ဦးဥတ္တရနှင့်အတူ ပြန်လည်ပြုပြင် ထီးတော်တင်ခဲ့သည်။

www.burmeseclassic.com

မောဓိပက္ခိယစေတီတော်တွင် ဌာပနာတော်မူခဲ့သည်ဟု သိရှိရလေသည်။

မှတ်ချက် ။ ထိုစေတီလေးသည် ယခုတိုင် ကျောက်တော်ကြီးဘုရား၏ ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် တည်ရှိနေပါသည်။

ထို့နောက် ရာကျော်ဆရာတော်ဘုရားကြီး သာသနာဓာတ်ပန္နက်ရိုက်စဉ်က မင်းဓမ္မတောင်သည် လူသူအရောက်အပေါက်နည်းပြီး သစ်ပင် ချွန်နွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ဖုံးလွှမ်းနေသဖြင့် တောကြီး အသွင်သာ ဆောင်နေသည်။ သီတင်းသုံးသည့် ဝါတံကျောင်းကလေး တည်နေရာမှာ တောင်၏ အရှေ့မြောက်ဘက်ထောင့်၊ တောင်ခြေတွင် တည်ရှိသော "ဘိုးရာဇာကုန်း" တွင်ဖြစ်သည်။ တောင်ပေါ်သို့ တက်ရန်ကား အလွယ်တကူ ချွန်နွယ်ပိတ်ပေါင်း ထူထပ်သည်အပြင် မြေဆိုး မြေဟောက်ကြီးများ၊ ငန်းမြွေကြီးများကလည်း မင်းမူလျက်ရှိသောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။

ထိုစဉ်က ဓာတ်ပန္နက်တိုင်များ စိုက်ထူပြီးသည့် နောက် ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး မိန့်ကြားသည့် နိမိတ်စကားမှာ...

"ငါ၏သား တပည့်များတို့ လွန်စွာ အရေးကြီးတဲ့ သာသနာနိမိတ်၊ ဩဘာစကား ငါမိန့်ကြားမည်။ အားလုံး သေချာစွာ နာခံမှတ်သားထားကြလော့... ဒီနေရာ၊ ဒီဒေသ၊ ဒီမင်းဓမ္မတောင်ကို ဗဟိုပြုလျက် နိုင်ငံတော်အဝှမ်းမှာ လမ်းကြီး လမ်းငယ် အသွယ်သွယ်၊ တံတားကြီး တံတားငယ် အထပ်ထပ်၊ တိုက်တာကြီးတွေ တရစမ်း၊ အလစ်အဟာမရှိအောင် နောင်မှာ သံခမောက်ဆောင်းတွေ တည်ကြလုပ်ကြလိမ့်မယ်။"

"ဆင်မ ဝမ်းခေါင် ဗိုလ်ခြေအောင်းလိမ့်မယ်" ဆိုတဲ့ ထိန်းတစ်ပြန် ဆိုက်လိမ့်မယ်။ အလောင်းမင်းတရားကြီး သီလဝိမာန်စဉ်က ရန်သူတွေကုန်လို့ ရန်ကုန်လို့ သမုတ်ထော်ပူပြီး မြို့ကြီးအစတည်ခဲ့တယ်။ နောင်တစ်ကြိမ် ဖာထည်း ရန်တကာတွေကုန်လို့ ရန်ကုန်မှာ ဗိုလ်ခြေ

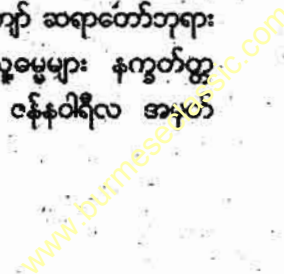
အောင်ပြီး မြို့ကြီးပြုကြီးတည်လိမ့်မယ်။ ရွှေတိဂုံဟံသာ ကျေးအနံ့နဲ့ မြန်မာပြည် ရန်တကာကြေတဲ့ အောင်ဘုရားတွေတည်း။ ကျောင်းတွေဆောက်၊ လမ်းတွေဖောက်ပြီး တဲ့နောက် ဒီ မင်းဓမ္မတောင်ပေါ်မှာ အောင်ထူးဆန်း ဘုရားကြီးတည်လိမ့်မယ်။

ဒီမင်းဓမ္မတောင်ဟာ ရှေးသမိုင်းဝင် အောင်ထူးဆန်း တောင်ထူး တောင်မြတ်၊ တောင်ကလား၊ ခုတိယသီရိတ္တရ တောင်ဖြစ်တယ်။ တောကိုးတော၊ ကုန်းကိုးကုန်း၊ အင်းကိုးအင်း၊ အစုံအညီနဲ့ နေရာထူး နေရာမြတ်ဖြစ်လို့ အနာဂါတ် သာသနာဓာတ်ပန္နက် အခုလိုစိုက်ထူရတာ ဖြစ်တယ်" ဟူ၍ မိန့်တော်မူခဲ့လေသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး သာသနာဓာတ်ပန္နက် စိုက်ထူခဲ့သည့်အချိန်မှာ (၁၃၀၇) ခုနှစ်၊ ကဆုန်လပြည့်နေ့ နံနက်(၆)နာရီအချိန်ဖြစ်ပြီး ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး၏ သာသနာနိမိတ်စကားများ မှန်ကန်နေကြောင်းကို သိသာထင်ရှားစွာ မှန်ကန်နေပြီဖြစ်၏။

ဆရာတော်ကြီးသည် မင်းဓမ္မကုန်းတော်ပေါ်တွင် သီတင်းသုံးနေစဉ် ၁၇၄၆ ခုနှစ်က ကြို့ကုန်းလမ်းဆုံ အနောက်ဘက်ခြမ်းရှိဘုရား (စေတီငယ်) ကလေးများဖြင့် ဝန်းပတ်လည် တည်ထားသော ရာကျော်ဆရာတော်ကြီးကျောင်းတွင် တစ်နေ့သောနံနက်၌ ဆရာတော်ကြီးအခေါ် မောင်အောင်မင်းခေါင်ကြီးတို့နှင့် ဆရာတော်ကြီးနှင့် တွေ့ဆုံရာတွင် မိန့်ကြားတော်မူသော စကားအရ အင်းဝခေတ်က မောင်အောင်၊ မောင်ဝိုင်း (ဘိုးတော် ဦးဝိုင်း)တို့နှင့် ငယ်သူငယ်ချင်း (၃)ယောက် ရှိခဲ့ကြကြောင်း တစ်ဦးက ရဟန်းဘဝနှင့်ဖြစ်ကြောင်း ထိုရဟန်းမှာ မိမိ(ဆရာတော်ကြီး)ဖြစ်ကြောင်းဖြင့် ရှင်းလင်းမိန့်ကြားတော်မူခဲ့သည်ဟု သိရပါသည်။

ဟံသာဝတီ ဦးအုန်းကြိုင်သည် မိမိ၏ မင်းဓမ္မတောင်တော် သာသနာပြုပုဂ္ဂိုလ်ကျော် ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ သူသာသနာ သူဘဝ သူဓမ္မများ နက္ခတ်တ္တရောင်ခြည်မဂ္ဂဇင်း ၂၀၀၂ ခုနှစ်၊ ဇန်နဝါရီလ အမှတ်

(၁၇၅-၈)၏ ၈၅-၇ တို့တွင် အတိအကျ ဖော်ပြခဲ့ကြောင်း သိရ၏။

အေးပေါင်းခေတ်

ကန်တော်ကြီးတွင် ၁၇၅၀ တွင် ရန်ကုန်မြို့ စည်းအေး ပြန်လာပြည်ပြီး အေးလိပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း တစ်နိုင်လုံး တစ်ပြည်လုံး တစ်ကမ္ဘာလုံးရှိသော ဆေးဝါးအပေါင်း တို့၏ ဆေးပေါင်းစုံကလည်း ဒီကျွန်းမှာရှိတဲ့ ဒီဆေးပေါင်းခေတ်တော်မှာ ခလိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း အဓိဋ္ဌာန်ဆုတောင်းပျားလည်းပြန် လိမ့်မည်ဖြစ်ကြောင်း အင်းစိန်ဘက်က သောင်းကျန်း သူများရန်လည်း အေးလိပ်မည်ဖြစ်ကြောင်း ရာကျော် ဆရာတော်က မိန့်ခဲ့သည်။

ရန်ကုန်မြို့ကြီးသည် ထိုစဉ်က မငြိမ်းချမ်းသောကြောင့် ရင်ကပ်သာဖြင့် ပန္နက်ရိုက်ခဲ့သောကြောင့် ရန်ကုန်နှင့်ရင်ကပ်တို့သည် ဓာတ်တူဟန် ဖြစ်သောကြောင့် ရင်ကပ်နှင့်ကရင်သည်လည်း ကက်ကင်းခါတ်ဖြစ်ကြောင်း နားလည်သူတို့က ပြောဆိုကြသည်။

ထိုစဉ် အင်းစိန်က သောင်းကျန်းသူများသည်လည်း ရန်ကုန်ကိုမသိမ်းရိုက်နိုင်တော့ကြောင်း သိပါသည်။

အဟိန်းဂါတာကြီး

အောင်ထူးဆန်း ဂါတာတော်ကြီးကို အဖွင့်အစ အခံဂါတာအဖြစ် သုံးတော်မူသည်။ ပြုဖွယ်ရာရာ သာသနာလုပ်ဆောင်ချက်အရပ်ရပ် အောင်မြင်ပြီး မြောက်သည် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ်မှာကား အောင်ထူးဆန်းဂါတာတော်ကို ဆရာတော်ကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ရွတ်ဆိုသရဏ္ဍာယ်တော်မူသည်။

အောင်ထူးဆန်းဂါတာတော်ကြီး

အောင်ထူးဆန်း မန်းသိုက်ဝင် ထင်ကျော်သောင်း၊
အောင်းထိဖြူ လှထိပ်မိုး ဟိုးဟိုးကျော်၊ ဝေါထင်ရှား၊
ပွားဘောက လသာပွား မရှားလို၊ လှူဖိုလ်ချစ်
အပြစ်ကင်း ပြည့်ထင်စွာ၊ နေမင်း ထမင်သာ။

သီကြားလာ၍မစေသော်၊ နေမင်း လမင်း ဝါခံတွင်းဆို
ယခု ချက်ချင်း ဝင်စေသော် ...

ဟု ဆရာတော်ကြီးက ရွတ်လေ့ ရွတ်ထ ရှိသည်ဟု ဆိုပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး သီတင်း သုံးရာ အရပ်သည် ယခုအခါတွင် မင်းခမ္မကုန်းတော် လောက ချမ်းသာ အဘယလာဘမှန်ရပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး စံတော် ပူရာဒေသ ဖြစ်နေပြီဖြစ်၏။

ထို မင်းခမ္မကုန်းတော်ပေါ်တွင် ဆရာတော်ကြီး၏ ဓာတ်ပန္နက်စေတီတော်တွင် ဆုတောင်း အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါက ရန်ကုန်မြို့ပေါ်တွင် ဆောင်ရွက်သမျှကိစ္စတို့ကို အောင်မြင်မှု များစွာရှိနိုင်သည်ကို ကိုယ်တွေ့ပင်ဖြစ်၏။

ထို့ပြင် ဆရာတော်ကြီးစံကျောင်း တည်နေရာ တွင်လည်း ယခုအခါ ဆရာတော်ကြီး ရုပ်တုတော်နှင့် တည်ဆောက်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။

ထိုတောင်နှင့် ရာကျော်ဆရာတော်ကြီး အဘ ဘိုးမင်းခေါင်တို့ ဆက်စပ်ပျူရာလည်း နှစ်သြဘွယ်ရာ ဖြစ်ပေ၏။

အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ ကမ္ဘာလုံးပေါ်တွင် အဘ အောင်မင်းခေါင် ဆေးတံသောက်နေပုံကို တည်ထား၏။ ကန်ထဲတွင် လိပ်ပျားမွှေးထားပြီး ကန်တွင် လိပ်+ကန် ဟု ရေးထား၏။

လိပ် နှင့် ကန်မှာ အင်္ဂလိပ်နှင့် အမေရိကန်ကို ရည်ရွယ်ထားဟန်တူ၏။ ထိုနေရာတွင် နိုင်ငံခြား သွားလိုသူများ နိုင်ငံခြားနှင့် အဆက်အသွယ်ပြု လုပ်သူများ လာရောက်အဓိဋ္ဌာန်ပြုပါလ အောင်မြင်မှုများ ရသည်ကို တွေ့ရ၏။

မောင်မောင်မြင့်အေး

www.burmeseclassic.com

ဗုဒ္ဓနှင့် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်

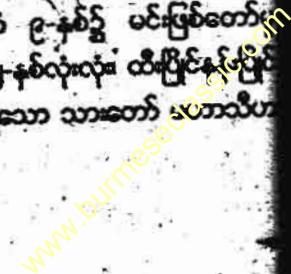
ဆရာသီဟစကြာစိုးမြင့် (ပွဲကျောင်း)

လယ်ပတ္တော ဇီနာဝိရော သပ္ပတ္တ အပ္ပရာဇိတော၊
သောသန္တာနံ လယ်ဒေတု၊ တေလေန္တု လောမဟံ။

(ဝိရော)-ရဲရင့်တက်ကြွကြီးမားလှသော လုံ့လ ဝီရိယရှိတော်မူသော(ဇီနာ)-ကိလေသာစစ်မှန်- တွင်းပရန်ကို တွန်းလှန်ခုတ်ထွင် အောင်ပွဲဝင်သည့် သုံးခွင်ကျော်ကြားရှင်တော်ဘုရားသည်။

(သုတ္တ) အလုံးစုံသော မာရ်နတ်စစ်ပွဲ၊ အာဠာဝက စစ်ပွဲ၊ စသော အရပ်ရပ်သော စစ်ပွဲဟူသမျှတို့၌ (အဗ္ဗုဒ္ဓ ဇီဝော) ဘယ်အခါကာလကမှ ရုံးကျကျသည်ဟူ၍ မရှိတဲ (ဇမံ) တုန်းက အလျောက် ထမြောက် အောင်မြင်ခြင်းသို့ (ပစ္စေက) အလွယ်တကူ ရောက်တော်မူနိုင် လေပြီးသော ထိုအောင်ပွဲသခင် ဘုရားရှင်သည် (သန္တု) ပညာအရပ်ရပ် ဆည်းကပ်သင်ကြား အရှင့်တပည့်တော်များအား (ဇမံ) လိုအင်ဆန္ဒရှိသူမျှကို ပြည့်ဝစေမှု အောင်ပန်းဆုကို (အေတ) သနားကြည်ဖြူ ပေးတော်မူပါစေသတည်း။ (ဇော) ထိုဘုရား သာသနာတော်နှင့်ဆန့်ကျင်ဖီလာ မဟုတ်ပါသော လောကီ ပညာ လေ့လာလိုက်စား တပည့်များတို့သည် (ဇမ္ဗု) ကြည်သာ ရွှင်လန်းအောင်ဆုပန်းကို ဆင်ခြန်းနိုင်ကြပါစေ ကုန်သတည်း။ (အမံ) သိဒ္ဓိပြီးကြောင်း စုဆောင်းအလုပ် အကျွန်ုပ်သည် (ဇမ္ဗီ) အောင်ပွဲမက်လာအပြာပြာဝယ် ကြည်သာရွှင်ယု အောင်ပန်းဆင်ရပါလို၏။ ရေမြင်ကြာမြင့် သန္တတင်သို့ ရှင်ပင့်သာသနာ ကြံမြဲသာတည်း။ မိစ္ဆာ ရောင်ဝန်း တဖြင့်ထွန်းလည်း နေဝန်းလှာ သာသနာကို ဒါယကာမင်း မိစ္ဆာခွင့်၌ ထွန်းလင်းစေမှု ပြုမည်မိစ္ဆာ ဓမ္မတာတည်း။ မိစ္ဆာရောင်ညစ် ဝိပဇောကာ စင်စစ်မလွဲ ပျက်မြဲမှုမိစ္ဆာ ဓမ္မတာတည်း။ (စိမိဋကဏ်ဏံ) အင်းဝခေတ်ကို တည်ထောင်တော်မူသော သတိုး မင်းဖျား သည် သက္ကရာဇ် (၇၂၆) ခုနှစ်၌ စစ်ကိုင်းနှင့် ပင်းယ နှစ်ပြည်ထောင် အလုံးအရင်း ဆင်ခြင်များနှင့် တကွ တပ်ကြီးအရပ်တွင် တပ်ခိုင်တပ်လုံတည်ပြီးလျှင် ရဲမက်တော်တို့ကို နေစေသည်။ ဘုရင်မင်းမြတ်မှာမူကား ရောဝတွင် နဝရတ်ရွှေဖောင်ဖြင့် နေတော်မူပြီးလျှင် ငကျည်း အင်း ကျောက်မော်အင်း အင်းတူးအင်း ညွှန်အင်း များကို ဖို့စေသည်။ ဤဖြစ်ဆုံဝယ် မင်းတော်င်ညွှန် လည်းဖြစ်သည်ဟု သက္ကရာဇ် ၇၂၆ ခုနှစ်၊ တပေါင်း လဆန်း ၆-ရက် အင်္ဂါနေ့ည၌ ဗဟိုရိလွန်တု လိက်တွင် ရတနာပုဂ္ဂလအင်းဝမြို့နန်းတော်ကို တည်စပြုသည်။ သတိုး မင်းဖျား မင်းကြီးစွာစော်ကဲ၊ ဆင်ဖြူရှင်တရားဖျား

မင်းခေါင်အထိ မင်းလေးဆက်ဖြစ်ရာ မင်းခေါင်ကြီးမှာ ပထမမင်းခေါင်၊ ဘုရင်မင်းခေါင်၊ သတိုးမင်းခေါင်ဟူ၍ အမည်အမျိုးမျိုးတွင် သောမင်းဆွေဖြစ်သည်။ ထို့နောက် ဆင်ဖြူရှင် သီဟသူ၊ မင်းလှငယ်၊ ကလေး ကျေးတောင်ညွှန်၊ ဝိညောင်မင်း၊ မင်းရဲကျော် စွာ နုပုတိ (ပြည်စုံမင်း) သီဟသူ၊ ဒုတိယမင်းခေါင် ဟူ၍အစဉ် အတိုင်းဖြစ်သည်။ အင်းဝခေတ် နောက်ဆုံး နန်းစံ၊ ဟံသာဝတီမင်း၏ ဘထွေးတော်လည်း သတိုးမင်းခေါင် အမည်ဖြင့် စဉ်ကိုင် အရပ်ကို ဝေယျဝဇ္ဇနတိုင်း သမုတ်၍ မင်းပြုဖူးသည်။ ထို့ကြောင့် မင်းခေါင်သုံးပါး ဖြစ်သည်။ အင်းဝမင်းဆက် (ညောင်ရမ်း)ပါ ၂၉-ပါးဖြစ်ရာ သက္ကရာဇ်(၇၂၆)မှ(၈၄၂)ခုနှစ်အထိ နှစ်ပေါင်း (၁၁၅)နှစ် အလွန် သုံးဆက်မြောက်ဘုရင်သည်ကား ရာဇဝင်တွင် အလွန်ထင်ရှားသော ဒုတိယမင်းခေါင်ဖြစ်၍ "ပြည်စုံမင်း" သီဟသူ၏ သားတော်ဖြစ်သည်။ ဒုတိယမင်းခေါင်သည် သက္ကရာဇ် (၈၀၈)ခုနှစ်တွင် ဇွားတော်မူ၍(၈၄၂)ခုနှစ်တွင် (ဒါနိသုဓမ္မာရာဇဓိပတိ) ဟူသောဘွဲ့တော်ဖြင့် ရာဇဘိသိင်္ဂီဗိယု တော်မူသည်။ နံတော်စနေသားတည်း။ သက္ကရာဇ် ၈၆၃ ခုနှစ်၊ တန်ခူး လပြည့်ကျော် ၅-ရက်နေ့ နန်းစည်းစိမ် ၂၁-နှစ်တွင် အင်း စမအတတ်ဖြင့် ထွက်ရပ်လမ်းသို့ ကြွမြန်တော်မူသည်။ ယခုသက်တော် (၅၀၂)နှစ် ရှိတော်မူသော ဗုဒ္ဓိုး အောင်မင်းခေါင်ဘိုးတော်ကြီး ဖြစ်တော်မူသည်။ ဘိုးတော် ကြီးသည် သက်တော် ၅၄-နှစ်ပြည့်မြောက် ၅၅-နှစ် အရောက်တွင် ထွက်တော်မူသည်။ (၁၀၈) နဝင်းအတတ်ကို အလိုရှိတော်မူသဖြင့် ထက်ဝက်ဖြစ်သော နက္ခတ်ကြေ နဝင်းကြေကာမစိတ် ၅၄-ခု ကို ပယ်တော်မူခြင်းဖြစ် သည်။ ထိုအခါ ငလျင် ခုနှစ်ရက်တိုင်တိုင်လှုပ်သည်။ ဒုတိယမင်းခေါင် (ဘိုးတော်မင်း)သည် ဟံသာဝတီ ပြည်ရှင် ဓမ္မစေတီမင်းနန်းစံ ၉-နှစ်၌ မင်းဖြစ်တော် မူလေရာ ဓမ္မစေတီမင်းနှင့် ၁၂-နှစ်လုံးလုံး ထီးပြိုင်နင်းပြိုင် ဖြစ်သည်။ ၁၂-နှစ်အရွယ်မျှရှိသော သားတော် ဟောသီဟ

သူရကို မင်းမြောက်၍ သားနှင့်အဘ ထီးပြုနန်းခြား
မထားဘဲ မင်းပြိုင်ပြုတော်မူကြောင်းကို တပယ်မြို့ရှိ မုတ္တမ
ရွှေဘုံဘုရားကျောက်စာတွင် ရေးထိုးထားသည်။ သားတော်
ဟောသီဟသူရ ကား ဘိုးတော်ဘုရားထွက်ရပ်လမ်းသို့
မကြွမြန်းမီ သက္ကရာဇ် ၈၆၂ ခုနှစ်၌ နတ်ပြည်စံစံတော်
မူသည်။ သားတော်ကို နန်းပြိုင်ပြုတော်မူသည်မှာ ထွက်ရပ်
လမ်းသို့ကြွမြန်းတော်မူရန် အဆင်သင့်စီမံတော်မူခြင်းဖြစ်
သည်။ ခုတိယသားတော် ရွှေနန်းကျော်ရှင်သည် သက္ကရာဇ်
၈၆၃ ခုနှစ်၌ ထီးရပ်နန်းမွေကို ခံယူတော်မူသည်။
ဘိုးတော်မင်းခေါင်နန်းစံ ၅-နှစ် သက္ကရာဇ် ၈၄၇ ခုနှစ်တွင်
ထောင်ငှာဘုရင်ခံ မင်းကြီးညိုကို (ဖာသီရိယော့) ဟူသော
ဘွဲ့တော်ဖြင့် ထီးပြုဆောင် မင်းပြိုင်ပြုတော်မူစေသည်။
ဘိုးတော်မင်းခေါင်၏ ကောင်းမှုတော်ကား တံတားဦး
ဖော်ထားစေတီတော်ဖြစ်သည်။

[အင်းစ ခုတိယမင်းခေါင်သည် သီလ-သမာဓိ-ပညာ
နှင့် ပြည့်စုံတော်မူ၏။ အတတ်(၁၈)ပါး၌ မတတ်သည်ကို
မရှိ အထူးသဖြင့် လေးအတတ်နှင့် မြင်းစီးအတတ်ကို
ဂုဏ် ကျွမ်းကျင်တော်မူသည်။ ထို့အပြင် ရေမှု-သားမှု-
ပွတ်မှုတို့၌လည်း အလွန်တတ်တော်မူ၏။ ဆင်အတတ်
ထိုလည်း အပြီးတိုင်တတ်၏။ အတိုင်အပင် ညှစ်
အကြံအစည်လျှင် မြန်တော်မူ၏။ ပညာရှိကို မြတ်နိုး၏။
ပိဋကတ်၊ ကျမ်းဂန်တတ်သူတို့ကို ခိုးမြှောက်တော်မူ၏။
ထိုမင်း လက်ထက်ပညာရှိပေါများ စင်ကောင်းမင်းမြတ်
ထည်။ ဟု ပညာဝန်ဦးဘိုးက ပြန်မာဂုဏ်ရည်
အရပ်တွင် ဖော်ပြထားသည်။

ဘိုးတော် ခုတိယမင်းခေါင်နှင့် ဓမ္မစေတီမင်းတို့သည်
ထီးပြိုင်နန်းပြိုင်ဖြစ်ကြရုံမက နှစ်ပါးစလုံး ပင်ထွက်ရပ်လမ်း
သို့ကြွမြန်းတော်မူသဖြင့် ဓမ္မ စေတီမင်းခေါင်-အောင်မင်း-
ခေါင်-ဦးအောင်ရသေ့- ရှင်မထီး - ရှင်အဋ္ဌဂေါထ အစရှိ
သည်ဖြင့် ဝိဇ္ဇာဂိုဏ်းဆိုင်ရာ ဆရာအသီးသီးတို့၏ ချီးကျူး
ဖောက်ပြန်ရလေသည်။ ဘိုးတော်ဘုရား အင်းတူမြို့၌
စံတော်မူစဉ် (သာရမုဒ္ဒရသင်္ကြံ) တစ်ပါးရှိတော်မူသည်။ ထို

ရသေ့ကြီးထံတော်၌ ထောက်ပညာကို လိုက်စားကြသော
တပည့်ပေါင်းဘိုးတော်မင်းခေါင်ပါ လေးဦးရှိလေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားမှာ ပညာပါရမီထူးကဲသည့် အား
လျော်စွာ အင်းစမအတတ်ကို အပြီးတိုင်ပေါက်မြောက်
လေရာ ဆရာတော်ရသေ့ကြီးကိုပင်လျှင် မိမိလောက်တတ်
မည်မဟုတ်ဟု မနောက်ဖြင့် ပြစ်မှားတော်မူမိသည်။
ဆရာတော်ရသေ့ကြီးလည်း မနောဓာတ်ဖြင့်သိတော်မူရာ
ဘိုးတော်ဘုရားအား အပြီးတိုင်ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မကြွမြန်း
နိုင်စေရန် အမိန့်ဒါဏ်ထားတော်မူသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားသည် သက္ကရာဇ် ၈၆၃ ခုနှစ်၌
ဖာသီရိယော့ခံနန်းသို့ကြွမြန်းတော်မူပြီးနောက် သက္ကရာဇ်
၁၁၄၃ ခုနှစ်၌ နန်းတက်တော်မူသော ဗဒုံမင်းခေါ်
ဘိုးတော်ဦးစိုင်း၏ လက်ထက်တော်၌ သက္ကရာဇ် ၁၁၉၄
ခုနှစ်တွင် စကြာမင်းကလေး အရေးတော်ပုံကြောင့်
လှသူမန်း ကောတောင်ကြီးမှာ မနောသတ် (ဖာသီရိယော့)
အမည်ဖြင့် ပြည်ဝင်တော်မူလာရ ပြန်ချေသည်။ ယခု
ခေတ်တွင် (ဘိုးဘိုးအောင်) အမည်တွင်သော ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်
ကြီးပေတည်း။ ရသေ့ ဦးအောင်၊ ပြည်နင်း၊ ဦးရွှေအောင်၊
ပထမဘိုးဘိုးအောင်တို့မှာ ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးစီဖြစ်ကြောင်း
အောင် ၃-အောင်ရှိကြောင်း ပထမမဟာဒိဂိုဏ်းဆရာကြီး
ဦးစိန်ခန့်မှ ပြောကြားခဲ့ဖူးလေသည်။

အင်းတူမြို့တည် နန်းတည် သဂ္ဂိုဏ်းမင်းများ လက်ထက်
မဂ္ဂသင်္ခရာဇာမည်သော ဘုန်းတော်ကြီးသည်၊ သုဝဏ္ဏ
ဂီရိတောင်ထိပ်၌ သယံဇာတကို ဖမ်း၍စိုရံရာ ဆုံးခန်းတိုင်
ရောက် ပေါက်မြောက်သဖြင့် ၇-ကြိမ်တိုင်တိုင် ရွှေမိုဏ်း-
ငွေမိုဏ်းရွာခဲ့စေသည်ဟု အာစရိယဝါဒ မှတ်တမ်းမှ
တွေ့ရသည်။ ထို့အပြင် သက္ကရာဇ် ၇၆၂ ခုနှစ်တွင်
နန်းတက်တော်မူသော ဆင်ဖြူရှင်တရားများလက်ထက်၌
ကောင်းကင်ပျံ ဝိဇ္ဇာများတွေ့ကြောင်းကို သမ္မုဒ္ဒကျမ်းပန်
တွင်ဆိုသည်။

သက္ကရာဇ် ၇၈၈ ခုနှစ်၌ နန်းတက်တော်မူသော
မိုးညှင်းမင်းတရားကြီးလက်ထက် မွန်မိဖုရား ရှင်စောပုကို

မွန်ရဟန်းရှင်ဓမ္မရေရှင်ဓမ္မညာဏ (ဓမ္မစေတီ-ဓမ္မပါဏ) တို့ဟံသာဝတီကို ဆောင်ကြဉ်းပြောကြသည်။ ထို ရဟန်းတော်များလည်း လောကီပညာကို သူမတူအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြပေသည်။ ထို့ကြောင့် အင်းစခင်းဖြူရှင် တရားများမှ နှစ်ပေါင်း (၈၀)အကြာတွင် နန်းစက်တော်မှ သော ဘိုးတော်မင်းခေါင်လက်ထက်၌ ဂန္ဓာရီဝိဇ္ဇာခိုင်ရ ပညာများ ခေတ်စားလျက်ရှိကြောင်းကို ယုံမှားစရာမရှိချေ။

သက္ကရာဇ် ၉၅၉ ခုနှစ်၊ ညောင်ရမ်းမင်းဆက် အနောက်ဘက်လွန်မင်း၊ သာလွန်မင်းတရားကြီးတို့ လက်ထက် တော်၌ပင်လျှင် ဗားမဲဆရာတော်ကြီးသည် လောကီပညာ၌ တစ်ဖက်ကမ်းခတ်တတ် ပြောကတော်မူပေသည်။ ရေနံ နတ်စက်ရောင် ဆရာကြီးတို့လည်း ဝမ်းဘဲအင်းစံမင်း လက်ထက်၌ ထင်ရှားထက်မြက်သူများ ဖြစ်ပေသည်။

ဘိုးတော်ဘုရားအောင်မင်းခေါင် (ဝါ)ဘိုးဘိုးအောင်သည် စကြာမင်းကလေး၏ အရေးတော်ပုံ ပြီးသောအခါ မဟာဗြိုင်တော်၌ပင်လျှင် ဆရာတော် သာရဂန္ဓရသေ့ကြီး၏ အမိန့်တော်အတိုင်းစံပြန်တော်မူပြန်သည်။

ထိုအခါ မဟိဒ္ဓိအဖွဲ့ဝင်ပေါက် ဆရာကြီးများနှင့် သာသနာ့ဒါယကာ ဘိုးတော်သိကြားမင်းကြီး တို့၏ လျှောက်ထား တောင်းပန်ချက်အရ ရွှေဘိုမြို့တွင် ရဟန်းအသွင်ဖြင့် သီတင်းသုံးတော်မူခဲ့ပြီးနောက် နမ္မာဗြူတွင် လူအသွင်ဖြင့် နှစ်ပေါင်း (၃၀)ကျော်နေထိုင်တော်မူခဲ့သည်။ တစ်ခါတစ်ရံ ခြောက်လ တစ်နှစ်မျှကြာအောင် နမ္မာဗြူ ပျောက်ကွယ်၍ နေတတ်လေသည်။ နမ္မာဗြူတွင် ဘိုးတော်ကြီးဟု လူသိများခဲ့သည်။

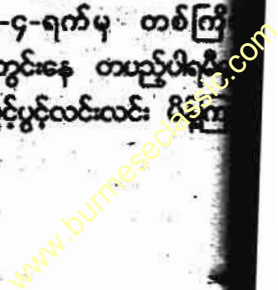
သက္ကရာဇ် ၁၃၀၀ ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလကစ၍ နမ္မာမုပုပ္ဖိုးတောင်မြတ်တောင်ကလပ်သို့ ကြွရောက်သီတင်းသုံးတော်မူသည်။ အမြို့မြို့အနယ်နယ်မှ လာရောက်ကြသော တပည့်ပရိသတ်တို့အား ပါရမီအနု အရင့်ညာဏ်မှာချင့်၍ အတွေ့ခံတော်မူသည်။ ပါရမီ ရင့်ကျက်သူများသည် ဘိုးတော်ဘုရား၏ တန်ခိုးသတ္တိထူးများကို ကိုယ်တိုင် သိမြင်ခဲ့ကြသူများဖြစ်သည်။ ဘိုးတော်ဘုရားသည် ပုပ္ဖိုး

တောင်မြတ်တောင်ကလပ်မှနေတော်မူ၍ မန္တလေးတောင်ခြေ ဆရာဦးအေးပေအား ကိုယ်တော်စားအပ္ပားပြုလုပ်စေပြီးလျှင် (ဘိုးပွား)ဟူသော အမည်ကိုခံယူစေလျက် မန္တလေးတောင်ခြေ ဝိသိကျောင်း တိုက်နတ်မလင်းကျောင်း၌ တတ်စီးစခန်းဖွင့်တော်မူစေသည်။

တစ်ဖန် ရန်ကုန်မြို့ (ပထမတပ်ဦးအဖွဲ့ကြီး)ကို ပထမကျော်ဆရာကြီးဦးစိန်ခန့်အား အမှုထမ်းလျက် ၁၃၁၀ ခု၊ နယုန်လဆန်း ၁၅-ရက်နေ့၌ ဖွင့်လှစ်တော်မူ စေသည်။ ပထမမဟိဒ္ဓိသာသနာပြုအဖွဲ့ကြီးကိုလည်း ပဲခူး-သထုံ-ပြည်မြို့များနှင့်တကွ အောက်နယ်မြို့များ၌ (ပထမခတ်ကြီးကိုင်)စေတီတော်များကို ရွှေပြည်ဝင်-ရွှေပြည်-ရန်ပြေ မန်ပြေ-ကမ္ဘာ့ သစ္စာမထိုင်စေတီ-ကမ္ဘာ့ဦးချမ်းရေစေတီ-အရိုး ဖော်အိုးပေါ်စေတီ-ပူစရာမရှိ ရုဋ္ဌာမထီစေတီကပ်ကျော်စေတီ-ကပ်လွတ်စေတီ- ၉ထောင်ပြည့်စေတီ၊ ၁၀-တောင်ပြည့်စေတီ၊ အစရှိသော ဘွဲ့တော်များဖြင့် တည်တော်မူစေသည်။ သာသနာပြုလုပ်ငန်းစဉ် ပန့်ကသာသနာ့တတ်တိုင် စေတီတော်များဖြစ်သည်။

ဘိုးတော်ဘုရားသည် အထက်၌ဖော်ပြခဲ့သည့်အတိုင်း "ဘိုးဘိုးအောင်"ဖြစ်ကြောင်းကို ထင်ရှားစေလို သော သဘောဖြင့် "ယခုအခါ(အောင်မင်းခေါင်)ဟု သောဘွဲ့ကို ခံယူတော်မူသည်။ ဘိုးတော်ဘုရား နမ္မာမု ပုပ္ဖိုးတောင်မြတ်၌ စံပြန်တော်မူစဉ် ထူးခြားသော အချက်များမှာ အလွန်ပူပြင်သောနေအခါ အိမ်ခေါင် မိုးသွပ်ပြားပေါ်တွင် တစ်နေ့လုံး စက်တော်ခေါ်နေခြင်း၊ ပုပ္ဖိုးတောင်မြတ်၌ လေအလွန်တိုက်၍ အေးချမ်းသော်ငြားလည်း အင်မဝတ်ဘဲ ၃-လ၊ ၄-လ စက်တော်ခေါ်ရာမှ ထတော်မူခြင်း၊ ရေကို ဘယ်တော့မှ ချိုးတော်မူမူခြင်း၊ ပွဲတော်မတည်ဘဲ ၄-လ၊ ၅-လတိတ်တန်သည်နေတော်မူခြင်း။

သို့သော် ကိုယ်တော်မှာ ချောညော် အနုအသစ် တစ်ရံတရာမျှမရှိခြင်း။ ၃-၄-ရက်မှ တစ်ကြိမ် ကျင့်ကြီးကျင့်ငယ်စွန့်ခြင်း၊ အတွင်းနေ တပည့်ပါရမီများမှ တစ်ပါး မည်သူ့ကိုမျှ ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း မိမိကြွ

တော်မမူခြင်း၊ ပရိသတ်များထံမှ ကြည်ညိုချာပါလျှင်
ကောသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ခန့်ညားစွာ နေတော်မူခြင်း၊
မကြည်ညိုချာလာလျှင် မရောက်မီကပင် အမှုအရာ
အသွင်တစ်မျိုးပြောင်း၍ မကြည်ညိုသည်ထက် မကြည်ညို
အောင်နေထိုင်လေ့ရှိတော်မူခြင်း၊ ယနေ့ထက်ရိုင် တပည့်
သားမြေးများအား နှမ်းစာတံဖြင့် စေတီတည်ခိုင်းခြင်း၊ ဆေး
ကုခိုင်း ခြင်းများဖြင့် စေခိုင်းလျက်ရှိ နေပါသေးသည်။
| ဤသည်ကား အကျဉ်းမျှသာဖြစ်သည်။ |

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်သည်၊ မကြာမီစာတံစခန်း
များကို သိမ်းတော်မူ၍ ခါတ်ပေါင်းတော်မူပြီးလျှင် သာသနာ
တစ်ဝက်ကျော် ဝိပဗ္ဗိယုဂ်ခေတ်သို့ အရောက်တွင်
| အတ္တဏဓမ္မ၊ အမျိုးမျိုးတို့ကိုပြုလျက် အပြီးတိုင်ထွက်ရပ်
လမ်းသို့ ကြမြန်းတော်မူမည်။ ဘုန်းကံပါရမီရှိသူများ
ကိုယ်တိုင် ဒိဋ္ဌ တွေ့မြင်ကြရမည်။ ကိုယ်တိုင်သာသနာ
ပြုကြရမည်။

- * ကြည်ညိုနှင်ကင်းသာသည်အင်း-ဆင်း၍ဟသာ ချီးလတ္တံး
- * ဟသာငှက်မျိုး-တောင်ပံကျိုး-မှခိုးလေးနှင့်ခွင်းလတ္တံး
- * အံ့ရွယ်တစ်မျိုး-ထိုမှခိုး-ထီးရိုးပြန်၍ခိုက်လတ္တံး
- * ၎င်းထီးရိုး-တိပ်ညွှန်ထိုး-မိန်းကြီးပစ်၍ လဲလတ္တံး
- * မိန်းကြီးစုတ်အောင်-အောင်မင်းခေါင်-လှဘောင်ရွှေပြည် ဝင်လတ္တံး
- * ငြိမ်းရမ်းသာယာ ထိုအခါ ရတနာရွှေခိုးသွန်းလတ္တံး

ဟူသော ကုန်းဘောင်သိုက်စာ အရသော်လည်း
ကောင်း၊ | ကျယ်သူပြေးလို့ ပုန်းသူ ပေါ် သေသူ ရှင်မှ
ပြည်သူလေိခံမည် | ဟူသော ဓမ္မညာဏ (ဓမ္မပါလ)
အရှင်သူမြတ်ထားခဲ့သော တလှချောင်းတွင်း ရုပ်ကိုး တင်း
စာ အရသော်လည်းကောင်း၊ နတ်ရွာစံပြီးဟု ရာဇဝင်ဆရာ
တို့ ယူဆထားကြသော နတ်ယမင်းခေါင်ဘုရင်မင်းမြတ်
သည် ယနေ့တိုင် အသက်ရှင်လျက် ရှေ့ပြည်ဝင်၍
သာသနာဓာတ်ကြီးကို ဓာတ်တိုင်စေတီများကို တည်ထား
တော်မူမည်။ ကရိုက်လတ်နယ်၊ တလှချောင်းတွင်း ရုပ်-
ကိုးတင်းဌာနကြီးကို ဘိုးတော်ဘုရားသည် ၁၃၅၃ ခု
သီတင်းကျွတ် လတွင် ပိတ်တော်မူလိုက်သည်။

ထို့ကြောင့် အပြင်ပစ္စည်းပြဒါးရုပ်များမှတစ်ပါး၊ ရွှေ
ငွေရတနာ ပြဒါးရုပ်လုံးအစရှိသော အတွင်းပစ္စည်းများကို
မသမာသူများ ရရှိမသွားအောင် ပိတ်လိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။
ဘိုးတော်ဘုရား-ပြည်တော် ဝင်သာသနာပြုသောအခါ
| မသိသူကျော်သွား၊ သိသူဖော်စား၊ တလှချောင်းတွင်း
ရုပ်ကိုးတင်းဌာနကြီးမှ မြေကြီးကိုမတူးမဆွရဘဲ၊ အစောင့်
များ သာသနာ ပြဿနာအား မေတ္တာဖြင့် ပြဒါးရုပ်မျိုးစုံကို
ရယူ နိုင်ပေသည်။ ပြဒါးအရပ်တိုင်းစမနှင့် အင်းကွက်များ
ပါရှိသည်။ ကပ်ကျော်မည်၊ လာဘ်သပ္ပကာကောင်း၍
မျက်နှာပွင့်လန်းမည်၊ ပယောဂအမျိုးမျိုးကို နိုင်မည်၊
အရောင်းအဝယ်ကောင်းမည်၊ ဉာဏ်ရှိ သလိုသုံးနိုင်သည်။

**ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏
စေတီသုံးဆူမှ အောင်မြေနှင်းဂါထာ**

အောင်ထူးဆန်း၊ မန်းသိုက်ဝင်း၊ တင်ကျော်သောင်း၊ အောင်ထီးဖြူ
ထူထိပ်မိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်၊ ကျော်ဝှမ်းတက်၊ ဘက်မရောင်
ခေါင်ဘုန်းကြီး၊ ထီးရွှေနန်း၊ မှန်ကြွေရာဇာ၊ ဟေ၊ ဟေ၊ ငါတို့ရှိရာ
မီးပွားလာဟု၊ ငါတို့ရှိရာ ကြီးပွားလာဟု၊ ငါတို့ရှိရာ ပညာလာဟု၊
ငါတို့ပျန်း၊ တစ်ရာတစ်ပါး၊ လူမျိုးသားထို၊ စက်ရန်နိမ့်နှင့်၊
စောရန်ခွင်း၍ မငြင်းမဆဲ၊ မခံမပံ၊ လွန်ကြောက်ပွဲ၍
တစ်ကြောဝဠာလုံး၊ တစ်ကျွတ်လုံး၊ တစ်နိုင်လုံး၊ တစ်ပြိုင်လုံး၊
တစ်ရွာလုံး၊ တစ်မိသားစုလုံး၊ လက်စုံတန်းကာ၊ အောင်ပါစေသော်၊
အောင်စေသော် (အောင်ပေယျာ)² ၊ အောင်ဆူဩဘာ၊
အောင်မင်္ဂလာဖြင့်၊ အောင်ချပေါ်ထွန်း၊ အောင်ဘုန်းကျွန်းထက်၊
အောင်ပန်းကြိုင်၊ အောင်ပန်းပန်းပြီး (အောင်ပါစေသော်)²
(အောင်ရမည်)² ၊ (အောင်ပြီဟေ)²

ဆရာသီဟကြာစိုးမြင့် (ပွဲကျောင်း)

ပထမပတ်ဒိ သာသနာပြုတပ်ဦးအဖွဲ့-
မဂ္ဂဇင်း ၁၃၁၀ ခု၊ အတွဲ-၁၊ အမှတ်-၁

အဘဘိုးမင်းခေါင်အား

ပူဇော်ခြင်း

မြစန်းရှင်

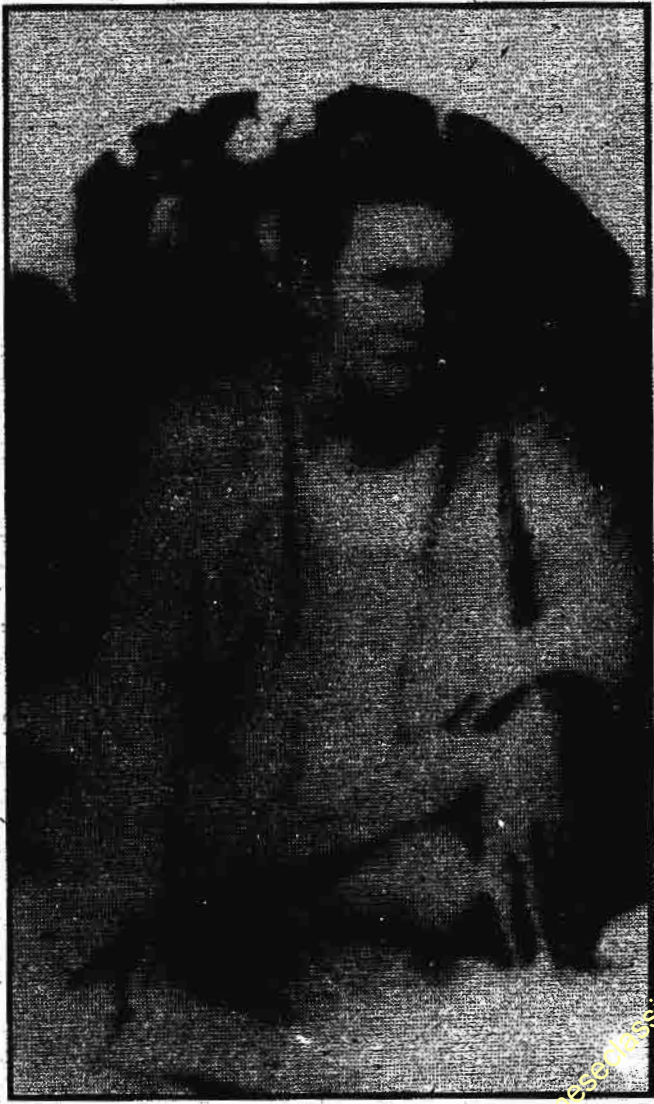
ငယ်စဉ် ကလေးဘဝကတည်းက ကျွန်မ ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ် လုပ်ဆောင်ခဲ့သည်။ အဘိုးနှင့် နေ့စဉ်ကာလ၊ မိဘနှင့်နေ့စဉ်ကာလမှာလည်း အိမ်မှာ ဘုရားကျောင်းဆောင်ကလွဲ၍ ဓာတ်၊ နတ် ဘာမျှ မကြားဖူး၊ မသိဖူးပါ။

အိမ်ထောင်ကျပြီး (၈၄-၈၆)ခုနှစ်ကာလ အပတ်စဉ် ရွှေတိဂုံဘုရား သွားဖူးပါသည်။ တနင်္ဂနွေ ထောင့်၊ ထီးပုံစေတီအနီးမှာ လှူရုပ်တုအား လှူတော်၊ တော်များများ ရှိခိုးကြ၊ ပူဇော်ကြ၊ အချို့ ရွှေများပင် ကပ်ကြသည်။ ကျွန်မ၏ အမြင်အာရုံတွင် ဘဝင်မကျ ပါ။ ဗုဒ္ဓလေးဆူ၏ ဒဏ်ရတတ်မြတ် ပူဇော်ထားရာ စေတီ အား ကျောခိုင်းပြီး ဒီရုပ်တုကြီးအား ရှိခိုးနေပုံကို မနှစ် သက်ခဲ့ပါ။ သူငယ်ချင်းက ရှင်းပြပါသည်။

“အဲဒါ ဘိုးဘိုးအောင်ကဲ့သို့ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ဘိုးမင်း ခေါင်ရုပ်တုပဲ”

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတော်က ဘိုးမင်းခေါင် ထွက်ရပ်ပေါက် သွားကြောင်း သိသလောက် ပြောပြပါသည်။ ကျွန်မက လက်တွေ့မှ ယုံတတ်သည်။ ထို့ကြောင့် ဘိုးမင်းခေါင် ဆိုသူနှင့် အဆက်အသွယ်ရချင်သည်။ သူများထံမှာ နှစ်ချင်းပူးကပ်ပြောတာမျိုး လက်မခံပါ။ မယုံကြည်ပါ။ ထို့ကြောင့် ဘုရားကအပြန် စောင်းတန်းမှာ ဘိုးမင်း ခေါင်ပန်းချီ မှန်ပေါင်အား ၁၅/- ပေးဝယ်ခဲ့သည်။

အိမ်၏ ဘုရားခန်းနှင့်ကပ်လျက် ကလေးများ စာကျက်ခန်းမှာ စားပွဲခုံပေါ်တင်ထားပြီး “အဘဘိုးမင်း

ခေါင် တကယ်ရှိတယ်ဆိုရင် အဘပေးတဲ့ပိုက်ဆံနဲ့ ကျိုက်ထီး
ရိုးဆစ်တော်ရှင်မှာ ခုနစ်ကြိမ်မြောက် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူချင်
ပါတယ်။ ငွေငါးထောင်ကျပ်ပေးပါ။ အခု တန်ဆောင်မုန်း
လပြည့်နေ့ လှူချင်ပါတယ်။ အဓိဋ္ဌာန်ကိုးရက်ဝင်ပေးပါမယ်။
မနက် ၉ နာရီမှာ ပုတီးစိပ်ပေးပါမယ်။”

ဤသို့ ပြောတတ်သလိုပြောပြီး စကားအဆုံးမှာ
သောတအာရုံမှာ ‘ပုတီးစိပ်ရင် အရဟံသိဒ္ဓိစိပ်’ ဟု ကြား
လိုက်သည်။ အိမ်မှာလည်း မိမိတစ်ဦးတည်းရှိချိန်၊ တခြား
ကပြောတာ မဟုတ်ပေ။ နောက်နေ့ အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် စိတ်
မနှော့မှာ အဘအား ပွဲပေးချင်လာသည်။ တစ်ခါမှ မလုပ်ဖူး၍
အုန်းသီး တစ်လုံး၊ ငှက်ပျောသုံးဖီး ဝယ်တင်လိုက်သည်။
ကွမ်းယာလည်း မပါ။ တစ်ဦးဦးက မနှော့ဓာတ်မှာ တိုက်
တွန်းနေသလိုပင်။ ဆေးပြင်းလိပ် ကပ်ချင်လာသည်။ မနက်
၉ နာရီမှာ အလင်း ၉ တိုင် အဖွေး ၉ တိုင်လျှင် “အရဟံသိဒ္ဓိ”
စိပ်သည်။ ပုထိုး ၉ ပတ်၊ ည ၉ နာရီမှာ နေ့စဉ် အာစိဋ္ဌာန်
ဘုရားဝတ်ပြုသည်။ အဓိဋ္ဌာန် စဝင်သည့်ညမှာ ထီလှည်းက
ကျွန်မခြံဝမှာ ရပ်ပြီး သီချင်းဖွင့်ရောင်းနေသည်။ ကျောက်ချ
ထားသည်။ အသံဆူတော့ ဘုရားရိုခိုးမရတော့။ အိမ်ပြင်
ထွက်ကာ ထီထိုးသည်။ ထီဖွင့်ခါနီး အရင်းမရသေး၍ မိုးချုပ်
ထီ ရောင်းရသည်ဟု ဆိုသည်။ ကျွန်မ အဓိဋ္ဌာန်ဆက်လုပ်
သည်။

ထိုကာလက ထီဖွင့်ရက် ခုနစ်ရက်ကြာသည်။ အပြင်
ဆုံး သုံးသိန်းဆု၊ အနိမ့်ဆုံး ခုနစ်ရာဆု၊ တစ်နေ့ ငါးကျပ်
ရွေးဖို့သုံး၍ ဆီပြန်ဟင်း စားနိုင်သည်။ ကျွန်မ အဓိဋ္ဌာန်
နောက်ဆုံးနေ့၊ ထီဖွင့်တာ နောက်ဆုံးနေ့၊ ထီမပေါက်သေး
၍ “အဘဘိုးမင်းခေါင်ရေ... ထီဖွင့်တာ နောက်ဆုံးနေ့နော်။
အဘ တကယ်ရှိရင် လက်တွေ့ပြ၊ မဟုတ်ရင် မယုံဘူးနော်”
ဟူ၍ ပြောပြီး အိမ်ပေါ်က ဆင်းလာရာ ခြံတံခါးခေါင်းလောင်း
သံကြား၍ လှမ်းကြည့်ရာ ညကြီးထီရောင်းလာသူ ဖြစ်နေ
သည်။ “အစ်မကြီး... အစ်မကြီး ထီငါးထောင်ဆုပေါက်
ထား” ဟု လာပြောသည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင် ကတိတည်သားပဲဟု ယုံကြည်
ထိုက်သည်။ ကျွန်မကတိအတိုင်း ကျိုက်ထီးရိုးဘုရား ရွှေ

သင်္ကန်းကပ်လှူရန် စီစဉ်ရသည်။ (အမှန်က ခင်ပွန်းက
ခေါင်လာစား သင်္ဘောသားပါ။ ကိုယ့်တာသာ သုံးနိုင်ပါသည်။
အဘပေးသော သီးသန့်ငွေနှင့် လှူချင်၍ဖြစ်ပါသည်။)

ခုနစ်နှစ်ဆက်တိုက် အဓိဋ္ဌာန်ကပ်လှူမည်ဟု
အဓိဋ္ဌာန်ထားရာ နောက်ဆုံး ခုနစ်နှစ်ပြောက်အဓိဋ္ဌာန်ဖြစ်
သည်။ ကျိုက်ထီးရိုးအသွားအပြန် ကားခ သုံးရာကျပ်ဖြစ်
သည်။ ထမင်းတစ်ပွဲ ၁၂/- သာ ရှိသည်။

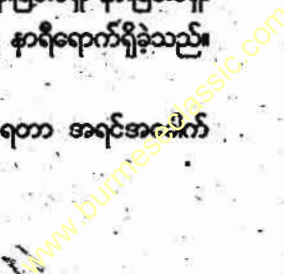
မသွားမီ နှစ်ရက်အလိုမှာ သားငယ် ချော်လဲပြီး လက်
ကျိုးကာ ဆေးစည်းရသည်။ ကျွန်မ သွားဖို့ခရီးစဉ်မဖျက်ပါ။
အဖော်အဖြစ် ညီမဝမ်းကွဲကို ခေါ်ထားသည်။ နောက်တစ်နေ့
မနက် ၄ နာရီ သွားတော့မည်။ ည ၁၂ နာရီမှာ သမီးဖြစ်
သူ ဗိုက်အောင့်ကာ လူးလှိမ့်နေသည်။ ဆရာဝန်က ငိုချုပ်
၍ မလိုက်ပါ။ ဆေးရုံတင်ရမည့်အခြေအနေ၊ အိမ်ရှေ့က
ဆေးကွန်ပေါင်ခါခေါ်ပြီး အကူအညီတောင်းရသည်။ စမ်းသပ်
သည်။ ဆေးတိုက်ပြီး စောင့်ကြည့်သည်။ ည ၂ နာရီမှာ
သမီးအိပ်ပျော်သွားသည်။ ကျွန်မ၏ အလှူဒါနခရီးစဉ်အား
မဖျက်နိုင်ပါ။

ကျွန်မအပေါ် စမ်းသပ်ပုစ္ဆာပေးတာ ဖြစ်ပါသည်။
အဖေနှင့် အမေအား ဖုန်းဆက်လှမ်းခေါ်ပြီး ပိုက်ဆံအလုံ
အလောက်ပေးခဲ့သည်။ မယက်သာလျှင် ဆေးရုံပို့လိုက်ပါ။
ယခုအဓိဋ္ဌာန်အား လုံးဝ မဖျက်နိုင်ပါဟု...။ ခရီးမသွားခင်
သမီးရွှင်ရွှင်ဖျူဖျူ ထလာပြီး စိတ်ချလက်ချသွားပါဟု ဆိုသည်။

ယခုခရီးစဉ် စကတည်းက ယောဂီပီဝတ်ချင်သည်။
ကျွန်မရုပ်ခန္ဓာမှာ ကျွန်မစိတ်ခန္ဓာမဟုတ်တာ သိနေသည်။
ကျိုက်ထီးရိုးသို့ နေ့ ၁၁ နာရီရောက်သည်။ ထမင်းစားပြီး
နေ့ ၁၁ နာရီရောက်သည်။ ထမင်းစားပြီး နေ့ ၁ နာရီ
ကုန်းကြောင်းတက်ရသည်။ (ကားလမ်းမပေါက်သေးပါ။) ပုံမှန်
ည ၈ နာရီ ၉ နာရီ စတင်ပေါ်ရောက်သည်။

ယခုတစ်ခေါက် တောင်တက်ရတာ လေထဲမှာ
လိုက်ပါရသလို ခံစားရသည်။ မောပန်းခြင်းမရှိ၊ နားခြင်းမရှိ၊
တောင်ပေါ်ဘုရားရင်ပြင်သို့ ညနေ ၄ နာရီရောက်ရှိခဲ့သည်။
ညီမလေးက ဆိုသည်။

“မမရေ... ခုတစ်ခေါက်လာရတာ အရင်အခေါက်

တွေနဲ့ မတူဘူးနော်။ အစောကြီးရောက်တာရယ်၊ ခန္ဓာကိုယ် နာတာ၊ ကျင်တာ မရှိဘူးနော်။ မမရော”

“အေး...ငါလည်း ဘာမှမဖြစ်ဘူး”

ဘုရားသွားကန်တော့ပြီး တည်းခိုရန် စိတ်ပူမိသည်။ မနက်ဖြန် တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့ ကထိန်သက်န်းကပ်ရန် ဘုရားဖူးများ တည်းခရာမရှိ။ ရင်ပြင်ပေါ်မှာ အချို့ ခင်းကျင်း နေကြသည်။

ကျွန်မ၏ မနောဓာတ်မှာ အသိတစ်ခု တိုးလာသည်။ “မုဆိုးတောင်ဆင်းတဲ့လမ်းကနေ ဆင်းသွား။ ဝဲဘက် ဇုတိယ မြောက်ဆိုင်မှာ နှစ်ယောက်စာ အခန်းရှိတယ်”

ကျွန်မ ညီမကိုခေါ် အထုပ်အပိုးသယ်ကာ သွား လိုက်သည်။ တည်စရာနေရာရသည်။ အိပ်စရာခင်းကျင်းပြီး လှဲမည်ပြုစဉ် ဘုရားဆီသွားပြီး ပုတီးစိပ်ခိုင်း၍ ပုတီးကိုပတ် စိပ်ရသည်။ ပြန်လာစဉ် မနက်အရုဏ်ဆွမ်းကပ်လှူရမည်။ ထိုကာလက ဆွမ်းချက်ရောင်းသူ မရှိပါ။ တည်းခိုရာဆိုင်ကို မှာသည်။ အစောကြီး မရနိုင်ဟု ပြောသည်။ စိတ်မကောင်း ဖြစ်ရသည်။ အိပ်ရာဝင်ခဲ့ပြီး မနက်အရုဏ် ဘုရားသွားဖို့ ထွက်လာရာ ဆိုင်ဝမှာ ဆွမ်းဗန်းကိုင်ပြီး ဆိုင်ရှင်က အဆင် သင့်စောင့်နေရာ၌ ဝမ်းသာသွားရသည်။

ဆွမ်းဗန်းကိုင်သွားစဉ် ကျွန်ုပ်တို့ထီးရိုးတိုးတိုးကြီးရှေ့ အာရုံခံတန်ဆောင်သို့သွားရန် အဘက လမ်းညွှန်လာသည်။ စေတီလုံးတော်အား ကြည့်ညှိစွာ ဖူးမြော်ကပ်လှူခွင့်ရသည်။

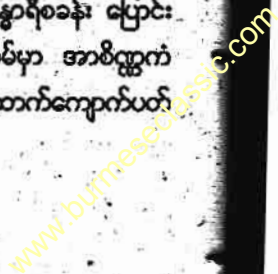
ဘုရားရှိခိုး၊ ပုတီးစိပ်၊ မေတ္တာပို့သ၊ အမျှဝေ၊ သာဓု ခေါ်ခြင်း၊ ဘုရားစာများသည် ကျွန်မရွတ်ဆိုနေကျ ပါဠိများ မဟုတ်တာ နှံ့ဩနေမိသည်။ အနီးရှိ ဘုရားဝတ်ပြုလတ်သူ များက ငေးကြည့်နေတာ တွေ့ရပြီး ဘုရားရှိခိုးတာ နား ထောင်လိုကောင်း၍ နားထောင်နေကြတာဟု ဆိုသည်။

ပြီးလျှင် အဘအောင်မင်းခေါင်၏ အဓိဋ္ဌာန်ဂုဏ် သွား ခိုင်းသည်။ လမ်းမသိ၍ မနောဓာတ်မှာလာ၍ ရွှေနန်းကျင် ဗိမာန်အနီးသွားရသည်။ လူသိပ်မသုံးသော လှေကားလမ်း လေးမှ တောင်စောင်းအောက် ဆင်းရသည်။ လူသွားလမ်း တွေ့လျှင် ဝဲဘက်ချိန်ပြီးသွားရာ ကျောက်ဂူတစ်ခု တွေ့ရပြီး စကျင်ကျောက်သားဖြင့်ထွင်း၍ “အောင်မင်းခေါင် အဓိဋ္ဌာန်

အောင်ဂူ”ဟု ရေးထားပါသည်။ ဂူထဲမှာ ရသေ့တစ်ပါးတွေ့ သည်။ လာမည်ဆို၍ စောင့်နေခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဆိုသည်။ ထိုစကားကို ကျွန်မ မယုံပါ။ ကျွန်မအလုပ်လုပ်ရန် ရသေ့ ကြီး အပြင်ဘက်ထွက်ကာ တောင်ကမူလေးမှာ နေစာလှုံ နေသည်။

ပြီးလျှင် ရသေ့က ထိုင်ပါဦး။ စကားနည်းနည်းပြော ပါဦးဆို၍ အားနာနာနှင့်ထိုင်ပြီး ရသေ့ပေးသော ရေနေ့ကြမ်း ကို သောက်ရင်း စကားပြောကြရာ ကျွန်မ ဘာမှမပြောရ သေးဘဲ ကျွန်မနိုင်ငံရပ်ခြား အပြီးသွားမည်ကိစ္စ လျှို့ဝှက် ချက်အား ဖွင့်ပြောလာပြီး သွား၍မရကြောင်း၊ ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်းဆိုင် ရာက ခွင့်မပြုကြောင်း၊ သာသနာပြုရန်ရှိကြောင်း၊ ဘဝဆက် ပဗ္ဗာန်းဆက် ဆရာတော်များနဲ့ သာသနာဖွင့်ဖော်ပေးရမည်ဟု ပြောလာသည်။

ကျွန်မ နိုင်ငံခြားသွားရန် အသေအချာ လုပ်ထားပြီး ပါပြီ။ ရသေ့စကားကို လက်မခံချင်ပါ။ (နောက်ဆုံး ကျွန်မ လုံးဝမသွားဖြစ်ခဲ့ပါ။) ထိုရသေ့အား ပုဂ္ဂိုလ်ပိုင်းဆိုင်ရာမှ ချီး မြှင့်သော ပစ္စည်းသုံးမျိုး ထောင်းကြည့်ခိုင်းပါသည်။ (အဘက မနောမှ မေးခိုင်းခြင်းပါ။) ရသေ့လည်း အနှစ်နှစ်အလလ လျှို့ဝှက်သိမ်းထားရသော ပစ္စည်းသုံးမျိုး ထုတ်ပြပါသည်။ သေသေချာချာ စစ်ဆေးကြည့်ပြီးမှ လက်ခံပြီး ဗလာစာအုပ် တောင်းကာ စာမျက်နှာလေးဆယ် တစ်ကြောင်းခြား စာများ ရေးတော့သည်။ မြန်မာစာများ မဟုတ်ပါ။ အလွန်ရှေးကျ သော သင်္သကရိုက်စာလုံးများဟု နောက်မှသိရသည်။ သည် နေ့ တန်ဆောင်မုန်းလပြည့်နေ့တွင် အဘအောင်မင်းခေါင်မှ မှတ်သက်၊ နာမိချဉ်း၍ ဂန္ဓာရီလျှောက်လှမ်းနေသော ရသေ့ အား ပညာစဉ်တက်လှမ်းရန် နောက်တစ်စောင့် တက်ခွင့်ရှိမရှိ စာမေးပွဲစစ်ခိုင်းခြင်းဖြစ်ရာ ရသေ့ခမျာ စဉ်းစားရလွန်း၍ နှာရည်တွေ ထွက်ကျ၊ ဖြေမရလျှင် မျက်ရည်ကျနှင့် ကျွန်မ ဘဝမှာ အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ စာမေးပွဲစစ်ခိုင်းခြင်းပစ္စာထူးကို ကြုံခဲ့ဖူးသည်။ ရသေ့လည်း နောက်တစ်နေ့ အရုဏ်မှာ ဘုရားလာဖူးပြီး နှုတ်ဆက်ပါသည်။ သူဂန္ဓာရီစခန်း ပြောင်း ခွင့်ရသွားပြီဖြစ်ကြောင်း၊ နောက်ပိုင်း အိမ်မှာ အာစိဏ္ဍက ကျင့်ဆောင်နေစဉ်မှာ ရပ်ကွက်ထဲမှ ခြေထောက်ကျောက်ပတ်

တီးစည်းထားသူ မငယ်တာမှ “အဘက အိပ်မက်ပေးလာ တယ်။ အစ်မအိမ်မှာ အဘရှိတယ်။ သမီး လာကန်တော့ပြီး တောင်းပန်ပါ။ ဒါဆို ခြေထောက်ချက်ချင်းကောင်းသွားမယ်” ပြော၍ လာခွင့်ပြုပေးတောင်း၍ ကျွန်မကတော့ ဘာမှမသိပါ။ မိမိဘာသာ တောင်းပန်စေရာ လာတောင်းပန်ပြီး ဆေးခန်း သွားပြသည်။ နောက်တစ်လကြာ စည်းရမည့် ကျောက်ပိတ် တီးဖြေရပြီး ခြေထောက်ပြန်ကောင်းသွားသည်။

စာရေးသူသည် တစ်ခါတစ်ရံ ရွှေတိဂုံဘုရားသို့ နံနက် ၄ နာရီအရောက် အရက်ဆွမ်း ၄၅ ရက် သွားကပ်လှူ ပူဇော်စိပ်ပါသည်။ ခင်ပွန်းသည် ခရီးထွက်လျှင် အဖေက လိုက်ပို့ရသည်။ အဖေက ဘုရားကလွဲ၍ ပုတီးစိပ်လည်း ခြေစိပ်ပါ။ မပြောသာ၍ လိုက်ပို့ရသည်။ ကျွန်မ ပုတီးစိပ် နေချိန် ရွှေတိဂုံရင်ပြင်အနံ့ ဘုရားအဆူဆူ လိုက်ဖူးသည်။ နေ့ပြီး ညောင်းလျှင် ရာဟုထောင့် စဉ့်ကူမင်းခေါင်းလောင်းရှိ အရပ်ကနေ ရွှေတိဂုံစေတီအား ဖူးသည်။

တစ်နေ့မှာ ပုဆိုးကွက်ကြီးနှင့် အဘိုးကြီး အနားလာ ဝိုင်းပြီး

“ငါ့သာ။ ဘုရားလာဖူးတာလားကွဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ”

“ပုတီးလေးဘာလေး စိပ်ပါကွဲ့။ အရဟံစိပ် အေး အေး...အဘကိုတွေ့ချင်ရင် တနင်္ဂနွေထောင့်မှာ ရှိတယ်ကွဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ”

အဖေလည်း အဲဒီကစပြီး ပုတီးစိပ်လာသည်။ အဘ ထာတွေ့သည်ဟု ဆိုသည်။ ပုတီးစိပ်နေကြောင်း ပြောပြ နှစ်၍ လိုက်ရှာရာ တနင်္ဂနွေထောင့်ရှေ့ ဘိုးမင်းခေါင်ရပ်တု ထောင့် အံ့အားသင့်သွားရသည်။ (ယခု ကျောက်စာတိုက် အနီးမှာ အဘရပ်တု ရှိပါသည်။)

“သမီးရေ...သမီးအိမ်ထွက်ခွင့်ခံချိန်က အဖေ ဘယ် နည်းနဲ့ တွေ့ခဲ့လဲ သိထား”

ကျွန်မ စိတ်အထင်က စိတ်ဟောင်းဆွေဟောင်းမျှ ထင်ခဲ့သည်။

“အဖေ ဘိုးမင်းခေါင်နဲ့ တွေ့ခဲ့တာ”

“ဟင်...သမီးက တွေ့ချင်တာကို”

“ထိုကာလကစ၍ အဖေသည် သာမန်ဘုရားဝတ်ပြု ခြင်း မဟုတ်တော့ဘဲ သေသေချာချာ ဘုရားရှိခိုး ပုတီးစိပ် ခြင်း၊ နောက်ပိုင်း ဝိပဿနာများ အားထုတ်လာသည်။ ဘိုးမင်းခေါင်ရပ်တု၊ ဘိုးဘိုးအောင်ရပ်တု အိမ်မှာထားပြီး ပူဇော်သည်။ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ထူးများရှိကြောင်း အဖေ လက်ခံ လာသည်။ မလှူဖူးသော အလှူဒါနများ လှူနိုင်ခဲ့သည်။ သေသည်အထိ သား၊ သမီး၊ မြေး၊ မြစ်အထိ ကျွေးမွေး ပေးကမ်းနိုင်သည်။

လက်တွေ့မှ ယုံကြည်တတ်သော ကျွန်မနှင့် အဖေ ၏ အရိယာသူတော်စင် အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ တစ်စိတ် တစ်ဒေသမျှ ဖွင့်ဖော်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

ကျွန်မ၏ ပစ္စည်းဆက်ဆရာတော်ရှာတွေ့ရန် အဘ ဘိုးမင်းခေါင် လမ်းညွှန်ပေး၍ ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော် အား ဖူးမြော်ခွင့်ရခဲ့သည်။ ကျွန်မ၏ အဘဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ဆံတော်ရှင်ကေလာသတောင် နိမိတ်တဘောင် လျှောက် ထားချက်များ အသံသွင်းထားရာ ဆရာတော်မှ တရားဟော ချိန် ဓမ္မပုဂ္ဂိုလ်မှာ မကြာခဏဖွင့်ပေးကြောင်း ဆရာမ လေးသွပ် ပြန်ပြော၍ သိရပါသည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင် လမ်းညွှန်မှုဖြင့် အဘဘိုး သာသ နာဖွင့်ဖော်ရန် စာပေကလောင်ရှင် “မြန်မာ့ရှင်”ဖြစ်ခွင့်ရသဖြင့် ဤစာပေဖြင့် ဂါရဝပြု ကန်တော့ပါသည်။

အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ သားသမီးများ ဆင်းရဲခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ၊ ရောဂါခပ်သိမ်း ကင်းငြိမ်းကြပါစေ၊ သဘာဝဘေးအန္တရာယ်မှ ကင်းဝေးကြပါစေ...။

မြန်မာ့ရှင်

အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ သိဒ္ဓိရောင်တောင်စုး

ရုပ်ရှင်ဒါရိုက်တာကြီး

မြန်းရှင်

မြန်မာပြည်၏ အရိယာပုဂ္ဂိုလ်ထူးစာရင်း
ဝင် အဘဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ဆက်နွယ်ကြသူ များ
စွာရှိပေသည်။ စာရေးသူသိခွင့်ရသူထဲမှာ “ရုပ်ရှင်
ဒါရိုက်တာကြီး မောင်သီ”သည်လည်း အပါ
အဝင်ဖြစ်သည်။

စာရေးသူသည် ကမ္ဘီရီခေတ်ကာမဂ္ဂဇင်း၊
နေလဂျာနယ်၊ ဇမ္ဗူဒိတ်ဂျာနယ်များမှာ “သိဒ္ဓိ
ရောင်တောင်စုး” ဆိုသည့် ကမ္ဘီရီဝတ္ထုကို သုံးကြိမ်
ဖော်ပြခဲ့ခဲ့ရပြီးပါပြီ။ ဒါရိုက်တာမောင်သီ၏
ကိုယ်တွေ့ဖြစ်ရပ်မှန် ဖြစ်ပါသည်။

* * *

လွန်ခဲ့သော နှစ်များစွာဆီက ကမ္ဘီရီရုပ်ရှင်
ဇာတ်ကား ရိုက်ကူးရန် ပုပ္ပားတောင်ဝန်းကျင်
တစ်ဝိုက် ရိုက်ကွင်းရှာစေရာ အင်္ဂလိပ်ခေတ်
ရှေးဟောင်းအိမ်အိုကြီးတစ်လုံး တွေ့ရှိရသည်။
လက်ထောက်ဒါရိုက်တာနှင့် ထုတ်လုပ်သူတို့
အား ဒါရိုက်တာကြီးမောင်သီက ရိုက်ကွင်းရှာ
ရင်း ရှေးခေတ်လက်ရာ ကမ္ဘီရီဆန်ဆန် တောင်
စုးတစ်ချောင်းတွေ့ကာ ဝယ်လာရန် မှာခဲ့သည်။

အိမ်အိုအိမ်ပျက်ကြီးထဲ ဝင်ကြည့်ရာ
မည်သူမျှ မနေရဲသဖြင့် သည်အတိုင်းပစ်ထားခဲ့

ပုံရသည်။ ယိုယွင်းပျက်စီးမှုတွေက မြင်ရုံနှင့် စိတ်ချောက်ချားစရာပါ။ အိမ်ပေါ်တက်သည့် လှေကားအောက်ခြေရင်းမှာ အဘိုးအိုတစ်ဦး လဲလျောင်းအိပ်ပျော်နေရာမှ လူးလဲထလာပြီး "မင်းတို့ရောက်လာရင် ငါသွားရတာပေါ့ကွာ" ဟု ဆိုကာ တောင်ဇေးဘဝခေါက်ခေါက်ထောက်ကာ အိမ်ပြင်သို့ ထွက်ခွာသွားသည်။

ခပ်လှမ်းလှမ်းရောက်မှ သတိရကာ တောင်ဇေးမှာ ထိုင်တာ သတိရပြီး လက်ထောက်ခါရိုက်တာက "အဘအဘ... ခဏနေပါဦး" ဟု အော်ခေါ်ကာ အဘိုးအိုနောက်ပြေးလိုက်သွားသည်။ အဘိုးအိုက ရပ်စောင့်ရင်း နားစွင့်နေသည်။

"အဘလက်ထဲက တောင်ဇေးရောင်းခဲ့ပေးပါလား" "မင်းတို့ ဘယ်လောက်ပေးမလဲ"

စုတ်စုတ်ပြတ်ပြတ် အဘိုးကြီးက ဘာမဟုတ်တဲ့ တောင်ဇေးကို ဈေးလိုချင်ပုံရသည်ဟု ထင်မှတ်ပြီး "ငွေတစ်ထောင်ပေးမယ်ဗျာ" ထုတ်လုပ်သူအိတ်ထဲမှာ ငွေသုံးသိန်းပါ ထိသည်။ ထိုစကားကြားလိုက်သော အဘိုးအိုသည် ခပ်ထွေထွေပြီးလိုက်ပြီး -

"ဪ... မင်းတို့က ငါ့တောင်ဇေးကို ဒီလောက်စဲ တန်တယ်ထင်တာကိုး"

ပြောပြီး မော်တော်ကားလမ်းတစ်ဖက်သို့ ကူးဖြတ်စဉ် ငွေတစ်ကောင်ထဲသို့ တောင်ဇေးဖြင့် လှမ်းချိန်ရင်း "ထဲ... မင်းတို့ ဒီမှာကြည့်" ဟု ပြောလာသည်။ စောစောက ထစ်ကူးရန်သွားနေသော ငွေသည် ရုတ်ချည်း ကြောက်ရုပ်သဗ္ဗယ် ရပ်တန့်နေတော့သည်။ ကြည့်နေသူတို့ တအံ့တဩအထန်ကြာ ဇေးကြည့်နေစဉ် တောင်ဇေးကို ပြန်ရုပ်သိမ်းလိုက်ရာ "ကိန်း... ကိန်း" ဟု အော်ပြည်ကာ လမ်းတစ်ဖက်ရှိ ချုံပုတ်ငယ်အတွင်းသို့ တိုးဝင်ပုန်းကွယ်တော့သည်။

"ချုံပုတ်ထဲကခွေး သွားရှာချေ"

အဘိုးအိုအိမ်နံရံပေးသဖြင့် သူတို့ သွားရှာကြသည်။ ချုံပုတ်ထဲရှိ ဝင်သွားသောခွေး ရှာမတွေ့တော့ ထူးပေးဆန်းပေးသည်။

"ရှေး... မင်းတို့ ဒါ-ရိုက်-တာ-ကြီးကို ပြောလိုက်။ ငါက တောင်ဇေးပေးလိုက်တယ်လို့"

ဒါရိုက်တာကြီးမှာလိုက်တယ်ဟု မပြောမိတာကို သိ

နေပုံက ထူးခြားနေသလို၊ သာမန်လူခေါ်သလို ဒါရိုက်တာကြီးဟု မသုံးဘဲ "ဒါ-ရိုက်-တာ-ကြီး" ဟု တစ်လုံးချင်း ခြားပြီး ပြောဆိုပေးလိုက်ပုံက ကမ္ဘီရဆန်လှပေသည်။ တောင်ဇေးရသဖြင့် ဝမ်းသာနေစဉ် အဘိုးအိုကိုကြည့်တော့ အနီးနားမှာ မရှိတော့ပေ။

တည်းခိုရာဟိုတယ်ရောက်တော့ ဒါရိုက်တာကြီး အရက်သောက်နေဆဲ တောင်ဇေးပေးကာ အကြောင်းစုံပြောပြလိုက်သည်။ ဒါရိုက်တာကြီးအခန်းမှာ ထောင်ထားခဲ့သည်။ ညဇရာကတော့ မမြင်ရသော နာမ်လောကသားများက နောင်ယုက်လာသည်။ ဇာတ်ပို့တစ်ဦးထံ ဝင်ပူးကပ်သည်။ နားလည်သူအချို့က တောင်းပန်သည်။ ခဏနေ ထွက်သွားသည်။ နောက်တစ်ဦးထံ ဝင်ပူး ရေမန်းနဲ့လည်းမရ၊ ဂရိတ်ရေလည်း မတိုး။ ဇာတ်ပို့တတ်ရုံ ပုန်ထိုး၊ မီးထိုး၊ စက်အဖွဲ့ ရုပ်ရှင်အဖွဲ့သားပျံပြီး မအိပ်ကြရ။ သို့နှင့် ဒါရိုက်တာကြီးအား ပြောပြအကူအညီတောင်းရသည်။

မူးကလည်းမူးနေ၊ တောင်ဇေးခွဲယူကာ ပူးကပ်လှူတွေကို ရိုက်မည် ဟိုတယ်ဝင်းထဲမှာ လှူခန်းထားသော

အနန်း၊ ငှက်ပျော့ပွဲများကိုပါ တောင်ဝှေးနှင့် ဆွဲရိုက်ပစ်သည်။
ပူသူ၊ ကပ်သူလည်း မရှိတော့။ ဟိုတယ်ထဲမှာ ပျက်စီးကုန်
သည်။ မနက်မိုးလင်း နီးလာတော့ တောင်ဝှေးမရှိတော့။
အိပ်မက်ပေးလာသည်။ “လူလေး...မင်းနဲ့ ဒီပစ္စည်း မတန်
သေးဘူး” ဟူ၍ အဘိုးအိုတစ်ဦး ပြောလာသည်။

ထိုတောင်ဝှေးမရှိတော့မှ ဒါရိုက်တာကြီး နှမြော
တသဖြစ်မိသည်။ တတမ်းတတပြန်ရချင်မိသည်။ သို့နှင့်
လမ်းစရောင်း ဘာသာရေးလှိုင်းဘက်သို့ ခြေချလာခဲ့သည်။
ဆရာကောင်းများနှင့် တွေ့ဆုံခွင့်ရကာ အကျင့်စရဏများ
ကျင့်ဆောင်လာသည်။ အရက်လည်း လွတ်ကင်းခဲ့သည်။
ကမ္ဘီရတောင်ဝှေးကို မျှော်လင့်နေဆဲပင်။ သို့နှင့် တစ်နှစ်ကာလ
အကြာမှာ ရန်ကုန်မြို့၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းရှိ ကွန်ဒိုမှာ
အလုပ်ရုံးခန်းဖွင့်ပွဲ ကျင်းပမည့်ရက်မတိုင်ခင် အိပ်မက်ပေး
လာသည်။ “လူလေး...မင်းရုံးခန်းဖွင့်ပွဲနေ့မှာ ကိုရင်တစ်ပါး
တောင်ဝှေးလာပေးလိမ့်မယ်” ဟူ၍ ဖြစ်သည်။

တကယ်လည်း ရုံးခန်းဖွင့်ပွဲအပြီး နေ့လယ်ပိုင်းမှာ
ကိုရင်တစ်ပါး ရောက်လာပြီး အဘိုးတစ်ဦးက တောင်ဝှေး
ပို့ပေးပါပြောလို့ လာပို့ပေးရကြောင်း ကိုးထပ်ကြီးဘုရားအနီး
နေနတ်သားစာသင်တိုက်မှ စာသင်ကိုရင်တစ်ပါး မြို့ထဲ
စာအုပ်လာဝယ်ရင်း အကူအညီတောင်း၍ ပို့ပေးရခြင်းဖြစ်
ပါသည်။

ဒါရိုက်တာကြီးသည် သိဒ္ဓိဝင် ကမ္ဘီရတောင်ဝှေး ပြန်ရ
ပြီးနောက်ပိုင်း အချို့အိပ်မက်ပေးလာ၍ အဘဘိုးမင်းခေါင်နှင့်
ဆက်စပ်ပစ္စည်းရောက်လာပုံကလည်း ထူးခြားပေသည်။
မှတ်တမ်းတင်ထားသည်များ ဖော်ပြပေးပါမည်။ ထူးခြားသော
အဘဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ဆက်နွယ်မှုရှိသည့် ပါရမီရှင်တစ်ဦးဖြစ်
ကြောင်း ဒါရိုက်တာကြီးမောင်သီ၏ လက်ဝယ်ပစ္စည်းများက
သက်သေပြနေပါသည်။ ခုနစ်ရက်သားသမီးများအား ကူညီ
ပေးနေခွင့်ရတာ အဘဘိုးမင်းခေါင် ဓာတ်ချဉ်း နှစ်ချဉ်း
ပါရမီရှင်စစ် ဖြစ်ပေသည်ဟု ဆိုရပေတော့မည်။

ဒါရိုက်တာကြီးမောင်သီအား အဘဘိုးမင်းခေါင်ရှိစဉ်
က ဝေယျာဝစ္စပြုပေးခဲ့သူက ပြောပြပါသည်။ အဘဘိုးမင်း
ခေါင်က ချမ်းသာလိုလျှင် “သရဏဂုံ” ထုံအောင် ပွားများရွတ်
ကြပါဟု ပြောခဲ့သည်။

ဒါရိုက်တာကြီးက ပြောသည်။

“ကျုပ်တို့မြန်မာတွေက တစ်ခုတည်းကို စူးစိုက်
မကျင့်ကြလိုပါ။ သရဏဂုံကျင့်လျှင် တစ်ချက်ခုတ် ခြေ
ချက်ပြတ်ပါတယ်ဗျာ။ ဘုရားကိုးကွယ် တန်ခိုးကြွယ်/အာဝ
ကြွယ်၊ တရားကိုးကွယ် ပညာကြွယ်၊ သံဃာကိုးကွယ် ဉ
ကြွယ်၊ သရဏဂုံစွဲမြဲစွာတည်ရင် အမှိုက်လှည်းကျင်း ရေ
ဖောလည်းခင်းပေါ့ဗျာ။

ဓမ္မိတန္တရကပ်၊ သတ္တရကပ်၊ ရောဂန္တရကပ် ဆို
သူများသတ်ဖြတ်ခြင်းခံရတဲ့ ဒုက္ခ၊ အနာရောဂါ၊ အစာဝ
မွတ်ခြင်း ဒုက္ခဘေးက ကင်းဝေးစေပါတယ်။

ခုနစ်ရက်သားသမီး ဝင်ပေါက်၊ ထွက်ပေါက် ပျက်
သရဏဂုံစွဲမြဲစွာ မတည်လို့ သာသနာဝင်ပေါက်၊ ထွ
ပေါက်ပျက်တာ သရဏဂုံစွဲမြဲစွာ မတည်လို့၊ ခုနစ်
သားသမီးများ စိန္တမဏိ အချိန်သာကြည့်၊ သတိနဲ့သား
ပါဟု ဆိုလေသည်။

အဘအောင်မင်းခေါင် ဓာတ်ပန္နက်တစ်နေရာ

ရန်ကုန်-ထောက်ကြွန် ပုပ္ဖားကျောင်း

အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့် ပတ်သက်၍ မြန်မာနိုင်ငံ ဓာတ်ပန်းလုံးတွင် နှစ်ပေါင်းများစွာ အဘသက်ရှိထင်ရှားရှိနေ စဉ်ကပင် ဓာတ်စခန်းများ၊ ဓာတ်နန်းများ၊ ဓာတ်ပန္နက်နေရာ များ ရှိနေခဲ့ရာ အဘထွက်သွားပြီးသည့် နောက်ပိုင်းတွင် လည်း ဓာတ်ပန္နက်နေရာသစ်များ ဖြစ်တည်တိုးပွားနေခဲ့လေ သည်။ အဘအောင်မင်းခေါင်၏ ဓာတ်ပန္နက်နေရာများတွင်

ရန်ကုန်-ထောက်ကြွန် ပုပ္ဖားကျောင်းသည် အဓိကကျလှ သော နေရာထူးနေရာမြတ်တစ်ခု ဖြစ်ပါသည်။ အဘ၏ ညွှန်ကြားမှုများနှင့် မကင်းချေ။

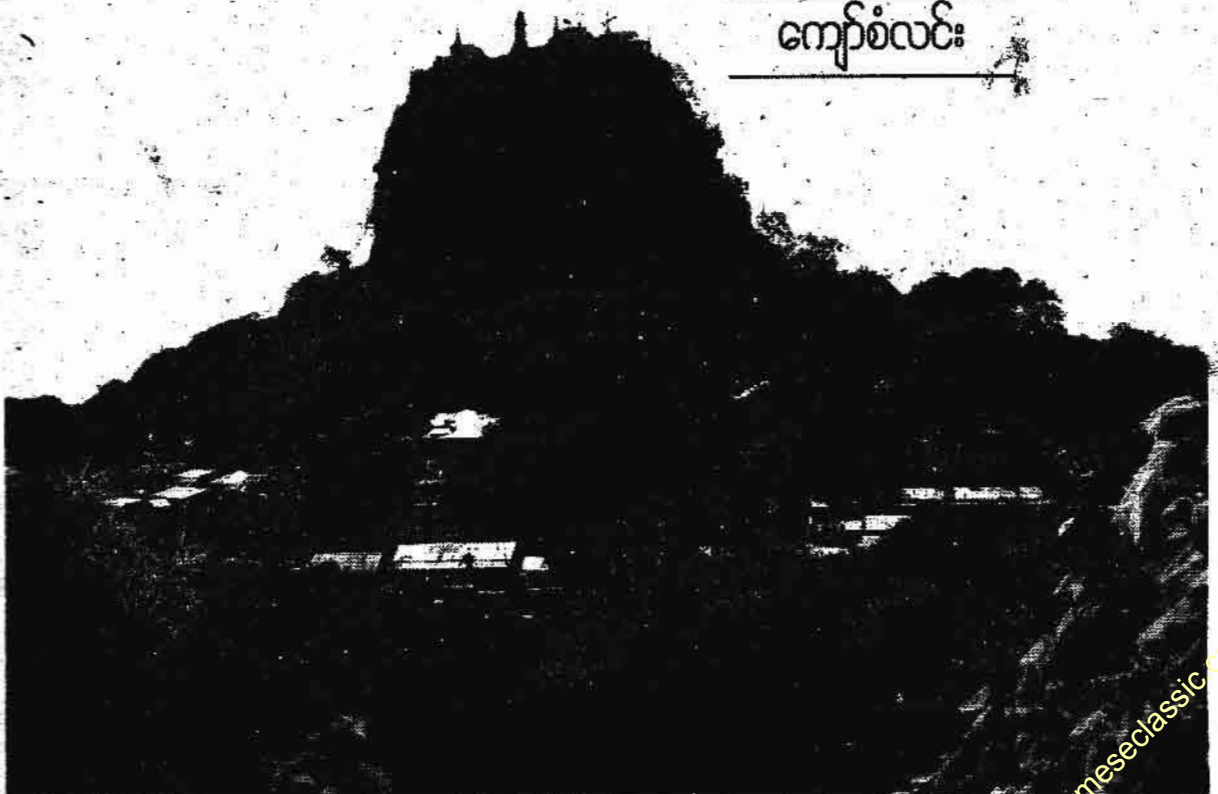
ပုပ္ဖားကျောင်း တည်ထောင်မှုသမိုင်း

ပုပ္ဖားတောင်ကလပ် ကုမရ ရာမတိုက်ခွဲတွင် ခရစ် ယာန်ဘာသာမှ ဗုဒ္ဓဘာသာသို့ ကူးပြောင်းကာ ရန်ဟန်းဖြစ် လာခဲ့သော ဆရာတော်ဦးကုမာရ သီတင်းသုံးလျက်ရှိရာသို့

ပုပ္ဖားဆရာတော် ဦးဂျော်နီ (ခ) ဦးကုမာရ

လမ်းဆုံတည်ရာ၊ သာသနာပြု

ကျော်စံလင်း

ပုပ္ဖားဆရာတော် ဦးကျော်နီ (ခ) ဦးကုမာရ

ရန်ကုန်မြို့ရှိ တပည့် ဒကာ/ဒကာမများက ရန်ကုန်သို့ကြွ
ရောက်ပြီး ဝါဆိုဝါကပ်ပါရန်နှင့် ဝါဆိုကျောင်းဆောက် လှူ
ဒါန်းပါမည့်အကြောင်း ဝိုင်းဝန်းလျှောက်ထားခဲ့ကြပါသည်။
ဆရာတော်ဦးကုမာရက လက်ခံခြင်းမပြုခဲ့ပါ။ ၁၃၂၅ ခုနှစ်
နယုန်လဆန်း ၁ ရက် ညနေ ၆ နာရီအချိန်တွင် ပုပ္ဖားတောင်
ကလပ် ကုမာရ ရာမတိုက် ဓမ္မာရုံသို့ အဘအောင်မင်း
ခေါင် ကြွရောက်လာပါသည်။ အဘရောက်နေကြောင်း
ရန်ကုန်ထမ်းဆိုင် ဦးမြင့်၊ ဒေါ်ငြိမ်းတို့က ဆရာတော် ဦးကု
မာရကို သွားရောက်လျှောက်ထားကြပါသည်။

ဆရာတော် ဦးကုမာရက သေပြီးသောသူ ပြန်ရှင်
သည်မှာ မဖြစ်နိုင်ဟု ငြင်းပယ်ပါသည်။ ည ၇ နာရီ အချိန်
တွင် ဦးကုမာရ သီတင်းသုံးရာ နတ်မောက်တိုက်သို့ အဘ
ကြွရောက်ကာ “မောင်ပဉ္စင်း ပါးစပ်ဟ”ဟုဆိုပြီး ရွှေမတ်
စေတစ်စေ့ ပစ်ထည့်လိုက်သည်။ မိမိတစ်ပါးတည်းနေသော
အခါမှ ထုတ်ကြည့်ရန် ပြောကြားသည်။ ထို့နောက် ရန်ကုန်
တွင် ကျောင်းတိုက်တည်ဆောက်ရန်အတွက်

“သစ်ဆိပ်ပင်နှစ်ပင်ကြား၊ မင်းတစ်ထောက်နား၊
မင်းမင်းတို့တကာ၊ အောင်မြေတွေ့အောင်ရှာ၊
သင်္ချိုင်းဖြစ်မည်၊ ရှေ့ကိုတိုးလို့ နောက်ကိုဆုတ်၊
မြို့ရိုးအမြန်လှုပ်၊ မောင်ပဉ္စင်း၊ ဖိတ်စောင့်ချေ”ဟု
ပြောကြားကာ အဘထွက်သွားခဲ့ပါသည်။

တစ်ပါးတည်းနေချိန်၌ မတ်စေ့ကိုထုတ်ကြည့်လိုက်
သောအခါ အဘ အသက်ထင်ရှားရှိစဉ်က ဦးကျော်နီ လှူထုတ်
ကြောင့်ဘဝတွင် အဘက အိတ်ထဲမှနှိုက်ယူသွားသော ရွှေ
မတ်စေ့ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။ ကျောင်းဆောက်ရန်
ရန်ကုန်သို့ ဆရာတော်ဦးကုမာရ ကြွရောက်သောအခါ
ကမာရွတ်တွင်ရှိသော မြေနေရာကို ကြွရောက်ကြည့်ရှုရာ
သဘောမကျပါ။

ဒကာကြီးဦးဘိန့်တို့က ထောက်ကြံ့တောင်ဘက်
အထွက်တွင် သူပိုင်မြေ ငါးဧကရှိကြောင်း ကျောင်းဆောက်
ရန် ဆရာတော်သဘောကျပါက လှူဒါန်းမည်ဖြစ်ကြောင်း
လျှောက်ထားပါသည်။ ကြွရောက်ကြည့်ရှုသောအခါ ဆရာ
တော်က သဘောကျပါသည်။ သို့သော် အတိတ်တဘောင်ကို
သတိရ၍ သစ်ဆိပ်ပင်အနီးအနား ရှိ/မရှိ ခြံစောင့်ဒကာကြီး

ဦးဘိုးချစ်ကို မေးမြန်းလာအခါ ထောက်ကြံ့ပြောက်ဘက်
ဈေးအနီးတွင်တစ်ပင်၊ တောင်ဘက် ရွှေညောင်ပင်အနီးတွင်
တစ်ပင်ရှိကြောင်း လျှောက်ထားရာ တဘောင်နှင့် ကိုက်ညီနေ
သဖြင့် ထိုနေရာကို ရွေးချယ်လိုက်ပါသည်။

နောင်တွင် တောင်ဘက်သစ်ဆိမ့်ပင်မှ တောင်ဘက်
ကိုင်း၊ မြောက်ဘက်သစ်ဆိမ့်ပင်မှ မြောက်ဘက်ကိုင်းကိုယူ၍
ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူ ဆုလုပ်ပူဇော်ကာ တောင်မြောက်နေရာ
ချ ပူဇော်ထားပါသည်။ ထိုရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူကို ရွှေမချရန်နှင့်
ဘုရားထည်သည်အခါ ဌာပနာခြင်းမပြုရန် ဆရာတော်ဦးကုမာ
ရက မှာကြားခဲ့ပါသည်။ ထိုအထိမ်းအမှတ် ရုပ်ပွားတော်နှစ်ဆူ
ကို ဆရာတော် ဦးပဏ္ဍိတ သီတင်သုံးရာ အောင်သုခရိပ်သာ
၌ အမြဲပူဇော်ထားပါသည်။ သစ်ဆိမ့်ပင်ကြီးနှစ်ပင်မှာ ယခု
မရှိတော့ပါ။

မန္တလေးမြို့ရှိနှင့်အလားတူ

ငါးကေခြံနှင့် စာစ်ဆက်တည်းရှိသော ကိုးကေခြံ
တို့လည်းတွေ့၍ စုံစမ်းရာ ဟယ်လ်ပင်လမ်းနေ ဦးကြိုင်စိုင်း
ခြံမြေဖြစ်ကြောင်း သိရှိပြီး ဦးကြိုင်က သာသနာပြုလုပ်ငန်း
များ ပြုလုပ်ရန် လှူဒါန်းပါသည်။ ၁၃၂၅ ခုနှစ်၊ နယုန်လပြည့်
နေ့တွင် ဝါဆိုကျောင်းကြီး ဦးစီးအောင်မြင်ပါသည်။ ဝါဆိုလ
ပြည့်နေ့တွင် ရန်ကုန်နှင့် သုံးဆယ်မှ ဒကာ၊ ဒကာမများက
ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းကြပါသည်။ ၁၃၂၅ ခုနှစ်၊
ဝါဆိုလဆန်း ၉ ရက်နေ့၌ မန္တလေးမြို့ရှိနှင့်အလားတူ
မဟာရုံအုတ်တံတိုင်းဆတ်ရန်အတွက် အရှေ့မျက်နှာစာတွင်
ထားလမ်းနှင့် ပေ ၄၀ ခွာ၍ ပုခွက်ရိုက်ရန် ဆရာတော်
ဦးကုမာရက မိန့်ကြားပါသည်။

ပန်းရန်ဆရာကြီး ဦးအေးက ကားလမ်းနှင့် မဟာရုံ
တံတိုင်းပေ ၄၀ ခွာပည့်ဆိုလျှင် မြေအကျယ်များလွန်း၍
ပေ ၂၀ ခွာခွင်ပြုရန် လျှောက်ထားခိုင်းရာ ဦးပဏ္ဍိတဦးပဏ္ဍိတ
က သွားရောက်လျှောက်ထားပါသည်။ ဆရာတော်ဦးကုမာရက
နောင်တွင် နိုင်ငံတော်က ကားလမ်းခွဲလျှင် လွတ်စေရန်
ထဘောင်အတိုင်း ပေ ၄၀ ဆုတ်ခိုင်းထားခြင်းဖြစ်သည်ဟု
မိန့်ကြားပါသည်။ (နောင်တွင် နိုင်ငံတော်က ကားလမ်းခွဲ

သောအခါ ကားလမ်းနှင့်လွတ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။)

ထောက်ကြံ့တောင်ဘက် ကိုးကေရှိ ပုပ္ဖားကုမာရ
ရာမတိုက်၌ ကိုးကေရှိ ပုပ္ဖားကျောင်းတိုက်မြေနှင့် သင်္ချိုင်း
မြေတို့သည် ခြံစည်းရိုးမရှိဘဲ တစ်ခက်တစ်ခက်တည်းရှိနေပါ
သည်။ ၁၃၂၅ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆန်း ၁၀ ရက်နေ့တွင်
ဆရာတော်ဦးကုမာရ အောင်မြေကိုလိုက်ရာသောအခါ မြက်
သစ်ပင်မရှိ သန့်ရှင်းစွာတည်နေသော ကုန်းမြေမြင့်ကိုတွေ့ရ
၍ ဝါခေါင်လဆန်း ၁၀ ရက်၊ တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ကြာသပတေး
သာ၊ ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတနှင့် ဘဒ္ဒန္တပဏ္ဍိတ နှစ်ပါးတို့ကို အောင်
အတိတ်ဖြင့် သာသနာ့အောင်လံတော်ကြီးကို စိုက်ထူစေကာ
မေတ္တာထုတ်နှင့် ပရိတ်ပစ္စည်းတို့ ရွတ်ဖတ်တည်း အောင်သပြေ
အိုး သုံးအိုး ရွှေဘိုအောင်မြေ တစ်အိုး စေတီစသည်သူမင်း
ကြီး ဖောင်တော်ဦး ဘုရားအောင်မြေ ပျော်စွယ် ရန်အောင်မြေ
အနောက် ဗုဒ္ဓဂယာ မဟာဗောဓိစေတီ အောင်မြေတို့ကို
အုတ်မြစ်စီကြပါသည်။ ဝါခေါင်လကွယ်နေ့တွင် အောင်မြေ
ပဏ္ဍိတကို ပြုလုပ်ပါသည်။ ကိုးပေရှိ သံစိမ်းကြီးကိုလည်း
ရတနာအောင်မြေများ စိုင်းရံလျက် တည်ထားစိုက်ထူပါသည်။
၁၃၃၀ ပြည့်နှစ်၊ တော်သထင်လပြည့်ကျော် ၄ ရက်နေ့
ည ၉ နာရီ မိနစ် ၃၀ အချိန်တွင် ဆရာတော်ဦးကုမာရ
ပျံလွန်တော်မူခဲ့ပါသည်။

လမ်းဆုံတည်ရာ ရန်ကုန်မြို့အဝင် ဂိတ်စောင့်ကျောင်းသဖွယ်

ပုပ္ဖားကျောင်းတိုက် တည်ရှိရာနေရာသည် မှော်ဘီမှ
လည်းကောင်း၊ ပဲခူးမှလည်းကောင်း ရန်ကုန်မြို့ဝင်ရောက်
ရာ လမ်းဆုံတွင်တည်ရှိရာ ရန်ကုန်မြို့အဝင် ဂိတ်စောင့်
ကျောင်းသဖွယ် ဖြစ်နေသည်ကိုလည်း တွေ့ရပါသည်။ နောင်
တွင် မြို့အဝင်ဂိတ်များ ကျောင်းတိုက်ရှေ့၌ ပေါ်ပေါက်လာ
ခဲ့သည်။ ထောက်ကြံ့ (၇+၂)၊ သစ်ဆိမ့် (၆+၃)၊ မူလခြံမြေ
ကိုးကေ၊ ထောက်ကြံ့-ရန်ကုန် ဘယ်(၆)ကားအမှတ် (၉)
စေည့်ဖြင့် "ထောက်ကြံ့သည် ကိုးနှစ်ခံကျောင်းအေးကြီး
ဖြစ်သည်"ဟု ဆရာတော်ဦးကုမာရက မိန့်ကြားခဲ့ပါသည်။
ဆရာတော်ဦးကုမာရ ပျံလွန်တော်မူပြီးနောက် ယခုအခါ
ဝါတော် ၅၁ ဝါ ရှိနေပြီဖြစ်သော ပဓာနနာယက ဆရာတော်

ဦးပုထိုးက အစဉ်အလာမပျက် ကျောင်းတိုက် တည်တဲ့ ပြန်ပွားထွန်းကားရေးအတွက် နှစ်ပေါင်း ၄၄ နှစ်လုံးလုံး စောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့ပါသည်။

ဘာဘိုးမင်းခေါင်၏ တရားဓမ္မ

၁၃၁၄ ခု၊ ကဆုန်လဆန်း ၁ ရက်နေ့တွင် ကိုရင်ကြီးဦးဂျော်နီသည် ပုပ္ဖားတောင်ကလပ် ဘာဘိုးမင်းခေါင်ထံ တွင် သီတင်းသုံးနေသည်။ ထိုစဉ် ချောက်မြို့မှ ဦးဘသော်၊ ခေါ်မိတို့ ပုပ္ဖားတောင်ကလပ်သို့ ရောက်လာပြီး “ကိုရင်နီ ဘယ်တုန်းက ကိုရင်ဝတ်ကြီးဖြစ်နေတုံး၊ ဝမ်းသာလိုက်တာ” ဟု ပြောဆိုနှုတ်ဆက်ပြီး ကိုရင်ကြီးကို ကန်တော့ကြသည်။ အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် နံနက်စာသုံးဆောင်နေစဉ် ယပ်ခတ်ကြ၊ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ် ပြုစုကြပြီးနေခိုက် ဦးဘသော်လည်း ဘာဘိုးမင်းခေါင်ကို ကန်တော့ပြီးနေစဉ် ဘာဘိုးမင်းခေါင် ထသွားသောအခါ လူတွေက တွဲသွားနေသည်ကိုမြင်တော့

ဦးဘသော်၏စိတ်ထဲတွင် ဒီအဘိုးကြီးက ခပ်ဝဝဖိုင့်ဖိုင့်သန်မာလျက် လူတွေကတွဲပြီးသွားနေရသလားဟု စိတ်ထဲမှ တွေးမိသဖြင့် မကြာမီ ဘိုးတော်သည် ၁၅ နှစ်တာအသွင်ဖြင့် ဖျတ်ဖျတ်လတ်လတ် ဇရပ်အပြင်ဘက် ခုတင်ပေါ်သို့ တက်သီတင်းသုံးနေ၏။ ထိုအချိန်တွင် ဦးဘသော်၏စိတ်တွင် ဘိုးတော်သည် မနောပေါက်သည်ဟု ကြားဖူးသည်။ စမ်းဦးမပဲဟု စိတ်ထဲက အောက်မေ့၍ ဘိုးတော် ကျွန်ုပ်အား တရားဓမ္မ ဆုံးမတော်မူပါလို့ မနောက ညွှန်လိုက်ပါသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဘိုးတော်သည် စစ်စောင်ကြီးဖြန့်၍ ကျွန်တော်မြင်အောင် သန်းရှာပြီး သန်းကို လက်နှင့်တုပ်ပြပါသည်။ သတ်ပြပါသည်။ ဦးဘသော်က ဘိုးတော် တရားဓမ္မ ဆုံးမပါဆို သန်းရှာပြီး သတ်ပြနေပါပြီ။ ဘိုးတော်ဟာ ပါဏာတိပါတ်ကံထိုက်နေပါပြီ။ ဘယ်လိုလုပ်ပြီး ဘိုးတော်ကို ကြည့်ညှိနေပါလိမ့်မတုံးလို့ အောက်မေ့ပြီး ညနေ ၇ နာရီအသိစိတ်မကောင်းဘဲ ဖြစ်နေပါသည်။ ဦးဘသော်က “ကိုရင်ကြီးဦးဂျော်နီ ဘိုးတော် တရားဓမ္မ ဆုံးမပါဆိုတာ သန်းရှာပြီး သတ်ပြနေတာကို မနောပေါက်တယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုတုံးလို့ ကိုရင်ကြီး”

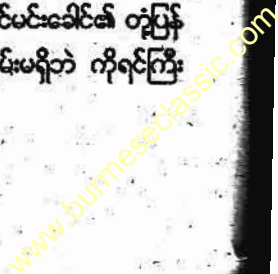
ကိုရင်ကြီး ဦးဂျော်နီက “ခင်ဗျားက တရားဓမ္မ ဆုံးမတော်မူပါဆိုတော့ ဘိုးတော်က သန်းရှာပြီး သတ်ပြစာယံ ဟုတ်လား။ သန်းဆိုတာ (၆)၊ သတ်ဆိုတာလည်း (၆) ကစာနန်း (သူသည် သတ္တဝါတွေကို သန်းရှာသလို)ရှာပြီး ကယ်တင်ဆုံးမ ကိလေသာတွေကို သတ်ပေးနေပါသည်” ဟု ကိုရင်ကြီး ဦးဂျော်နီက ပြောတော့မှ ဦးဘသော် သဘောကျ ကျေနပ်သွားပါတော့သည်။ ဦးဘသော်သည် ဘိုးတော်ထံ ကာယ သိဒ္ဓါတောင်းသည်။ ဘိုးတော်သည် လက်ဖဝါးနှင့် ခေါင်းအုံးတွင် ရေးပေးသည်။ ဘာမျှ မထင်ရှားသောအဖြေကိုပေးသည်။ အဲဒါ ဘာသဘောလဲလို့ ကိုရင်ကြီးဦးဂျော်နီ မြေရှင်းပါဦးဟု ဦးဘသော်က ပြောသည်။

ကိုရင်ကြီးဦးဂျော်နီက “ခင်ဗျားက ကာယသိဒ္ဓါ၊ ဝိယ သိဒ္ဓါတောင်းတယ်မဟုတ်လား။ လက်ဖဝါးတွင်ရေးပေးတာ အရာထင်ပါ့မလား။ မထင်ဘူး။ ခေါင်းအုံးတွင် ရေးပေးတာ ကော ထင်ပါ့မလား။ မထင်ဘူး။ ထိုနည်းတူစွာ လောကီကိစ္စသည် အရာမထင်ပါ။ အရာမရောက်ပါ။ ကာယသိဒ္ဓါဟာ အရာမရောက်ပါ၍ မတောင်းပါနဲ့” လို့ အဘဘိုးမင်းခေါင်က ပြောတာဖြစ်သည်။

လောကီကိစ္စတွေ အရာမထင်ပါ

အဲဒီတော့မှ ဦးဘသော် ကျေနပ်သွားပါတော့သည်။ အထက်ဖော်ပြချက်တွင် ကိုရင်ကြီးဦးဂျော်နီသည် ဦးဘသော် မနောဖြင့် အဘအောင်မင်းခေါင်အား စမ်းသပ်ဆက်သွယ်မှုများနှင့် စပ်လျဉ်း၍ အဘ၏ ဝိဇ္ဇာပီပီ တုံ့ပြန်မှုများကို ဦးဘသော်အား ကျေနပ်အောင် ရှင်းပြနိုင်ခဲ့သည်ကို တွေ့ရသည်။ အဘသည် ဝိဇ္ဇာပီပီ တည်မပြော၊ တည်မပြု ပညာဖြင့်ပြသည် ပြောသည်။ နိမိတ်ပုံနှင့်ပြသည်။ ဤကဲ့သို့ ဝိဇ္ဇာတို့၏ အပြုအပြောတို့ကို လူတိုင်းနားမလည်နိုင်၊ လူများစု နားမလည်နိုင်၊ လူသာမန်တို့ နားမလည်နိုင်ကြချေ။

ပါရမီဓာတ်ခံရှိသူများ ဝိဇ္ဇာတို့နှင့် လက်ပွန်းတတီးရှိသူများ ဝိဇ္ဇာဓာတ်သဘောကို ကျွမ်းဝင်သူများသာ နားလည်နိုင်ကြသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း အဘအောင်မင်းခေါင်၏ တုံ့ပြန်မှုများကို ဦးဘသော်သည် နားလည်နိုင်စွမ်းမရှိဘဲ ကိုရင်ကြီး

ဦးကျော်နီကသာ နားလည်ပြီး တစ်ဆင့် ပြန်လည်ရှင်းပြခဲ့ရ
ခြင်းဖြစ်သည်။ ကိုရင်ကြီးဦးကျော်နီသည် ပါရမီရှိသူဖြစ်၍
သာသာခြား၊ ခရစ်ယာန်ဘာသာဝင်အဖြစ်မှ အဘကိုကြည်
ညိုပြီး ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်ဖြစ်ခဲ့ကာ သာသနာ့ဘောင်အတွင်းသို့
တိုင် ရောက်ရှိခဲ့သူဖြစ်သည်။ နောင်တွင် ဦးကျော်နီသည်
ဦး ဗုဒ္ဓသာသနာတော်အတွင်း ထင်ရှားကျော်ကြားသော
ဇနီးတစ်ပါးဖြစ်ခဲ့လေသည်။

ဦးကျော်နီသည် အဘအောင်မင်းခေါင်ကို အထူးကြည်
ညိုသော လက်ရင်းစာပည့်တစ်ဦးဖြစ်သည်။ လူ့ဘဝကပင်
အဘနှင့် လက်ပွန်းတတ်ရှိခဲ့သည့်အလျောက် အဘ၏အထာ
ပိန္နဲတို့၏အထာကို ကောင်းစွာကျွမ်းကျင်သူဖြစ်ခဲ့လေသည်။
သို့ဖြစ်၍လည်း အဘ၏ သာသနာပြုလုပ်ငန်းများကို စွမ်းစွမ်း
ထမ်းဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပြီး အဘထွက်သွားပြီး နောက်ပိုင်းတွင်
မိမိ အဘ၏ညွှန်ကြားချက်များကို ကိုယ်တိုင် ထူးထူးခြားခြား
ဆောင်ရွက်ခဲ့ပြီး ပုပ္ဖာဗြူနှင့် ပုပ္ဖာဗြူအနီးရှိကွာတွင် ပုပ္ဖာဗိုလ်ဝင်
အထူးရှင်ဆရာတော် ဦးကျော်နီ ခရီးဆက် သာသနာပြု
အဖွဲ့တို့ပြီး ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်း နှစ်ကျောင်းကို ဆောက်
တည်ထူထောင်ခဲ့လေသည်။

ထို့အပြင် မန္တလေးမြို့ရှိပုံစံ ပရိဝုဏ်ဖြင့် ရန်ကုန်
အထက်ကြန် ပုပ္ဖာကျောင်းတိုက်ကြီးကို ဓာတ်ပန္နက်စုံစွာ
ထည်ထောင်ဖန်ဆင်းနိုင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်လေသည်။ ယင်းပုပ္ဖာ
ကျောင်းတိုက်ကြီးကို တည်ထောင်နိုင်ခဲ့ခြင်းသည် ဦးကျော်နီ
အဖို့ ထူးခြားလေးနက်ခိုင်မာသော မှတ်ကျောက်တစ်ခုဖြစ်
သကဲ့သို့ ပုပ္ဖာကျောင်းတိုက်ကြီးသည်လည်း အဘအောင်မင်း
ခေါင်နှင့် ပတ်သက်သည့် အဓိကရ ျပသော ဓာတ်ပန္နက်
ကျောက်တစ်ခု ဖြစ်နေပေသည်။

ပုပ္ဖာကျောင်းတိုက်ကြီးသည် ဓာတ်ပန္နက်ပြည့်စုံသည့်
ကျောင်းတိုက်နေရာတစ်ခုဖြစ်သော်လည်း မန္တလေးမြို့ရှိပုံစံ
၏ အဟန့်ကြီးမားမှုကြောင့်ပင်လော၊ သွားလာရေးအနေ
အထားကြောင့်လောမသိ ဖြတ်သွားဖြတ်လာသူများပြီး အတွင်း
သို့ ဝင်ရောက်သူ နည်းနေသည်။ သို့ဖြစ်၍လည်း ၅၇ ကြိမ်
ခြောက် အဓိဋ္ဌာန်အောင်ပွဲစာစောင်တွင် "မသိသူကျော်သွား"
ပုပ္ဖာ သာ ခေါင်းစဉ်ဖြင့် စာတစ်ပုဒ်ရေးထုတ်တင်ပြထားသည်
သို့ အောက်ပါအတိုင်း ဖတ်ရှုရပါသည်။

မသိသူကျော်သွား

မသိသူကျော်ကာသွားတော့
သိသူတွေဖော်ကာစားပေါ့
ကြုံကြားပါတဲ့သာသနာ
မက်လမ်း(ဖိုလ်လမ်း)နိဗ္ဗာန်လမ်းကိုမြင်
ဝင်အောင်ကျင့်စမ်းပါ
သိသူတွေ ဝင်ကာသွားတော့၊
ကြုံညားပါတဲ့ပွဲတော်မဟာ
မက်လမ်းကိုမြင်၊ ဝင်အောင်ကျင့်စမ်းပါ။

ထို့ကြောင့် ပုပ္ဖာကျောင်းတိုက်အတွင်းသို့ မဝင်မီကြ
ဘဲ ကျော်သွားကြ၊ ဖြတ်သွားကြသဖြင့် ကျောင်းရှေ့မှ နေ့စဉ်
ခြေကျင့်ဖြင့်လည်းကောင်း၊ ကားဖြင့်လည်းကောင်း အစုန်
အဆန်သွားကြသူများသည် ရာပေါင်းထောင်ပေါင်းမကအောင်
သွားကြပါသည်။

ကျောင်းတိုက်တွင် (မြို့ရိုး)တွင်းသို့ ဝင်ရောက်မှုကြ
သူနည်းသည်။ မဝင်တာကတစ်ကြောင်း၊ ပစ္စာနုဆက်သာသ
နာတော်ဆက် မရှိသေးတာကြောင့်၊ ကျောင်းထဲတွင် စေတီ
တော်များ၊ ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ၊ ဘာဘတိုးမင်းခေါင်၊ ပထမဘိုး
ဘိုးအောင်တို့၏ ဓာတ်နန်းများ၊ ပုပ္ဖာမယ်တော်နှင့် စားနပ်ပိ
အိမ်တွင်း သူရဿတီ၊ ရက္ခစို၊ ဝဿုဇ္ဈေ တရုတ်အနီးကုံး
ကွမ်ရင်မယ်တော်၊ မဟာပိန္နဲ မြန်မာရှင်(သိုက်)နှင့် သိုက်ချုပ်
ဘိုးတော်၊ အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ (ခြေရာ)နှင့် အောင်မြေတို့ကို
အဝေးအပြင်မှ မမြင်ရသောကြောင့်လည်းကောင်း၊ မြို့ရိုး
ကွယ်နေသောကြောင့်လည်းကောင်း များစွာသော ပါရမီရှင်တို့
နှင့်မသိသူများက ကျော်သွားကြသည်။ သိသူပစ္စာနုဆက်
သာသနာဆက်ရှိကြသူများက ဝင်ရောက်ကြသည်။ အဘရာ
ကျော်ဘိုးဘိုးငယ်၊ ဦးအောင်ချမ်းသာ၊ အဘဘိုးဝါယမ၊ ယက္ခန်း
စင်တောင်၊ ဗားမဲ့၊ ဘိုးပေါက်ခိမ်၊ ဆရာတော်ဦးကျော်နီတို့၏
စံမြန်းရာ(ဓာတ်နန်း)ကြီးကိုလည်း ဝင်ရောက်၍ ဓာတ်စစ်
ဓာတ်မှန်ဖြင့် သာသနာပြုနိုင်ရန် အဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ရနိုင်သော
နေရာဖြစ်လေတော့သည်။

ကျော်စံလင်း

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်၏ ဖြစ်ရပ်ဆန်းများ

ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင် မဟာပထမိ အောင်မင်းခေါင်

နွှားမင်းခေါင်

ဝိဇ္ဇာတို့၏ ဦးစီးဥက္ကဋ္ဌသဗ္ဗသိဒ္ဓိ ဝိဇ္ဇာရေပါကဋတောဝေ တိပိဋကတ်ခေပိဋ ကတ္တယဆေက နာနာနယသိပ္ပိ ကောဝိဒ ဓမ္မ စေတီယယရပရစိတ္တ ဝိဇာနန ဘာသန္တရဗဟုသုတ ပါမောက္ခမကာရ လောပမေတ္တာ ယုံ့ဗုဒ္ဓကိုရ။

လောကဦးချောင်း အောင်မင်းခေါင်

ကျိုက်ဆီးဆောင်းဆံတော်ရှင်ကိုရောက်တော့ ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင်ဟူသော စကားကို ကြားဖူးရပေသည်။ ကျိုက်ဆီးဆောင်းဆရာတော်၏စခင်မှာ ဦးစံဗေ ဆိုသူဖြစ်ကြောင်း သိရပါသည်။ ဦးစံဗေမှာ အဘိုးမင်းခေါင် ထွက်ရပ်စခန်းသို့ မပြန်ခင်က ဝတ်သုတ်ရွာတွင် အတူတကွ နေထိုင်ခဲ့ကြောင်း သိရပါသည်။ ထိုစဉ်က ဝတ်သုတ်ရွာတွင် ရွာသူရွာသားများ ဝမ်း

ရောဂါကျရောက်ခဲ့စဉ်က အတခေါင်နှင့်အတူ ရပ်တွင်းတွင်းသို့လှည့်လည်ကာ ရွာသူရွာသားများကို ထိုအန္တရာယ်မှ ကယ်တင်ခဲ့ကြောင်း သိရ၏။ ထိုကဲ့သို့ဖြစ်ရပ်ဆန်းမှာ အဆန်းတကြယ်ဖြစ်ရကား ယခုထက်ပြောမဆုံးဖြစ်နေကြ၏။

ထိုအခါတွင် ထီးစုတ်ကြီးကို ဆောင်းကာ ရွာပေါက် လျှောက်၍ လျှောက်၍ သွားနေကြသော ဘိုးမင်းနှင့် ဦးစံဗေတို့ကို လှူအားလုံးက အရူးဟူ၍ သမုတ်ကြောင်း တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်ကြားရသူကပင်လျှင် မောစရာကောင်းလှပါသည်။

ထီးစုတ်ကြီးပေါ်တွင် “ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင်” ဟူသော တန်းကြီးထိုးကာ လမ်းလျှောက်နေသော အဘမင်းခေါင် ဦးစံဗေတို့ ရယ်ရယ်မောမောသွားနေကြသည်ကို မြင်ရအခါ လူအပေါင်းတို့က အမြင်ဆန်းသဖြင့် အရူးထသည်မှာ မဆန်းကြောင်း ယခုတစ်ဖန် မိမိတို့သိခဲ့သမျှ အတိုးချကာ လွမ်းနေကြရကြောင်း နောင်တသံကလေးပြောဆိုနေကြသည်ကို တစ်ဆင့်ပြန်၍ ကြားရသောတို့မှာ ကြက်သီးထမိပါ၏။

အရူးဟူ၍ထင်သောကြောင့် ရွာထဲဝင်တာလက်မခံချင်ကြသဖြင့် ရွာပြင်သို့ နှင်ထုတ်ခဲ့ကြသောမှာ ယခုအခါ နောင်တရ၍မဆုံးကြောင်း ဆို၏။

ဘိုးမင်းခေါင်သည် မြတ်ရှင်မိနု အလောင်းခေါင်ကြောင်း အထောက်အထားအဖြစ် အဘအောင်မင်းခေါင်ကိုယ်တိုင်ရွတ်ဆိုပြောကြားခဲ့သော မန်ကျည်းတောတစ်ပုဒ်။

သက္ကရာဇ် ၁၃၁၀ ခုနှစ်၊ ကြာသပတေးနေ့တွင်

ခေါင်သည် တောင်ကလပ်ပေါ်မှ ဝေါစီး၍ဆင်းလာစဉ်
ဇာတိတော်တိုင် ရွတ်ဆိုသောကဗျာ

“မောက်လတ်တိမ်ငွေကတ်၍ ဝေ့သား
ပျော်မွေ့ဖွယ်ရာ တောင်သေလာကား
ဟောမာဝိုက်ပင့် ပင်ချင်းဆင့်၍
ဖူးပွင့်အာင့် တောမော်ရံသည်
သင်းထုံပန်းနံ့ ရှစ်ခွင်နံ့လျက်
နုညှဲလွေလွေနှင့် ရွှေသော်
ကြုံတွေ့လှိုင်စွာ ပန်းဝတ်လွှာသည်
နတ်ရွာပန်းနှင့် ပြိုင်ကာတင့်လို့
လှိုင်သရေတက် ဖြူးဝေလျက်
ထွေထွေ ရပ်ရပ်ကျော်ထပ်ထပ်နှင့်
ကလပ်ပုပျိုး တောင်တော်ဖျားမှာ
ပန်းဖျားဘုရင် တောင်ဝင်နန်းဆက်
သန်ဇင်ခက်သို့ ညိုညိုမှိုင်းမှိုင်း
မြင့်ပင်တိုင်းတွင် ရိညာမြှိုင်း
ပုလဲဆိုင်းသွင် မြင်တိုင်းမျှော်လွမ်း
ရှုမပန်းတည့် စိမ့်စမ်းတံခွန်
ကျောက်စာလွန်မှ သွန်သွန်ဖျန်းဝေ
ကျောက်စက်ရေတို့ စီးတွေပတ်ဝန်း
ပျော်ဖွယ်ထွန်း၍ ကျွန်းကျွန်းသရေ
တို့အောင်မြေဝယ် သဗ္ဗေဓတ္တိ
နွယ်တော်ရှိလျက် သီရိဘုန်း မော်
ကမ္ဘာကျော်သား တေဇော်ထန် ပြင်း
သိဒ္ဓိဝင်းလျက် လှမ်းနတ်တို့
ဦးခိုက်ကြို၍ နှစ်မြို့မွေ့မွေ့
လွန်ကြွေသဒ္ဓါ စေတနာနှင့်
ပူဇာသက်နှင့် မင်းမင်းဦးသျှောင် ဘမင်းခေါင်တို့
သိန်းတောင်တိုင်းရွာ လူများစွာ တို့
ရောက်လာသဲသဲ ရှုမဲဘဲ
အောင်ပွဲသဘင် ညီလာဝင်ရှင်
သွန်သင်သိပ္ပ မှာသိဿကို
ဝေငှမေးအင် ဂုဏ်ထူးတင်သည်
မြတ်ရှင်မိန အလောင်းတော်။

အထက်အညာနဘားမှ ရောက်လာသောကြောင့်
အများခွဲကြသော နဘားဘိုးဘိုးကြီး

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်အရှင်ကို ထိုခေတ်က နဘား
ဘိုးဘိုးကြီးဟုခေါ်ကြောင်း ဆို၏။ သက္ကရာဇ် ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်၊
တပေါင်းလဆန်း ၁၀ ရက်နေ့တွင် အထက်အညာနဘားမှ
ပြောင်းရွှေ့လာသော ဆရာခေါင် (ခေါ်) ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးတစ်ဦး
ဤတောင်ကလပ်သို့ ဆိုက်ရောက်လာသည်။ နဘားမှလာသူ
ဖြစ်၍ နဘားဘိုးဘိုးဟု ခေါ်ကြသည်။ အချို့ကလည်း ကျောက်
ပန်းတောင်းပြိုနွယ်လေးရှိ စင်မြင့်ရွာသားဟု ပြောကြ၏။

(၁) အဘခေါင်၏ အနေအထိုင်
အဘသည် လုံချည်ကို နိုင်မြဲစွာမဝတ်ဘဲ ခါးတွင်
တင်မိရုံမျှသာ စွပ်ထားသည်။

(၂) အဘခေါင်၏ နိမိတ်ပြပုံ
ရေကြီးခွင်ကျယ်ကြောင်း တစ်စုံတစ်ရာ ပေါ်ပေါက်
လတ္တံ့ ဖြစ်လျှင် ကြိုတင်၍ ပြောဆိုမြည်တွန်ခြင်းဖြင့်လည်း
ကောင်း၊ ကိုယ်အမူအရာဖြင့်လည်းကောင်း၊ သိအောင်ပြုလုပ်
၍ ပြသနိုင်သည်ဟု ပြောကြသည်။

(၃) ဥပမာ
အမှိုက်များကို သုတ်သင်ရှင်းလင်းသော နိမိတ်ကိုပြု
ပြီးနောက် မကြာမြင့်မီ အမှိုက်ကဲ့သို့ ရွဲရာပန်းတီးဖွယ်ရာ
ဖြစ်သော လူလေလူလွင်း လူဆိုးသူဆိုးများ ပျက်ပြားပြန့်ပွား
သည်ကို မြင်ရသည်ဟု ပြောကြ၏။

(၄) ပုတီးဆရာတော်၏ ပြောစကား
အနီးအနားတစ်ဝိုက်ရှိ ပတ်ဝန်းကျင် ပြို့ရွာများ
အတွက် ကြက်မကြီးက ကြက်သူငယ်ကို အတောင်ဖြင့်အုပ်
၍ ကာကွယ်သကဲ့သို့ ထိုအတူ ဆရာခေါင်က ကာကွယ်ပေး
နေသည်ဟု ပုတီးနာမည်ကြီးဆရာတော်တစ်ပါးက အမိန့်ရှိ
ဖူးသည်။

(၅) အဘ၏ ရုပ်ဆင်းအင်္ဂါ
အဘခေါင်သည် တစ်ခါတစ်ရံ ရုပ်ပျက်ဆင်းပျက်
အဖုအပိန်တွေထွက်လျက် အရည်တစ်စက်စက် ယိုထွက်နေ

သည်ကို မြင်ရသည်။ မကြာမီ ပကတိအသွင် မြင်ကြရ
သည်ဟု သိရ၏။

(၆) အဘ၏ အစွမ်းသတ္တိ

ဗုဒ္ဓတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက လောယာဉ်ပျံများ
လာရောက်ပုံကြံစဉ် အဘ၏နေရာဖြစ်သော တောင်ကလပ်
အခြေရှိ အာရုံခံတန်းဆောင်းနှင့်ကပ်လျက် အရှေ့ဘက်တွင်
ရှိသော အဆောက်အအုံကို မီးသင့်လေသည်။ မီးစာသဖွယ်
ဖြစ်သော မြက်ခြောက်များနှင့် စပ်၍နေသော်လည်း လောင်စာ
ဘက်မှကြို၍ ပါးစပ်လေဖြင့် မှတ်လွှင့်ရာ ကူးခတ်ခြင်းမရှိဘဲ
မီးငြိမ်းသွားကြောင်း မျက်မြင်သူများထံမှတစ်ဆင့် ကြားရ၏။

ကိုယ်ထိလက်ရောက် ကျူးလွန်ကြသူများ

အချို့သော သူတို့ကလည်း ရူးသွပ်သူပင်ဟု မှတ်ထား
ကြသည်။ လေးစားခြင်းမရှိမှုသာမက ကိုယ်ထိလက်ရောက်
ပြစ်မှားကျူးလွန်ကြသူများ ရှိကြသည်။

ဘုရားအလောင်းဟုဝန်ခံသော ကဗျာ

- ၁။ ဗုဒ္ဓဂုံညာဏ်တော်ညို့ သမ္မောဓိလောင်းလျှာ
ဇာတ်ပေါင်းစုံနှင့် ပန်ကြာဌ်အာရင်ပွင့်မည်ချိန်ခါ
သောင်းလောက စကြဝဠာ ထက်မြဟ္မာတုန်ဟည်း
စက္ခုငယ် ပည့်ခြွေနှင့်
ထိန်သံပြေ သိရသရေ ကုက္ကိုများဆီက
ကြားလိမ့်သတည်း။
- ၂။ မြူခြေငယ်ရွန်းပါ မြဝန်းတဲ့ရစ်ခွေ
ဖောင်ပေါ် နေမရိပ်ခင်က
အောင်တော်မူ ရွှေကရဝိတ်ကို
ကြိုးတိတ်တိတ်ဖြေ
သို့ပါသော် တအားဆွဲတာကြောင့်
မသွားဘဲ ဆိုင်းရခြေ
လှိုင်းလေက ငြိမ်တုန်း
တက်မကိုကိုင် ရွက်စမြိုင်မြိုင်နှင့်
ဆိုင်သူတွေ ခိုလို့ စီးရအောင် မီးပြပါဦး
သိမ်းလိုက်ပါအေ ခွေလိုက်ပါကြိုး
မြဲစည်သူကန်က ရေဆွဲတဲ့ကြိုး

- ၃။ မွှောတဲ့သာလာ
အောင်သဘင် ဆင်ယင်တဲ့ပွဲခွဲကြသူငါ
မြဘိုးတော်ဂုဏ်ဟိတ်ကြောင့်
ဗုဒ္ဓိမိတ်အနိစ္စာ
တခိတ်စာမသန်း
စီးပွားရွှေငွေနှင့် အထွေထွေရေလိုပေးခဲ့မယ်
အေးမြရွှင်လန်း။

ဤကဗျာသုံးပုဒ်ကို အထက်မြန်မာပြည် နဖူးခရ
ကျောင်းတွင် ခေတ္တနေထိုင်စဉ် သာသနာ့အောင်ပန်းကို
ဆောင်ရွက်တော်မူခိုက်မှာ ပါရမီရှင်အများ သီထားနှင့်ရန်
ကြိုတင်၍ ရေးသားခဲ့သော ဗောဓိပင်လောင်း လမ်းညွှန်ကဗျာ
များ ဖြစ်ပါသည်။

အောင်မင်းခေါင်အရှင်၏ ထူးဆန်းသော အချက်တစ်ရပ်

၁၉၅၁ ခုနှစ်၊ မတ်လ ၂၄ ရက် စနေနေ့တွင်
အောက်ပြည် ရန်ကုန်၊ သထုံ၊ ဝင်းကျိုက်စသော မြို့ရွာ
ဒေသများမှ သာသနာပြုတက္ကသိုလ်ဖြစ်သော တပည့်များသည်
အောင်မင်းခေါင်အရှင်အား ကန်တော့ရှုန်း ပုပ္ပားတောင်ကလပ်
သို့ သွားရောက်ကြသည်ဟု ဆိုကြောင်း။

ထိုအချိန်ကား အထက်မြန်မာပြည်တွင် ရာသီဥတု
အားဖြင့် အလွန်ပူအိုက်သောရာသီ ဖြစ်ပါသည်။ ပါရမီရေ
စက်အားဖြင့် အောင်မင်းခေါင်အရှင်နှင့် အလွန်ရင်းနှီးသော
ရန်ကုန်မြို့သူ တပည့်မတစ်ယောက်သည် သမထအလုပ်
စခန်းကို တကယ်တမ်းအားထုတ်နေစဉ် အပူရှိန်ပြင်းထန်၍
အားထုတ်ရန် အခက်အခဲနှင့် တွေ့နေသည်ဆိုကြောင်း။

ထိုတပည့်မသည် အလွန်ပူအိုက်သဖြင့် ရန်ကုန်သို့
အမြန်ပြန်ရန်။ အောင်မင်းခေါင်အရှင်ထံသို့ ခွင့်ပန်ကန်တော့
သွားသည် ဆိုကြောင်း။

ဤသို့ဖြင့် အောင်မင်းခေါင်သည် အတုအကားကား
ကောင်းကင်ကို ရှုမှတ်ကြည့်ရှုနေစဉ် ငါးမိနစ်အတွင်းမှာပင်
အရပ်လေးမျက်နှာမှ မိုးကြိုးထစ်ချွန်း၍ တအုန်းအုန်းရွာသွန်း
တော့သည်ဆိုကြောင်း သိရပါသည်။

နန္ဒာမင်းခေါင်

ကမ္ဘာရှင်ဘုရင် မဟာအောင်မင်းခေါင်

ဂုဏ်ရတနာ

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် မေတ္တာရှင် သူတော်စင်ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးဖြစ်ပြီး ခုနစ်ရက်သာသနာများကို ရင်ဝယ် သားကဲ့သို့ သဘောထားရှိပြီး သာသနာပြုခြင်း၊ သတ္တဝါများကို ကယ်တင်ခြင်း၊ ဘေးရန်အပေါင်းတို့မှ လွတ်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက်ခြင်း၊ မေတ္တာထားခြင်း၊ နိုင်ငံအဝန်းသို့ မေတ္တာဖြန့်ဝေခြင်းတို့ကို အမြဲမပြတ် ဆောင်ရွက်ပြုလုပ်နေသော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးလည်း ဖြစ်ပါသည်။ အထူးသဖြင့် အဘဘိုးမင်းခေါင်၏ မေတ္တာဓာတ်ကိုခံယူပြီး လူမှုရေး၊ စီးပွားရေး၊ ကျန်းမာရေးတို့ကို ပြုလုပ်ကြစည် အားထုတ်ကြသူများမှာ အောင်မြင်မှုကို မလွဲကေန် ရကြမည်သာ ဖြစ်ပေသည်။

မေတ္တာရှင်၊ သိဒ္ဓိရှင် သာသနာပြု အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် မည်သည့် သက္ကရာဇ်ခုနစ်က မွေးဖွားခဲ့သည်ကို မည်သူမှ ဖော်ပြနိုင်ခြင်းမရှိ။ အဘအောင်မင်းခေါင်သည် ထွက်ရပ်ပေါက်မကြွမြန်းမီ ဘုရားတည်၊ သာသနာပြုကိစ္စများကို တိုက်ရိုက်ပြောကြားခြင်း၊ မှာကြားခြင်းမရှိဘဲ မနောမယသိဒ္ဓိ (စိတ်တန်ခိုး)ဖြင့်သာ ပြောကြားကြောင်း သိရှိကြရသည်။ ရုပ်ကို မသုံး နာမ်ကိုသာသုံးသည်ဟုလည်း မိန့်ဆိုကြသည်။ ဉာဏစက္ခု(ဉာဏ်မျက်စိ)ဖြင့်သာ သိနိုင်သောအရာဖြစ်၍ လူများ မယုံနိုင်သောစကား ဖြစ်ပေသည်။ သို့သော် ထွက်ရပ်ပေါက် ဝိဇ္ဇာကြီးများ၊ ဘိုးတော်များသည် တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး စိတ်ဖြင့်သာ ဆက်သွယ်ဆောင်ရွက်ကြပြီး သာမန်လူတစ်ဦးစိတ်ထဲတွင် ထင်မြင်ချက်၊ ဝေဖန်ချက်များကိုလည်း သိရှိနိုင်သော ပုဂ္ဂိုလ်ထူးများ ဖြစ်ကြပေသည်။

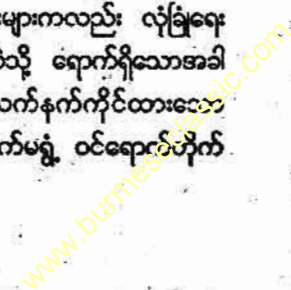
အဘအောင်မင်းခေါင်သည် စင်မြင့်ရွာမှ ထွက်သွားသည့်အချိန်မှစ၍ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ခန့်ကြာအောင် မြန်မာပြည်အနှံ့အပြားသို့ လှည့်လည်သွားလာလျက် နေခဲ့သည်။ ထို့နောက် ၁၉၃၉ ခုနှစ်၊ မတ်လဝန်းကျင်လောက်တွင် ပုပ္ဖားတောင်ကလပ်သို့ ပြန်လည်ရောက်ရှိလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပေသည်။ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ခန့် နေရာအနှံ့ လှည့်လည်သွားလာ နေ

ထိုင်ခဲ့သော အဘအောင်မင်းခေါင်သည် သထုံခရိုင်၊ ဘီးလင်းမြို့နယ်ရှိ ဝတ်သုတ်ဟူသော ရွာကလေးသို့လည်း ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။

သထုံခရိုင် ဘီးလင်းမြို့နယ်သည် ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီးအတွင်းက မြန်မာနိုင်ငံသို့ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်များ ပြန်လည်ဝင်ရောက်လာသောအခါ အင်္ဂလိပ်တို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးလောင်းရိပ်အောက်သို့ ကျရောက်ခဲ့ရသော မြို့တစ်မြို့ ဖြစ်သည်။ စစ်ဦးဘီလူးဆိုသကဲ့သို့ အချို့သော စစ်ဗိုလ်စစ်သားတို့သည် ဘီးလင်း မြို့သူမြို့သားများအား အမြဲလိုလို အနိုင်ကျင့်နှိပ်စက်မှု ပြုကြသည်။ သူလျှို့ဟုစွပ်စွဲကာ မတရား အနိုင်ကျင့်နှိပ်စက်မှုများလည်း ရှိခဲ့သည်။

ရွာသားများ၏ အမှန်းတရား

တစ်နေ့တွင် အဖော်များနှင့်ကွဲကာ မြင်းတစ်စီးဖြင့် တစ်ယောက်တည်း တောထဲတွင် သွားလာနေသော အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်တစ်ယောက်ကို ခြံအလုပ်သမားတစ်ယောက်က အမှတ်မထင်မြင် တွေ့လိုက်သည်။ ထိုစစ်ဗိုလ်သည် လက်နက်အားကိုးဖြင့် ရွာသူရွာသားများကို အမြဲအနိုင်ကျင့် နှိပ်စက်ခြင်း၊ သမီးပျိုများအား ဖျက်ဆီးခြင်း ပြုလုပ်နေသောသူ ဖြစ်သဖြင့် ရွာသူရွာသားများ၏ အမှန်းထားခြင်းကို ခံနေရသူဖြစ်သည်။ ယခုတော့ လက်စားချေရန် အခွင့်သာလေပြီ။ ခြံသမားလည်း လျှို့ဝှက်စွာဖြင့် ရွာသားအချို့ကို အသိပေးပြီး ထိုအင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ် သွားရာနောက်သို့ ပုန်းကွယ်၍ လိုက်ခဲ့ကြသည်။ အင်္ဂလိပ်စစ်ဗိုလ်သည် မျက်စိလည်လမ်းမှားနေခြင်းဖြစ်ပြီး တဖြည်းဖြည်းဖြင့် တောနက်ထဲသို့ ရောက်မှန်းမသိ ရောက်လာခဲ့လေပြီ။ ရွာသားများကလည်း လုံခြုံရေးအတွက် စိတ်ချရသော တောနက်ထဲသို့ ရောက်ရှိသောအခါ နာကြည်းခံစားချက်ပြင်းစွာဖြင့် လက်နက်ကိုင်ထားသော အင်္ဂလိပ်မြင်းစီးစစ်ဗိုလ်ကို မကြောက်မရွံ့ ဝင်ရောက်ဟိုက်

ခိုက်ပြီး သုတ်သင်ရိုင်းလင်းပစ်လိုက်သည်။ လက်နက်ကိုလည်း ယူဆောင်သိုဝှက်ထားလိုက်ကြသည်။

ထိုကိစ္စနှင့် ပတ်သက်၍ အင်္ဂလိပ်စစ်တပ်ကလည်း ငုတ်သုတ်ရွာသူရွာသားများကိုပင် သင်္ကာမကင်း ဖြစ်မိသည်။ မသက်သာမှုများကို ဖမ်းဆီး၍ အနုနည်း အကြမ်းနည်း ညှဉ်းပန်း မှုမျိုးစုံတို့ဖြင့် ခေါ်ယူစစ်မေးခဲ့ကြသည်။ ကွင်းပြင်တစ်ခုတွင် တစ်နေ့ကုန်နေလှန်းပြီး အပြစ်ပေးခဲ့သည်။ ထိုသို့ နေလှန်းပြီး အပြစ်ပေးသောနေရာမှာ ယခု ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် တည်ရာ ကုန်းမြေတော်၏ ခြေရင်းနေရာမင် ဖြစ်လေတော့ သည်။

ထီးစောင်းဘုရား

ထိုအချိန်က ငုတ်သုတ်ရွာတွင် ဆူပန်သူကန်တို့က လည်း ကြီးစိုးလွှမ်းမိုးလျက်ရှိကြသည်။ ရွာသူရွာသားများမှာ ဟိုအဖွဲ့သည်ကြောက်ရ၊ ဒီအဖွဲ့ကိုလည်းကြောက်ရ၊ ကိုးလန့် စာစားဆိုသလို ကြောက်ကြောက်လန့်လန့်နှင့် လုပ်ကိုင်စား သောက်နေကြရသည်။ ညအိမ်ချိန်တွင်လည်း ကောင်းကောင်း မအိပ်ကြရ။ အန္တရာယ်ကင်းအောင် တောထဲတောင်ထဲ ချုံ ပုတ်ကြားတွင် ပုန်းအောင်းအိပ်ကြရသည်။ ငုတ်သုတ် ရွာသူ ရွာသားများမှာ အစားဆင်းရဲ၊ အနေဆင်းရဲဖြင့် ဒုက္ခပေါင်းစုံ ခံစားနေကြရသည်။ တစ်ရွာလုံး၏ သုံးပုံနှစ်ပုံမှာလည်း ရောဂါ မျိုးစုံ ခံစားနေကြရသည်။ ကပ်ရောဂါဆိုကြီး ဤရွာတွင် ကျရောက်နေပြီဟုပင် ပြောရမလောက်ဖြစ်သည်။ ရွာတွင်း ရွာပြင်ရှိ မည်သည့်အိမ်ကိုကြည့်ကြည့် ခေါင်းရင်းတံခါး ပိတ် ထားကြသည်ကိုသာ တွေ့ရမည်ဖြစ်သည်။ ခေါင်းရင်းတံခါး ပိတ်ထားခြင်းသည် ဤအိမ်တွင် လူမမာရှိသည်ဟုသော အမှတ်သင်္ကေတပင် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ဤရွာတွင် အိမ်တိုင်း အိမ်တိုင်းတွင် လူမမာရှိနေသည်ဟု မပြောဘဲနှင့် သိရှိနိုင်သည်။

ယခု ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင်တည်ရှိရာ ကုန်း မြေမှာလည်း ချုံနွယ်ပိတ်ပေါင်းများ ထူပြောလျက် သူခိုးစား ပြတို ခိုအောင်းနေထိုင်ကြရာ နေရာတစ်ခုဖြစ်ခဲ့သည်။ လူဆိုး သူဆိုးများနှင့် မြွေမျိုးစုံ၊ ကင်းမျိုးစုံတို့၏ မှီတင်းနေထိုင်ရာ မြွေတောကင်းတောကြီးလည်းဖြစ်ပြီး အင်္ဂလိပ်ပြင်းလှသော တော ကြီးမြွေဟောက်နှင့် ငန်းစောင်းမြွေကြီးများကို မကြာခဏ တွေ့ မြင်နေရသည်။

ထိုအချိန် ကျိုက်ထီးဆောင်းဆံတော်ရှင် စေတီတော် ကြီးမှာ ပျက်စီးယိုယွင်းနေပြီး ထီးတော်ကလည်းစောင်း၊ စိန် ဖူးတော်ကလည်း အရောင်အဆင်းမရှိသည့်အပြင် ကွဲအက်၍ နေသည်။ ရွာဘုရား ရွာသားမကိုးကွယ်နိုင် ဆိုရုံမျှမက အခြား ရွာသူရွာသားများကလည်း မကိုးကွယ်နိုင်ကြ။ စီးပွားရေး အခြေအနေ နိုင်ငံရေးအခြေအနေများကြောင့်လည်း ဘုရားကို ငွေအကုန်အကျခံ၍ မည်သူမျှ ပြန်လည်မပြုပြင်နိုင်ကြပေ။ အခြားရွာသားများက ငုတ်သုတ်ရွာသားများကို

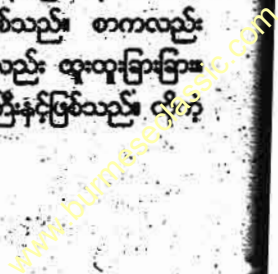
“မင်းတို့ရွာက ဘုရားက ဘွဲ့ တော်တယ်လို့ခေါ်သလဲ” ဟုမေးလျှင် အားလုံးလိုလိုက

“ထီးဆောင်းဘုရားလေကွာ” ဟု ဖြေဆိုကြသည်သာ ဖြစ်သည်။ ဘုရား၏ထီးတော်ကလည်း အသေအချာ ကြည့်စရာ ပင်မလို။ စောင်း၍နေသည်ကို အသေအချာတွေ့နိုင်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း အလွယ်တကူပင် အမည်ပေးလိုက်ခြင်းမှာ ထီးစောင်းဘုရားဟူ၍ ဖြစ်သည်။ စေတီတော်ရှင်ပြင်တွင် အင်္ဂလိပ်ပြင်းသော မြွေဆိုးကြီးများ၊ ကင်းမလက်မည်းများက မင်းမုကျက်စားလျက်ရှိကြသလို ဘယ်နေရာကို ကြည့်ကြည့် ခွေးလေခွေးလွင့်များကလည်း အုပ်စုလိုက် ဟိန်းလိုက်ဟောင် လိုက်နှင့်ဖြစ်သည်။

ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင်

ထိုအချိန်တွင် လူပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးတို့သည် ထီးစုတ်ကြီး ကိုစောင်းကာ နှစ်ဦးအတူ လမ်းလျှောက်လျက် လာနေကြ သည်။ သူတို့နှစ်ဦးကို မြွေဆိုးများကလည်း မကိုက်ခိုက်၊ ခွေးများကလည်း မဟောင်၊ ကင်းမလက်မည်းကြီးများကလည်း ဘယ်ဆီဘယ်ဝယ် ရောက်ကုန်ကြသည်မသိ၊ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်၍နေကြလေပြီ။ သူတို့နှစ်ဦးကလည်း မည်သည့်နေရာ ကိုမျှ ကြောက်သည်လန့်သည်မရှိကြ။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးတို့သည် ကား ဆရာခေါင်(အဘအောင်မင်းခေါင်ကြီး)နှင့် ဦးစံဖေ (ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ခမည်းတော်)တို့ ဖြစ်ကြလေသည်။

ဆရာခေါင်နှင့် ဦးစံဖေတို့ ဆောင်းထားသော ထီးစုတ် အနက်ကြီးတွင် ထင်ရှားစွာ အဖြူရောင်ဖြင့်ရေးထားသော စာမှာ “ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင်”ဟူ၍ပင် ဖြစ်သည်။ စာကလည်း ထူးထူးဆန်းဆန်း လူပုဂ္ဂိုလ်နှစ်ဦးကလည်း ထူးထူးခြားခြား ရေးထားသည့်စာကလည်း စာလုံးကြီးကြီးနှင့်ဖြစ်သည်။ လိုက်

သို့ ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင်ဟု စာတန်းထိုးထားသော ထီးစုတ်ကြီးကို နှစ်ဦးအတူဆောင်းကာ လှည့်လည်သွားလာနေကြသော ဆရာ ခေါင်နှင့် ဦးစံဖေတို့၏ ရုပ်ပုံသွာကို မျက်စိထဲတွင် မြင်ယောင် တွေးမြင်ကြည့်ကြလျှင် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးနှစ်ဦးသည် စိတ်မှကောင်း ပါလေစဟုထင်မြင်မိကြမည်မှာ မလွဲကေန်ဖြစ်ကြပေလိမ့်မည်။

အမှန်စင်စစ် တစ်ရွာလုံးနီးပါး ကပ်ရောဂါများဖြစ်သော ပလိပ်ရောဂါ၊ ဝမ်းရောဂါများ ကျရောက်နေစဉ် ထိုဘေး အန္တရာယ်ဆိုးကြီးမှ လွတ်မြောက်ကြစေရန်အတွက် မိမိနည်း မိမိဟန်ဖြင့် ကယ်တင်ခဲ့သည်ကို ပြန်လည်တွေးမိတိုင်း ကမ္ဘာ့ ရှင်ဘုရင်ဟူသော စာလုံးများသည် ယခုထက်တိုင် အစိတ္တဖန် ကောင်းလျက်ရှိပေသည်။ ထိုမှတစ်ဆင့် မွန်မြတ်သော စိတ် စေတနာသဘောတို့ကို တွေးတောကြည့်နိုင် သိနိုင်ကြလေ ပြီ။ အမှန်တွင်လည်း လောကဦးသျှောင် အဘအောင်မင်းခေါင် သည်ကား ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင်ဟူသောဘွဲ့ဖြင့် ထိုက်တန်သူတစ်ဦး ပင် မဟုတ်ပါလော။

အထင်လွဲများ ပုထုဇဉ်များ

ကျိုက်ထီးဆောင်းဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဖခမည်း တော်ကြီး ဦးစံဖေသည် ဆရာခေါင် ထွက်ရပ်လမ်းသို့ မဖြန့် မီက ငုတ်သုတ်ရွာကလေးတွင် အတူတကွ နေထိုင်ခဲ့ကြ ကြောင်း သိရှိရသည်။ ထီးစုတ်ကြီးပေါ်တွင် ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင်ဟူ သော စာတန်းကြီးကို စာလုံးကြီးကြီးနှင့်ရေးကာ လမ်းလျှောက် နေကြသော ဆရာခေါင်နှင့် ဦးစံဖေတို့ ရယ်ရယ်မောမော စကားတပြောပြောနှင့် သွားလာနေကြသည်ကို မြင်ရသော ရွာသားများက အမြင်ဆန်းနေကြသဖြင့် အရူးဟု ထင်နေကြ သည်။ ယခုမှ ထစ်ဖန် အကျိုးအကြောင်းအမှန်ကို သိရှိလာ ကြသဖြင့် အတိုးချကာ လွမ်းနေမိကြသည်။ အရူးတွေဟု ထင်ကြသောကြောင့် ရွာထဲသို့ပင် အစင်မခံဘဲ မောင်းထုတ်ခဲ့ သည်များလည်း ရှိခဲ့ကြသည်။

တစ်ခုသော ညနေခင်းတွင် ဆရာခေါင်ကြီးနှင့် အဘ ဦးစံဖေတို့သည် ထုံးစံအတိုင်း ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင်ဟု ရေးထား သော ထီးစုတ်ကြီးကိုဆောင်းကာ တောထဲမှ ရွာအဝင်လမ်း ဆီသို့ တရွေ့ရွေ့ လမ်းလျှောက်လာကြသည်။ ထိုအချိန်တွင် ရွာတွင်းမှ အရက်သမား ဖိုးကျော်ဆိုသူသည် ယစ်ရွေ့ရည်မှီ ဝဲပြီး ရွာထဲမှထွက်လာချိန်နှင့် ကြုံနေသဖြင့် ရွာအဝင်ဝတွင် သူတို့သုံးဦး မျက်နှာချင်းဆိုင်မိကြသည်။ ထိုအခါ အရက်

သမားဖိုးကျော်က -

“ဟာ . . . ဒီအရူးနှစ်ယောက်နဲ့ လာတွေ့နေပြန်ပြီ ခင်ဗျားတို့ ဒီရွာမှာရှိနေလို့ ကျုပ်တို့ရွာကို အရူးတွေရှိတဲ့ရွာ အရူးရွာလို့တောင် အပြောခံနေရပြီ။ ငုတ်သုတ်ဆိုတဲ့ ရွာ နာမည်ပျောက်ပြီ၊ အရူးရွာလို့ပြောရင် လူတိုင်းသိနေကြပြီ။ ဘာတဲ့ ကမ္ဘာ့ရှင်ဘုရင်တဲ့။ တော်တော်ကြောင်တဲ့လူတွေ၊ သွား . . . ရွာထဲကိုမဝင်နဲ့။ ကျုပ်အဝင်မခံဘူး။ ရွာနာမည်ပျက် တယ်။ ပြောမရရင် တုတ်နဲ့ ရိုက်ရလိမ့်မယ်”

ဟု ပြောဆိုကြိမ်းမောင်း နှင်ထုတ်ခြင်းကို ခံခဲ့ရသည်။ ဆရာခေါင်ကြီးတို့က ဘာမှပြန်မပြောကြ။ အခြားလမ်းမှ ရွာ ထဲသို့ဝင်ရန် ရွာအပြင်လမ်းမှ ရွာကိုတစ်ပတ်ပတ်ခဲ့ကြရသည်။ နှုတ်မှလည်း တစ်စုံတစ်ခုကို မတိုးမကျယ် ရွတ်ဆိုနေသည် ကိုတွေ့ကြရသည်။ နောက်တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင် အရက် သမားဖိုးကျော်မှာ ရွာအပြင်ဘက်တောစပ်တွင် ပိုးထိ(မြွေ ကိုက်)ခံရ၍ ကွယ်လွန်သွားကြောင်း သိရှိကြရသည်။

သိဒ္ဓိအစွမ်းကြောင့် ရောဂါပျောက်

တစ်နေ့နံနက် စောစောတွင် သူတို့နှစ်ဦး ထီးစုတ်ကြီး ကိုဆောင်းကာ ရွာလယ်ပိုင်း အရီးပြုတို့အိမ်ပိုင်းရှေ့သို့ ရောက် လာစဉ် အိမ်ရှေ့ကွပ်ပျစ်တွင်ထိုင်နေသော အရီးပြုအား ဦးစံဖေ က -

“မယ်မြ ဘာတွေလုပ်နေတာလဲ။ ကလေးတွေကော နေကောင်းကြရဲ့လား”

ဟု မေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ မြေအိုးတစ်လုံးနှင့် ဆန် ပြုတ်အိုးတည်ရန် စဉ်းစားနေသော အရီးပြုက -

“မပြောပါနဲ့တော့ ဦးစံဖေရယ်၊ ကလေးသုံးယောက် ရော သူ့အဖေရော ဝမ်းတွေသွားပြီး မထနိုင်ကြဘူး။ အားရှိ အောင် ဆန်ပြုတ်ကလေးတိုက်မလားလို့ ဆန်ကလည်းမရှိ တော့ ရှိတဲ့ဆန်ကလေးနဲ့ ဆန်ပြုတ်အရည်ကျဲကလေးပဲ ကျီ ရကောင်းမလားလို့ စဉ်းစားနေတာ။ အရည်တွေတိုက်လို့ ဝမ်းက ပိုသွားနေမှာလည်း စိုးရိမ်ရသေးတယ်။ ဘာလုပ်ရ ကိုင်ရမုန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး ဦးစံဖေရယ်” ဟု ညည်းညူ ပြောဆိုလိုက်လေသည်။

ထိုအချိန်တွင် ဆရာခေါင်သည် အိမ်ရှေ့တွင်ပေါက် နေသော ရှောက်ပင်တစ်ပင်မှ အရွက်ကလေးလေးရွက်ကို နှုကာ မန်းမှုတ်နေသည်ကို တွေ့ရသည်။ ထိုနောက် ယိုရှောက်

ရွက်များကို ဦးစံဖေလက်ထဲသို့ ထည့်ပေးပြီး တစ်စုံတစ်ခုကို တီးတိုးပြောဆိုလိုက်သည်ကိုလည်း တွေ့လိုက်ရသည်။ ထို့နောက် ဦးစံဖေက အရိုးမြဲဘက်သို့ လှည့်၍ -

“ကဲ...ရော့ မယ်မြ၊ ဒီအရွက် လေးရွက်ကို တစ်ယောက်တစ်ရွက်စီပေးပြီး ဝါးစားခိုင်းလိုက်။ သူတို့ရောဂါတွေ အားလုံးပျောက်သွားလိမ့်မယ်”

ဟုဆိုကာ ပေးလိုက်သည်။ နောက်နှစ်ရက်လောက် ကြာသောအခါ ရောဂါပျောက်ကင်းသွားသော သူတို့မိသားစုတို့က ဆရာခေါင်နှင့် ဦးစံဖေကို ရွာလယ်လမ်းမကြီးပေါ်တွင် ထိုင်၍ကန်တော့နေသည်ကို မြင်ကြရသည်။ ထိုအဖြစ်ကို တွေ့ရှိရသော ရွာသားအချို့က “အရူးတွေကိုများ ကန်တော့နေကြသေးတယ်” ဟု ပြောကာ မှဲ့ပြုံးပြုံးနေကြလေသည်။

အလားတူပင် ရွာထိပ်ရှိ ကိုဝတုတ်တို့ မိသားစုလုံးတွင် အဖအကျိတ်များ ပေါက်လျက်ရှိကြသည်။ အချို့က ပုလိပ်ရောဂါဖြစ်သည်ဟု ပြောကြသည်။ ရောဂါကူးမည်စိုး၍ မည်သူမျှ အကူအညီမပေးရဲကြ။ ထိုအိမ်သို့ မဝင်ရဲ မထွက်ရဲ၊ ယုတ်စွအဆုံး ထိုအိမ်ရှေ့ပင် ဖြတ်၍ လမ်းမလျှောက်ရဲကြ။ အချို့သောသူများက ကိုဝတုတ်တို့မိသားစုကို ရွာပြင်ထုတ်ထားပြီး သူတို့အိမ်ကို မီးဖြင့်ရှိုပစ်မှ ရောဂါပိုးများသေမည်ဟု သူကြီးဖြစ်သူ အဘိုးကျော်ကို တိုက်တွန်းပြောဆိုကြသည်။ သူကြီးဖြစ်သူမှာလည်း တစ်ရွာတည်းသားချင်း သံယောဇဉ်ကြောင့် မလုပ်ရက်။ ထိုအကြောင်းကို ကြားသိရသော ဆရာခေါင်နှင့် ဦးစံဖေတို့သည် ကိုဝတုတ်တို့အိမ်ရှေ့သို့ ရောက်လာကြသည်။ အကျိုးအကြောင်းကိုမေးမြန်းသိရှိပြီးသောအခါ ဆရာခေါင်သည် သူ၏လက်စွဲတော် ကမ္ဘာရှင်ဘုရင်ထီးကြီးကို ပိတ်လိုက်ပြီး အိမ်၏ခေါင်းရင်းတိုင်ဘက်သို့ လျှောက်သွားလိုက်သည်။ တို့နောက် နှုတ်မှ -

“ဒီအိမ်မှာ ဘာရောဂါမှ လာမနေနဲ့။ သွားကြ သွားကြ ဟုဆိုကာ အိမ်ခေါင်းရင်းတိုင်ကို ထီးစုတ်ကြီးနှင့် ကိုးချက်မျှ ရိုက်လိုက်သည်။ နောက်တစ်ပတ်မျှပင်မကြာလိုက် ကိုဝတုတ်တို့မိသားစု ရောဂါများပျောက်ကင်းသွားကြသည်ကို ထူးဆန်းစွာ တွေ့မြင်ရလေတော့သည်။ ဆေးမလိမ်း၊ ဆေးမတိုက်ဘဲ ရောဂါဆိုးကို သိမ္မိအစွမ်းဖြင့် ကုသပေးလိုက်သော ဆရာခေါင်ကြီး၏ ကျေးဇူးကြောင့်ပင် ဖြစ်လေသည်။

စာရေးသူသည် ဇင်းကျိုက်ဆံတော်ရှင်ဘုရားကို ဖူးမြော်ရန် မိသားစုနှင့် ဘုရားဖူးထွက်ခိုက် သထုံမြို့သို့ ရောက်

သောအခါ ထမင်းဆိုင်တစ်ဆိုင်တွင် ထမင်းဝင်စားကြသည်။ ကံအားလျော်စွာ ထိုထမင်းဆိုင်တွင် ဂုတ်သုတ်ရွာမှ အနီးဆိုသူ အဘွားတစ်ယောက်နှင့် ဆုံမိကြသဖြင့် အဘခေါင်နှင့် ဦးစံဖေအကြောင်းကို စုံစမ်းမေးမြန်းကြည့်မိသည်။

“ကျုပ်တို့နဲ့တော့ မဆုံခဲ့ပါဘူး။ အဘိုးအဘွားတွေက တော့ ပြောကြတယ်။ အရူးလိုနေပေမယ့် တော်တော် တန်ခိုးကြီးတယ်လို့ ပြောတယ်။ သူတို့ ဆေးကုပေးလို့ ပျောက်တဲ့ လူတွေဆိုတာ မနည်းဘဲတဲ့။ သူတို့ကိုတွေ့ရင် ထိုင်ကန်တော့ ကြတဲ့လူတွေ များလာတယ်။” ဆောင်းထားတဲ့ထီးကလည်း ကိုင်းနှစ်ချောင်းကနီနေတဲ့ ထီးစုတ်ကြီးပဲ။ စာကလည်း ရေးထားလိုက်သေးတယ်။ ဘာတဲ့ ကမ္ဘာရှင်ဘုရင်ဆိုလားပဲ” ဟူ၍ စာရေးသူအား သူသိခဲ့သူမျှကို ပြောပြခဲ့သည်။

ဆရာခေါင် ဆိုသည်မှာ ဝိဇ္ဇာတို့၏ ဦးစီးဥက္ကဋ္ဌ၊ လောကဦးညောင် အဘဘိုးမင်းခေါင်ဖြစ်ကြောင်းကို ထိုအချိန်က သူတို့မသိကြသေးပေ။ နောက်မှသိရ၍ ယူကျုံးမရဖြစ်ခဲ့ကြရလေသည်။ အဘအောင်မင်းခေါင်နှင့် ပတ်သက်၍ ပုပ္ဖားတောင်ကလပ် အဘထွက်ပွဲတစ်ခုတွင် ဦးမေဓာဝီ ဝေငှပေးခဲ့သော မေတ္တာစာကလေးတွင် အဘအောင်မင်းခေါင်ကြီး၏ ဂုဏ်ပုဒ်များကို အထင်အရှား ဖွဲ့ဆိုထားခဲ့လေသည်။

တို့အောင်မြေဝယ် သမ္ပန္နဓတ္တိ နှစ်တော်ရှိလျက် သီရိဘုန်းမော် ကမ္ဘာကျော်သား တေဇာထန်ပြင်း သိဒ္ဓိဝင်းလျက် လူမင်းနတ်တို့ ဦးခိုက်ကြံ့၍ နှစ်မြို့မွေမွေ၊ လွန်ကျေးသဒ္ဓါ စေတနာနှင့် ပူဇာသက်နှင်း၊ မင်းမင်းဦးညောင် ဘမင်းခေါင်ကို သိန်းထောင်တိုင်းရွာ လူတကာတို့ ရောက်လာသံသံ၊ ရှုမစဲဘဲ အောင်ပွဲသဘင် ညီလာဝင်ရှင့်...။

ဟူ၍ ဖွဲ့ဆိုထားသော မေတ္တာစာကလေးသည်လည်း အဘအောင်မင်းခေါင်သည် အမှန်ပင် ကမ္ဘာရှင်ဘုရင်ကြီးဖြစ်ကြောင်း ထင်ရှားစွာ ဖော်ပြနေ လတော့သည်။

ဂန္ထီရဆရာစံ

မှီငြမ်းမြ

- ၁။ ဝိဇ္ဇာပေါင်းချုပ်ကြီး (ပထမတွဲ) မောင်ပန်းမွှေး
- ၂။ ကိုယ်တိုင်လေ့လာတွေ့ရှိချက်များ

ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် နိုမိတ်တဘောင် ကဗျာများ

ချစ်မုန်းငြိမ်း

“သတ္တရာပ် တွက်စစ်ခါ အကုန်မပြချင်ဘု
သုညငယ်နှစ်လီကျော်တော့
ပြည်တော်ကိုကလော်မယ့် ကိန်းဟာက
တစ်ခုမှာ ကပ်သိမ်းလို့ နှစ်ခုကိန်းဓာတ်ပါ
သုံးခုကိန်းနှစ်မဟာရယ်
လေးခုမှာ ဝိဇ္ဇာမင်း
ငါးခုမှာဘုရားလှူ။ သိကြားကူစိတ်ဓာတ်သန်ရှင်း
ဇမ္ဗူဒိပ်ကျွန်းလက်ရာမှာ ထွန်းတက်ခါပ ဝင်း
လွမ်းလျက်သာ ဓမ္မမင်းတို့ ခဏချင်းပေါ် ဖယ်
လှမတန်တူတန်မှုကိုဖြင့်
ပုရန်စသိမ်းပါတော့မယ်
နာမ်ဓာတ်က ရုပ်ခြယ်လျှင် ဟုတ်တ ကယ်ဂုဏ်ပြလို
မနုဿတူနှစ်ဖော်ကွဲတော့နော်
ဗြဟ္မာမင်း မေတ္တာခေါ်သည်
သစ္စာတော်ထိန်းကြတော့လေး။”

“ဘကြီးသိုက်က ကဗျာတွေ ဘာတွေ ရွတ်လို့ပါ
မဂ္ဂဇင်းတိုက် ပိုပိုနဲ့တူတယ်”

“ဟကောင်ရ... ဒါ ငါ့ပါးစပ်ထဲက ကဗျာမဟုတ်
ဘူးဘူး ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် မပေါ်ခင်က တို့တိုင်းပြည်
မှာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ယောက် ပေါ်လာမယ့် ပုဗ္ဗနိမိတ်ကဗျာ
လေးတွေ အေး... ဘိုးမင်းခေါင်ပေါ်လာပြီးနောက်မှာ ဒီ
ကဗျာလေးနဲ့ ကိုက်ညီမှုရှိမရှိ ရွတ်ဆိုပြီး တွေးကြည့်နေတာ
ပါဘူး”

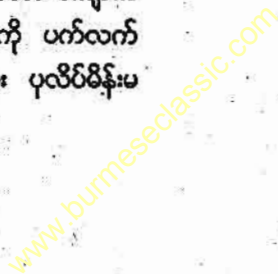
“ဘကြီးသိုက်ပဲ အစကပြောတော့ ဒါတွေမယုံဘူးဆို”
“ယုံတာ။ မယုံတာထက် ဒီပုဂ္ဂိုလ်ဟာ တို့တိုင်းပြည်
မှာ အမှန်တကယ်ရှိခဲ့တဲ့လူတစ်ယောက်ကွ။ ထူးခြားမှုတွေ
လည်း အများကြီးရှိခဲ့တယ်။ သတ္တဝါတွေကိုလည်း တတ်နိုင်
အထောက်အပံ့မကြည့်ဘူးတယ် မဟုတ်လား။ တစ်ခုတော့

ရှိတာပေါ့ကွာ။ ဒါနမျိုးစေ့ မရှိခဲ့တဲ့သူကို ဘယ်လောက်ပဲ
ချမ်းသာအောင်လုပ်ပေးချင်ပေမယ့် လုပ်ပေးလို့မရပါဘူး။ ဒီလို
ပဲ သီလမျိုးစေ့မရှိတဲ့သူကို အသက်ရှည်ရာ အနာမဲ့ကြောင်း
လုပ်ပေးလို့မရပါဘူး။ မြတ်စွာဘုရားဟောခဲ့တဲ့ ကံ ကံ၏အကျိုး
ကို ကျော်လွန်ပြီးကတော့ ဖြစ်မလာနိုင်ပါဘူး”

“ဟုတ်ပါပြီအဘရာ။ ဘိုးမင်းခေါင်အကြောင်း ဆက်
ပြောပါဦး။ ကျွန်တော်သိချင်လို့ပါ”

“အေး... စောစောက ကဗျာလေးအကြောင်း ပြန်
ကောက်ရအောင်။ သုညငယ်နှစ်လီကျော်တော့ ဆိုတာက
၁၃၀၀ ပြည့်ကျော်တဲ့နှစ်တွေမှာ တိုင်းပြည်မငြိမ်းချမ်းဘဲ ဘေး
ဒုက္ခတွေ တဲ့ရောက်မယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်ကွ။ ဒါကြောင့်
အောင်မင်းခေါင်အရှင်ဟာ သူ့ရဲ့ စရဏအလုပ်တွေ လုပ်နေတဲ့
နမ္မဓရချောင်းကနေ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်မှာ ထွက်ခွာလာတာ
ပုပ္ဖာတောင်ကို တစ်ရွာဝင်တစ်ရွာထွက်နဲ့ ခြေလျှောက်ခဲ့
ရတယ်။ တောင်ခြေရောက်တော့ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းတစ်
ကျောင်းမှာ ခွင့်တောင်းပြီး တည်းခိုနေတယ်။ အဲဒီအခါမှာ
အနီးအနားမှာရှိတဲ့ ရွာသူရွာသားတွေက သူ့ကို အရှူးကြီးဆို
ပြီး ပြောဆိုနေတာပြောကြပြန်တယ်။

ဒါနဲ့ သူဟာ ရွာသူရွာသားတွေ အပြစ်ဖြစ်မှာစိုးရိမ်ပြီး
ကျောင်းဝင်းအတွင်းမှာရှိတဲ့ ပစ်ထားတဲ့ကာပျက်ကြီးကို စက်
နှိုးပြီး ကျောင်းပန်းတောင်းနဲ့ အသွားအပြန် မောင်းပြလိုက်
တော့မှ ရွာသားတွေလည်း ထိတ်လန့်ပြီး ဝန်ချတောင်းပန်
ကြသတဲ့။ အဲဒီကစပြီး ဘိုးမင်းခေါင်ရယ်လို့ ထင်ရှားကျော်
ကြားလာခဲ့တယ်။ ဒါကို ကျောက်ပန်းတောင်းမှာရှိတဲ့ ပုလိပ်
အဖွဲ့က မသင်္ကာဘဲ ခဏခဏ သွားရောက်စစ်မေးကြပြန်
ရော။ ဒီတစ်ခါတော့ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ဟာ ကျောက်
ပန်းတောင်း ဂိတ်တဲရှေ့မှာ ဦးထုပ်တစ်လုံးကို ပက်လက်
ဆောင်းပြီး သွားထိုင်နေသတဲ့။ မကြာပါဘူး ပုလိပ်မိန်းမ

တွေဟာ ဝါးလုံးကို မြင်းလိုစီးပြီး လမ်းပေါ်မှာ မြင်းဆိမ်းက ကြတော့ လူတွေက ဝိုင်းကြည့်ပြီး ရယ်ကြတာပေါ့။ ဒီတော့မှ ဘိုးမင်းခေါင်ဟာ ဦးထုပ်ကို အတည့်ပြန်ဆောင်းလိုက်တယ်။ ကနေတဲ့မိန်းမတွေ ရှက်ပြီးပြန်ပြေးကြသတဲ့။ ဘိုးမင်းခေါင် လည်း ချက်ချင်း ပျောက်သွားတယ်။ နောက်တော့ မူလိပ်တွေ ဟာ ဘိုးမင်းခေါင်ကို စစ်ဆေးတာတွေ မေးမြန်းတာတွေ မလုပ်ဘဲဘူးတဲ့။

ကဗျာအကြောင်း ပြောနေရင်းက ဘေးချော်သွားပြန် ပြီး ဘိုးမင်းခေါင်ရဲ့ သိဒ္ဓိအစွမ်းတွေက ပြောရင်ကုန်နိုင်စွမ်း မရှိတော့ဘူး။ ကဗျာမှာ ကျွန်တို့အပိုအတွေ့က သိပ်ပြီး အဓိပ္ပာယ် ဖော်စရာ မလိုပါဘူး။ ၁၃၀၀ ပြည့်နှစ်ကျော်ပြီး ၁၃၀၄ ခုမှာ ဝိဇ္ဇာတစ်ပါးပေါ်မည့်အကြောင်း ၁၃၀၅ ခုမှာ သီကြားမင်းရဲ့ အကူအညီနဲ့ သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေ လုပ်မည့်အကြောင်း ပြီးတော့ သိပ်ကြာကြာမနေဘဲ ထွက်ရပ်စခန်းကို ကြွမြန်း မှယ်အကြောင်း ပေါ်ထွက်လာတဲ့ ဗုဒ္ဓနိ ဗိတ်ကဗျာလေးပါ။ နှစ်စာတ်က ရုပ်ချယ်လျှင် ဟုတ်တကယ်ဝယ်ပြလို ဆိုတဲ့ အပိုဒ်က နှစ်စာတ်က ရုပ်ခန္ဓာကို စွန့်ခွာသွားခါနီးမှာ ထူးခြား မှုတွေ ပြသွားမယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်။

ထကယ်လည်း ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ဟာ သူ တပည့်တွေကို သာသနာပြုလုပ်ငန်းတွေလုပ်ဖို့ မြန်မာပြည် အရပ်ရပ်ကို လွှတ်ခဲ့တယ်။ တပည့်တွေဆိုတာကလည်း ဆရာ ကျင့်ကြံနေတဲ့ လုပ်ငန်းစဉ်အတိုင်း တစ်သဝေမတိမ်း လိုက် နာအားထုတ်နေတဲ့သူတွေဆိုတော့ တော်ရုံပုဂ္ဂိုလ်တွေတော့ မဟုတ်ကြဘူး။ ထွက်ရပ်လမ်းကို သွားခါနီးမှာ တပည့်တွေဆီ စာပို့ လှူကြွယ်ခြင်းမရှိဘဲ သူ့အနားကို ရက်ပိုင်းအတွင်း လူ စုံတက်စုံ ရောက်လာကြတယ်။ တပည့်တွေက ဆရာပင်ပန်း မှာစိုးလို့ ရှေ့ဆက်လုပ်ရမယ့် လုပ်ငန်းစဉ်တွေကို စိတ်နဲ့ လျှောက်ထားကြသတဲ့။ အဲဒါကို ဆရာလုပ်တဲ့သူက ကိုယ် အမှုအရာနှင့် ဖြေကြားအမိန့်ပေးတာလည်း ထူးခြားချက် တစ်ရပ်ပါ။

တပည့်တွေကြားထဲမှာ ထိုင်နေတဲ့ ဓာတ်ပုံဆရာတစ် ယောက်က ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ကို ဓာတ်ပုံရိုက်ချင် ကြောင်း စိတ်ထဲက ခွင့်တောင်းလိုက်တော့ ဘိုးမင်းခေါင်ဟာ ထထိုင်ပြီး ကိုယ်ကိုမတ်မတ်ထားလိုက်တယ်။ အဲဒီနောက်

ဓာတ်ပုံဆရာဟာ တောင်ပေါ်မှာရှိတဲ့ စေတီတစ်ဆူကို ဓာတ် ပုံရိုက်ပြန်တယ်။ ဒီတစ်ခါတော့ စေတီနေရာမှာ စေတီပုံပေါ် ဘဲ ဝိဇ္ဇာတစ်ပါးရဲ့ပုံ ပေါ်နေသတဲ့။ ဒါပေမယ့် ဒီလိုထူးခြား မှုတွေဟာ ဘိုးတော်ရဲ့တပည့်တွေအတွက် သိပ်မထူးခြားဘူး လို့ ဆိုရမှာပဲ။ ဒါကြောင့် သူတို့က လူကြားထဲမှာ ဖြစ်ရပ် တိုင်းကို ချမပြောဘူး။

“အဘယ့်ကို ဖြတ်ပြီးမေးရဦးမယ်။ ဘိုးတော်အောင် မင်းခေါင်ကို ဘယ်နှစ်မှာ မွေးခဲ့တာလဲ။ ထူးခြားတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ် ဆိုတော့ မှတ်တမ်းမှတ်ရာတွေ ရှိမှာပေါ့”

“ရိုပီပြီလားကွာ။ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ကို ၁၈၈၀ ပြည့်နှစ် မေလ ၂ ရက်မှာ အဘဦးအောင်ပု၊ အမိ ဇော်မင်း သစ်တို့က ပုပ္ဖားတောင် အရှေ့မြောက်ဘက်မှာရှိတဲ့ စင်မြင့် ရွာမှာ မွေးဖွားတယ်လို့ သိရတယ်။ ဒါပေမယ့် ဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင် ထွက်ရပ်လမ်းကိုသွားပြီးနောက် သုံးလ လောက်အကြာမှာ စာပြုဆရာကြီး ဦးပေါ်ဦးရေးတဲ့ ထွက် ရပ်ပေါက်ရာဝင်းမှာတော့ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင် ဘယ်နှစ် မှာမွေးခဲ့တယ်ဆိုတာကို အတိအကျပြောနိုင်သူမရှိလို့ ရေးထား တယ်ကွာ။

ထားပါတော့ကွာ။ ဝိဇ္ဇာတွေအတွက် ရုပ်ဟောင်းစွန့် ပြီး ရုပ်သစ်နဲ့ နေရတဲ့ကိစ္စက ခက်ခဲလှပဲခဲခဲရှိဟန် မတူပါဘူး။ ရုပ်ကိုမသုံး နှစ်ကိုသုံးမည်လို့ ဆိုထားတဲ့အတွက် နှစ် သက်ကို သူတို့ကိစ္စတွေ မပြီးမချင်း ဆန့်ချင်ဆန့်ထားမှာပေါ့။

ငါသိသလောက် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ရဲ့ သာ သနာပြုလုပ်ငန်းအစက ငါတို့ရဲ့ သီပေါဘုရင်ပါတော်မူပြီး တစ်တိုင်းပြည်လုံး နယ်ချဲ့အင်္ဂလိပ်လက်အောက် ရောက် သွားတဲ့အချိန်မှာ သာသနာတော်ကြီး မြန်မာနိုင်ငံက ကွယ် ပျောက်သွားမှာ စိုးရိမ်သွားတယ်။ ဒါကြောင့် ၁၂၅၀ ခုနှစ်မှာ ရှင်မထီးဆရာတော်၊ ဆံရှည်ဆရာတော် ဦးကောဏ္ဍည ပထမပြည်ရသေ့ဦးအောင်၊ တောင်ငူဦးအောင်၊ ဗန်းမော် ဦးအောင် စတဲ့ ဝိဇ္ဇာခိုင်ရဲတွေနဲ့ တိုင်ပင်ပြီး ဝိဇ္ဇာခိုင်ရဲအဖွဲ့ကြီးကို စတင်ဖွဲ့စည်းခဲ့တယ်။ ၁၂၆၆ မှာ သာသနာပဏ္ဍိတ်ရိုက်နှက် ရမည်သင်နယ် ရွှေမြေတင်တောင်မှာ သီတင်းသုံးနေစဉ် ရဟန်းတော် ဦးခန္တီကို သာသနာ့ဓာတ်ဝင် ပါရမီရှင်တစ် ယောက် ဖြစ်နေလို့ သာသနာပြုဖို့ ရွေးချယ်လိုက်ကြတာပဲ။

အဲဒီအခါမှာ ဦးခန္တီလည်း ရဟန်းဘဝကနေ ရသေ့ပြောင်း
ဝတ်ပြီး ဝိဇ္ဇာခိုရ်တွေရဲ့ ညွှန်ကြားချက်အတိုင်း မန္တလေး
တောင်ကစလို့ ဘုရားတည်၊ ကျောင်းစရပ်တွေဆောက်ပြီး
သာသနာ့ဓာတ်တိုင်ကြီးကို စိုက်ထူတော့တယ်။

အဲဒီအချိန်မှာပဲ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်နဲ့ ယက္ခန်း
စင်တောင်ဆရာကြီး ဦးစီးတဲ့ ဝိဇ္ဇာခိုရ်အဖွဲ့ကြီးဟာ တိုင်းပြည်
ကို ကြေညာစာတွေဝေလိုက်တယ်။ မင်းလည်း ကြားဖူးမှာ
ပေါ့ နားထောင်

“ဘုရားလေးငယ်ငယ်၊ ကိုးတောင်ပြည့်တည်၊
ငယ်သာငယ် ကယ်ဆယ်မည့်ဘုရား။
ဓာတ်ကောလီ သုံးဆယ်ပြည့်အောင်ကွယ် ဖူးကြ
အများ...တဲ့။

တိုင်းသူပြည်သားတွေ ကပ်ကြီးသုံးပါးကနေ ကျော်
ထွားရအောင် တိုင်းပြည်အနှံ့အပြားမှာ ကိုးတောင်ပြည့်စေ
တီတော် တည်ထားကိုးကွယ်ဖို့ တိုက်တွန်းနှိုးဆော်လိုက်တဲ့
ထကြာဆိုပါတော့။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ဘိုးတော်အောင်မင်း
ခေါင်ရဲ့တပည့်တွေဟာ နိုင်ငံအနှံ့ နေရာခွဲပြီး ကိုးတောင်
ပြည့်စေတီတွေ တည်ကြတော့တယ်။

တကယ်တော့ ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ဟာ ဘုရား
ဆုပန်ထားတဲ့ ယောက်ျားမြတ်ကွ။ သမထနဲ့ ဝိပဿနာကို
တောထဲတောင်ထဲမှာ စွမ်းစွမ်းတမံအားထုတ်ခဲ့တယ်။ ဒါ
ကြောင့်လည်း ထူးထူးခြားခြား စွမ်းပကားတွေ ရခဲ့တာပေါ့။
ရခဲ့တဲ့ စွမ်းပကားတွေကို သာသနာပြုခြင်းဆိုတဲ့ အလုပ်နဲ့
ပါရမီတွေဖြည့်တယ်။ ဘိုးတော် အောင်မင်းခေါင်ဘဝမှာ
ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ရဲ့အသိ၊ ယုဒကော်အောင်မင်းခေါင်ရဲ့
ဉာဏ်နဲ့ပဲ ပါရမီဖြည့်လို့ရမှာပေါ့။

သူ့ကိုယ်သူ ဘုရားလောင်းဖြစ်ကြောင်း ဝန်ခံထားတဲ့
ထဗျာတစ်ပုဒ် ကို သူ့ကိုယ်တိုင် စပ်ခဲ့တယ်။ နားထောင်
ငါဆိုပြမယ်။

ဗုဒ္ဓဂုံဉာဏ်ဇောညို့၊ သမ္မောဓိလောင်း၊ လျာ
တတ်ပေါင်းစုံစုံနှင့်၊ ပရိကြာဓ်အာရင် ပွင့်မည့်ချိန်ခါ
သောင်းလောကစကြဝဠာ၊ ထက်မြဲပွားတုန်နည်း။
စက္ခုငယ်ပညိုခြေနှင့်၊
ထိန်သပြေ သိရသရေကုတ္တိဖျားဆီက

ကြားလိမ့်သတည်း။

မြူခြေငယ်ရွန်းပါ မြဝန်းတဲ့ရစ်နေ
ဖောင်ပေါ်နေမရိပ်ခင်ကာ၊

အောင်တော်မှ ရွှေကရဝိက်ကို
ကြိုးတိတ်တိတ်ဖြေ၊

သို့ပါသော် တအားဆွဲတာကြောင့်
မသွားဘဲဆိုင်းရခြေ လှိုင်းလေကငြိမ်တုန်း၊

တက်မကိုကိုင်း ရွက်စမြိုင်မြိုင်နှင့်
ဆိုင်သိတွေ ခိုလို့စီးရအောင် မီးပြုပါဦး

သိမ်းလိုက်ပါအေ၊ ခွေလိုက်ပါကြီး
မြစည်သူကန်က၊ ရေခွဲတဲ့ကြီး။

ဓမ္မတဲ့သာလာ၊ အောင်သဘင်ဆင်ယင်တဲ့ပွဲ
နဲ့ကြသုငါ၊ မြတ်ဘိုးတော်ဂုဏ်ဟိတ်ကြောင့်

ဓုနို့မိတ်အနိစ္စာ၊ တဆိတ်စာမသန်း
စီးပွားရွှေငွေနှင့်၊ အထွေထွေရေလိုပေးခဲ့မယ်

အေးမြရွှင်လန်း။

တဲ့။ ဒီကဗျာကို နမားခရကျောင်းမှာ ခေတ္တနေထိုင်ပြီး
သာသနာအောင်ပနက် ဆောင်ရွက်နေခိုက် ပါရမီရှင်တွေ
သိထားနှင့်ရအောင် ကြိုတင်ရေးထားတဲ့ ဗောဓိလောင်း လမ်း
ညွှန်ကဗျာလို့ သိရတယ်။ တစ်အပိုဒ်က ဘုရားလောင်းဖြစ်
ကြောင်း ဝန်ခံထားတာပဲ။ နှစ်အပိုဒ်ကျတော့ ဝိဇ္ဇာတို့ပျော်တဲ့
အရပ်မှာပဲ သူနေချင်တော့ပေမယ့် သာသနာအတွက် နောက်
ကြောင်းမအေးပုံကို ပြထားတယ်။ သုံးမှာက တိုင်းသူပြည်
သားတွေကို ကယ်တင်ဦးမယ်လို့ အဓိပ္ပာယ်ရတယ်မောင်ရ။

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ကို အများက အရိမေတ္တယျ
ဘုရားလောင်းရယ်လို့ ယူဆကြတယ်။ ဒါပေမယ့် တချို့သော
ပညာရှိကြီးတွေက ဒီဘဒ္ဒကမ္ဘာမှာ ငါးဆူမြောက်ဖြစ်တဲ့
အရိမေတ္တယျဘုရားလောင်း ပွင့်ပြီးမှ နောက်လာမယ့်တစ်ခု
သော မဏ္ဍကမ္ဘာမှာ စန္ဒကူးဗောဓိပင်ရင်းမှာပွင့်မယ့် ရာမ
ဘုရားဖြစ်တယ်။ အဲဒီအချိန်ဟာ လူတို့ရဲ့ အသက်ဟာ ကို
သောင်းတန်းမှာရှိတယ်လို့ ဆိုကြပြန်တယ်။ အေးလေ ဘာပဲ
ဖြစ်ဖြစ် ငါတို့ဘုရားရှင်ဂေါတမရဲ့ ကျန်ရစ်တဲ့သာသနာကို
စောင့်ရှောက်ကြဖို့သာ အဓိကပါ။

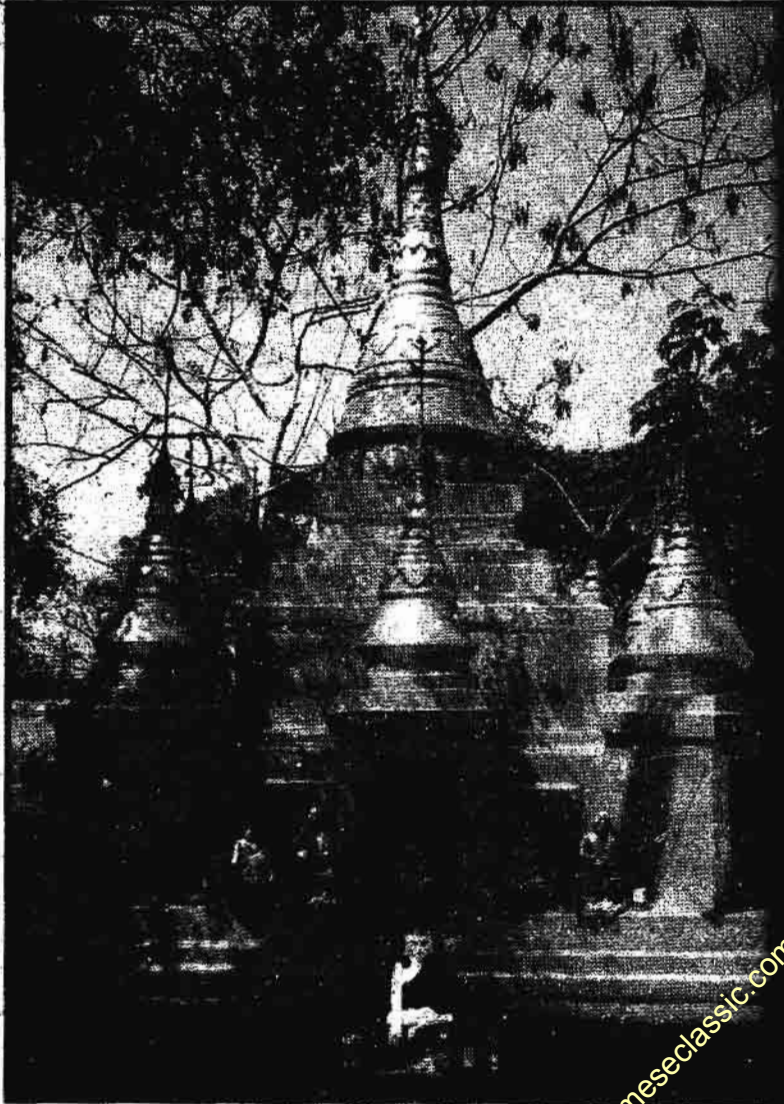
ချစ်မှန်းခြင်း

အောင်မင်းခေါင်ဓမ္မစေတီတော်

ပုဒ္ဒဂ္ဂနိယပွဲ ကျင်းပပူဇော်

မင်းတိုင်ပင်(မြရောင်မြေ)

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ၏ ဖိတ်ကြားချက်အရ ကျွန်ုပ် ရန်ကုန်မြို့ ပန်းဘိုတန်းဆိပ်ကမ်းမှ ဒလဘက်ကမ်းသို့ ချယ်ရီ-၃ သင်္ဘောစီး၍ သွားခဲ့၏။ ထို့နောက် ဆိုင်ကယ်ကယ်ရီ ညီလေးအား ညောင်သာယာကွင်းသို့ ခေါ်ကာ ကျွန်ုပ်တို့လမ်းမှားပြီး သပြေကုန်းရွာသို့ ရောက်သွားကြသည်။ ထိုရွာတွင် အလွန်သပ္ပာယ် တင့်တယ်လှသော စေတီတော်များစွာကိုဖူးခဲ့ရပြီး ထိုစေတီမဟုတ်၍ ဆိုင်ကယ်ပြန်လှည့်ကာ လက်ခုပ်ကုန်း-ဒလလမ်းအတိုင်း မောင်းနှင်ပြီး မှ ကွင်းထဲတွင် မဏ္ဍပ်နှင့် သာသနာ့အလံ ထိုးထားသည်ကို တွေ့ရပြီးနောက် ဆရာဦးအောင်သူမှ လက်ပြန်တံဆက်နေသည်ကို မြင်ရပါသည်။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်တို့ ကွင်းထဲသို့ ဝါးတံတားလေးကိုကျော်ပြီး လယ်ကွင်းကို ဖြတ်လိုက်ရတော့၏။ လယ်ကွင်းထီးတည်းကြီးထဲ အိမ်နှစ်လုံးသာရှိ၏။ မဏ္ဍပ်သို့ဝင်လိုက်သည်နှင့် ဆရာတော်များ ကြွရောက်သီတင်းသုံးနေသည်ကို တွေ့ရပြီး ဦးခင်မောင်မှ စေတီအား ကြည့်ညှိနိုင်ရန် ခေါ်ဆောင်ခဲ့၏။ ကျွန်ုပ် စေတီလေးအား ကြည့်ညှိပြီးနောက် မဏ္ဍပ်သို့ပြန်ဝင်

အောင်မင်းခေါင် အောင်ဓမ္မစေတီတော်

သောအခါ ဆရာတော်ကြီးမှ တရား
တော်များ ချီးမြှင့်၊ ငါးပါးသီလခံယူကြ
ပါသည်။ ထို့နောက် လှူဖွယ်ဝတ္ထု အစု
စုတို့ကို ရေစက်သွန်းချ အမျှပေးဝေ
ကာ သာအေးနမောဒနာ ခေါ်ဆိုကြပါ
တော့သည်။ ပြီးနောက် နေဆွမ်းဆက်
ကပ်၍ ဆရာတော်ခြောက်ပါး ဆွမ်းများ
ဘုဉ်းပေးနေစဉ် ကျွန်ုပ် မှတ်တမ်းအတ်
ပုံများ ရိုက်ခဲ့၏။

“ကဲ...ဆရာ၊ မှတ်တမ်းအတ်ပုံ
ထိုသလိုရိုက်ပါ။ ဟိုမှာကန် အဲဒီနားမှာ
ဘုရားရုပ်ပွားတော်တွေလည်း ဖူးပါ။
နောက်ပြီး...ကိုခင်မောင်နဲ့ ဒေါ်အေး
ကြည်တို့ မိသားစုပုံတွေလည်း မှတ်
တမ်းတင်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ၊ စိတ်ချပါ”
“ဆရာတို့လာတာကို ကျွန်တော်
သိပ်ကျေနူးစားတင်ပါတယ်။ ဒါက ကျွန်
တော်လန်း မအေးကြည်လို့ ခေါ်တယ်။

နဂါးရုံဘုရားနှင့် ရဟန္တာပုံတော်များ

ဟိုဟာက ကျွန်တော့်သား မောင်မောင်
အေး။ သူ့လန်းစန်းစန်းအေး။ ဒါက ကျော်
ကျော်အောင်၊ သူ့ရဲလန်းက အေးအေး
အောင်။ နောက်တစ်ယောက်က သား
ပဲ။ သူက ကျော်ကျော်မောင်။ သူ့လန်း
က စန်းစန်းဝင်း။ ဟိုဟာတွေက ပုစုခရ

သူတို့မွေးထားတဲ့ ကလေးတွေ၊ မြေး
တွေပေါ့ဗျာ။ ကျွန်တော့်လန်းက လေငန်း
လိုလို အာရုံကြောဖြစ်နေတယ်”

“အေးကွ...ဒေါ်အေးကြည်က
သိပ်စိတ်ကောင်းရုံတာ။ ပဲဟင်းချက်
လည်း သိပ်ကောင်းတယ်ကွ။ လက်ရာ
နဲ့ စေတနာကတော့ လွန်ပါရော။ မင်း
တို့ကို စားစေချင်တယ်”

“တစ်ခုပြောရဦးမယ်။ ခု ဘုရား
ပွဲတော်ကို ကျွန်တော့်သား မောင်မောင်
အေးက ကမကထလုပ်ပြီး လှူပါတယ်။
သူက ဟိန္ဒူ၊ နွားဘေးမဲ့လွတ်ပွဲမှာလည်း
ဥက္ကဋ္ဌပါ။ သူ ဦးဆောင်ပါတယ်။ ကျွန်
တော်တို့ကတော့ အသက်လည်းကြီးပြီ
ဆိုတော့ ကြည့်ညိုရုံပါပဲ”

“ဘုရားပွဲက ဘယ်တုန်းက စ
ကျင်းပတာလဲခင်ဗျ”

“နှစ်စဉ် ယခုလို တပေါင်းဆ
ဆန်း ၅ ရက်နေ့ ၁၃-၃-၂၀၁၆ နေမှာ
ပဲ ကျင်းပပါတယ်။ နှစ်ရက်တည်းပါ။

ထူးခြားဆန်းပြား ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ပုံတော်

ဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိတအား ဦးခင်မောင်၊ ခေါ်အေးကြည်မိသားစု၊ ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူတို့ ဆွမ်းကပ်နေစဉ်

ခပ်ကျဉ်းကျဉ်း ရိုရိုးလေးပါ။ တောဘုရား ပွဲလေးပါပဲ။ ဆွေမျိုးမိသားစုတွေနဲ့ပဲ ကျင်းပပါတယ်။ အခု ဘုရားတည်က တည်းက ဦးအောင်တဲ့ဆရာတော်ကြီး က သပြေကုန်းကျောင်းတိုက် ဆရာ တော်ကြီးဦးပဏ္ဍိတပဲ အစစအောင် ရွက်တယ်။ ဩဝါဒခံယူပါတယ်။ ခုနက တရားဟောတဲ့ ဆရာတော်ကြီးပါပဲ ခင်ဗျာ”

“ဆရာဦးခင်မောင်တို့ ဒီညောင် သာယာကွင်းမှာနေတာ ဘယ်လောက် ကြာပြီလဲခင်ဗျာ”

“ဒီလို ဆရာရေ...ဟိုဘိုးစဉ် ဘောင်ဆက်ကတည်းကဗျ။ ကျွန်တော် အဖေက ဦးမှတုကြီး(ဟိန္ဒူ) ကျွန်တော် အဖေက ခေါ်ဆာရင်(ကရင်) တိုင်းရင်း သားတွေ။ အဖေတို့က လယ်ဧက ၁၀၀ ကျော်ပိုင်တာ။ ဒီတစ်ကွင်းလုံး ညောင် ကားယားကွင်းမှာလည်း အဖေလယ်

တွေပဲဗျ။ ခုတော့ နည်းသွားပါပြီ”
“ဟုတ်တယ်ကွ။ ကိုခင်မောင်တို့ လယ်တွေချည်း။ ခုလည်း လယ်ဧက ၅၀ ကျော်ကျန်သေးတယ်။ သူက

ဗုဒ္ဓပုံတော်များရှေ့ ဆရာပထမဦးအောင်သူ၊ ခေါ်အေးကြည်နှင့် ဦးခင်မောင်တို့ ဆတူတွေ့ရစဉ်

သူငွေပဲ”
“ဦးအောင်သူကတော့ ပြောပြီ။ ဟုတ်တယ်...ဟုတ်တယ်။ ဟားဟား ဟား”
“ကျွန်တော် ပိစိလေးကတည်း က ဒီကွင်းမှာနေတာ။ လူပျိုဖြစ်ပြီး ဒိမ်းထောင်ကျတော့ မအေးကြည်နဲ့ အကြောင်းပါ။ ဒီလယ်ပဲလုပ်။ နွေဦး ကွင်းထဲမှာပဲ နေကြတာ။ ကျွန်တော်တို့ က ဘာလုပ်သလဲ စပါးစိုက် စပါးစိုက် ပြီး အလုပ်ကမရှိတော့ဘူး။ ကလေး တွေကလည်း များများလာတော့ ကြီး စားရှာကြာ ရုက္ခ လုပ်ရတာပေါ့။ ဒီတော့ ကျွန်တော်တို့သိမှာ ရေရရှိက အဓိက။ မဟာ ဒီရေကန်ထဲကရေကို အကောင်း ထားပြီး သောက်ရ ချိုးရတာ။ ရေက ငန့်တယ်။ စစ်သုံးရတယ်။ မိုးရေကို ရေကန်နဲ့ လှောင်ထားရတယ်။ အဲ... ”

အဲ...အဲ ဒါမှ သုံးရတာပဲ။ ဒီကွင်းက ကျွန်တောသင်ထားတယ်လို့ ရှေးလူကြီးတွေက ပြောခဲ့တာကို မှတ်ထားရပါ့တယ်။

“ဟုတ်ကဲ့၊ ကွင်းကြမ်းတယ်ဆိုတာကရော ခင်ဗျာ”

“ဒီလိုဆရာရဲ့ ဟောဒီ ညောင်ထားယားတို့ ညောင်ပင်သာယာကွင်းတွေက မြွေပွေး၊ မြွေဟောက်၊ ငန်းတော်ကျားမြွေတွေ သိပ်ပေါတာ။ ညစ်ညစ်ညစ်ညစ်ဆိုရင် မသိလိုရှိရင် ခွင့်လွှတ်တယ်။ သတိပေးတယ်။ သိလျက်သာနဲ့ လုပ်လို့ကတော့ မာကလသွားမယ်။ အဲဒီလောက်ကြမ်းတယ်။ သတိထားရတယ်ဗျ”

“ဟုတ်လားခင်ဗျာ တော်တော်ကြမ်းတာပဲ”

“မှားလို့ရှိရင် ခု ကိုခင်မောင် အိမ်ရှေ့ မြေမက်ကွဲထဲက မြွေဟောက်ကြီး ထွက်ပြီး ပါးဖျဉ်းခွက်ပြတယ်။ တောင်းဖန်လိုက်မှ မြန်မြန်သွားပြီး မြန်ဝင်သွားတယ်”

“ဟုတ်တယ် ဆရာ၊ ဆရာဦးအောင်သူ အသိဆုံး။ ဒီဘုရားတည်တုန်းက ဆရာကိုယ်တိုင် ရှိတာပဲဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆက်ပါဦး”

“အဲဒီလို နွေရာသီရောက်ပြီဆိုရင် ကျွန်တော်တို့ သောက်ရေ သုံးရေ ရှားပါးလို့ အိမ်နားမှာ ကန်တူးကြရတယ်။ ဒါမှ ငိုတွင်းနိုးရွာတော့ ရေပြည့် နွေကျတော့ အဆင်သင့် သောက်လိုသုံးလို့ရတာ မဟုတ်လား။ ရေအသက် တစ်မနက်လေ ဆရာရဲ့ ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့ဟဲ့”

“အောင်မင်းခေါင်ဓမ္မစေတီ ၀ တည်ပုံလေး ရှင်းပါဦး”

“အဲဒီလို နွေရာသီမှာ ကန်တူးတော့ နေ့ခင်းဘက် သိပ်ပူတော့ ညကျရင် လသာသာနဲ့ သီချင်းလေးတအေးအေးနဲ့ တူးတာက သိပ်ပြီး ပြီးလွယ်တယ်။ မော်ရပန်းရမှန်းလည်း မသိဘူးဗျ။ ဒီတော့ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်တော်ဖနီး မအေးကြည်တို့ တစ်ယောက်ကတူး၊ တစ်ယောက်သယ်ပေါ့ဗျာ။ တူးကြပြီးတာ ညတိုင်းလိုလိုပဲ။ ငယ်လည်းငယ်သေးတော့ နင်လားငါလား အလုပ်လုပ်နိုင်ကြပါစာယ”

“ကိုခင်မောင်တို့ အဲဒီဘုရားတည်ဖို့ စတဲ့ ခုနစ်က မှတ်မိသေးလား”

“၁၉၉၂ ခုနှစ် ခုလို တပေါင်းလမှာပဲ။ တစ်ညမှာ ကျွန်တော်တို့ ထုံးစံအတိုင်းတူးနေရင်း ကျွန်တော်မိန်းမ မအေးကြည်က ဘာကြီးပါလိမ့်ဟု ဆိုတဲ့အသံကို ကြားတော့ ကျွန်တော်ပြေးပြီးတော့ မုန်းစမ်း မုန်းစမ်းဆိုပြီး ကိုင်ကြည့်တော့ ရုပ်တုဗျ။ တင်ပျဉ်ချိတ်လို့ ဒါကို ကျွန်တော် လရောင်နဲ့ကြည့်လိုက်တော့ အဘဘိုးမင်းခေါင်ရုပ်တု ဖြစ်နေတာ။ အဲဒီအားသင့်ပြီးတော့ မအေးကြည်... အဲဒါ အဘဘိုးမင်းခေါင် ရုပ်တုဟဲ့။ တို့ကိုးကွယ်တဲ့ ဘိုးတော်ပိုးလား... လား အိမ်ပြန်ကြမယ်။ တို့မနက်ကျရင် ရန်ကုန်က အမေစိန်ဆီ သွားပြမယ်လို့ ပြောပြီး မြန်ခဲ့တာပေါ့”

“ဒါဆိုရင် ဘုရားကျောင်းပေါ်မှာ တင်ထားပေါ့ရှင်လို့ မအေးကြည်က ကျွန်တော်ကို ပြောတယ်။ သူလည်း

အားရဝမ်းသာ ရှိခိုးပြီး ဆုတော့တောင်းတော့တာပေါ့”

“နောက်နေ့ ရန်ကုန်သွားပြရောလား”

“ဟုတ်တယ်။ ကျွန်တော်တို့လင်မယား အဘရုပ်တုကို ရေချိုးသန့်စင်ပြီး သန့်ရှင်းတဲ့ မျက်နှာသုတ်ပဝါနဲ့သုတ်ပြီး ရန်ကုန်က ဟို... ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်းမှာနေတဲ့ အမေခေါ်မြစ်နဲ့ သူ့သား သိပ္ပံဦးမြင့်ဦးတို့ဆီ ယူသွားတယ်။ ကျွန်တော်တို့ ဟို... သူတို့တိုက်ရှေ့ရောက်တော့”

“အမေစိန် အမေစိန်ရေ ကျွန်မတို့ပါ”

“ဟဲ့... ဘယ်သူတွေလဲတောင်းဪ... မအေးကြည်တို့ လင်မယားပါလား။ လာကြ... လာကြ... ထိုင်ထိုင်။ ညည်းတို့က ဘာကိစ္စရှိလို့လဲ။ ရေကြီးသုတ်ပျာနဲ့ မလွှဲစဖူး အလာထူးတော့ ငါဘာကုရမလဲ”

“ဒီမှာကြည့်ပါဦး အမေ၊ ရော... ယူကြည့်ပါ”

“ဟာ... အေးကြည်မရယ်။ ဝမ်းသာလိုက်တာကွယ်။ အဘက မှီဆီလာမယ်လို့ အိမ်မက်ပေးထားတယ်။ ကဲ... ကဲ... နင်တို့ အဘပုံတော်ကို ဘယ်လိုရခဲ့သလဲ ပြောစမ်းပါဦးဟဲ့”

“ကျွန်တော်တို့ ဖြစ်ကြောင်းကုန်စင်ကိုပြောပြလိုက်တော့မှ အမေကြည်က လှေကားအပေါ်သို့ ခေါ်သွားပြီးတော့ ဘုရားကျောင်းဘက်ရှိ ဝိဇ္ဇာကြီးများ ဓာတ်နန်းမှာ အဘဘိုးမင်းခေါင်ပုံတော်ကိုတင်ပြီး ဦးချကန်တော့ပြီးမှ”

“အဘရေ...သမီး ဒီနေ့ကစပြီး
အဘအမည်နဲ့ ဘုရားတစ်ဆူတည်ပါရ
စေဘုရား။ အဘ မစတော်မူပါ”

“အဲဒီလိုဆို အဘနဲ့ ဝိဇ္ဇာကြီး
တွေကို ကန်တော့ပါတယ်ဗျာ”

“နောက် ဒေါ်မြစိန်က ဘာပြော
သေးလဲ ဦးခင်မောင်”

“ဒီမှာ ငါ့သားနဲ့သမီး နင်တို့ကို
ငါ ထူးခြားတာပြောဦးမယ်။ မကြာခင်
က ငါအိပ်မက်မက်တယ်။ နင်တို့ကွင်း
ထဲမှာ ဘုရားတည်ရမယ်။ ဒါတင်ဘယ်
ဟုတ်မလဲ။ ခု နင်တို့နေတဲ့နေရာမှာ မြို့
သစ်ကြီး ဖြစ်လာလိမ့်မယ်။ ကြက်ယုံ
မကျစည်ကားလိမ့်မယ်လို့ အဘက
အိပ်မက်ထဲမှာ ပြောဖူးတယ်။ ဒီတော့
ငါ ခုတစ်ခါတည်းမေးမယ်။ နင်တို့
ဘုရားတည်ဖို့ မြေလှူနိုင်မလား။”

ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ကြီးနှင့် နာဂရိုင်း

“ဟုတ်ကဲ့ လှူပါမယ်လို့ ကတိ
ပေးပါတယ်လို့ ပြိုင်တူ ပြောလိုက်ပါ
တယ်”

“မိခင် ဘယ်နှစ်က တည်ထား
သလဲခင်ဗျာ”

“ကျွန်တော်နဲ့ အမေဒေါ်မြစိန်
သူ့သား သိပ္ပံဖြင့်ဦးတို့ သားအမိက
၁၉၉၂ ခုနှစ်မှာ ဘုရားဒါယကာ၊
ဒါယိကာမအဖြစ်နဲ့ပဲ ဒီအဘဦးအောင်
သူက ဦးစီးနာယကပြုလို့ ကိုးတောင်
ပြည့်စေတီတစ်ဆူ တည်ထားခဲ့ပါတယ်။
ကိုးနဝင်း၊ ဝိုးလင်းမှသိမယ် ဆိုတာပေါ့
ဆရာ”

“ဘွဲ့တော်ကို တယ်သူက ပေးခဲ့
တာလဲခင်ဗျာ”

“ဟောဒီ . . . ပထမဆရာကြီး
ဦးအောင်သူနဲ့ ဆရာတော်ကြီး ဦးပဏ္ဍိ
တို့တို့ ညှိနှိုင်းပြီး အောင်မင်းခေါင်ရုပ်တု
ရတနာအတွက် အောင်မင်းခေါင် ဓမ္မစေတီ
လို့ ပေးလိုက်ပါတယ်။ ခုတော့ ရွှေ
ဘုရားလေးလို့ လှူသိများလာကြတယ်”

“မြေကိုတော့ ဦးခင်မောင်တို့ သူ
တာပါလား”

ပထမဆရာကြီး ဦးအောင်သူ တည်ထားသော ဗုဒ္ဓရုပ်ပွားတော်များ

www.burmeseclassic.com

“မြေကိုတော့ ဟောမိ ဆာဒူး
ခင်မောင်၊ ဇနီးခေါ်အေးကြည်၊ သားကြီး
မောင်အေးနှင့်ဇနီး၊ အစိုးကားနှင့်ဇနီး၊
ထကြားနှင့်ဇနီးတို့က လှူဒါန်းကြပါ
တယ်”

“ဆရာ ခုနကပြောတဲ့အထဲ ဒလ
မြို့သစ် တည်မယ်ဆိုတာရော”

“ဟုတ်တယ် ဘုရားပန္နက်တော်
ထင်တဲ့နေ့ ဒလမြို့သစ် မြေတိုင်းထွာ
နေ ပြုလုပ်တည်ထားတာနဲ့ တစ်ပြိုင်
နက်ဝိပဲ ခုတော့ ကြက်ပျံမကျ စည်
ထားနေတာကို မောင်ရင်တို့ တွေ့ကြ
ပြီဟုတ်လား။ ဝိဇ္ဇာဓာတ်နဲ့ ကြိုတင်
ပြင်ပေးခဲ့တာ သိပ်မှန်တာပဲ မလွဲ
ဘူးကွယ်”

“ဆရာ ဆာဒူးဆရာခင်မောင်လို
ဆာလိုခေါ်တာလဲ”

“ဒီလို ဆရာခင်မောင်က ဟိန္ဒူ
လူမျိုးတို့ယုံကြည်မှုအတိုင်း သီဝဘုရား၊
အာဟိန္ဒ၊ ကာလီမန်မယ်တော်၊ သူရ
အာဟိ၊ လက်ချပ်မီးမယ်တော်၊ အပြင်
နာ အဘဘိုးမင်းခေါင်၊ ဘိုးဘိုးအောင်
အဖွဲ့ ဝိဇ္ဇာကြီးတွေပုံတွေလည်း ကိုး
လှယ်တယ်။ လာ... ဆရာခင်မောင်
ဘုရားကျောင်းသွားဖူးကြမယ်။ ဒီ
အထဲမှာ ဘုရားတွေ ငါတည်ထား
တာ”

“ဟုတ်ကဲ့ လာပါ လာပါ ဆရာ
ခင်မောင်၊ ဒီနေရာမှာ ကျွန်တော် ကန်တူးရင်း
တွေ့ရတာပါ။ အဲဒါ အခု ကျွန်တော်ကိုး
လှယ်ထားတဲ့ အဘဘိုးတော်အောင်
အဖွဲ့ ဝိဇ္ဇာတူပါခင်ဗျာ ဒီမှာကြည့်ပါ”

“ဟုတ်တယ် ဆရာဦးခင်မောင်
အဖွဲ့တော် လေးစားကြည့်ညှိတာ

ပါ။ ဒါကြောင့် ဆရာဦးအောင်သူက
ဆာဒူးလိုခေါ်တာနဲ့ တူပါရဲ့။ လှူဒါန်းခြား
ပေးမယ့် ဘာသာအယူဝါဒ တူသူထဲမှာ
ဆရာကို ကျွန်တော်လေးစားမိပါတယ်။”

“အဲ... တစ်ခုပြောရဦးမယ်။
ဘုရားတည်နေ့စဉ်မှာ ဘာလို ဓာတ်
ပျက်တယ်မသိဘူး။ လူတွေ သေကြ
တယ်။ သိုက်ကခေါ်တာနဲ့တူပါရဲ့။ တော်
တော်ကို စိတ်ဓာတ်ကျစရာဖြစ်တယ်။
တချို့ဆိုရင် ဘယ်ဆက်တည်တော့မှာ
လဲ”

“ဟုတ်တာပေါ့ ဆရာရယ်။ ကျွန်
တော်တို့က ဇွဲကောင်းကောင်းနဲ့တည်
နိုင်ကြတာ”

“ခုတော့ အောင်မြင်သွားပါပြီ။
အားလုံး စိတ်ချမ်းသာပြီမဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ ဆရာ တော်တော်
ပျော်သွားပါတယ်။ ဆရာတို့က ကျွန်
တော့်ကိုအားပေးတာ ပိုပြီးပျော်ပါတယ်
ခင်ဗျာ။ ဒီလို တကူးတကလာကြတယ်။
ကျွန်တော်တို့ချက်တဲ့ ထမင်းနဲ့ ပဲဟင်း
ကို မြိန်မြိန်သုံးဆောင်ပါဦး”

“ဟုတ်ကဲ့ ထပ်တူ ဝမ်းမြောက်
ပါတယ်ခင်ဗျာ။ အကြိမ်ကြိမ် သာဓုခေါ်
ပါတယ် ဦးခင်မောင်ခင်ဗျာ”

“ကဲ... ဆရာ ထမင်းသုံးဆောင်
ဖို့ ကြွပါခင်ဗျာ”

ဆာဒူးဦးခင်မောင်သည် အသား
မည်းမည်း၊ အရပ်ရှည်ရှည်၊ ဆံပင်များ
တွန့်လိမ်ကွေးကောက် ရှုပ်ထွေးလျက်ရှိ
၏။ စေတီ ရင်ပြင်တော်ပေါ်တွင် နေ့စဉ်
တံမြက်လှည်း၊ ဘုရားပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီ
မီး၊ ကပ်လှူပူဇော်ခြင်း၊ သူ၏ကျင့်စဉ်
သည် နွေရိုးဆောင်း ဘယ်သောအခါမှ

ခန္ဓာကိုယ်အပေါ်ပိုင်းတွင် အင်္ကျီဝတ်
လေ့မရှိ။ ထိုသို့ နိဗ္ဗာန်ဆောင်ရွက်ပြီး
လျှင် ရန်ကုန်ဘက်သို့ ခြေလှောင်လျှောက်
ရွှံလာသည်က သူ့ရဲ့နေ့စဉ်အလုပ်။ ဒါ
လည်း မြေလျှောက်ဝိဇ္ဇာတို့၏ ကျင့်စဉ်
တစ်ခုပါ။ ယခု အောင်မင်းခေါင် ဓမ္မ
စေတီတော်တွင် ရွှေသင်္ကန်းကပ်လှူ
ခြင်း၊ ကျောက်ပြားခင်းခြင်း၊ ရုပ်တုများ
အသစ်ပူဇော်ခြင်း၊ အမေမြန်မာ့နန်းနွယ်နှင့်
ဘုမ္မိယတို့နန်း ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်း၊
ဘုရားကြည်ညိုပြီး မြန်မာလူမျိုး ဗုဒ္ဓ
ဘာသာကဲ့သို့ လေးစားကြည်ညိုတတ်
သူတစ်ဦးကို ကျွန်ုပ်တို့ မျက်ပါးထင်ထင်
တွေ့ခဲ့ရသဖြင့် ဆရာခင်မောင်သည် ဗုဒ္ဓ
၏သားတော်အစစ်၊ ဘိုးတော်ဝိဇ္ဇာကြီး
များ၏ သားတပည့်တစ်ဦး ဖြစ်နေပါ
မည်။ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာ
မြတ်သုံးပါး ကြည်ညိုလေးစားသူ ဖြစ်
၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ဆရာခင်မောင်၏ အောင်
မင်းခေါင်ဓမ္မစေတီ ဗုဒ္ဓပူဇော်ပွဲတော်မှ
သည် သာဓုသံမြိုင်မြိုင်ခေါ်ကာ ကောင်း
ချီးထောပနာပြု မှတ်တမ်းတင်လိုက်ပါ
တော့၏။

အောင်မင်းခေါင် ဓမ္မစေတီတော်
အား ဖူးမြော်မှတ်တမ်းတင် ရေးသားနိုင်
ရန်စီစဉ်ပေးသူ ပထမဆရာကြီးဦးအောင်
သူနှင့် ဆာဒူးဆရာဦးခင်မောင် မိသား
စုတို့အားလုံး၏ လှူဒါန်းမှုအစုစုတို့အား
သာဓုအကြိမ်ကြိမ် ခေါ်ဆိုပြီး ကျေးဇူး
ဥပကာယ တင်ရှိပါကြောင်း မှတ်တမ်း
တင် ဂုဏ်ပြုအပ်ပါသည်။

မင်းတိုင်ပင် (မြရောင်မြေ)

ဝိဇ္ဇာထိပ်ခေါင် ဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်

တည်ထားပူဇော် သုံးပါးကပ်ကျော်

ကိုးနင်း ကမ္ဘာဒေးစေတီတော်

စမ်းတိုင်ဝင်(မြေရောင်မြေ)

“အရူးဘုရား မဖူးငြား ဘီလူးစား လိမ့်မယ်”

“ဘုရားလေးငယ်ငယ် ကိုးတောင် ပြည့်တည်း၊ ငယ်သာငယ် ကယ်ဆယ် မယ့်တုရား၊ ဓာတ်ကောလီ သုံးဆယ်ကူး ရအောင်ကွယ် ဖူးကြအများ”

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၆၀ကျော် က ကျွန်ုပ်တို့ ဒေသတစ်ခုလုံး ဆို ကောင်း၊ ချစ်ကောင်းနှင့် တေးထပ်လို လို၊ သပြေလိုလို၊ မြိုင်ထလိုလို ဆို ကောင်းကောင်းနဲ့ ဆိုခဲ့ကြ၏။ အဓိပ္ပာယ် မေးတော့ ရေရေရာရာမသိကြပေ။ အရူး ဘုရားဆိုတော့ အဲဒါတွေပေါ့။ မဖူးရင် ဘီလူးစားခံရလိမ့်မယ်။ အဲဒီတုန်းက ဟိုရေကြည်ကုန်း ဟင်္သာတဘက်မှာ က မယ်ကုဝဏ်ဘီလူးမကြီး ပေါ်ခဲ့ဖူး တော့ သူတပဲစားတော့မလိုလို့၊ နောက် ထပ်ကောလာဟလက အိမ်ရှေ့မှာ ထွက်ဝက်သားတစ်ပိဿာချက်နဲ့ ဆန် တစ်ပြည်ချက်ပြီး မြှောက်ရမတဲ့။ ဒါ လည်း မယ်ကုဝဏ်ဘီလူးမကြီးနဲ့ ဦးရှင် ကြီး ညားတော့သလိုလိုပြောကြတော့ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ထွက်မြောက်။

အထိပြတ်မှာ စက္ကလေးကိုကွင်း ဆွဲ
အရာမှာ သီလူက မစားဘူး။ ကလေးတွေ
ကိုရ ရွေးစားမှာဆိုတော့ မိဘတွေက
ကိုယ်ရင်နှစ်သည်းရာ သားသမီးရတာမှာ
အထိမခံ။ စေတနာမေတ္တာတွေ
ကိုယ်တော့ ကြားထဲက ဝက်တွေ သေ
အထိကြရတာ မပြောပါနဲ့။

ဒီတော့ အရူးဘုရား မဖူးပြား
အရူးစားလိမ့်မယ်ဆိုတဲ့ တဘောင်က
ပုဂံ ရေပန်းစားပြန်။ ဟိုအတိတ်နှစ်
ကလေး ၆၀ ကျော်ကာလကို ပြန်ဆန်းစစ်
ဆန်းဆောင် ကြည့်လိုက်ကြပါစို့။

တစ်အား လှောင်ဂူမှာသည် သယံဇာတ
အရင်းအမြစ်နှင့် ဥပမာအဖို့ကို နန်းစိုက်
ပြန်ခဲ့ရသော ပုသိမ် ၃၂ မြို့တွင်
ပြန်လည်ရသည့် ပန်းတောရွာ မွန်တို့
အဖို့ ပြန်၍ မွန်အခေါ်အရ ကျိုက်

ကျိုက် သမုတ်ခဲ့၏။ နန်းမြို့ရှိ
အရူးနှင့် နေရာဟောင်းများရှိနေဆဲ
အရူးတို့၏ မိဖုရားနှစ်ပါးတို့၏
အရူးကြောင့် ကုသိုလ်ပြု လှူဒါန်းခဲ့
အရူးတို့၏ စေတီတော်၊ ရေပါရုံစေတီ

တို့၏ ပုံရိပ်ကြီးစေတီတော်၊ လှေတော်
စေတီတော်၊ နန်းဦးစေတီတော်တို့
ကို သမိုင်းဝင် ရှေးဟောင်းအမွေ
အနှစ်များ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုပြင်
အရူးတို့၏ ကျောင်းတော်ကြီးသည်

အရူးဘုရားကြီးကျောင်း မြို့ရှိရွာရ
တွင်တို့၏ ထန်းတောကျောင်းတိုက်
သည် သမိုင်းဝင်များ ဖြစ်ပါ၏။
ထိုစဉ် ပုသိမ်-မုံရွာ ကားလမ်းမ
၏ ညာဘက် ရေကြည်မြို့အဝင်

ကျောင်းတန်းရွာအနီးရှိ လယ်ကွင်း
တွင် လမ်းဘေးပုန်ဦးဆိုင်းတိုက်ကြီး

အားမြင်ရလျှင် သုံးပါးကပ်ကျော် ကိုး
နဝင်းကမ္ဘာအေး ဆုတောင်းပြည့်စေတီ
တော်သည် အတိတ်က အရူးဘုရားဟု
မှည့်ခေါ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်၏။ ဤနေရာ စာတ်
ပန္နက်စိုက်ရာတွင် အဘိုးကြီးတစ်ဦးနှင့်
ပုဆိုးကွက်တုံး အင်္ကျီညစ်ပေပေနှင့်
လွယ်အိတ်ကြီးကိုလွယ်ကာ ကလိုက်
ခုန်လိုက်နှင့် ရွံစေးများဖြင့် စေတီ၊
တန်ဆောင်း၊ ဂူကျောင်းပြာသာဒ်၌
စုလစ်ပွမ်းချွန်၊ ကနတ်ပန်း၊ ယိုးဒယား
ပန်း၊ ခြူးပန်းခြူးနွယ် စိဘကာပညာရှင်
တစ်ဦး၏ လက်ရာမွန်ဖြင့် ထုဆစ်ရေး
ခြယ်ထားသလို မြင်ရသူတိုင်း အံ့ဩ
အိုးမွင်းကြရ၏။ ထိုအဘိုးကြီးက အရူး
ဘုရား မဖူးပြား သီလူစားလိမ့်မယ်
ဘုရားလေးငယ်ငယ် ကိုးတောင်ပြည့်
တည်၊ ငယ်သာငယ် ကယ်ဆယ်မယ်
ဘုရား၊ ဓူတ်ကောလီ သုံးဆယ်ကျား
ရအောင် ကွယ်ပုကြအများ တတွတ်
တွတ်ဆို၍ အဆယ်မျှန် လေယူလေသိမ်း
မျှန်ဖြင့် ဆိုပြနေ၏။ ထိုသို့ ဆိုနေသည့်
ကြားက မကြာခဏ ပျောက်၍ပျောက်
၍ သွားတတ်၏။

ရှင်ပြုရဟန်းခံပွဲ
အဘကိုယ်တိုင်ဆင်နွှဲ
ရေကြည်မြို့ နေင်းရပ်ကွက် (၃)
လမ်း ယခင် ကုန်သွယ်ရေး မြို့နယ်
မန်နေဂျာ ဦးကြီးမြင့်၊ ခေါ်မြင့်မြင့်အုန်း
(က)/သ လယ်ယာ)တို့၏ ရင်နှစ်သည်း
ချာ သားလေးများကို ပဏ္ဍိတအမွေ ရှင်
သာမဏေအဖြစ် သွတ်သွင်းချီးမြှင့်မည်။
ထိုမှတစ်ဆင့် မြင့်မြတ်သော ရဟန်း
ဘဝသို့ သွတ်သွင်းမည်ဟူသော ရည်
ရွယ်ချက် စေတနာဖြင့် ရှင်ပြုရဟန်းခံပွဲ
ကျင်းပနေသည့်နေ့၌ ပုဆိုးကွက်တုံး
တိုက်ပုံအင်္ကျီ ပင်နီဆောင်း ဘိုကေဆံ
တောက်နှင့် လွယ်အိတ်ကြီးကိုလွယ်၍
ထိုအလှူအိမ်သို့ မပိတ်ကြားပိတ် တန်း
တန်းမတ်မတ်ဝင်၍ အိမ်ရှေ့ဘုရားခန်း
ရှေ့တွင် တင်ပျဉ်ခွေ ချိတ်တိုင်နေပါ၏။
ထိုစဉ်မောင်နှံသည် ပုခွေဘေးသားအပေါ်
ယုံကြည်အားထား ကြည့်ညှိလေးစား
ခြင်း၊ ရဟန္တာကြီးများနှင့် စိတ္တကြီးများ
အား ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်ခြင်းတို့တွင်
သူမတူအောင် ဆောင်ရွက်ကြသူများ
ဖြစ်ကြပါသည်။ ထို့နောက် ထိုခေါင်းရင်း

တွင်ထိုင်နေသော အဘိုးအိုကြီးကပင် စကားစလိုက်ပါတော့သည်။

“အဟမ်း... အဟမ်း၊ ငါ့သားတွေ၊ သမီးတွေ ရဟန်းခံရှင်ပြုအလှူကို အာကကိုးသံတိုင် ကြွရောက်ချီးမြှင့်မယ်ဟေ့”

“ဝမ်းသာပါတယ် အဘခင်ဗျာ၊ ကြွပါ... ကြွပါ”

“အေး... အဘ သားတွေ၊ သမီးတွေဆိုတော့ အဘလာချီးမြှင့်ရမှာပေါ့”

“မှန်ပါတယ် အဘ”

“ကဲ... ဟောဒီ ညာဘက်အင်္ကျီအိတ်ထဲမှာ မင်းလိုအလှူမှာကျွေးဖို့ ဆန်နို့ဆီတစ်လုံး၊ ဟောဒီမှာက မန်ကျည်ရွက် လက်တစ်ရပ်၊ ဒီမှာ ကြက်သွန်နီ၊ မြေပဲနဲ့ထောင်းပြီး သုပ်ကျွေး။ ဒါက ဆီတစ်ပုလင်း။ အဲဒါကျွေးရင် လာတဲ့ပရိသတ် လောက်ပါတယ်။ ပိုတောင်ပိုဦးမယ် ဟားဟားဟားဟား”

“ဟုတ်ကဲ့ အဘ၊ ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။ ရေခွေးကြမ်းနဲ့ လက်ဖက်သုပ်သုံးဆောင်ပါဦး”

“အေး... ဝမ်းသာတယ်ဟေ့။”

ကဲ... ဒီတော့ ဟောဒီမှာ ရွှေမိုးငွေမိုးရွာဖို့ ပိုက်ဆံတွေ။ ကဲ... သမီးယူပါ။ ယူပြီးလှူပါ။ အဘ ဝမ်းသာတယ်ကွယ်”

“အဘခင်ဗျာ ထမင်းသုံးဆောင်ပြီးမှ ပြန်ပါ အဘ”

“အိုကွယ်... အဘမှာ ကိစ္စတွေများသဟာ။ ဒီတော့ လှူပြီးပြန်မှာ၊ ကျေနပ်ပါကွယ်”

ထိုအဘိုးကြီးသည် မည်သူမည်ဝါဆိုသည်ကို မသိရဘဲ လမ်းထဲမှနေ၍ ပျောက်သွားတော့၏။ ထိုအဘိုးအိုပေးခဲ့

သော ဆန်စေ့နှင့် အကြွေစေ့၊ မတ်စေ့၊ မှူးစေ့၊ ဆယ်ပြားစေ့များ ထိုအိမ်ရှင်များအိမ်တွင် ယနေ့တိုင် ရှိနေသေးကြောင်း မြေတိုင်းအင်စပက်တော် အစ်ကိုကြီး ဦးတင်ဦး မကွယ်လွန်မီက ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြသွားခဲ့ပြီး သူတို့က တစ်လမ်းတည်းနေသူများဖြစ်၍ ခင်မင်ရင်းနှီးသူများဖြစ်ကြောင်း ပြောပြခဲ့ဖူးပါသည်။

သမိုင်းရာဇဝင်ထဲက မြို့တော်

ရေကြည်မြို့သည် ရှေးဟောင်းသမိုင်းဝင် မြို့တစ်မြို့ဖြစ်ပြီး သက္ကရာဇ် ၆၂၅ ခုနှစ်တွင် သံမဏိယောသမင်းနှင့် ဥမ္မာဒန္တိမိဖုရားတို့ နန်းစိုက်၍ ပုသိမ် ၃၂ မြို့တွင် ပါဝင်သောမြို့ ဖြစ်၏။ ရှေးမွန်အခေါ် ကျိုက်တမော့ဟု ထင်ရှားပြီး ပန်းတောမြို့၊ ပန်းပေါမြို့ဟု ပန်းများ အလွန်ပေါသည်တို့ အကြောင်းပြု မည်ခေါ်ခဲ့၏။ ထိုမှတစ်ဆင့် ငဝန်မြစ်မှ စီးဆင်းသောချောင်းကို ဖြတ်ကျော်စဉ် ဥမ္မာဒန္တိမိဖုရား ချောင်းရေကို ကြည်လှ

တဲ့ရေဟဲ့ဆိုသဖြင့် ထိုရေကို ကြည်၍ မျက်နှာသစ် ခေါင်းဖြီးလိမ်းခြယ်ပြုလုပ်ခြင်းကို အစွဲပြု၍ ပန်းတောမှ ရေကြည်သို့ ပြောင်းလဲလာခြင်း ဖြစ်သည်ဟု အဆိုရှိပါ၏။ သမ္မာဒန္တယောသနှင့် ဥမ္မာဒန္တိမိဖုရားတို့ သံလုံတက်မှ ခွေးရတနာနှင့် စစ်တိုးကြခြင်းဖြင့် စစ်နိုင်သောမြို့ဖြစ်၍ အထိမ်းအမှတ် စေတီပုထိုးကျောင်းဇရပ်များကို တည်ထားပြီး နန်းစိုက်သော မြို့ဖြစ်ခဲ့ပါ၏။ ငဝန်မြစ်ကို ၁၉၀၂ ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်အစိုးရလက်ထက်မှ ရေကာတာကြီးတည်ဆောက်ရာ ရေကြည်ချောင်းနှင့် အဆက်ပြတ်သွားပြီး ချောင်းကောဖြစ်သွား၏။ ပုသိမ်ကြံခင်း၊ မီးရထားလမ်းသည်လည်း ၁၉၀၂ ခုနှစ်တွင် ဖောက်လုပ်ခဲ့ကြောင်း ထို့ကြောင့် ရေကြည်မြို့ပတ်လည်တွင် ထူးခြားသော ဝိုင်းရံထားသည့် ကုန်းကို ကုန်းချောင်းကိုးချောင်း ငှက်ငှက်အေးဒေသဖြစ်နေပါသည်။ ထိုကုန်းကို ကုန်းအား ရေတွက်ကြည့်သော် (၁) ၁၇၅

www.burmeseclassic.com

ကြီးကုန်း၊ (၂) ရှင်းကုန်း၊ (၃) ရှပ်သေးကုန်း၊ (၄) စလင်းကုန်း၊ (၅) နတ်ထမင်းကုန်း၊ (၆) ဘိုးသူတော်ကုန်း၊ (၇) ရွှေကျောင်းကုန်း၊ (၈) အင်းလျားကုန်း၊ (၉) ကွင်းခြံကုန်းတို့ ဖြစ်ကြ၏။ ထိုအတူ ချောင်းကိုးချောင်းမှာ (၁) ဘုရားချောင်း၊ (၂) သံဒင်းချောင်း၊ (၃) ကျားချောင်း၊ (၄) ကုလားချောင်း၊ (၅) ပီတောက်ချောင်း၊ (၆) ပန်းတောချောင်း၊ (၇) လက်ပံချောင်း၊ (၈) ဆင့်ကူးချောင်း၊ (၉) သပြေချောင်းတို့ ဖြစ်၏။

တစ်ခါ ငှက်ငှက်ကို ရေတွက်ကြည့်လျှင် (၁) ညောင်ငှက်၊ (၂) ကိုင်းငှက်၊ (၃) သင်္ကန်းငှက်၊ (၄) ဘုရားငှက်၊ (၅) နတ်စင်ငှက်၊ (၆) ကညင်ငှက်၊ (၇) ကြိငှက်၊ (၈) ထိန်ငှက်၊ (၉) ပေါက်ငှက်တို့ ဖြစ်ကြပါသည်။ ထိုသို့ ထင်ရှားသော အကြောင်းအရာများကြောင့် ယခုတင်ပြမည့် ရွှေကျောင်းကုန်းနှင့် ညောင်ငှက်အနီး၌ ထိုအတိုးအိုကြီးက တဘောင်ကိုရွတ်၍ ထိုးတောင်ပြည့်စေတီအား ကိုးရက်နှင့်အပြီးတည်ထားပြီး ကိုးနင်း၊ မိုးလင်းမှ သီမယ်ဟုဆိုကာ ဘုရားဖူးပရိသတ်များအား ရွတ်ဆိုပြခဲ့ပါသည်။

ထိုဘုရားဒါယကာ ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီးသည် အရူးယောင်ဆောင်၍ ကိုးနင်းစေတီထော် ကိုးတောင်ပြည့်စေတီအား အပြီသတ်တည်ထားကာ ပျောက်ချင်းမလှ ပျောက်သွားခဲ့သည်။ ထိုအတိုးအိုကြီးသည် ဦးကြီးမြင့်၊ ဒေါ်မြင့်မြင့်အုန်း အိမ်ဂေဟာ အလှူမဏ္ဍပ်သို့ ကြွရောက်ချီးမြှင့်သွားခဲ့သော ပိဋကထိပ်ခေါင် အဘဘိုးတော်အောင်မင်းခေါင်ကြီးပင် ဖြစ်ပါတော့သည်။

ပုဂ္ဂိုလ်ထူးကြီး ပျောက်သွားပြီး ဘုရားဂေါပကအဖွဲ့ အနီးဝါးတောရွာမှ ဦးအေးမောင်၊ ဦးတုတ်ကြီး၊ ဦးသောင်းကြည်၊ ဦးခင်သိန်းတို့ လိုက်လံစုံစမ်းကြည့်ကြရာ ပုသိမ်အနောက်ဘက် ဆင်မငရုတ်ကောင်းရွာတွင် ဘုရားတည်၍ ကိုးနင်း၊ မိုးလင်းမှသီမယ်ဟုသော တဘောင်ကို ရွတ်ဆိုသူသည်လည်း အဘအောင်မင်းခေါင်ကြီးသာ ဖြစ်နေသည်ကို တွေ့ရပါသည်။

**လိပ်စာမရှိတဲ့ ပိဋက
ဝင့်ကြွေးဆပ်ခံရခြင်း**

ပုသိမ်အောက်ဘက် ငပုတောမြို့နယ် အုန်းချောင်းရွာတွင် အဘိုးကြီးတစ်ဦး မြဲစုတ်ကြီးကို ပန်းလွယ်၍ စည်ယွန်းကာ ကိုးနင်း၊ မိုးလင်းမှသီမယ်၊ ကြက်ကြီးနှစ်ခါတွန်တော့ တံငါကွန်ချောင်းရေပယ်က ဆွဲလှက်သာကယ် အစချီကာ စည်တော်ကြီးသီချင်းဖြင့် တို့လူလေးများ ဆိုသလေလေဟုဆိုကာ ကလေးများက နောက်မှနေ၍ ဝေလေလေဟု အော်ကြဟစ်ကြနဲ့ ရွာထဲဝှေ့ဆု

သည်ဖြင့် စည်ကားနေ၏။ ထိုအဘိုးကြီးက စည်ယွန်း၊ ကလေးများကအော်၊ ထိုကလေးများကို သိကြားလုံး၊ မုန့်များကျော့၊ ကလေးများက အသံကုန်အော်ဟစ်၍ နေ့တိုင်းကြားနေရ၏။

တစ်နေ့တွင် ကမ်းခြေတစ်ရာ၌ အရက်ကိုးမောင်းသောက်၍ မူးလဲနေသော ထွန်းစိန်ဆိုသူသည် ထိုအဘိုးကြီးနှင့် ကလေးများ အော်ဟစ်ကြသည်ကို နားညည်းတယ်ဟုဆိုကာ ထ၍ ဝါးတုတ်ဖြင့်ရိုက်ခဲ့၏။ နေကပူပူ သွေးကဆူနှင့် ရိုက်ချက်ပြင်းပြင်း ရိုက်သဖြင့် ခွပ်ခနဲဆို လဲသွားပါတော့၏။ ကျလိုက်တဲ့သွေး ခြင်းခြင်းနီလို့၊ ထိုအဘိုးကြီးသည် လဲသွားပြီးနောက် ဖုန်ထဲတွင် လူးနေရ၏။ ကျလာသောသွေးများကို သူ၏ပုဆိုးကွက်တုံးအဖြူနှင့်သုတ်၍ ကွဲသွားသောထိပ်အား ထုကွဲနှင့်ဖိလိုက်ရုံနှင့် ပြန်စေ၍သွားသည်။ သွေးတိတ်ကာ အကောင်းပကတိ ဖြစ်သွား၏။ ထိုဖြစ်ရပ်ကို ရင်ထုမနာဖြစ်ခဲ့သူသည် အိမ်ပေါ်မှကြည့်နေသူ ကိုအုန်းတင်ဟုသိရသည်။ သူက အတင်းပြေး၍ ပွေ့ထူပြီး

အဘအား တွဲခေါ်ခဲ့သည်။ သို့သော် အဘိုးအိုက ဣန္ဒြေပြောပါ၏။

“ထွန်းစိန်ရယ် . . . မင်းကို ငါ လိုက်ရှာနေတာ နှစ်ဘဝလုံး ခုမှပဲ မင်းကို စိစစ်ကြည့် ဝမ်းကြောင်းပေးတာ တယ်ကွ။ မင်းခေါ်တဲ့ ဝမ်းကြောင်း ကို ဝါပြောတာ မင်း ငါ့ကိုခွင့်လွှာပေး အား နှစ်ပါ”

ထိုနေ့မှစ၍ ရွာထဲတွင် ဆိုအဘိုး အိုကြီး မတွေ့ရတော့။ ပျောက်ခွင်းပလူ ပျောက်သွားခဲ့ပါတော့၏။ ရွာခက်တစ် လခန့်အကြာ

ဆစ်ငေရတ်ကောင်ဘက်တွင် ဘုရားတည်နေသည်ကို ဘုရားဖူး ပရိသတ်များဖြင့် စည်ကားနေကြပြီး တိုအုန်းဆည် သွားရောက်ဖူးလိုသည့် အတွက် ဘုရားဖူးထွက်ခဲ့၏။ မဟာပိ ကြီးရေတွင် နေရာမရသဖြင့် ရွာခက် ဆုံးတွင် ထိုင်မည်ပြုရာတွင် အဘိုး အိုကြီးတစ်ဦးက ကိုအုန်းထင်အား ထွင်း၍ လက်ဖက်ရည်ပေးသည်။

“ထူးသေး . . . အဘအိုသားခေါ်ပေါ့ မောင်အုန်းတစ် လူသေး အဘအိုမှာကွ ကိုအုန်းတစ် အဘအိုသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးထံ သွားသည့်အခါ သူ့အိမ် ရေတွင် ထွန်းစိန်ရိုက်ခဲ့သော အဘိုးအို ကြီး ဖြစ်နေပါ၏။

“ဟာ . . . အဘ . . . အဘက”
“ဟုတ်တယ် လူကလေး မင်း အရင်က . . . ဘာလို့လဲ”

“အဘကို ရိုက်ပြီလို့ ခုနှစ်ရက် ထောက်အကြာမှာ ရေနစ်သေပါပြီ အဘ”

“အေ . . . သူ့ကြော့ရိုက်ဆပ်၊ ဝင့်ကြော့ရိုက် ကျအောင်ဆပ်ရတယ်။

အဘတို့မှာ လိပ်စာမရှိဘူး။ ငါ့သားနဲ့ တွေ့တာ ဝမ်းသာတယ်ကွယဲ့”

ထိုဘုရားတည်သော အဘိုးအို ကြီးသည် ရေကြည် ရွှေကျောင်းကုန်း ရွာရှိ အရူးဘုရား မဖူးကြား ဘီလူးစား လိမ်ပယ်ရာ တောင်ရွာကို တည်နေ ခဲ့သော သုံးပါးကပ်ကျော်ဆရာတော်ပြည့် ကမ္ဘာအေးစေတီတော် ဘုရားဒါယိကာ ကြီး ပိဋ္ဌာထိပ်ခေါင် ဘိုးတော်အောင်မင်း ခေါင်ကြီးပင် ဖြစ်နေပြန်ပါသည်။

မျက်မှောက်ခေတ် သုံးပါးတပ်ကျော်စေတီ

ခေတ်အဆက်ဆက် ဘုရားပေါ် ပက အမျိုးမျိုးတို့ တက်အာကလူရွှေ စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်း၍ ပြုပြင်လှူဒါ ခြင်းကြောင့် ယခုအခါ ဉာဏ်တော် ၁၁ တောင်အထိ မြင့်လာပြီး ရပ်ခြံစိတော်၌ အင်္ဂါတေးများ ခင်းအားပါ၏။ ဘုရား၏ နောက်ဘက်တွင် များစွာ သစ်သားဖြင့် ဆောက်လုပ်ထားကြောင်း အရှေ့ဖျား နေထိုင်ကြပါစေ၍ မှတ်တိုင်သည် ဘုရား ဧကကြီး၌ ဆောက်အောင် ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆောင်ရွက်စဉ်က တည်ဆောက်ထား ပြီး မဟာရုတ်တိုင်းအပြည့် မကာနိုင်၊ ရွှေစင်ရွှေသား လုံးတော်ပြည့် ကပ်ရွှေ ပုထိုးနိုင်ကြပါမရှိ ဖြစ်ပါ၏။

နှစ်စဉ် စာပို့တွဲလဆန်း ၁၂ ရက် မှ စပြည့်နေ့အထိ ဗုဒ္ဓတိသေကာ ဗုဒ္ဓ ပုဇွန်ယဉ်တော် ကျင်းပခဲ့ကြပါသည်။ ရဟန်းတို့၏ ဗုဒ္ဓအောင် ပစ္စည်းပွဲ များဖြင့် ကျင်းပကြပါ၏။ ထိုအခါရှိ ဝါ တောင်၊ ညောင်ငှာ ရုပ်သေးကုန်း၊ သစ် ကြောက်ပင်၊ ရွှေတောင်ကုန်းရွာတို့မှ ရဟန်းများ စုဝေးများ ပုသိမ်

လမ်းဘေးတွင် အလှူခံမံရူပင်ထိုး၍ အလှူငွေ ကောက်ခံလှူဒါန်းလျက်ရှိပါ ၏။ မိုးအခါ ရေဝပ်၍ ချွံနွယ်ပိတ်ပေါင်း များနှင့် ဂါရဝပု အဂါရဝအသွင် ဖူးပြော နေရခြင်းမှာ စိတ်ထဲ၌ မကောင်းကြံစီ သို့သော် အဘ ဘိုးတော်အောင်မင်း ခေါင်ကြီး ဓာတ်ပန္နက်ရိုက်၍ တဘောင် ကိန်းခန်းဖြင့် တည်ထားကိုးကွယ်လွှား သည့် အရူးဘုရား မဖူးကြား ဘီလူးစား လိမ်ပယ်ဟူသော သုံးပါးကပ်ကျော် ဆရာ တော်ပြည့်ကိုးနဝင်း ကမ္ဘာအေးစေတီ တော်အား ရွှေသင်္ကန်းရောင် ဝင်းထိန် ပြုစု၍ သာသနိက အဆောက်အအုံ များနှင့် စံတူတယ်သဏ္ဍာန်စွာ ဖူးပြော ထိုလိုပါသည်။

ထိုကြောင့်လည်း အဘအောင် မင်းခေါင်၏ ပိဋ္ဌာသာသမီ ပါရမီရှင်များ အဘကျွေးတားစား၊ အဘခိုင်ရှင်လုပ်၊ အဘစာသလို့ခေါ်ကြပြီး အဘ၏ပါရမီ တို့ အရှမ်းကျန်ပြည်နယ်နှင့်သော တူလှိုလိပ်ပါရမီရှင်များ ပေါ်ပေါက်နိုင်ပါ ၏။ အဘများတော်ကြီး နေလို လလို ထွန်းလင်းနိုင်ပါစေ၊ ဘုရားဒါယကာ၊ ဒါယိကာမများအဖြစ် ခံယူပြုပြင် မွမ်း မံလှူဒါန်းသူများ ပေါ်နိုင်ပါစေလို စာရေး သူများ ဆုတောင်းရန်၊ ထိုမှတစ် မှီလင်း မှုတီလိန်မည်။ အရူးဘုရား မဖူးကြား ဘီလူးစားလိမ်ပယ်ဆိုသော နိမိတ် အဆောင်အရ သွားရောက်ကြည့်ညို့ ပုထိုးနိုင်ရန် တစ်ပြာစာရင်ခံ ဂါရဝပြု အပ်ပါသည်။

သာသနာတော်ပြုတ် ပိဋ္ဌာဓာတ် ထွန်းလင်းကမ္ဘာတည်ပါစေ . . .

မင်းတိုင်ပင်(ပြုရောင်ပြေ)

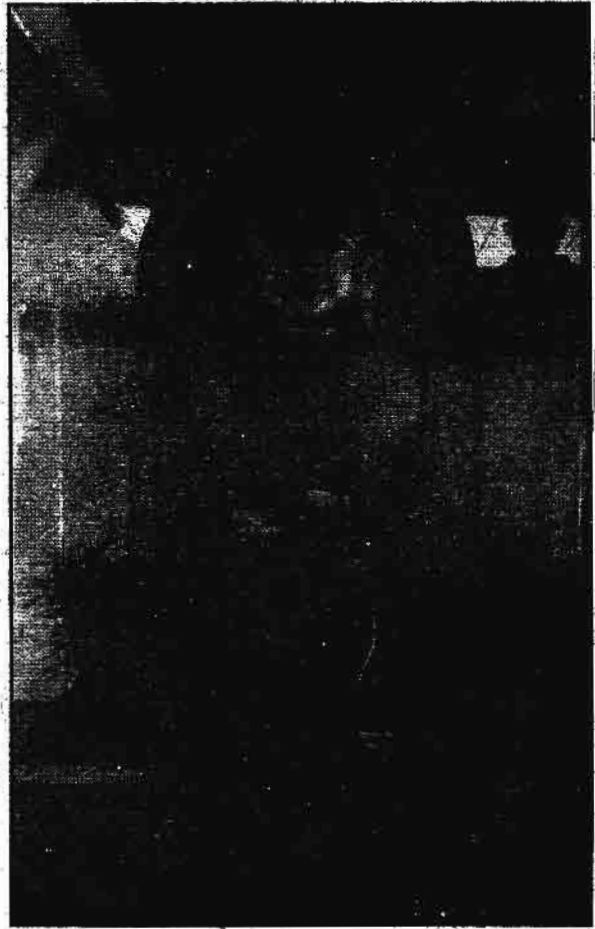
ပဒေသရာဇ်တို့၏ အုပ်ချုပ်ရေးယန္တရားစက်ဝန်းထဲက

အတိတ်နိမိတ်ဆိုးများနှင့် မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်

ခိမ်းသူဟန်

ရှမ်းပြည်နယ်(မြောက်ပိုင်း)၊ သီပေါမြို့နယ် ဆင်ခြေဖုံးအတွင်းရှိ ညောင်ကိုးပင် အခြေခံပညာမူလတန်းကျောင်းတိုက် ရှိပါသည်။ ယင်းမူလတန်းကျောင်းအနီး မျက်နှာစာနားတွင် ရှေးနှစ်ပေါင်း ၉၀ ခန့်ဟု မှန်းဆရသော အင်္ဂတေဖြင့် ထုဆစ်ထားသည့် အုန်းပေါင်မြို့တည် နန်းတည် ရှေးဟောင်း “ဆုတောင်း ပြည့် မဟာမုနိရုပ်ပွားတော်” တစ်ဆူ ရှိပါသည်။ တစ်ချိန်က စော်ဘွားများ အာဏာမစွန့်မီက တည်ထားခဲ့သည့်ဖြစ်၍ သမိုင်းဝင် အင်္ဂတေယန်းတော့လက်ရာဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ အဆိုပါ ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်၏ ထူးခြားချက်မှာ-

“ဒီဘုရားက ထူးခြားပါတယ်။ ဟိုတုန်းက စော်ဘွားဆတ်ကပေါ့။ ပြစ်မှုကြီးတဲ့ ရာဇဝတ်သားတွေ၊ သေဒဏ်သင့်တဲ့ တရားခံတွေကို မကွပ်မျက်ခင် နောက်ဆုံးအခွင့်အရေးအနေနဲ့ ဘုရားမှာ ဝတ်ပြုဆုတောင်းနိုင်ဖို့ ဒီဘုရားဆီ ပို့ပေးပါတယ်။ လိုရာဆုတောင်းပေါ့။ ပြီးမှ လူသတ်ကုန်းခေါ်ပွားပြီး နိုင်တယ်။ သိမိလိုက်တဲ့ ရှမ်းအဘိုးအဘွားတွေက ပြောပြကြတာပါ။”

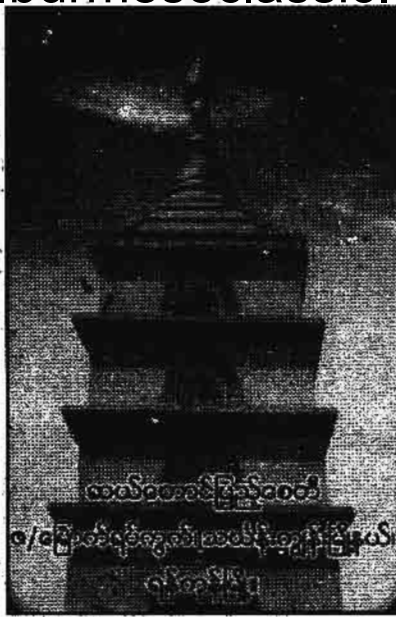

ဘုရားအနီးရှိ မူလတန်းကျောင်းတွင် တာဝန်ကျသော အထွတ်ဆရာမ တစ်ဦးက ဘုရားအကြောင်းကို ကြားဖူးနားဝဖြင့် ပြောပြခြင်းဖြစ်သည်။ အမှန်က စာရေးသူတို့ အသက်အရွယ်နှင့် သိမိနိုင်သောကာလမဟုတ်ပါ။ မုတ်သားလေ့ထားမိသမျှ ဆိုရပါက ပဒေသရာဇ်စော်ဘွားများ အာဏာရွှမ်းမိုးခဲ့သည့်အချိန်သည် ပါတော်မူမတိုင်မီဟု ဆိုရပါမည်။ သီပေါမြို့သည်ပင် မူလ ကနဦးတည်နေရာမှာ လက်ရှိမြို့စည်နေရာ၏ အနောက်ယွန်းယွန်းရှိ “လွယ်မုတ်”တောင်ထု ဆိုပါသည်။ ကာလအားဖြင့် သာသနာသက္ကရာဇ် ၄၈၅ ဟုဆိုသဖြင့် လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၂၀၆၄ က တည်ထားခဲ့

သည့် မြို့ဖြစ်သည်။ မှန်မမှန်တော့မသိ။ ယေဘုယျအရ စော်ဘွားခံခဲ့ရသည့်မှာ သာသနာ ၅၃၇ ဖြစ်ရာ ခရစ်တော်မပွေးမီကပင် တည်ခဲ့သည့် မြို့ဟု ဆိုရမည်ဖြစ်သည်။ ဤသည်မှာ ဒေသခံစာရေးဆရာ သီပေါကိုလတ်၏ စာအုပ်တွင်ရေးသားထားသည့် သူ၏ အတ္ထုပ္ပတ္တိအပိုင်းကို ဖော်ပြခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ယင်းအဆိုအရ စတုတ္ထသင်္ဂါယနာတင်ပြီး ပြာမီကတည်း

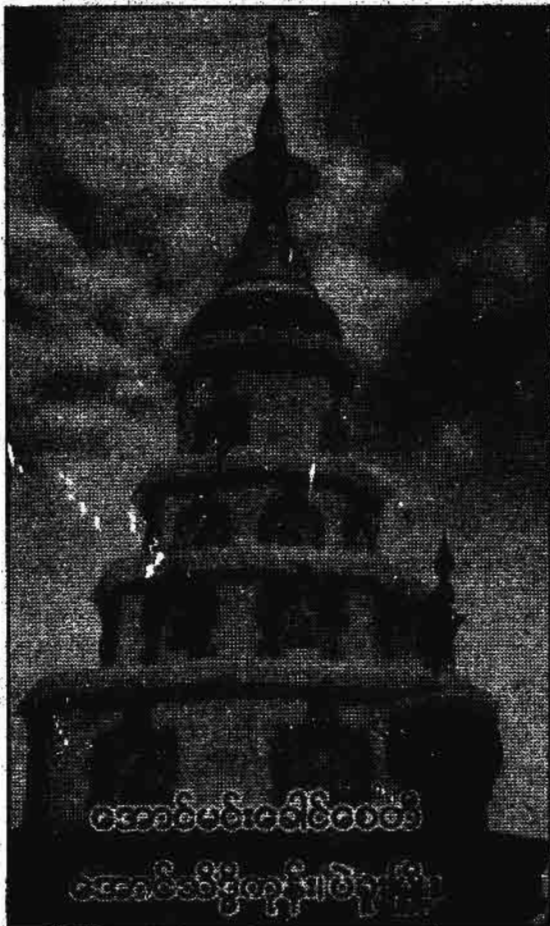
အောင်မင်းခေါင်စေတီ
အောင်မင်းခေါင်စေတီ

လယ်စေတီပြည်စေတီ
၈/ပြည်လုံးရုံးရွာ၊ လယ်စေတီပြည်
ရန်ကင်းမြို့

သောစတုရန်းစေတီ
ပြည်လုံးရုံးအောင်စေတီ၊ ပုဂံ

အောင်မင်းခေါင်စေတီ
အောင်မင်းခေါင်စေတီ

အရပ်နေရာဒေသစုံ စစ်ကိုင်း၊ မန္တလေး၊ ထီးချိုင့်၊ ကသာ၊
ကချင်ပြည်နယ်၊ ပဲခူး စသဖြင့် မြို့ရွာအရပ် ဒေသဌာနနေရာ
များ ရာထောင်ချီတို့၌ သာသနာ့ဓာတ်တိုင်များ၊ ဓာတ်ပန္နက်
စေတီများ၊ ကိုးတောင်ပြည့် ကိုးနင်းစေတီများ၊ ဘုရားများကို
တည်ထားပူဇော်၊ လှူဒါန်းခဲ့ပါသည်။ အဖေကြီး အောင်မင်း
ခေါင်၊ ဘိုးမင်းခေါင်သည် တပည့်သားမြေး ခါယိကာတို့နှင့်
အောင်မင်းခေါင်စေတီကို ပဲခူးမြို့၌လည်းကောင်း၊ ပူးစေတီ
ကို မိုးညှင်းမြို့နယ်၌လည်းကောင်း၊ ကမ္ဘာလုံးစေတီကို ပုပ္ပား
တောင်ကလပ်၌လည်းကောင်း၊ ဓာတ်စေတီများကို ပေါင်း
တည်မြို့၌လည်းကောင်း၊ အောင်မင်းခေါင်စေတီ၊ ထပ်တိုး
စေတီတော်ကို ပြည်မြို့၌လည်းကောင်း၊ ဆယ်တောင်ပြည့်
စေတီကို သယ်န်းကျွန်းမြို့နယ်၌လည်းကောင်း၊ လေးကျွန်း
စကြာပြည်တော်ဝင် အောင်စေတီကို ရွှေတောင်မြို့၌လည်း
ကောင်း၊ ဓာတ်ပေါင်းစု တာဝတိံသာစေတီကို မန္တလေးမြို့၌
လည်းကောင်း၊ ဘုရားစေတီပေါင်းများစွာကို တည်ထား၊ ပူဇော်
လှူဒါန်းခဲ့မှုတို့ကို သက်ဆိုင်ရာ ဓာတ်ပုံပါ ဓမ္မဒါနမှန်လွှာတို့
အရ နာယူလေ့လာ သိရှိရပါသည်။ ဓာတ်ပုံများကို ယှဉ်တွဲ
၍ ပူဇော်တင်ပြထားအပ်ပါသည်။

“မဟာသိဒ္ဓိ၊ မဟာမဟိဒ္ဓိ၊ မဟာဝိဇ္ဇာမယ ဓာတ်သိဒ္ဓိ
ယုဘာရင် ဝိဇ္ဇာစိုက်ကြီး အဖေကြီးအောင်မင်းခေါင်၊ ဘိုးမင်း

အောင်ပေါင်းစုစာစင်္ခါအာဇာနည်
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး

ရွှေဘူရားစင်္ခါ
ပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအောင်စာစင်္ခါ

အောင်ပေါင်းစုစာစင်္ခါအာဇာနည် ကြီးမားလှသော မေတ္တာဓာတ်သိဒ္ဓါများဖြင့် တော
ထွင်းရို ယုန်သတ္တဝါကလေးများကို အနားသို့လာကြရန်
အောင်ပေါင်းစုစာစင်္ခါရှိခဲ့သည်။ သိဒ္ဓါ၊ မဟိဒ္ဓါ၊ ဝိဇ္ဇာမယ၊ ဂန္ထိရ၊ သိဒ္ဓါ
စွမ်းပကားတို့နှင့် ချက်ပြုတ်ရန် လို ှတ်ခုတ်ထစ်ထားပြီးပင်
အောင်ပေါင်းစုစာစင်္ခါ ကြက်သားအသားတုံးများကိုပင် အသက်သွင်း၍
အောင်ပေါင်းစုစာစင်္ခါ ပြန်ရှင်အောင် လုပ်ပြန်ခဲ့သည်။ ကျားကို
အောင်ပေါင်းစုစာစင်္ခါ ပြောင်းလဲပြန်ခဲ့သည်။ သစ်တုံး
ပြုထို တက်ကာစီး၍ အထက်ရေခန်းရာသို့ တက်ပြသွား
ပြန်ခဲ့သည်။ တပွက်ပွက်ထွက်နေသော ခေတ်ရာက သွေးတွေ
ထို ထိတ်ရင်အောင် လုပ်ပြန်ခဲ့သည်။ ရေအေးကို ပွက်ပွက်
ချသော ရေနေ့ပူဖြစ်အောင် မန်းမှုတ်ပြန်ခဲ့သည်။ အလွန်
အေးသော ရာသီကာလ နေရက်တို့၌ ရေထဲ၌ စိမ်းပြ၍ နေ
ရက်ပြန်ခဲ့သည်။ အလွန်ပူပြင်းသော ရာသီကာလနေ့ရက်

တို့၌ ပူလောင်လှသည့် ခေါင်မိုးပြင်ထက်ပေါ်မှာ အိပ်ပြန်
ခဲ့သည်။

ရက်အတန်ကြာမှ အဝတ်အစားမလဲ၊ အစမစားသုံး
စကားမပြောဘဲ နေပြန်ခဲ့သည်။ ဇုက္ခရောက်နေသူ၊ ပစ္စန်း
ဆက်အကြောင်းပါသူ၊ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်သူ၊ သာသနာပြု
သူ၊ သီလ၊ ဒါန၊ အကျင့်သိက္ခာ၊ ဖရဏရိ၍ တရားအားထုတ်
သူ၊ ဘာသာရေးဆောက်တည်ကျင့်ကြံသူများကို နည်းမျှော်
တို့နှင့် ဝိဇ္ဇာမယဓာတ်သိဒ္ဓါပညာ စွမ်းပကားတို့နှင့် တွေ့ဆုံ
ခြင်း၊ ဂါထာအဆောင်ပစ္စည်း၊ အိပ်မက်၊ လက်ဖွဲ့ထူးများ ပေး
အပ်ခြင်း၊ ပညာပေးခြင်း၊ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်ခြင်းများကို
လည်း လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြောင်းကိုလည်း သိဖိချဉ်းကပ်ခဲ့ရသူ
များ၊ စာပေများ၊ တစ်ဆင့်စကားများ၊ ဩဝါဒလာများ၊ ဆရာ
သမားတို့ထံမှ နာယူသိရှိ လေ့လာရပါသည်။ အထောက်အကူ

လည်း ဖြစ်ပါသည်။

ဒုတိယမြို့တည်နေရာမှာ လက်ရှိသီပေါမြို့၏ မြောက် အရပ်တွင်ဖြစ်၍ သက္ကရာဇ် ၁၈၈၈ ခုနှစ်ကို အမှန်ယူပါက သာသနာ ၁၂၅၀ ပြည့်နှစ် ဖြစ်ပါမည်။ ရတနာပုံ မန္တလေးမြို့ ကို အတူယူ ပုံစံတူဖြင့် ၈၅ ဆက်မြောက် စော်ဘွားကြီး စင်ခွန်ဆိုင် (ခ) စင်ကြာခိုင် လက်ထက်တွင် မြို့တည်ပါ သည်။ ယခု လက်ရှိနေရာသို့ ရောင်းနှစ် ၁၉၂၄ ခုနှစ် ကောဇာ သက္ကရာဇ် ၁၂၇၆ ခုနှစ်တွင် ဟော်ခမ်း အဆောက်အအုံနှင့် အတူ ဒေသပြည်သူတို့၏ အသက်အိုးအိမ် ကာကွယ်စောင့် ရှောက်မှု အထောက်အကူပြု ကျင့်ထုံးဥပဒေအရ ပြစ်မှုကျ ရာဇဝတ်သားများ စီရင်ချမှတ်ရာ တစ်စိတ်တစ်ဒေသအဖြစ် အထက်တွင်ဆိုခဲ့သည့်အတိုင်း ဤရပ်ပွားဆင်းတုတော် ပါဝင်ပတ်သက်ရသည်ဟု ယူဆရပါမည်။

မူလကပင် သက်ဦးဆံပိုင် မင်းကေရာဇ်တစ်ဆူဖြစ် သော စော်ဘွားများ၏ စီရင်ကွပ်မျက်မှုခံရသူများ နောက် ဆုံး မှီခိုအားထားရာ ကောက်ရိုးတစ် မျှင် မြက်တစ်ပင်အဖြစ် တည်ခဲ့ရသော ဤရပ်ပွားတော်သည် သမိုင်းကြောင်းအရ လာရောက်ကြည့်ညိုဝတ်ပြုသူ၏ ဘဝသံသရာခရီးသွားကို အတိတ်နိမိတ်များ ဖတ်သကဲ့သို့ရှိပေရာ ယခင် စာရေးသူ ရောက်ဖူးစဉ်က ထုံးသက်န်းများကွာကျ၊ ရေညိုတက်၊ ဘုရား ပန်းအိုးပင်မရှိ၊ အဖူးအမြော်ကင်းခဲ့နေခြင်းအတွက် ဝမ်းနည်း ရမည်လား။ ဝမ်းသာရမည်လား ဝေခွဲမရ ဖြစ်ခဲ့ဖူးပါသည်။ အမှန်က ပဒေသရာဇ်တို့၏ အုပ်ချုပ်မှုယန္တရားအခင်းအကျင်း မှာ ဘုရားရတနာဆင်းတုတော်တစ်ဆူအဖြစ်ကိုသာ မြင်ရ မည်ဖြစ်သည်။

သို့သော် အချို့သောသူတို့ကမူ ယင်းကဲ့သို့ ဘဝ နောက်ဆုံးချိန် ဝတ်ပြုဆုတောင်းကြရာတွင် ပြည့်ဝကြသဖြင့် သာဟယူဆကြသူများလည်း ရှိနေပါသည်။ အကောင်းဘက် မြင်သူများဟု ဆိုရပါမည်။ သို့ဖြင့် တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့် ကြားကာ လူတို့၏ မေတ္တာလိုဘအရ တောင့်တမဆုံး ဆို သည့်အတိုင်း တစ်ဆင့်စကား တစ်ဆင့်နားဖြင့် လူသိများ လာကာ ပန်း ဆီမီးမပြတ် ပြန်လည်ဝေဆည်လာပြန်ပါသည်။ အနီးအနားနေထိုင်ကြသော ကိုးကန့်လူမျိုးများထဲက ဗုဒ္ဓ ဘာသာမဟုတ်သော်လည်း ယုံကြည်မှုဖြင့် ဝေယျာဝဗ္ဗများ

ဆောင်ရွက်လာသည်။ ဘုရားဝန်းကျင် သန့်ရှင်းရှိပြည်လာ သည်။

အထူးသဖြင့် ယခုအခါမှာမူ အတိတ်ဟောင်း နိမိတ် ဟောင်းများကို ပြည်ဖုံးကားချလျက် တစ်စုံတစ်ယောက်က လူသဘာဝ ပုပ္ဖအနန္တအတွက် ဘုရားရှင်ထံဝတ်ပြုဦးချ ဆု တောင်းမိသူတစ်ဦး၏ ဖိဋ္ဌအကျိုးပြု အာနိသင်ကြောင့် ချဲ့ရှင်း အမိုးပြင်း ထုံးသက်န်းသာမက ရွှေသက်န်းကိုပါ ကပ်လျှာသမ္ပို ဖြူလာကြသည်။ ကာလက ၁၃၆၀ ခုနှစ်၊ နောင်းတန်ခူးလ ဆန်း ၁၅ ရက် (မတ် ၃၁/၁၉၉၉) နေ့ဖြစ်၍ သဒ္ဓါပေါက် အလှူရှင် ဦးမြမောင်+ဒေါ်ခင်စန်းတင့် အပါအဝင် ၁၀ ဦး၏ ကုသိုလ်တို့အံ့ရ ရောင်တော်ဖွင့်ကာ ပြန်လည်မွမ်းမံခဲ့ခြင်းဖြင့် ဤသို့ဤနယ် ကြည်ညိုဖွယ် သပ္ပာယ်ခဲ့ရပါသည်။ (ပုံ)

ထိုအတူ ပရိဝုဏ်အတွင်း ရုပ်ပွားဆင်းတုတော်၏ အနောက်တောင်ထောင့်ရှိ အောင်မြေကိုးနင်းစေတီ ငယ်များ သည်လည်း စေတနာရှင်များမွမ်းမံမှုဖြင့် ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ပေပြီ။ ကာလရှည်လျားမှု အတိုင်းအတာကို ဖော်ညွှန်းနေသော ညောင်ပင်ကြီးဝါးမျိုးထားသည့် စေတီပျက်မှာ ရှေးလက်ရာ အုတ်ချပ်များကို တွေ့မြင်နိုင်ပေသည်။

မည်သို့ဆိုစေ ရည်ရွယ်ချက် ကောင်းကောင်းဖြင့် ဘဝ တစ်ပါးသို့အကျိုးအပြောင်း လက်ရှိဘဝကို ဦးချမှတ်ဆက် ရာအဖြစ် တစ်ဆူတည်းသော ထေရဝါဒဗုဒ္ဓသာသနာ အစဉ် အလာ ဘုရားရှင်ကိုယ်ပွား အင်္ဂတေပန်းတမော့လက်ရာ ဆင်း တုတော်မှာမူ လူတကာချီးမြှောက်သည်ဖြစ်စေ၊ အတိတ် နိမိတ်ဆိုးကြောင့် ပစ်ပယ်ရှောင်ကွင်းလိုကြသည်ဖြစ်စေ ဘဲသရာခရီးသွား လူသားတို့အပေါ် တူဖူးသော မေတ္တာမပျက် အငြိမ်းဓာတ်ကမ်းလက်ဖြင့် ရှမ်းပြည်နယ်(မြောက်ပိုင်း) သမိုင်းထဲက ဂန္ဓဝင်မြို့သီပေါ၊ ချောင်ကျကျ ညောင်ကိုးပင် (ညောင်ပင်ကွင်း) မူလတန်းကျောင်းအနီးတွင် ထာဝရစံပယ် လျက်သာ ရှိပါကြောင်း ရှိခိုးဦးခိုက်လိုသူ ဓမ္မစိတ်ဆွေများကို အသိပေးရေးသားရပါသည်။

စိမ်းသူဟန်
၀၉-၂၅၆၆၄၈၅၂

အဘဘိုးမင်းခေါင် ပုတီးစိပ်

သုတေသီမြင့်ထွန်း

(၁၉၅၀) ခုနှစ်ခန့်က ဖြစ်၏။

ကြွလာပြီ

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် ကိစ္စဝိစ္စတစ်ခုရှိ၍ ရန်ကုန်မြို့၊ ရေကျော်ရပ်၊ မြောင်းကြီးလမ်းရှိ မိတ်ဆွေ တစ်ဦး၏ နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ထိုစဉ် နံဘေး အိမ်တွင် လူဆယ့်ငါးယောက်ခန့် စုရုံးရောက်ရှိနေကြ သည်ကို တွေ့ရ၏။

တဖြည်းဖြည်းနှင့် ဦးဝက်မအိမ်၏ ဧည့်ခန်း တွင် လူပေါင်း (၂၀)ခန့် စုဝေးရောက်ရှိနေကြလေပြီ။

(၁၅)မိနစ်ခန့်အကြာတွင် ဦးဝက်မ နေအိမ် ရှေ့တွင် ဂျစ်ကားတစ်စင်းသည် ဆိုက်ရောက်လာခဲ့သည်။ ထူးထူးခြားခြား ဂျစ်ကား၏ စက်ခေါင်းအဖုံးပေါ်တွင် ကန်တော့ပွဲတစ်ပွဲ တင်ထားပြီး ကြိုးများဖြင့် လွင့်စင်၍ ကျမသွားအောင် ဆိုင်းထားသည်ကို မြင်တွေ့လိုက်ရ၏။

ရေဖျင်းရောဂါ

အကျိုးအကြောင်းကို သိရှိလို၍ စုံစမ်းလေ့လာ ကြည့်ရာ ထိုအိမ်တွင် ဇရာဝတီတိုင်း၊ မြစ်ဝကျွန်းပေါ်ရှိ မြို့တစ်မြို့မှ ဆန်စက်သူဌေး ဦးဝက်မ ဆိုသူ နေထိုင် ကြောင်း၊ ဦးဝက်မသည် ကျန်ခဲ့သော ငါးနှစ်ခန့်မှစ၍ ရေဖျင်းရောဂါ စွဲကပ်လာခဲ့ရာ ဆေးဆရာ အမျိုးမျိုး ထို့ကို အိမ်သို့ ပင့်ဆောင်ကုသခဲ့ပါသော်လည်း မပျောက် တင်းဘဲ ယခုအခါ ဝမ်းဗို ကြီးမှာ ရေဖျင်းရောဂါ ကြောင့် ပေါက်၍ ထွက်ကျမတတ်အောင် ပူနေကြောင်း၊ ထို့ကြောင့် မိတ်ဆွေတစ်ဦးက 'ဝိဇ္ဇာဆရာနှင့် ကုသ ဧည့်လား' ဟူ၍ မေးရာ ဦးဝက်မက ကုသမည်ဟု တတိ ပေးသဖြင့် ထိုမိတ်ဆွေက ဝိဇ္ဇာဆရာကို သွားရောက်၍ ပင့်ဆောင်နေကြောင်း၊ ထိုဝိဇ္ဇာဆရာ၏ အမည်မှာ 'ဘိုမင်းခေါင်' ဖြစ်ကြောင်း၊ များမကြာမီ ဤအိမ်သို့ ရောက်၍ ဆေးကုသမည် ဖြစ်သဖြင့် လူများ စုဝေး ရောက်ရှိနေခြင်းဖြစ်ကြောင်း သိရှိခဲ့ရသည်။

ဂျစ်ကား၏ ရှေ့ပိုင်းတွင် မောင်းဆွဲနှင့်အတူ လူ တစ်ယောက် ပါရှိသည်။ ဂျစ်ကားနောက်ပိုင်း အလယ်ခုံ တွင် ပင်ဖြူအင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားသော ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦး လိုက်ပါလာ၏။

အိမ်ရှေ့တွင် ဂျစ်ကားရပ်တန့်လိုက်သည်နှင့် အိမ်တွင်းရှိလူများက 'အဘ ကြွလာပြီ' ဟု ပြောဆို၍ လှုပ်လှုပ်ရွရွ ဖြစ်ကုန်ကြသည်။ ဂျစ်ကားပေါ်မှ လူ နှစ်ယောက် ဆင်းလာသည်။

ရှေ့ဆုံးမှ တစ်ယောက်မှာ အရပ်ထောင်ထောင် မောင်းမောင်း၊ အသားဖြူဖြူနှင့် တရုတ်စာပြားကဲ့သို့ သော လူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်။ နောက်မှ လိုက်ပါလာ သည့် လူကြီးမှာ အသက်အရွယ်အားဖြင့် (၆၀)ကျော်ခန့် ရှိသည်။ အသားညိုညို၊ မျက်နှာဝိုင်းဝိုင်းပြည့်ပြည့်၊ ဆံပင် ကောက်ကောက်၊ မျက်မှောင်ကုပ်ကုပ်နှင့် စူးရှသော မျက်လုံးပိုင်ရှင် ဖြစ်သည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ဆွတ်ဆွတ်ဖြူဖွေးသော စွပ် ကျယ်အင်္ကျီကို ဝတ်ဆင်ထားပြီး ပင်ဖြူအင်္ကျီကိုလည်း ဝတ်ဆင်ထား၏။ လုံကွင်းမှာ အဖြူရောင် ပလေကပ် လုံချည် ဖြစ်သည်။ လည်မင်းတွင် ကြိမ်ပုတီးတစ်ကုံးကို စွပ်ထားလျက် ရှိသည်။ ယင်းပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအိမ်အတွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာသည်နှင့် လူများစုက ဦးချကန်တော့ကြ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးသည် ဘုရားခန်း ရှိရာသို့ သွား ရောက်ပြီး ဦးချဝတ်ဖြည့်ကာ ဧည့်ခန်းသို့ ပြန်ထွက်လာ ပြီး လူတစ်ယောက်၏ နံဘေးတွင် ဘယ်ခြေပေါ်၌ ညာ ခြေတင်၍ တင်ပျဉ်ခွေချိတ်၍ ထိုင်လိုက်သည်။ ယင်း ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး ထိုင်နေသော နေရာမှာ ကျွန်ုပ်တို့ ထိုင်နေ သည့် နေရာနှင့် လူတစ်ယောက်ကျော် နေရာတွင် ဖြစ် သည်။

အိမ်ရှင်များက ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးရှေ့တွင် လက်ဖက် သုပ်၊ လက်ဖက်ရည်ကြမ်း၊ ကွမ်းအစ်၊ ဆေးပြင်းလိပ်ထုပ်၊ စီးကရက် သံဘူးတစ်ဘူးကိုချ၍ ဝတ်ပြုသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ဘာမျှမပြော။ စီးကရက်ဘူး အတွင်းမှ စီးကရက်တစ်လိပ်ကို ထုတ်ယူမီးညှိ၍ သုံးဖွာ နှဲ့ ရှိုက်သောက်လိုက်ရာ စီးကရက်မှာ တစ်ဝက်ခန့် ပြာဖြစ်သွားခဲ့သည်။ ပြီးမှ မီးစွဲလောင်နေသော စီးကရက် တစ်ဝက်ခန့်ကို ကျွန်ုပ်အား လှမ်းပေးရင်း...

“ရော့ ငါ့မြေး သောက်လိုက်”

ရင်ခေါင်းသံဖြင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက ပြောလိုက် သည်။ ကျွန်ုပ်က လှမ်းပေးသည့် စီးကရက်ကို ယူလိုက် ပြီး ဖွာရွက်သောက်လိုက်သည်။ အခန်းတွင်းရှိ လူ အများက ကျွန်ုပ်နှင့် ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးအား စိတ်ဝင်စားစွာ ဖြင့် ကြည့်ရှုနေကြသည်။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကြီးက စီးကရက်တစ်လိပ်ကို သံဘူး တွင်းမှ ထုတ်ယူ၍ မီးညှိသောက်လိုက်ပြန်ပြီး ကျွန်ုပ် ဘက်သို့ လှည့်ကာ...

“ငါ့မြေး ဘာဘကို တွေ့ဖူးသလား”

“တွေ့ဖူးတယ်”

“ဘယ်အိမ်မှာ တွေ့ဖူးသလဲ”

“အိမ်တွေမှာ ဘာဘ တင်ပျဉ်ခွေချိတ်ထိုင်နေတဲ့ ဓာတ်ပုံရှေ့မှာ ကန်တော့ပွဲ ပြင်ထားတာကို တွေ့ဖူး တယ်”

“အေး ဟုတ်တယ်၊ ဘာဘ နာမည်ကိုလည်း မှတ်ထားဦး၊ ဘိုးမင်းခေါင် ဆိုတာ ဘာဘဲ၊ ကဲ ဆေး ကုသမယ်ဆိုတဲ့ ဒုက္ခသည်ကို ခေါ်လိုက်ကြပါဦး”

ဦးဝက်မ

ယင်းသို့ ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်က မိန့်ဆိုလိုက် သည်နှင့် အိမ်ရှင်များက ဦးဝက်မ ဆိုသော တရုတ် အဘိုးကြီး တစ်ဦးကို ဘေးတစ်ဖက်တစ်ချက်စီတွင် တစ်ယောက်စီ တွဲခေါ်ထုတ်လာကြသည်။

ဦးဝက်မဆိုသော တရုတ်အဘိုးကြီးမှာ အသက် အရွယ်အားဖြင့် (၆၀)ခန့် ရှိပြီဟု ထင်မှတ်ရသည်။ စွပ် ကျယ်အင်္ကျီ၊ အင်္ကျီလက်တို၊ ပလေကပ်လုံချည်ချောကို ဝတ်ဆင်ထား၏။ ဝမ်းဗိုက်ကြီးမှာ မြင်တွေ့၍ မကောင်း လောက်အောင် ပူနေသည်။ အမျိုးသမီး ကိုယ်ဝန် နေ့စေ့ လစေ့ ဝမ်းဗိုက်ကြီးကဲ့သို့ပင် ဖြစ်နေသည်။

ဦးဝက်မသည် ဘာဘဘိုးမင်းခေါင်ရှေ့တွင် ထိုင်၍ လက်နှစ်ဖက်ယှက်ပြီး ဦးချကန်တော့လိုက်သည် ကို မြင်တွေ့ရ၏။

ဘာဘဘိုးမင်းခေါင်က ဦးဝက်မအား စေ့စေ့ ကြည့်လိုက်ပြီး...

“ရောဂါဖြစ်တာ ငါးနှစ်လောက်ရှိပြီ မဟုတ် လား”

“ဟုတ်ပါတယ် ဘာဘ”

“အဘနဲ့တွေ့ရင် ပျောက်ရမယ်ပေါ့ကွယ်”

ယင်းသို့ပြောပြီး ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်က ဝိုင်း၍

ထိုင်နေသော ဧည့်သည်များအား မျက်လုံးဝေရမ်းကြည့် လိုက်ကာ ဧည့်သည်တစ်ယောက်၏ နံဘေးရှိ လက်ကိုင် တုတ် ကောင်စွေးကို လက်ကမ်း၍ တောင်းယူလိုက် သည်။

ဧည့်သည်က သူ့နံဘေးရှိ လက်ကိုင်တုတ် တောင်စွေးကို ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်အား ပေးလိုက်သည်။ လက်ကိုင်တုတ် အနိုးလက်ကိုင်တွင် ကြေးဖြင့် ပြုလုပ် ထားသည့် မြင်းခွာပုံသဏ္ဍာန်လေး ဖြစ်နေသည်ကို တွန့်ပုံ သတိထားလိုက်မိသည်။

“ဒီလက်ကိုင်တုတ်နဲ့ရိုက်ရင် ကွဲပါမလားကွယ်” ဝိုင်း၍ ထိုင်နေသော ဧည့်သည်များက တုတ် တုတ်မျှ မလှုပ်၊ အားလုံးက ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်ကို ကြောင်ပြီး ကြည့်နေကြသည်။

သို့အတွက်ကြောင့် တွန့်ပုံဘက်သို့ လှည့်ကာ-

“ဘယ့်နှယ်လဲ ငါမြေး၊ ရိုက်ရင် ကွဲပါမလား”

“ရိုက်တဲ့နောက်ကော့ ကွဲတာပေါ့”

“ငါမြေး ပြောတာ မှန်တယ်ဟေ့”

ထိုသို့ပြောပြီး ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်သည် သူ့ရှေ့ မှောက်တွင် လက်နှစ်ဖက်ယှက်၍ ထိုင်နေသော ဦးဝက်မ ဇာ ဘယ်ဘက် ဦးချိုခေါင်းကို သက်ကိုင်တုတ်ကြေးနိုး ဖြင့် ရိုက်လိုက်ရာ သွေးများ ဖြာစီးဆင်းထွက်လာပြီး အတိုလက်တို့ ပခုံးပေါ်သို့ ကျဆင်းလာ၏။

ဤတွင် ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်သည် တင်ပျဉ် ခွေ ခြေထောက်ချိတ်၍ ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်ပြီး ဘုရား ခန်းတွင် သွားရောက်၍ ထိုင်နေလေသည်။

အမှတ်မထင် တွေ့မြင်လိုက်ရသော မြင်ကွင်း ကြောင့် အားလုံးသော ဧည့်သည်များက အံ့အားသင့် သွားကြ၏။ ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်ကို တာဝန်ယူ၍ ခေါ် ဆောင်လာခဲ့သော ဦးဝက်မ၏ မိတ်ဆွေဆိုသူသည် ယင်း အပြုအမူကြောင့် ဘာလုပ်ရမှန်း မသိနိုင်လောက် အောင် ဖြစ်သွားပြီး ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်ရှိရာ ဘုရားခန်း

အတွင်းသို့ ပြေးဝင်သွားကာ...

“အဘ ဦးခေါင်းက သွေးတွေကျနေတယ်”

“သွေးထွက်နေရင် သွေးဆေးနဲ့ သကြားနဲ့ သိပ် ပေးလိုက်ပေါ့၊ ပြီးတော့ သူ့ကို ဘယ်သူမှ မကိုင်နဲ့၊ သူဟာ သူ အင်္ကျီ၊ လုံချည်အသစ်တွေ ဝတ်ပါစေ”

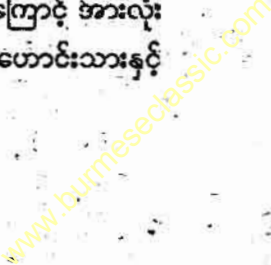
ဟူ၍ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်က မိန့်ဆိုလိုက်သည်။ အိမ်ရှင်နှင့် ဧည့်သည် သုံးလေးယောက်က ဦးဝက်မ ဦးခေါင်းချိုစောင်းတွင် ပေါက်ပြဲသွားသော ဒဏ်ရာကို ရေနှင့် အဝတ်ကိုစိမ်ကာ ထိုအဝတ်စဖြင့်ပင် သုတ်၍ သန့်စင်အောင် ပြုလုပ်ပေးနေကြသည်။ ထို့နောက်မှ သွေးဆေးနှင့် သကြားကို ချောစပ်ကာ ဦးခေါင်းမှ ဒဏ်ရာကို ဆေးထည့်ပေးသည်။

ဧရာဝတီပျောက်

အလုံးစုံသော ကိစ္စများကို ပြုလုပ်ပြီးသော် အင်္ကျီအသစ်၊ လုံချည်အသစ် တစ်စုံကို အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ က ယူလာပြီး ဦးဝက်မကို မည်သူတစ်ဦးအာစ်ယောက် ကမှ မကိုင်တွယ်စေဘဲ အင်္ကျီ၊ လုံချည်များကို လဲစေ သည်။ ဧည့်ခန်းတွင်းရှိ ဧည့်သည်များ အားလုံးက ဦးဝက်မကို ဝိုင်းပြီးကြည့်နေကြသည်။

ဦးဝက်မသည် ထိုင်၍နေရာမှ ကုန်းထပြီး လုံချည်ကို လဲပြီး ပြင်ဆင်ဝတ်လိုက်သည်နှင့် မြင်တွေ့ နေခဲ့သော လေဖျင်းစွဲနေသည့် ကိုယ်ဝန်ဆောင် ဗိုက်ကြီး ကဲ့သို့ စွန့်ထွက်နေသော ဝမ်းဗိုက်ကြီးသည် မျက်လှည့်ပြ လိုက်ဘိအလား အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလောက်အောင် လူ အများရှေ့မှောက်တွင် ပျောက်၍သွားသည်ကို တွေ့မြင် လိုက်ကြရ၏။

ဧည့်ခန်းတွင်းရှိ လူအများမှာ အံ့ဖွယ်ကောင်း သည့် ဆန်းကြယ်သော မြင်ကွင်းဆန်းကြောင့် အားလုံး မျက်လုံးပြူးကျယ်သွားကြပြီး ပါးစပ်အဟောင်းသားနှင့် ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

ထိုအခါမှ အဘဘိုးမင်းခေါင်သည် ဘုရားခန်း အတွင်းမှ ထွက်၍လာသည်။ ဦးဝက်မ၏ မျက်နှာသည် ကြည်လင်ဝင်းထိန်သွားသည်။ ကိုယ်လက် ပေါ့ပေါ့ပါးပါး နှင့် အိမ်ခန်းအတွင်းသို့ ပြေးဝင်သွား၏။

အိမ်အတွင်းခန်းမှ ပြန်၍ထွက်လာသောအခါ ဦးဝက်မ၏လက်ထဲတွင် ငါးထောင်ခန့် ဆယ်တန်ငွေ စက္ကူအထုပ်ကြီး ပါရှိလာပြီး ဘဘ ဘိုးမင်းခေါင်အား ဦးချကာ လှူဒါန်းလေ၏။

ဤတွင် အဘ ဘိုးမင်းခေါင်က . . .

“ငါ အသပြာဆရာ မဟုတ်ဘူး၊ မင်း လှူတဲ့ငွေ လည်း မလိုချင်ဘူး၊ ပြန်ယူသွား”

“ဒါဖြင့် ဘဘ တစ်ခုခု သုံးဆောင်ပါ၊ ဒါနပြုပြီး လှူဒါန်းပါရစေ”

“မင်းက ငါ့ကို တကယ်ပဲ ကျွေးမှာလား”

“ကျွေးပါ့မယ် ဘဘ”

“ကဲ ဒါဖြင့်ရင် မနက်ဖြန် ကိုးနာရီမှာ ဒီအိမ် မှာလာပြီး ကြာဇံကြီးခေါက်ဆွဲ လေးဆယ့်ငါးပိဿာကို ငါတစ်ယောက်တည်း သုံးဆောင်မယ်၊ အားလုံး အဆင် သင့်လှစို့ထား”

ထိုသို့ မိန့်ဆိုပြီး အဘ ဘိုးမင်းခေါင်က ပြန်ရန် ဟန်ပြင်လိုက်စဉ် အခန်းတွင်းရှိ ဧည့်သည် တော်တော် များများက ရှိခိုးကန်တော့ကြသည်။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင် သည် အခန်းတွင်းမှ ပြန်ထွက်ခွာစဉ် ကျွန်ုပ်၏ ဦးစွန်း ကို သူ့လက်ဖြင့် တစ်ချက် ရိုက်နှက်ပြီး ဂျစ်ကားပေါ်သို့ တက်ကာ ထွက်သွားတော့သည်။

၄၅ ပိဿာ

နောက်တစ်နေ့ နံနက်(၉)နာရီအချိန်၊ ရန်ကုန် မြို့ရှိ ရေကျော်ရပ် မြောင်းကြီးလမ်းရှိ ဦးဝက်မနေအိမ် သို့ ကျွန်ုပ် ရောက်ရှိလာခဲ့သည်။ ဦးဝက်မ နေအိမ်တွင် မနေ့က သတင်းစကားကြောင့် လူပေါင်း (၃၀၀)ခန့်က

ကြိုတင်၍ ရောက်နှင့်နေကြ၏။

နံနက်(၉)နာရီ ထိုးသည်နှင့် အဘ ဘိုးမင်းခေါင် သည် မနေ့က စီးလာခဲ့သော ဂျစ်ကားဖြင့်ပင် ရောက်ရှိ လာပြီဖြစ်၍ ပရိသတ်ကြီးမှာ အုန်းအုန်းကျွတ်ကျွတ် ဖြစ်ကုန်သည်။

အဘ ဘိုးမင်းခေါင်သည် ဦးစွာပထမ ဘုရား ခန်းသို့ ဝင်ရောက်၍ ဘုရားကို ဝတ်ဖြည့်လိုက်ပြီး ပြန် ထွက်လာသောအခါ မနေ့က အဘ ဘိုးမင်းခေါင်အား ကြာဇံကြီးခေါက်ဆွဲ (၄၅)ပိဿာ လှူဒါန်းမည်ဟု ကတိ ပြုထားသော ဦးဝက်မကိုယ်တိုင် ရွှင်လန်းချမ်းမြေ့စွာ ဖြင့် ကြာဇံကြီးခေါက်ဆွဲ ပန်းကန်များကို ကိုယ်တိုင် ပြင်ဆင်ကာ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်အား ကပ်လှူသည်။

အဘ ဘိုးမင်းခေါင်ကလည်း ဦးဝက်မ ဆက် ကပ်သော ကြာဇံကြီးခေါက်ဆွဲ တစ်ပန်းကန်ပြီး တစ်ပန်းကန် ကို စဉ်ဆက်မပြတ် တစ်ပွဲပြီး တစ်ပွဲ သုံးဆောင်၍နေ သည်။ နေ့လယ် (၁၂)နာရီခန့်တွင် ကြာဇံကြီးခေါက်ဆွဲ (၄၅)ပိဿာသည် တစ်ဖတ်မျှ မကျွန်အောင် ကုန်သွား တော့သည်။

ကျွန်ုပ်ကို ခေါ်ပြီ

အဘ ဘိုးမင်းခေါင်သည် တင်ပျဉ်ခြေချိတ်၍ ထိုင်နေရာမှ ထလိုက်ပြီး ပြန်ရန် ဟန်ပြင်ရင်း ကျွန်ုပ်နား သို့ တိုးကပ်လာကာ . . .

“ငါ့မြေး အဘ ရွှေတိဂုံ အလယ်ပစ္စယံကို ပြန် သွားမယ်၊ ငါ့မြေး အခု အဘနဲ့ အတူလိုက်ခဲ့”

ဟူ၍ ခေါ်ဆောင်သဖြင့် ကျွန်ုပ်သည်လည်း အဘ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့်အတူ ရွှေတိဂုံဘုရား တောင် ဘက်မုခ်ဦးသို့ ဂျစ်ကားဖြင့် ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။

အလယ်ပစ္စယံတွင် တည်ထားဆဲ ကိုးနဝင်း ဘုရားသို့ ရောက်ရှိသွားရာ ကုလားဖျင်း မဏ္ဍပ်ကြီး အတွင်းဝယ် လူများမှာ ပြည့်နှက်၍ စည်ကားနေသည်ကို

တွေ့မြင်ရ၏။

အဘ ဘိုးမင်းခေါင်က ဦးဆောင်၍ ခေါ်ဆောင်သွားသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် မထွက်အတွင်းရှိ ဘုရားဆောင်ရှေ့သို့ ရောက်ရှိသွားခဲ့သည်။ ဘုရားဆောင်နံဘေးတွင် ကြေးမောင်းကြီးတစ်လုံး တပ်ဆင်ထားပြီး ထိုမောင်းကြီးပေါ်ဝယ် (သဗ္ဗာ+မေတ္တာ-အဓိဋ္ဌာန်) ဟူသော စာတန်းကို သင်္ဘောဆေးအဖြူနှင့် ထင်ရှားစွာ နေသားထားသည်ကို တွေ့မြင်ရပြီး ထိုမောင်းကြီးကို စိတ်ဖြူစွာကြယ် ဝတ်ထားသော အဘိုးကြီးနှစ်ဦးက ထည့်၍ တီးနှက်၍နေကြသည်။

အဘ ဘိုးမင်းခေါင်က ဘုရားစင်ရှေ့နားတွင် ထိုင်လိုက်သည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း အဘ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ဗျာဒိတ်ချင်းဆိုင် ထိုင်လိုက်စဉ် သူနံဘေးတွင် ဝိုင်းရံကပ်၍နေသော လူများကို လက်ခါပြုပြီး ခပ်ဝေးဝေးတွင် သွားနေရန် အချက်ပြလိုက်သည်နှင့် ဝိုင်းအုံနေသော လူများက ရှဲ၍သွားကြတော့သည်။

ဤတွင် အဘ ဘိုးမင်းခေါင်က ကျွန်ုပ်အား ခေါင်းညိတ်၍ သူ့အနားသို့ ခေါ်ယူလိုက်ပြီး လေသံထိုးမကျယ်ဖြင့်...

“ငါ့မြေးကို အဘ တာဖြစ်လို့ ခေါ်ခဲ့သလဲ သိလား”

“မသိဘူး ဘဘ”

“မှတ်တမ်းဇာတ်လမ်းက ရှည်တယ်ကွာ၊ ငါ့မြေးစိတ်ထဲမှာ သိချင်တာတွေ ရှိတယ်၊ အဘကို မေး”

“အဘ - ဝိဇ္ဇာဆိုတာ ဘာလဲ”

“ဝိဇ္ဇာဆိုတာ အမျိုးမျိုး အဓိပ္ပာယ်ဖွင့်လို့ရတယ်။ အမျိုးမျိုး အဓိပ္ပာယ် ဖွင့်ရလို့လည်း ဝိဇ္ဇာခေါ်တာပဲ။ ငါ့မြေး သိအောင် ဘဘ ပြောရရင် ဝိဇ္ဇာဆိုတာ သိခြင်းကိုလည်း ခေါ်တယ်၊ ပြီးမြောက်ခြင်းကိုလည်း ဝိဇ္ဇာခေါ်တယ်။ နတ်တို့ရဲ့ သိဒ္ဓိတန်ခိုးတွေရတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ကိုလည်း ဝိဇ္ဇာ ခေါ်တယ်ကွာ။ သူတို့က ကဝါလမိုင်းမျိုးကွယ်”

“ကဝါလမိုင်း ဆိုတာ ဘာလဲ ဘဘ”

“မြွေတွေ အရေခွံလဲနိုင်သလို မနောမယသိဒ္ဓိတန်ခိုး ပေါက်ရောက်လို့ ရုပ်ပြောင်းရုပ်လဲ အတတ်ကို ဖန်ဆင်းနိုင်တယ်။ ဝိဇ္ဇာတွေဟာ လူတွေနဲ့ သာသနာပြုမယ့်အချိန်မှာ လူလိုနေ၊ လူလိုပြော၊ လူ့ခန္ဓာရုပ်ကို ဖန်ဆင်း၊ လူတွေနဲ့ နီးစပ်စွာ နေတယ်၊ နောက်တစ်ခါ ထွက်ရပ်လမ်းကို ကြွမြန်းရပြန်တယ်။ ဒါတွေ ပြောပြရရင် အရှည်ကြီးပါ ငါ့မြေးရာ”

“ဘဘကို လူတွေက ဝိဇ္ဇာလို့ ပြောကြတယ် ဟုတ်သလား”

“လူတွေက ပြောကြတာပါပဲကွာ၊ ဘဘက တော့ မသိပါဘူး”

“မနေ့က ဘဘကို ဦးဝက်မတို့အိမ်မှာ တွေ့တုန်းက ဘဘရဲ့လည်ပင်းမှာ စိပ်ပုတီးတစ်ကုံး ဆွဲထားတာ တွေ့မိတယ်၊ ဘဘ ဘာကို ပုတီးစိပ်သလဲ”

အဲဒါကို ပြောပြချင်လို့ ငါ့မြေးကို ဘဘ ဒီကို ခေါ်ခဲ့တာပဲ၊ ငါ့မြေးက ပါရမီရှိတယ်။ ဘဘ သေသေချာချာ ပြောပြမယ်။ မမေ့အောင် စွဲစွဲမြဲမြဲ မှတ်ထားပေတော့။ ဘုရားဝတ်ပြုပြီးရင် ပထမ နာရီဝက်လောက် အသက်ရှူတဲ့အခါ ‘အရဟံ’ လို့ စိတ်ထဲကမှတ်၊ လေကို ပြန်ထုတ်တဲ့အခါမှာ ‘အရဟံ’ လို့ စိတ်ထဲကမှတ်ပြီး ထုတ်၊ ဒုတိယ ပုတီးစိပ်တဲ့အခါမှာ ‘ဥ-အရဟံ-သိဒ္ဓိ’ (၁၀၈)လုံးရှိတဲ့ ပုတီးကုံးနဲ့ ‘ဥ-အရဟံ-သိဒ္ဓိ’ လို့ ဆိုပြီး ပုတီးတစ်လုံးချ၊ (၉)ပတ်ပြည့်အောင်စိပ်၊ ပြီးတော့ ပုတီးမစိပ်ခင်က ပထမလှုပ်ခဲ့တဲ့နည်းအတိုင်း နာရီဝက်လောက် အသက်ရှူတိုင်း လေကို ပြန်ထုတ်တိုင်း ‘အရဟံ’ လို့ စိတ်ထဲကမှတ်၊ တတိယ ခု ဘဘ ပြောတာတွေ လုပ်ပြီးရင် (၃၁)ဘုံမှာ ရှိတဲ့ လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာ၊ ဝိဇ္ဇာအပေါင်းတို့ကို မေတ္တာပို့ အမျှဝေပြီး ငါ့မြေး လိုတဲ့ဆုကိုတောင်း ပြီးပြည့်စုံလိမ့်မယ်”

အဘ ဘိုးမင်းခေါင် မိန့်ဆိုနေသော စကားများကို ကျွန်ုပ်က မလှုပ်မယှက် သေချာစွာ မှတ်သားနေမိသည်။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်သည် ဘုရားစင်ပေါ်မှ ခပ်ရွယ်ရွယ် ကြိမ်ပုတီး အသစ်တစ်ကုံးကို ယူ၍ ကျွန်ုပ်အား လှမ်းပေးလိုက်ပြီး...

“ရော့ ငါ့မြေးကို ဘာတဲ ပါရမိ ဆက်ပေးလိုက်မယ်၊ ငါ့မြေး ပြန်နိုင်ပြီ”

ကျွန်ုပ်အား အဘ ဘိုးမင်းခေါင် ချီးမြှင့်လိုက်သော ကြိမ်ပုတီးကို ယူ၍ လည်ပင်းတွင် စွပ်ထားလိုက်မိသည်။ ကျွန်ုပ် စိတ်ထဲမှာ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်ကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်ဆန္ဒများ အလိုအလျောက် ဖြစ်ပေါ်လာသည်ကို သတိထားလိုက်မိ၏။ ထို့ကြောင့် ဘုရားကို ဝတ်ဖြည့်ကာ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်ကို ဦးသုံးကြိမ်ချကန်တော့ကာ အိမ်သို့ ပြန်လာခဲ့တော့သည်။

ပုတီးစ၍ စိပ်ပြီ

တစ်ပတ်ခန့် ရှိလေပြီ။

အဘ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ကျွန်ုပ် အမှတ်မထင်ကံဆုံ၍ ကြုံခဲ့ရချိန်မှစပြီး စိတ်ထဲတွင် ပုတီးစိပ်ချင်သော ဆန္ဒအာသိသများသာ ဖြစ်ပေါ်၍နေခဲ့သည်။ မည်၍မည်မျှပင် လူမှုကိစ္စ ဝိစုများ ရှိနေစေကာမူ ကျွန်ုပ်သည် မိမိနေအိမ်က ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ည (၉) နာရီ ရောက်တိုင်း အဘ ဘိုးမင်းခေါင် စိပ်သော ပုတီးစိပ်ကို (၁၀၈)လုံး ရှိသည် ပုတီးကုံးဖြင့် နေ့စဉ်မှန်မှန် မပျက်မကွက် (၄၅)ရက် ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်ရန် ဆုံးဖြတ်ချက် ချမှတ်ထားလိုက်၏။

ဤနေရာတွင် ကျွန်ုပ် တစ်ခုတင်ပြလိုသည်။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်က ကျွန်ုပ်အား ပုတီးကို မှန်မှန်စိပ်ပါ။ ပုတီးစိပ်လျှင် မည်သို့သော အကျိုးကျေးဇူးတရားများ ဖြစ်ထွန်းမည်ဆို၍ လိုချင်တပ်မက်သော စိတ်ဆန္ဒ

ဖြင့် ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်း မဟုတ်ပါ။ မိမိ၏စိတ်က အဓိဋ္ဌာန်ဝင်လိုသော ဆန္ဒများ ဖြစ်ပေါ်လာ၍ (၈၁) ရက် ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်မိခြင်း ဖြစ်သည်။ ယင်းသို့ ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ဝင်သည့်အတွက် 'ဘာဖြစ်ရပါလိ၏' ဆိုသော ရည်ရွယ်ချက် မပါရှိပါ။ ပုတီးစိပ်ခြင်းအလုပ်ကို စတင်ပျိုးထောင်ခြင်းဟုသာ ကျွန်ုပ် သဘောထားမိ၏။

ကျွန်ုပ်၏ ဖွေးနေမှုစ၍ မိမိနေအိမ်ရှိ ဘုရားစင်ရှေ့တွင် ဘုရားဝတ်ဖြည့်ပြီး နေရာမှန်၊ အချိန်မှန် ရောက်တိုင်း အဘ ဘိုးမင်းခေါင်က မိန့်ဆိုခဲ့သည့် အတိုင်း (၈၁)ရက်တိတိ ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်ကို မပျက်မကွက် ဝင်ခဲ့သည်။

အိပ်မက်ထူး

ကျွန်ုပ်၏ ဘဝဝယ် ပုတီးစိပ်ခဲ့ဖူးသော်လည်း ပုတီးအဓိဋ္ဌာန် မဝင်ခဲ့ဘူးပါ။ ဤ(၈၁)ရက် ပုတီးအဓိဋ္ဌာန်ဝင်ခြင်းသည် ကျွန်ုပ်၏ ဘဝဝယ် ပထမဆုံး အကြိမ် ဖြစ်သည်။ (၄၅)ရက် အဓိဋ္ဌာန် ပြီးမြောက်သည့်နေ့ ညတွင် ထူးခြားဆန်းကြယ် အံ့ဖွယ်ကောင်းသော အိပ်မက်ထူးကို မြင်မက်ခဲ့၏။

ယင်းအိပ်မက်မှာ ကျွန်ုပ်သည် ဝါးတောင်ဝှေးတစ်ချောင်းကို အဖော်ပြု၍ တောတောင်ထဲသို့ တစ်ယောက်တည်း ရောက်ရှိသွားပြီး မတ်စောက်သော ကျောက်တောင်ကုန်း တစ်ခုပေါ်သို့ ခက်ခက်ခဲခဲ တက်လှမ်းခဲ့ရသည်။ ကျောက်တောင်ကုန်းထိပ်သို့ ရောက်ရှိလေသောအခါ (၂၇)တောင်ခန့် ရှိသော ရှေးဟောင်းစေတီတစ်ဆူကို ဖူးတွေ့လိုက်ရချိန်ဝယ် ကျွန်ုပ်၏ ရင်တွင်းမှာ အမောအပန်း ပြေပျောက်ပြီး အေးမြ ချမ်းမြေ့သောစိတ်ကို ခံစားလိုက်ရသည်။

ကျွန်ုပ်သည် စေတီတော်ကို ကြည်ညိုသဒ္ဓါစိတ်

များ ပြစ်ပေါ်လာပြီး ရှိသောမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုး
ထန်တော့လိုက်ချိန်တွင် စေတီတော်၏ ထီးတော်ထိပ်
စိန်ဖူးတော်မှ အဖြူ အလင်းရောင်ခြည်တန်းတစ်ခုသည်
မှောင်ထဲတွင် အားကောင်းသော လက်နှိပ်ဓာတ်ပေး၍
အရောင် ထိုးလိုက်ဘိအလား ကျွန်ုပ်၏ နဖူးပြင် အလဲလဲ
ဖထိုတည့်တည့်သို့ ထိုးချိန်လိုက်ချိန်တွင် တစ်ကိုယ်လုံး
သည် အေးစိမ့်သော အထိအတွေ့ကို ခံစားလိုက်ရပြီး
အိပ်ရာမှ လန်၍နိုးလာခဲ့သည်။ များမကြာမီ နံနက်
(၄)နာရီ ထိုးသံကို ကျွန်ုပ် ကြားလိုက်ရသည်။

ထိုသို့ (၈၁)ရက် ပုတီးအဓိဋ္ဌာန် ပြီးမြောက်
သည့်နေ့ ညတွင် ကျွန်ုပ်သည် အိပ်မက်ထူးကို မြင်မက်
ပြီးချိန်မှစ၍ အနာဂတ်ကာလတွင် ပြစ်ပေါ်လာမည့်
ကျွန်ုပ်၏ ကိုယ်ရေးကိုယ်တာ ကိစ္စရပ်များကို ကြိုတင်
ခန့်မှန်းချက်များ မှန်ကန်နေသည်ကို အံ့ဩဖွယ် တွေ့
မြင်ခဲ့ရသည်။ တစ်ကြိမ် နှစ်ကြိမ် မှန်ကန်ခြင်းမျိုးကို
ထိုက်ဆိုင်မှုဟုပင် ထားပါဦး။ အကြိမ်ကြိမ်အခါခါ မှန်
ကန်နေသည်ကို တွေ့ရသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် အထူး
သတိပြုလာမိပြီး မိမိကိုယ်မိမိပင် မယုံကြည်နိုင်လောက်
အောင် ပြစ်လာမိတော့သည်။

ဥပမာ ကျွန်ုပ်သည် အလုပ်တစ်ခုကို အောင်
မြင်မည် ထင်၍ လုပ်သည်။ ထင်သည့်အတိုင်း အောင်
မြင်ခဲ့သည်။ ထားပါဦး။ အလွန်အက်သော မိတ်ဆွေ
တစ်ဦးကို ငွေများ ချေးမိသည်။ ထိုမိတ်ဆွေသည် သူများ
ငွေများကို ချေးယူပြီးလျှင် ပြန်၍မဆပ်ဟု သတင်းကြီး
လာသည်။ ကျွန်ုပ်ကလည်း ထိုမိတ်ဆွေကိုမှ အလုပ်ကိစ္စ
တစ်ခုကို အကြောင်းပြု၍ ငွေများ ထောင်သောင်း ချေး
မိလျှင်သား ပြစ်နေသည်။ တခြားသူ တစ်ဦးတစ်ယောက်
သာဆိုလျှင် ဤသို့ ကိစ္စများ ကိုယ်တွေ့ကြုံလေသော်
သိမ်းငါးတောက်မည်မှာ အမှန်ပင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်က
လည်း ထိုမိတ်ဆွေထံတွင် ချေးထားသော ငွေထောင်

သောင်းများ ပြန်လည်ရမည်ထင်သောအချိန်တွင် ချွား
ရောက်တောင်းခံခဲ့သည်။ ကျွန်ုပ် ထင်သည့်အတိုင်းပင်
ချေးယူထားခဲ့သော ငွေထောင်သောင်းကို တစ်ပြား
မကျန် ထိုမိတ်ဆွေက ပြန်လည်ပေးဆပ်ခဲ့သည်။

တစ်ကြိမ်က ကျွန်ုပ်နှင့် လွန်စွာခင်မင်ရင်းနှီး
သော မိတ်ဆွေတစ်ဦး ဆေးရုံသို့ တက်ရောက်၍ ဆေး
ကုသခံနေကြောင်း သတင်းစကား ကြားသိရသည်။
မိတ်ဆွေတို့ ဝတ္တရားရှိသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်က ယင်း
လူမမာမိတ်ဆွေကို သတင်းမေးရန် ဆေးရုံသို့ သွားနေ
ချိန် ထိုမိတ်ဆွေသည် အမှန်တကယ် သေဆုံးတော့မည်
ကို ကြိုတင်သိနှင့်နေ၏။ ကျွန်ုပ် ဆေးရုံသို့ သတင်းမေး
ပြီး နောက်တစ်နေ့တွင် ထိုမိတ်ဆွေသည် ကွယ်လွန်
အနိစ္စရောက်ကြောင်း ကြားသိခဲ့ရသည်။

တစ်ခါကလည်း ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်း (၃)
ယောက်သည် စုဝေး၍ ကျွန်ုပ် နေအိမ်သို့ ရောက်ရှိလာ
ကြသည်။ ထိုအထဲမှ သူငယ်ချင်းတစ်ယောက်က သူ
သည် မန္တလေးသို့ သွားမည်အကြောင်း ကျွန်ုပ်အနေဖြင့်
အလိုရှိနေသော ပစ္စည်းများရှိလျှင် မှာလိုက်စေလို
ကြောင်း၊ မန္တလေးတွင် (၃)ရက်ခန့်သာ နေထိုင်မည်
အကြောင်းကို စေတနာကောင်းဖြင့် ပြောကြားခဲ့သည်။
ကျွန်ုပ်က . . .

“ခင်ဗျား ပြောတာကို ကျေးဇူးတင်ပါတယ်။
ခင်ဗျားဟာ မန္တလေးကို မရောက်နိုင်ပါဘူး”

ထိုအခါ သူငယ်ချင်းဖြစ်သူက အံ့ဩစွာဖြင့်-

“ကျွန်တော် ရထားလက်မှတ် ယူထားပြီးပြီ”

“အေး ကြည့်ကြသေးတာပေါ့ဗျာ”

ထိုအခါ သူငယ်ချင်း(၃)ယောက်သည် ကျွန်ုပ်
နေအိမ်မှ အပြန်တွင် မန္တလေးသို့ သွားမည်ဆိုသော
သူငယ်ချင်းအား ကားတိုက်၍ ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်
အနိစ္စ ရောက်ရှိသွားကြောင်း ဝမ်းနည်းဖွယ် ကြားသိ

လိုက်ရတော့သည်။

ယင်းအချိန်ကစပြီး ကျွန်ုပ်တို့ ပြဿနာ ဝင်လေတော့ပြီ။

ဤကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ကျွန်ုပ်တို့ ပတ်သက်သော သတင်းစကားများ ကျယ်ပြန့်လာကာ ကျွန်ုပ်တို့ ကျေးဇူးမတင်းသူများ၊ ခင်မင်ရင်းနှီးကြသော မိတ်ဆွေအပေါင်းအသင်းများသည် စုရုံးရောက်ရှိလာကြပြီး ကျွန်ုပ်အား သူတို့ သိရှိလိုသော ကိစ္စအဝဝကို လာရောက်၍ မေးမြန်းကြတော့သည်။

သူတို့ သိရှိလို၍ မေးမြန်းသော အကြောင်းခြင်းရာ မျိုးစုံတို့တွင် အိမ်ပေါ်က စိတ်ဆိုး၍ ဆင်းသွားသော မိန်းမကို ရှာဖွေလျှင် တွေ့မတွေ့၊ သားသမီးများ စာမေးပွဲ ဖြေဆိုထားသည်မှာ အောင်မအောင်၊ အမှုအခင်း ဖြစ်နေသည်မှာ နိုင်၊ မနိုင်၊ အလုပ်လျှောက်ထားသည်မှာ ရမရမ အလုပ်တွင် ရာထူး တက်၊မတက်ကအစ တရားဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းသော အလုပ်မျိုးကို လုပ်ဆောင်သော် အောင်မြင်မှု ရမရအထိ ပါရှိလာတော့သည်။

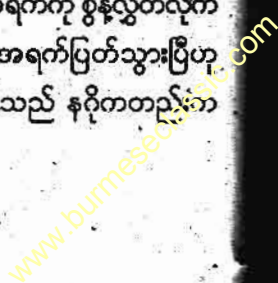
ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် အခက်ကြုံလေတော့ပြီ။ မဟောပြန်လျှင်လည်း ခက်၊ ဟောပြန်လျှင်လည်း ခက်၍ နေတော့သည်။ ကျေးဇူးတရားရှိ၍ မနိုင်ရင်ကာ မိတ်ဆွေများကိုကား ကျွန်ုပ်သည် သူတို့ သိရှိလို၍ မေးမြန်းသည့် အချက်များကို ဟောပြောခဲ့ရသည်။ ယင်းသို့ ဟောပြောမိသည်နှင့် ကျွန်ုပ်နေထိုင်ရာတွင် နံနက်မိုးလင်းက မိုးချုပ်သည့်တိုင်အောင် ဧည့်သည် မစေတော့ပါ။ ကျွန်ုပ်အနေဖြင့် စားဝတ်နေရေး အလုပ်များကိုပင် လုပ်ချိန်မရတော့။ တစ်နေ့ တစ်နေ့ ဧည့်သည်များဖြင့်သာ အချိန်ကုန်နေရတော့ပြီ။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း ဗေဒင်ဆရာယောင်ယောင်၊ အကြားအမြင်ဆရာယောင်ယောင် ဖြစ်၍ နေတော့သည်။ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင်က အနေ

အထိုင် အပြောအဆို မတတ်မှုကြောင့် မကြာမီသော ကာလတွင် ဝုက္ခတွေ့တော့မည်ကို ကြိုတင်သိနှင့်နေတော့သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပုတီးစိပ်ခြင်းအလုပ်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်ပြီး ဘုရားကိုပင် မှန်မှန်မရှိခိုးတော့၊ ကြံကြိုက်မှသာ ဦးသုံးကြိမ်ချ၍ ကန်တော့၏။ လူပေလူတေ တစ်ယောက်ကဲ့သို့သော ရပ်ရွာသီအောင် နေပြခဲ့သည်။ ဤသို့ နေပြသော်လည်း မရ၊ ကျွန်ုပ်၏ အကြောင်းကို သိရှိသူများက ကျွန်ုပ်အပါးမှ မခွာဘဲ အတင်း မရမက သူတို့ သိရှိလိုသည့် တရားဥပဒေနှင့် မလွတ်ကင်းသော ကိစ္စဝိစ္စများကို မေးမြန်းကြတော့သည်။ နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်သည် ကြံရာမရတော့ဘဲ နံနက်မိုးလင်းမှ မိုးချုပ်သည့်တိုင်အောင် ကျွန်ုပ် မကြိုက်သော အရက်ကို ဇွတ်မှိတ်၍ အမူးအလဲ သောက်ပြရတော့သည်။ ဤတွင် တော့မှ ကျွန်ုပ်အား ပတ်ဝန်းကျင်က အမူးသမား ကလော်အိုးကြီးဟု မှတ်ထင်ကာ ရှောင်ဖယ်သွားကြတော့သည်။ တချို့ကလည်း 'ဒီလူ အကြားအမြင် နှိတ်တယ်ဗျ၊ အရက်က ဖျက်သွားလို့ ပျက်သွားတာ' ဟူ၍ ဆိုသူက ဆို၏။

အမှန်အတိုင်း ဝန်ခံရလျှင် ပတ်ဝန်းကျင်က ထင်မြင် ယူဆကြသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်တွင် ထူးခြားသော အသိ၊ အမြင်၊ အကြား လုံးဝမရှိတော့ပါ။ အရက်သောက်မှုကြောင့် အားလုံး ပျက်စီးသွားလေတော့ပြီ။ ယင်းသို့ ပျက်ပြယ်သွားသည့်အတွက် ကျွန်ုပ်သည် ဝမ်းနည်းခြင်း မဖြစ်မိပါ။ တစ်ခုကွ အေးပြီဟုသာ ခံယူထားခဲ့မိ၏။

လပိုင်း အတော်ကြာလာ၍ ပတ်ဝန်းကျင်နှင့် နေသားတကျ ဖြစ်လာသောအခါ ကျွန်ုပ်သည် နေ့စဉ် ရက်ဆက် သောက်သုံးနေသော အရက်ကို စွန့်လွှတ်လိုက်တော့ပြီ။ တချို့က ကျွန်ုပ်အား အရက်ပြတ်သွားပြီဟု ဆိုသူက ဆို၏။ အမှန်မှာ ကျွန်ုပ်သည် နဂိုကတည်းက

အရက်ကို 'စွဲသူမဟုတ်၍ ဖြတ်စရာလည်း မလိုပါ။ အရက်သောက်သည့် အလုပ်ကို စွန့်လွှတ်ခြင်းသာ ဖြစ်သည်။

ကျွန်ုပ်သည် ပုတီးစိပ် အဓိဋ္ဌာန်မဝင်ရဲတော့ပါ။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင် ချီးမြှင့်ခဲ့သော ပုတီးစိပ်နည်းနီညွှာအတိုင်း နေ့စဉ်ရက်ဆက် မပျက်မကွက် နေရာမှန်တွင် အချိန်မှန် တစ်နေ့လျှင် ပုတီး (၉)ပတ်တိတ်ကိုသာ ဝှန်မှန်စိပ်ခဲ့သည်။ လိုလည်း မစိပ်၊ ပိုလည်း မစိပ်ပါ။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင် ကျွန်ုပ်အား မှာခဲ့သည့်အတိုင်းသာ စိပ်ခဲ့သည်။ ဤတွင်တော့မှ ကျွန်ုပ်၏ ဘဝသည် ပုံမှန်အနေအထားသို့ ရောက်ရှိသွားပြီး ကျွန်ုပ်နှင့် ထိုက်တန်သော အကျိုးကို ပေးတော့၏။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင် ပုတီးစိပ် ကျွန်ုပ်ကို အကျိုးပေးပုံမှာ ဆန်းဆန်းပြားပြားမဟုတ်ပါ။ နိုးနိုးလေးသာ ဖြစ်သည်။ ကျွန်ုပ်စိတ်မှ ကြံရွယ်လေသမျှ ကျွန်ုပ်ကိုယ်ကာယမှ လုပ်ဆောင်သမျှ အကုသိုလ်အလုပ် မဟုတ်လျှင် အပျက်အစီး မရှိ အလုံးစုံ ပြီးစီးအောင်မြင်ခဲ့တော့သည်။

ထို့နောက်ပိုင်းကာလတွင် ကျွန်ုပ်သည် လူမှုရေး ကိစ္စဝိစ္စများ ရှုပ်ထွေးနေ၍ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် မတွေ့ဆုံဖြစ်တော့ပါ။ ဆုံစည်းနိုင်စရာ အကြောင်းလည်း မရှိပါ။ တစ်ခါတစ်ရံ လူကြီးသူမများ ပြောဆိုနေကြသော စကားပိုင်းများတွင် အဘ ဘိုးမင်းခေါင်အကြောင်း နားစွန်နားဖျား ကြားသိခဲ့ရသည်။ 'ပုဂံမှာ ပေါ်၊ ပဲခူးမှာ ငုပ်၊ သထုံမှာ လင်း' ဆိုသော တဘောင်စကားအရ မော်လမြိုင် ခေါင်းဆေးကျွန်းမှစ၍ နေပြည်တော်ဝင်ခဲ့သော အဘ ဘိုးမင်းခေါင်သည် ဘီးလင်းနယ်တွင် ဈာန်တင်၍ မြန်မာနိုင်ငံတော်တစ်ဝန်းကို သာသနာပြုသတ္တဝါ ကယ်ခဲ့သည် ဆို၏။ အဘ ဘိုးမင်းခေါင်သည် ကန်ခိုး သိဒ္ဓိ အမျိုးမျိုးတို့ကို ပြသခဲ့သည် ဆို၏။ ဘုရားဆုပန်း၊ သာသနာပြုသော ဝိဇ္ဇာကြီးဖြစ်၍ 'မင်းခေါင်

အကြောင်း၊ ဟောစိလောင်း၊ အပေါင်းလူတို့ သိ' ခဲ့သည်ဟု ဆို၏။ ပြည်သူအများ တပ်သုံးပါး ကျော်လွှားနိုင်ရန်အတွက် အနယ်နယ်အရပ်ရပ်သို့ လှည့်လည်၍ သွားလာပြီး ဓာတ်ပန္နက်များ ရိုက်ခဲ့သည် ဆို၏။

'အရှေ့မှာ ခေါင်၊ အနောက်မှာ အောင်၊ အလယ်မှာ ရွှေကျောင်းဆောင်' ဟူ၍လည်း အဘ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ပတ်သက်၍ ဆိုသူက ဆိုကြသည်။ 'မြူးခိုးတိမ်တောင်၊ နဂါးရစ်တောင်၊ မင်းခေါင်ကြွ၍ လာလိမ့်မည်' ဆိုသော တဘောင်စကားအရ ပုပ္ဖားတောင်မြတ်သို့သွား၍ အောင်ဓာတ်စခဲ့သော အဘ ဘိုးမင်းခေါင်သည် ဓာတ်ပေါင်းစုံ စေတီများကို တည်ပြီး (သက္ကရာဇ် ၁၃၁၄ ခုနှစ်၊ တော်သလင်းလဆုတ် ၂ ရက်နေ့)တွင် ပုပ္ဖားတောင်တော်တွင် စခန်းဝင်ခဲ့သည်ဟူ၍ ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် ပတ်သက်ပြီး လောကီဂန္ဓာရီပညာကို လေ့လာလိုက်စားကြသူများ၏ ပြောစကားအချို့ကို ကျွန်ုပ် ကြားသိ မှတ်သားထားခဲ့သည်။ ယင်းစကားများသည် မည်သို့သော အနက်အဓိပ္ပာယ်ဆောင်သည်ကို ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် သေချာစွာ မသိရှိခဲ့ပါ။

ဤကား ကျွန်ုပ်ဘဝတစ်ကွေ့ဝယ် အမှတ်မထင် ဘာဘ ဘိုးမင်းခေါင်နှင့် မမျှော်လင့်ဘဲ ကြုံခဲ့ဆုံခဲ့ ဖူးတွေ့ခဲ့ရပြီ။ ပေးခဲ့သော ပုတီးစိပ်ကို စိပ်ခဲ့ရာ ကျွန်ုပ်ကိုယ်တွေ့ အဖြစ်အပျက်ကို တင်ပြခြင်းမျှသာ ဖြစ်သည်။

ဤကား အဘ ဘိုးမင်းခေါင်၏ ပုတီးစိပ်သောနည်း ဖြစ်သည်။

ဤကား အဘ ဘိုးမင်းခေါင် ပုတီးစိပ်၍ရသော အကျိုးဖြစ်သည်။

သုတေသီမြင့်ထွန်း

မိစ္ဆာမိစ္ဆိတရားတော်

အပိုင်း(၂)

အရှင်မိဇလ

ပဲခူးမြို့ ဥဿမြို့သစ်နေ ဧကာမကြီး ဧဒိဉ္ဇန်နီနှင့် သမီးကြီးသဗ္ဗာလွင်၊ သမီးငယ်ဓမ္မာလွင်တို့သည် စာရေးသူ သီတင်းသုံးရာ ဥဿမြို့သစ် တပင်ရွာထီးလမ်းရှိ ဥဿမြို့ဦး ကျောင်းတိုက်သို့ ဘုရားပန်းများယူဆောင်၍ ရောက်ရှိလာ ကြပြီး စာရေးသူအား ကန်တော့ကြပြီးနောက် -

“ဧနောက ၃၁-၇-၂၀၁၅ မွေ့မြစ်တယ်၊ ခုတိယထိဆို လပြည့်နေ့လည်းဖြစ်တယ်ဘုရား။ အဲဒါ တပည့်တော်တို့ ကုသိုလ်ပြုပါတယ်ဘုရား မနက်ပိုင်းက”

“ကောင်းတယ် သမီးသဗ္ဗာလွင်၊ သမီးတို့အဖေ

အတွက် ဘုန်းကြီးလှူခိုင်းတဲ့ သင်္ကန်းတစ်ခု၊ ထီးအရှည်တ ရောင်းကော လှူခဲ့ရဲ့လား”

“လှူခဲ့ပါတယ်ဘုရား”

“အေး... ဘုန်းကြီးလည်း ကုသိုလ်လိုချင်လို့ပဲပေါ့ “တပည့်တော်မတို့ ဘုရားပန်းလဲလှယ်လှူလိုက်ပါ

မယ် ဘုရား”

“ကောင်းပြီ ဧကာမကြီး ဧဒိဉ္ဇန်နီ၊ ဟိုတလေး... ဧကာမကြီးတို့အိမ်မှာ ဟောခဲ့တဲ့ မိစ္ဆာမိစ္ဆိတရားတော် ပြန်ဆက်ဟောရအောင်”

“မှန်လှပါဘုရား။ တပည့်တော်ရော ဒီကသမီးတွေ
ကလေး သိချင်နေကြပါတယ်ဘုရား။”

သားအမိသုံးယောက်သည် စာရေးသူ သီတင်းသုံးရာ
စွာရုံရှိ ဘုရားခန်းသို့ လာရောက်ပါတော့သည်။ စာရေးသူ
သည် ဤသားအမိတို့၏အိမ်ကို သာဓုခေါ်ရင်း၊ မေတ္တာပို့
ပေးနေပါသည်။ မကြာမီ စာရေးသူရုံရာသို့ ရောက်ရှိလာကြ
ပြီး ဦးချကန်တော့၍--

“မြတ်စွာဘုရားက တရားဟောလိုက်တော့ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ
ဖြစ်ကြတဲ့ သဿတသမားက တွန့်သွားတယ်။ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိ
သမားက လွန်ထွက်သွားတယ်။ အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲဆိုတာ
ဘုန်းဘုန်းက ဟောမယ်ဆိုလို့ နာကြားပါရစေတုရား။”

“အင်း...သမီးသစ္စာလွင်က လျှောက်လိုက်တော့
ဘုန်းဘုန်းက ဟောကြားရမှာပေါ့။ အင်း...ဒါနဲ့ သဿတ
ဒိဋ္ဌိနဲ့ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိတို့ရဲ့ သဘောတရားတော မှတ်မိကြရဲ့လား။”

“သဿတဒိဋ္ဌိက ဘာဆိုတာ ခိုင်တယ်မြဲတယ်ဆိုတဲ့
သဘောရှိတယ်။ ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိကတော့ ဘဝဆိုတာ ပြတ်တယ်။
အဆက်အစပ်မရှိဘူး။ သဘောရှိပါတယ်ဘုရား။”

“အေး...မြတ်စွာဘုရားရှင်က နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘဝ
တွေချုပ်ငြိမ်း ရုပ်သိမ်းကုန်တာ။ ရုပ်တွေနာမ်တွေ မရှိတော့
ဘူး။ ချုပ်ငြိမ်းကုန်လို့ မရှိတော့ဘူးလို့ ဟောလိုက်တာ
မဟုတ်လား။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“ဒီတော့ သဿတသမားက တွန့်သွားတယ်။ ဥစ္စေဒ
သမားက လွန်ထွက်သွားတယ်။ အဲဒီနေရာကနေ စမှာနော်။
ဟုတ်လား သမီးစန္ဒာလွင်။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“အဲဒါဟုတ်လား ဒကာမကြီး ဒေါ်ညွန့်ရီ။”

“ဟုတ်ပါတယ်ဘုရား။”

“ဘုရားရှင်က နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ရုပ်တွေလည်းမရှိတော့
ဘူး။ နာမ်တွေလည်း မရှိတော့ဘူး။ ဒီလိုဟောလိုက်တာ။
အဲဒီမှာ သဿတသမားတွေက ဟင်း...ဒီလိုနိဗ္ဗာန်ကြီးမျိုး
ဇလိန်ချင်ပါဘူး။ ရုပ်တွေလည်းမရှိ နာမ်တွေလည်းမရှိဘူးတဲ့။
အဲဒီလိုဆိုရင် အမေတို့ အဖေတို့နဲ့ အတူမနေရတော့ဘူး။
ညီအစ်ကို မောင်နမတွေနဲ့လည်း ကွဲသွားပြီ။ သူငယ်ချင်း

တွေလည်း မတွေ့ရတော့ဘူး။ ဒီလိုနိဗ္ဗာန်ကြီး မလိုချင်ပါဘူး။
နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာမှမရှိဘူးတဲ့။ အဲဒါ တွန့်တာပေါ့။ သူက
လူအများကြီးနဲ့ ပျော်ပျော်ပါးပါးနေချင်တာ။ ဒီလိုနိဗ္ဗာန်မျိုး
မလိုချင်ဘူးဆိုတာ တွန့်တာပဲပေါ့။ ဘယ်လိုပုဂ္ဂိုလ်မျိုးက တွန့်
တာလည်း သမီးစန္ဒာလွင်။”

“သဿတသမားက တွန့်တာ ပါဘုရား။”

“သဿတသမားက စေးတွဲနေချင်တာ။ ခိုင်မြဲနေချင်
တာ မဟုတ်လား။ ဘုရားက တရားဟောလိုက်တော့ ပေါ်
ပြီးလာတယ်။ သဿတသမားက တွန့်သွားပြီ ဒကာမကြီး
ဒေါ်ညွန့်ရီ။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“ဥစ္စေဒသမားက လွန်ထွက်သွားတယ်။ ဘယ်လို
လွန်သလဲဆိုရင် အေး...ဘာမှမရှိတာကောင်းတယ်။ ရုပ်မရှိ၊
နာမ်မရှိ၊ ရုပ်ရောနာမ်ရော ဘာမှမရှိတာကောင်းတယ်။ ဒီရုပ်
တွေ၊ နာမ်တွေရှိလို့ ခက်နေတာပေါ့။ သူတို့အတွက် စားဖို့ရှာ
ရ၊ ဝတ်ဖို့ရှာရ၊ နေဖို့ရှာရနဲ့။ အိုး...လူမှုရေးတွေက ရှုပ်ပါ
တယ်။ ဒီကြားထဲ ရန်ဖြစ်ရ၊ တိုက်ရခိုက်ရနဲ့။ အဲဒါ ဒီရုပ်
တွေ၊ နာမ်တွေ ရှိနေလို့ပေါ့တဲ့။ ဘာမှမရှိတာကောင်းတယ်။
ဘာဆိုတာမှမရှိတာကောင်းတယ်ဆိုတော့ လွန်သွားလား။”

“လွန်သွားပါတယ်ဘုရား။”

“ဥစ္စေဒသမားက ဘဝဆိုတာ ပြတ်တယ်။ အဆက်
အစပ်မရှိဘူး။ ဒီဘဝသေရင်ပြီးရော ဘဝပြတ်ပြီ။ ဒီအယူ
အဆမဟုတ်လား သမီးသစ္စာလွင်။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“သဿတသမားက အမြဲတမ်း ကြည့်နေချင်တယ်။
ရှိုနေစေချင်တယ်။ ဥစ္စေဒသမားကျတော့ ဘာမှမရှိတာ
ကောင်းတယ်နဲ့ လွန်ထွက်သွားရော။ ဒါဆိုရင် မေးမယ်။
နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ဘာမှမရှိတာလား သမီးသစ္စာလွင်။ သမီးက
သိနိုင်မယ်။”

“ဆရာတော်တွေ ဟောတာကတော့ ရုပ်ရော၊ နာမ်
ရော ဘာမှမရှိဘူး။ အေးငြိမ်းမှုသဘောရှိတယ်တဲ့။”

“ဟုတ်တယ်။ အေးငြိမ်းတာနဲ့ အေးချမ်းတာနဲ့
သဘောမတူဘူး။ ဒီနေရာမှာ ပြောချင်တာလေးတစ်ခုရှိတယ်။
ဆရာတော်သန္တာဒိကဟောကြားတဲ့ တရားတစ်ပုဒ်မှာ ယောဂီ

အမျိုးသမီးကြီးက ဆရာတော်ကိုလျှောက်တယ်။ တပည့်
တော်မ ကြားဖူးတာက နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ အေးမြတယ်တဲ့။ တပည့်
တော်မအနေနဲ့ နိဗ္ဗာန်ကို မသွားချင်ပါဘူးတဲ့။ ဆရာတော်
ဆန္ဒစိကက ဘာဖြစ်လို့လဲ ဒကာမကြီးလို့မေးကြည့်တော့
တပည့်တော်မရောဂါ အေးရင်မရဘူးဘုရားတဲ့။ ကဲ...အဲဒါ
ကြည့်တော့။ နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ နေရာဘုံဌာနတစ်ခုမှတ်ပြီး ပြော
နေတာ မဟုတ်လား။

“မှန်လှပါဘုရား။”

“နိဗ္ဗာန်ဆိုတာ ကောင်းကင်မှာ နေရာဘုံဌာနတစ်ခု
လား သမီးစန္ဒာလွင်။”

“မဟုတ်ပါဘူးဘုရား။”

“ဒီဘဝကွယ်လွန်ပြီး နောက်ထပ် ရုပ်ခန္ဓာ၊ နာမ်ခန္ဓာ
အသစ် မဖြစ်တာမဟုတ်လား။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“လူလောကမှာ တချို့ အသက်သာကြီးတယ်။ နိဗ္ဗာန်
ဆိုတာ ဘာလဲ။ ဘယ်လိုဟာလဲ မသိသူတွေ အများကြီးပဲကွ”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိ အယူရှိသူတွေ ပိုဆိုးသကဲ့။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“ဒီတော့ နိဗ္ဗာန်တားတယ်ဆိုတာ အဲဒါပဲ။ နိဗ္ဗာန်
တားတယ်ဆိုတာ လက်ကြီးနဲ့ ဆီးတားတားမဟုတ်ဘူး။ နိဗ္ဗာန်
ရောက်တဲ့လမ်းကို မသွားချင်ကြတာပဲ ဟုတ်လား။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“သဿတလမ်းကကော နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါ့မလား။”

“မရောက်ပါဘူးဘုရား။”

“ဥစ္စေဒလမ်းကကော နိဗ္ဗာန်ရောက်ပါ့မလား။”

“မရောက်ပါဘူးဘုရား။”

“မိဋ္ဌိတွေက နိဗ္ဗာန်ကိုတားနေတယ်ဆိုတာ ပြော
တာပဲ။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“သဿတမိဋ္ဌိရှိနေရင် နိဗ္ဗာန်မရနိုင်ဘူး။ ဥစ္စေဒမိဋ္ဌိရှိ
နေရင်လည်း နိဗ္ဗာန်မရနိုင်ဘူး။ အဲဒါကိုပြောတာ။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“ကဲ...သဿတမိဋ္ဌိသမားအကြောင်း ပြောရအောင်။”

သဿတသမားက ဘဝထဲမှာပျော်တယ်။ ဘုံဘဝမှာပျော်
တယ်။ အဖေ၊ အမေ၊ ညီအစ်ကို၊ မောင်နှမတွေနဲ့ တတွဲတွဲ
မခွဲချင်ဘူး။ ဘုံစဉ်လှည့်ပြီးတော့လည်း စံနေချင်တယ်။
တတွဲတွဲအမြဲ စေးကပ်တဲ့သဘော မှတ်နော်။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“ဥစ္စေဒသမားကျတော့ အဲဒီလို မဟုတ်ဘူး။ အဖေ
အမေကိုလည်း မခင်ဘူး။ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေ လည်း
မခင်ဘူး။ သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေ အပေါင်းအသင်းတွေနဲ့လည်း
ရောရောနှောနှော မနေဘူး။ နောက်ဆုံး ကိုယ့်ကိုယ်ကိုတောင်
မခင်တဲ့သူ။ ဒီလူက ကြောက်စရာကောင်းတယ်။ ဆရာ
ကောင်းနဲ့တွေ့မှ တော်ကာကျမယ် ဒကာမကြီးအိပ်ညွှန်ရီ။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

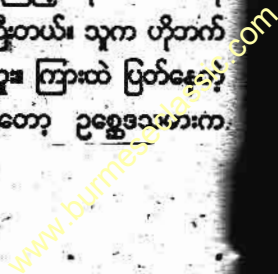
“ဥစ္စေဒသမားဆိုတော့ ဟိုဘက်ဘဝ၊ ဒီဘက်ဘဝ
အကျိုးမြဲတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်ရဲ့လား။”

“မယုံကြည်ပါဘူးဘုရား။”

“အဲဒါကြောင့် သူ့ကို ကုသိုလ်လုပ်ပါဆိုလည်း မလုပ်
ဘူး။ ပိုက်ဆံကုန်တယ်တဲ့။ သဿတသမားကျတော့ ကုသိုလ်
လုပ်ပါဆိုရင် လုပ်တယ်။ နောက်ဘဝရှိတယ်ဆိုတာ ယုံကြည်
ထားသူဆိုတော့ နောက်ဘဝ စည်းစိမ်ဥစ္စာတွေပေါ့ အောင်
ကုသိုလ်လုပ်တယ်။ ဥစ္စေဒသမားကို သီလဆောက်တည်
ပါဆိုရင် ထမင်းငတ်တယ်။ လူလည်း အနေအထိုင် ကျဉ်း
ကျပ်တယ်တဲ့။ မဆောက်တည်ဘူး။ သဿတသမားကို သီလ
ဆောက်တည်ပါဆိုရင် ဆောက်တည်တယ်။ နောက်ဘဝ
ရုပ်ချောဖို့၊ အမျိုးမြင့်မြတ်ဖို့ ဆောက်တည်တယ်။ သဿတ
သမားက ကုသိုလ်လုပ်တယ်။ ဥစ္စေဒသမားက ကုသိုလ်
မလုပ်ဘူး။”

“မှန်လှပါဘုရား။”

“သဿတသမားကို အကုသိုလ်လုပ်နိုင်ကြည့် မလုပ်
ဘူး။ ငှက်ကောင်ကို ဆားနဲ့ပက်ခံရသလိုကြောက်တယ်။
နောက်ဘဝမှာ ဓုက္ခတွေ့မှဖြင့် ဒီလိုတွေ့ပြီး မလုပ်တာ။
ဥစ္စေဒသမားကို အကုသိုလ်လုပ်နိုင်ကြည့် လုပ်တယ်။ အခု
ဘဝ ကောင်းကောင်းစားဖို့ အရေးကြီးတယ်။ သူက ဟိုဘက်
ဘဝနဲ့ ဒီဘက်ဘဝ ဆက်စပ်မှုမရှိဘူး။ ကြားထဲ ပြတ်နေတဲ့
သဘောကို ယူထားတာလေ။ ဒီတော့ ဥစ္စေဒသမားက

အကုသိုလ်များတယ်။ သဿတသမားက ကုသိုလ်များတယ်။ ဒီလိုမဟုတ်လား။

“မှန်လှပါတာပဲ။”

“သူတို့နှစ်ဦးကို ဘုရားရှင်ကိုယ် တော်မြတ်ကြီးကပဲဖြစ် ဖြစ်၊ တပည့်ရဟန်း သံဃာတွေကပဲဖြစ်ဖြစ် တရားထိုင်ရမယ့် ထာကြဆိုရင် လာရတယ်။ တရားထိုင်ရင် ဒီလိုရဲ့ ဒီလိုမှတ် ခိုပြီး အနားကနေ ကြီးကြပ်စောင့်ကြည့်တယ်။ ဒီနှစ်ယောက် ကြီးစားပမ်းစား တရားအားထုတ်လိုက်တာ ဥစ္စေဒသမားကပဲ အရင်တရားရသွားတယ်။”

“ဥစ္စေဒသမားက အကုသိုလ်များတယ်။ သဿတ သမားက ကုသိုလ်များတဲ့ဥစ္စာ ဘယ်နှယ်ကြောင့် သူက ရှေ့ဦး စွာ တရားရသွားတာလဲဘုရား။”

“သမီးသဗ္ဗာလွင် မေးမယ်ဆိုလည်း ဒါဟာ မေးသင့် တယ်။ ဒီနေရာမှာ သဿတသမားက တရားမရဘူးလို့ မဆို လိုဘူးနော်။ ဥစ္စေဒသမားက အရင်တရားရသွားတယ်။ ရှေ့ဦး စွာတရားရတယ်။ သဿတသမားက ရချင်လည်းရမယ်။ ဒီပေမယ့် သူက နှေးမယ့်သဘောရှိမယ် ဟုတ်လား။”

“မှန်လှပါတာပဲ။”

“ဥစ္စေဒသမားက အရင်တရားရသွားတယ်ဆိုတာ သူက အစေးအတွဲ မထားလိုတဲ့။ အစေးအတွဲဆိုတာ သိတယ် နော်။”

“သိပါတယ်ဘုရား။”

“အဖေ အမေ ညီအစ်ကို မောင်နှမတွေမထားဘူး။ ထိုထိုကိုယ်ကိုတောင် အစေးအတွဲမထားတဲ့သူမဟုတ် လား။ အဲဒါကြောင့် ဥစ္စေဒဒိဋ္ဌိသမားက အရင်တရားရသွားတာပဲ။ သဿတသ မားက အစေးအတွဲတွေများတယ်။ ဆွေမျိုးတွေ၊ ညီအစ်ကိုမောင်နှမတွေနဲ့ ပျော်ဖယ်၊ သံသရာထဲမှာပျော်ဖယ်။ သေအ တူရှင်မကွာ ဘဝသံသရာထဲမှာ လည်ချင်တဲ့သဘော ရှိနေတဲ့ လူစားမျိုး။ တရားရချင်ရင် အစေးအတွဲ ထားရမှာ ထား မထားရဘူးလား။”

“မထားရပါဘူး ဘုရား။”

“ဒီညီမနှစ်ယောက်က သဿတအုပ်စုလား။ ဥစ္စေဒ အုပ်စုလား။ မဟုတ်ရင်ကောင်းမယ်။ မဟုတ်ရင် နိဗ္ဗာန်ရ နိုင်မယ်။ ဟုတ်ရင် နိဗ္ဗာန်မရနိုင်ဘူး။ အစေးအတွဲတွေလျှော့

ရမယ်။ ဒီလိုမှမဟုတ်ဘဲ ဒီလင်း၊ ဒီမယား။ ဒီသာသမီးတွေနဲ့ ဘဝသံသရာထဲမှာ နောက်ထပ် ဆုံစည်းချင်ပါသေးတယ်။ တချို့က ငှက်ဖြစ်ရင်လည်း တစ်ကိုင်တည်းပဲဆိုတာတွေ တရားရနိုင်ပါ့မလား။”

“မရနိုင်ပါဘူးဘုရား။”

“ချစ်တာတို့ ခင်တာတို့ဆိုတဲ့ အစေးအတွဲတွေများနေ ရင် လျှော့ဖို့ ဘုန်းကြီးကပြောတာပါ။ ယခုလက်ရှိ မြတ် တောက်ရမယ် မဟုတ်ဘူးနော်။”

“တင်ပါ့ဘုရား။”

“ဘယ်သူတွေ ဘာပဲပြောပြော လူတွေဟာ ကိုယ့် ကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးပါ။ ကြည့်လေ။ မလ္လိကာမိဖုရားကြီးနဲ့ ကောသလဘုရင်ကြီး အကြောင်းလေ။ ဘုရင်က မိဖုရားကြီး ကိုမေးတယ်။ လောကကြီးမှာ ဘယ်သူအချစ်ဆုံးလဲတဲ့။ မိ ဖုရားကြီးကပြောတယ်။ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးတဲ့။ ရှင် ဘုရင်က စိတ်ဆိုးရော၊ နောက်ဆုံး ဘုရားရှင်ဆီရောက်တော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို အချစ်ဆုံးဆိုတာ မှန်တယ်လို့ ထောက်ခံချက် ပေးတယ်။ အဲဒါ ဘာဒိဋ္ဌိလဲ သမီးသဗ္ဗာလွင်။”

“သဿတဒိဋ္ဌိပါဘုရား။”

“လူအများကို လိုက်လံစာရင်းကောက်ရင် သဿတ ဒိဋ္ဌိ များမယ်နော်။”

“မှန်လှပါတာပဲ။”

“အဲဒါကြောင့် မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိစွဲတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ဒီကနေသေး၊ အဝီစိကျ၊ နက်ဖြန်ခါ ကမ္ဘာကြီးပျက်ရင် မပျက်တဲ့ ကမ္ဘာ ရွှေခံရတယ်ဆိုတာ တို့တစ်တွေ မှတ်သားပြီး ကိုယ့်ရင်ထဲမှာ မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများရှိရင် မြန်မြန်ဖယ်ရှားပစ်ဖို့ ဘုန်းကြီးက မှာကြား ရင်း။ တရားနိဂုံးချုပ်လိုက်တော့မယ်။”

“သာဓု...သာဓု...သာဓု”

အရင်ဝိမလ

(ဝန်ခံချက် ။ ။ ဆရာတော် ဦးယောသိတ၏ ၆၂ ပါးသော မိစ္ဆာဒိဋ္ဌိများ တရားတော်ကို ပိုပြင်းပူဇော်ပါသည်။ မှတ်ချက်။ ။ ပဲခူးမြို့ ဥဿမြို့ဦးရပ်က ဒကာမကြီးဒေါ်ညွန့်ရီ သမီးသဗ္ဗာလွင်၊ စန္ဒာလွင်တို့အတွက် အမှတ်တရ။)

ခြင်္သေ့အကြောင်း တရုတ်စောင်း

နတ်ထီးပိုင်

ခြင်္သေ့ပုံများကို စေတီပုထိုးများ၏ ထောင့်များ၊ စောင်းတန်းထိပ်များတွင် တွေ့မြင်ရတတ်ပါသည်။ သို့နှင့် ခြင်္သေ့ပုံများအကြောင်းကို သိချင်လာ၏။ အဘယ်ကြောင့် ခြင်္သေ့ပုံများကိုမှ ရွေးချယ်ထုလုပ်ထားရပါသနည်း။ ခြင်္သေ့ လေးမျိုးရှိကြောင်းကို သမန္တစက္ခုဒီပနီကျမ်း၏ စာမျက်နှာ ၆၈၁ တွင် မှ်ရွေးလေတဝန်ဆရာတော်ကြီးက မုံရွာသီရိမာလာ၏ အမေးတို့ကို ဤသို့ဖြေကြားထားပါ၏။

- (၁) တိဏသီဟ၊
- (၂) ကာဠသီဟ၊
- (၃) ပဏ္ဍာသီဟ၊
- (၄) ကေသရသီဟ၊

တိဏသီဟသည် ညှိသောအဆင်းရှိသော နွားမနှင့် တူ၏။ မြက်ကိုစား၏။ ကာဠသီဟသည် မည်းနက်သော နွားမနှင့်တူ၏။ မြက်ကိုပင်စား၏။ ပဏ္ဍာသီဟသည် သစ်ရွက်ရောင်အဆင်းနှင့်တူသော နွားမနှင့်တူ၏။ တိရစ္ဆာန်တို့အသားကို စား၏။ ကေသရသီဟသည် ခိုပ်ရည်ဖြင့် အပျစ်အပျစ်ပြုသကဲ့သို့ နီသောခံတွင်း၊ မြီးစည်း၊ လေးချောင်းသော ခြေဖျားတို့သည် ရဲရဲနီကုန်း၏။ ဦးခေါင်းမှစ၍ ခိုပ်ရည်ဖြင့် ရေးသားကံသကဲ့သို့ သုံးခုသော အရေးတို့သည် ကျောက်ကုန်း(ကျော့ကုန်း)၏ အလယ်မြင့်သွားလေ၍ ဝမ်း၏အောက်သို့ ရောက်သောကာလ လက်ယာရစ်လှည့်၍ တည်လေ၏။ လည်ကုပ်၌ကား အဖိုးတစ်သိန်းထိုက်သော ကမ္မလာထည်ဖြင့် လွှမ်းရစ်သံသကဲ့သို့

ထည်ဆီရိုက်။

ဆိုပြီးသည်မှ ကြွင်းသောအရပ်တို့သည်ကား အလွန် စင်ကြယ်လှစွာသော သလေးဆန်မှန်ညက်သကဲ့သို့ အလွန် ခြုံစင်သန့်ရှင်းစွာ၏။

ထိုကောသရသီဟသည် မိမိနေမြဲဖြစ်သော ခွေဂူ၊ ဓဋ္ဌဂူ၊ မြဂူ၊ ဖန်ဂူ၊ ဆေးခန်းခြင်းသီလာဂူ စသော ဂူတစ်ခု ခုတို့ကိုမှ လေးပါးသောအကြောင်းတို့ဖြင့် ထွက်ကုန်၏။

- (က) အစိုက်တိုက်ဖြင့် နိုင်စက်ခြင်းကြောင့် အလင်းကို အလိုရှိ၍လည်းကောင်း။
- (ခ) ဥစ္စာရသယဖြင့် နိုင်စက်ခြင်းကြောင့် (ကျင်ကြီးကျင်ငယ်) ခါစွန့်အံ့သောငှာလည်းကောင်း။
- (ဂ) ငတ်မွတ်ခြင်း၊ နိုင်စက်ခြင်းကြောင့် အစာရှာအံ့သောငှာလည်းကောင်း။
- (ဃ) အသဒ္ဓမ္မပွင့်သောဝန (မေထုန်နိဝိရန်) အလိုငှာလည်းကောင်း၊ နေပြဂူတို့မှ ထွက်ကုန်၏။

ထွက်သည်ရှိသော ဂူရှေ့ ကျောက်စုအပြင် (ကြမ်းပြင်) ၌ နောက်ခြေနှစ်ဖက်တို့ကို ညီညွတ်စွာ ထိစေ၍ ရှေ့ခြေနှစ်ဖက်တို့ကို ရှေ့သို့ဆန့်၍ ကိုယ်၏နောက်အဖို့ကို အားသစ်ပြီး၍ ရှေ့အဖို့ကို အားယူဆန့်၍ ကျောက်ကုန်း (ကျော့ကုန်း) ရှိကို ညွတ်ပြီးလျှင် လည်ကိုခါ၍ မီးကြီးသံကိုပြသကဲ့သို့ နှစ်ခေါင်းကိုခါ၍ ကိုယ်၌ကပ်သော မြေမှုန့်ကို ခါထုတ်လျက် စံပယ်၏။

(စေတီ၊ ပုထိုးတို့တွင် ထုလုပ်ထားသော ပုံသဏ္ဍာန်မျိုး)

စံပယ်ရာမြေအရပ်၌ကား နွားသားငယ်ကဲ့သို့ ထိုမှ ဤမှ ပြေး၏။ ထိုသို့ပြေးသော ခြင်္သေ့မင်း၏ မှင်ဆံသည်ကား ညဉ့်အခါ အစိုက်တို့၌ ထိုမှဤမှ လှည့်၍ပမ်းသော မီးစက်ကဲ့သို့ထင်ရ၏။ ဤသို့ စံပယ်ကွဲမြဲပြီးလျှင် ခြင်္သေ့သံကို ဟစ်၏။

ထိုအသံသည်ကား ထက်ဝန်းကျင် သုံးယူဝေရာ ၂၄ ခိုင်အရပ်သို့ တစ်ပြိုင်နက် ပဲ့တင်ထပ်ခြင်းကိုပြု၏။ ထိုပဲ့တင်ထပ်သံကြားသော သုံးယူဝေရာတွင်း ရှိ ခြေနှစ်ချောင်း၊ လေးချောင်း သားငှက်အပေါင်းတို့သည် မိမိနေရာ၌ရပ်နေခြင်းမှာ မတတ်နိုင်ကြကုန်။

ယခုအခါ ငါတို့အား လာလတ်ဖမ်းယူလတ္တံ့ဟု ကြောက်လန့်ကုန်လျက် ခရီးကိုကြည့်ကုန်၏။ တွင်းနေကုန်သော မြွေ၊ မြွေပါ၊ ပုတတ်စသော တိရစ္ဆာန်တို့သည် တွင်းသို့

ဝင်အောင်းလေ၏။ ရေနေ ငါး၊ လိပ် စသည်တို့သည် ရေသို့ ငုပ်လျှိုး ပြေးကြလေကုန်၏။ တော၌နေသော ဆင်၊ မြင်း၊ ဝှက်၊ ဆတ်၊ သမင်၊ ဒရယ် စသည်တို့သည် တောချိုပိတ်ပေါင်းတို့သို့ ဝင်ကြလေ၏။ ငှက်အပေါင်းတို့သည်လည်း ကောင်းကင်သို့ ပျံတက်လေကုန်၏။

အကြင်သားမျိုးတို့သည် ထိတ်လန့်ကြ၏။ ထိုသားမျိုးတို့သည် ရွာ၊ နိဂုံး ရာဇတ္တနီ စသည်တို့၌ မြိုင်စွာ သားရေခြိမ်းပြီးသောကြီး၊ လွန်း၊ နွယ်တို့ဖြင့် နောင်ပွဲအပ်ကုန်သော ဆင်၊ ပြောင် စသည်တို့သည်လည်း ထိုကြီးလွန်းတို့ကို ဖြတ်ကုန်၍ ကြောက်လန့်ကာ ကျင်ကြီး၊ ကျင်ငယ်တို့ကို စွန့်ကုန်လျက် ထိုဆိုကျကျအရပ်သို့ ပြေးကြလေကုန်၏။

ဤသို့လျှင် ခြင်္သေ့မင်း၏အသံကို ကြားကုန်၍ များစွာသော သတ္တဝါတို့သည် ကြောက်လန့်ကြကုန်၏။ မကြောက်သော သတ္တဝါတို့နှင့်အညီ မကြောက်သူတို့မှာ ဇာတ်တူသော ခြင်္သေ့၊ အာဇာနည်ဆင်၊ အာဇာနည်မြင်း၊ ဥသဘာနွားလား၊ ပုရိသအာဇာနည်၊ ရဟန္တာ ဤငါးမျိုးတို့တည်း။

မကြောက်ကြသနည်းဟူမှ ဇာတ်တူခြင်္သေ့တို့သည် ရဲရင့်သော သဘောတူမှုကြ၍ မကြောက်ကုန်။

အာဇာနည်ဆင် စသည်တို့ကား မိမိတို့၏ မာန်မာနအစွဲအားကြီးသောကြောင့် မကြောက်ကုန်။

ရဟန္တာတို့သည် သဏ္ဍာယဒိဋ္ဌိ(မာနအစွဲ)ကို ပယ်ပြီးသောကြောင့် မကြောက်တတ်။

ထိုခြင်္သေ့သည် မြူတူးရာဖြစ်သော မြေပြင်၌ရပ်လျက် လက်ဝဲ၊ လက်ယာသို့ ခုန်ပျံသော် တစ်ဥဿာသို့ရောက်၏။ အထက်သို့ခုန်သော် လေးဥဿာမှ ရှစ်ဥဿာသို့ရောက်၏။ မြေပြင်ညီ၌ခုန်သော် ၁၆ ဥဿာသို့ ရောက်နိုင်၏။

တောင်ထိပ် ကျန်းထိပ်တို့မှ လှမ်းခုန်သော် ၆၀ ဥဿာမျှ ရောက်နိုင်၏။ ထိုသို့ခုန်ရာ ခရီးကြား၌ သစ်ပင်၊ တောင်ကုန်းတို့ကို ရှောင်ရှားသော် လက်ဝဲ၊ လက်ယာအထက်သို့ တစ်ဥဿာမျှလောက်ပဲ ရှောင်နိုင်၏။

ထိုခြင်္သေ့သည် သုံးကြိမ် ခြင်္သေ့သံကိုဟစ်၍ ထိုအသံနှင့်တစ်ပြိုင်နက် သုံးယူဝေရာ ၂၄ ခိုင် အရပ်သို့ရောက်နိုင်၏။ ထိုသုံးယူဝေရာအရပ်သို့ ရောက်ပြီးလျှင် ပြန်လှည့်ခဲ့ပြီး ရပ်နိုင်၏။ မိမိဟစ်အော်သောအသံ၏ ပဲ့တင်ထပ်သံကို ပြန်ကြား၏။

ထိုအသံမပစ် ရောက်လာနိုင်၏။

(ပုံတင်ထပ်အသံ၏ အလျင်နှုန်းထက် လျင်မြန်သော အပြေးနှုန်းရှိ၏။)

ဤသို့ ရဲရင့်သောအဖြစ် စသောဂုဏ်တို့ကြောင့် ခြင်္သေ့ သုံးမျိုးထက် ကောသရာခြင်္သေ့က လွန်ကဲထူးမြတ်၏။ (ဝိဝမ်း ကဲ့စုံ လျော့နည်းကျဆင်းနေမှုကြောင့် ဤလိုခြင်္သေ့မျိုး မရှိနိုင် တော့ပါ။)

ခြင်္သေ့တို့သည် တန်ခိုး၌ လုံ့လပြု၏။ အိပ်သောအခါ ရှေ့ခြေနှစ်ချောင်းကို နေရာတစ်ခု၊ နောက်ခြေနှစ်ချောင်းကို နေရာတစ်ခုထားပြီး အပြီးကို ဝမ်းအောက်၌ထား၍ လက်၊ ခြေ အပြီးတို့ တည်နေရာကိုမှတ်၍ ရှေ့လက်နှစ်ခုထက်၌ ဦးခေါင်းကိုထား၍အိပ်၏။

နေအခါအိပ်ပြီး နိုးသောအခါ ထိတ်လန့်ပြီးနိုးခြင်းမရှိ၊ ဦးခေါင်းကိုချိ၍ ခြေ လက်၊ အပြီးတို့ကို ဆင်ခြင်၏။ အကယ် ၌ တစ်ဖက်တစ် နေရာဟောင်းက ပြောင်းပြီးတည်အံ့ "ဤသို့ အိပ်ခြင်းသည် အမျိုးတတ်ရဲရင့်သောအဖြစ်များနှင့် မလျောက် ပတ်"ဟု နှလုံးမသာမယာ၍ ကျက်စားခြင်းမှာ မသွားမဲ့၍ တစ်ဖန်ပြန်အိပ်လေ၏။ နိုးသောအခါ နေရာမှ မဖောက်ပြန် သည်ရှိသော် "သင့်အား တတ်ရဲရင့်သောအဖြစ်အားဖြင့် အိပ် ခြင်းသည် လျော့ပတ်လေပြီ"ဟု ဝမ်းမြောက်စွာထ၏။ ခြင်္သေ့ ၏ စံပယ်ခြင်းဖြင့် လည်ဆံကိုခါထွက်၍ သုံးကြိမ်ဟောက်လျက် ကျက်စားခြင်းမှာ သွားလေ၏။ ဤသို့ သာရတ္ထသင်္ဂဟကျမ်း တွင်လာ၏။ (အိပ်ပြီးရင်း အိပ်ချင်နေသူများအတွက် ခုခံပြော ဆိုချက် ရရှိသွားပါပြီ။)

ခြင်္သေ့၏ အင်္ဂါအနက်များ

ကမ္မတ္တနံစီးပြန်သော ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ခြင်္သေ့၏ အင်္ဂါအနက်ပါးကဲ့သို့ ကျင့်သုံးဆောက်တည်အပ်သည်ဟု ဖိလိန္ဒ ပဉ္စာ စာပျက်နာ ၄၀၇ တွင်လည်း ပါရှိနေ၏။

(၁) ခြင်္သေ့သည် ဖြူဖြူမွှေးမွှေး ညစ်ကြေးမတင်၊ စင်ကြယ်စွာဖြူသကဲ့သို့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည်လည်း ဖြူဖြူမွှေး မွှေးညစ်ကြေးမတင် စင်ကြယ်စွာသော ဖြူသောစိတ်ဖြင့် ယုံ့မှား မှုကင်းသည်ဖြစ်ရ၏။

(၂) ခြင်္သေ့သည် ခြေလေးချောင်းရှိ၍ အလွန်ရဲရင့်စွာ

လှည့်လည် သွားလာသကဲ့သို့ ယောဂီပုဂ္ဂိုလ်သည် ဣန္ဒြိယတံ လေးပါးတည်းဟူသော အခြေရှိသည်ဖြစ်ရ၏။ (ဆန္ဒိန္ဒြိယတံ၊ ဝိသိန္ဒြိယတံ၊ ဝိတ္တိန္ဒြိယတံ၊ ဝိမံသိန္ဒြိယတံ)

(၃) အလွန်လှပ၍ နှစ်သက်ဖွယ်ဖြစ်သော လည်ဆံ ရှိသကဲ့သို့ ယောဂီသည် အလွန်လှပ၍ နှစ်သက်ဖွယ် သီလ တည်းဟူသော လည်ဆံရှိရ၏။

(၄) အသက်ထက်ဆုံးသော်လည်း တစ်စုံတစ်ဦးသော သတ္တဝါကိုမျှ မညွတ်မကိုင်သကဲ့သို့ ယောဂီသည်အဝတ် (သင်္ကန်း) ဆွမ်း၊ ကျောင်း၊ ဆေးတို့ ကင်းပြတ်သော်လည်း တစ်စုံတစ်ယောက်ကိုမျှ မကိုင်ညွတ်ရာ။

(၅) ခြင်္သေ့သည် အစဉ်အတိုင်းစား၏။ ကျရာအရပ် ၌သာလျှင် အလိုရှိတိုင်းစား၏။ မွန်မြတ်သောအသားကို မရွေး ချယ်သကဲ့သို့ ယောဂီသည် အစဉ်အတိုင်းစားရ၏။

ပေးလှူသူကို မရွေးချယ်အပ်။

ရှေးဦးအိမ်ကိုပယ်၍ နောက်မှ ပေးလှူသူတို့ကို မချဉ်း ကပ်အပ်။ ဘောဇဉ်(ဆွမ်း)ကို မရွေးချယ်ရာ။ ဆွမ်းလှတ်ကို ယူရာအရပ်၌သာလျှင် ခန္ဓာကိုယ်မျှတခြင်းမှာ စားရ၏။ မွန်မြတ်သော ဘောဇဉ်ကိုသာ မရွေးချယ်ရာ။

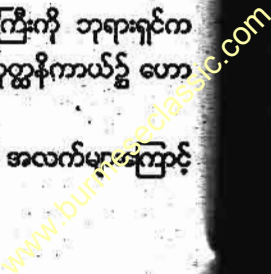
(၆) ခြင်္သေ့သည် အစာကို သိုမှီးသိမ်းဆည်းထားခြင်း မရှိ။ တစ်ကြိမ် ကျက်စားရာအရပ်၌ စားပြီးသော် တစ်ဖန် ထိုအရပ်သို့ မချဉ်းကပ်သကဲ့သို့ ယောဂီသည် သိုမှီးခြင်းမပြု ဘဲ သုံးဆောင်မိစိလေ့ရှိရ၏။

(၇) ခြင်္သေ့သည် အစာကိုမရသည်ရှိသော် မပူပင်၊ မတောင့်တ၊ အစာကိုရသော်လည်း မတပ်မက်။ မတွေ့ဝေ၊ လောဘအလွန်မသက်ရောက်ဘဲ စား၏။

ဤအတူ ယောဂီသည် ဘောဇဉ်ကိုမရသောကြောင့် မပူပင် မတောင့်တရာ။ ဘောဇဉ်ကိုရသော်လည်း မတပ်မက် မတွေ့ဝေဘဲ လောဘအလွန်မသက်ရောက်စေဘဲ အပြစ် ကိုရှာကြည့်လျက် ဝင့်မှ လွတ်ကျွတ်ထွက်မြောက်ကြောင်း ပညာဖြင့် ဆင်ခြင်သုံးဆောင်ရ၏။

(အရှင်မဟာ ကဿပမထေရ်ကြီးကို ဘုရားရှင်က ဤအချက်များဖြင့် ပြည့်စုံသူဟူ၍ သံယုတ္တနိကာယ်၌ ဟော ပိန့်ထားခဲ့သည်။)

အထက်ပါ အကြောင်းအချက် အလက်များကြောင့်

ပင် ခြင်္သေ့ပုံကြီးများကို စေတီ၊ ပုထိုးများတွင် ထုလုပ်ထားခြင်းများလော့။

မနုဿိဟ

မနုဿိဟ အဓိပ္ပာယ်မှာ လူ၊ ခြင်္သေ့ဖြစ်သည်။ စေတီပုထိုးအချို့တွင် ထုလုပ်ထားသည်ကို တွေ့ရ၏။ လူဦးခေါင်းနှင့် ခြင်္သေ့ကိုယ်နှစ်ခုဖြစ်၏။ အီဂျစ်ပြည်ရှိ ပီရမစ်ကြီးများနီးတွင် ထည်း လူမျက်နှာ၊ ခြင်္သေ့ကိုယ် ကျောက်ရုပ်(စပင်)ကြီးများ ရှိနေ၏။ သူတို့ပုံများက ပို၍သဘာဝကျ၏။ ခြင်္သေ့ကိုယ်နှစ်ခု ပြစ်နေခြင်းကြောင့် ဖြစ်၏။

မနုဿိဟနှင့် ပတ်သက်သော အကြောင်းအရာ ဝေဖန်ချက်များကို မှန်နန်းရာဝေင်တော်ကြီး ဒုတိယတွဲ စာမျက်နှာ ၁၄၇ တွင် ဤသို့ရေးထား၏။ သောဏထေရ်သည်လည်း ဥတ္တရထေရ်နှင့်တကွ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိအရပ်သို့ သွားတော်မူ၏။ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိကို ကလျာဏီကျောက်စာ မွန်ရာဝေင်တို့၌ သထုံပြည်တွင်ဆို၏။

ထိုသုဝဏ္ဏဘုမ္မိအရပ်၌ ရက္ခိယံမတစ်ယောက်သည် သမုဒ္ဒရာမှထွက်၍ မင်းအိမ်၌ သူငယ်ဖွားတိုင်း စားလေသတတ်။ ထိုမထေရ်တို့သွားသော နေရာ၌လည်း မင်းအိမ်၌ သူငယ်ဖွား နှိုက် ကြဲကြိုက်လေ၍ လူတို့သည် မထေရ်ကိုမြင်လျှင် ရက္ခိယံတို့၏ အဖော်မတ်၍ လက်နက်စွဲလျက် လာကြကုန်၏။

သောဏထေရ်ကား ထိုသူတို့ကို "အဘယ်ကြောင့် လက်နက်စွဲ၍ လာကြကုန်သနည်း" ဟု မေးတော်မူ၏။

"မင်းအိမ်၌ ဖွားတိုင်းဖွားတိုင်းသော သူငယ်ကို စားကုန်သော ရက္ခိယံ၏အဖော်မတ်၍ လာကုန်သည်" ဟု ဆိုလျှင် -

"ငါတို့ကား ရက္ခိယံတို့၏အဖော်မဟုတ်။ ရဟန်းတို့ထည်း။ သူ့အသက်သတ်ခြင်း၊ သူ့ဥစ္စာကိုခိုးယူခြင်း၊ ယုတ်မာသော ကာမရုဏ်အကျင့်ကို ကျင့်ခြင်း၊ မဟုတ်မမှန်သော စကားကို ပြောဆိုခြင်း၊ သေအရက်ကိုသောက်ခြင်းမှ ကြဉ်ရှောင်ကုန်၏။ နေအရုဏ်တက်သည်မှ မွန်းတည့်တိုင်ရုံကာလအတွင်း၌သာ စားလေ့ရှိကုန်၏။ သီလနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်လေ့ရှိကုန်၏" ဟု မိန့်ဆိုပြီးမှ ငြိမ်သက်စွာ နေကြကုန်၏။

ထိုသို့နေစဉ်တွင် ရက္ခိယံမသည် အခြံအရံနှင့်တကွ သမုဒ္ဒရာမှထွက်၍ မင်းအိမ်၌ဖွားသော သူငယ်ကို စားအံ့ဟု လာလတ်သည်ကို လူတို့မြင်ကြ၍ "အရှင်ဘုရားတို့ ရက္ခိယံမလာခဲ့ပြီ" ဟု ကြောက်ကြ၍ ဝိပြဿ်းတမ်းကြကုန်၏။ ထိုအခါ သောဏထေရ်သည် ရက္ခိယံမတို့ထက် နှစ်ဆထက် ကိုယ်ကို ဖန်ဆင်း၍ ပရိသတ်နှင့်တကွ ရက္ခိယံမတို့အလယ်ကထား၍ လက်ဝဲ၊ လက်ယာ နှစ်ဘက်ညှပ် ရံတော်မူ၏။

ထိုသို့ရံသည်မြင်လျှင် ရက္ခိယံမက ဤသို့ကြံလေ၏။ "ဤသူတို့ကား ဤအရပ်ကို ဝေသဝဏ္ဏနတ်မင်းထံမှ မချွတ်အပိုင်စားရသည်ဖြစ်အံ့သတည်း။ ယင်းသို့ဖြစ်သော် ငါတို့သည် သူတို့အစာဖြစ်ကုန်လတ္တံ့" ဟု ကြောက်ထိတ်လန့်ခြင်းရှိလေရကား အလုံးစုံသော ရက္ခိယံတို့သည် တစ်ဟုန်တိုး ပြေးကြလေကုန်၏။

သောဏထေရ်သည်လည်း လူတို့မတွေ့မမြင်သော အရပ်တိုင်အောင် ပြေးစေ၍ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိကုန်၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ ရက္ခိယံတို့ တစ်ဖန်မလာနိုင်အောင် ဓိတ္တန်တော်မူ၍ အစောင့်အရှောက်ထားတော်မူ၏။ ထိုအခါ စည်းဝေးလာသော လူအပေါင်းကို ဗြဟ္မဇာလသုတ္တန်ဒေသနာဖြင့် စိတ်၏ကြည်လင်ခြင်းကိုဖြစ်စေ၍ သရဏဂုံသီလ၌ တည်တော်မူ၏။

ထိုအစည်းအဝေး၌ ခြောက်သောမိသော သူတို့သည် သောတာ ပတ္တိဖိုလ်ကို မျက်မှောက်ပြုကြလေကုန်၏။ သုံးထောင့်ငါးရာသော ယောကျ်ားတို့သည်လည်းကောင်း၊ တစ်ထောင့်ငါးရာသော မိန်းမတို့သည်လည်းကောင်း ရဟန်းပြုကြလေကုန်၏။ ထိုအခါမှစ၍ မင်းအိမ်၌ဖွားကုန်သော သူငယ်တို့၏အမည်ကို သောဏဂုတ္တရဟု မှည့်ကြကုန်သတည်း။

ဤအရပ်၌ သောဏထေရ်၊ ဥတ္တရထေရ်တို့သည် ရက္ခိယံတို့လူးတို့ထက် ထမ်းပိုးနှစ်ဆထက်ကြီးအောင် ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်းသည်ဟူ၍သာ ပါရာဇိကာဏ်အဋ္ဌကထာ၌ လာသည်ကို အထင်မှား၍ နှစ်ခွန်ခကို ပြုလုပ်ဖန်ဆင်းလေသည်အယူနှင့် ထိုမထေရ်တို့ ဖန်ဆင်းဟန် မနုဿိဟရုပ်တုလုပ်သည်ဟု ဥဒါန်းစဉ်ရှည်စွာ ပြောဆိုမှတ်သားကြလေသတည်း။ ဤတန်ခိုးသည် ဝိကုဗ္ဗနိဒ္ဓိမဟုတ်။ အဓိတ္တန်နိဒ္ဓိတန်ခိုးသာ ဖြစ်သည်။

နန္ဒဝပနန္ဒနဂါးကို အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် ချွတ်သည်

ထာဝရ နန္ဒာယုဒ္ဓါတို့ကို နှစ်ဆထက်ကြီး အောင်
ပီတိပျော်ရွှင်စွာ ဖန်ဆင်း၍ ချွတ်သည်ဆိုရာ၌လည်း
မြတ်စွာဘုရား ခွင့်ပြုတော်မူသော အရာဖြစ်သည်။

ဤကား ဓမ္မဒိပ်ကျွန်း၌ ပစ္စန္ဒရာဇ်ဌာနတည်း။

ဤသို့ မှန်နန်းရာဝေင် အဆိုအရ မနုဿိဟကျိယနန္ဒ
မဟုတ်ကြောင်း ထင်ရှား၏။ မထေရ်တို့သည် မနုဿိဟ
ပုံသဏ္ဍာန် မဖန်ဆင်းခဲ့ကြပါ။ ရက္ခိယံတို့ထက် နှစ်ဆကြီး
သောကိုယ်၊ နှစ်ဆများသော အင်အားအရေအတွက်ကိုသာ
ဖန်ဆင်းခဲ့ကြောင်း သိရ၏။ ပစောက်ပုံ ဝိုင်းညှပ်ပြီး ရက္ခိယံ
တို့ကို မောင်းနှင် ခြောက်လှန်ထုတ်ခဲ့ပြီး ပြန်မလာနိုင်အောင်
အဓိဋ္ဌာန်ပြုထားခဲ့ကြပါသည်။

ကျိက်ထီးရိုး သမိုင်းတွင်လည်း မနုဿိဟနှင့်ပတ်
သက်၍ ဤသို့ တွေ့ရှိပါ၏။

(၅၄) သီရိမာသောကမင်း လက်ထက်တွင် သုဝဏ္ဏ
ဘုမ္မိ နေပြည်တော်၏ အရှေ့မြောက်ထောင့် တောင်ထိပ်တွင်
ရဟန္တာမထေရ်မြတ်တို့၏ အစီအမံ ဖြင့် မနုဿိဟကျောက်
ရုပ်တုကြီးတစ်ခုကို ပင်လယ်ဘက် မျက်နှာလှည့်ကာ စိုက်ထူ
ထားခဲ့လေသည်။ (ဤရုပ်တုကြီးကို ရုပ်သုဂ္ဂါသားများက
ရဟန္တာများ ဖန်ဆင်းပုံမျိုးဟု ထင်မြင်ဟန်ရှိ၏။)

ထိုမနုဿိဟ ကျောက်ရုပ်တုကြီးကို ခရစ်နှစ် ၁၅
ရာစုတွင် ပဲခူးမင်း ဓမ္မစေတီက သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမြို့ဟောင်းတွင်
တွေ့ရှိခဲ့ကြောင်း ကျောက်စာတွင် ဖော်ပြခဲ့သည်။

၁၈ ရာစုသို့ ရောက်သောအခါ ကျောက်စာဝန် ဒေါက်
တာဖော့ချမ်းမားကလည်း ဤမနုဿိဟကျောက်ရုပ်ကြီးကို
ဤသုဝဏ္ဏဘုမ္မိမြို့ဟောင်းတွင် တွေ့ရှိကြောင်း မှတ်တမ်း
တင်ခဲ့ပြန်သည်။

ဤ သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမြို့ဟောင်းတွင် အုတ်တံတိုင်းရာများ
နှင့် ကလျာထီကျောက်စာလာ ရုပ်တုကြီးသာကျန်တော့
ကြောင်း၊ ထိုထူးဆန်းသော ကျောက်တုံးရုပ်ပုံကြီးမှာလည်း
ကုမာရစေတီ၏ တောင်ဘက် ရေကန်ငယ်ကလေးအနီး
မြေကြီးထဲတွင် တစ်ဝက်မြုပ်နေပြီဖြစ်ကြောင်း၊ ကျိက်တုမယ်
(ခေါ်) ကုမာရစေတီမှာ ကေလာသတောင်၏ အနောက်
မြောင်ထောင့် တောင်စွန်းပေါ်တွင်ရှိကြောင်း အဆိုပါစေတီ

ကို ယခုအခါ ပြုပြင်ထားပြီးဖြစ်ကြောင်း စသည်ဖြင့် အတိ
အကျ သုတေသနပြုကာ မှတ်တမ်းတင်ခဲ့ပါသည်။

ယခု မျက်မှောက်ကာလတွင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမြို့ဟောင်း
ယက္ကန်သည်မ၊ ဝင်းက၊ ကျောက်လုံးကြီးရွာထဲရှိ သက်
ကြီးရွယ်အိုတို့ကို စုံစမ်းကြည့်သောအခါ ၎င်းတို့ဘိုးဘွား
လက်ထက်များအနားက မနုဿိဟကျောက်ရုပ်ကြီးကို မှန်က
တောင်ပေါ်တွင် တွေ့ခဲ့ကြောင်း၊ ထိုတောင်ပေါ်မှ တောင်
အောက် ချောက်ထဲသို့ လိမ့်ကုသွားကြောင်း ပြောသကဲ့ ပြော
ကုမာရစေတီ၏ တောင်ဘက်ရေ ကန်ငယ်ထဲသို့ မနုဿိဟ
ကျောက်ရုပ်ကြီး (ဦးစိုက်တောက်ထိုး) ကျပြီး နှစ်မြုပ်နေကြောင်း
ဆိုသကဲ့သို့ ဖြစ်နေပါသည်။

ယခုအခါ ကုမာရစေတီအနီးတွင်လည်း ရေကန်ဖရို
တော့ပါ။ ရေကန်မှာလည်း ဖြေပို့သွားပြီ။ ၎င်းကုမာရစေတီ
၏တောင်ဘက် လယ်ကွင်းစပ်တွင် သုဝဏ္ဏဘုမ္မိမြို့ဟောင်း
အုတ်တိုက် အမှတ်(၄)ကို တူးဖော်သုတေသနပြုခဲ့ကြောင်း
တွေ့ရှိပါသည်။

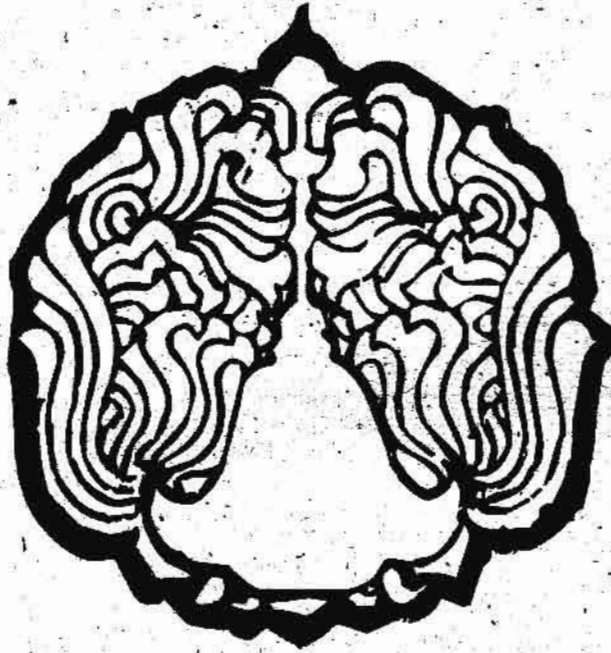
ကုမာရစေတီအနီးမှ ဖားလိုလို၊ ကျားလိုလို ထူးဆန်း
သော ဂစ်ရုပ်ကြီးတစ်ခုကို တူးဖော်တွေ့ရှိခဲ့လေသည်။ (၎င်းကို
မနုဿိဟဟု ယူဆပါ၏။) ကုမာရစေတီမှကား ရှားပါးသော
ဂစ် အုတ်ကျောက်သက်သက် လက်ရာတစ်ခုဖြစ်လေ၏။
(ရာမေန်ဟု ဘွဲ့တော်သစ်နှင့် စေတီဖြစ်ပါသည်။)

ဘန်ကောက် ပြတိုက်ထဲက မနုဿိဟကြော့ရုပ်ကိုမှ
၁၄ ရာစု လောက်က မြန်မာထံက ကူးယူထားကြောင်း ထိုင်း
သမိုင်းပါမောက္ခ ဒေါက်တာရှင်ရစ်က ရေးထား၏။

မနုဿိဟကို ဗြဟ္မဇာလသုတ်ဟောခဲ့ရာ ကျောက်
ရုပ်တုအဖြစ် ယူဆမိပါသည်။ အိန္ဒိယမှ ဒုတိယသင်္ဂါယနာ
တင်ရာ ဝေသာလီရှိ အသောကကျောက်တိုင်မှာ 'ခြင်္သေ့
ရုပ်နှင့်ဖြစ်၏။

နတ်ထီးလှိုင်

၀၉-၇၉၀၉၂၀၃၃

အနန္တငါးအင် ကျေးဇူးရှင်

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)

ကတညုတ၊ ကတဝေဒီ၊ ကတကာရီ - သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူးကိုသိခြင်း၊ ထုတ်ဖော်ပြောဆိုခြင်း၊ တုံ့ပြန်ကျေးဇူးဆပ်ခြင်းတို့သည် မင်္ဂလာဖြစ်သည်ဟု မြတ်စွာဘုရားအဆူအနု ဟောကြားတော်မူခဲ့သည်။

လူလောကနယ်ပယ် ကျယ်ဝန်းလှသည်နှင့်အမျှ မိမိတို့ရရှိခဲ့စားခဲ့ကြသော ကျေးဇူးတရားများစွာသည် ပေးဆပ်ဆောင်ရွက်နိုင်အောင်ပင် များပြာလှသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း သူတစ်ပါး၏ ကျေးဇူးများကို နည်းမျိုးစုံဖြင့် ကျေပွန်အောင် ပေးဆပ်နိုင်ပါမှ ကျေးဇူးသိတုံ့ပြန်ရာရောက်မည်။ မိမိတို့၏ ဘဝသက်တမ်းတစ်လျှောက် ကျေးဇူးပြုထိုက်သော ကျေးဇူးရှိသူ၊ ကျေးဇူးရှင်များကို အများနည်းတူ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ပေးဆပ်

နိုင်ရန် ရည်ရွယ်၍ ဤကျေးဇူးရှင်ဆောင်းပါးကို ရေးသားပြုစုတင်ပြခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

(၁) မြတ်ဗုဒ္ဓ(ဘုရားရှင်)၏ ကျေးဇူးတော်များ
လူ့ နတ်၊ ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ ကိုးကွယ်အားထားရာ ဖြစ်တော်မူသော သဗ္ဗညုဘုရားရှင်သည် မိမိကိုယ်တော်တိုင် စွန့်လွှတ်အနှစ်နာခံလျက် ပစ္စက္ခကာလတိုင် ကိုးကွယ်ဖို့ခိုဆည်းကပ်ရာ ဘာသာ၊ သာသနာတော်ကို ဖော်ထုတ်ရင်း ကျွတ်သင့်ကျွတ်ထိုက်သော သတ္တဝါများအား တရားရေအေးတိုက်ကျွေး ချီးမြှင့်၍ ကယ်တင်စောင့်ရှောက်တော်မူခဲ့သည်။ မြတ်စွာဘုရား ဟောကြားတော်မူခဲ့သော တရားတော်များ

www.burmeseclassic.com

အနက် သိက္ခာတော်သုံးပါး (ဝါ) မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတို့သည် မိမိတို့ နိစ္စဓူဝ (အစဉ်အမြဲ) ကျင့်ကြံဆောင်ရွက်ရမည့် ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စသော လုပ်ငန်းစဉ်များဖြစ်ပေသည်။ ထိုနည်းတူစွာ ပညာ၊ သီလ၊ သမာဓိပိုင်းတို့နှင့် ပတ်သက်၍...

“ပညာ” ရှာဖွေမှုအပိုင်းတွင် ကောင်းစွာသိမြင် ကြံစည် လျှင် စွမ်းအင်မြတ်ပညာ။ “သီလ”ပိုင်း လုပ်ဆောင်မှုတွင် လည်း ကောင်းစွာပြောမှု-ကောင်းစွာပြု သက်မွေးမှုမှန်-ဤ သုံးတန်း။ “သမာဓိ”ပိုင်းအနေဖြင့်လည်း ကောင်းစွာကြိုးစား- သတိထား၊ ကောင်းငြားတည်ကြည် ဤသုံးလီတည့်-သမာဓိ ကျင့်ဘိ မြတ်သိက္ခာ။ စသဖြင့် အသိ၊ အလုပ်၊ အမှတ်တို့နှင့် ပတ်သက်၍ ဆင်ခြင်၊ ကျင့်သုံး စောင့်ထိန်းလုပ်ဆောင်မှု ဟောကြားချက်ကို ကဗျာစပ်ဆိုဂုဏ်ပြုထားရှိကြောင်း လေ့လာ တွေ့ရှိရပါသည်။

ထို့ကြောင့်ပင် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ လွန်စွာကြီးမားမြင့်မြတ်လှ သည့် ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များကို ထူးမခြားနား၊ သမ္မုဒ္ဓေ၊ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး စသည့် မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်၊ ရောင်ခြည်တော်၊ ဂုဏ်တော်ဘွဲ့များကို ရေးသားသီကုံးစပ်ဆို ကြည်ညိုပူဇော်ခဲ့ကြ၍ ဘုန်းတော်အနန္တ၊ ကံတော်အနန္တ၊ ဉာဏ်တော်အနန္တ၊ စကြဝဠာကမ္ဘာမြေကို ဖြန့်ဖြန့်ကျိမှု၊ တန်ခိုးတော်အစုံ ဂုဏ်တော်အနန္တစသည်ဖြင့် မပြတ်ရွတ်ဆို ပူဇော်ကျေးဇူးဆပ် ဂုဏ်ပြုခဲ့ကြသည်။ အတိုင်းမသိ ကျေးဇူး ကြီးမားလှသော ကျေးဇူးရှင်အဖြစ် အကျဉ်းအားဖြင့် ပူဇော် ဖော်ပြနိုင်မှုသာ ဖြစ်ပါသည်။

(၂) ဓမ္မ(တရား)တော်၏ ကျေးဇူးများ

တရားတော်မြတ်သည် ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ၏ တပည့်သား သံဃာတို့မှနေ၍ လူ၊ နတ်၊ မြဟူ၊ သတ္တဝါတို့အား အလင်း ရောင်၊ ပေါင်းကျားပေးခြင်းဖြစ်သည်။ ဗုဒ္ဓ ၏လမ်းညွှန်မှုနှင့်အညီ သွားရမည့်လမ်းကြောင်း၊ ရည်ရွယ်ချက်၊ လုပ်ဆောင်ရမည့် စည်းကမ်း(မူဘောင်)တွေကို တရားတော်မှ တံတားသဖွယ် ပေါင်းကျားဆက်သွယ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။

မြတ်ဗုဒ္ဓမရှိတော့သည့်နောက် အရိယာနှင့် သမုတိ သံဃာတော်များအား ဘာသာရေးအရ ဆည်းကပ်၊ မြတ်နိုး ကိုးကွယ်တတ်ဖို့ အလင်းရောင်ထွန်းညှိပေးခြင်း၊ သက်တော်

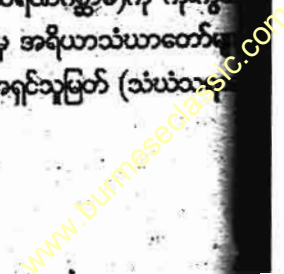
ထင်ရှားမရှိတော့သည့် မြတ်ဗုဒ္ဓအား သက်တော်ထင်ရှား မြတ် ဘုရားပုံတော်ကို မြင်အောင်ကြည့်တတ်ဖို့ ဓမ္မ(တရား)တော်)မှ လမ်းညွှန် (လမ်းမှန်ရောက်အောင် ပြနေခြင်းဖြစ် သည်)၊ ဓမ္မရတနာ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်ကြောင့် မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာ တော်ဝယ် ဗုဒ္ဓရတနာ၊ ဓမ္မရတနာအပြင် သံဃာရတနာဟု စတင်ပေါ်ထွန်းလာခြင်း ဖြစ်သည်။

ဓမ္မပြတ်သာမှ အရိယာသံဃာတော်များကို မဖုတွေ့ရှာ ဖူးသူများအနေဖြင့် သမုတိသံဃာတော်များကို ဖူးတွေ့ရခိုက် တွင် ဗုဒ္ဓနှင့် အရိယာသံဃာတော်တို့၏ဂုဏ်ကို အာရုံပြုပြီး ကြည်ညိုပူဇော်နိုင်မှာဖြစ်သည်။ ဓမ္မ(တရား)တော်)၏ အလင်း ရောင်ကောင်းမှုကြောင့် တည်ထားကိုးကွယ်လျက်ရှိကြသည့် စေတီပုထိုးများ၊ ကြေး၊ သံ၊ ကျောက်၊ သစ်သားတို့ဖြင့် ထုဆစ် ပုံဖော်ထားသည့် မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ ကိုးကွယ်ရာပုံတော် များ၊ ရုပ်ပွားတော် စသည်တို့ကို ကြည်ညိုကိုးကွယ်ရာတွင် သဒ္ဓါတရားနှင့် ယုံကြည်မှုများ ဖြစ်ပေါ်စေမှာဖြစ်ပါသည်။

သို့အတွက် ဓမ္မ(တရား)တော်)၏ စွမ်းအင်သည် ခန့် မှန်း၍မရနိုင်အောင်ပင် အလွန်ကြီးမားလှသည်။ ဓမ္မ၏ စွမ်း အင်ကျေးဇူးသည် အလွန်ထက်မြက် တန်ဖိုးရှိလှသည်။ အကယ်၍သာ ဓမ္မ၏ စွမ်းအင်အားနည်းလျှင် အထက်ပို ဗုဒ္ဓ၏ရုပ်ပွားတော်များသည် ကိုးကွယ်ရသူများအား သဒ္ဓါ တရားကြည်ညိုမှု ထက်သန်လာအောင် စွမ်းဆောင်နိုင်မည် မဟုတ်ပေ။

ဓမ္မ၏စွမ်းအင်သည် ဒါနကို ဒါနနှင့်တူညီအောင် လှ တတ်ဖို့၊ သီလကို သီလနှင့်တူညီအောင် ကျင့်တတ်ဖို့၊ ဧကန် ထိန်းတတ်ဖို့၊ သမာဓိကို သမာဓိနှင့် တူညီမှန်ကန်အောင် ပွားများတတ်ဖို့နဲ့ ဝိပဿနာ ကမ္မဋ္ဌာန်းတရားကို ဝိပဿနာ အလုပ်နှင့်တူအောင် ရှုမြင်ကျင့်တတ်ဖို့၊ မိမိဘဝကိုလည် ဘဝနှင့် အဆင်ပြေအောင် ကြည့်တတ်၊ မြင်တတ်၊ သိတတ် ဖို့အတွက် အလင်းရောင် ထွန်းညှိလမ်းပြပေးသည်မှာ မြတ် ဗုဒ္ဓဟောကြားရစ်ခဲ့သည့် ဓမ္မတရားတော်၏ ကျေးဇူးကြောင့် ဖြစ်သည်။

တရားရတနာမြတ် (ဓမ္မသရဏဂစ္ဆာမိ)ကို ကိုးကွယ် ရာဟူ၍ ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ခြင်းမှ အရိယာသံဃာတော်မှ ဖြစ်လာခြင်းမှသည် သံဃာတော်အရှင်သူမြတ် (သံယံသမ္မာဓိ)

စက္ကမီ)တို့ကို ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရာ သရဏဂုံသုံးပါး ဖြစ်ပေါ် ထာရသည်။

ထို့ကြောင့်လည်း တရားဓမ္မ၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်များ ထို ဂုဏ်ပြုသော တောဘုမ္မာကို ရေးစပ်သီကုံးပူဇော်ကြခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤကဲ့သို့ လူ့လောကနယ်ပယ်တွင် အလင်းရောင် ထွန်းညှိ လမ်းမှန်ရောက်အောင် လမ်းညွှန်ပြတော်မူနေသည့် "ဓမ္မ"တရားတော်၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတော်မှာလည်း ကြီးမားလှ သော ကျေးဇူးဖြစ်သည်။

(၃) သံဃာတော်များ၏ ကျေးဇူးများ

မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ သာသနာတော်ကို တရားတော်နှင့်အတူ ဆီနီသိမ်းစောင့်ရှောက်နေကြကုန်သော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် ဝေဇနအားဖြင့် "ပဂ္ဂဌာန်"၊ "ဖလ္လဌာန်" နှစ်ဌာန်ထင်ပေါ် အရိယာသံဃာတော်များ နှင့် ပရိယတ်၊ ပဋိပတ်ကျင့်သုံး ထွက်ရှိကြသော "ကလျာဏ"ပုထုဇဉ် "မသုတီ"သံဃာတော် မြတ်များ ဖြစ်ကြသည်။ မြတ်စွာတရား၏ သာသနာတော်ကို စောင့်ရှောက်ထိန်းသိမ်းရာ ဘုရားရှင်သတ်မှတ်ပြဌာန်းပေးခဲ့ သည့် ကျင့်ဝတ်သိက္ခာနှင့်အညီ ပရိယတ်၊ ပဋိပတ် လုပ်ငန်း များကို ကျင့်ကြံအားထုတ်ရင်း မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ တန်ဖိုးမဖြတ်နိုင် အောင် ထင်ရှားရှိခဲ့သော ဓမ္မ(တရားတော်)အမွေကို လူအများ သိရှိကျင့်ကြံအားထုတ် အလုပ်လုပ်နိုင်ရန် စေတနာ၊ မေတ္တာ၊ နာဇူဏာ၊ သဒ္ဓါ၊ ပညာ၊ လုံ့လအားကောင်းစွာဖြင့် ရေးသား ဖြန့်ဝေ ဟောပြောပို့ချ ဆိုဆုံးမ၍ မတိမ်းစောင်းအောင် ထိန်း အပ်ထမ်းညွှန်ပေးလျက်ရှိကြသည်။ မြတ်ဗုဒ္ဓ၏ "ဓမ္မ"တရား အော်များ ရေရှည်တည်တံ့ ကြီးပမ်းအားထုတ်ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ပေးလျက်ရှိကြသည်။

သို့အတွက် "မြတ်သံဃာ"အစရှိသော သံဃာပုဏ္ဏား အများ စပ်ဆိုသီကုံးမှုဖြင့် ပူဇော်ခဲ့ကြသည်။ အဆိုပါ သမု သိသံဃာတော်အရှင်မြတ်များ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်တော်တို့မှာ အရှင် ကျေးဇူးဆပ် မကုန်နိုင်သည့် ကျေးဇူးရှင်များ ဖြစ်ကြ သည်။

ဗုဒ္ဓ(ဘုရား)၊ ဓမ္မ(တရား)၊ (သံဃာ) စသည့် ရတနာ သုံးပါးကို အာရုံပြုရာတွင် မိမိတို့ရဲ့လုံးသားအတွင်း ကိန်းဝပ် ထားရှိအောင် အလေးအနက်ထားပြီး အာရုံပြုတတ်လျှင်

ရတနာသုံးပါးတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးတန်ဖိုးမှာ လွန်စွာ ကြီးမားမြင့် မြတ်သည့်အတွက် အာရုံပြုသူမှာ "ဂုဏ်ကျက်သရေရှိခြင်း"၊ "ခံ့ညားထည်ဝါခြင်း"၊ "ဂုဏ်ရှိန်ကြီးမားခြင်း" စသည့် အကျိုး ထူးများ ရရှိစေနိုင်ပါသည်။

ထို့ကြောင့် ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃာ ရတနာသုံးပါး၏ ကျေးဇူး တော်များသည် အတိုင်းအဆမရှိ ကြီးမားမြင့်မြတ်လှ၍ တန်ဖိုး မဖြတ်နိုင်သော သံဃာရတနာ ကျေးဇူးရှင်ကြီးများအဖြစ် ထာဝစဉ် ကျေးဇူးအထူးပြုနေရမှာ ဖြစ်ပါသည်။

(၄) မာတာပီတု(ကျေးဇူးရှင်မိနှင့်ဖ)တို့၏ ကျေးဇူးများ

မြင်းမိုရ်တောင်ဦး မကကျူသည် ကျေးဇူးရှင် မိနှင့်ဖ တို့၏ ကျေးဇူးသည် ပေးဆပ်၍မကုန်နိုင်အောင် ကြီးမားများ ပြားလှသည်။ မိနှင့်ဖတို့၏ ကျေးဇူးကို ပြန်လည်ပေးဆပ်ရာ တွင် သာမန်လူပုဂ္ဂိုလ်များ မဆိုထားနှင့် လူ၊ နတ်၊ ဗြဟ္မာတို့၏ ကိုးကွယ်အားထားရာ အတုမရှိတရားရှင် သဗ္ဗညုမြတ်စွာ ဘုရား ကိုယ်တိုင်ပင် မယ်တော်မိနတ်သားရိရာ "တာဝတီံသာ" နတ်ပြည်သို့ သွားရောက်ပြီး ဝါတွင်းသုံးလတိုင် မယ်တော်မိ နတ်သားနှင့် နတ်၊ ဗြဟ္မာအပေါင်းတို့အား အတုမိမ္မာတရား ဟောတော်မူ၍ မွေးကျေးဇူးဆပ်ခဲ့ရာ မိခင်၏ နို့တစ်လုံးမျှသာ ဖြည့်ဆည်းပေးနိုင်သည်ဟု ဖတ်မှတ်လေ့လာ သိရှိရသည်။

အမိ၊ အဖတို့၏ ကျေးဇူးကား လွန်စွာကြီးမားလှသည်။ လူ့ဘဝမရောက်သေးမီ အမိ၏ဝမ်းကြာသိုက်တွင် ပဋိသန္ဓေ တည်နေစ ကာလလရေကြည် ဘဝမှစ၍ သတ်မှတ်ရမည်ဖြစ် သည်။ သန္ဓေတည်စမှသည် မမွေးဖွားမီ ၁၀ လခန့်တွင် မိခင်ဝမ်းကြာသိုက်ဝယ် ပိုက်ထားသော သန္ဓေသား ပျက်စီး ဆုံးရှုံးမှု မရှိရအောင် ကိုယ်အင်္ဂါချွတ်ယွင်းမှုမရှိအောင် အပူ အစပ် စသော အစာများရှောင်ခြင်း၊ သန္ဓေသား ကြီးထွား ဖွံ့ဖြိုးမှုနှင့် ကျန်းမာရေးကောင်းစေဖို့အတွက် သန္ဓေသား အတွက် သင့်တော်မည့် အစားအစာနှင့် ဆေးများ ဖိုဝဲစား သုံးခြင်း၊ ဥတုသပွရမှုအောင် နေထိုင်ခြင်း၊ လေးပင်သော အရာဝတ္ထုများ ကိုင်တွယ်ချီမမှုကို ရှောင်ခြင်း စသည်တို့သည် မျက်စိဖြင့်မင် မမြင်ရသေးသော ရင်သွေးရတနာအတွက် ကြီး တင်ဆောင်ရွက်ခဲ့သည့် မွေးမိခင်တို့၏ ဖြူစင်သန့်ရှင်း မွန်မြတ် လှသည့် "မေတ္တာ"၊ "စေတနာ"၊ "ဂရုဏာ"၊ "သဒ္ဓါ" စသည့်

ကျေးဇူးတရားများဖြစ်သည်။

မွေးဖွားပြီးသည်မှ အရွယ်ရောက်သည်ထိ "ပညာရေး"၊ "ကျန်းမာရေး"၊ "လူမှုရေး"၊ "ဘာသာရေး"၊ "ယဉ်ကျေးမှု"၊ "ပေါင်းသင်းဆက်ဆံရေး" မှအစ လူ့ဘဝနယ်ပယ်တွင်/နောက်ကျမကျန်ရစ်အောင် တင့်တောင့်တင့်တယ် သာယာချမ်းမြေ့စွာ ဘဝခရီးလျှောက်လှမ်းစေနိုင်ဖို့ "မကောင်းမြစ်တာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင် ဖခင်မယ်တို့တာ" စသည့် မိန့်ဒ်ဖတို၏ တာဝန်ဝတ္တရားများကို သံပေါက်နှင့်အညီ ပြည့်စုံစွာ ဆောင်ရွက်ပေးလိုကြသည်။ အိမ်တစ်ဆောင်၊ မီးတစ်ပြောင် သာယာချမ်းမြေ့တဲ့ အိမ်ထောင်သည်ဘဝအဖြစ် မြင်တွေ့လိုကြသည်မှာ မိန့်ဒ်ဖတို၏ "မှီတီတာ" စေတနာများဖြင့် ကြီးပမ်းချက်များ ဖြစ်သည်။

စေတနာ၊ မေတ္တာဖြင့် ဆောင်ရွက်ပေးကြလည်း နာခံမှုမရှိဘဲ ပေတေဆိုလိုက်သော စုန်ပြူးသားသမီးချီးများကိုပင် အရာရာကို သည်းခံခွင့်လွှတ်၍ "ကံ"အကြောင်း မကောင်းသဖြင့် အပေါင်းအသင်းကြောင့် ဖြစ်ရသည် (ပျက်စီးရသည်)ဟူသော ခွင့်လွှတ်စိတ်ထား "ဥပေက္ခာ" ပြုနိုင်ကြသည့် စေတနာ၊ အနစ်နာတို့သည် မိန့်ဒ်ဖတို၏ သားသမီးများအပေါ် ထားရှိသော ကျေးဇူး များဖြစ်သည်။

ထို့ကြောင့်လည်း မိဘတို့၏ ကြီးမားသော မေတ္တာဂုဏ်ကျေးဇူးကို ဖော်ကျူးသည့် "ကလလရေကြည်တည်နေဆဲက" စသဖြင့် သီကုံးစပ်ဆို ပူဇော်ခဲ့မှုများ တွေ့ရှိရသည်။ မိမိတို့ သားသမီးများအနေဖြင့် ကုသိုလ်ကောင်းမှုပြု လုပ်၍ အမျှပေးပေးတိုင်း "ဤသို့ပြုရ မြတ်ပညာကြောင့် ကြီးထွားမြင့်ခေါင်၊ မြင်းမိုရ်တောင်ဦး၊ မကကြားသား၊ ကျေးဇူးအရှင်မွေ့မိခင်နှင့် ဖခင်တို့အား ရကြပါစေ အမျှစေ" ဟု သာဓုခေါ်ဆိုနိုင်ရန် ရည်မှန်းကျေးဇူးဆပ်မှုလည်း ရှိပါသည်။ မိဘတို့၏ ကျေးဇူးကား ပေးဆပ်၍ပင်မကုန်နိုင်အောင် မြင်းမိုရ်တောင်ကြီးပမာ ကြီးမားလှပေသည်။

(၅) အာစရိယ(ဆရာများ) ကျေးဇူးရှင်များ
ကျောင်းသားအရွယ်ငယ်စဉ် ကျောင်းသားဘဝမှသည် အသိ၊ အတတ်ပညာပြည့်စုံသည့် လူကြီးဘဝထိတိုင် မိမိ၏

ရင်မှဖြစ်သော သားသမီးပမာ၊ အိုးဖုတ်သမားမှ မိမိအိုးများ လှပကောင်းမွန် ခိုင်ခံ့စေဖို့ ပယ်ပယ်နယ်နယ် ရိုက်ပုတ်ခတ်ပေးသလို အာစရိယ(ဆရာ)များကလည်း "ဆုံးမပဲ့ပြင် သွန်သင်နည်းပြ ဘေးအန္တရာယ်အသွယ်သွယ်မှ လွတ်ကင်းအောင် ကာကွယ် စောင့်ရှောက်ပေးကြသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း "အတတ်လည်သင်း၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပံမချန်၊ ဘေးရန်ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ဖို့၊ ကျင့်ဖို့ဆရာ ဝတ်ငါးဖြာ" စသည်ဖြင့် အတတ်ပညာများ ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်အောင် သင်ကြားပေးသလို မကောင်းသော အကျင့်စရိုက်များ မစွဲကပ်အောင် မိမိရင်မှ ဖြစ်သော သားသမီးရင်းပမာ "ပဲ့ပြင် ထိန်းကျောင်း လှကောင်း လှတော်များဖြစ်အောင် ဆိုဆုံးမ၍ ဘေးအန္တရာယ်မှ လွတ်ကင်းအောင် စောင့်ရှောက်ကာကွယ်ပေးသည့် အာစရိယ (ဆရာ) ကျေးဇူးရှင်များ၏ ကျေးဇူးကလည်း ကြီးမားလှသဖြင့် ကုန်စင်အောင် ကျေးဇူးဆပ်နိုင်ရန် ခဲယဉ်းလှသည်။ ထို့ကြောင့်ပင် "နမာမိပါ အာစရိယာ" ဆိုသည့် အာစရိယ ပူဇော်တော်ဖြင့် မြန်မာမှုနယ်ပယ်တွင် သီကုံးစပ်ဆိုခြင်း ဖြစ်သည်။ ဤမျှပင် အနန္တဂိုဏ်းဝင် အာစရိယဆရာများ၏ ကျေးဇူးဂုဏ်အင်ကား ကြီးမားမြင့်မြတ်၍ အနန္တ အနန္တ ငါးပါးနှင့် တစ်ဂိုဏ်းတည်းထား၍ ပူဇော်ခြင်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

မိမိ(စာရေးသူ)အနေဖြင့် လူ့ဘဝနယ်ပယ်တွင် အသက်ရှင်ရပ်တည်နိုင်ရေးအတွက် အခြေခံပညာမှသည် သက်မွေဝမ်းကျောင်းအတတ်ပညာထိ သိရှိတတ်ကျွမ်းအောင် သင်ကြားဆုံးမ ပေးခဲ့ကြသည့် ကျေးဇူးရှင် မိန့်ဒ်ဖ၊ အာစရိယတို့၏ ကျေးဇူးတရားများကို ဗုဒ္ဓ၊ ဓမ္မ၊ သံဃာတည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံးပါးတို့နှင့်အတူ ကျေးဇူးတုံ့ပြန်ပေးဆပ်၍ မကုန်နိုင်သော ထာဝရကျေးဇူးတော်ရှင်များ ဖြစ်ပါကြောင်း ရေးသားတင်ပြအပ်ပါသည်။

မောင်အောင်မြင်(မိတ္ထီလာ)

(မှတ်ချက် ။ ။ ယောဆရာတော်၏ နှလုံးသားက ဘုရားတည်ကို ခိုငြိမ်းပြုပါသည်။)

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကန်ဘလူခရိုင်၊ ကျွန်းလှမြို့နယ်၊ ကြာတကန်ကျေးရွာအနီး ရှေးဟောင်းစေတီတော် ပြုပြင်တည်ဆောက်ရေးအတွက် ကုသိုလ်ပြု လှူဒါန်းရန် ဖိတ်ခေါ်စာ

စစ်ကိုင်းတိုင်းဒေသကြီး၊ ကန်ဘလူခရိုင်၊ ကျွန်းလှမြို့နယ်၊ ကြာတကန်ကျေးရွာအနီး၌ လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀၀၀ ခန့်ကဟု ခန့်မှန်းရသော ရှေးဟောင်းစေတီပျက်တစ်ဆူ ရှိပါသည်။

ထိုစေတီပျက်အား ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေပေါက်ကံမြို့သစ်၊ ၂၂-ရပ်ကွက်၊ အောင်သူခလမ်း၊ အမှတ်(၆၇)ရှိ ဓမ္မဝါစီကျောင်းတိုက်မှ သီလရှင် 'ဒေါ်နန္ဒဝတီ' သည် ပြုပြင်လိုသောဆန္ဒ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့ရာ ကျေးရွာရှိ ဆရာတော် 'ဦးသီဟ' နှင့် ရပ်ရွာလူကြီးများကို တိုင်ပင်လျက် ၁၃၇၆-ခုနှစ်၊ နတ်တော် လဆုတ် ၁၃ ရက်နေ့တွင် မြို့နယ်သံဃာ့နာယက ဆရာတော် အပါအဝင် ပင့်သံဃာ ၉ ပါးတို့နှင့် မြေသန့်မင်္ဂလာ ပြုလုပ်ပြီး စေတီပျက် ပရိဝုဏ်ကိုလှူလျက် စေတီရင်ပြင်ဘောင် အုတ်ရိုးစီလုပ်ငန်းကို ၅၅ ပေ ပတ်လည် ကာရံပြုပြင်ခဲ့ပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ထို့ပြင် လိုအပ်သည့် အဝီစိတွင်း တူးဖော်ခြင်း၊ ရေလှောင်ကန် ဆောက်လုပ်ခြင်းတို့ကိုလည်း ပြုလုပ်ခဲ့ပါသည်။

ဤတွင် ခုနစ်ရက်သားသမီးအပေါင်းတို့အနေဖြင့် သာသနိကအဆောက်အအုံများ တိုးတက် ဖွံ့ဖြိုးလျက် ဗုဒ္ဓသာသနာ အခွင့်ရှည်ရန် ပါဝင်လှူဒါန်းလိုကြပါက အောက်ပါပုဂ္ဂိုလ်အသီးသီးထံ လှူဒါန်းနိုင်ကြပါကြောင်း စေတနာလောင်း၍ နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဆက်သွယ်လှူဒါန်းရန် လိပ်စာများ

- (၁) ဆရာတော် ဦးသီဟ (၀၉-၄၀၃၇၃၀၂၅၀)
- (၂) ဆရာလေး ဒေါ်နန္ဒဝတီ(ဓမ္မဝါစီ သီလရှင်ကျောင်း) (၀၉-၄၂၁၁၆၆၆၉၈၈)
- (၃) ဒေါ်ကြင်တင်(၂၄၊ နတ်စင်လမ်း၊ ကျောက်မြောင်း၊ တာမွေ) (၀၉-၅၄၄၆၀၉၉)
- (၄) ဒေါ်တင်တင်အေး(၇/ပြေညီ၊ ဓဋ္ဌလှရောင်လမ်း၊ ဝတ္တလစ်) (၀၁-၄၀၀၉၂၃)
- (၅) ဒေါ်နန္ဒဝင်း(၁၇၊ ကျောက်တောလမ်း၊ ကျောက်မြောင်း) (၀၉-၃၁၄၈၇၀၉)
- (၆) ဦးအောင်ရွှေ(၅၄၊ လမ်း ၁၂၀၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်)

စော့ဖျံ့ဖျံ့ နာမည်ကြီး
 နာမည်ကြီးပါး နိုင်ငံတော်
 ဘူးဘူးတို့ နေရာကန်တို့
 ရတနာကြီး...
ပဟိုတော

ထောင်မှူးများ အကျိတ်ရှိသည်

အပိုင်း(၁၁၂) နိဂုံးပိုင်း

တူးတူးတို့ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ရမည့်နေရာ

■ ယဟိုစော

တူးတူးတို့ရေ . . .

အဲဒီလို မယူမနေရ ပင်စင်ပေးလိုက်ပြီဆိုမှ ဝန်းထမ်းဘဝ ဝတ်သိမ်းပြီပေါ့ဗျာ။ ဒီတော့ အချိန်တန် အိမ်ပြန်ဇို့ပဲ ရှိတော့တာပေါ့လေ။ အဲ . . . တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ဥပဒေနဲ့အညီ အယူခံပိုင်ခွင့်တော့ ရှိသေးသလိုပေါ့။ ဒါပေမယ့် ဘာလုပ်နေတော့မလဲ။ သက်ပြည့်ပင်စင်ပြည့်ဖို့ကပဲ တစ်နှစ်လောက်ပဲ လိုတော့တာဆိုတော့ သိပ်ပြီးအကြောင်းမထူးလှတော့ပါဘူး။

အဲဒီအချိန်မှာ ကိုယ်တို့ ၆၆ ယောက်သော တူးတူးအဖွဲ့ဝင်တွေကို လှမ်းကြည့်လိုက်တော့ သက်ပြည့်ပင်စင်သွားဖို့ သိပ်မကျန်တော့တာ တွေ့လိုက်ရတယ်။ လက်ချိုးရေတွက်လို့တောင် ရနေပြီ။ တချို့ကျတော့လည်း အသက်မပြည့်ခင် ကိုယ့်ဟာကိုယ် နှစ်ပြည့်ပင်စင်တင်ပြီး ထွက်သွားကြလေရဲ့။

ဘာဖြစ်လို့လဲဆိုတော့ ခေတ်က မိုးကျရွှေကိုယ်ခေတ် ဖြစ်နေတော့ ရှေ့က တက်လမ်းတွေမှန်သမျှ အားလုံး စီးကာပိတ်ဆို့ထားကြပြီလေ။ ဒီတော့ ရှေ့ဆက်လုပ်နေလို့လည်း ပြဿနာတွေနဲ့ပဲ တွေ့စရာရှိတော့တယ်။ ကံမကောင်းရင်ပင် စင်လေးတောင် မစားရဘဲ ပြုတ်ထွက်သွားနိုင်တဲ့ အခြေအနေမဟုတ်လားဗျာ။

အကျဉ်းဦးစီးဌာနမှ တစ်ခေတ်တစ်ခါက တူးတူးရွှေ

ခေတ်တစ်ခေတ် ရှိခဲ့ဖူးတယ်ဆိုတာ ဒီနေ့ခေတ် မျိုးဆက်သစ် ထောင်မှူးတွေအတွက် ပုံပြင်လိုလို၊ ဒဏ္ဍာရီလိုလို တောင် ဖြစ်နေပြီလား မပြောတတ်ဘူး။ ခုတော့ အဲဒီတူးတူးခေတ် နေဝင်ချိန်ရောက်လာခဲ့ပြီမဟုတ်လား။ ကြည့်စမ်း . . . ဘယ်လောက်တရားကျစရာ၊ သံဝေဂရစရာကောင်းလဲဗျာနော်။

ဒီလိုအချိန်မှာမှ ကိုယ်တစ်ယောက်တည်း အယူခံတွေ၊ စောဒကတွေတက်ပြီး စာတိုစာရှည်တွေနဲ့ အချိန်ကုန်ခံနေတော့မလဲဗျာ။ ကံကောင်းထောက်မပြီး ပြန်ရတယ်ပဲထားပါဦး။ တော်လောက်ပါပြီ။ နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်လောက်တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ မိခင်အကျဉ်းဦးစီးဌာနကြီးကို လွှမ်းမသလို၊ ဆွေးသလို ခံစားမိပေမယ့် အပြစ်ရှာလိုတဲ့လူတွေနဲ့တော့ ဆက်လုပ်ဖို့ စိတ်ကုန်ခန်းသွားပြီပေါ့ဗျာ။

ဒီတော့ အဲလို စိတ်ဓုံးဓုံးချပြီးတဲ့အခါမှာတော့ ကိုယ့်မျက်နှာကို ရှေးနှစ်ပေါင်းနှစ်ထောင်ကျော်က အနော်ရထာမင်းကြီးနဲ့တကွ ပုဂံမင်းဆက် ၅၅ ဆက်တို့ တည်ထားကိုးကွယ်ခဲ့တဲ့ ပုဂံရှေးဟောင်း ယဉ်ကျေးမှုနယ်မြေဘက် လှည့်လိုက်မိပါတော့တယ်။

အဲဒီနေ့ကစပြီး ကိုယ်တို့မိသားစု ပုဂံရှေးဟောင်းဘုရားတွေကို တစ်ဆူပြီးတစ်ဆူ နေ့စဉ်ရက်ဆက် ပူးမြော်ပါတော့တယ်။ ထူးခြားတာက ဒီဘုရားတွေကို အရင်

www.burmeseclassic.com

ကတည်းက အကြိမ်ပေါင်းမနည်းမနော ဖူးမြော်ခဲ့ပြီးပေမယ့်
ခုတစ်ခေါက် ဖူးရသလောက် ကြည့်နူးဖွယ်မကောင်းခဲ့ဘူး။
ဘာကြောင့်များလဲ။ စောချာစဉ်းစားကြည့်တော့ ဟို
တုန်းက တာဝန်အရ ညွှန်ချုပ်၊ ဒုချုပ်၊ ညွှန်မှူးတွေကို
ဘုရားဖူးလိုက်ဖို့ခွင့်ရတာလေ။ ခုတော့ ခေါင်းပေါ်မှာ တာဝန်
ဆိုတဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးမရှိတော့လို့ စိတ်လက်ပေါ့ပါးပြီး
လေဆဲလွင့်ပျောနေသလို ခံစားရပြီး ဘုရားကို ပိုပြီး အာရုံ
စိုက်ဖူးမြော်ရလို့ပါ။

အဲဒီအခါမှာပဲ ကိုယ် ဆယ်စုနှစ် သုံးစုစာလောက်
ထမ်းပိုးထားခဲ့ရတဲ့ တာဝန်ဆိုတဲ့ အရာဟာ အတော့်ကို
ကြီးမားလေးလံခဲ့ပါကလားလို့ တွေးမိပါတော့တယ်။

ဒီလိုနဲ့ နောက်ရောက်လာတဲ့ ထောင်မှူးကြီးကို
ကိုယ်တာဝန်ဝတ္တရားတွေ လွှဲအပ်ခဲ့ပြီးတာနဲ့ အိမ်ပြန်ဖို့
စီစဉ်ရတော့တယ်။ ပုဂံညောင်ဦး-ရန်ကုန် ရထားကြီးနဲ့ပေါ့
ဗျာ။ ပြန်မယ်နေမှာ ညောင်ဦးထောင်ကိုနှုတ်ဆက်၊ ထောင်
ရှေ့က မွှားရုံက နီးဘုရားကို နောက်ဆုံးအနေနဲ့ ဝင်ဖူးမြော်
ခဲ့တယ်။ ဒီဘုရား ကျောင်းဆောင်ကို ကိုယ်တိုင် အသစ်
မွမ်းမံ ကုသိုလ်ယူခဲ့တာဖြစ်ပြီး နေ့စဉ် နံနက် ထောင်ထဲ
မဝင်ခင် ဖူးမြော်ပူဇော်နေကျ ဖြစ်ပါတယ်။

အဲလို နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက် ခွဲခွာခဲ့ရတော့လည်း
သုံးနှစ်လောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ ထောင်အုတ်ရိုး
တွေကို လှမ်းမျှော်ကြည့်ရင်း ရင်ထဲမှာ လွှမ်းသလို၊ ဆွေး
သလိုလိုတော့ ဖြစ်မိပါသေးတယ်။ တကယ်တမ်း သေချာ
တွေးကြည့်တော့ ညောင်ဦးထောင်ကို နှုတ်ဆက်ခြင်းဟာ
ကိုယ်နှစ်ပေါင်းဆုံးဆယ်လောက် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့
မိခင်အကျဉ်းဦးစီးဌာနကြီးကို နောက်ဆုံးနှုတ်ဆက် ကျော
ခိုင်းခဲ့ရတာပါပဲဗျာ။

အပြန်ခရီးမှာတော့ ထူးထူးခြားခြား ကိုယ့်စိတ်တွေ
ကြည့်လင်ပေါ့ပါးပြီး လွတ်လပ်နေသလိုပါပဲ။ ဒီပုဂံညောင်ဦး
ရထားကြီးနဲ့ပဲ ရန်ကုန်ရုံးချုပ်ဆီ တာဝန်အရ မကြာခဏ
သွားရောက်ခဲ့ဖူးပါရဲ့။ ဒါပေမယ့် ခုတစ်ခေါက်လောက် စိတ်
လက်ပေါ့ပါး လွတ်လပ်မှုမရှိခဲ့ဘူးလေ။ အေးလေ၊ ကိုယ်မှာ
တာဝန်ဆိုတဲ့ ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးကြီးမှ မရှိတော့တာပဲဟာ။

လွတ်လပ်ရေးရဲ့ အရသာဆိုတာ ဒါမျိုးထင်ပါရဲ့။

ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး အင်းစိန်ရုံးချုပ်ရေးဌာနစုမှာ
ပင်စင်ကိစ္စဆောင်ရွက်တော့မှ မယူမနေရပင်စင်နဲ့ သက်
ပြည့်ပင်စင်ဆိုတာ နာမည်သာကွဲတယ်။ ဝန်ထမ်းလက်စွဲ
ဥပဒေအရ ခံစားပိုင်ခွင့်တွေက အတူတူပဲတဲ့ဗျာ။ အဲ...
တစ်ခုတော့ရှိတယ်။ ကိုယ်က သက်ပြည့်ပင်စင်ပြည့်ဖို့ တစ်
နှစ်လောက်တော့ လိုသေးတယ်မဟုတ်လား။ ဒါကလည်း
ကိုယ်အရင်က ကျောင်းဆရာလုပ်ခဲ့တဲ့ လုပ်သက် ခြောက်
နှစ်ကျော်ကို အမှုထမ်းသက် ဆက်ထားတာဆိုတော့ ကိုယ့်
ပင်စင်ကို လုပ်သက် ၃၅ နှစ်အပေါ်မှာ တွက်ချက်ရမှာ
ပေါ့ဗျာ။ ဒါဆို စောစော ပင်စင်ရလိုက်တာကပဲ ကောင်း
သလိုဖြစ်သွားသေးစောင် ပြောရမလားပဲ။

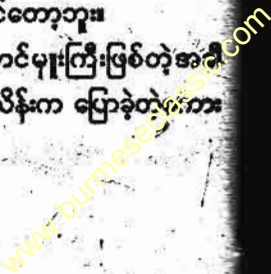
ကဲ...တူးတူးတို့ရေ...။

ကိုယ် ခုထိရေးလာခဲ့တဲ့ ထောင်မှူးများအလိုရှိ
သည် မာရသွန်ဆောင်းမီးရှည်ကြီးကလည်း အခုဆို အပိုင်း
၁၁၂ တောင် ရောက်လာခဲ့သလို ကိုယ်တို့ တူးတူးတွေနဲ့
ထောင်လောကအကြောင်းကလည်း အတော်လေး စုံလာခဲ့
ပြီမဟုတ်လားဗျာ။ ဒါ့အပြင် ကိုယ်တွေ့ဆင်မှု ပင်စင်စားကြီး
ဘဝနဲ့ မိခင်ဌာနက ထွက်ခွာရတော့မှအဆိုတော့ ကိုယ်တို့
တူးတူးတွေအကြောင်းလည်း ဒီလောက်နဲ့ နိဂုံးချုပ်သင့်ပြီ
မဟုတ်ပေလားဗျာ။

ရာထူးအနေနဲ့ ပြောရရင်တော့ ဒီ ၆၆ ယောက်ထဲ
က ညွှန်ကြားရေးမှူးနှစ်ယောက်၊ ဒုတိယညွှန်ကြားရေးမှူး
တစ်ယောက်၊ ထက်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူးက ၁၁
ယောက်ထိ တိုးမြှင့်ခဲ့ရတယ်နော်။ ကျန်တဲ့အများစုကတော့
ဦးစီးအရာရှိ(ထောင်ပိုင်)တွေပဲ မဟုတ်လား။

ရာထူးတက်တဲ့နေရာမှာ ထောင်ဇာတာ နဖူးမှာ
ကပ်ပါလာတဲ့သူတွေများ တစ်ဆင့်ပြီးတစ်ဆင့် တက်သွား
လိုက်ကြတာ မြန်လိုက်ပါတီ။ ထောင်ဇာတာမကောင်းတဲ့သူ
တွေကျတော့ ရာထူးတစ်ခုမှာ ကျောက်ချထားသလို ၁၄/၅
နှစ်နဲ့ နောက်တစ်ဆင့် မတက်နိုင်တော့ဘူး။

ကိုယ်ထောင်မှူးက ထောင်မှူးကြီးဖြစ်တဲ့အခါ
ကိုယ်တို့ တူးတူးအဖွဲ့ဝင် ကိုမောင်သိန်းက ပြောခဲ့တဲ့ကား

ဆယ်ရပ်သေးသမျှ ဘာတဲ့။ “အေးဗျာ၊ ကျွန်တော်တို့များ အခုထိ ဘဲဥမကွဲနိုင်သေးဘူးဗျာ” . . . တဲ့။

ဟုတ်ပါဗျာ။ ကိုမောင်သိန်းခမျာလည်း နှစ်ပေါင်း အတန်ကြာအောင် ထောင်မှူးဘဝက မတက်နိုင်ခဲ့ဘူးလေ။ အဲဒါနောက်တော့လည်း ဘဲဥတွေ တစ်လုံးပြီးတစ်လုံးကွဲပြီး ခုတော့ ဦးစီးအရာရှိဘဝနဲ့ အငြိမ်းစားနေလေရဲ့။

ဒီထဲမှာ ကံဇာတာပဲ ညံ့လို့လား၊ မပြောတတ်အား။ ထောင်မှူးကြီးဘဝ မတက်နိုင်ခဲ့တဲ့ တူးတူးတွေ လေးငါး ခြောက်ယောက်တောင် ရှိခဲ့သေးတယ်လေး။ ထောင်မှူးကြီး ဆရာမက ကွယ်လွန်ကုန်တာတို့ ဌာနဆိုင်ရာ အရေးယူခံရလို့ အပြင်လောက ရောက်သွားတာတို့ပေါ့ဗျာ။

သွားလေသူ ဦးစီးအရာရှိ ကိုဝင်းဆန်းက ဘာပြောခဲ့ဖူးသလဲဆိုတော့ “ကျွန်တော် အခု ထောင်မှူးကြီးဖြစ်နေပြီဗျာ။ ထောင်မှူးထဲမှာ အသက်အကြီးဆုံးလေဗျာ” တဲ့။ ဟုတ်ပါ။ ကိုဝင်းဆန်းလည်း ထောင်မှူးရာထူးမှာတင် အသက် လေးဆယ်ကျော်တဲ့အထိ မတက်နိုင်ခဲ့ဘူးမဟုတ်လား။

အဲဒါနားလုံးထဲမှာ ကံဆိုးသူမောင်ရှင်တွေက တော့ ထောင်မှူးဘဝမှာတင် ၃/၄ ယောက် ကျန်ခဲ့သေးတာပဲနော်။ ထောင်မှူးဘဝမှာပဲ ကွယ်လွန်ကုန်တာရှိသလို ဆက်ပြည်ပင်စင်ယူတဲ့အထိ ထောင်မှူးရာထူးနဲ့ပဲ အငြိမ်းစားသွားရသူအချို့လည်း ရှားရှားပါးပါး ရှိခဲ့သေးတယ်လေး။ ဆရာမက ကံမသကာပေါ့ဗျာ။

ဒီရာထူးတွေထဲမှာ လတ်ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ရာထူးက အတော်လေး နတ်ကြီးတာနော်။ တချို့မှူး ရာထူးတက်လို့ ပျော်လို့မော်လို့၊ ကျွေးလို့မွေးလို့ မပြီးသေးဘူး မူလဦးစီးအရာရှိဘဝကို တစ်ဆင့်လျှော့ပြီး ပြန်ကျလာတာနော်။ ရက်စက်တဲ့ ကံဇာတ်ဆရာလို့ပဲ အပြစ်တင်ရတာမသိဘူး။ ကိုယ်တို့ တူးတူးတွေထဲ ဒါမျိုး နှစ်ယောက်ထောက် ကြုံခဲ့ရသေးသမျှ။

ကဲ... ရာထူးကိစ္စတွေပြီးတော့ အခု နှစ်ပေါင်းလေး ဆယ်ကျော်ကြာလာတဲ့အခါ ၆၆ ယောက်ထဲက ကိုယ်တို့ တူးတူးတွေရဲ့ ဒီနေ့ကျန်နေသေးတဲ့ စာရင်းကို တွက်ကြည့်ရအောင်ဗျာ။

တူးတူး ၆၆ ယောက်ကို သုံးပုံပုံကြည့်ရင် တစ်ပုံကို ၂၂ ယောက်မဟုတ်လား။ အဲ... သုံးပုံတစ်ပုံကျော် ကျော်ကတော့ ခုချိန်မှာ မရှိကြရတော့ဘူး။ ဘဝတစ်ပါး ကူးပြောင်းသွားခဲ့ကြပြီပေါ့။

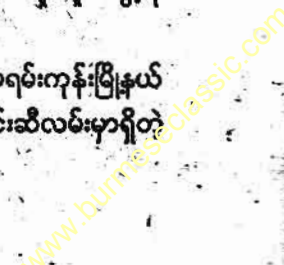
ဓုတိယ သုံးပုံတစ်ပုံကတော့ ဘယ်ရောက်လို့ ဘယ်ပျောက်နေသလဲ သေသလား။ ရှင်သလားလည်း မသိရဘူး။ အဆက်အသွယ်ပြတ်နေခဲ့တာ ကြာလှပေါ့ဗျာ။ ပျောက်ဆုံးနေသူတွေဆိုပါတော့။

အခု ကိုယ်တို့ တူးတူးအဖွဲ့တွေ နှစ်စဉ်တွေ့ဆုံပွဲ လုပ်နေကြတာက နောက်ဆုံးလက်ကျန် သုံးပုံတစ်ပုံနဲ့ပဲဗျာ။ ဒီလို တူးတူးအဖွဲ့တွေကို စုရုံးပြီး ပြန်တွေ့ဆုံနေတာက ကိုယ့်အိပ်မက်ပဲလေး။ ကိုယ်ပင်စင်ယူပြီးကတည်းက အဲလို တွေ့ဆုံပွဲမိတွေ့လုပ်ဖို့ ကြံစည်နေခဲ့တာဗျာ။ ဒါပေမယ့် ကိုယ်အိပ်မက်ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်မဖော်နိုင်ခင်မှာ တူးတူးတစ်ယောက်က လက်ဦးမှ ရယူသွားခဲ့တယ်လေး။

အဲဒါ ဘယ်သူလဲ။ တူးတူးတို့သိတဲ့အတိုင်း သူက တခြားလူမဟုတ်ဘူးလေး။ ကိုယ်တို့ရဲ့ဘော်ဒါကြီး ကိုဗိုလ် နောင်ပဲ မဟုတ်လား။ သူ တူးတူးတွေဆုံဖို့ လုပ်မယ့် အကြောင်း ဖုန်းဆက်ပြောတော့ ကိုယ်က ခင်ဗျား ကျွန်တော်အိပ်မက်ကို လက်တွေ့အကောင်အထည်ဖော်နိုင်ခဲ့လို့ ဝမ်းသာဂုဏ်ယူတဲ့အကြောင်း ပြောလိုက်ရသေးတယ်ဗျာ။

ကိုဗိုလ်နောင်ကြီး ဦးဆောင်ကျင်းပခဲ့တဲ့ ပထမဆုံး တွေ့ဆုံပွဲကိုတော့ အင်းစိန်မြို့နယ်က အောင်ဆန်းတပ်ဦး ကျောင်းမှာ ကျင်းပခဲ့တာပါ။ အဲဒီပွဲမှာတော့ ဆရာကြီး ဦးအိုန်းကျော်၊ ဆရာကြီးဦးဝင်းမြင့် စတဲ့ ဝါရင့်အငြိမ်းစား ထောင်ပိုင်ကြီးတွေကိုပါ ဖိတ်ကြားတက်ရောက်ခဲ့ကြလို့ အတော်လေး စည်စည်ကားကား ရှိခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက တက်ရောက်ခဲ့တဲ့ တူးတူးဦးရေကတော့ ကိုယ်စောစောက ပြောတဲ့ သုံးပုံတစ်ပုံထက် ကျော်ခဲ့ပါသေးတယ်။ အဲဒီပွဲက စပြီး ဥက္ကဋ္ဌ၊ အတွင်းရေးမှူး စသဖြင့် တူးတူးအဖွဲ့ကို စဖွဲ့ဖြစ်ခဲ့တာပေါ့ဗျာ။

နောက်ပိုင်း နှစ်တွေမှာတော့ မရမ်းကုန်းမြို့နယ် ရှစ်မိုင် ကိုဗိုလ်နောင်အိမ်နားက ရွှေနင်းဆီလမ်းမှာရှိတဲ့

ဆရာတော်ကြီးကျောင်းမှာ နှစ်စဉ် ဆက်ကျင်းပခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီပွဲတွေမှာ ကိုယ်တို့ အင်းစိန်ထောင်ပိုင်ကြီး(ငြိမ်း) ဆရာ ဦးလှဖေနဲ့ စီမံကိန်းဌာနက ဂုဏ်ကြီး ဆရာဦးစိန်ဌေးတို့ တောင် တက်ရောက်ခဲ့သေးတယ်နော်။

အဲဒီနောက်မှာတော့ သွားလေသူ လက်ထောက် ညွှန်ကြားရေးမှူး ကိုမြဦး ဥက္ကဋ္ဌအဖြစ် ဆက်ခံတာဝန်ရက်ခဲ့ သေးတယ် မဟုတ်လား။ အဲဒီတုန်းက ကိုမြဦးက အကျဉ်း ဦးစီးဌာန စွမ်းအားရှင် သမဝါယမအသင်းမှာ တာဝန်ထမ်း ဆောင်နေတာဆိုတော့ တူးတူးတို့နဲ့ ဆက်သွယ်ရတာ အဆင်ပြေတယ်လေ။ တူးတူးတွေဆုံပွဲကိုလည်း စွမ်းအား ရှင်အဆောက်အဦမှာပဲ လှမ်းခဲ့တာ ကုန်ကျစရိတ်ပါ သက် သာခဲ့တာပေါ့။

အဲဒီအချိန်က သွားလေသူ တူးတူးတို့ရဲ့ ဇနီးနဲ့ သားသမီးတွေကိုပါ ဖိတ်ခေါ်ကျင်းပခဲ့တာဆိုတော့ ဝိုဠ်စည် ကားခဲသလို တူးတူးတို့ရဲ့ ရင်ထဲမှာလည်း အတိတ်က အရိပ်တွေဟာ အသစ်အသစ်ပြန်ဖြစ်လာပြီး လွမ်းမောဖွယ် နေ့ရက်များ ဖြစ်ခဲ့ကြသေးတာပေါ့ဗျာ။

ကိုမြဦးမရှိတော့တဲ့အခါကစပြီး ညွှန်ကြားရေးမှူး (ငြိမ်း) ကိုတင်ထွတ်က တာဝန်ယူ နှစ်စဉ် အင်းစိန်က ညောင်ပင်သာ ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းမှာ ကျင်းပပေးနေ တာ ဒီနေ့အထိပါပဲ။ ခုချိန်မှာတော့ တူးတူး အယောက် ၂၀ တောင် မပြည့်နိုင်တော့ပေမယ့် တစ်နှစ်တစ်ခါ တွေ့ဆုံ ပွဲဆိုတော့လည်း တူးတူးစိတ်ဓာတ် ပြင်းထန်ကြသူတွေက တော့ နှစ်စဉ် ဆုံတွေ့ပြီး ရှေးဖြစ်နောင်းကြောင်းတွေ ပြောနေကြလေရဲ့။ ဒါတောင် နယ်ကနေ တကူးတကန့် လာခဲ့ကြတဲ့ ကိုသန်းစိုးတို့၊ ကိုဝင်းမြင့်၊ ကိုထွန်းငြိမ်းတို့၊ ကိုတင်အောင်တို့၊ ကိုမောင်သိန်းတို့ တက်ရောက်လာနိုင် ကြသေးလို့နော်။ နို့မို့ဆို တွေ့ဆုံပွဲတွေမှာ ဒါထက် အရေ အတွက်လျော့နည်းသွားနိုင်သေးသဗျာ။

ကိုယ့်ရင်ထဲ စိုးရိမ်တာအာစ်ခု တူးတူးတွေဟာ အခု ဆို အသက်ခြောက်ဆယ်ကျော် ခုနှစ်ဆယ်တန်းကို တဖြည်းဖြည်း ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်လာနေကြပြီဆိုတော့ လည်း မမြဲတဲ့ သင်္ခါရတရားနဲ့လည်း တရွေ့ရွေ့ နီးကပ်လာ

နေတာကိုပါပဲ။

တစ်ခါတုန်းက ရွှေနင်းဆီလမ်းက ဆရာတော် ကျောင်းမှာ တူးတူးတွေဆုံပွဲတစ်ခုမှာ သွားလေသူ လက် ထောက်ညွှန်ကြားရေးမှူး ကိုကျော်အုန်း သံဝေဂစကားတစ် ခွန်းပြောခဲ့ဖူးသဗျာ။ “ခင်ဗျားတို့ကျုပ်တို့ နောက်ဆို အသုဘ မှာပဲ ဆုံဖို့ရှိတော့တယ်” တဲ့ဗျာ။

မှန်ပါတယ်။ ဒါဟာ အကြွင်းမဲ့တဲ့ ပရမတ္ထစာစွာ တရားတစ်ခုပါ။ ကိုယ်တို့တစ်တွေဟာ ဘဝရေစက်မကုန် မချင်း တက်ကနေကြရတဲ့ ဇာတ်သမားတွေလိုပါပဲ။ ကိုယ့် အလှည့်ကျလို့ တက်ကပြီးရင် ဇာတ်ခုံပေါ်က ဆင်းသွားရ မှာပါ။ တခြားဇာတ်ခုံအသစ်တစ်ခုပေါ်မှာ ဆက်ပြီး သရုပ် ဆောင်နေကြရဦးမှာပါ။ ၃၁ ဘုံ ကရွတ်ကွင်းက မလွတ် မချင်းဆိုပါတော့။

အဲဒီတော့ တူးတူးတို့ရေး...

လွန်ခဲ့တဲ့ နှစ်ပေါင်းလေးဆယ်ကျော်က ကိုယ်တို့ တစ်တွေ အင်းစိန်ဗဟို အကျဉ်းထောင်ဝင်းထဲက ထောင် မှူးသင်တန်းကြီးမှာ ဆုံတွေ့ခဲ့ကြသလို ခုချိန်မှာတော့ ကော့ ဇူးရှင် မိုးကုတ်ဆရာတော်ဘုရားကြီး မိန့်ကြားခဲ့တဲ့အတိုင်း အသေမဦးခင် ဉာဏ်ဦးကျဖို့ ဝိပဿနာတရားစခန်းတွေမှာ ပြန်လည်ဆုံတွေ့ကြဦးစို့လားဗျာ။

သင်တို့ရဲ့

ပဟိုတေ

မှတ်ချက် : ။ ဤထောင်မှူးများအလိုရှိသည် ဆောင်းပါးရှည်ကို ၂၀၀၅ ခုနှစ်မှစ၍ အစဉ်မပြတ် ၁၁ နှစ်တိုင်တိုင် ထည့်သွင်းဖော်ပြပေးခဲ့ကြသော ပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာချုပ် ဦးမောင်မောင်မြင့်အေးနှင့် ပြစ်မှုမဂ္ဂဇင်း အယ်ဒီတာအဖွဲ့အား ကျေးဇူးဥပကာရ အထူးတင်ရှိပါ ကြောင်း မှတ်တမ်းတင် ဂုဏ်ပြုဖော်ပြအပ်ပါသည်။

ရွှေကိုမလို ရေကိုသာလိုသည်

တက္ကသိုလ်သစ်

သင်္ကြန်ရုံးပိတ်ရက်အတွင်း မဂ္ဂဇင်း သတင်းစာနှင့် ဓမ္မနယ်တိုက်များ ပိတ်ထားသဖြင့် အပြင်မထွက်ရဘဲ အိမ်တွင်းအောင်းနေရသည်ကိုပင် ဝမ်းသာပါသည်။ သင်္ကြန်နားရက်အတွင်း စာရေးမည်၊ စာဖတ်မည်ဟု ခဲထားသော်လည်း စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်ခဲ့ပေ။

စာရေးမည်၊ စာဖတ်မည် ကြံရွယ်စိတ်တိုင်း ပူပူညီညီအော်တို့ အနိုင်သဖြင့် စာရေးချင်စိတ်၊ စာဖတ်ချင်စိတ် ပျောက်သွားသည်။ ထိုကြားထဲမှပင် ရုံးပြန်ဖွင့်လှောင် မဂ္ဂဇင်း သတင်းစာနှင့် ဓမ္မနယ်တိုက်တို့ကို ပေးရမည့် စာမူများကို ရေးဖြစ်အောင် ရေးရ၏။

နေ့စဉ် ညစဉ်လိုပင် ရုပ်မြင်သံကြားသတင်း၊ ရေဒီယိုသတင်းတို့ကို ကြည့်ဖြစ်သည်။ နားထောင်ဖြစ်သည်။ အထူးသတိထားကြည့်မိသည်က မိုးလေဝသသတင်း ဖြစ်၏။ မြန်မာနိုင်ငံသည် အယ်လ်နီညီရာသီဥတု အဆိုးဝါးဆုံးခံရသည့် နိုင်ငံများအနက် အပါအဝင်ဖြစ်သဖြင့် ၂၀၁၅ ခုနှစ်နောက်ပိုင်း အထူပူစွာ အပူဒဏ်ကို ခံစားခဲ့ရ၏။ ယနေ့ဆိုလျှင် အပူဒဏ်အထူပူက အထွတ်အထိပ်သို့ ရောက်နေပေပြီ။

အထက်အညာဒေသဖြစ်သည့် မကွေးတိုင်းဆိုလျှင် နေအပူချိန် ၄၄ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်ရှိနေသည်။ ရန်ကုန်မြို့၏ နေအပူချိန်မှာ မတ်လအတွင်းက ၃၈ ဒီဂရီ စင်တီဂရိတ်ရှိရာမှ နိုဝင်ဘာတွင် ၃၉-၄၀ ဒီဂရီစင်တီဂရိတ်သို့ တိုးလာသည်။ ထို့ပြင် ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည် အညွှန်းကိန်းတွင် နေပြည်တော်နှင့် ဗန္ဓုလေးမြို့တို့၌ ၇.၇ သာ ရှိသော်လည်း ရန်ကုန်မြို့တွင် ၉ အထိရှိသည်။ ရန်ကုန်မြို့သည် မည်မျှအပူဒဏ် လွန်ကဲနေသည်ကို ဖော်ပြပါအညွှန်းကိန်းများကိုကြည့်၍ သိနိုင်၏။

သို့ကြောင့်ပင် သက်ဆိုင်ရာ ကျန်းမာရေးဌာနက အပူဒဏ်ကာလတွင် နိုင်ငံတော်အတွင်း အချက်များကို သတိပြုစောင့်ရှောက်ရန် အစွန်းရောက်ရာသီဥတုဖြစ်သည်ကို သတိပြုကြောင်း ၂၀၁၅ ခု နှစ်တွင် နေရာဒေသအသီးသီး၌

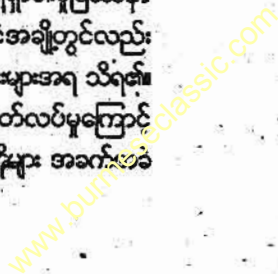
မီးလောင်မှုများ နေ့စဉ်လိုလို ဖြစ်ပွားခဲ့သည်။ မီးဘေးကြောင့် မြည်သူများ အိုးခန်းအိမ်ဖြစ်ကာ ပစ္စည်းဥစ္စာများ ဆုံးရှုံးခဲ့ကြရ၏။ တစ်ဖန် အပူဒဏ်ကြောင့် မြန်မာနိုင်ငံဒေသအတော်များများတွင် ရေရှားပါးမှုပြဿနာနှင့် ကြုံတွေ့ကြရ၏။ ကန်ရေများကိုသာ အားထားအားသုံးပြုကြရသည့် ပြည်သူများအနေဖြင့် ရေအခက်အခဲနှင့် တွေ့ကြရသည်။ အချို့သော ကျေးရွာများတွင် နောက်ကျီနေသော ရေကိုပင် ပင်ပန်းကြီးစွာ ခပ်ယူခန့်ဆွဲနေကြောင်း ရုပ်မြင်သံကြားသတင်းများတွင် တွေ့မြင်ရသည်မှာ စိတ်မချမ်းမြေ့ဖွယ်ရာပင် ဖြစ်ပါ၏။

ယခုအခါ ရေရှားပါးသောဒေသများသို့ တပ်မတော်နှင့် လူမှုဝန်ထမ်း ကယ်ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်နေရာချထားရေး ဝန်ကြီးဌာနတို့က ကျေးရွာများအရောက် သောက်ရုံသုံးရေများကို ပြန်ဝေပေးလျက်ရှိသည့်သတင်းများကိုလည်း တွေ့မြင်သိရှိရသဖြင့် စိတ်ချမ်းမြေ့ရပါ၏။

နယ်မြေရှိ ကျေးရွာတစ်ရွာတွင်နေထိုင်သည့် သားတစ်ဦးထံ မကြာခဏ ဖုန်းဆက်သည့်အခါ ရေအဆင်ပြေမှုရှိမရှိ မေးမြန်းရ၏။ သူတို့ရွာတွင် ရေတွင်းကိုသာ အားထားရာသဖြင့် ရေတွင်း ရေခန်းသွားမည်ဆိုပါက ရေပြဿနာ မည်သို့ဖြေရှင်းမည်ကို စိုးရိမ်မိ၏။ သူ့အဖေအဖေ ယနေ့အချိန်အထိ ရေပြတ်လပ်မှုမရှိသေးကြောင်း သိရာသဖြင့် စာရေးသူ စိတ်အေးရပါ၏။

ရုပ်မြင်သံကြား သတင်းတစ်ပုဒ်ကို ကြည့်ရှုရသည့်အခါ မြန်အောင်မြို့တွင် ရေလုံးဝပြတ်လပ်နေသဖြင့် ထမင်းဟင်းချက်ရန် အခက်အခဲရှိကြောင်းသိရ၏။ ရေရှားပါးမှုကြောင့် ပြီးခဲ့သည့် သင်္ကြန်ကာလတွင် ကလေးများ ရေမကစားနိုင်ဟုသိရ၏။

အယ်လ်နီညီ ရာသီဥတုကြောင့် ရေရှားပါးမှုပြဿနာသည် မြန်မာနိုင်ငံတွင်သာမက ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအချို့တွင်လည်း ခံစားနေရကြောင်း နိုင်ငံခြားမှလာသော သတင်းများအရ သိရ၏။ အထူးသဖြင့် ဟေတီနိုင်ငံတွင် ရေရှားပါးပြတ်လပ်မှုကြောင့် ရေချိရန် ရေမရှိသည့်အတွက် သက်ကြီးရွယ်အိုများ အခက်အခဲ

တွေ့ရကြောင်း သိရ၏။

၂၀၁၅ ခုနှစ် နှစ်လယ်ထောက်ကာပင် ထိုင်နိုင်စွမ်းတွင် ရေရှားမှုကြောင့် အစိုးရမှ နေရာဒေသအတော်များများတွင် ရေတွင်းများ ထူးဖော်ပေးခဲ့ရသည်ဟု သိရ၏။ ထို့အပြင် ပြည်သူများ အပူဒဏ်သက်သာစေရန် လေယာဉ်ဖြင့် ဝါဒ္ဓိများ ရွာချပေးခြင်းကိုလည်း အစိုးရမှ ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်ဟု သိရ၏။

မြန်မာနိုင်ငံရှိ ကျေးရွာတစ်ရွာတွင် ရေရှားပါးမှုကြောင့် တစ်နေ့ကို နို့ဆီခွက်ဖြင့် တစ်ခါရေချိုးလျှင် သုံးခွက်သာချိုးရကြောင်း ရုပ်မြင်သံကြားသတင်း တစ်ပုဒ်တွင်တွေ့လိုက်ရ၏။

မြန်မာနိုင်ငံဒေသအချို့နှင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံအချို့တို့တွင် ရေရှားပါးမှုကြောင့် အခက်အခဲများတွေ့နေရသည့်အချိန်တွင် စာရေးသူတို့၏ ရန်ကုန်မြို့၌ ရေခဲကွသိပ်မတွေ့ရဘဲ ရေကို ဖြူလုံလုံသုံးစွဲနေကြသည်။ အချို့တို့လျှင် နေ့စဉ် လမ်းရေဖျန်းခြင်း၊ ကားကိုရေပြိုက်ဖြင့်ဆေးခြင်းတို့ကို ဆောင်ရွက်နေကြသည်မှာ ရေမြန်းတီးခြင်းဖြစ်သည်ဟု ဆိုချင်ပါ၏။ အများသူငါတို့ သောက်သုံးရေ ရှားပါးပြတ်လပ်နေချိန်တွင် ရန်ကုန်မြို့နေ လူအချို့တို့က ဧရာဝတီ မဆင်မခြင်သုံးစွဲနေကြသည်ကို မည်သူကမျှ တားမြစ်ခြင်း၊ ဆွေးနွေးပညာပေးခြင်း၊ မရှိကြသည်မှာ တာဝန်ခံရာကုသသည်ဟု ထင်မိ၏။

လူမှုဝန်ထမ်း ကယ်ထယ်ရေနှင့် ပြန်လည်နေရာချထားရေး ဝန်ကြီးဌာနက ရေကို ချွေတာသုံးစွဲကြရန်၊ မလိုအပ်ဘဲ ရေမြန်းတီးခြင်းမပြုရန် မြန်မာ့ရုပ်မြင်သံကြားမှ နေ့စဉ်သတိပေးနိုး ဆော်နေသော်လည်း ရေအခက်အခဲ မကြုံဘူးသေသည့် ရန်ကုန်မြို့နေ လူအချို့တို့သည် ဂရုမစိုက်ဘဲ ရေမြန်းတီးနေကြသည်မှာ ဝမ်းနည်းဖွယ်ကောင်းလှ၏။

စာရေးသူသည် ရေအခက်အခဲကြုံဖူးသဖြင့် ရေကိုချွေတာသုံးစွဲရန် မိမိအပါအဝင် အိမ်သူအိမ်သားများကို ဆွေးနွေးထား၏။ စာရေးသူသည် ၁၉၄၇ ခုနှစ်တွင် နယ်မှ ရန်ကုန်သို့ ပြောင်းရွှေ့နေထိုင်ခဲ့၏။ ၁၉၇၆ ခုနှစ်တွင် လက်ရှိနေထိုင်လျက် ရှိသော မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့၏။ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ပြီး သိပ်မကြာလှပါ။ ရေအခက်အခဲနှင့် တွေ့ရတော့၏။ ထိုအချိန်က ရန်ကုန်မြို့ရှိလူဦးရေမှာ တစ်သန်းကျော် နှစ်သန်းမျှသာ ရှိသေး၏။ သို့တစေ ရေကို ပုလုံအောင် မဖြန့်ဝေနိုင်ခဲ့ပေ။ အဘယ့်ကြောင့်ဆိုသော် လှော်ကားနှင့် ဂျီဖြူရေလှောင်ကန် နှစ်ခုကသာ ရေဖြန့်ဝေပေးနိုင်သောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

ယခုအခါ ရန်ကုန်မြို့တော် စည်ပင်သာယာရေးကော်

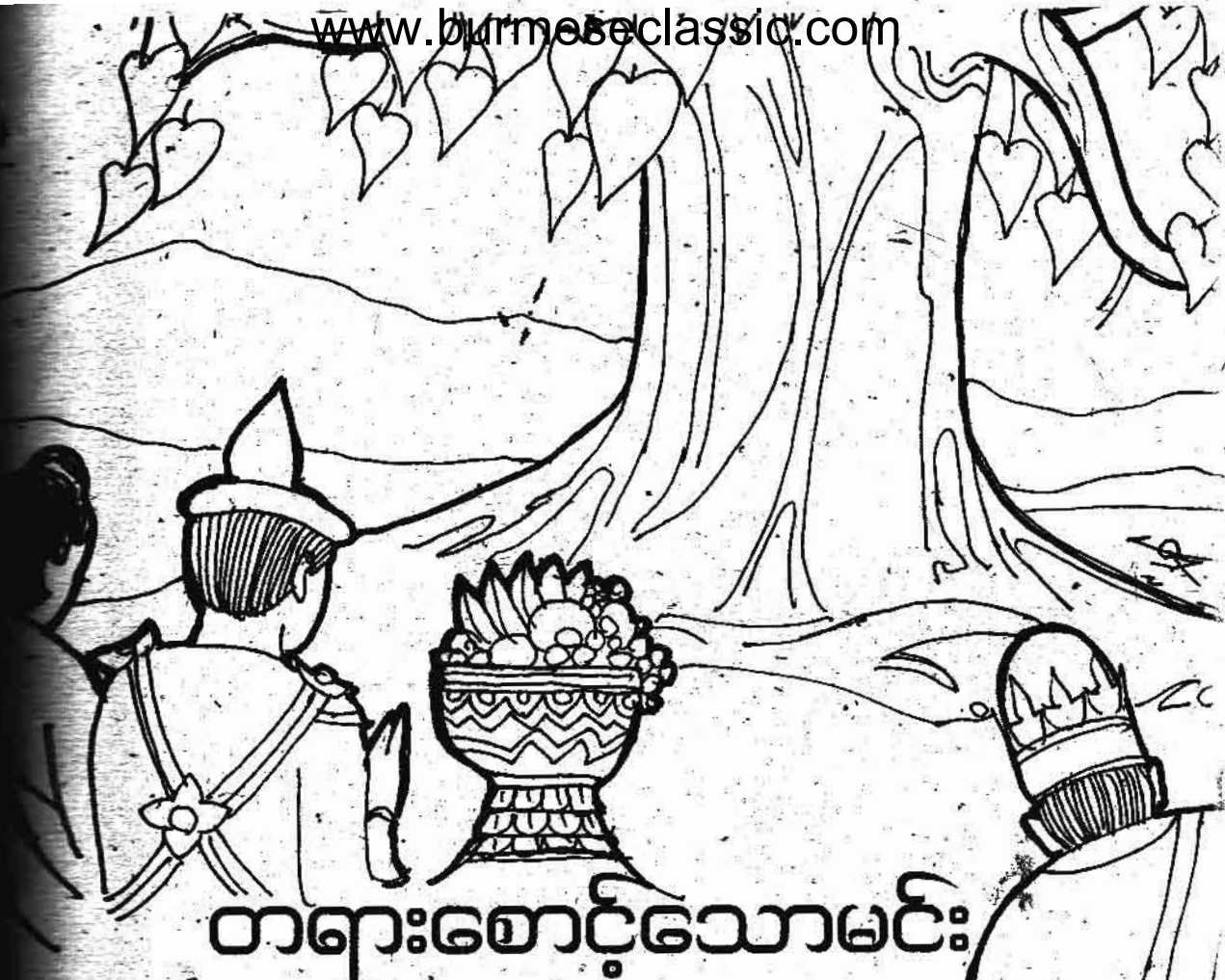
မတီက တိုးတက်များပြားလာသော ရန်ကုန်မြို့လူဦးရေကို ရေပုလုံစွာ ဖြန့်ဝေပေးနိုင်ရန် လှော်ကားနှင့် ဂျီဖြူရေကန်များအပြင် ငမိုးရိမ်နှင့် ဖြူကြီးတို့ကို တိုးချဲ့၍ ရေပေးဝေခဲ့သဖြင့် ရေအခက်အခဲမရှိလှဟု သိရ၏။ ထို့အပြင် တိုးပွားလာသော ရန်ကုန်မြို့နေ လူထုအတွက် လိုအပ်မည့် သောက်သုံးရေကို တိုးမြှင့်ပေးကုက္ကိုတစ်ပြစ်တို့မှရေကို သန့်စင်ထုတ်လုပ်ပေးနိုင်ရန် စီစဉ်ခဲ့သည်ဟု သိရှိရ၏။

သို့မို့ကြောင့်ပင် ရန်ကုန်မြို့နေလူထုအတွက် ရေလှောင်ကန်ကြီးများတွင် ရေကို လုံလောက်စွာ သိုလှောင်ထားရှိကြောင်း ရုပ်မြင်သံကြားမှ သတင်းထုတ်ပြန်ချက်တစ်ရပ်ကို သိလိုက်ရသဖြင့် ရေအတွက် စိတ်အေးရပါ၏။ သို့တစေ ရေကို သုံးချင်တိုင်းသုံး၍ ဖြန့်ချင်တိုင်းမဖြန့်ချင်တော့လိုမည် ရေနှင့်ပတ်သက်၍ လူကြီးသူမများ ပြောကြားထားခဲ့သော ရှေးထုံးစကားများကို ဂရုထားဖို့လိုပါမည်။ “ထမင်းအသက် ခုနှစ်ရက်၊ ရေအသက် တစ်မနက်” ဟူသော စကားဖြစ်သည်။ ထိုစကားမှန်သည်။ ထမင်းဆားလွန်းလျှင် ရေကို ဝိုက်တင်းအောင်သောက်လိုက်လျှင် အဆာပြေသွားနိုင်သော်လည်း ရေငတ်လျှင် မည်သို့လုပ်၍မရနိုင်ပေ။ တစ်ဖန် “ရေတူနှင့်ဖိနပ်မပါ နွေအခါမှသိ၊ မိနုနှင့်သီလူမပါ သေခါမှသိ” ဟူသော စကားသည်လည်း ရေ၏အရေးပါမှုကို ပြဆိုခြင်းပင်ဖြစ်သည်။

ဆိုရလျှင် ရေသည် လူသားများအတွက်သာ အရေးကြီးသည်မဟုတ်။ တိရစ္ဆာန်များနှင့် ပန်းပန်သစ်ပင်များ အတွက်လည်း မရှိလျှင်မဖြစ်ပေ။ ရေရှားပါးသောဒေသများတွင် စာပင်၊ သီးပင်များကို ရေမလောင်းနိုင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ အိမ်ထဲတွင် တိရစ္ဆာန်များကို ရေမတိုက်နိုင်သဖြင့်လည်းကောင်း၊ သေစေပျက်စီးကြရသည်ဟု သိရ၏။ ထို့ကြောင့် အချို့ဒေသများတွင် ရေသည် လွန်စွာမှ အဖိုးတန်လှသောကြောင့် ရွှေကိုမလို ရေသာလိုသည်ဟု ဆန္ဒပြုတောင်းဆိုနေကြခြင်းဖြစ်ပါ၏။

အချုပ်ဆိုရလျှင် ရေကို အလကားနီးပါး ရရှိနေသဖြင့် ရေတန်ဖိုးကိုမသိဘဲ ရေကို ဖြန့်ချင်သလိုဖြန့်ချင် သုံးချင်သလို သုံးနေမည်ဆိုလျှင် တစ်နေ့နေ့၊ တစ်ချိန်ချိန်တွင် ရေအခက်အခဲနှင့် တွေ့ကြုံရမည်ဖြစ်၍ ရေကို အကျိုးရှိရှိ အသုံးပြုကြရအကြံပြုရပါ၏။

တက္ကသိုလ်သတင်း ၀၉၄: ၁၉၂၆

တရားစောင့်သောမင်း

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ဗာရာဏသီပြည်ကြီးတွင် မြဟူ
ဆင်းကြီး ထီးနန်းစိုးစံ မင်းလှ-အုပ်
စွပ်နေစဉ်အချိန် ဖြစ်သည်။ မိဖုရား
မြို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင်နေစဉ် မြတ်စွာ
ဘုရားလောင်းလျာသည် မိဖုရားကြီး၏
စင်တွင်း ပင့်သန္ဓေယူလေသည်။ နေ့
အချိန်အခါတိုင်သောအခါတွင်မူ
ဘုရားလောင်း ဖွားမြင်တော်မူ
သည့်အခါ မြဟူအော်မင်းသားဟု အမည်
ခံလိုက်ကြသည်။ အသက်တစ်ဆယ့်
နှစ်အရွယ်သို့ ရောက်သည့်အခါ
ဗာရာဏသီ တစ်ဆယ့်ရှစ်ရပ်ကို တတ်

မြောက်ခဲ့ပြီလည်း ဖြစ်သောကြောင့်
ခမည်းတော်မင်းမြတ်က မိမိ၏ သား
တော်အား အိမ်ရှေ့မင်းသားအဖြစ် ချီး
မြှင့်မြှောက်စား ပေးအပ်လိုက်လေသည်။
ထိုခေတ်အခါ ထိုကာလတွင်
ဗာရာဏသီမြို့သူမြို့သားတို့သည် ကြက်၊
ဝက်၊ ဆိတ် စသော သတ္တဝါများကို
သတ်ဖြတ်ပြီး ယာဗ်ပူဇော်တတ်သည့်
ခလေ့ရှိကြပါသည်။ ဗာရာဏသီ အိမ်
ရှေ့စံက ယင်းသို့သော ယာဗ်နတ်ပူ
ဇော်သည့် ခလေ့ကို နှစ်မြို့ခြင်းမရှိ
ချေ။ နောင်တစ်နေ့ မိမိထီးနန်းဆက်ခံ

ရသောအချိန်တွင် မည်သူ့ကိုမျှ ညှဉ်း
ပန်းနှိပ်စက်ရာမရောက်သော နည်း
လမ်းတစ်မျိုးမျိုးဖြင့် မနှစ်မြို့ဖွယ်ရာ
သည်ခလေ့ဆိုးကြီးကို ဖယ်ရှားပစ်
လိုက်မည်ဟု စိတ်တွင်းမှ မုတ်သား
ထားလိုက်လေသည်။
တစ်နေ့။ ဗာရာဏသီအိမ်ရှေ့
မင်းသားသည် မြင်းလေးကောင် က
သော မင်း၏ စီးတော်ရထားဖြင့် မြို့
တွင်းမှ ထွက်ခွာလာခဲ့၏။ မြို့ပြင်တစ်
နေရာသို့ ရောက်သည့်အခါ လူအများ
ဝုစုဝေးဝေး အုတ်အုတ်ကျက်လျက်ရှိ

သင်တို့အထဲမှ

ငါပြောပြခဲ့သော

အမှုများကို ကျူးလွန်သူ

လူတစ်ထောင်ကို ရှာဖွေကာ

ညောင်ပင်စောင့်နတ်မင်းအား

ယာဇ်နတ်ပူဇော်ရန်

ရှာဖွေဖော်ထုတ်

ဆက်သကြ...

နေကြသည့် ညောင်ပင်ကြီးတစ်ပင်ရှိ ရာသို့ ရောက်ရှိလာလေသည်။ ညောင်ပင်အောက်တွင်ကား ပြည်သူအများက ပန်းနံ့သာ၊ ဆီမီး စသည်တို့ဖြင့် ပူဇော်ပသလျက် လိုရာဆုများတောင်းနေကြခြင်းကို မြင်တွေ့လိုက်ရလေသည်။ မင်းသားလည်း မြင်းရထားထက်မှဆင်းလျက် ပြည်သူအများကဲ့သို့ ပန်း၊ နံ့သာ၊ ဆီမီးများဖြင့် ညောင်ပင်အောက်သို့ ဝင်ရောက်ပူဇော်ပြီး တစ်စုံတစ်ခု ဆုတောင်းဟန်ပြနေလိုက်၏။ ထိုနေ့ နောက်ပိုင်းအချိန်များတွင်လည်း အိမ်ရှေ့စံသည် ထိုညောင်ပင်ရှိရာသို့ မကြာမကြာ လာရောက်လျက် ပူဇော်ဟန်ပြုလေသည်။

ဗာရာဏသီပြည်ရှင် မင်းကြီးသည် တစ်နေ့သောအခါ နာမကျန်းဖြစ်လျက် နတ်ထီးခံသွားလေသည်။

မင်းကြီး နတ်ရွာလားပြီးနောက် အိမ်ရှေ့စံသည် ပြည်ရှင်မင်းကြီး အရိုက်အရာကို ဆက်ခံလေသည်။ မင်းကြီးသည် တစ်နေ့တွင် မှူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိများကို စုစည်းလျက် ညီလာခံကျင်းပပြုလုပ်လေသည်။ ယင်းညီလာခံတွင် မင်းကြီးက အချင်းတို့ ငါအဘယ်အတွက်ကြောင့် သင်တို့အား ယခုကဲ့သို့ ညီလာခံခေါ်ယူသည်ကို သိရှိလိုကြပါသလားဟု အမေးတော်ရှိ၏။ မင်းချင်းများ၊ မှူးမတ်များနှင့် ညီလာခံသို့ တက်ရောက်လာကြသူအပေါင်းက မသိကြပါကြောင်း ဖြေကြားတင်လျှောက်ကြ၏။ ဆက်လက်ပြီး မင်းကြီးက “အချင်းမှူးမတ်အပေါင်းတို့... ငါသည် မည်သည့်အကြောင်းကြောင့် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ရသည်ကိုရော သိကြပါ၏လော” ဟု မေးတော်မူလေသည်။

မှူးမတ်တို့ကလည်း “မသိရှိကြရပါကြောင်း” လျှောက်တင်ဖြေကြားကြ၏။ မင်းကြီးက ဆက်လက်ပြီး “ငါသည် မကြာခဏမြို့ပြင်ဘက်မှ ညောင်ပင်ကြီးရှိသည်နေရာသို့ သွားရောက်လျက် ညောင်ပင်အောက်တွင် ပူဇော်ပသသည်ကိုရော မြင်ဖူးကြပါသလော” ဟု မေးသည်။ မှူးမတ်တို့က မြင်ဖူးကြပါကြောင်း လျှောက်တင်ဖြေကြားကြ၏။ ထိုသောအခါ မင်းကြီးက “ငါသည် မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိလာသောအခါ ငါ၏ နိုင်ငံတိုင်းကားအတွင်းပါဏာတိပါတအစရှိသည့် ကံငါးပါးကို ဖောက်ဖျက်ကျူးလွန်သူများ အကုသိုလ်လကမ္မပထတရားဆယ်ပါးတို့ကို ကျူး

လွန်သူတို့အား သတ်ဖြတ်လျက် ထိုသူတို့၏ ဝမ်းတွင်းကလီစာ၊ အသာ၊ အသွေး၊ အသည်း၊ အဆုပ်၊ အုသိမ်၊ အုမတို့ဖြင့် ညောင်ပင် စောင့်နတ်မင်းအား ပူဇော်ပသပါမည်ဟု ကတိပေးထားခဲ့ပါသည်။ ယခု ငါ မင်းအဖြစ်သို့ ရောက်ရှိခဲ့ပြီ။ ငါ၏ကတိအတိုင်း ဆောင်ရွက်ရန် အချိန်တန်နေပြီ။ သင်တို့အထဲမှ ငါပြောပြခဲ့သော အမှုများကို ကျူးလွန်သူ လူတစ်ထောင်ကို ရှာဖွေကာ ညောင်ပင်စောင့်နတ်မင်းအား ယာဇ်နတ်ပူဇော်ရန် ရှာဖွေဖော်ထုတ်ဆက်သကြ” ဟု အမိန့်တော်ပြန်လိုက်လေသည်။

မှူးကြီးမတ်ရာ သေနာပတိတို့ကလည်း အမိန့်တော်မြတ်အတိုင်းပါဘုရားဟု ဝန်ခံကတိပြုလျက် ဗာရာဏသီမြို့အတွင်း စည်တော်တီးလျက် ယာဇ်ကောင်များနှင့် ရှာဖွေကြလေသည်။ သို့ပင်ဖြစ်စေ ဗာရာဏသီပြည်သူပြည်သားအပေါင်းက ယာဇ်ပူဇော်ခံရမည်ကို ကြောက်လန့်ကြသဖြင့် ငါးပါးပစ္စသီကို ခါးဝတ်ပုဆိုးအလား မြဲမြဲခိုင်ခိုင် ချည်နှောင်ကြကာ အကုသလကမ္မပထ တရားများကို ကျူးလွန်ခြင်း မပြုကြတော့ဘဲ ရှောင်ကြဉ်ကြသည့် ဖြစ်သဖြင့် ညောင်ပင်စောင့်နတ်ယာဇ်ပူဇော်ခြင်း မခံရတော့ပေ။

ခင်မောင်အေး(မန္တလေး)

ကျမ်းကိုး

နိပါတ်တော်လာ ဇာတ်ဇွတ်ငါးရာငါးဆယ် ဒုဗ္ဗေတော်။

သမားတို့ဒေဝက်
ဆေးစွမ်းထက်မြက်

မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ

သမားတို့ဒေဝက်
ဆေးစွမ်းထက်မြက်

အဆင့်မြင့်ဆုံးဆေး
မြန်မာတိုင်းရင်း ဆေးစွမ်းကောင်းများ

မင်းသိန်းစိန်
အောင်မြင်စွာ
အောင်မြင်စွာ

သူ့ပရိယာယ် သူ့မာယာ

မနုဿကျော်ဝင်း (အမျိုးသားစာပေဆုရ)

ဒီကနေ့ည ကျွန်မရဲ့ရှင်တွေ သိပ် ခုန်နေတယ်။ အစကတော့ ဒေါသ အဟုန်ကြောင့် ရင်ခုန်ခဲ့ရတာပါ။ ဒေါသ ချိတာလည်း ကျွန်မရဲ့ ခင်ပွန်းသည် တိုဝင်းဇော်အပေါ် ပေါက်ကွဲခဲ့ရတဲ့ ဒေါသ။ အခုတော့ အဲဒီဒေါသ အပိုင် အခဲကြီးက အရည်ပျော်သွားပြီး တစ် ယောက်တည်းမို့ အားငယ်စိတ်၊ ကြောက် စိတ်တွေက ဝင်လာကြတယ်။ ကြောက် စိတ်နဲ့ စိုးရိမ်စိတ်ကြောင့် ရင်ခုန်နေ ရတာပါ။ ဒဂုံမြို့သစ်ရဲ့ ညဟာ လရောင် အောက်မှာ တောက်ပပြီး လှနေတယ်။ အေးအေးချမ်းချမ်း သာသာယာယာရှိ နေတယ်။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲ့ရှင်ထဲမှာ တော့ မအေးချမ်း မသာယာနိုင်ပါဘူး။ ဟောင့်(ကိုဝင်းဇော်)အပေါ် နာ ကြည်းမိတာရော၊ ကျွန်မရဲ့ ဘဝရှေ့ရေး အတွက် တွေးပြီးရင်လေးမိတာတွေ ကြောင့်ပါ ရတက်မအေးနိုင်အောင် ဖြစ် နေရပါတယ်။

ကျွန်မနဲ့မောင် အိမ်ထောင်ကျခဲ့ ထာ ၁၅ နှစ်သက်တမ်း ကျော်ခဲ့ပါပြီ။ သူ့အငယ်တန်းအရာရှိ ဘဝကတည်းက မိ ဇာငယ်ချင်းကလည်း မေတ္တာရှိ လူ ပြီးချင်းကလည်း သဘောတူဆိုတော့ ကျွန်တို့ရဲ့အိမ်ထောင်ရေးဟာ အစစ အရာရာအဆင်ပြေခဲ့ပါတယ်။ အင်း... အင်... အလိုမပြည့်ကြတာကတော့ ကျွန်မတို့နီးမောင်နံ့မှာ သားသမီး

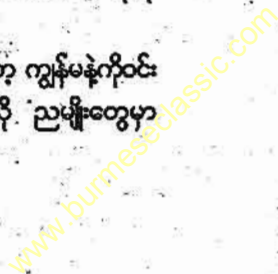
ရတာနာ မထွန်းကားခဲ့တာပါ။ အခု ဆိုရင် ကျွန်မရဲ့အသက်က ၃၅ နှစ် ကျော်လာခဲ့ပေမယ့် ကိုယ်လုံးကိုယ် ပေါက် အချိုးအစားက မပျက်မယွင်းရှိ နေသေးတယ်။ အပျိုလေးတစ်ယောက် လို လှနေသေးတယ်လို့ သူငယ်ချင်းတွေ က ချီးကျူးကြပါတယ်။ ဒါပေမယ့် သား သမီးမထွန်းကားတာကိုတော့ ကျွန်မ လုံးဝ မကျေနပ်ခဲ့ပါဘူး။ ကျွန်မတို့ရဲ့အိမ် ထောင်စုကို မိသားစုဘဝအဖြစ် တိုးမြှင့် ချင်တယ်။ အိမ်ထောင်စုခိုင်မြဲအောင် အနည်းဆုံး သံယောဇဉ်ကြီးလေးတစ် ပင်လောက်နဲ့ဖြစ်ဖြစ် - ချည်နှောင်ထား ချင်ပါတယ်။ ဒါပေမယ့် အခုတော့... အခုတော့။

မောင်ဟာ အစက ရိုးရိုးသားသား နဲ့ အိမ်ထောင်ကို ဦးစီးဦးဆောင်ပြုခဲ့ ပေမယ့် ကြာလာတော့ အလုပ်ထဲက အပေါင်းအသင်းတွေကြောင့် အသောက် အစားဖက်လာတယ်။ လူကံထောက် ညွှန်ကြားရေးမှူးအဖြစ် ရာထူးတိုးမြှင့်ခံ ရချိန်က စပြီး ပိုဆိုးလာတယ်။ အိမ်ပြန် မအိပ်တဲ့ ညမျိုးတွေတောင် ရှိလာပြီး အိမ်ပြန်လာတဲ့ ညမျိုးတွေမှာလည်း လူမှန်းသူမှန်း မသိအောင် မူးပြီးမှ ပြန် လာလေ့ရှိပါတယ်။ အဲဒီအထိတော့ ကျွန်မ ခွင့်လွှတ်နိုင်ပါသေးတယ်။ ဒါပေ မယ့် တစ်စထက်တစ်စ သူ့အခြေအနေ က ပိုဆိုးလာပါတယ်။ တစ်ခါတလေ

လူစိတ်သူစိတ်ကင်းပြီး ကျွန်မကို ရက် ရက်စက်စက် ရိုက်နှက်တဲ့အထိ လွန် လာတယ်။ ဒီကနေ့တော့ ကျွန်မ သူ့ကို လုံးဝသည်းမခံနိုင်တော့ပါဘူး။ နေခင်း မှာ သူ့ပျိုပြန်လာတယ်။ ကျွန်မကို ပါးရိုက်တယ်။ အဲဒီအထိလည်း ကျွန်မ သည်းခံနိုင်ပါသေးတယ်။ ကျွန်မအသည်း ဆတ်ဆတ်ခါ နာသွားခဲ့ရတာကတော့

“သာသမီးမမွေးနိုင်တဲ့ အလကား ကောင်မ၊ အမြဲမ” ဆိုပြီး ဆဲလိုက်တဲ့ စကားကြောင့်ပါတဲ့။ အဲဒီအချိန်ကစပြီး ကျွန်မ သူ့နဲ့ခပ်ဝေးဝေးနေဖို့ ဆုံးဖြတ် လိုက်ပါတယ်။ ဒါကြောင့် နှုတ်နေခင်းမှာ အဝတ်အစားတွေကို လက်ဆွဲအိတ် တစ်လုံးနဲ့ ထည့်ပြီး ဒဂုံမြို့သစ်မြောက် ပိုင်းက အိမ်ကလေးဆီကို ထွက်လာခဲ့ တယ်။ အမှတ် ၂၀ ရပ်ကွက်ထဲမှာ ကျွန်မတို့ရဲ့ တစ်ထပ်အုတ်ညှပ်တိုက် ကလေးတစ်လုံး ရှိနေတယ်လေ။ ကိုဝင်း ဇော်ရဲ့နာမည်နဲ့ ရထားတဲ့ မြေကွက်မှာ သူ့ရုံးကချေးငွေရယ်၊ ကျွန်မချေးရောင်း ပြီး စုထားတဲ့ငွေရယ်ပေါင်းပြီး ဆောက် ခဲ့တာကြောင့် သပ်သပ်ရပ်ရပ်နဲ့ နေချင် စဖွယ် - တိုက်အိမ်ငယ်ကလေးတစ်လုံး အဖတ်တင်ခဲ့ရတာပါ။ အပြီးသတ် အချောမကိုင် မမွမ်းရသေးပေမယ့် လုံလုံ ခြံခြံတော့ ရှိနေပါပြီ။

အရင်နှစ်ကတော့ ကျွန်မနဲ့ကိုဝင်း ဇော်ဟာ တနင်္ဂနွေလို ညမျိုးတွေမှာ

ဒီတိုက်ကလေးဆီကို လာပြီး ညအိပ် ညနေ အနားယူခဲ့ကြဖူးပါတယ်။ သူ အသောက်အစားဖက်လာတဲ့ နောက် ပိုင်းမှာတော့ ကျွန်မတို့ဟာ ဒီတိုက် ကလေးနဲ့ အနေဝေးခဲ့ရပါတော့တယ်။ စိတ်မချတာကြောင့် ကျွန်မသာ တစ်လ တစ်ခါလောက် စနေ-တနင်္ဂနွေလို နေ့ ခင်းဘက်မှာ လာကြည့်ပေမယ့် ကိုဝင်း ဇော်ကတော့ လုံးဝလှည့်မကြည့်တော့ ပါဘူး။

ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ဒဂုံ အိမ်မှာ ညအိပ်ဖို့အတွက် လာတာက တော့ ဒီတစ်ခါ ပထမဆုံးအကြိမ်ပါတဲ။ ရင်ထဲမှာ နာကြည်းလွန်းလို့သာ ထွက် ခွာလာခဲ့မိပေမယ့် နေ့ဝင်ချိန်မှာတော့ အထီးကျန်ပြီး ကြောက်သလိုလို ဖြစ် လာရပါတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ တိုက်ကလေး နားမှာ တခြားအိမ်တွေရှိပေမယ့် လူ မနေကြသေးတော့ ပိုပြီးအားငယ်စရာ ကောင်းနေပါတယ်။ ကျွန်မတို့ရဲ့ ရှေ့ နောက်ဝဲယာ နှစ်အိမ်ကျော်စီလောက် မှာတော့ အမြဲတမ်းနေထိုင်ကြတဲ့ မိသား စုတွေ ရှိနေကြပါပြီ။ ဒါပေမယ့် တိုက်အကြောင်းနဲ့ကိုယ် ထွက်လာခဲ့ တာမို့ သူတို့ အိမ်တွေကိုလည်း ကျွန်မ အသိမပေး အပူမရှာတော့ပါဘူး။ ဒါ ကြောင့် ကိုယ့်ဟာကိုယ် တိုက်တံခါးလုံ အောင်ပိတ်ပြီး နေလိုက်ပါတယ်။ ဝမ်း ဟာပြီး ဖိုက်ဆာလာတာကြောင့် အိမ် ကပါလာတဲ့ ကော်ဖီမစ်ကို ရေနွေးတည့် ပြီး ဖော်သောက်တယ်။ ဓာတ်ဘူးထဲမှာ လည်း ရေနွေးဖြည့်ပြီး လက်ဖက်ခြောက် ကို နှပ်ထားလိုက်တယ်။

တဖြည်းဖြည်းနဲ့ ညဉ့်နက်လာပြီ။ ဒါးတဲ့ ကော်ဖီမစ်ကြောင့်လား မသိဘူး။

ကျွန်မရဲမျှက်လုံးတွေကြောင်ပြီး အိပ် မပျော်နိုင်အောင် ဖြစ်နေရတယ်။ နဂို ကမု ငြိမ်သက်လှတဲ့ ရပ်ကွက်ကလေး ဟာ ပိုပြီးတိတ်ဆိတ်လာတယ်။ ကျွန်မ ရွဲရင်ထဲမှာလည်း ပိုပြီး တိတ်ဆိတ်လာ တယ်။ ကျွန်မရဲရင်ထဲမှာလည်း ပိုပြီး လှုပ်ရှားလာတယ်။ ငါတစ်ယောက်တည်း ထွက်လာတာ မှားလေပြီလားရယ်လို့ အတွေးဝင်ပြီး စိတ်မကောင်းဖြစ်ရပြန် တယ်။ ကိုဝင်းဇော်ကို နာကြည်းမှန်းတီး မိပေမယ့် အခုလို အားငယ်စရာကောင်း တဲ့အချိန်မျိုးမှာတော့ သူ့ကို သတိရလာ တယ်။ အနားမှာ ရှိနေစေချင်တယ်။ အခုအချိန်မှာ သူလိုက်လာပြီး ကျွန်မ ကို ချော့စော့နှစ်သိမ့်ရင် ဘယ်လောက် ကောင်းလိုက်မလဲလို့ ကျွန်မ တွေးနေ မိတယ်။ ဒါပေမယ့် ည ၁၂ နာရီထိုး ခါနီးအထိ သူ့အရိပ်အယောင်ကိုတောင် မတွေ့မြင်ရပါဘူးလေ။ ဒီတော့ သူ့ကို ကျွန်မ ပိုပြီးနာကြည်းလာမိတယ်။

အဝေးက ည ၁၂ နာရီ သံ ချောင်းခေါက်သံကို ကြားရပြီး မကြာ ခင်မှာပဲ ခွေးဟောင်သံနဲ့အတူ ခပ်လှမ်း လှမ်းက လျှောက်လာတဲ့ခြေသံကို ကြား လိုက်ရတယ်။ ထိတ်လန့်စိုးရိမ်မှုနဲ့အတူ ကျွန်မရဲ့ ရင်ခုန်ခပ်တွေက ပိုပြီးမြန်လာ တယ်။ ခြေသံဟာ ကျွန်မတို့ရဲ့ခြံနဲ့ နီး သထက်နီးလာနေပြီ။ ဟော... အခုဆို ရင် ခြံထဲဝင်လာနေပြီ။ ကျွန်မဟာ ခေါင်းရင်း တရုတ်ကပ်မှန်ပြတင်းပေါက် က အသာလေးချောင်းကြည့်လိုက်မိ တယ်။

“ဘုရား... ဘုရား မောင်လိုက်လာ တာပဲ ဖြစ်ပါစေတော့” စိတ်ထဲက ဆုတောင်းမိရတာ

အမောပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ကျွန်မရဲဆု တောင်း မပြည့်ခဲ့ပါဘူးရှင်။ အိပ်ခန်း ခေါင်းရင်းဘက်တည့်တည့် နှစ်ကိုက် လောက်အကွာမှာ မားမားကြီးရပ်နေသူ ကဟာ မောင်(ကိုဝင်းဇော်)မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မလည်း တရုတ်ကပ်မှန်ကြားက နေ အရဲစွန့်ပြီး -

“ခြံထဲကိုဝင်လာတာ ဘယ်သူလဲ” လို့ အသံခပ်အုပ်အုပ်နဲ့ မေးလိုက် တယ်။ အဲဒီတော့ သူကလည်း လှုပ် လှုပ်ရှားရှား ဖြစ်သွားပြီး -

“ဪ... အိမ်ထဲမှာ လူရှိနေ သလား။ ဒီည မဝေတဲ့ ဒီမှာ လာအိပ်ကြ တယ်ပေါ့။ ကျွန်တော် လမ်းထိပ်ခြံ နံပါတ် ၃၄ က အောင်သန်းပါ။ အိပ် မပျော်တာနဲ့ ဒီဘက်ကို လမ်းလျှောက် ထွက်လာတာ။ မဝေတဲ့အိမ်ထဲမှာ လူရိပ် လိုလို လှမ်းမြင်လိုက်လို့ အခြေအနေ ကို စုံစမ်းချင်တာနဲ့ ခြံထဲကို ဝင်လာ ခဲ့မိတာပါခင်ဗျာ”

အခုမှပဲ ကျွန်မရဲရင်ထဲကအလုံး ကြီး ကျသွားရပါတော့တယ်။ ဦးအောင် သန်းကို ကျွန်မ ကောင်းကောင်းကြိုသိ တယ်။ သူဟာ လူကြီးလူကောင်းတစ် ယောက်ပါ။ လမ်းထိပ်ကခြံထဲမှာ တပည့် တစ်ယောက်နဲ့ အေးအေးဆေးဆေး နေ ထိုင်တဲ့(--))ဌာနက အရာရှိကြီးတစ် ယောက် ဖြစ်ပါတယ်။ အိမ်ထောင်မရှိ သေးတဲ့ လူပျိုကြီးတစ်ယောက်ဆိုတာ ကိုလည်း သိထားရပါတယ်။ ကျွန်မတို့ ဒဂုံမြို့သစ်မှာ တိုက်စခောက်ကတည်း က ဦးအောင်သန်းနဲ့ ရင်းနှီးခင်မင်ခဲ့ကြ ပါတယ်။

“အိမ်ထဲကို ဝင်ထိုင်ပါဦး... ဦးအောင်သန်း”

www.burmeseclassic.com

ဘာကြောင့်မှန်းမသိ။ ညအချိန်
ထောင်တော်ဘူးဆိုတာ စဉ်းစားမိပေမယ့်
ကျွန်မ သူ့ကို စိတ်ခေါ်လိုက်မိတယ်။
အဲဒီနောက် တံခါးမကြီးကိုလည်း အလို
အလျောက် ဖွင့်ပေးမိရက်သား ဖြစ်သွား
မိတယ်။

“မဝေတစ်ယောက်တည်း လာ
အိပ်သလား။ ဦးဝင်းဇော်ရော မပါဘူး
လားဗျ”

သူက စူးစမ်းသလိုမေးရင်း အိပ်
ထဲကို မဝံ့မရဲဝင်လာ ပါတယ်။ အဲဒီ
ချောက် ညှော်ခန်းထဲက ကုလားထိုင်တစ်
ခုမှာ ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်
တယ်။ ကျွန်မတစ်ယောက်တည်း ရှိနေ
တယ်ဆိုတာ အဖြေမပေးရသေးပေမယ့်
သူက ရိပ်မိသွားမုံရပါတယ်။ ဒါကြောင့်
သူ့ဆက်မမေးတော့ဘဲ ကျွန်မညှော်
ခန်းထဲ ကော်ဖီဖိပ်ကို အရသာခံသောက်
ချရင်း -

“မဝေ မျက်စိကြောင်ပြီး အိပ်
မချင်သောတာ မဟုတ်လား။ ကျွန်တော့်
အိမ်ထဲမှာ အဲဒီလိုအိပ်မပျော်တဲ့ည
တွေ အတော်များခဲ့ပါပြီဗျာ”

သူက သက်ပြင်းတစ်ချက်ကို ခပ်
လေးလေးနို့က်လိုက်ရင်း ပြောလိုက်တာ
ဖြစ်တယ်။

“အဲဒီလို အိပ်မပျော်တဲ့ညတွေ
ကြီး ကျွန်တော်ဟာ မဝေတို့ရဲ့ ခြံထဲကို
ပျောက်လာခဲ့မိတယ်။ ဟောဒီအိမ်ခန်း
အိမ်ရင်းဘက်မှာ ရပ်နေမိခဲ့တယ်။
အဲဒီတစ်ယောက်တည်း ဒီအိမ်မှာများ
အိပ်လေမလားရယ်လို့ စိတ်ကူး
ပြန် မျှော်ခဲ့မိတယ်။ အဲဒီလို မျှော်ခဲ့ရ
တဲ့ညတွေ မနည်းတော့ပါဘူး မဝေ
ဒီညတော့ ကျွန်တော်မျှော်ခဲ့ရတဲ့

မဝေတကယ်ရောက်လာခဲ့ပြီလေ။ ဝမ်း
သာလိုက်တာဗျာ”

သူ့စကားကြောင့် ကျွန်မရဲ့မျက်နှာ
ထူအမ်းအမ်းဖြစ် သွားခဲ့ရပါတယ်။ ဒီ
စကားမျိုးတွေကို ဒီအချိန်မှာ သူ့ဘာ
ကြောင့်များ လော့ပြောနေရတာပါလိမ့်
လဲလို့ တွေးနေမိတယ်။ ဒါပေမယ့် စိတ်
ထဲမှာတော့ သာယာသလို ဖြစ်နေမိ
တယ်လေ။

“အဲဒါ ဘာကြောင့်လဲ သိလား
မဝေ။ ကျွန်တော်ဟာ မဝေကို လိုက်
လိုက်လိုလို ချစ်နေမိလို့ပါပဲ။ အဲဒီ
အချစ်ဟာလည်း မဝေကို စမြင်စတွေ့
ကတည်းက ရင်ထဲမှာ ကိန်းအောင်းနေ
မိခဲ့တဲ့ အချစ်ပါဗျာ”

“အို... ဦးအောင်သန်းကလည်း
ဒီအချိန်မှာ ဒီလိုစကားမျိုးတွေ မပြော
သင့်တော့ပါဘူးရှင်။ ကျွန်မမှာ ကာမ
ပိုင်လင်ယောက်ျား ရှိနေတယ်ဆိုတာ
လည်း ဦးအောင်သန်း သိပြီးသားဘ”

“မသင့်တော်ဘူးဆိုတာ ကျွန်
တော်သိပါတယ် မဝေရယ်။ ဒါပေမယ့်
အချစ်စိတ်ဆိုတာ ဆန်းကြယ်လှပါ
တယ်။ အပြစ်ရှိမှန်းသိပေမယ့် အဲဒီ
အပြစ်ကို ကျွန်လွန်ဝံ့တဲ့သတ္တိက အပြည့်
ရှိနေတတ်တယ်ဗျ”

ပြောပြောဆိုဆိုနှင့် သူဟာ ကျွန်မ
ရဲ့အနားကို လာပြီး ကပ်ထိုင်တယ်။
ကျွန်မရဲ့ လက်ဖဝါးနုနုကလေးတွေကို
တယုတယဆုပ်ကိုင်တယ်။ ရင်ထဲမှာ
တခုတ်တခုတ်နေပေမယ့် ကျွန်မ ငြိမ်နေ
မိတယ်။ နောက်တော့ သူဟာ ကျွန်မရဲ့
ညာဘက်ပါးပြင်ကို ခပ်ရွံ့ရွံ့ကလေး နမ်း
လိုက်တယ်။ ဒီတော့မှ ကျွန်မလည်း
သတိဝင်လာပြီး သူ့ကို တွန်းထုတ်ပစ်

သူပြုသမျှ နုရမယ့်
အခြေအနေပျိုးမှာ
သူ့သိက
ဒီလိုစကားမျိုးတွေကို
ကြားလိုက်ရတော့
ကျွန်မ သိပ်ပြီး
အံ့အားသင့်သွားမိတယ်
သူ့ကိုလည်း သိပ်ပြီး
လေးစား
ကြည်ညိုသွားမိတယ်။

လိုက်မိတယ်။ နေရာကထပြီး သူနဲ့ ခပ်
လှမ်းလှမ်းမှာ သွားရပ်နေလိုက်တယ်။

“ရှင်ပြန်ပါတော့ ဦးအောင်သန်း
ရယ်။ ကျွန်မက ရှင့်ကို လူကြီးလူ
ကောင်းတစ်ယောက်အနေနဲ့ ဒီလို
အချိန်မဲ့အခါမဲ့မျိုးမှာ ညှော်ခန်းမိတာ
ရှင်က ဘယ်လိုများယူဆသွားသလဲ
မသိပါဘူး။ ကျွန်မမှာ ကာမပိုင်လင်
ယောက်ျားရှိနေတာ ရှင်လည်းအသိပဲ။
ဘယ်လိုအခြေအနေမျိုးပဲဖြစ်ဖြစ် ကျွန်မ
က သူ့အပေါ်မှာ သစ္စာစောင့်သိရမှာဘဲ။
ကဲ... ရှင်ပြန်တော့။ ဆက်ပြီး အတင့်
ရဲတာမယ်ဆိုရင်တော့ အိမ်နီးချင်းတွေ
ကြားသွားအောင် ကျွန်မ အော်လိုက်ရ
လိမ့်မယ်”

“ကျွန်တော် သတိလက်ထွတ်
ဖြစ်သွားခဲ့မိတာကို ခွင့်လွှတ်ပါ မဝေ။
ကျွန်တော် အခုပဲပြန်ပါတော့မယ်။ အခု

လို ပြန်မှာကလည်း မဝေအော်မှာကို ကြောက်လိုတော့ မဟုတ်ဘူး။ မဝေနဲ့ ပတ်သက်လာရင် ကျွန်တော် ဘာကို မဆို ရင်ဆိုင်ပုံပါတယ်။ ဒါပေမယ့် မဝေ အလိုမတူဘဲနဲ့တော့ ကျွန်တော် ဘယ် တော့မှ ငွတ်တရွတ်ဆန်မှာ မဟုတ်ဘူး။ ဘာကြောင့်လဲဆိုတော့ မဝေ စိတ်မြို့ငြင် သွားမှာကို ကျွန်တော် မလိုလားလို့ပါပဲ။

သူပြုသမျှ နုရမယ့် အခြေအနေ မျိုးမှာ သူ့ဆီက ဒီလိုစကားမျိုးတွေကို ကြားလိုက်ရတော့ ကျွန်မ သိပ်ပြီး အံ့ အားသင့်သွားမိတယ်။ သူ့ကိုလည်း သိပ်ပြီး လေးစားကြည့်ညှိသွားမိတယ်။ သူက ဘာမှဆက်မပြောတော့ဘဲ အိမ် ထဲကနေ ချာခနဲ လှည့်ထွက်သွားတယ်။ ကျွန်မလည်း အိမ်တံခါးကို ပြန်ဝိတ် ထားလိုက်ပြီး ဧည့်ခန်းထဲမှာ ငုတ်တုတ် ထိုင်နေလိုက်တယ်။ ပြန်အိပ်လို့လည်း မရတော့ပါဘူးလေ။ ငုတ်တုတ်ထိုင် နေရင်းနဲ့ ကျွန်မ သူ့အကြောင်းတွေကိုပဲ တွေးနေမိတယ်။ သူ့(ဦးအောင်သန်း) အကြောင်းတွေကို သေသေချာချာ မသိ ရသေးပေမယ့် သူဟာ လူပျိုကြီးတစ် ယောက်ဖြစ်တယ်ဆိုတာရယ်၊ ရုပ်ရည် သန်ပြန်တာရယ်၊ နောက်ပြီး အခွင့်သာ ပေမယ့် ငွတ်အတင်း အခွင့်အရေးမယူ တတ်တဲ့ စိတ်သဘောထားကြီးမြင့်မှု တွေကြောင့် ကျွန်မ သူ့ကို အထင်ကြီး နေမိပါပြီ။ ကျွန်မရဲ့ခင်ပွန်းသည် ကိုဝင်း ဖော်ရဲ့ ဆိုသွင်းမှု၊ ရက်စက်မှုတွေက အခုအချိန်မှာ ဘေးတီးပေသလို ဖြစ်နေ ရတာကြောင့် ကျွန်မဟာ ဦးအောင်သန်း အပေါ် စိတ်ညွတ်ချင်သလို ဖြစ်နေပြီ လေ။

ဒါပေမယ့်... ဒါပေမယ့် ကျွန်မ

ဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင် မြန်မာအမျိုးသမီး တစ်ယောက်။ နောက်ပြီး ကာမပိုင်ရိတဲ့ အိမ်ထောင်ရှင်တစ်ယောက်။ ကိုဝင်း ဖော်နဲ့က တရားဝင်ကွာရှင်းရသေးတာ မဟုတ်ဘူး။ အခုအချိန်မှာတော့ ဘယ် လိုဘဲဖြစ်ဖြစ် ကိုဝင်းဖော်အပေါ်မှာ သစ္စာ စောင့်သိရဦးမယ်လေ။ ဒါကြောင့် ကျွန်မ ဟာ ဘာကိုမှ ဆက်မတွေးတော့ဘဲ ခေါင်းအုံးအောက်က စိပ်ပုတီးကိုထုတ် ပြီး စိပ်နေလိုက်မိတယ်။ နောက်တော့ နှစ်နှစ်ခြိုက်ခြိုက် အိပ်ပျော်သွားတယ်။

နောက်ညတွေမှာတော့ ဦးအောင် သန်း ပေါ်မလာတော့ပါဘူး။ စိတ်ကို အသိတရားနဲ့ ထိန်းချုပ်ထားပေမယ့် ကျွန်မ သူ့ကိုတော့ မျှော်နေမိသလို ဖြစ် ခဲ့ရသေးတယ်လေ။ အင်း... ကျွန်မ အတွက် ထိတ်လန့်အံ့သြစရာကောင်း တဲ့ သတင်းကတော့ ဦးအောင်သန်း တစ်ယောက် ရုတ်တရက် ကွယ်လွန် သွားပြီဆိုတဲ့ သတင်းကို တစ်ပတ် လောက်အကြာမှာ ကြားလိုက်ရတာပါပဲ။ ဦးအောင်သန်းဟာ သွေးတိုးရောဂါ ကြောင့် ဦးနှောက်သွေးကြောပြတ်ပြီး ရုတ်တရက် ကွယ်လွန်သွားတာလို ကြား သိရတယ်။ ကျွန်မ သူ့ရဲ့အသုဘကို လိုက်မပို့ခဲ့ပါဘူး။ ကိုယ့်ဟာကိုယ် လိပ် ပြာမသန်တာရယ်၊ မျက်ရည်မထိန်းနိုင် မှာကို စိုးရိမ်မိတာရယ်ကြောင့်ပါပဲ။ ဒါပေမယ့် ဦးအောင်သန်း ရက်လည်ပြီး နောက်တစ်နေ့မှာတော့ သူ့ခြံဘက်ကို ထွက်လာခဲ့မိတယ်။ “အိမ်ရောင်းမည်” ဆိုတဲ့ ဆိုင်းဘုတ်ကလေးက သူ့ခြံရှေ့ ကနေ ကျွန်မကို ရင်နှာစရာ ဆီးကြို နေတယ်လေ။

သူ့ခြံတံခါးကို တွန်းဖွင့်ပြီး ဝင်သွား

ကျွန်မရဲ့ပါးစပ် အဟောင်းသား

ဖြစ်သွားခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင် ဟိုညက

ချစ်စကားတွေ တဖွဖွပြောပြီး

ကျွန်မရဲ့ပါးကို

နမ်းသွားခဲ့တာဟာ

ပရိယာယ်မာယာတစ်ခုကို

ပြသွားခဲ့တာပဲပေါ့။

တော့ သူ့ခြံရဲ့ ခြံစောင့်ကလေးက အိမ် ဝယ်မယ့်လူလို့ထင်ပြီး ပျူပျူငှာငှာ ဆီး ကြိုရှာတယ်။ ကျွန်မက သူ့ခြံထဲမှာ လျှောက်ကြည့်ရင်း ပန်းပင်တွေအများ ကြီးကြားထဲမှာ ကျွန်မရဲ့ ခြံထဲက ပျောက်သွားခဲ့တဲ့ နင်းဆိပ်ပန်းအိုးကလေး သုံးလုံးနဲ့ တခြားပန်းပင်ကလေးတွေကို သွားတွေ့တယ်။ ကျွန်မရဲ့ပန်းအိုးကလေး တွေမှာ သူ့များမသိနိုင်တဲ့ အမှတ်အသား လေးတွေလုပ်ထားခဲ့တာကြောင့် ကျွန်မ ကောင်းကောင်းကြီး မှတ်မိနိုင်တာပါ။ ဒီပန်းအိုးကလေးတွေ ဒီခြံထဲကို ဘယ် လိုလုပ် ရောက်လာခဲ့တာလဲ။

“အန်တီရေ... ကျွန်တော်ရဲ့ခေရာ ကတော့ ပန်းပင်စုတာ သိပ်ဝါသနာပါ တယ်လေ။ ပန်းပင်တွေကို ရတဲ့နည်းနဲ့ စုခဲ့တာပဲ။ ဝယ်ငှမိရတဲ့ အပင်မျိုးတွေဆို ရင် ညဘက်မှာ တိတ်တိတ် လိုက်ပြီး နီးသတဲ့ဗျာ။ မသင့်တော်လို့ ကျွန်တော် က တားမြစ်တာတောင် သူက နာ

www.burmeseclassic.com

အထောင်ခဲ့ပါဘူး။

သူတပည့်ကောင်ကလေးရဲ့ စကား
တို့ ကြားလိုက်ရတော့ ကျွန်မ အံ့အား
ဆင်းသွားမိတယ်။

“အေးလေ... ဒါကတော့ သူ့ရဲ့
ထိခိုက်မှုကို... အယ်သုတားလို့ ရလို့မလဲ
ထွယ်။ ပြော... ဒါထက် သူက ဘာ
ဖြစ်လို့ အိမ်ထောင်မပြုဘဲ တစ်ယောက်
စာရေးနေခဲ့ရတာလဲ”

ကျွန်မရဲ့ အမေးစကားကြောင့်
ခြံစောင့်လေးက ပြုံးတုံ့ပြန်သွားတယ်။

အဲဒီနောက် ရက်စန်းမျက်နှာလေးနဲ့ -
“အခုမှတော့ မထူးတော့ပါဘူး
အန်တီရယ်။ သူလည်း ကွယ်လွန်သွား
ခဲ့ပြီ။ ကျွန်တော် အမှန်အတိုင်း ပြော
ဖို့မယ်။ ဟာကယ်တော့ ကျွန်တော့်ဆရာ
ထား အင်မတန်မှ ကပ်စေးခဲ့တဲ့ ဂေး
(ဖိန်းမရာ)ကြီးခင်ဗျ။ ဒါပေမယ့် သူ့ပုံစံ
စွမ်းက ကောင်းတယ်။ ယောက်ျားပီသ
ထယ်လို့ ထင်ရတယ်။ မှင်ကောင်း
ကောင်းနဲ့ ပီပီရီရီ - နေထိုင်သွားတော့
ဘယ်သူမှ မရိပ်မိခဲ့ကြဘူးလေ”
“ဟယ်”

ကျွန်မရဲ့ပိုးစပ် အဟောင်းသား
ဖြစ်သွားခဲ့ရပါတယ်။ ဒီလိုဆိုရင်
ထဲ ချစ်စကားတွေ တဖွဖွပြောပြီး ကျွန်မ
ခဲပိုးကို နမ်းသွားခဲ့တာဟာ ပရိယာယ်
မာယာတစ်ခုကို ပြသွားခဲ့တာပဲပေါ့။
ထကယ်တော့ သူဟာ ကျွန်မရဲ့ပုန်ခြံ
ထဲက ပန်းတွေလာခိုးတာကို မရိပ်မိ
အောင် ကျွန်မကို ဟန်ဆောင်လှည့်
ပြသွားခဲ့တာပေါ့။ ကျွန်မ အခုတော့
ထောင်းကောင်းကြီး ဇာတ်ရည်လည်
သွားခဲ့ရပါပြီ။ ရယ်ချင်သလိုလည်း ဖြစ်
ထားခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မ သူ့ခြံထဲက ထွက်လာခဲ့
ပြီး အိမ်အပြန်လမ်းမှာ နောက်နားက
ခပ်သုတ်သုတ်လိုက်လာတဲ့ ခြေသံတစ်
ခုကို ကြားလိုက်ရတယ်။ အဲဒီခြေသံနဲ့
အတူ -

“ဝေရေ... မောင်ကို စိတ်ဆိုးနေ
တုန်းပဲလားကွယ်။ မောင် အခု အရက်
ဖြတ်လိုက်ပြီလေ။ ကျူးလွန်ခဲ့မိသမျှ
မောင်ရဲ့အပြစ်တွေကို ခွင့်လွှတ်ဖို့ မောင်
အနူးအညွတ်တော့င်းပန်ပါတယ် ဝေ
ရယ်”

ကျွန်မဟာ မယုံကြည်နိုင်တဲ့
စကားတွေကြောင့် သူ့ကို တအံ့တဩ
ငေးမောကြည့်နေမိပါတယ်။

“အံ့သြသွားသလား ဝေ။ မောင်
အခုလို အရက်ဖြတ်သွားခဲ့တာဟာ
တကယ်တော့ ဟောဒီသစ္စာရှင် ဝန်း
ကောင်းဝန်းမြတ်ကလေး ဝေရဲ့ ကျေးဇူး
ကြောင့်ပါပဲကွယ်။ ဦးအောင်သန်း ဝေနဲ့
လာတွေ့တဲ့ညက မောင်ဟာ အိမ်ရဲ့
အနောက်ဘက်ဘေးအဆွယ် စတိုခန်း
ထဲမှာ ရှိနေခဲ့တယ်။ ဝေနဲ့မောင် ရန်ဖြစ်
ပြီးတဲ့နောက် အဲဒီနေ့ခင်းမှာ မောင်ဟာ
မှူးမှူးနဲ့ အင်္ဂုဗျာသစ်က မောင်တို့ရဲ့ အိမ်
ကလေးဆီကို ထွက်လာခဲ့တယ်။ စတို
သော့ပဲ မောင်မှာပါလာစေတဲ့ အဲဒီ
အခန်းကိုပွင့်ဝင်ပြီး အထဲမှာ ခွေအိပ်
နေခဲ့မိတယ်။ နိုးလာတော့ စတိုထဲမှာ
မောင်သိမ်းထားခဲ့တဲ့ ရမ်ပုလင်းကိုဖွင့်ပြီး
ထပ်သောက်တယ်။ အဲဒီနောက် စတို
ခန်းက အထဲကသော့ပိတ်ပြီး မှူးမှူးနဲ့
အိပ်ပျော်သွားခဲ့တာ ဘယ်လောက်ကြာ
သွားတယ်မသိဘူး။ အမှူးပြေပြီးနားလာ
တော့ အိမ်ထဲမှာ စကားပြောသံတွေ
ကြားရတာကြောင့် အံ့သြသွားမိတယ်။

နောက်တော့ အခြေအနေမှန်ကိုသဘော
ပေါက်သွားပြီး ဘာတွေဆက်ဖြစ်မလဲဆို
တာ သိရအောင် ငြိမ်ပြီး နားထောင်နေ
မိခဲ့တယ်လေ။ အဲဒီလို နားထောင်နေမိခဲ့
တာကြောင့်လည်း မောင်ဝန်းချောလေး
ဝေဟာ မောင်အပေါ် ဘယ်လောက်
သစ္စာရှိသလဲဆိုတာ သိခဲ့ရတာပေါ့။ ဒီလို
အဖိုးတန် ဝန်းတစ်ယောက် ရထားပါ
လျက်နဲ့ တန်ဖိုးမထားခဲ့မိတဲ့ မောင်ဟာ
ဘယ်လောက်မိုက်မဲသလဲလို့ သံဝေဂရစီ
တာနဲ့အတူ နောင်ကို... ဝေစိတ်ဆင်းရဲ
အောင် ဘယ်တော့မှမလုပ်ဖို့ ဆုံးဖြတ်
လိုက်မိတော့တယ်။ နောက်တစ်နေ့
မနက်အစောကြီး ဝေ အိပ်မောကျနေ
တုန်း မောင်ဟာ စတိုခန်းထဲကနေ
အသာလေးထွက်ပြီး အိမ်ကိုပြန်သွား
ခဲ့တယ်။ စိတ္တဝေဆေးရုံကိုသွားပြီး ဆရာ
ဝန်တွေနဲ့ ပြတယ်။ အရက်ဖြတ်ဖို့ ကုသ
မှုခံယူတယ်။ အရက်အလွန်အကျွံစွဲ
သေးတဲ့မောင်ဟာ အပြင်လူနာအနေ
နဲ့ပဲ အကုသခံပြီး အရက်ဖြတ်နိုင်ခဲ့ရ
တယ်။ ဒါကြောင့် ဝေ့ဆီကို ဒီကနေ
လိုက်လာနိုင်ခဲ့တာပါ။ မောင်နဲ့ပြန်လိုက်
ခဲ့ပြီး ရာသက်ပန် စိတ်ချမ်းချမ်းသာသာ
နေပါတော့ ဝေရယ်။

ကျွန်မ မောင်ကို ဘာပြန်ပြောရ
မှန်းတောင် မသိတော့ပါဘူး။ မျက်လုံး
အိမ်ထဲက မျက်ရည်တွေသာ ပါးပြင်
ပေါ်ကို ထစ်ပေါက်ချင်း စီးကျလာတယ်။
အဲဒီမျက်ရည်တွေကို မောင်က တယု
တယ သုတ်ပေးနေပြန်တော့ ကျွန်မရဲ့
ရင်ထဲမှာလေ ရင်ထဲမှာလေ...။

ပုဒ်သံကျော်စွမ်း (အမျိုးအားစာပေရာ)

ပြည်တွင်းပြည်ပ

ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ

လူတိုး(စိတ်ပညာ)

အမှတ်ရမိသော ထိုစာအုပ်

စာရေးသူသည် ဝိညာဉ်လောက ယုံကြည်ချက်များ အတွက် နောက်ပိုင်းတစ်ပုဒ်ရေးမည်ဟု စာရေးစာပေတွင် ထိုင်ရင်း အတွေးထုတ်စဉ် စာရေးစာပေပေါ်၌ရှိနေသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကိုတွေ့၍ ကောက်ကိုင်ကြည့်မိလိုက်သည်။ စာအုပ်အမည်က အသုရကာယ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့သူနှင့် အံ့ဩစရာနန်းဖြစ်ရပ်ဆန်းများစာအုပ်။ စီစဉ်သူ ဘိုးတက်တဲ့။ ဪ...စာရေးသူကိုယ်တိုင် စီစဉ်ထုတ်ဝေခဲ့သည့် ၁၉၉၉ ဇန်နဝါရီလက ဒုတိယအကြိမ်ထုတ် စာအုပ်ပါလာ။ ထို စာအုပ်ကို ၁၉၉၄ ခုနှစ်၊ ဖေဖော်ဝါရီလက ပထမအကြိမ် ထုတ်ခဲ့သည်။ ဂုဏ်ထူးစာပေမှ ထုတ်ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ စာရေး သူကိုယ်တိုင် ရန်အောင်စာပေထုတ်ဝေရေးကို ၁၉၉၈ တွင် လုပ်သောအခါ ယင်းစာအုပ်ကို ဒုတိယအကြိမ် ပြန်ထုတ်ခဲ့ ခြင်းဖြစ်သည်။

၁၉၉၈ ခုနှစ်သည် မိမိ၏ဘဝ၌ တစ်ဆစ်ချိုးပြောင်း လဲစေခဲ့သောနှစ်ဟု ဆိုရပေမည်။ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်ကြာ

နိုင်ငံဝန်ထမ်းအဖြစ် လုပ်ကိုင်ခဲ့သော လူမှုဝန်ထမ်းကယ် ဆယ်ရေးနှင့် ပြန်လည်နေရာချထားရေး ဝန်ကြီးဌာနဝန်ကြီး ရုံးအဖွဲ့မှ မိမိသဘောဆန္ဒဖြင့် နုတ်ထွက်ခဲ့သောကာလ။ ထိုစဉ်ကာလက ကျွန်တော်သည် ရုံးဌာနတွင်လုပ်ရင်း တစ် ဖက်က စာပေပိုးဝင်ကာ ဂျာနယ်၊ မဂ္ဂဇင်း၊ စာစောင်များတွင် စာပေများ ရေးသားပြုစုနေသောကာလ။ ကျွန်တော် စီစဉ် ရေးသားပြုစုသော စာအုပ်သုံးအုပ်ခန့်ကိုလည်း ဂုဏ်ထူး စာပေက စတင်ထုတ်ဝေခဲ့သော အချိန်ကာလ။ တစ်ဖန် ၁၉၉၇ ခုနှစ်တွင် ကွယ်လွန်သူ စာရေးဆရာကြီး ဦးရန်အောင် နှစ်နှစ်မြောက် အထိမ်းအမှတ်အဖြစ် စာရေးဆရာကြီး ဦးရန်အောင် အလွမ်းပြောစာအုပ်ကို စီစဉ်ထုတ်ဝေခဲ့ရာမှ ရန်အောင်စာပေ ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းကို စတင်လုပ်ကိုင် ဖြစ်ခဲ့သောကာလ။ သည်လိုဖြစ်ရပ်တွေနှင့် တိုက်ဆိုင်ပြီး ပြည်သူ့ဝန်ထမ်းဘဝမှ နုတ်ထွက်ကာ စာပေလောကထဲသို့ ပြောင်းရွှေ့ခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်သည် မိမိစီစဉ်ထုတ်ဝေခဲ့သည့် အမှတ်ပါ အသုရကာယ်ပြည်သို့ ရောက်ခဲ့သူစာအုပ်ကို လက်ကြည့်လိုက်

www.burmeseclassic.com

သော် မာတိကာအဖွင့်တွင် စီစဉ်သူ ကျွန်တော်၏ အမှာစာကို ဤသို့ဖတ်ရလေသည်။

အမှာစာ

ဤစာအုပ် စီစဉ်သူသည် လူဝင်စားနှင့် စိတ်ဝိညာဉ် ဖြစ်ရပ်ဆန်းများနှင့် တမလွန်နှင့်အံ့ဖွယ်ကိုယ်တွေ့ ဖြစ်ရပ်များ စာအုပ်နှစ်အုပ်ကို ပြုစုထုတ်ဝေခဲ့ပြီးပါပြီ။ ယခုစာအုပ်မှာ ထည်း ထိုစာအုပ်များကဲ့သို့ပင် အံ့ဖွယ်သုတရသများကို စီစဉ် စာင်ဆက်ထားပါသည်။ ဤစာအုပ်ပါ ဖြစ်ရပ်ဆန်းကြယ် ထူထွာတွင် သေရွာပုဂ္ဂိုလ်၏ အံ့ဩဘာနန်းဖြစ်ရပ်ဆန်း အတွေ့တွေကိုလည်းကောင်း၊ ဝိညာဉ်လောက ကဏ္ဍ၌ တစ္ဆေသရဲ စိုက်ထွေကြံညှာများ၏ ခံစားချက်တို့ကိုလည်းကောင်း၊ လူဝင် စာကဏ္ဍတွင် ဆရာတော်ကြီး အရှင်သေဋ္ဌိလ၏ လူဝင်စား ပြဿနာဟောကြားချက်ကိုလည်းကောင်း၊ ပရိတ်ဂုဏ်တော် ထူထွာတွင် မြန်မာလူမျိုးတို့၏ ရှေးအစဉ်အဆက်ကတည်းက စွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်လေ့ရှိခဲ့သော ဂါထာ၊ မန္တန်နှင့် ပရိတ် စာရားတော်များ၏ အံ့မခန်းတန်ခိုးအကြောင်းကိုလည်းကောင်း၊ သံဝေဂအခန်းတွင် ဝဏ္ဏကျော်ထင် ဒေါက်တာဦးမြင့်ဆွေ၏ စိုက်ထွေပိပဿနာအကျိုးကိုလည်းကောင်း၊ တင်ပြထားရာ ဤစာအုပ်ပါ သုတ၊ ရသ ဆောင်းပါးစုတို့ကို ဖတ်ရှုရ၍ စာဖတ်သူတို့တွင် အကျိုးကျေးဇူးတစ်စုံတစ်ရာ ရရှိနိုင်ပါ ကြောင်း ဖော်ပြထားပါသည်။

အနီးစားစာအုပ်

အမှာစာပြီးလျှင် စာအုပ်အဖွင့်၌ စာရေးဆရာကြီးရန် အောင်က အဖိုးတန်စာအုပ်ဟူသော ခေါင်းစဉ်ဖြင့် ကျွန်တော် စာအုပ်အား စာဖတ်သူများနှင့် မိတ်ဆက်ထားချေသေး၏။

အဖိုးစားစာအုပ်

- ကောင်းနိုးရာရာမှန်သမျှ မကျန်ရကုန်စင်။
- သိရှိမှ အကျိုးထင်မည်။

- အရိုးအစဉ်မှတ်စွဲ။
- တိုးထက်က ရေးစီရင်
- အံ့ဖွယ်ပင် ထူးပေလွန်ကဲ။
- မှတ်ဖွယ်ပင်။
- သိစေချင်တန်း။
- အံ့ဖွယ်တွေပိုကဲလို့။
- အမြဲပ သိရန်။
- စိတ်နယ်လွန်ဖြစ်ရပ်ဆန်း။
- အံ့မခန်းတွေရပန်ဖန်။
- ထူးဆိုမှထူးပြန်။
- အံ့ဖွယ်လွန်ကြောင်းရာများကိုလ။
- ထူးထူးခြား ရေးစီမံ။
- ထုတ်သည့်စာသဝဏ်။
- ဖတ်မိမှ အကျိုးလွန်မည်။
- အဖိုးတန်စာအုပ်ကွယ်လေး။

ရန်အောင်

ဆရာတော်ဘုရားကြီးများ၏ပုံတော်များ

ဆရာရန်အောင်၏ အဖွင့်ကဗျာပြီးလျှင် ဆရာတော် ဘုရားကြီးများ၏ ပုံတော်များကို ဖော်ပြထားသည်။ ကျေးဇူး ရှင်မဟာစည်ဆရာတော်ဘုရားကြီး ဆရာတော် ဘဇ္ဇန္တ သေဋ္ဌိလာတိဝံသနှင့် မင်းကွန်းတိပိဋကဓရ ဆရာတော်ဘု ရားကြီးများ၏ ပုံတော်များဖြစ်ကြသည်။ ဤစာရေးသူသည် မင်းကွန်းဆရာတော် ဘုရားကြီးဆို၍ ထိုစာအုပ်ပါ ပထမ အကြိမ် အကျွတ်အလွတ်နှင့် အတွေ့အကြုံများ ဆောင်းပါး ရေးသားသူ ဆရာမကြီးဒေါ်မြတ်မွန် (လှမှုဝန်ထမ်း ညွှန်ကြား ရေးမှူးအငြိမ်းစား)ကို သွားသတိရမိပါသည်။

အမေ ဆရာမကြီးဒေါ်မြတ်မွန်

ဆရာမကြီးကား ယခုအခါ ကွယ်လွန်ခဲ့သည့်မှာကြာ ပါပြီ။ သို့သော် ဆရာမကြီး၏ ဆောင်းပါးကလေးကား ကျွန် တော်၏စာအုပ်တွင် တင်ကျန်လျက်ရှိနေပါသည်။ ဆရာမကြီး ဒေါ်မြတ်မွန် ဦးဆောင်ကျင်းပသော ပထမအကြိမ် အကျွတ်

အလွတ်ခါနည်းပြုကို ၂၅-၁၀-၈၀၊ ၁၃၄၂ ခု၊ သီတင်းကျွတ်
လပြည့်ကျော် ၁ ရက် စနေနေ့နံနက် ၇း၃၀ နာရီတွင်
ရန်ကုန်တိုင်း၊ ကမာရွတ်မြို့နယ်၊ ကြံတောသုသာန်ရေပ်တွင်
ကျင်းပခဲ့ပါသည်။

အဆိုပါ အကျွတ်အလွတ်ခါနည်းပြုသို့ ကြွရောက်ခဲ့
မြှင့်တော်မူသော ဆရာတော်ကြီးများမှာ အဘိဓမ္မဟာဠာဠာရု
တိပိဋကဓရဗ္ဗာဏ္ဍာဂါရိက အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ ဘဒ္ဒန္တဝိတ္ထ
သာရာဘိဝံသ (မင်းကွန်းဆရာတော်)အပါအဝင် ဆရာတော်
ကြီး ကိုးပါးတို့ဖြစ်ပါသည်။ ဆရာတော်ကြီး ဦးစိတ္တသည်
အလှူပြုကို ဦးဆောင်ကာ ကျင်းပသွားသည်။

ဆရာတော်ကြီးကိုယ်တိုင် သီလပေးခြင်း၊ တရားရ
အေးတိုက်ကျွေးခြင်း၊ အလှူရေစက်ချပေးခြင်းများကို
ဦးဆောင်ပေးသွားသည်။ မှတ်သားဖွယ် အောင်မြင်လေးနက်
သော အသံဩဇာနှင့် ပြည့်စုံလှစွာသော ကျေးဇူးရှင် ဆရာ
တော်ဘုရားကြီး၏ အသံတော်သည် အလှူရေပ်အတွင်းဝယ်
ကြည်ညိုဖွယ် လွှမ်းမိုးလျက်ရှိနေပါတော့သည်။

ဆရာမကြီး ဒေါ်မြတ်မွန်သည် ရေစက်ခွက်ကိုကိုင်ရင်း
“သက်ဆိုင်သူတို့ လာမှလာကြပါမည်လား၊ အမျှမှ ရယူနိုင်
ကြပါမည်လား” ဟု တွေးနေမိသည်။ လာမည်ဟုလည်း
ယုံကြည်သည်။ ရှိနေကြမည်ဟုလည်း သိနေသည်။ သို့ရာတွင်
ကိုယ်တိုင်မမြင်ရ၍ မကျေနပ်နိုင်ဘဲ စိတ်ပူမိခြင်းဖြစ်ပါသည်။

မကြာပါခေ့ သူတို့ရောက်ရှိပါကြောင်း၊ သိရှိကြ
ကြောင်း သူတို့စွမ်းသမျှ အသိပေးကြပါသည်။ ဖြစ်ပုံမှာ -

သူတို့ရောက်ကြရာပါသည်

ရေစက်ချပြီး အားလုံးကြားကြားသမျှ အမျှ အမျှ
အမျှဟု ဆရာတော်ဘုရားကြီးက ဦးဆောင်၍ ပရိသတ်အား
လုံးက သုံးကြိမ်အမျှပေးဝေကြရသည်။ တစ်ကြိမ် အမျှပေး
ဝေပြီးတိုင်းလည်း သာဓုသုံးကြိမ်ခေါ်ကြရပါသည်။ ယုံ
ကြည်မှုအပြည့်ဖြင့် အကျွတ်အလွတ်ခါနည်းပြုသို့ ပါဝင်
ရောက်ရှိကြသူ ပရိသတ်ကြီးသည် ရင်တွင်းမှဖြစ်ပေါ်လာသော
ပေတ္တာဖြင့် တိုက်ရေပ်ကြီးအတွင်းမှ သုသာန်တစ်ခွင်လုံး
ကြားအောင် လှိုက်လှဲစွာ အမျှပေးဝေကြပါသည်။ သုံးကြိမ်

အမျှပေးဝေပြီးသည်နှင့် တစ်ပြိုင်နက် ကြိုတင်ချိန်းချက်ထား
သည့်အတိုင်း ဆိုဝါးလှသော အပုပ်နံ့ကြီးသည် ရေပ်နောက်
ပိုင်း စည်းသားထားသော သူတို့နေရာမှစ၍ ထွက်လာသည်
ကို လူတိုင်း သတိထားမိနေပါတော့သည်။ ဤတွင် သူတို့
ရောက်ရှိနေကြသည်ကို အားလုံးသိသွားရပါတော့သည်။

တိုဝေတွင် ဆရာမကြီး အမေဒေါ်မြတ်မွန်၏ ရင်
တွင်းဝယ် ဝမ်းသာကြည်နူးမှုနှင့် ဝမ်းနည်းကြေကွဲမှုကို ပြိုင်
တူခံစားမိပါတော့သည်။ ဝမ်းသာကြည်နူးမှုမှာ သူတို့တစ်တွေ
ရောက်ရှိနေကြောင်း အလှူရှင်များ သိရှိခြင်းဖြစ်ပြီး ဝမ်း
နည်းခြင်းမှာ သူတို့၏ဘဝကို သနားမိခြင်းဖြစ်ပါသည်။ သူတို့
တွေ့သည် ဆွေဟောင်းမျိုးဟောင်းတို့ကို မြင်နေကြရပါလိမ့်
မည်။ သူတို့ ယခု အမျှအတန်းဝေပွဲသို့လည်း ရောက်ရှိလာ
ကြောင်းကို သိရှိစေလိုကြပါလိမ့်မည်။ အကုသိုလ်ကံဆို
ကြောင့် အရပ်ဆိုလှသော သူတို့ရုပ်ကိုလည်း မမြင်စေလို
မပြုလိုကြ။ ဟံမတူသဖြင့် သာမန်လူတို့ကလည်း မမြင်နိုင်ကြ
သူတို့ရောက်ရှိကြောင်း သိစေလိုသောခမာများမှာ သူတို့ပိုင်
အနံ့ဆိုကို လွှင့်ထုတ်ပေးကြခြင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မည်။ သနား
ဖွယ်ကောင်းလှသော သူတို့ဘဝကို ထွေးမိရင်း ဝမ်းနည်းကြေ
ကွဲမိပါတော့သည်ဟု အမေဒေါ်မြတ်မွန်က ရေးသားဖော်ပြခဲ့
လေသည်။

လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၃၆ နှစ်က ပထမအကြိမ်
အကျွတ်အလွတ်ခါနည်းပြုကို ဦးဆောင်ကျင်းပခဲ့သော လှူပုဂံ
ထမ်းဌာနမှ အငြိမ်းစား အမေဆရာမကြီး ဒေါ်မြတ်မွန်
ကောင်းရာသုဂတိလားပါစေ။

စာရေးသူသည် လွန်ခဲ့သော နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်က
ဆရာမကြီးဒေါ်မြတ်မွန်နေထိုင်ရာ ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ဓမ္မ
ဘုန်းပွင့်ဘုရားအနီးနေအိမ်သို့ မကြာခဏ ရောက်ရှိခဲ့ပြီး ယခု
မကြာခင်က ဆရာမကြီး၏အိမ်နေရာသို့ ရောက်သွားသည်
တွင် ယခင်က ပျဉ်ထောင်အိမ်ကလေး မဟုတ်တော့ဘဲ ကွန်ပျူ
တိုက်ခန်းကြီးများက နေရာယူထားပေပြီ။ ခေတ်နှင့်အာမီ တို့
တက်ပြောင်းလဲခြင်းများက အံ့ဩဖွယ်ကောင်းလေစွ။

လှတိုး(စိတ်ပညာ)

ဘဝအဟောစင်မယ့် လှတောတစ်ခွင်ဟာသများ

ဦးကောင်းထူး

ရာရှင်ပေးတဲ့အတိုင်းပဲ

နှစ်ပေါင်းများစွာ ကြာမြင့်ခဲ့ပါပြီ။ ထိုသို့သော ကြာမြင့်ခဲ့သည့် တစ်ခုသောကာလ၌ လှတောရွာ အနောက်ပိုင်းအား ဝေးပြင်တိုက် သွားခဲ့သည်။ ထိုသတင်းသည် နောက် တစ်ရက်တွင် လှတောရွာ လက်ဖက် ရည်ဆိုင်၊ အကြော်ဆိုင်တို့၌ ထိပ်တန်း သတင်းတစ်ပုဒ် ဖြစ်သွားခဲ့၏။

ဟိုနေရာမှာလည်း ဝေးပြင်တိုက် သွားသည်သတင်း၊ သည်နေရာမှာ လည်း ဝေးပြင်တိုက်သွားသည်သတင်း။

“ဝေးပြင်ထွေက အင်အားမနည်း ဘူးတဲ့မောင် ...။ မသကာ ဆယ် ယောက်အောက်လျော့မယ်မထင်ဘူး”

“ဒါပေမယ့်ကွာ ... နောက်ဆုံး တော့ တို့လှတောသားတွေ စည်းစည်း လုံးလုံး ညီညီညွတ်ညွတ်နဲ့ ပြန်လည် တိုက်ပွဲဝင်လိုက်တော့ မငိုဝေးပြင်တွေ ဘာခံနိုင်မှာလဲ၊ လက်နက်ပစ်ပြီး ကိုယ် လွတ်ရုန်းပြေးတဲ့သူကပြေး၊ မပြေးနိုင် လို့ ဝိုင်းအခုတ်ခံရသူက ခံရနဲ့”

ဤတွင် စစ်သားလူထွက် လှ တောသားတစ်ဦး ပြောလိုက်သည် ကား -

“ဟလိုလေး ... ဝေးပြင်တွေကို

ရွာသားတွေ တစ်ယောက်တစ်လက် ဝင်ခုတ်ကြတာများ အတုံးတုံး အတစ် တစ်နဲ့ ဝေးပြင်သားအတုံးတွေများ စစ် တပ်ထဲ ရာရှင်ပေးတဲ့အတိုင်းပဲ”
ဟူသတည်း။

ပိုးမစားဘူးဆိုသော်လည်း

ခနဲများ တင်ဆောင်လာသော ကားတစ်စီးသည် လှတောရွာသို့ဝင် လာပြီး အိမ်တစ်အိမ်ရှေ့၌ ထိုးရပ် လိုက်လေ၏။ ထိုအခါ အိမ်ထဲ၌ လှ တောသူမိန်းမကြီးတစ်ဦးထွက်လာပြီး -
“သည်တစ်ခါခနဲတွေ့က ကောင်း ရဲ့လား”

“ကောင်းလိုက်တာမှ ဒေါ်ကြီး ရယ် ... ပြောဖို့တောင်မလိုပါဘူး။ ရေ ဇန်ဝနေတာမို့ ပိုးစားမှာ မပူရဘူး။ တစ်ခါမိုးထားရင် ငါးနှစ်လောက်ကပြန် လို့တောင် လှည့်မကြည့်နဲ့၊ ဆွေးကို မဆွေးဘူး”

“တော်စမ်းပါဟယ် ... ဟုတ်မှ လည်း ပြောပါ”

“အပိုမပြောပါဘူး ဒေါ်ကြီးရယ်။ ဒေါ်ကြီးရဲ့အိမ်ကို ကျွန်တော့်ခနဲတွေ မိုးသာထားစမ်းပါ။ အဏုမြူဗုံး ပြုတ် ကျတာတောင် ပေါက်မသွားဘူး”

“အလိုလေ ... အပြောက တော့ ကောင်းမှကောင်း၊ မနှစ်ကသိပ် ကောင်း၊ တယ်လို့ပြောတဲ့ မင်းရဲခနဲ တွေလေ မိုးတောင်မှ မပိုးရသေးဘူး။ ပုံထူးတာ၊ နုလွန်းလို့ သိတ်တွေစား သွားတာ ခနဲတံတွေပဲကျန်တော့တယ်”
“ဟောဗျာ ...”

စိဒ္ဓါမာဏတောင် ပြုလုပ်မယ်

လှတောသူတစ်ယောက် ကျပ် ညပ်လွန်းလှသော ရတနာကိုစီးမိသဖြင့် အကြီးအကျယ် စိတ်ညစ်ရုံကို လက် ဖက်ရည်ကြမ်းဝိုင်း၌ ဖောက်သည်ချ နေ၏။

“ငါ့နယ်အေ ... သက်တမ်း တစ်လျှောက်လုံး သည်ရထားတစ် ခေါက်စီးမိပါမှ ငါးပါးကို မှောက်တော့ တာပါပဲအေ ...”

“ဘယ်လိုများ တွေ့ကြုံခဲ့ရလို့လဲ အရီးရဲ့ ... လုပ်စမ်းပါဦး”

“ဖြစ်ပုံများတော့ ပြောမပြောချင် ပေါင်အေ။ ရထားတစ်စင်းလုံးဆိုတာ အပ်ချစရာတောင် မရှိဘူး။ သေး ပေါက်ချင်တာတောင် ပေါက်လို့မရ။ မှောင်ခိုတွေကလည်း အိမ်သာကို အိမ် လုပ်ထားတာကလား။ သူတို့မှ နံနံစော်

www.burmeseclassic.com

စော်ကို မရွံ့မရှာတော်။ အချင်းချင်း ရန်ဖြစ်တာကလည်း ကုလားသိုက်ထဲ ကျားဝင်ကိုက်သလိုပဲ။ ခေါင်မိုးပေါ်မှာ ကလည်း တစ်အုပ်တစ်မကြီး။ ငါ့နယု ရထားပေါ်က ခုန်ချလို့များရရင် ခုန်ချ ပြီး ကုန်းကြောင်းတောင်ဆင်းလျှောက် ချင်စိတ် ပေါက်လာတယ်။ ဒုက္ခကြီးပုံ များ အဝီစိငရဲမှာ စိဉ္စမာဏငရဲခံရတာ ငါ့အဖြစ်ကိုများ တွေ့မြင်ရရင် ပြုံးများ ပြုံးမလားဘဲ”

ဪ... လှတောသူတို့များ နှိုင်းစရာရှားလို့။

အထင်တော် မသေးလိုက်ကြပါနဲ့

လှတောနှင့်ပတ်သက်၍ ကလေး တွေဆိုပြီး အထင်သေး၍ မဖြစ်ပါချေ။ လှတောရွာမှ လှတောဖခင်၊ လှ တောမိခင်တို့မှ ဆင်းသက်ပြီး လှ တောမြေမှာနေ လှတောရေကို သောက် ကြကုန်သော ကလေးများမှာလည်း လှတော၏ ဗီဇသွေးတွေက အပြည့် အဝ စိမ့်ဝင်နေလေသည်။ သူတို့တွေ ခေါ် ထင်မြင်ပြောဆိုသမျှသည် လူ ကြီးတွေထက် မကျော်လျှင်သာ ရှိ ကောင်းရှိမည်။ လူကြီးတွေနှင့် တန်း တူအဆင့်လောက်ပင် ရှိပါသည်။ လူ ကြီးတွေပြောဆိုနေကြသော လှတော လေလောက်ကိုတော့ ပျင်းတောင်ပျင်း သေးတယ်ဟုဆိုကာ ထကကြပါလိမ့် မည်။

တစ်နေ့သ၌ လှတောရွာ၌တည် ဆောက်ထားသော ဆေးပေးခန်းရှိရာ သို့ ဖြိုပြမှု လူကြီးများ ကြည့်ရှုရန် ရောက်ချလာရာ ရွာခံလူကြီးများက လိုက်လံပို့ဆောင်ပေးကြလေ၏။ ထို

အခါတွင် ကလေးမင်းများကလည်း ‘နေသာသပ လေညာက’ဟု မခံယူ ဘဲ ‘ငါတို့ရွာက ဆေးခန်းကိစ္စ ငါတို့နဲ့ လည်း ပတ်သက်သဟ’ဟူသော စိတ် ဓာတ်ဖြင့် ကလေးမင်းအချင်းချင်း လူကံတို့မနေရဘဲ လူကြီးတွေနှင့် မလှိုင်းမကမ်းနေ၍ မသိမသာ လိုက် ပါလာကြလေ၏။

ဆေးခန်းသို့ရောက်သော် တာ ဝန်ရှိလူကြီးတွေက ဆေးခန်းအား လိုက်လံကြည့်ရှုကြလေ၏။

ဤတွင် ကလေးမင်းများမှ တစ် စခန်းထကြလေပြီ။

“ဟလိုလေး ... လေး ... ဆေးခန်းသာဆိုတယ်၊ ဆေးရုံကြီးနဲ့ ဘာခြားလို့လဲ။ နာဠာဂီရိဆင်နဲ့ သူ့ ဘော်ဒါတွေ မူးယစ်သောက်စားပြီး ရှေ့ကျွမ်း၊ နောက်ကျွမ်း ထိုးလို့တောင် ရသဟေ့”

ဤသို့ ကလေးမင်းတစ်ယောက် က စတင်သည်ရှိသော် ကျန်တစ် ယောက်ကလည်း မနေပြီ။ လူကြီးတွေ နား အရောက်ကြားအောင် စကား ပေါက်ပေါက်ဖောက်ပါလေပြီ။

“အေးကွ ... ဒါပေမယ့် ဆေး ခန်းကသာ ကျယ်ချင်တိုင်းကျယ်နေ တာပါကွာ ... ဆေးဆိုလို့ လျက်ဆား တစ်ဖုံတောင် ရှိတာမဟုတ်ပါဘူး”

လူကြီးတွေ နားစွင့်ကြလေပြီ။ ကျန်သည် ကလေးမင်းတစ် ယောက်ကလည်း ခေသူမဟုတ် ကြောင်း စကားသက်သေပြပါလေပြီ။

“ဆေးအတွက်တော့ မပူပါနဲ့ ကွာ၊ သမားတော်ကြီးဖိဝကကို လက် ဖက်ရည်ဖိုးပေးပြီး ဆေးဖြစ်သွားတူး

ခိုင်းနေပါပြီ” လူကြီးတွေ ခေါင်းထောင်လာ ကြပြီ။

နောက်ကလေးမင်းတစ်ယောက် ကလည်း ‘ငါကွ’ ဟူသောမာန်ဖြင့်-

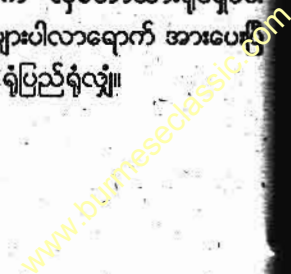
“ဒါတင်ဘာကဦးမှာလဲကွာ။ ဒီ ဆေးခန်းမှာ အမှုထမ်းမယ့် ဆရာဝန် တောင် ခုဆိုမှုကြိုကျောင်းကို တက် နေပြီကွ” ... တဲ့။

ဤတွင် လှတောရွာလူကြီးများ လည်း ဧည့်သည်တော်တို့အား မျက် နှာပူသည်အတွက် ကလေးမင်းတို့ အား မောင်းထုတ်လိုက်ရလေသတည်း။

မယားငယ်ကို လစာပေးတဲ့အတိုင်း

တစ်ခေတ်တစ်ခါက ပွဲလမ်း သဘင်များ၌ ဘေးပတ်ပတ်လည်တွင် ရိုင်ပတ်ကြီးများ ကာရံပြီး ပိတ်ကား ထောင်ရုပ်ရှင်ကို သက်သာသော ငွေ ကြေးနှုန်းထူးနှင့် ပြသလေ့ရှိသည်။

ယခုလည်း လှတောရွာနှင့် မနီး မဝေးရှိ ရွာဘုရားပွဲတွင် သုံးကားပေါင်း မိုးအလင်း ပိတ်ကားထောင်ရုပ်ရှင်ကို အထက်ပါအတိုင်းလာ၍ ပြသသည်။ ဇာတ်ကားတွေက လှတောသားများ အကြိုက်။ မင်းသားခင်မောင်ဇင်နှင့် ကြည်ကြည်ဌေးတို့ပါဝင်သည့် မဟော သမာ၊ ပြီးတော့ ပြည့်တော်ချစ် ဇာတ် ကြမ်းမင်းသားကြီး ရွှေဘ၏ဇာတ်ကား က နှစ်ကားတိတိ။ သျှောင်ကြီးမွေ မောင်မောင်ရွှေနှင့် ‘တောကဖိုးရွှပ်’ ဆို သည့် ဇာတ်ကား။ သည်တော့ ရွာခံ များသာမက လှတောသားရုပ်ရှင်ငါ သနာအိုးများပါလာရောက် အားပေးပြီ ဆိုတော့ ရုံပြည်ရုံလှူ။

သို့ရာတွင် အဆိုပါ ဇာတ်ကား
ထုပ်(ဖလင်)များမှာ ဘယ့်ကလောက်
ထောင် ဖန်တစ်ရာတေအောင် ပြခဲ့
လေသည်မသိ။ ငါးမိနစ်လောက်ပြရ
သေး... ထောက်ဆို ဖလင်က ပြတ်
သွားသည်။ ပြန်ဆက်တာက ဆယ်
မိနစ်လောက် ကြာသည်။

ဖလင်ပြတ်သည့်အခါ မီးကိုပြန်
ဖွင့်ထား ဖလင်ဆက်ရသည်။ ဆက်ပြီး
ပြန်တော့မှ တစ်ရုံလုံး မီးပြန်မှိတ်ကာ
ပြန်ပြရသည်။ ထိုသို့ ခဏခဏ ပြတ်
တိုက်၊ ဆက်လိုက် လုပ်နေလေရာ
ထူးတောသားတစ်ဦးမှာ သည်းမခံနိုင်
တော့။ ထို့ကြောင့် -

“ဟမလေးလေး ... ရွှေဘ
ထားကြည့်ချင်လို့လာခဲ့ပဲ ရုပ်ရှင်ရယ်၊
ခဏတာက နည်းနည်းပြလိုက်၊ ပြတ်
သွားလိုက်၊ ပြန်ဆက်ပြီး နည်းနည်း
ထောင်ပြန်ပြလိုက်နဲ့ မယားငယ်ကို လစာ
ပေးတဲ့ အတိုင်းပါပဲလား။

ဟူ၍ အော်ဟစ် ညည်းတွား
တိုက်လေ၏။

ကျွမ်းမယားသာ ဆိုပါလျှင်

လှတောသားတစ်ယောက်သည်
ခွေခွေကြေးစလေး ပိုလျှံသဖြင့် နွားမ
ထိတ်ကလေးတစ်ကောင်အား သင့်
ဆင့်သောဈေးဖြင့် ဝယ်ကာ နွားခြံ
ချွန်၍ သီးသန့်ထားဖွေးမြူလေ၏။

နွားမပေါက်ကလေးက ထိပ်
မှတ်အဖြူ တစ်ကိုယ်လုံး အမွှေးနီနီ
ဖြူဖြူ ကြည့်ရှု၍ကောင်းလှသည်။ ထို့
ကြောင့်လည်း ဖြတ်သွားဖြတ်လာများ
အ နွားမပေါက်ကလေးကို မြင်လျှင်
အရောက်ပွတ်သပ်ကာ ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်

လေ၏။ နွားမကလေးကား အယု
အယကို နှစ်သက်သည်ထင်။ မည်သူ
ပဲ ပွတ်သပ်ပွတ်သပ် မျက်လုံးကလေး
မှေးစင်းကာ ငြိမ့်သက်နေလေ့ရှိစမြဲ။

“တော့ကွဲ ... ချောလိုက်တဲ့
နွားမကလေးကွား။ မျက်လုံးကလေး
တွေဆိုရင် အနောဝတတ် ရေအိုင်
အတိုင်းပဲ။ ကြည့်လို့နေလိုက်တာ”

ဟူ၍ ခရီးသွားဟန်လွှဲ ချီးမွမ်းသူ
ရှိသလို ရေခွေးကြမ်းသောက်ရင်း
လည်း -

“ဟာ ... ကိုရင့်နွားမကလေး
လှချက်ကတော့ဗျာ ... နွားလား
ဥဿဖတို့နဲ့မှ လိုက်ဖက်မယ့်အလှ”

ဟုပြောဆိုရင်း ပွတ်သပ်ပေးပြန်
၏။ နွားမကလေးလည်း မှိန်းနေ၏။
ဤတွင် နွားရှင်လည်း မနေသာ
တော့။

“ဟလိုလေး ... နွားမဖြစ်လို့
မျှေကွား၊ ကျွမ်းမယားသာဆိုရင် အပြော
ကောင်း၊ အယုယကောင်းတဲ့ လင်
ငယ်နောက် လိုက်သွားတာကြာပြီ”

ဟူ၍ ဟောဟောခိုင်းခိုင်းကြီး
ပြောချလိုက်လေသတည်း။

ဖာဖိုကြီးလိုပါပဲလား

လှတောရွာသား ဝက်ကုန်သည်
ဦးခွန်းထစ်တစ်ယောက် သူ့တူ
မောင်ပိန်နှင့်အတူ မန္တလေးဘုရားဖူး
ထွက်ခဲ့၏။ မန္တလေး၌ ရွာခံ ဦးပွင်း
တစ်ပါး၏ ကျောင်း၌ တည်းခိုခဲ့၏။
နှစ်ပတ်ခန့်ထိတည်းခိုပြီး ပြန်မည်ပြု
သော် ခင်မင်မှုသံယောဇဉ်ကြောင့်
ဦးပွင်းခဗျာ ပုထုဇဉ်ရဟန်းပီပီ မျက်
နှာမကောင်းတော့။

ဤတွင် ဦးခွန်းထစ်ခဗျာမှာ
လည်း မျက်နှာကြီးနီရဲလာပြီး ရှိုက်သံ
တသဲ့သဲ့ဖြင့် ဝက်ကြီးအိသလိုမျိုး ငိုပါ
လေတော့၏။ ထိုမြင်ကွင်းကို ကြည့်၍
စိတ်မသက်မသာဖြစ်ရသူမှာ သူ့တူ
တော်မောင် မောင်ပိန်ပင် ဖြစ်ချေ၏။

“ဦးလေးရာ ... ငိုမှဖြင့်လည်း
မြောင်ဖွင့်ပြီး ငိုချလိုက်ပါလား။ ခုတော့
ဦးလေးဟာက ဗိုက်ကြီးက ပြားချပ်
သွားလိုက်၊ ပြီးတော့ ဖောင်းကားလာ
လိုက်နဲ့ ဦးလေးကိုကြည့်ရတာ ပန်းထိမ်
ဆိုင်က ဖားဖိုကြီးအတိုင်း ... ပိန်
လိုက်ဖားလိုက်နဲ့ မြင်ရသူ စိတ်မသက်
သာတော့ဘူးဗျာ”

ထိုစကားကိုကြားရတော့ ဦးပွင်း
ခဗျာလည်း မျက်နှာညိုနေရာမှာ ပြန်
လည် ကြည့်ရှုင်သွားလေသတည်း။

လူရိုင်းတွေကို ခေါ်သွားချစ်တယ်

လှတောသားတစ်ယောက် ရန်
ကုန်သိုရောက်ခိုက် မိတ်ဆွေရန်ကုန်
သားက သမ္မတရုံ၌တင်နေသော လူ
ရိုင်းဇာတ်ကားကို ပြသရန် ခေါ်သွား
လေ၏။

ရုပ်ရှင်ရုံသို့ရောက်သော် ဦးစွာ
ရုံ တင်ပို့စတာကြီးကို ငေးမောကြည့်ရှု
ကြလေ၏။ ရန်ကုန်သားက -

“တော်တော်ကြမ်းတဲ့ကားဗျ။
ရုံတင်တာနဲ့ကြုံလို့ ကြည့်ခွင့်ရတာ။
သည် ကားထဲမှာ သွေးသံ ရဲရဲနဲ့
အသတ်အဖြတ်တွေက တင်းကြမ်းပဲ။
မြားပစ်တာ၊ လှံပစ်တာများ တကယ်
ကို လက်ဖြောင့်တာ”

ဟူ၍ ဇာတ်ကားကောင်း
ကြောင်း ချီးမွမ်းခန်းဖွင့်၏။

ဤတွင် လှတောသားလည်း -
“အလိုလေး...လေး။ အဲသည်
ထဲက လူရှင်းတွေ ကျုပ်တို့ဆီခေါ်လို
ရရင် ခေါ်သွားချင်သဗျာ။ ဟိုရောက်
တာနဲ့ သူတို့ကို အမဲလိုက်ခိုင်းရင်
ကျုပ်တို့လှတောတစ်ရွာလုံး ဟင်းစား
ဘယ်တော့မှ မပြတ်တော့ဘူး”
ဟု ဆိုလိုက်လေသတည်း။

ဒေဝဒတ်ရဲ့ ငယ်ထိပ်

လှတောတစ်ရွာလုံးသည် တောင်
ယာစပါးစိုက်ခြင်း၊ မွေးမြူခြင်း၊
ဥယျာဉ်ခြံမြေစိုက်ပျိုးခြင်း၊ ကုန်ရောင်း
ကုန်ဝယ်ပြုခြင်းတို့ဖြင့် ဝမ်းစာရှာဖွေ
ကြသကဲ့သို့ အချို့သောမိန်းမတို့မှာ
လည်း ကိုယ့်အုပ်စုနှင့် ကိုယ်အဖွဲ့များ
ဖွဲ့လျက် ဝက်မြေဥတူး ထွက်လေ့ရှိ
ကြ၏။

ဝက်မြေဥကို နေပူပူအောက်
မြေကြီးခဲအမာကြီးများအား သံတူရွင်း
နှင့်လှန်ပြီး တူးယူရခြင်းဖြစ်ပေသည်။
ဝက်မြေဥများ မြေစာဥနှင့်မတူပေ။
မုန်ညှင်းဥနှင့်မူ ပုံသဏ္ဍာန်ချင်း တူပေ
သည်။ ဝက်မြေဥကို တူးရသည်က
ထူကယ်တမ်းကျတော့ လွယ်ကူသော
အလုပ်မဟုတ်။

တူးသူတွေအဖို့ နေပူရှိန်အောက်
၌ ကိုယ်ကာယအားအင်ကို လွန်စွာ
စိုက်ထုတ်ရသည်မို့ ချွေးတို့ တဒီးဒီး
ကျရသည်။

သို့သော် စိတ်ပျက်သွားသည်
မရှိပေ။

ဝက်မြေဥတူး တူးရင်းမှာပင်
ရောက်တတ်ရာရာ ပါးစစ်ထဲတွေ့ရာ
သီချင်းတွေကို အော်ကြီးဟစ်ကျယ်သီ

ဆိုကြသည်။ တစ်ယောက်အတင်းကို
တစ်ယောက်ချ၍ ရယ်လားမောလား
တဟားဟား ဖြစ်နေကြသည်။ သူ
စရိုက်၊ သူ့ဘာသာ၊ သူ့လေ့နှင့် သူ
တော့ ဟုတ်နေသားပါပဲလား။

ထိုသို့ မနက်ခင်းမှာ တောင်း
ပလုံး၊ သံတူရွင်းနှင့်တကွ ထမင်းထုပ်၊
ရေတူးတို့ကိုဆောင်လျက် အိမ်မှထွက်၊
ညနေနေ့ဝင်ခါနီးမှပင် အလုပ်သိမ်း
ကြရတော့သည်။ သူ့ဘယ်လောက်ရ
သည်၊ ကိုယ်ဘယ်လောက်ရသည်ကို
မေးမြန်း စပ်စုကြသည်။

“ဟဲ့ ... အေးကြည်မ၊ နင်
ဘယ်လောက်ရသလဲ”

ကာလသမီးခေါင်း ခင်နှင်းက
မေးတော့ အေးကြည်မက -

“ဆယ်ပြည်သာသာတော့ ရလိမ့်
မယ်ထင်တာပဲ အစ်မခင်နှင်းရယ်”

ဟုဖြေသည်။ သူမကို မေးတော့
“ထင်သလောက်မရပါဘူး အစ်မ
ရယ်။ မသကာရှိလှ သုံးလေးပြည်ပေါ့”

ဟုဖြေ၏။

“ဟဲ့ ... နက်နက်တူးပြီး နှိုက်
ရတယ်ဟဲ့၊ ဒါမှ ရမှာပေါ့။ ဂေန္တီ...
ညည်းအပေါ်ယံတိမ်တိမ်ကလေးပဲ ရှုပ်
တူးလို့ အရနည်းတာ”

ဤတွင် ဘုမလည်း-

“အလိုလေး...လေး အစ်မ
ရယ်၊ နက်နက်တူးရမှန်းသိလို့ နက်
နက်တူးပြီးမှ နှိုက်တာပါတော်။ ဘယ်
လောက်တော့ နက်အောင်တူးသလဲ
ဆိုတော့ တူရွင်းထိပ်ဖျားက အဝီစိ
တောင်ရောက်သွားတယ်။ ကျွန်မလည်း
ကုန်းပြီးနှိုက်လိုက်တာ အလိုလေးတော်
... ဒေဝဒတ်ငယ်ထိပ်ကိုတောင် သွား
ဝမ်းမိပါသေးရဲ့”

ဟူ၍ ပြောချလိုက်ရာ လှတောသူ
မအုပ်စု တစ်အုပ်စုလုံး ဝါးခနဲပွဲကျသွား
ပါလေတော့သတည်း။

အဝတ်ပတ်ထားတဲ့ အာပြဲခြောက်

လှတောသူတစ်သိုက် ရန်ကုန်
မြို့ ကုန်တိုက်ကြီးကို ဝင်ရောက်လေ့
လာကြည့်ရှုစဉ် ... ကြုံတုန်းကြုံခြိုက်
မော်ဒယ် ရှိုးပွဲနှင့်ကြည့်မြင် ဗဟုသုတ
အလို့ငှာ ငေးမောကြည့်ရှုနေမိကြ
လေ၏။

အတန်ကြာကြည့်ရှုပြီး ကုန်
တိုက်မှပြန်အထွက်တွင် တစ်ယောက်
တစ်ပေါက် ဝေဖန်ပြောဆိုနေကြ
လေ၏။

“အမယ်လေး...လေး။ မော်
ဒယ်ရှိုးဆိုလို့ ဘာများလဲဆိုပြီး အထူး
အဆန်းအနေနဲ့ ကြည့်မိပါသတော်။ ငါ
တို့ လှတောက နှိုင်းသမီး မိကြွက်
ကုမု အပုံကြီးသာပါသေး”

“ဟုတ်ပါရဲ့ ... မော်ဒယ်
လျှောက်တဲ့သူတွေများ ဘယ်လောက်
တောင် အစာရေစာတွေ ငတ်ပြတ်နေ
ရှာလဲ မသိပါဘူး။ ငါ့မျက်စိထဲမှာတော့
အာပြဲခြောက်တွေကို အဝတ်တွေပတ်
ထားသလိုပဲ”

နံဘေးရှိ လူများ ထိုစကားကို
ကြားရလေသော် ပြုံးစေ့စေ့ဖြစ်ကုန်ကြ
လေ၏။

ဦးကောင်းထူး

ရည်ရွယ်သည့်မှာ

ဒေါ်ဓမ္မစာဂီ(သမီးပဂျီအောင်စိုး)

ဗုဒ္ဓဘာသာ ဖြန့်ပျံ့ပေးတို့သည် အလှူပေးခြင်းကို အထက်မြတ်နိုးတတ်ကြပြီ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကို အမြဲပြုလုပ်ကြသော အလှူရစေက် လက်နှင့်မကွာ လှူဒါန်းနေကြသော လှူပေးသူများဖြစ်ပါသည်။ ဗုဒ္ဓဘာသာကိုကွယ်သော တိုင်းသားလှူပေးသူများကလည်း အလှူအတန်းဝါသနာပါတတ်ကြပါသည်။ တိုင်းရင်းသား လှူပေးစုတစ်စုဖြစ်သော ရှမ်းတိုင်းသားများတွင် စကားပုံပင်ရှိပါသေးသည်။ “တစ်ဖုရလို့ ဝါလှူ တိုင်းရင်းတောင်သူ လှူနိုင်ရိုးလား” ဟူ၍ ဖြစ်ပါသည်။ လှူပေးသူများတွင် နည်း၍မလှူချင်း များ၍မလှူနိုင်သေးဟု မြင်ရသောအခါ လှူဒါန်းနိုင်သရွေ့ လှူဒါန်းရမှာဖြစ်ပါသည်။ သို့သော်လည်း နောင်ဘဝအတွက် အထုပ်ထုပ်နေကြခြင်းပင်ဖြစ်ပါသည်။

“ညောင်ပင်ကြီးလောက် လှူသော်လည်း ညောင်စေ့အထက်သာ ရတတ်ပြီ၊ ညောင်စေ့လောက်လှူသော်လည်း ညောင်ပင်ကြီးလောက် ရတတ်သည်” ဟူသော စကားပုံအရ နတ်ထီးမထားတတ်လျှင် ငွေကြေးအမြောက်အများ အကုန်၍ လှူသော်လည်း အကျိုးပေးနည်းတတ်ပါသည်။ စိတ်ထားမရှိလျှင် မိမိတတ်နိုင်သမျှ အလှူလှူခြင်းကြောင့် အကျိုးမရဘဲ ခံစားရတတ်သော ဘုရားဟောတရားတော်များကို ချစ်သည်မဟုတ်ပါလား။ အဓိကမှာ စိတ်ထားကောင်းခြင်း ဖြစ်ပါသည်။

အလှူလှူရာတွင် မည်သို့သော အလှူမျိုးကိုလှူလျှင် စိတ်ထားကောင်းကောင်းဖြင့် လှူဒါန်းကြသော အလှူရှင်များအား အကျိုးပေးကောင်းစွာ ရရှိတတ်ကြရာ အလှူအမျိုးမျိုးမှာ အလှူပေးခြင်း အောက်ပါအတိုင်း ရှိပါသည်။

- ၁။ အစားအသောက် ပေးလှူခြင်းအလှူ။
- ၂။ မော်တော်ယဉ်အလှူ။ နေရာထိုင်ခင်းပေးခြင်းအလှူ။ ထီး၊ ဖိနပ်၊ ကားခ၊ ရထားခ၊ သင်္ဘောခ။

- ၃။ လေယာဉ်ပျံ၊ စသည်များ ပေးလှူခြင်းအလှူ။
- ၄။ အဝတ်အထည်လှူခြင်းအလှူ။
- ၅။ အလင်းအလှူပေးခြင်းအလှူ။
- ၆။ ဇရပ်၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ တန်ဆောင်း၊ ဆောက်လုပ်လှူဒါန်းခြင်းအလှူ။
- ၇။ တရားအလှူ လှူဒါန်းခြင်းအလှူ စသည်တို့ ဖြစ်ပါသည်။

ဤအလှူများကို လှူဒါန်း၍ အကျိုးသက်ရောက်မှုများမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်ပါသည်။

- ၁။ အစားအသောက်ပေးလှူသူသည် ခွန်အားကို လှူရာရောက်ပါသည်။ ထို့ကြောင့် မိမိမှာ ခွန်အားဗလကြီးမားတတ်ပါသည်။

- ၂။ အဝတ်အထည်ကို လှူသူသည် ရုပ်ရည်အဆင်းကို လှူရာရောက်သောကြောင့် မိမိမှာ ရုပ်ရည်ချောမောလှပပါမည်။

- ၃။ မော်တော်ယာဉ်ကို ဆရာတော်ကြီးများအား ချမ်းသာကြွယ်ဝသူများက လှူဒါန်းကြခြင်း၊ ရဟန်းသံဃာများအား ထီး၊ ဖိနပ် လှူဒါန်းကြခြင်း၊ မော်တော်ကားစီးသွားသောအခါ နေရာမှထ၍ ရဟန်း၊ သီလရှင်၊ သက်ကြီးရွယ်အိုများအား ထိုင်ခိုင်းခြင်း၊ မော်တော်ကားခ၊ ဖိရထားခ၊ သင်္ဘောခ၊ လေယာဉ်ပျံခ လှူဒါန်းခြင်းများသည် ချမ်းသာသူခံကို လှူရာရောက်၍ မိမိမှာလည်း ချမ်းသာသူခံဖြင့် ပြည့်စုံတတ်ပါသည်။

- ၄။ အလင်းရောင်လှူသူသည် ဝေတီတော်အား လှုပ်စစ်မီးထွန်းရန် ငွေလှူဒါန်းခြင်း၊ ဒီဗီ၊ ဖယောင်းတိုင် လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်းတို့ကြောင့် မျက်စိကိုလှူရာရောက်၍ မိမိမှာလည်း မျက်စိနစ်ကွင်း အလင်းဓာတ်များကို ကြည့်လင်စွာ ခံစားရတတ်ပါသည်။

- ၅။ ဇရပ်၊ သိမ်၊ ကျောင်း၊ တန်ဆောင်း၊ ဆောက်လုပ်

လှူဒါန်းသောသူသည် အလုံးစုံကို လှူဒါန်းရာရောက်သောကြောင့် မိမိမှာ နေရာထိုင်ခင်း ကောင်းမွန်စွာဖြင့် နေထိုင်ရတတ်ပါသည်။

၆။ တရားအလှူလှူဒါန်းသူသည် အမြတ်ဆုံးဖြစ်သည်ဟု ဆိုထားသောကြောင့် တရားဓမ္မအားထုတ်ရာနေရာ၊ အဆောက်အအုံလှူဒါန်းကြသော ပုဂ္ဂိုလ်များသည် တရားအလှူရော၊ ကျောင်းအလှူပါ နှစ်မျိုးစလုံး လှူဒါန်းရာရောက်သဖြင့် အကောင်းဆုံး အမြတ်ဆုံးဟူ၍ ယုံကြည်သဒ္ဓါပွားများကာ လှူဒါန်းနိုင်ကြလျှင် နောင်ဘဝအတွက် စိတ်အေးချမ်းသာစရာများ ရရှိနိုင်ကြပါသည်။

မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်ဘုရားကြီးက ကျောင်းကျရကဏ္ဍိ ရှစ်မျိုးဟု ကဗျာလင်္ကာစပ်၍ အောက်ပါအတိုင်း ရေးသားထားပါသည်။

ကျောင်းလှူရကျိုး ရှစ်မျိုး

ရွှေဘုံပေါ်ပေါက်၊ ထိတ်ကြောက်လန့်ကင်း၊ ဘေးရန်ရှင်း၏ ကြောက်ခြင်းယက္ခ၊ ပါမမက်၊ ဘဝဆက်သီ၊ မြဲသတိသည်၊ ရရှိကျောင်းလှူ အကျိုးရှစ်မျိုးတည်း။

မဟာဝိသုဒ္ဓါရုံဆရာတော်

အဓိပ္ပာယ်မှာ မိမိ ယခုဘဝမှ ကွယ်လွန်ခဲ့သည်ရှိသော် စိတ်စေတနာသုံးတန်ဖြင့် အလှူပေးရာတွင် ဖြူစင်စွာ လှူဒါန်းခဲ့လျှင် လှူပြည်၊ နတ်ပြည်တို့၌သာ ကျင်လည်ရပြီး ရွှေအုံရွှေနန်းဖြင့် နတ်ပြည်တွင် နေထိုင်ရတတ်ပါသည်။ လှူပြည်တွင်လည်း စိတ်က တောင့်တသည်အတိုင်း အဆောက်အအုံကို ရတတ်ပါသည်။ ဖြစ်ရာဘဝတွင် ကြက်သီးထမ၊ တုန်လှုပ်ချောက်ချားမှု၊ ကြောက်လန့်မှုများ ကင်းရှင်းပါမည်။ ဘေးအပေါင်း ရန်အပေါင်းမှလည်း ကင်းဝေးထွက်ပါသည်။

သာရဲတိရစ္ဆာန်၊ ဖုတ်၊ ပြိတ္တာ၊ အဆိပ်ပြင်းသော သတ္တဝါ၊ ဘီလူး၊ ကုမ္ဘာနိယက္ခတ် စသော ဖန်ဆင်းတတ်သော ရန်သူတို့ ဘေးမှလည်း ကင်းဝေးလွတ်မြောက်တတ်ပါသည်။ အိပ်မက်ဆိုးများလည်း မမက်တတ်ပါ။ သတိမမေ့မလျော့တော့ဘဲ သတိကောင်းတတ်ပါသည်။ ရူးသွပ်မှု မရှိတတ်ပါ။ အရဟတ္တဖိုလ်ကို ရရှိနိုင်သည်ဟု ဆိုထားပါသည်။

နေရာအနှံ့အပြား လှည့်လည်၍ ပစ္စည်းလေးပါး လှူဒါန်းနေကြသော အလှူရှင်များကို ဆရာလေး တွေ့ရှိခဲ့ရ၍ ရှင်များအား သန်လျင်မြို့ သောက်တော်ကွင်ရပ်ကွက်

နံ့သာကုန်း(၃)လမ်းတွင် တည်ရှိသော “ရွှေနံ့သာ ပရိယတ္တိ ဖိုကုတ်ဓမ္မရိပ်သာကျောင်း” တွင် တရားဝင် တရားအားထုတ်လျက်ရှိသော ယောဂီဦးရေ များပြားသော အခါကာလတွင် နေထိုင်ရန် နေရာအခက်အခဲ ရှိပါသောကြောင့် ရွှေနံ့သာဆရာတော် နေထိုင်သီတင်းသုံးရန်ကျောင်းနှင့် သံဃာတော်များ ယောကျ်ားယောဂီများနေထိုင်ရန် အဆောက်အအုံကို တိုးချဲ့ဆောက်လုပ်ရန်အတွက် အောက်ပါအတိုင်း လှူဒါန်းနိုင်ကြကြောင်းကို သိရှိစေရန် ရေးသားဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။

- အသစ်ဆောက်လုပ်မည့် ကျောင်းဆောင်ပုံစံနှင့် လှူဒါန်းနိုင်သော ငွေကြေးပမာဏများကို ရေးသားဖော်ပြအပ်ပါသည်။ အဆောက်အအုံအတိုင်းအတာမှာ ၁၀ ပေပတ်လည် အခန်း ၂၀ = ၁၀ ပေ x ၂၀ = ၂၀၀ ပေပတ်လည်၊ လှူဒါန်းနိုင်သော ငွေကြေးပမာဏမှာ နည်းများမဆို တစ်ဦးတည်းသော်လည်းကောင်း၊ စုပေါင်း၍သော်လည်းကောင်း လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

- (၁) ဘေးအုတ်နံရံအကာ ၁၀ ပေ အခန်းတစ်ခန်းလျှင် ၅ သိန်းကျပ်ဖြင့် အခန်း ၂၀ စာ၊ (၂) ကြမ်းခင်း ၁၀ ပေပတ်လည်တစ်ခန်းလျှင် ၃ သိန်းကျပ်ဖြင့် ၁၂ ခန်းစာ၊ (၃) အစိုး တစ်ခန်းလျှင် ၁၀ သိန်းကျပ် ဖြစ်ပါသည်။

ရွှေနံ့သာဆရာတော် ဘဒ္ဒန္တဘုရားတော်သည် (အဂ္ဂမဟာကမ္မတ္တာနစရိယ)ဘွဲ့ကို ရရှိထားကာ ပြည်တွင်ပြည်ပ သာသနာပြု နယ်လှည့်ဓမ္မကထိက ဆရာတော်တစ်ပါးဖြစ်ပြီး ဤရွှေနံ့သာဓမ္မရိပ်သာ တရားစခန်းကို လွန်ခဲ့သော ၂၄ နှစ်၊ ၁၃၅၄ ခုနှစ်မှစ၍ ဖွင့်လှစ်ခဲ့ပြီး ယောဂီများ တရားအားထုတ်နိုင်ခဲ့ပါသည်။ ဤရိပ်သာသို့ သန်လျင်မှ ဓမ္မဗိတ်ဆွေများသာမက ရန်ကုန်မှပင် လာရောက်တရားအားထုတ်ကြပါသည်။ ရန်ကုန်မှ ဒကာ၊ ဒကာမများ၏ ကိုးကွယ်မှုကိုလည်း ရရှိခဲ့ပါသည်။

ထို့ကြောင့် စာရေးသူ ရည်ရွယ်သည်မှာ ရပ်ဝေးရပ်နီးမှ ဓမ္မဗိတ်ဆွေများ လာရောက်၍ တရားဝင် တရားအားထုတ်ကြရန်၊ အလှူရှေ့စက် လက်နှင့်မကွာ လှူဒါန်းလိုကြသော အလှူရှင်များကိုလည်း ကျောင်းဒကာ၊ ဒကာမများဖြစ်စေရန် ဆန္ဒဖြင့် ရေးသားလိုက်ပါသည်။

ဒေါ်စုစု(သိမ်းတို့အားအိုး)

www.burmeseclassic.com

ဘေးတိုင်း သက်ရှည် ကျန်းမာ ရောဂါကင်းမို့ **ကေသီပန်** ဆေးစွမ်းကောင်းများကို သုံးကြစို့

ကေသီပန်
တိုင်းရင်းသေးပါး
ထုတ်လုပ်ရေး

ကေသီပန် ပြတ်ချာ အဆီကျဆေး

တိုင်းရင်းသေးပါးထုတ်လုပ်ရေး
TMR-008397

ပတ်ချာ
ပိန်ဆေး
ဖျတ်ပါ

အလွန်သူများအတွက် ဆူပြိုးနေသော
ကိုယ်ခန္ဓာကို တစ်လအတွင်း သိသာစွာ
ကျစ်လျစ်ပေါ့ပါး သွက်လက်စေပါသည်။

ကေသီပန်တိုင်းရင်းဆေးစွမ်းကောင်းများ

- ကေသီပန် သွေးပုပ်ချဆေး
- ကေသီပန် ဝမ်းပျော့အကြောပြေဆေး
- ကေသီပန် ဆေးပရုတ်ဆီ
- ပြတ်ချာ အဆီကျဆေး
- မှေးသုခ ခေါင်းကြည် အာရုံကြော အားတိုးဆေး
- ရွှေသွေး သူငယ်နာရင်လူးဆေး
- လွန်လင်စီး အကိုက်အခဲပျောက်လိမ်းဆေး

ပြတ်ချမ်းသာဆေးတိုက်

ဝိတာကြီး

ဝိတာကြီး
ဝိတာကြီး
ဝိတာကြီး

ဝိတာကြီး

ဝိညာဉ်လိပ်ဖြာ စေဒနာသည်

မိတာမြဦး

တစ်နေ့ည သန်းခေါင်ကျော်ခန့် တွင် အိမ်ရှေ့ညောင်ခန်းရှိ တယ်လီဖုန်း မြည်လာသည်။

“ကလင် ဂရင် ကလင် ဂရင်”

ကျွန်ုပ် စကားပြောခွက်ကိုကောက် တိုင်လိုက်သည်။

“ဟဲလို”

“ဆရာ ကျွန်တော် ထောင်မှူး ဆန်းထွန်းပါ။ တာဝန်မှူးပါ”

“အေး...ပြော ကိုဆန်းထွန်း၊ ဘာဖြစ်လဲ”

“ကျွန်တော် ဖောဖောက ထောင်ထဲ တစ်ပတ်ပတ်ပြီး ညကင်းတွေစစ်ပြီး ပြန်လာတော့ အမျိုးသမီးဆောင်ထဲက ကြောက်လန့်တကြားအော်လိုက်သံ ကြားလိုက်ရတယ်။ ဒါနဲ့ ညတာဝန်ကျတဲ့ တပ်ကြပ်ခေါ်ပြီးကို လှမ်းမေးကြည့်တော့ အကျဉ်းသူမဖြူပြ အော်တာတဲ့ဆရာ”

“ဘာလို့ အော်တာတဲ့လဲ”

“သရဲတွေလို့တဲ့ဆရာ”

“ဘာ...သရဲတွေတယ် ဟုတ်လား”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ”

“အင်း...ခင်ဗျားတို့ထောင်က ကျုပ်ပြောင်းလာတာဖြင့် နှစ်ပတ်တောင် မပြည့်သေးဘူး။ မဟုတ်တာနဲ့စပြီထင်တယ်။ နေပါဦး အဲဒီအကျဉ်းသူ ဘယ် နားမှာ ဘယ်လိုတွေတာတဲ့လဲ”

“အဲဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း သေချာမသိရသေးဘူး။ ဒေါ်ပြုံးပြော သလောက်နဲ့ ဆရာဆီ သတင်းပို့လိုက်တာပါ။ ဒါဆို ကျွန်တော် တာဝန်ကြပ်ခေါ်ပြီး အမျိုးသမီးဆောင်ထဲ ပင်စစ်လိုက်ရမလားဆရာ”

“နေဦး ကျုပ် အခုလာခဲ့မယ်”

အကျဉ်းထောင်တွင် ထောင်ပိတ်ပြီးနောက် ညအကာလအချိန်တွင် တံခါးဖွင့်ဝင်ရာ၌ အလွန်သတိထားရသည်။ အကွက်ချောင်းနေသော အကျဉ်းသားများရှိပါက တံခါးဖွင့်စဉ် အပြင်သို့ ရုတ်တရက် တွန်းထိုးထွက်ပြေးသွားနိုင်သည်။ အထူးသဖြင့် ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်ဖြစ်သော အမျိုးသမီးဆောင်ထဲ ညဘက်ဝင်ရောက်ရလျှင် အထူးသတိထားရသည်။ ညအခါအချိန်ဖြစ်၍ မလိုလားအပ်သော ကိစ္စများ ဖြစ်ပေါ်လာနိုင်သည် မဟုတ်ပါလား။

“ကဲ...ဒေါ်ပြုံး မဖြူပြာကို ခေါ်လာခဲ့ပါ”

ကျွန်ုပ် အမျိုးသမီးဆောင် ရုံးခန်းတွင်း ရောက်လာပြီးနောက် တပ်ကြပ်ခေါ်ပြီးအား အကျဉ်းသူ မဖြူပြာဆိုသူကို ခေါ်ခိုင်းလိုက်သည့် မဖြူပြာအသက်နှစ်ဆယ်ခန့်ရှိ နဖူးကျဉ်းကျဉ်း နှာတံစင်းစင်းနှင့် ကုပ်ဝဲဆံပင်ကို ပခုံးနှစ်ဖက်ပေါ် လွှားတင်ထားသော မဖြူ

ပြာဆိုသူ ရောက်လာ၏။

“သမီးက ဘာမှဖြစ်လာတာလဲ ကွယ့်”

“မှူးယစ်ဆေးဝါး သုံးစွဲမှုပါရှင်”

“ထောင် ဘယ်လောက်ကျလဲ”

“ငါးနှစ်ပါ”

“ထောင်ရောက်တာ ဘယ်လောက်ကြာပြီလဲ”

“တစ်နှစ်လောက် ရှိပါပြီဆရာ”

“အမှုက ဘယ်မှာဖြစ်တာလဲ”

“ပဲခူးမှာပါ”

“အဖြူပေါ်နော်”

“ဟုတ်ကဲ့ပါ ဆရာ”

“သုံးစွဲတယ်ဆိုတာ ဘယ်လိုသုံးတာလဲ။ စီးကရက်ထဲထည့်ပြီး ရှူတာလား။ ဖစ်ဂျိုင်းသေးလား”

“တစ်ခါတစ်ရံ ဖစ်ဂျိုင်းပါတယ်”

“အမှုတွဲ ဘယ်နယောဇ်လဲ”

“လေးယောက်ပါဆရာ”

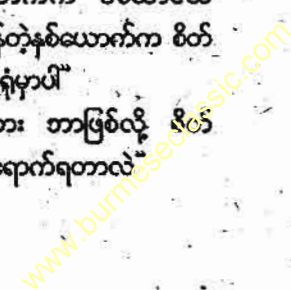
“မိန်းကလေး ဘယ်နယောက်ပါလဲ”

“ကျွန်မ တစ်ယောက်တည်းပါ”

“ကျွန်တို့ သုံးယောက်ကကော”

“တစ်ယောက်က ဒီထောင်ထဲမှာရှိတယ်။ ကျန်တဲ့နှစ်ယောက်က စိတ်ရောဂါက ဆေးရုံမှာပါ”

“ဟုတ်လား ဘာဖြစ်လို့ ဒီစိတ်ရောဂါဆေးရုံ ရောက်ရတာလဲ”

“ကျွန်မတို့လေးယောက် မနှစ်က ပဲခူးခိုင်းကနိုင်းက အိမ်တစ်အိမ်မှာ ဆေး သုံးနေတုန်း အဖမ်းခံလိုက်ရတယ်။ တရားရုံးမှာ အမှုရင်ဆိုင်လို သုံးလကျော် လောက်အကြာမှာ ကျွန်မတို့ထဲက ကိုထူးဆိုသူ စိတ်ကယောင်ချောက်ချား ဖြစ်လာတယ်။ သူ့မျက်စိထဲမှာ သရဲဖြူ ဖြူကြီးတစ်ကောင် သူ့နောက်က တကောက်ကောက် လိုက်နေတယ်တဲ့။ ညအိပ်နေတုန်း သရဲရောက်လာရင် အိပ် ရာက လန့်နိုးတယ်တဲ့။ တရားရုံးမှာ လည်း သူ့ရေနေကမေးရင် အမှုနဲ့မဆိုင် တာတွေ အဓိပ္ပာယ်မရှိတာတွေလျှောက် ပြောတယ်။ တစ်ခါတလေ သီချင်း ထအော်ဆိုတယ်။ ကြာတော့ တရား သူကြီးက ဆရာဝန်နဲ့ခေါ်ပြပြီး စိတ် ရောဂါဆေးရုံကို ပို့လိုက်တာပါဆရာ”

“ဟုတ်လား။ ဒါနဲ့ နောက်တစ် ယောက်ကကော ဘယ်လိုဖြစ်တာလဲ ကွယ်”

“သူကတော့ ကိုထူးလောက်မဆိုး ပေမယ့် ဘာမှ မည်မည်ရရမပြေနိုင်ဘဲ ကြောင်တိကြောင်တောင် ဖြစ်နေတာနဲ့ တရားသူကြီးက အဲဒီဆေးရုံ ပို့လိုက် တာပါ”

မဖြူပြာစကားကြောင့် ကျွန်ုပ် တွေးမိသွားသည်။ အကျဉ်းထောင်သို့ မူး ယစ်ဆေးခါးမူဖြင့် ရောက်လာသူအချို့ မှာ ဆေးထ၊ ဆေးကြောင်တတ်ကြပြီး အချို့မှာကား မဖြူပြာပြောသလို သရဲမြင် ၍ ညည ထအော်တတ်သည်များရှိ၏။

“ဒါနဲ့ စောစောက မဖြူပြာ ဘာ လို့ထအော်တာလဲ သရဲခြောက်လို့လား”

“သရဲခြောက်တာ မဟုတ်ပါဘူး။ ကျွန်မ သရဲကို ရိပ်ခဲနဲမြင်လိုက်ရလို့ပါ ဆရာ”

“ဘယ်လို ရိပ်ခဲနဲ မြင်လိုက်တာ လဲ”

“ည ၁၁ နာရီကျော်လောက်မှာ ကျွန်မ အိမ်သာသွားတော့ မိလ္လာချောင် နဲ့ မုလမ်းမကမ်းမှာ ဖြူဖြူအရိပ်သဏ္ဍာန် တစ်ခု ရိပ်ခဲနဲမြင်လိုက်ရတယ်။ ကျွန်မ ကြောက်ကြောက်နဲ့ ကြည့်နေတုန်း ဆံပင်ဖားလျားချထားတဲ့ ထမီရင်လျားနဲ့ ပုပုဝဝ မိန်းမကြီးတစ်ယောက် တွေ့ လိုက်ရတယ်။ ကြည့်နေရင်း မိလ္လာ ထောင့်က အုတ်နံရံထဲ တိုးဝင်ပြီး ပျောက်သွားတယ်။ အဲဒီမှာ လန့်ပြီး တအားအော်လိုက်မိတာပါဆရာ”

“အရင်ကရော ဒါမျိုး ဘယ်နှခါ တွေ့ဖူးခဲ့လဲ”

“ဒါပထမဆုံးတွေ့ဖူးတာပါ ဆရာ” ကျွန်ုပ်က အနီးရှိ ထောင်မှူး ဆန်းထွန်းနှင့် တပ်ကြပ်ခေါ်ပြုံးတို့အား

“ခင်ဗျားတို့ကကော ဒီထောင်မှာ သရဲခြောက်တာ ကြားဖူးခဲ့လား”

“ကျွန်တော်ရောက်တာ တစ်နှစ် ရှိပါပြီ။ တစ်ခါမှ မကြားဖူးပါဘူး”

ထောင်မှူးဆန်းထွန်းက ပြော သည်။

“ကျွန်မ ဒီထောင်မှာ နှစ်နှစ် ကျော်နေပါပြီ။ သရဲခြောက်တာ တစ်ခါ မှ မကြားခဲ့ဖူးပါဘူးဆရာ”

တပ်ကြပ်ခေါ်ပြုံးက ပြောသည်။ ကျွန်ုပ်အနေနှင့် ဤထောင်သို့ ရောက်လာသည်မှာ မကြာလှသေးသော် လည်း ယခင်က ဤထောင်တွင် သရဲ နှင့်ပတ်သက်၍ ကြားဖူးခဲ့မှုမရှိခြင်း၊ ယခု ထောင်မှူးဆန်းထွန်းနှင့် တပ်ကြပ် ခေါ်ပြုံးတို့၏ပြောစကားအရလည်း သရဲ ကိစ္စမကြားဖူးခြင်းတို့ကို ပေါင်းစပ်သုံး သပ်ကြည့်ရာ မဖြူပြာမှာ မူးယစ်ဆေး

ဝါး၏ ဘေးထွက်ဆိုးကျိုးကြောင့် အမြင် အာရုံချို့ယွင်းပြီး အထင်မှားအမြင်မှား ကာ သရဲတွေသည်ဟု ထင်နေကြောင်း သုံးသပ်မိပါသည်။

ထို့ကြောင့် မဖြူပြာအား ဂုဏ် တော်ပုတီးစိပ်ပါက စိတ်ငြိမ်ကာ စိတ် ဝေဒနာများ တစ်ဖြည်းဖြည်းပျောက် သွားမည်ဟု နှစ်သိမ့်အကြံပြုပြီး ပြန် လွှတ်လိုက်သည်။

သို့တစ်စေ ကျွန်ုပ်အထင်နှင့် အမြင်ကား လွဲမှားခဲ့ပြီလားမသိ။ ထိုနေ့ မှ ရက်သတ္တတစ်ပတ်အတွင်း မဖြူပြာ ညသန်းခေါင်ကျော်များတွင် ထိတ်လန့် တကြားရအော်ဟစ်သံ သုံးကြိမ်ဖြစ်ပေါ် ခဲ့လေသည်။ စုံစမ်းကြည့်တော့ ပထမ နေ့ညကအတိုင်း ထမီရင်လျားနှင့် မိန်း မဖြူဖြူကြီး အုတ်နံရံကြား ဝင်ရောက် ပျောက်ကွယ်သွားသည်ချည်း ဖြစ်နေ လေသည်။

ထို့ကြောင့် နောက်တစ်နေ့တွင် ခရိုင်ဆရာဝန်ကြီးကို အကျဉ်းထောင်သို့ ပင့်ဖိတ်ကာ မဖြူပြာအား ပြသခဲ့သည်။ ဆရာဝန်ကြီးက အတန်ကြာအောင် စစ် ဆေးမေးမြန်းပြီးနောက် -

“ဒီမိန်းကလေးမှာ အမြင်အာရုံ အားလုံးကောင်းတယ်။ ဘာမှ ချို့ယွင်း တာမရှိဘူး။ ကျွန်တော့် စိတ်ထင် ဦးနှောက်နဲ့အာရုံကြော ဆရာဝန်နဲ့ ပြ ကြည့်ရင် ပိုကောင်းမယ်ထင်တယ်ဗျာ”

“အဲဒါက ရန်ကုန်မှာပဲရှိတာလေ ဆရာ။ ဒီမှာက နယ်မြို့လေးဆိုတော့”

“အဲဒါတော့ မပူနဲ့။ ရန်ကုန်က ဦးနှောက်နဲ့အာရုံကြော အထူးကုဆရာ ဝန်ကြီး ဒေါက်တာသန်းထွန်း မကြာခင် ဒီမြို့ကိုရောက်လာလိမ့်မယ်။ ဒီမြို့မှာ သူ့ ဇာတိလေး ပြီးတော့ ကျွန်တော့်သူလယ်

အောင်မြင်စွာတယ်။ သူ မကြာခင် ခွင့်
ရရှိတာမယ်ကြားတယ်။ သူလာရင်
ကျွန်တော် ခေါ်လာခဲ့မယ်”

“ကျေးဇူးပါပဲဆရာ”
အချိန် တစ်ပတ်ခန့်အကြာတွင်
အထူးကုဆရာဝန်ကြီး ရောက်ရှိလာ
သည်။ မဖြူပြာအား ပြသကြည့်သည်။
ဆရာဝန်ကြီးက အချိန်အတော်ကြာ
အောင် စစ်ဆေးပေးပြန်ပြီးနောက်

“အင်း . . . ထောင်ပိုင်ကြီးထင်
သလို မဖြူပြာမှာ အမြင်အာရုံ ဘာမှ
မရှိသလို မြင်လွှာနဲ့ သူငယ်အိမ်တွေ
ထည်း အားလုံး ပုံမှန်အတိုင်းပါပဲ။ ပြီး
နောက် ဦးနှောက်နဲ့ အာရုံကြောတွေမှာ
ထည်း ဘာမှထူးခြားတာ မတွေ့ရဘူး။
အိပ်မက်ပုံ မဖြူပြာကတော့ ထင်ရင်
လျော့နဲ့ စိန်းမကြီးကို သူကိုယ်တိုင်သေ
ချင်ရတာပဲလို့လည်း ပြောနေတယ်ဗျ”

“ဟုတ်ကဲ့ဆရာ”
“ကျွန်တော်အနေနဲ့ နာနာတာဝန်
တွေကို ကိုယ်တွေ့ကြုံဖူးတာ မရှိ
သေး သိပ်တော့ မယုံချင်ဘူးပေါ့ဗျာ။
အိပ်မက်ပုံ ဆေးရုံမှာ လူနာတွေပြော
တာ မကြာခင် ကြားကြားနေရတော့
ထည်း မယုံလိုမရပြန်ဘူးဗျ။ အဲဒါကြောင့်
ကျွန်တော် တစ်ခုပေးချင်တာက ဒီစိန်းမ
ထောင်မှာ အကျဉ်းသူတွေ ဘာတွေ
ရုတ်စာရက်သေဆုံးပြီး မကျွတ်မလွတ်
ပြန်နေတာမျိုးများ ရှိခဲ့သလားလို့ပါ”

“အဲဒါတော့ ကျွန်တော်လည်း
အတော်တာမကြာသေးတော့ ခဏလေး
ဆရာ”
ကျွန်ုပ်က တစ်ကြိမ်အေးအေး
အေးအေးကြည့်ရာ ဒေါ်ပြုံးက -
“ကျွန်မလည်း အဲဒါတော့ မသိ
ဘူး။ အိပ်မက်ပုံ လူသတ်မှုနဲ့ ထောင်

ဆယ်နှစ်ကျနေတဲ့ မသူဇာများ သိမလား
မသိဘူးဆရာ”

ထို့ကြောင့် ဆရာဝန်ကြီးရှေ့သို့
အကျဉ်းသူမသူဇာအား ခေါ်မေးကြည့်ရာ
“ဟုတ်ကဲ့ လွန်ခဲ့တဲ့ လေးနှစ်
လောက်က လှည့်ပါရဲ့။ ဒေါ်ပုမဆိုတဲ့
အကျဉ်းသူတစ်ယောက် ရှိခဲ့ဖူးတယ်။
သူက နှလုံးရောဂါသည်ဖြစ်ပြီး ပုလဲဆို
ပြီး အမြဲလိုလို အင်္ကျီမကပ်နိုင်ဘဲ ထင်
ရင်လျားနဲ့ နေတတ်တယ်။ တစ်နေ့ မူး
လဲပြီး သတိမရတော့လို့ ဆရာဝန်ခေါ်ရ
တယ်။ ဆရာဝန်ရောက်တော့ အသက်
မရှိတော့ဘူးတဲ့ဆရာ။ ဆရာဝန်က ရုတ်
တရက် နှလုံးတိုက်ခိုက်ခံရတာလို့ ပြော
တယ်”

“အဲဒီ ဒေါ်ပုမဆိုတာ ဘယ်လို
ပုံသဏ္ဍာန်လဲဗျ”
ဆရာဝန်ကြီးက မေးသည်။
“အသက်ငါးဆယ်လောက် ပုပု
ဝဝပဲဆရာ”

“ဒါဆို အဲဒီဒေါ်ပုမက မကျွတ်
မလွတ်ဖြစ်ပြီး လူတွေကို ခြောက်လှန့်
တာမျိုး ကြားဖူးလား”
“ဟင့်အင်း။ အဲဒီတော့ တစ်ခါမှ
မကြားဖူးဘူးရှင်။ ဒါပေမယ့် . . .”

“ဒါပေမယ့် ဘာဖြစ်လဲ”
“အခု မဖြူပြာ ညညမြင်နေရ
တယ်ဆိုတဲ့ သရဲဖြူကြီးက အဲဒီဒေါ်ပုမ
နဲ့ အရမ်းတူနေသလားလို့ပါ”
ဆရာဝန်ကြီးက လက်ဖျောက်
တစ်ချက်တီးကာ ကျွန်ုပ်အား -
“ဟုတ်ပြီဆရာ”
“ဟုတ်ကဲ့”

“ကျွန်တော်ထင်တာ ပြောရရင်
မဖြူပြာက ဒေါ်ပုမကို တကယ်မြင်တာ
များ ဖြစ်နေမလားဘဲ”

“ဗျာ”
ကျွန်ုပ် အလွန်အံ့အားသင့်သွား
မိသည်။ ဆရာဝန်ကြီးက -

“ဒီလိုဗျ။ မဖြူပြာမှာ တစ်ခါ
တစ်ရံ နာနာတာဝန်မြင်တွေ့နိုင်တဲ့ စူပါ
ပါဝါ(Super Power)တစ်ခု ထူးထူးခြား
ခြား ဖြစ်ပေါ်နေတယ်ထင်ပါရဲ့ ထောင်
ပိုင်ကြီး”

“ဟုတ်လား ဒါက ဘယ်လို
လုပ်ပြီး”
“အဲဒါက များသောအားဖြင့် မူး
ယစ်ဆေးဝါးရဲ့ ဓာတ်ချက်ကြောင့် အာရုံ
ကြောကတစ်ဆင့် အတွင်းစိတ်အလွှာ
ကို ထိခိုက်ပြီး သောမန်မျက်စိနဲ့ မမြင်နိုင်
တဲ့ပုံသဏ္ဍာန်လိပ်ပြာတွေကို မြင်နိုင်တဲ့ စိတ်
နယ်လွန် ဝေဒနာမျိုးဖြစ်တတ်တယ်ဗျ”

“ဟုတ်လား။ ဒါဆို ဒီဝေဒနာ
ပျောက်အောင် ဘယ်လိုလုပ်ရမလဲ”
“အဲဒါက ဆေးရုံမှာ အချိန်ယူ
ကုသရလိမ့်မယ်။ ကျွန်တော် ဒီကပြန်
တာနဲ့ - ဆေးရုံအုပ်ကြီးဆီ တင်ပြပြီး
ထောင်ပိုင်ကြီးဆီ တရားဝင်စာထုတ်ပေး
ပါမယ်။ ထောင်ပိုင်ကြီးက အထက်ခွင့်
ပြုမိန့်ရတာနဲ့ မဖြူပြာကို ကျွန်တော်တို့
ဆေးရုံကို ပို့ပေးပါ”

နောက်ထပ် ရက်သတ္တနှစ်ပတ်
ခန့်အကြာတွင် သာမန်လူတို့မမြင်နိုင်
သော နာနာတာဝန်ကိုပင် မြင်တွေ့နိုင်
သည်ဆိုသော စိတ်နယ်လွန်ဝေဒနာရှင်
မဖြူပြာအား အထက်ဌာန၏ ခွင့်ပြုမိန့်
တောင်းခံပြီး လုံလောက်သော ရံ
အစောင့်အရှောက်ဖြင့် ရန်ကုန်မြို့ရှိ
စိတ်ရောဂါအထူးကုဆေးရုံကြီးသို့ ပြောင်း
ရွှေ့ပို့ပေးလိုက်ရပါတော့သည်။

ဝိတာမြင့်

ရင်ထဲမှာ ဆူး

□ အောင်ကျော်ညို(ဆင်ချဆိပ်)

“အဲဒီဆရာကြီး ရင်ထဲမှာ ဆူးတစ်ချောင်းအမြဲရှိနေတယ်” ဟညာတန်ဆောင်မဂ္ဂဇင်းတိုက်သို့ရောက်စဉ် အကြောင်းတိုက်ဆိုင်၍ ကြားခဲ့ရသည့် ဆရာကြီးတစ်ဦး၏ မှတ်ချက်ပြုစကား။ “ကိုကိုးကျွန်းမှာ နှစ်ပေါင်းများစွာ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ပြီးမှ အထက်တန်းကျောင်းအုပ်နဲ့ ရန်ကုန်ရောက်လာတယ်။ မိုးရာသီ ကျောင်းအဝင်လမ်းမှာ ရေဝပ်နေတာလေးတစ်ခု တွေ့တာနဲ့ အရေးယူအပြစ်ပေးခံလိုက်ရတယ်။ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်ကနေ လိုင်သာယာ အရှေ့ခံလိုက်ရတယ်။ ဒီအကြောင်း တဖြေဖြေနှင့် သူ့ရင်ထဲမှာ ခုထိရှိနေတုန်းပဲ”

“အငြိမ်းစားဆရာကြီးတစ်ဦး၏ ရင်ထဲမှာ စူးနှစ်ဝင်နေသည့် ဆူးတစ်ချောင်း။ ကိုကိုးကျွန်းမှာ အနှစ်နာခံ တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့သော ဖြစ်စဉ်ကိုမှမထောက် မဆိုစလောက်လေးနှင့် အရေးယူခံလိုက်ရမှုကို တအံ့အဖွေး ခံစားနေရသူတစ်ဦးအကြောင်း။ လူတိုင်းရင်ထဲမှာ အနည်းနှင့်အများဆိုသလို ခံစားချက်မာန၊ ဆူးကလေးတွေကိုယ်စီနှင့် တချို့ ထိုဆူးရှိနေသည်ကို သတိမထားမိကြ။ တချို့ သိပါလျက်နှင့် ဖယ်ရှားပစ်ပယ်ရမုန်းမသိ။ ရင်ထဲမှာ တငွေငွေနှင့် အမြတ်တန်သိမ်းအည်းထားကြသူများလည်း ဇန့်ဇေ။ ချစ်ခြင်းပုန်းခြင်းလှုပ်ဆိုင်သော

သံယောဇဉ်များ အာယာတဆူးများ၊ တချို့ ဆက်ဆက်ထိမခံ ဝိုက်ဟနဟုဆိုကြားလည်း နတ်ပယ်ရလွယ်ကူသည့် အပေါ်ယံ ဆူးလေးများသာ ဖြစ်နေသလို တချို့က နာနာကြည်းကြည်း ခံစားချက်များနှင့် နလုံးသားမှာ နက်နက်ရှိုင်းရှိုင်း စူးနစ်နတ် ထယ်ရခက်သည့် အာယာတဆူး ဖြစ်နေသည်။ ကိုးကိုးကျွန်း၊ ပြိုင်ဆရာကြီး၏ ခံစားချက်မျိုး အတ္တမာန၊ ဝိုက်ဟနဟု မပြော ရက်ပါ။ ကိုယ်တိုင်ခံစားချက်တွေမို့ ကိုယ့်ဝမ်းနာ ကိုယ်သာ အသိဆုံး။ အမှားအမှန်ကို ဝေဖန်ပိုင်းခြား ကြားဝင်ဖျန်ဖြေ အရစကောင်းသောအရာ။ စိတ်၏အဏ်ရာများ။

ထိုစိတ်အဏ်ရာများကို ကုစားနိုင်သည့် သမားတော် အစစ်အမှန်မှာ မိမိကိုယ်တိုင်သာလျှင် ဖြစ်သည်။ သို့သော် ထူတိုင်း မစွမ်းဆောင်နိုင်ကြပါ။ တချို့ဆိုလျှင် နာကြည်းချက် မှီ သားစဉ်မြေးဆက် လက်ဆင့်ကမ်း လက်ဆောင်ပေးသွား ဆက်ကြသည်။ လက်စားချေ တုံ့ပြန်လိုက်ရမှ နေသာထိုင် သာပြေလျော့နိုင်ကြသူများ။

အပြီးအတေး အာယာတနှင့် အဆိပ်ရည်လူး ရင်ထဲ ဗုဒ္ဓများကို ဆွဲနှုတ်နိုင်သည့် နည်းနာများမှာ ဗုဒ္ဓဟောကြား မေတ္တာတရားနှင့် သည်းခံခွင့်လွှတ်ခြင်း၊ ခန္တီတရားများသာ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုတရားနှစ်ပါး စွဲမြဲတည်နေဖို့ဆိုလျှင် အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်အတွက် လောကအမြင် ကြည်လင်ရှိနေဖို့လည်း လို အပ်ပါလိမ့်မည်။ တစ်နည်း လူ့ဘဝ၏ အနှစ်သာရကို အတိုင်း အထာထိ ခြုံငုံမိပြီဆိုလျှင် ဘဝတစ်ခု၏ အင်္ဂါသုံးရပ် "ဖြစ်၊ အည်၊ ပျက်" ဤသုံးချက် မည်သူမှ မလွန်ဆန်နိုင်သော မွေး ဖွားခြင်း၊ ရှင်သန်ခြင်း၊ သေဆုံးခြင်း ဖြစ်စဉ်နိယာမတရား။ ဤသဘောကို ခြုံငုံမိပြီဆိုပါလျှင် လောဘ၊ ဒေါသ အယုတ် အရာနှစ်ပါးကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းလာနိုင်ပါပြီ။ အရာရာ မှုန် မေတ္တာတရားနှင့်ယှဉ် သည်းခံခွင့်လွှတ် နားလည်မှုပေး ပြီးသူ ဖြစ်လာပါလိမ့်မည်။

မွေးဖွားခြင်းနှင့် သေဆုံးခြင်း ခြားကာလကို ပညာရှိ များက "ရေပွက်ပမာ တစ်သက်လျာတည်း" ဟု ခိုင်းနှိုင်းတင် ဆိုဆိုကြသည်။ ထိုခဏတာ ကာလတိုလေးတွင် မြင် ရသကုန်ဆုံး ခရီးသွားများ အချင်းချင်းကြား လောဘ၊ ဒေါသ နှစ်ပါးနှင့် မေတ္တာပွား သည်းခံခြင်းတရားသည်သာ လူပီသမှု မှုန် ဘဝနေနည်းအစစ်အမှန်ဟု ဆိုရပါမည်။

တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦးကြား ဘဝထိုထိုမှာ ဆွေမျိုးမတော် စပ်ခဲ့ကြသည်ဟု၍မရှိ။ ဘဝတစ်ခုခုမှာ ဆုံကြတွေ့ကြ မျက် မှောက်ဘဝမှာလည်း ဘဝဘဝက ပတ္တန်းဆက်တွေကြောင့် လာဆုံကြရပြန်နှင့်။ သူစိမ်းတစ်ရံဆံများ ဆုံပြားလာစဉ် မြင် မြင်ချင်း ကြင်နာသနား မိသားစု အရင်းအခြားနှင့်မခြား။ တချို့က ထိုသို့မဟုတ် တစ်ဘုံထုံဆင်း မိသားစုအရင်းအချာ များမှ ရန်သူဖြစ်သွားကြရနှင့် လောကသံသရာ၏ မာယာ သဘော။ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ အလှူရေစက်၏ အကျိုး သက်ရောက်မှု၊ အလှူသန့်မှု၊ မသန့်မှုက အဆိုးအကောင်း ကို အဆုံးအဖြတ်ပေးသွားသည်။ ဤသဘောသဘာဝကို မမြင်မသိနိုင်သူများ လတ်တလော ဖြစ်စဉ်အပေါ် ကွက်ပြား အဖြေထုတ်တတ်ကြသည်။ ဤသို့ဖြင့် ရင်ထဲမှာ ဆူးများဖွဲ့ တည် အခြေခိုင်မာဖြစ်သွားရသည်။

ဘဝတန်ဖိုးကို ဉာဏ်မီသလောက် ထောက်စမ်း ကြည့်မိသည်။ ရယူမှုနှင့် ပေးဆပ်မှု ဤနှစ်ခုသာရှိသည်။ ကျေနပ်သန့်စင် ကြည်ဖြူစွာရယူတတ်ဖို့လိုအပ်သလို ပေး ဆပ်ချိန်မှာလည်း ထိုအတိုင်း ဖြစ်နေရပါမည်။ မြန်မှာသိုင်း မှာ ဆရာတော်ဦးပုဇွန်နှင့် နန်းမတော်မယ်နအကြောင်း။ "မန သူကြွေးရှိက ဆပ်ရတယ်" ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ အကြွေး ဆပ်နည်းတရား။ နန်းမတော်မယ်န ကျေနပ်စွာလက်ခံ သေခြင်းတရားကို မတုန်မလှုပ် ရင်ဆိုင်သွားနိုင်ခဲ့သည်။ အကြွေးကို သံသရာထိ ယူဆောင်မသွား။ ဤဘဝ ဤခန္ဓာ နှင့် အပြီးပေးဆပ် ဖြတ်တောက်နိုင်ခဲ့ခြင်း။

ဗုဒ္ဓလက်ထက်တော်က လက်ဝဲတော်ရံ ရှင်မောဂ္ဂ လန်မထေရ်မြတ် ခိုးသားတွေသတ်၍ နိဗ္ဗာန်စံခဲ့ရသည်။ ဘဇေဘဝက ဝင့်ကြွေးကို နောက်ဆုံးဘဝမှာ ပေးဆပ်ခဲ့ရ ခြင်း။ ဗုဒ္ဓ၏လမ်းညွှန်စကား မရဏနဿတိကို အမြဲမပြတ် စီးဖြန်း နေကြသူများအတွက်ကား လောဘဒေါသ နည်းပါး။ ချစ်ခြင်း၊ မုန်းခြင်း၊ ဘက်လိုက်ခြင်းတရားနှစ်ပါးမှ လွတ် ကင်းသွားကြပြီ။ နောက်ဆုံး သေခြင်းတရားကိုတောင် တည်ငြိမ်စွာ ဣန္ဒြေရရနှင့် ရင်ဆိုင်သွားနိုင်ကြသည်။ ထို ပုဂ္ဂိုလ်များရင်ထဲမှာ ဆူးဟူသမျှ နတ္ထိ။ ငြိမ်းချမ်းမှုအတိနှင့် ကြည်လင်ရွှင်ပြ အစဉ်ရှိနေကြသည်။ ဤကဲ့သို့ ဖြစ် တည်လာအောင် တစ်စုံတစ်ဦးက လုပ်ဆောင်ပေး၍မရ။

မိမိကိုယ်တိုင် ဉာဏ်သတိနှင့်ယှဉ် တည်ဆောက်မှ ရယူနိုင်ခြင်း။

မိဘ ဆရာများက အကြောင်းအကျိုးနှင့် အဆိုးအကောင်း လမ်းနှစ်သွယ်ကို လမ်းညွှန်ပြပေးနိုင်သူများသာ။ ရွေးချယ်လျှောက်လှမ်းရမည်က မိမိတို့၏တာဝန်။ ထိုနည်းတူ ရင်ထဲမှ အငြိုးအတေး ဆူးဟူသမျှကိုလည်း မည်သူမျှ ဆွဲနှုတ်ယူပေး၍မရနိုင်။ ကိုယ်တိုင်ခံစားသိလာမှ စွန့်ပယ်ရနိုင်သည့်အရာ။ ဗုဒ္ဓနှင့် ကိဿဂေါတမီဖြစ်စဉ်မှာ အထင်အရှား မြင်တွေ့နိုင်ပါသည်။ သားသေကို ဘုရားရှေ့မှာချပြီး ပြန်ရှင်လာအောင် ဆေးကုပေးပါဟု ပြောလာသူ သောကပရိဒေဝနှင့် အရူးတစ်ပိုင်း ကိဿဂေါတမီ။ လတ်တလောမှာ တရားပြု၍ အပူမီးကို မငြိမ်းနိုင်သေး။ သားသေကို ရှင်အောင်ကုစားဖို့ လူမသေသောအိမ်မှ မုန့်ညှင်းဆံကို ရှာခိုင်းလိုက်ရသည်။ ဗုဒ္ဓ၏ မိန့်ဆိုစကားကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်တစ်မြို့လုံးအနှံ့ အပြေးအလွှားရောက်သွားသည်။ တစ်မြို့လုံးမှာ လူမသေသောအိမ် ဟူ၍မရှိ။ ပင်ပင်ပန်းပန်းနှင့် ကိဿဂေါတမီတစ်ယောက် သေခြင်းတရားကို ကိုယ်တိုင် ဆင်ခြင် သိမြင်လာခဲ့သည်။ ထိုအချိန်မှ တရားပြုဗုဒ္ဓ၏ အဆုံးအမအောက်မှာ အကျွတ်တရားရသွားခဲ့သည်။ ရင်ထဲက သောကဆူးကို ကိုယ်တိုင်ဆွဲနှုတ် ငြိမ်းချမ်းမှုကို ရယူနိုင်ခဲ့သူ။

မျက်မှောက်ကာလတွင်လည်း ထိုကဲ့သို့ လူစွမ်းကောင်းပုဂ္ဂိုလ်ထူးတစ်ဦး ကမ္ဘာနိုင်ငံရေးဇာတ်ခုံပေါ်မှာ ရှိခဲ့ဖူးပါသည်။ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံမှ နယ်လဆင်မင်ဒဲလား။ “သင်မဖြတ်နိုင်သောလက်ကို နှမ်းလိုက်ပါ” အာဖရိကစကားပုံအတိုင်း လက်တွေ့လိုက်ကာ ကျင့်ကြံနိုင်ခဲ့သူ။ လူဖြူ၊ လူမည်း ကျဉ်းမြောင်းသော လူမျိုးရေးအမြင်ကိုဖယ်ရှားကာ လူသားအမြင်ကို ရှေ့တန်းတင်နိုင်ခဲ့သူ။ ဤသို့ဖြင့် နယ်လဆင်မင်ဒဲလား၏ “သင်ပုန်းချေလိုက်ကြပါ။ ဒါပေမယ့် မမေ့နဲ့” နှစ်ဖက်လှစကားကို ကမ္ဘာက ကြားလာခဲ့ရသည်။ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံသား လူမည်းများ၏ ရင်ထဲစူးဝင် နာကြည်းချက်ဆူးပေါင်းများစွာကို ဆွဲနှုတ်ပစ်လိုက်ပါဟု ပြည်သူများသို့ ပန်ကြားခဲ့သလို တစ်ဖက်မှလည်း မမေ့ကြနှင့်ဆိုစကားမှာ သမိုင်းဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များသည် မမေ့

အပ်။ မမေ့စကောင်းသော အရာ။ သို့သော် ထိုနာကြည်းဖြစ်စဉ်ဖြစ်ရပ်များသည် ပစ္စုပ္ပန်နှင့် အနာဂတ်အတွက် ဝန်ထုပ်ဝန်ပိုးဖြစ်မနေသင့်။ သင်ခန်းစာကောင်းများသာ ဖြစ်ရမည်ဟု ဆိုလိုက်ခြင်း။ ဤသို့ဖြင့် လူဖြူလူမည်း ကြည်ဖြူလက်တွဲ တောင်အာဖရိကနိုင်ငံသစ်ကြီးသည် ကမ္ဘာအလယ် ဝင်ထည်လာခဲ့ ယနေ့ထိတိုင် ဖြစ်ပါသည်။

ဘဝဟူသည် နေနှင့်ညပမာ လင်းတစ်ခါ မှောင်တစ်လှည့်နှင့်။ ဒီရေလားပမာ ရေစီးတစ်ခါ ရေသာတစ်လှည့်နှင့်။ ထို့အတူ ခေါက်ရှာငှက်(သစ်တောက်ငှက်) ပျံတီသကဲ့သို့ နိမ့်တုန်တစ်ခါ၊ မြင့်တုန်တစ်လှည့်နှင့်။ မတည်မြဲသော လောကဓံ၏ သဘောသဘာဝ။ ဖြစ်ချိန်တန်ဖြစ်ပျက်ချိန်ပျက် လောကနိယာမ။ ထာဝရဟူသည်မရှိ။ သူသဘောသူဆောင် ဖြစ်ရိုးဖြစ်စဉ်အတိုင်း ဖြစ်ပျက်နေခြင်း။ ပိုဆိုးမသွားအောင်၊ ပိုကောင်းလာအောင်သာ ပစ္စုပ္ပန်မှ ဉာဏ်သတိနှင့်ယှဉ် လုပ်ဆောင်ရနိုင်ကောင်းလည်း ဖြစ်ခြင်းပျက်ခြင်း နိယာမသဘောကိုကား တားဆီး၍ မရနိုင်စကောင်းပါ။ ဤသဘောကို ခြံငံသုံးသပ်ခဲ့ယူနိုင်စွမ်းသူအတွက် သူရင်ထဲမှာ မည်သည့် အာဟာတဆူးမှ ရှိနေတော့မည်မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ထိုသို့ အမြင်ကြည်လင်မရှိမကျင့်သုံးနိုင်ကြသူများအတွက်မူကား ဘဝမှာ ဖြစ်ချင်သလို ဖြစ်မလာ၍ တစ်ခါနာရနှင့် ထိုသို့ဖြစ်ရကောင်းလားဆိုပြီး မကျေမချမ်းဆိုလျှင် “မိအေးနှစ်ခါနာ” ဖြစ်သွားရပြီ။

လူတစ်ဦးကဲ့သို့ပင် လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုတွင်လည်း ရင်ထဲမှာ ဆူးများကိုယ်စီနှင့် အာဟာတဆူးများ တရားများလွှမ်းခြုံနေမည်ဆိုပါလျှင် ကောင်းမွန်သော လူ့အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုကို ဖွဲ့တည်လာနိုင်ဦးမည် မဟုတ်သေး။ ရှေ့ပြည်တော် မျှော်တိုင်းဝေးနေရပါဦးမည်။ ဆင်ခြင်နိုင်ကြပါစေ။

ရင်ထဲကဆူးများကို ဖယ်ရှားရင်းလင်း ငြိမ်းချမ်းနိုင်ကြပါစေ။

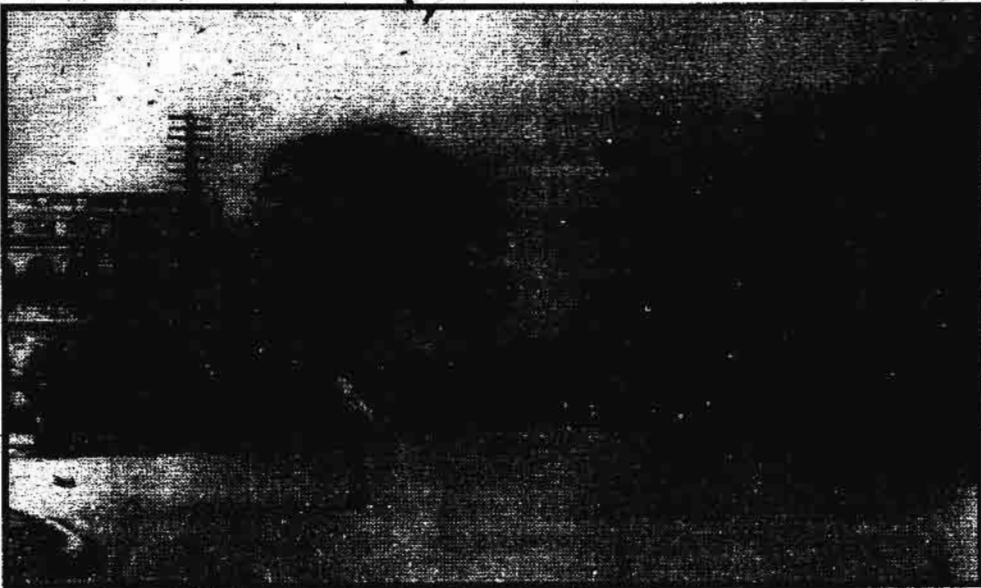
အောင်ကျော်ညို (ဆင်ချဆိပ်)

၀၉-၇၇၅၀၉၂၃

ဒါတိတ်မှ ဖြစ်ရပ်မှန်မှဆင်းများ

လှမ်း(ပညာရေး)

ယခုရေးသားဖော်ပြမည့် ဖြစ်ရပ်မှန်မှဆင်းများမှာ ကိုလိုနီခေတ်နောင်းဟု ခေါ်ရမည်ဖြစ်သော ၁၉၃၈ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလအတွင်း ရန်ကုန်ရာဇဝတ်တရားရုံးများဆိုင်ရာ အမှုလိုက်ဆင်စပက်တော် မစ္စတာဟုတ်ရှင် အုန်းဖေအား တင်လမ်း (ဗြဟ္မကျောင်းလမ်း)အနီးတွင် လူများက ရက်ရက်စက်စက် သတ်ထားခဲ့သော အမှုဖြစ်ပါသည်။

ဤနေရာတွင် အလျဉ်းသင့်သဖြင့် ကိုလိုနီခေတ် ရန်ကုန်မြို့ပြ ပုလိပ်(ရဲ)အဖွဲ့အကြောင်း အနည်းငယ်ရေးသားရမည်ဖြစ်ပါသည်။ သမိုင်းသုတေသီများကမူ ကိုလိုနီခေတ်အား လေးပိုင်းပိုင်းခြားခဲ့ရာ မဟာဝန်ရှင်တော်မင်းကြီး အုပ်ချုပ်သောခေတ်၊ ဒုတိယဘုရင်ခံအုပ်ချုပ်သောခေတ်၊ နိုင်အာကီခေတ်နှင့် ၉၁ ဌာန အုပ်ချုပ်ရေးခေတ်များ ဖြစ်ပါသည်။ ၉၁ ဌာန အုပ်ချုပ်ရေးခေတ်အား ကိုလိုနီခေတ် နောင်ပိုင်းကာလ၊ သို့မဟုတ် ဗြိတိသျှကိုလိုနီခေတ်၏ နိဂုံးပိုင်းဟူ၍လည်း သမိုင်းသုတေသီများက ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြပါ

သည်။ အမှုလိုက်မင်စပက်တော် မစ္စတာဟုတ်ရှင်/အုန်းဖေ အသတ်ခံရမှုမှာ ထို ၉၁ ဌာနအုပ်ချုပ်ရေးခေတ်၌ ဖြစ်ပွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုကာလ ဗြိတိသျှမြန်မာနိုင်ငံ ပုလိပ်(ရဲ)အဖွဲ့အား ရန်ကုန်မြို့ မြို့ပြရာဇဝတ်အဖွဲ့ "Rangoon City Police Force" နှင့် မြန်မာနိုင်ငံ မြို့ပြပုလိပ်အဖွဲ့ဟု ခွဲခြားသတ်မှတ်ထားပြီး ထိုစဉ်က အရပ်အခေါ် ပုလိပ်ဗိုလ်ချုပ် (Inspector General of Police) တစ်ဦးစီ (ယခု ရဲညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်) အုပ်ချုပ်ခဲ့ကြသည်။ ရန်ကုန်မြို့ မြို့ပြရာဇဝတ်အဖွဲ့ဟုခေါ်သော ရန်ကုန် ပုလိပ် (ရဲ) အဖွဲ့တွင် ပုလိပ်ဗိုလ်ချုပ် (ပုလိပ်မင်းကြီး)တစ်ဦး ရာဇဝတ်ဝန်နှစ်ဦး အပါအဝင် ပုလိပ်(ရဲ)အင်အား ၁၅၇၅ ဦး ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ပုလိပ်သား(ရဲ)သား ၁၂၆၃ ယောက်တွင် မြန်မာအမျိုးသား ၂၅၀ ယောက်သာရှိရာ ကျန်ပုလိပ်(ရဲ)သား အများမှာ အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသားများနှင့် အခြားလူမျိုးများသာ ဖြစ်ပြီး စာသင်(ဆာရှင်) ၃၈ ဦးတို့မှာ ဥရောပတိုက်သားများသာ

www.burmeseclassic.com

ဖြစ်သည်။ ထိုအင်အားနှင့် တခြားတိုးတက်လာသော ရန်ကုန် လူထုအား စနစ်တကျစည်းကမ်းထိန်းသိမ်းရန် မလွယ်ကူပေ။

ထိုကာလက ရန်ကုန်သည် လူဆိုးလူမိုက်များ ကြီးစိုးသောခေတ်ဟု သတင်းမီဒီယာများက ဆိုကြ၏။ ရန်ကုန် အနောက်ပိုင်းတွင် ပုဏ္ဏားဘာကွန်းဆိုသူက ကြီးစိုးလျက်ရှိသည်။ လမ်းမတော်တွင်မူ လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်ဆိုသူ နာမည်ကျော်လျက်ရှိ၏။ ထိုလူမိုက်နှစ်ယောက်နှင့်အတူ ဦးတိုးဆင်ကြီး ဆိုသူလည်းရှိသည်။ ယင်းလူမိုက်သုံးယောက်သည် နောက်လိုက်နောက်ပါများဖြင့် ရာဇဝတ်မှုအမျိုးမျိုး ကျူးလွန်ခဲ့ကြသည်။ သက်ဆိုင်ရာ ဂတ်(ရဲစခန်း)မှာ တာဝန်ရှိသူများနှင့်လည်း အဆင်ချောမွေ့အောင် ပေါင်းသင်းဆက်ဆံထားရကား ထိုလူဆိုးလူမိုက်ဂိုဏ်းများသည် ရပ်ကွက်အသီးသီးရှိ ကပ္ပိန်များ၊ အရက်ဆိုင်များ၊ လောင်းကစားရိုင်းများ၊ ဘိန်းခင်းများအား ဆက်ကြေးတောင်းကြသည်။

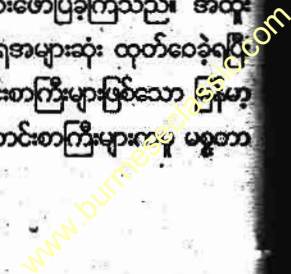
ဤလူမိုက်အဖွဲ့များတွင် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်၏အဖွဲ့မှာ ဟိုးဟိုးကျော်ခဲ့သည်။ ထိုအဖွဲ့များနှင့်အတူ ရန်ကုန်မြို့လယ် လူစည်ကားရာရပ်ကွက်တွင် နေထိုင်သော ကုလားလူမျိုး ကန်ထရိုက်တာ မတ်စတီခန်ဆိုသူမှာလည်း လူမိုက်ခေါင်းဆောင်ဖြစ်သည်ဟု နာမည်ကျော်ခဲ့၏။ သူတပည့်လူမိုက်များသည်လည်း ဟိုတယ်များ၊ အရက်ဆိုင်များ၊ ကွမ်းယာဆိုင်များ၊ ထမင်းဆိုင်များကို ဆက်ကြေးတောင်းလေ့ရှိရာ ထိုစဉ်က နာမည်ကျော် သတင်းစာကြီးများဖြစ်သော မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာနှင့် သူရိယသတင်းစာကြီးများက ထိုလူမိုက်များကြီးစိုးမှုကို ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ရေးသားဖော်ပြခဲ့သော်လည်း ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များက အရေးယူခြင်းမရှိခဲ့ဟု သိရ၏။ ဤကဲ့သို့ လူဆိုးလူမိုက်များ ကြီးစိုးမှုအား မြန်မာဘာသာနှင့်ထုတ်ဝေသော သတင်းစာများ၊ အင်္ဂလိပ်ဘာသာနှင့် ထုတ်ဝေသော သတင်းစာများ၊ အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသားဘာသာ၊ တရုတ်ဘာသာများနှင့် ထုတ်ဝေသော သတင်းစာများက ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း ဝေဖန်ရေးသားခဲ့ကြသော်လည်း ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များက ဟန်ပြဿာအရေးယူခဲ့ကြသည်ဟု သိရ၏။

အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ကပြားပုလိပ်(ရ)အရာရှိများ၊ အင်္ဂလိပ်-အိန္ဒိယကပြား ပုလိပ်အမှုထမ်းများနှင့် မြန်မာပုလိပ်

(ရ) အမှုထမ်းများကလည်း လူဆိုးလူမိုက်ဂိုဏ်းများနှင့် လာဘ်ပေးလာဘ်ယူများ ရှိခဲ့ကြရကား တရားသူကြီးများနှင့် ဥပဒေလောကမှ တာဝန်ရှိသူများအဖို့ တရားဥပဒေစိုးမိုးရေးကို တိတိပပ မဆောင်ရွက်နိုင်ကြ။ သတင်းမီဒီယာသမားများကိုပင် လူဆိုးလူမိုက်များက ခြိမ်းခြောက်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ရကား ထိုခေတ်ကို လူမိုက်များဘုန်းကြီးသောခေတ်ဟု လူထုက ကင်ပွန်းတပ်ခဲ့ကြသည်။

၁၉၃၈ ခု၊ ဒီဇင်ဘာလ ၁၇ ရက်နေ့ထုတ် မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာနှင့် သူရိယသတင်းစာ မျက်နှာဖုံးတွင် ခြောက်လှိုင်းစာလုံးမည်းကြီးများဖြင့် "ရန်ကုန်ရာဇဝတ်တရားရုံးများဆိုင်ရာ အမှုလိုက်အင်စပက်တော် မစ္စတာဟုတ်ရှမ်း/အုန်းဖေ၏ အလောင်းအား တင့်လမ်း(မြို့မကျောင်းလမ်း) ချွန်ပယ်ပိတ်ပေါင်းများ ရှုပ်ထွေးနေသော လမ်းဘေးတွင် တွေ့ရခြင်းဟူသော သတင်းခေါင်းစဉ်ဖြင့် ဖော်ပြထားသော သတင်းကို ဖတ်ရှုခဲ့ကြရသော ရန်ကုန်မြို့တော်လူထုမှာ တအံ့တဩဖြစ်သွားကြသည်။ အချို့ကလည်း ဖိမ့်ဖိမ့်တုန်အောင် ကြောက်ရွံ့သွားကြသည်။ သာမန်အရပ်သား အမှုထမ်းတစ်ဦးမဟုတ်။ ရန်ကုန်ဥပဒေလောကတွင် ဖွဲ့သိများသော ဥပဒေဘက်တော်သားတစ်ဦးအား တစ်နေရာတွင်သတ်ခဲ့ပြီး လူသွားလူလာဖြစ်သော တင့်လမ်းတစ်နေရာတွင် စွန့်ပစ်ထားခဲ့ခြင်းသည် ရန်ကုန်မြို့မ ပုလိပ်အဖွဲ့အား ပြောင်ပြောင်တင်းတင်း စိန်ခေါ်ခြင်းဖြစ်ပေသလောဟု ရန်ကုန်လူထုက ယူဆခဲ့ကြ၏။

ထိုသတင်းကိုပင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ၊ တရုတ်ဘာသာ၊ ဟိန္ဒိဘာသာတို့ဖြင့် ထုတ်ဝေသော သတင်းစာကြီးများကလည်း အကျယ်တဝင့်ရေးသားဖော်ပြခဲ့သဖြင့် သတင်းစာဖတ်မရှိသတ် စိတ်ဝင်စားဖွယ်သတင်း ဖြစ်ခဲ့သည်။ အင်စပက်တော် မစ္စတာဟုတ်ရှမ်း/အုန်းဖေမှာ ရာဇဝတ်တရားရုံး အမှုလိုက်ဖြစ်သဖြင့် ထိုစဉ်က ထုတ်ဝေလျက်ရှိသော သတင်းစာကြီးများ၏ မှုခင်းသတင်းထောက်များနှင့် ခင်မင်သူဖြစ်ရကား သူ့သေဆုံးရသော သတင်းအား သတင်းစာကြီးများ၏ မျက်နှာဖုံးမှ နေ့စဉ်အသေးစိတ် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြသည်။ အထူးသဖြင့် ထိုစဉ်ကာလက စောင်းရေအများဆုံး ထုတ်ဝေခဲ့ရပြီး ဩဇာတိက္ကမကြီးမားသော သတင်းစာကြီးများဖြစ်သော မြန်မာ့အလင်းသတင်းစာနှင့် သူရိယသတင်းစာကြီးများကပင် မစ္စတာ

ဟုတ်ခွမ်/အုန်းဖေ အသတ်ခံရမှုကို အပြင်အဆိုင် စုံစမ်း ထောက်လှမ်းခြင်းများပြုလုပ်၍ အထောက်အထား သာဓက နိုင်နိုင်မာမာနှင့် ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် ရေးသားဖော်ပြခဲ့ကြ၏။

ထိုသတင်းစာများ၏ ဖော်ပြချက်အရ မစ္စတာဟုတ် ခွမ်/အုန်းဖေ အလောင်းအနီးမှ ဖိနပ်တစ်ရပ်၊ ဦးထုပ်တစ်လုံး နှင့် ထိုကာလက ရန်ကုန်တွင်နေထိုင်ကြသော အိန္ဒိယတိုင်း ရင်းသား ပန်ချာပီအမျိုးသားများ ကိုင်ဆောင်လေ့ရှိသော လမ်း လျှောက်တုတ်တစ်ချောင်းနှင့် မော်တော်ကားသီးရာများ တွေ့ ရသည်ဟု ဖော်ပြခဲ့သည်။ သို့ဖြစ်၍ လူသတ်သမားများသည် မစ္စတာဟုတ်ခွမ်/အုန်းဖေအား တစ်နေရာတွင် သတ်ခဲ့ပြီး မော်တော်ကားဖြင့် သူ့အလောင်းအား တင်ဆောင်၍ ထိုနေ ရာတွင် စွန့်ပစ်ခဲ့သလော၊ သို့မဟုတ် မစ္စတာဟုတ်ခွမ်/အုန်း ဖေအား ဖြားယောင်းသွေးဆောင်၍ လူအသွားအလာပြတ် ဘော တင့်လမ်းဘက်သို့ မော်တော်ကားဖြင့် ခေါ်ဆောင် ထာကာ ထိုနေရာတွင် သတ်ဖြတ်ခဲ့ခြင်းလောဟု အမျိုးမျိုး ဟုဆိုခဲ့ကြ၏။ ထိုစဉ်က ပုလိပ်(ရဲ)အဖွဲ့နှင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီး မှုခင်းဆေးဘက်ဆရာဝန်တို့၏ စုံစမ်းတွေ့ရှိချက်အရ ဆိုရလျှင် မစ္စတာဟုတ်ခွမ်/အုန်းဖေ၏အလောင်းတွင် ထိုးသွင်းဒဏ်ရာ တစ်ချက်နှင့် ကိုယ်ပေါ်တွင်လည်း တုတ်ဒဏ်ရာများ တွေ့ကြ ရသည်ဟု ဆိုသည်။ ပုလိပ်(ရဲ)တို့ကမူ စနစ်တကျ အမှုကို ထည့်သောက်နိုင်ရန် စီစဉ်ဆောင်ရွက်ကြသည်။

အထက်ဖော်ပြပါအတိုင်း သတင်းစာကြီးများက အသေးစိတ်ဖော်ပြချက်များကို အခြေခံ၍ ကောလဟာလ သတင်းအမျိုးမျိုးလည်း ထွက်ပေါ်လာခဲ့ရာ ရန်ကုန်လူထုအဖို့ စိတ်လှုပ်ရှားဖွယ်ရာ သတင်းဖြစ်ခဲ့သည်။ ထိုကာလက မုတ် တမ်းများအရ ဟိုက်ကုတ်(ယခု ဗဟိုတရားရုံး)မှ ဗြိတိသျှ အမျိုးသား တရားသူကြီးများသည် မစ္စတာဟုတ်ခွမ်/အုန်းဖေ အသတ်ခံရမှုအား အထူးစိတ်ဝင်စားခဲ့ရာ မြန်မာ့အလင်း သတင်းစာနှင့် သူရိယသတင်းစာကြီးများပါ ယင်းလူသတ်မှု နှင့်သက်ဆိုင်သော သတင်းများ၊ သတင်းဆောင်းပါးများကို သက်ဆိုင်ရာ တာဝန်ရှိသူများက အင်္ဂလိပ်ဘာသာ ပြန်ဆို ပေးခဲ့ကြရသည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုကာလက ရန်ကုန်မြို့ပြ ပုလိပ်(ရဲ)အဖွဲ့၏ မုတ်တမ်းများအရ ရန်ကုန်မြို့အား အရှေ့ ပိုင်း၊ အလယ်ပိုင်း၊ အနောက်ပိုင်းဟူ၍ ခွဲခြားပြီး ပုလိပ်ဝန်

ထောက်သုံးယောက် (Sub Divisional Police Officer) က တာဝန်ယူထား၏။ ရန်ကုန်အရှေ့ပိုင်း ပုလိပ်အဖွဲ့ဝန် ထောက်မှာ မြန်မာအမျိုးသား ဦးထွန်းအုံးဖြစ်သည်။ အလယ် ပိုင်း ပုလိပ်ဝန်ထောက်မှာ ဗြိတိသျှအမျိုးသား လု(ဒ်)ဒါ ဆိုသူ ဖြစ်၏။ ရန်ကုန်အနောက်ပိုင်း ဝန်ထောက်မှာမူ ဗြိတိသျှ အမျိုးသား မစ္စတာစမက်သော်မင် ဆိုသူဖြစ်သည်။

သတင်းစီဒီဟာများနှင့် ဗြိတိသျှအာဏာပိုင်များ၏ ဖိ အားပေးမှုကြောင့် ရန်ကုန်မြို့ပြ ပုလိပ်အဖွဲ့အဖို့ မစ္စတာဟုတ် ခွမ်/အုန်းဖေ အသတ်ခံရမှုအား ပိုက်စိပ်တိုက်စုံစမ်းမှုများ ပြုခဲ့ကြရသည်။ အထက်ဖော်ပြပါ ပုလိပ်(ရဲ) ဝန်ထောက်သုံး ယောက်ကိုယ်တိုင် အမှုလိုက်အင်စပက်တော်ကြီး ဟုတ်ခွမ်/ အုန်းဖေသတ်မှုအား စုံစမ်းစစ်ဆေးမှုများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြရာ ပတ် ဝန်းကျင် လေ့လာမှုများအရ မစ္စတာဟုတ်ခွမ်/အုန်းဖေသည် ရန်ကုန်လူမိုက်လောကတွင် ဟိုးဟိုးကျော်နေသော လမ်း မတော်ဖိုးတုတ်နှင့် ရင်းနှီးခင်မင်သူဖြစ်သည်ဟု သိကြရသည်။ ထိုစဉ်က လူမိုက်ခေါင်းဆောင်များသည် နယ်မြေတာဝန်ခံ ပုလိပ်(ရဲ) "Surveillance" အရပ်အခေါ် ဆွားပုလင်းနှင့် စာသင် Sergeant များကိုပါမက အမှုလိုက်များကို ရင်းနှီး အောင် ပေါင်းသင်းထားကြရ၏။

သံလွန်စများအရ မစ္စတာဟုတ်ခွမ်/အုန်းဖေမှာ အဖျော် အပါး အသောက်အစား ခုံမင်သူဖြစ်ရာ ညနေရုံးဆင်းသည် နှင့် လမ်းမတော်ရပ်ကွက်သို့ လာရောက်ပြီး လူမိုက်ခေါင်း ဆောင် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်နှင့်အတူ အရက်ဝိုင်းထောင် လေ့ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ အတည်မပြုနိုင်သေးသော သတင်း အရ အချင်းဖြစ်ပွားသောနေ့ကလည်း မစ္စတာဟုတ်ခွမ်/အုန်း ဖေသည် လမ်းမတော်ဖိုး တုတ်နှင့်အတူ သွားလာသည်ဟု သိရှိရကား မစ္စတာဟုတ်ခွမ်/အုန်းဖေသတ်မှုတွင် လမ်းမတော် ဖိုးတုတ်သည် အဓိကတာဝန်ရှိသူတစ်ယောက်ဖြစ်သည်ဟု ပုလိပ်(ရဲ)တို့က ကောက်ချက်ချခဲ့သည်။ ထိုအခြေအနေ အရပ် ရပ်ကြောင့် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်အား စစ်ဆေးရန် စီစဉ်ခဲ့ကြ ရ၏။ ထိုစဉ်က ပုလိပ်သတင်းပေးများကလည်း အချင်းဖြစ်ပွား သည့်နေ့က လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်နှင့် တပည့်နှစ်ဦးဖြစ်သော အုန်းဖေနှင့် ထွန်းတင်တို့သည် လမ်းမတော် မော်တော်ကား အငှားယာဉ်ဂိတ်မှ မော်တော်ကားတစ်စီးကို ငှားရမ်း၍ လွက်

ခွာသွားကြောင်း ထိုစဉ်က သူတို့သုံးယောက်မှာ အရက်မူး လျက်ရှိသည်ဟု ဆိုသည်။ ထိုသတင်းအရ ပုလိပ်ဝန်ထောက် သုံးယောက်အဖွဲ့သည် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်အား စုံစမ်းမေး မြန်းရန် ဆုံးဖြတ်ချက်ချခဲ့ကြသည်။ ပုလိပ်ဝန်ထောက်များ သည် မိမိတို့အဆက်အသွယ်များ၊ နည်းလမ်းများဖြင့် ပတ် ဝန်းကျင်လေ့လာခြင်း၊ သတင်းပေးများထံမှ သတင်းယူခြင်း၊ သင်္ကာမကင်းဖြစ်သူများကို ခေါ်ယူစစ်ဆေးခြင်းများ ပြုလုပ် ခဲ့ကြသည်။

ထိုကာလက လမ်းမတော်နယ်မြေတွင်း နေထိုင်သူ အများမှာ တရုတ်အမျိုးသားများ၊ မြန်မာအမျိုးသားများ၊ အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသား ဂေါ်ရင်ဂျီအများ နေထိုင်ကြသည်။ မှတ်တမ်း များအရ ထိုဂေါ်ရင်ဂျီကလားအများသည် လန်ခြားဆွဲခြင်း (ပထမတွင် လန်ခြားဆွဲခြင်းကို တရုတ်အမျိုးသားများက စုပေါင်းကန့်ကွက်ရာမှ တရုတ်အမျိုးများ လန်ခြားဆွဲခြင်းမပြု လုပ်ဟု သိရ၏။) ခါးပိုက်နိုက်ခြင်း၊ ပစ္စည်းများ အလစ်ခိုးယူ ခြင်း၊ အရက်သောက်ခြင်း၊ ဖဲရိုက်ခြင်း၊ လောင်းကစားခြင်း များ ပြုလုပ်ကြသည်။ ယင်းဂေါ်ရင်ဂျီကလားများသည် ၁၅ လမ်း၊ ၁၆ လမ်းနှင့် ကမ်းနားလမ်းထိပ်တွင် သင်္ဘောကုန် တင်၊ ကုန်ချ အလုပ်သမားအတွက် ထမင်းဆိုင်များဖွင့်ခြင်း၊ ကြက်များရောင်းခြင်း၊ အရက်ပုန်းရောင်းခြင်း၊ လူစုလူဝေးဖြင့် ခိုက်ရန်ဖြစ်ပွားခြင်း၊ အနိုင်ကျင့်ခြင်း ပြုလုပ်ကြ၏။ တရုတ်လူ မျိုး အချို့ကမူ တရားဝင်အစိုးရခွင့်ပြုချက်ဖြင့် ဘိန်းခန်းထောင် ခြင်း၊ အရက်ဆိုင်ဖွင့်ခြင်း၊ လက်ဖက်ရည်ဆိုင်၊ ခေါက်ဆွဲဆိုင်၊ ကုန်စုံဆိုင်ဖွင့်ကြသည်။ အချို့ကလည်း တိတ်တိတ်ပုန်း ဘိန်း ခန်းများဖွင့်ခြင်း၊ လောင်းကစားရိုင်းဖွဲ့ခြင်း စသည်တို့ပြုလုပ်ကြ ပြီး အချို့မြန်မာများကလည်း ပြည့်တန်ဆာခန်းများလည်း ဖွင့်ကြ၏။ လမ်းထောင့်များတွင်မူ အိန္ဒိယတိုင်းရင်းသားများ ဖွင့်ထားသော ကွမ်းယာဆိုင်များ ရှိကြ၏။

ဤကဲ့သို့ လူအဝင်အတွက် ရှုပ်ရှင်ထွေးထွေးဖြစ်ခဲ့ရာ အုပ်စုလိုက်ရိုက်ပွဲများ၊ အရက်ဆိုင်များတွင် ဆူပူသောင်း ကျန်းမှုများ၊ ပစ္စည်းလုယက်မှုများ ဖြစ်ပွားကြ၏။ ဤသို့ ဆူပူ မှု၊ တရားဥပဒေလက်လွတ်ပြုမှုများ၊ အနိုင်ကျင့်မှုများကို ရန်ကုန်မြို့ပြ ပုလိပ်များအနေဖြင့် ထိထိရောက်ရောက် ကာ ကွယ်ပေးနိုင်မှုမရှိခဲ့။ ကာကွယ်ပေးနိုင်ရန်လည်း အင်းအားမရှိ။

သို့ဖြစ်၍ အထက်ဖော်ပြပါ ဆူပူမှု၊ အနိုင်ကျင့်မှု၊ ခိုက်ရန် ဖြစ်ပွားမှု၊ လုယက်မှုများကို လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်နှင့် သူ တပည့်များက အကာအကွယ်ပေးကြသည်။ ဤကဲ့သို့ အကာ အကွယ်ပေးသည့်အတွက် အရက်ဆိုင်ပိုင်ရှင်များ၊ ဘိန်းခန်း၊ လောင်းက စားခန်းပိုင်ရှင်များ၊ ကုန်စုံဆိုင်များ၊ စသည်တို့က ကျေးဇူးတင်သောအနေဖြင့် ဖိုးတုတ်နှင့် တပည့်များအား လစဉ်ကြေးပေးကြသည်သာမက မိမိတို့ဆိုင်များတွင် အခမဲ့ စားသောက်ခွင့်ပေးကြ၏။ အထက်ဖော်ပြပါ ဆိုင်ပိုင်ရှင်များ၊ ကပွဲရုံများ၊ လောင်းကစားရိုင်းများ၊ စားသောက်ဆိုင်များ၊ ဟိုတယ်များသည် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်နှင့် တပည့်ဆိုသူများ ၏ အကာအကွယ်မယူလိုပါက မိမိအစီအစဉ်ဖြင့် မိမိတို့ ကာကွယ်နိုင်သည်။ သို့သော် ထိုဆိုင်များ၊ လောင်းကစားရိုင်း များတွင် ဖိုးတုတ်တပည့်များက နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးဖြင့် ဆူပူ ရန်ပွဲများဖန်တီးကာ လုယက်ခြင်း၊ ပစ္စည်းများအား ဖျက်ဆီး ခြင်းများ ပြုလုပ်ကြတော့သဖြင့် နောက်ဆုံးတွင် ထိုဆိုင်များ၊ လောင်းကစားရိုင်းများသည် ဖိုးတုတ်နှင့်တပည့်များအား ဆက်ကြေးပေးကြရတော့သည်။ ဤသည်ကိုက ထိုကာလက အခြေအနေဖြစ်၏။

အထက်ဆောင်းပါးတစ်နေရာတွင် ဖော်ပြခဲ့သော ပုလိပ်ဝန်ထောက်သုံးယောက်သည် မစ္စတာဟုတ်ရွမ်/အုန်းဖေ အသတ်ခံရမှုတွင် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်နှင့်အဖွဲ့ ပါဝင်နိုင်သည် ဟု ယူဆထား၏။ သို့မဟုတ် ဖိုးတုတ်အား စစ်ဆေးမည်ဆို ပါက ထိုအမှုတရားခံမှာ ပေါ်ပေါက်လာနိုင်ကောင်းသည်ဟု ကောက်ချက်ချ၍ လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်အား ခြေရာခံ၍ ရှာ ကြရသည်။ သို့သော် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်မှာ သူနေသော လမ်းမတော်ရှိ နေအိမ်တွင် မတွေ့ရသဖြင့် အခက်ကြုံရသည်။ ဖိုးတုတ်တစ်ယောက် ခြေရာဖျောက်သွားခဲ့ပြီလော။ ဖိုးတုတ် သည် လာမည့်ဘေး ပြေးတွေ့လေ့ရှိသူဖြစ်ရကား ခြေရာ ဖျောက်သွားခြင်းမရှိဟု ပုလိပ်ဝန်ထောက်အဖွဲ့က မှတ်ယူထား ပြီးဖြစ်၏။ နောက်ဆုံးတွင် အမှူးလွန်၍ အိပ်ပျော်နေသော လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်အား လမ်းမတော်ကျွန်းကြီးလမ်းရှိ တရုတ် အမျိုးသားပိုင် လင်ဟိုင်းဟိုတယ်အပေါ်ထပ်ရှိ အခန်းတစ်ခန်း၌ အိပ်နေသည်ကို တွေ့ရတော့သည်။

ထိုအချိန်တွင် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်မှာ အောက်အလွန်

အကျွဲသောက်ထားသဖြင့် စကားကောင်းစွာပြောနိုင်သော အခြေအနေအရ ဖြစ်နေသည်။ သို့ဖြစ်၍ ပုလိပ်ဝန်ထောက်များ အဖွဲ့သည် ဖိုးတုတ်အား အရက်မူးပြေစေရန် ရန်ကုန်ဆေးရုံ ကြီးသို့ ယာယီတက်ရောက် ဆေးကုသစေခဲ့၏။ မစ္စတာဟုတ် ရွမ်/အုန်းဖေသတ်မှတစ်ဆင့် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်သည် အထူး အရေးပါသူဟု ပုလိပ်တို့က ယူဆနေသည်ဖြစ်ရကား သို့သော် အထူးစောင့်ရှောက်ထားသည်သာမက သူတပည့်များ သူ့အိမ် သားများနှင့် တွေ့ခွင့်မပေးခဲ့။

ဖိုးတုတ်အား ပုလိပ်(ရဲ)တို့က ခေတ္တဖမ်းဆီး၍ စစ် ဆေးရုံသည်ဟူသော သတင်းအနံ့ရသွားသော မှုခင်းသတင်း ထောက်များသည် ထိုသတင်းရရှိရေးအတွက် နည်းလမ်းအမျိုး မျိုးနှင့် သတင်းယူကြသည်။ ထိုသတင်းကိုလည်း သတင်းစာ များတွင် အကျယ်တဝင့်ဖော်ပြခဲ့သည်။

လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်အား ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးမှ တာ ချိန်သူများက ဆေးရုံမှဆင်းခွင့်ပြုသည်နှင့် ပုလိပ်အဖွဲ့မှ အမှု စစ်ဆေးရန် ဖိုးတုတ်အား နည်းလမ်းအမျိုးမျိုးနှင့် စစ်ဆေး ကြသည်။ နောက်ဆုံးတွင် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်သည် အချင်း ဖြစ်ပွားခဲ့သည့်နေ့က ဖြစ်စဉ်ကို အမှန်အတိုင်းထွက်ဆိုခဲ့၏။ ထိုနေ့က လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်သည် တပည့်များဖြစ်သော ဆောင်အုန်းဖေနှင့် မောင်ထွန်းတင်တို့နှင့်အတူ အငှားမော် ထက်ထားတစ်စီးဖြင့် လေညှင်းခံထွက်ခဲ့ကြသည်။ ထိုအချိန် တွင် သူတို့သုံးယောက်မှာ အရက်သောက်ထားကြသဖြင့် အတော်အသင့် မူးနေကြပြီဖြစ်၏။

သူတို့သုံးယောက် စီးနှင်းလာသော မော်တော်ကား သည် မြန်ကုန်း ကားမှတ်တိုင်အနီးတွင် သေဆုံးသူ မစ္စတာ ဟုတ်ရွမ်/အုန်းဖေကို တွေ့ကြရ၏။ ထိုအချိန်တွင် မစ္စတာ ဟုတ်ရွမ်/အုန်းဖေမှာ အရက်မူးလျက်နေသည်။ သို့သော် ဖိုးတုတ်တို့အဖွဲ့နှင့် တွေ့ကြပြန်သဖြင့် သူတို့နှင့်အတူ လိုက် ခံလာ၍ အရက်ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဝင်၍ အရက်သောက်ကြသည်။

အရက်ပိုင်းတွင် မစ္စတာဟုတ်ရွမ်/အုန်းဖေသည် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်၏တပည့်များဖြစ်သော မောင်အုန်းဖေ၊ မောင်ထွန်းတင်တို့နှင့် ငြင်းခုံရာမှ စကားအချေအတင်ဖြစ် ထားသည်။ ဤတွင် လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်က ဝင်ရောက်ဖျန် ဖျိခဲ့၏။ သို့သော် အရက်ရှိနေရလာသော မစ္စတာဟုတ်ရွမ်/

အုန်းဖေသည် ဖိုးတုတ်တပည့် နှစ်ယောက်အား ဆဲဆိုကြိမ်း မောင်းခဲ့သည်။

ဤတွင် သူတို့အဖွဲ့သည် မော်တော်ကားနှင့် တင်လမ်း (မြို့မကျောင်းလမ်း)တက်သို့ ထွက်လာခဲ့ကြရာ မစ္စတာဟုတ် ရွမ်မှာ ဖိုးတုတ်တပည့်များအား ဆက်လက်ဆဲဆိုခဲ့ပြန်သည် နှင့် မောင်အုန်းဖေက သူ့ဆောင်ထားသောစားနှင့် မစ္စတာ ဟုတ်ရွမ်/အုန်းဖေ၏ရင်ကို တစ်ချက်ထိုးလိုက်ပါတော့သည်။ လမ်းမတော်ဖိုးတုတ်ကမူ သူတပည့်များအား နောက်ထပ် စားဖြင့်ဆက်မထိုးရန် တားမြစ်ခဲ့သည်။ သို့သော် မစ္စတာဟုတ် ရွမ်/အုန်းဖေမှာ သေဆုံးတော့မည့်အခြေအနေ ရောက်ရှိနေပြီ ကိုသိသော ဖိုးတုတ်သည် မော်တော်ကားအား လူရိပ်လူခြေ ပြတ်သော တင်လမ်းဘက်သို့ မောင်းနှင်စေ၏။ မစ္စတာဟုတ် ရွမ်/အုန်းဖေအား အဆုံးစီရင်ရန်မှတစ်ပါး အခြားနည်းလမ်းမရှိ တော့သဖြင့် အသင့်ပါသောတုတ်ဖြင့် ရိုက်ခုံကြပြီး အလောင်း အား တင်လမ်းရုံတောများအနီး ထားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်ဟု ထွက် ဆိုခဲ့၏။ ပုလိပ်ရဲအဖွဲ့မှ တာဝန်ရှိသူများသည် အခင်းဖြစ် ပွားစဉ်က ပါဝင်သော မောင်အုန်းဖေနှင့် မောင်ထွန်းတင်တို့ အား သွားရောက်ဖမ်းဆီးခဲ့သည်။ မောင်အုန်းဖေကမူ ထိုအခင်း ဖြစ်ပွားသောညက သူ့အားဆဲဆိုသော မစ္စတာဟုတ်ရွမ်/အုန်း ဖေအား ဒေါသအလေ့အကျင့် သတ်မိပါသည်ဟု ပြောဆိုချက် ပေးခဲ့သည်။ ဤအမှုအား ပုလိပ်(ရဲ)တို့က ခိုင်မာစွာတည် ဆောက်၍ ရာဇဝတ်တရားရုံးသို့ တရားစွဲဆိုခဲ့သည်။ ရာဇဝတ် တရားရုံးကလည်း မောင်အုန်းဖေ၏ပြောဆိုချက်ကို အဓိက ထား၍ စစ်ဆေးခဲ့ပြီး ဟိုက်ကုတ်သို့ ဆက်လက်တင်ပြခဲ့၏။

ဟိုက်ကုတ်တွင် ဖိုးတုတ်တို့အမှုအား စစ်ဆေးသော စက်ရှင်တရားဝန်ကြီးသည် ဂျူရီလူကြီးများ၏ သဘောထား အရ ဖိုးတုတ်အား ဆုံးမ၍ ပြန်လွှတ်ခဲ့သည်ဟု ဆိုကြပါ ကြောင်း။

လှမိုး(ပညာရေး)

- ကျမ်းကိုး
- (၁) ကျွန်တော်သတင်းထောက် လှထူးလှ
 - (၂) သတင်းစာမှတ်တမ်းများ
 - (၃) The Burma Gadget (1937) (1938)

အိမ်

ပုံကရတော့။ ယခုနှစ်
 စားခဲ့၏။ စာရေးဆရာ
 ၂၀၁၃ တုန်းက ဆန်
 နှုဟောပြောခဲ့ကြသည်။
 နှစ်တစ်ခု မကမီကပင်
 မသက်ဝင်က ဝင်အာရှ
 ကုန်မျိုးစုံဆိုင် ဖွင့်ရောင်း
 ကဗျာရေး၊ ကဗျာဖတ်နှင့်
 (တ)ဝိန်းတွင် မြန်မာနိုင်ငံမှ
 ရင်း၊ ချင်း၊ ရခိုင် (စသည်)
 နိုင်ငံသား သည်လောက်များ

သလို အခြားမည်သည်ပြည်နယ်တွင်မူ သည်လောက်များ ရှားမရှိသော မြန်မာကုန်မျိုးစုံစတိုးဆိုင် Groceries ခု ဆိုင်ရှိသည်။ စားသောက်ဆိုင် သုံးဆိုင်ရှိသည်။ ဆံပင်ညှပ် ဆိုင်နှင့် ဆံပင်အလှပြင်ဆိုင် နှစ်ဆိုင်၊ ကားအရောင်းဆိုင်တစ် ဆိုင် ရှိသည်ဟု မြန်မာတိုင်းရင်းသားများ အကျိုးဆောင် Burma Advocay Centre ၏ မှတ်တမ်းတွင်တွေ့ရှိရသည်။ သူ၏ဆိုင်သည် မြန်မာစားသောက်ကုန်မျိုးစုံ(စားကုန်) အဝတ်အထည်၊ ဆေးဝါး၊ အိမ်သုံးပစ္စည်း စသည်ဖြင့် စုံလင် လှရာ သိမ်ကြီးစေ့က ကုန်မျိုးစုံဆိုင် တစ်ဆိုင်ကို ရောက် နေရာသလိုပင်၊ သူ(ဆောင်းဝင်းလတ်)က ကျွန်တော်က ဆိုင် အကူ ယက်ဝင်က ဦးဆောင်နေတာဟု ဆို၏။ ဟုတ်ပေမည်။ စာရေးဆရာ၊ ကဗျာဆရာဆိုသော သူများစွာသည် ထို အတိုင်းပင် ဖြစ်နေတတ်၏။ ဇနီးသည်တို့က အိမ်ထောင်ကို ကျားကန်ပေးထားတတ်ကြရသည်ပင်။

ဖို့(တ်)ဝိန်းသည် အင်ဒီယားနားပြည်နယ်တွင် ဒုတိယ အကြီးဆုံးနှင့် ဒုတိယလူဦးရေအများဆုံး မြို့ဖြစ်သည်။ မြို့ တော်မှာ အင်ဒီယားနားဂိုလပ်(Indianapolis) ဖြစ်၍ လူဦး ရေ ရှစ်သိန်းကျော်ရှိ၏။

အသေးဆုံးမြို့ကလေးဖြစ်သည့် Cannelton မြို့ ကလေးသည် လူဦးရေ ၁၅၀၀ ကျော်ပဲ ရှိသည်ဟု ဖော်ပြ ထား၏။ ဖို့(တ်)ဝိန်းရှိ လူဦးရေ ၂ ဒသမ ၅ သိန်းခွဲတွင် မြန်မာရှစ်ထောင်ဆို၍ သုံးရာခိုင်နှုန်းလောက်ဟု ဆိုနိုင်ပေ သည်။ (အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အာရှတိုက်သား ခြောက်ရာခိုင်နှုန်းကျော် ရှိသလို ဆို၏။)

ဖို့(တ်)ဝိန်းကို ရောက်ကတည်းက မိုးတဖွဲဖွဲနှင့် ကြုံ ရ၏။ ညနေတိုင်း မိုးရွာသည်။ ယခု ဇွန်လဆိုတော့ မြန်မာ လို နယုန်လ ဖြစ်သည်။ ဇူလိုင်လတွင် ဖို့(တ်)ဝိန်း၌ မိုး အများဆုံးဆို၏။ အပူချိန်ကလည်း ၇၀ ဒီဂရီ ၉၀ ဒီဂရီ စာရင်ဟိုက်အကြား ရှိသည်။ မြန်မာနိုင်ငံနှင့် တူလှ၏။ သည် မှာရှိနေကြသော မြန်မာနိုင်ငံမှ လာသူများသည် မိမိတို့ အိမ် ဝင်း၌ မုန်လာ၊ ခရမ်း၊ ရုံးပတီ၊ နံနံ၊ ဂေါ်ဖီ စသော လပိုင်း အတွင်း ခူးဆွတ်နိုင်သည့် သီးနှံများကို စိုက်ပျိုးကြကာ ကုန် စုံဆိုင်များတွင် လာသွင်းကြသည်။ နောက်ပြီး မုန်ကျွဲသည်။ ကျောက်ကျော၊ သာကျ၊ ခါကျာမုန်၊ ပဲကြော် စသည်မုန်မျိုးစုံ

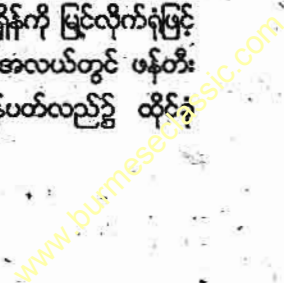
တို့ကို ပြုလုပ်ကြော်ချက်ကာ ဘူးကလေးများဖြင့် ဆိုင်မှာ လာသွင်းကြသည်။ မြန်မာအစားအစာ စုံအောင်ရသည်။

ဖို့(တ်)ဝိန်းရောက်ပြီး မကြာမီ ကိုမျိုးမြင့်နှင့် သူဇနီး ကာရင် (Karen)တို့ လိုက်ပို့သော နေရာများစွာတွင် မြန်မာ ပြည်ကို သတိရစေသော မြစ်ဆုံအကြောင်း ရေးချင်သည်။

ဖို့(တ်)ဝိန်းသည် မြစ်သုံးသွယ်ကို ပိုင်ထား၏။ အရှေ့ မြောက်မှ စီးလာသော St. Joseph River မြစ်နှင့် မြို့ အလယ်တည့်တည့်တွင် ပေါင်းဆုံမိသည်။ ထိုမြစ်သွယ်နှစ် စင်ဆုံရာမှ မြစ်ကြီးတစ်စင်း Maumee Laume River ဖြစ်လာပြီး မြို့ကို အနောက်မှ အရှေ့သို့ ဖြတ်သန်းစီးဆင်း ကာ OHio ပြည်နယ်ထဲရှိ Lake Erie ထဲသို့ စီးဝင်လေ သည်။ ထို့ကြောင့် မြစ်သုံးသွယ်သည် မြောက်၊ တောင်၊ အရှေ့ အနောက် ဝန်းရံထားသလို ဖြစ်နေရာ မေခ၊ မလိခ နှင့် ရောဝတီမြစ်တို့၏ ပေါင်းစုံစီးဆင်းခြင်းကို သတိရမိလေ၏။

ကျွန်တော်တို့သည် မြစ်ဆုံကိုကြည့်ရန် Columbia Avenue လမ်းပေါ်ရှိ တံတားကြီးသို့ သွားရောက်ကြပြီး ထိုတံတားပေါ်မှ မြစ်ဆုံရှိရာကို ကြည့်ခဲ့ကြသည်။ ထိုတံတား ကြီးမှာ ၁၉၂၆ ခုနှစ်ကပင် စတင်တည်ဆောက်ခဲ့ပြီး ၂၀၀၁ ခုနှစ်က အသစ်တစ်ဖန် မွမ်းမံတည်ဆောက်ခဲ့သည်။ (၁၉၇၂ ခုနှစ်ကမူ အတန်ငယ်ပြင်ဆင်ခဲ့သေးသည်။) မြစ်နှစ်မြွှာ ဆုံ ပေါင်းရာ ကျွန်းထိပ်သစ်တောရိပ်ကလေးသည် လှပနေသည်။ မြစ်ရေက မြည့်နေသည်။ ရေက မကြည်လင်း၊ မြစ်၏ ကမ်း ဘေးတစ်ခု (St. Joseph မြစ်ကမ်း)တွင် လူလျှောက်လမ်းကို သပ်ရပ်လှပစွာ လုပ်ထားလေသည်။ မြစ်ကမ်းဘေးများရှိ သစ်ပင်တို့သည် တိုက်တာတို့ကို နောက်ခံပြုထားသော ရှုခင်း ဧပတည်း။ ဖို့(တ်)ဝိန်းမြို့ကို တည်ခဲ့သူဟု ဣစာ၏ အစဉ် ဆိုခဲ့သည့် Anthony Wayne နှင့် မကြာမီက တွေ့ရ လေသည်။

မြို့လယ် Main St. နှင့် Clinton St. တို့၏ ဆုံရာ လမ်းထောင့်တွင် Freimann Square အမည်ရှိ ပန်းခြံ ကလေးရှိသည်။ ရေပန်းများသည် ကန်အလယ်မှ မြင့်တက် စွာ ပန်းထွက်လေသည်။ နေလယ်အပူရှိန်ကို မြင်လိုက်ရုံဖြင့် လျော့ပါးစေသည်။ မြက်ခင်းစိမ်းစိမ်းတို့အလယ်တွင် ဖန်တီး ထားသည်။ သစ်ရိပ်အောက် ရေကန်ပတ်လည်၌ ထိုင်ခုံ

ကလေးများပေါ်တွင် အပန်းဖြေအနားယူနေသူများစွာ ရှိလေသည်။ ထိုသူတို့နှင့် မနီးမဝေး မိန်းလမ်းကို ဘေးတိုက်ပြုလျက် မြင်းစီးနေသော စစ်ဗိုလ်ချုပ် Maj-General Anthony Wayn ကို ကျွန်တော်တွေ့လိုက်ရသည်။ /သူသည် ခုနစ်ပေခန့်မြင့်သော မြင်းကြီးထက်တွင် စစ်ဗိုလ်ချုပ်ဝတ်စုံဖြင့် လက်ယာလက်က ဓားကိုကိုင်လျက်၊ လက်ဝဲဘက်က မြင်းခက်ကြီးကို ဆွဲကာ အသားကျစီးလျက်ရှိ၏။ သူ့မျက်နှာကား ဖာန်ထည်လှ၏။ သူ့မြင်းကလည်း ဖာန်ထည်လှ၏။ မြင်ရသူတို့အား "ငါကား အောင်မြင်သူ"ဟု ပြောနေသလို ရှိတော့၏။ တကယ်လည်း အန်သိုနီဝိန်းသည် အောင်မြင်သူ ဗိုလ်ချုပ်ဖြစ်ခဲ့သည်။ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု၏ ပြည်နယ်တစ်ခုထဲမှ ဤမြို့ကလေးဖြစ်လာမည့် တောနေပုဒ်ကလေးသည် ရှေးဦးနေ Native American တို့၏ ဇာတိတည်း။

လူနီ (Red India) တို့၏ ခေါင်းဆောင် Little Turtle က ဦးဆောင်လျက် ထိုဒေသတွင် လူနီမျိုးနွယ်ဝင် တို့က Kekiong ခေါ် (Black Berry Buoh ဟု အဓိပ္ပာယ်ရသည်)၌ လူဦးရေ စုစုကလေးဖြင့် နေထိုင်ခဲ့၏။

၁၆၈၀ ပြည့်လွန်နှစ်ကာလတွင် ပြင်သစ်ကုန်သည်တို့ ရောက်လာသည်။ ထုံးစံအတိုင်းပါပဲ။ အင်္ဂလိပ်တို့ ရောက်လာပြန်သည်။ ထိုဒေသတွင်ရှိသော လူနီတို့နှင့် ထုံးစံအတိုင်းပင် စစ်ဖြစ်နေခဲ့ပြန်သည်။ Mission များ Merchant များ နောက်တွင် Military များ ပါစမြဲတည်း။ ထိုသို့ ပြင်သစ်လက်မှ အင်္ဂလိပ်က လုပြီးအုပ်ချုပ်သည်။ အင်္ဂလိပ်တို့ အုပ်ချုပ်ခဲ့ပြန်၏။

လွတ်လပ်ရေးရလာသော အမေရိကန်တို့သည် ထိုဒေသသို့ ဗိုလ်ချုပ်အန်သိုနီဝိန်းကို ၁၇၇၀ ပြည့်နှစ်တွင် စေလွှတ်လိုက်တော့သည်။ (၁၇၇၆ တွင် အမေရိကန်ပြည်ထောင်စု ရှေးဦးပြည်နယ်များ လွတ်လပ်ရေးရသည်။) ထို ၁၇၇၀ ပြည့်လွန်နှစ်များတွင် ဗိုလ်ချုပ်ဝိန်းသည် ဒေသခံ "လူနီ" "လိပ်ကလေး" တို့နှင့် စစ်ပွဲများ ဆင်နွှဲပြီး သိမ်းပိုက်လိုက်တော့၏။ အောင်မြင်သူပဲပေါ့။ သို့သော် ဝိန်း၏ Nick Name မှာ MAD ဟူသတည်း။ မည်သို့အဓိပ္ပာယ်ဖြင့် အကြောင်းပြခေါ်သနည်းဆိုသည်ကို ရှာမဖတ်တော့ပါ။

ဗိုလ်ချုပ်ဝိန်းသည် သူ့အောင်မြင်သော ထိုဒေသကို

၁၇၉၄ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာ ၂၂ ရက်တွင် ဖွဲ့(တ်)ဝိန်း (ဝိန်း၏ ခံတပ်မြို့)အမည်သညာဖြင့် မြို့တည်ခဲ့လေသည်။ ယခုသော် မြို့သက် ၂၂၁ နှစ် ပြည့်တော့မည်။ သူ၏အမည်သည် အမေရိကန်မြို့သမိုင်းတွင် နှစ် ၂၂၀ ကျော်နှင့်အတူ တည်ရှိနေဆဲပင်။ ထိုစဉ်က လူဦးရေ ၁၀၀၀ ကျော်သာ ရှိခဲ့သော ဝိန်းခံတပ်မြို့ကလေးသည် ယခု နှစ်သိန်းခွဲကျော် နေပေပြီ။ မြို့လမ်းများတွင် Wayne ဟု တစ်မျိုး၊ Anthony ဟုတစ်သွယ်၊ အပြည့်အစုံ Anthony Wayne ဟု တစ်နည်း အမည်များရှိသည်။

၁၉ ရာစု၏ အထိမ်းအမှတ် ဘုရားကျောင်းများ (Church) များစွာရှိသည်။ ၁၈၅၉ ခုနှစ်က တည်ခဲ့သော ဂျေသစ်ဟန်ကသီဒရယ်ဘုရားကျောင်း၊ ၁၉၀၂ ခုနှစ်က တည်ခဲ့သော Allen County Counthouse တရားရုံးကြီးတို့သည် ဖွဲ့(တ်)ဝိန်းတွင် ဘုရားနှင့် တရားနှင့်ဟု ပြောရမည့် မှတ်တမ်းများပင် ဖြစ်သည်။

ထူးထူးခြားခြား မှတ်မိလိုက်သည်က လက်ရှိမြို့တော်ဝန် Tom Henry သည် ၂၀၀၇ ခုနှစ်ကပင် စတင် တာဝန်ထမ်းဆောင်ခဲ့ရာ သက်တမ်း နှစ်ဆက်တစ်ဆက်တည်း ရှိခဲ့လေပြီ။ သူသည် ဒီမိုကရက်တစ်ပါတီဝင် ဖြစ်သည်။

ဖွဲ့(တ်)ဝိန်းသည် ယခုအခါ အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတွင် အေးချမ်းသော မြို့ငယ်ကလေးတစ်မြို့ဟု ဆိုနိုင်သော်လည်း (အမေရိကန်ပြည်ထောင်စုတစ်ခုလုံးအနေဖြင့် ဂူဆင့်ရှိသော လူဦးရေအများဆုံး တန်းစီဇယားအရကြောင့်) ဖွဲ့ပြီးတိုးတက်မှုသည် သင့်တင့်ကောင်းမွန်သည်ဟု ဆိုနိုင်ပေသည်။

ဗိုလ်ချုပ်ဝိန်းတည်ခဲ့သော ခံတပ်မြို့ကလေးသည် ကား အတော်ဟောင်းနွမ်းနေလေပြီ။ သမိုင်းဝင်ရှေးဟောင်း အဆောက်အအုံများသည်လည်း ပေါများနေလေပြီ။ နေစရာ၊ ကြည့်စရာ၊ ပြောစရာ အသင့်အတင့်ရှိ၏။

ထို့ကြောင့် ဖွဲ့(တ်)ဝိန်း (ခံတပ်မြို့)ဟု ခေါ်ပါသည် ဟုဆိုရပါကြောင်း...။

မောင်ကောင်းမြင့်

ဆရာဆရာမောင်စိန်ဝင်း(ပုတီးကျန်း)ထံမှ နှစ်ပေါင်း(၂၀)နီးပါးက စာတစ်စောင်

ဆရာမောင်စိန်ဝင်း(အထက်တန်း နက္ခတ္တဗေဒ၊ လက္ခဏာပညာရှင်)အား
အထူးဂုဏ်ထူး တွင် တာဝန်ယူဆောင်ရွက်
အခြားရာ ကျွန်တော်အား ၁၉၈၄ ခု ဩဂုတ်လအတွင်း
ပြန်လည် အရှေ့မြောက်ဧက တိုင်ပြည်သို့
ပညာတော်သင်ခန်း သွားရောက်ကြည့်ရှု ပေးကြားခဲ့ပါသည်။
အထူးအထူး ဆရာ၏ ပေးကြားချက်များအတိုင်း
အမှတ်ပြည့်သူ့ပညာနိုင်သလို (၁၅-၈-၁၉၈၄)နေ့တွင်
ပညာတော်သင်အဖြစ် သွားရောက်ခဲ့ပါသည်။
စိန်ဝင်းကျန်း၏ ပေးကြားခဲ့သော ဆရာ၏ပညာရပ်များကို
အခြားကား ဝယ်ပြန်လိုက်ပါသည်။

စိန်ဝင်း
B.E (Mech.)
ဝက်ပစ္စည်းထက်စုံ အမှတ်(၁)

သရာဦးအောင်ပိုးဇော်

(Ex. စာပေဗိမာန်)

အထက်တန်း ဝိသ္မာဏ၊ နက္ခတ္တဗေဒပညာရှင်
ASTRO-PALMIST EXPERT
သင်တန်း နည်းပြ

အလုပ်ခန်းနေရာ
အမှတ်(၁၄)၊ ရွှေဘိုလမ်း၊ ဘုရားလှမ်းတန်း၊
ပုဇွန်တောင်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့။
အလုပ်ချိန် - နံနက်(၈:၃၀)မှ ညနေ(၆:၀၀)နာရီထိ

လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များ ဝမ်းမြောက်ဖွယ်

လိပ်ခေါင်းရောဂါမှန်လျှင် ဒိဋ္ဌိပျောက်ကင်းရမည်။

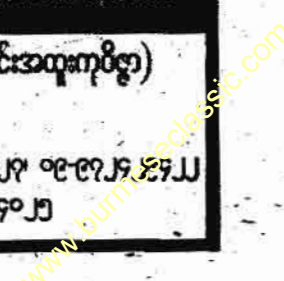
- ဆရာ၏ဆေးခန်းတွင် လိပ်ခေါင်းရောဂါရှင်များအား မပူ၊ မစပ်၊ မနုတ်၊ မကျွတ်၊ မလှီးမပြတ်၊ ခြိမ်ဟန်နည်း၊
ခြိမ်ဟန်ဟန်သက်သက်ဖြင့် အမြစ်ပယ်ကျန် လုံးဝပျောက်ကင်းအောင် ကုသပေးလျက်ရှိပါသည်။
- ကုသ၍ပျောက်ကင်းသွားသော ရောဂါရှင်ပေါင်းများ၏ စာတ်ပုံနှင့် ထောက်ခံစာပေါင်းများစွာတို့ကို
လက်တွေ့ လာရောက်လေ့လာနိုင်ပါသည်။ (နိုင်ငံခြားမှ ခွဲစိတ်ကုသပေးသူများ အပါအဝင်)
- ရောဂါအတွက် ပျောက်ကင်းအောင် တာဝန်ယူသည်။
- လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် အားနည်းသော အမြစ်ပြတ် ပျောက်ကင်းနိုင်ပါသည်။

ပုဇွန်တောင်မြို့။ ။ လိပ်ခေါင်းရောဂါသည် တားဆီးသက်သက်ခြင်းဖြင့် လုံးဝပယ်ပျောက်ကင်းပါ။

နိုင်ငံကျော် မန္တလေးမြို့ အဘိဓမ္မာတောင်သာဆရာကြီးဦးလှမောင်၊ သရာဦးအောင်ပိုးဇော်(လိပ်ခေါင်းအထူးကျွမ်းကျင်)

ရန်ကင်းဆေးခန်းဌာနခွဲ

အမှတ်(၅၀) (၅)လွှာ (၁၂)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ မှန်း-၀၉-၇၃၀၀၉၃၃၊ ၀၉-၂၅၀၃၃၄၂၇၊ ၀၉-၉၇၂၄ ၂၆၂၂
၁၃-၀၄၀၀၀၀၀၀၀၀၊ ၈၀-၈၀၀၀၀၀၀၀၀ အတွက်-၅၄၊ ပြည်လုံးချင်းသား မန္တလေး၊ မှန်း-၀၂-၅၅၂၇၀၊ ၀၉-၉၁၀၄၀၄၀၂၂

ရွှေသန်းစိန်
ဆုတ်ဆုတ်ဆုတ်ဆုတ်

ဆည်းဆာရနံ သင်းပျံမွေးကြည်

ရှေးသူခံ

“ဟယ်...မလေး တစ်ကိုယ်လုံး ထည်း ပရုပ်ဆီဇော်တွေ ဆေးဇော်တွေ နွေးလို့ပါလား။ လူမရောက်ခင်ကတည်းက အနံ့တွေရလို့၊ ဘယ်လိုဖြစ်နေရတာလဲ”

စန်းက ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံးကို စေ့စေ့စပ်စပ်ကြည့်ရင်း နှာခေါင်းတစ်ခု ဖြစ်နေသည်။ ခါးလည်းနား လက်ပြင်က ထည်းအောင် လက်ကလည်း ကိုက်နေခဲ့သဖြင့် တေတေဘမ်းတွေကို အားပေး ထရ လူးလာခဲ့ခြင်းပင်။ လှပမွှေးပျံ့နေပါသောစန်းကိုကြည့်ကာ အားနာသွားရသော်လည်း မတတ်နိုင်။

“မခံနိုင်လောက်အောင် နံနေထားဟင်”

“နံတာအရေးမကြီးပါဘူး။ မလေး ထိုက်နိုင်ပါ့မလား”

“လိုက်နိုင်ပါတယ်။ လုပ်နိုင်ပါတယ်။ ခါးက ထုံးစံအတိုင်း နည်းနည်း နှာတာပါ။ ရပါတယ် သွားကြမယ်လေ”

ကျွန်မက သိပ်မဖြစ်လေဟန်နှင့် ပြောလေမှ စန်းကလက်ခံပြီး ကရဝိက် သို့ခေါ်ခဲ့ပါသည်။ သည်နေ့ ကရဝိက်မှာ အရေးကြီးသည့် ညဇာစားပွဲရှိသည်။ အဖွဲ့အစည်းခံရမည့်ဟင်းတွေကို စစ်ဆေးကြည့်ရခြင်း၊ ဧည့်ခံဖျော်ဖြေမည့်

သီချင်းတွေ အကတွေကို စစ်ဆေးခြင်း၊ မင်းသား၊ မင်းသမီး စသည့် ဖျော်ဖြေမည့် အနုပညာရှင်တို့၏ အဝတ်အစား တွေကို အသစ်ဝယ်ပေးခြင်းနှင့် ပြုပြင်ပေးခြင်းများ၊ လိုက်ကာအသစ်များ တပ်ဆင်ပေးခြင်း စသည့်အလုပ်တွေကို စန်းက ပြုလုပ်ရမည်။ ထိုအခါ စန်းအနားမှာနေရာသည့် ကျွန်မလည်း ထိုလုပ်ငန်းများကို ကျွမ်းကျင်နေရပါလေသည်။

စန်းနှင့်ကျွန်မတို့ ကရဝိက်နံနံ တော်တွင် အလုပ်များနေခဲ့ကြသည်မှာ တစ်ပတ်ခန့်ရှိခဲ့ပြီ။ မနေ့က တစ်နေ့ ကုန်ပင် လိုက်ကာကြီးမှာ နင်းဆီပန်းပွင့်တွေကို သီပေးခဲ့ကြရသည်။ အဲဒီမှာ ခါးနာသွားခဲ့ခြင်းဖြစ်သည်။ ကျွန်မက ခါးဆစ်ရိုး နံပါတ်နံစ် ကျိုးထားသည်ကြောင့် ခါးပတ်နှင့် နေနေရသည့်သူ၊ အချိန်မရွေး အလွယ်တကူ ခါးနာတတ်သည့်သူ။

အလုပ်ရှင် စန်းကိုယ်တိုင်က မင်းသားပရုံးတင်တွေမှာ ဘော်ကြယ်တွေထိုးနေသည်ဆိုလေတော့ ကျွန်မတို့လည်း ပန်းပွင့်တွေ သီရသည်မှာ မဆန်း။ အလုပ်တွေများမည့် သည်နေ့မှ တစ်ကိုယ်လုံး ကိုက်ခဲနေခဲ့ရသည်။ စန်းက အားနာပြီး ထားခဲ့မှာစိုး၍သာ

ဘာမှမဖြစ်လေ ဟန်ဆောင်ထားရသော်လည်း အသက်ရှူလိုက်တိုင်း ညာဘက် ကျောပြင်က အောင့်နေခဲ့ရပါသည်။ ထို့ကြောင့် တေတေဘမ်းတွေကို လိမ်းလာခဲ့ခြင်းပင်။

ကျွန်မတစ်ကိုယ်လုံး လိမ်းဆေးဇော်တွေ နံနေရသည့်အခါ အဘိုးကြီး၊ အဘွားကြီးတွေအနား ကပ်လိုက်လျှင် သည်လိုဆေးဇော်တွေ နံနေတတ်သဖြင့် နုပျိုစဉ်အရွယ်တုန်းက နှာခေါင်းပိတ်ထားမိတတ်တာကို သူတိလည်းရ၊ နောင်တလည်းရနေခဲ့ပြီ။ ယခုအချိန်မှာ ကိုယ်တိုင်ပင် ဆေးလိမ်းတာတွေ၊ သွေးဆေးတွေ ကြိုင်လှိုင်နေတတ်သည့် အဘွားအိုပေါက်စတာဝလို့ ချဉ်းနင်းဝင်ရောက်ခဲ့ပြီရော။

တစ်ဆက်တည်းမှာပင် လွန်ခဲ့သော ဆယ်ငါးနှစ် ၁၉၉၃ ခုနှစ်က ရွှေမင်းဝံရိပ်သာမှာ တရားထိုင်နေခဲ့စဉ်က တွေ့ဆုံခဲ့ရဖူးသည့် အချိန်ပြည့်ဆေးဇော်တွေနံနေတတ်ပါသော အဘွားအို တစ်ယောက်ကို ဖျတ်ဆို သတိရသွားမိခဲ့တော့တာ...။

အဝတ်အစား ဖိုသီဖတ်သီ ညစ်

ထပ်ထပ်၊ ခေါင်းကစုတ်ဖွား၊ ပုဆိုး
ဟောင်းနှင့်ထုပ်ထားသည့် အထုပ်ကြီး
ကတစ်ထုပ်၊ ခြင်းခပ်ယိုင်ယိုင်က တစ်
လုံး၊ ခွေးတွေ ရွဲနစ်နေသည့် မျက်နှာ
ကြီးကလည်း ရယ်လိုက်သည့်အခါ သွား
တစ်ချောင်းမှမရှိတော့သဖြင့် ထိတ်လန့်
စရာပင် ကောင်းနေတော့သည်။

မြင်လျှင်မြင်ချင်း စိတ်ညစ်ညူးခဲ့
ရပြီရော၊ သည်လိုမျိုး နံနံစော်စော်
အဘွားကြီးတစ်ယောက်ကိုမှ အခန်းထဲ
ပို့လိုက်ရသတဲ့လား။ အတူနေရမှာတဲ့
လား။ ရက်စက်လိုက်တာ အဆောင်မှူး
ရယ်ဟု မြည်တမ်းမိပြီးမှ ဒါ...တရား
လာရှာတဲ့ ယောဂီခုံစိတ်ထားလား။ မွှေး
မွှေးကြိုင်ကြိုင်၊ နံနံစော်စော်၊ ချမ်းသာ
သာ၊ ဆင်းရဲရဲ ငယ်ငယ်ကြီးကြီး တရား
ရိပ်သာမှာ ဈာန်ရွေးနေလို့ မဖြစ်ဘူး
လေဟု ဆင်ခြင်ရပြန်သည်။

တရားရှာတဲ့အခါမှာ မိမိကိုယ်ကို
သည်းခံရမည်။ သဘာဝကိုသည်းခံရ
မယ်။ ပတ်ဝန်းကျင်ကိုလည်း သည်းခံရ
မယ်ဟု ဆရာတော်ဘုရား မိန့်ထားခဲ့
သည်ပဲ။ သည်းခံ... သည်းခံ... အင်း။

ဟင်... ဝေါ... နံလိုက်တာ။
ဘာနဲ့ကြီးလဲ။ အော်ဂလီဆန်သွားရ
သည်။ အဘွားကြီးကို ကျောပေးပြီး
အဝတ်အစားလဲလှယ်နေရင်းမှနေ အမှတ်
တွေ လွတ်သည်ထက်လွတ်စွာ လှည့်
ကြည့်မိသွားသည်...။ အဘွားကြီးက
ပုလင်းကြီးတစ်ခုကို ဖွင့်ကြည့်နေ၏။

“ဟင်... အဘွား... ဘာတွေလဲ
ဘာနဲ့ကြီးလဲ။ ခေါင်းကိုကိုက်လာရော”
“ရှောက်သီးကို ဆေးနဲ့ ပျားရည်

စိမ်ထားတာပါ။ အဘွားက လေအောင်
တတ်လွန်းလို့ပါကွယ်”

ပုလင်းကို ကမန်းကတန်းပြန်
ပိတ်ပြီး ပြောနေသည့် အဘွားကြီး၏
စကား၊ မဆုံးခင်မှာပင် ရေချိုးခန်းသို့
ထွက်ခဲ့သည်။ ခုက္ခယပါပဲ။ ဒီလောက်နံ
စော်နေတာကြီးကို စားဦးမယ်တဲ့။ လူ
ကနံ၊ ဆေးကနံ။ သူ့ဘာသာစားတာ
ဘာဖြစ်လဲ။ အို... တစ်ခန်းတည်းဆို
တော့ သူ့စားတဲ့အချိန်မှာ နံနေမှာပေါ့။
မခံနိုင်ရင် အခန်းအပြင်ထွက်နေ။ ဒါမှ
မဟုတ်။ တို့မရှိတဲ့အချိန်မှာ သူ့ကို
စားခိုင်း။ အဲဒါ ကောင်းတယ်။ ကျွန်မ
တရားသလား။ မတရားဘူးလားဟုတွေး
ရင်း လိပ်ပြာမလုံး။

“သမီး ခေါင်းသိပ်ကိုက်သွားလား။
အဘွား အားနာလိုက်တာ။ ပုလင်းကို
ခုတင်အောက် ဟိုးချောင်ထဲပို့ထား
လိုက်ပြီ။ ရှောက်သီးက မနူးသေးလို့
မစားဖြစ်သေးပါဘူး။ သမီးမကြိုက်တာ
ရှိခဲ့ရင် အဘွားကို ချက်ချင်းပြောနော်။
အဘွားလေ အိမ်ကထွက်ကတည်းက
ဆုတောင်းလာခဲ့တယ်။ ရိပ်သာရောက်
ရင် အခန်းဖော်ဟာ သူတော်ကောင်းဖြစ်
ပါစေ၊ ညှာတာတဲ့သူနဲ့သာ ဆုံပါစေလို့”

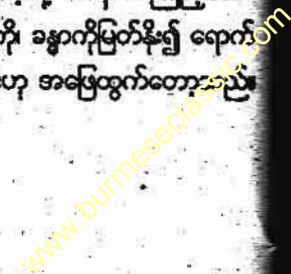
ကျွန်မ အခန်းတွင်းသို့ပြန်ရောက်
လာသောအခါ အဘွားပြောသည့်စကား
တို့ကို နားထောင်ရပြီး မနေတတ်ဖြစ်
နေရတော့သည်။

“အဘွားမှာမည် ခေါ်သောင်းပါ။
သင်္ကန်းကျွန်းမှာနေပါတယ်။ အဘွား

ခင်ပွန်း ဆုံးသွားခဲ့တာကြာပါပြီ...။
ယောက်ျားကပါလာတဲ့ သားသမီးတွေနဲ့
နေပါတယ်။ အားတော့ မကိုးရပါဘူး။
ခင်ပွန်းဆုံးသွားခဲ့ပေမယ့် သူက ဆိပ်
ကမ်းအလုပ်သမားမို့ ပင်စင်တစ်ရာ
ကျော် ထားခဲ့ရပါတယ်။ သူ့ပင်စင်
ရယ်၊ မွေးစားသမီးလေး၊ ဈေးရောင်း
ကျွေးတာရယ်နဲ့ ရုန်းကန်လာခဲ့ကြတာ
ပဲလေ။ အခု မွေးစားသမီးလေး ဆုံး
သွားတဲ့အခါ ပုလောင်နေတဲ့သောက
တွေကို ငြိမ်းချင်တယ်။ နောက်ထပ်
ဘဝတွေထပ်ရမှာကို ကြောက်နေမိပြီ။
ဒီခန္ဓာကြီးကိုလည်း ရွံ့မှန်းနေခဲ့ပြီသမီး။
ဒါကြောင့် ရိပ်သာဝင်ခဲ့တာ။ ဆွမ်းစရိတ်
ကို ဟိုလူက ဆန်တစ်ပြည်လှူ။ ဒီလူ
က ဆန်တစ်ပုလင်းလှူ။ ဆပ်ပြာလှူကြ
နဲ့ အဲဒါတွေကိုရောင်းချပြီး အင်း...
ငွေကုန်တာနဲ့ အထုပ်ပိုက်ပြန်ရတော့
မှာပါလေ။ ညှာထိစဉ်မနာနိုင်တောင်မှ
တစ်လလောက် အားထုတ်ကြည့်ချင်
တာ”

စကား၊ အစား၊ အအိပ်တို့ နည်း
ပါးရမည့် တရားနယ်မြေတွင် တတွတ်
တွတ် ညည်းညူပြောဆိုနေလေ့ရှိသူ
အဘွားကြောင့် သနားလည်းသနား။
စိတ်လည်းညစ်ခဲ့ရပါသည်။

ဤရွှေမင်းဝံတရားရိပ်သာကို ခို
လှုံခဲ့သောကျွန်မသည် အဘွားကဲ့သို့ပင်
ဘဝတွေထပ်ရလာမှာကို ကြောက်ရွံ့ခဲ့
လို့လား။ ဒီခန္ဓာကြီးကို ရွံ့မှန်းနေလို့
လား။ ဤကဲ့သို့ ဆန်းစစ်ကြည့်သော
အခါ ဘဝကို၊ ခန္ဓာကိုမြတ်နိုး၍ ရောက်
လာခဲ့ခြင်းဟု အမြေထွက်တော့သည်။

အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော် ကျွန်မတွင် ခွဲစိတ်ကုသရမည့် ရောဂါတစ်ခုရှိနေ သောအခါ တရားထိုင်လျှင် မခွဲစိတ်ရ ခဲ့နှင့် ရောဂါများ ပျောက်ကင်းချမ်းသာ သွားကြောင်းကို လက်တွေ့မြင်ကြားရ သည်ကြောင့် ဤခန္ဓာကြီး တည်မြဲလှပ နေစေရန် ရည်ရွယ်ချက်ဖြင့် ရောက် ထာခဲ့ရသော ကျွန်မက ရက်ရှည်နေခဲ့ ပြီး ထွက်လာရလေသည်။ အဘွား စာ ဆယ်ရက်စာ ဆွမ်းစရိတ်ကုန်တာ နှင့် ပြန်ရမည်ဆိုတာက သဘာဝမကျ။ ထို့ကြောင့် နောက်ထပ်ဆယ်ရက် စာ ဆွမ်းစရိတ်ကို ကျွန်မလှူလိုက် သည်။ ပြီးတော့ မိတ်ဆွေအချို့ကို အဘွားအကြောင်း ပြောပြမိခဲ့သည်။ ထိုအခါ ဆွမ်းစရိတ် ဆယ်ရက်စာလှူ သူတွေ ဉာဏ်စင်တရားနာသည်အထိ ထာဝန်ယူသူတွေ၊ ဧဝံ၊ အထည်၊ အစရာ စသဖြင့် လှူဒါန်းကြသူတွေ ပေါ်ပေါက်လာခဲ့ကြပါသည်။

တရားရိပ်သာဆိုသည်မှာ ကိလေ သာတဏှာတွေ၊ သံယောဇဉ်တွေကို ဖယ်သတ်နိုင်ရမည်နေရာ ဆိုသော် ထည်း ကျွန်မမှာ သံယောဇဉ်တွေ ရစ် ခဲ့သည်မှောင်ခြင်း ခံနေရသည်။ ဖြစ်နိုင် စွမ်း အခန်းဖော်နှင့်တောင်မှ စကား ပြောမိစေရန် ဝစီပိတ်ကျင့်နိုင်လျှင် အထောင်းဆုံးပဲဟု ဆရာတော်ဘုရား ပြောနေသည့်ကြားထဲကနေ ကျွန်မ ရည်ရွယ်ချက်တွေ ရှုပ်ပွေနေခဲ့ပါသည်။

“အဘွား ခေါင်းစုတ်ဖွားကြီးနဲ့ အစွမ်းပိုမတက်နဲ့နော်။ ခေါင်းကို သပ် သပ်ရပ်ရပ်လေးလုပ်သွား။ ရေလည်း နေ့တိုင်းချိုးပါ။ လူလည်းလန်းဆန်း

တယ်။ အဘွားရဲ့ ဆေးတွေကြောင့် လည်း မနံ့စေတော့ဘူးပေါ့။ ကြည့်စမ်း တာဘက်ပတ်ထားလိုက်တာ တွန့်ကြေ လို့။ တဘက်ကို ခေါင်းအုံးအောက်ထား အိပ်မှ မီးပူထိုက်သလိုဖြစ်မှာပေါ့။ သူ များတွေက အဘွားကို ကဲ့ရဲ့ပြုစုကြ လိမ့်မယ်။ အခုဆို အဘွား တရား မှတ်နိုင်၊ တိုင်နိုင်တာရယ်။ သန့်ရှင်းနေ တာရယ်ကြောင့် လှူနေကြတာမို့လား။ ဟော...အဘွားကတော့ လုပ်ပြန်ပြီ။ ‘ဆံပင်မွေးတွေ ဟိုလွင့်၊ ဒီလွင့်နဲ့ ရွံတယ် အဘွားရဲ့။ ကွမ်းစွာတွေကလည်း ကြည့် ထွေးဦး။ အင်း...ခက်တယ်”

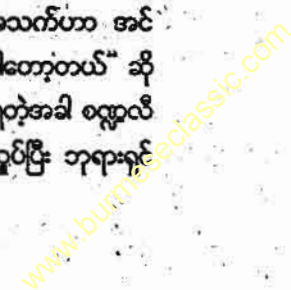
တကယ်ခက်နေတာက သိပ်ကို ဝီဇာကြောင်လွန်သည့် ကျွန်မပဲ ဖြစ် မည်။ သို့သော် တတွတ်တွတ်နှင့် ဆရာ လုပ်နေသည့်ကျွန်မကြောင့် ရိပ်သာ ရောက်မှ အဘွားပုံစံနှင့် လားလားမှ မတူတော့ဘဲ သန့်ရှင်းသပ်ရပ်လာခဲ့ သည်။ ဆရာတော်ဘုရား၏ ဆုံးမဩဝါဒ တရားတွေကြောင့် အချိုးကျနေသည့် ယောဂီအသွင်မို့လည်း မြင်သူတိုင်းက ကြည့်ညိုချစ်ခင်စွာ လှူဒါန်းသွားကြပါ သည်။ တရားကို ရိုသေစွာ ကျင့်ကြံခဲ့ သဖြင့် တရားတော်က ပြန်စည်စောင့် ရောက်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါတော့သည်။

“ဘုရားရှင်က ရာဇဂြိုဟ်မြို့၊ ဝေဠုဝန်ကျောင်းတော်ကြီးမှာ သီတင်း သုံးနေတော်မူစဉ် အရုဏ်တက်ခါနီး အချိန်မှာ သမာပတ်ကထပြီး မဟာကရု ထာဉာဏ်စက္ခုနဲ့ လောကကို ကြည့်ရှု တော်မူပါတယ်။ ဒီအခါမှ ဗြဟ္မာလောက

လည်တောင်းစားနေတဲ့ စဏ္ဍာအမယ်အို ကြီးဟာ ဘုရားရှင်ရဲ့ ဉာဏ်တော်မှာ ထင်လာခဲ့ပါတယ်။ အမယ်အိုကြီးဟာ နာရီပိုင်းအတွင်းမှာပဲ သေဆုံးတော့မယ်။ သူ့မှာ အားကိုးလောက်တဲ့ ကုသိုလ် ရယ်လို့မရှိ။ မကောင်းမှုအကုသိုလ် တွေကသာ များစွာရှိနေပြီး ဆိုးကျိုး တွေပေးဖို့အတွက် စဏ္ဍာလီရဲ့သေဆုံး ချိန်ကို ငုံ့လင့်နေသလို ဖြစ်နေပါတယ်။

“ငါ့ဘုရားဟာ...စဏ္ဍာလီကို အပါယ်ကျမယ့်ဘေးမှ တားမြစ်ပေးရ တော့မယ်” လို့ရည်ရွယ်ပြီး နောက်ပါ သံဃာတော်များနှင့်အတူ မြို့တွင်း ဆွမ်းခံကြွတော်မူပါတယ်။ ဒီအချိန်မှာ စဏ္ဍာလီကလည်း တောင်ရေကို အဖော် ပြုပြီး အိမ်စဉ်လှည့်လည်တောင်းဖို့ ထွက်လာပါတယ်။ ဘုရားရှင်နဲ့ လမ်း ကြားမှာ ရင်ဆိုင်တွေ့ကြုံပြီး ဘုရားရှင် ကလည်း သွားလမ်းကို ပိတ်ဆို့ထား သလို စဏ္ဍာလီရဲ့တည်တည်မှာပဲ ရပ် နေတော်မူပါတယ်။

ဒီအခါ ဘုရားရှင်ရဲ့ရည်ရွယ်ချက် ရယ်။ စဏ္ဍာလီသက်တမ်းကုန်ဆုံးချိန်ကို သိနေတာရယ်တို့ကို သိရှိတော်မူတဲ့ အရှင်မဟာမောဂ္ဂလာန် မထေရ်မြတ် က အခုလိုပြောဆို တိုက်တွန်းတော်မူ ပါတယ်။ “အို...စဏ္ဍာလီ၊ သင်ဟာ လောကသုံးပါးရဲ့ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော် မူတဲ့ ဘုရားရှင်ရဲ့ခြေတော်အစုံကို ရှိခိုး လိုက်ပါတော့လား။ မြန်မြန်ဆန်ဆန်ပဲ ရှိခိုးလိုက်ပါ။ သင့်ရဲ့အသက်ဟာ အင် မတန် တိုတောင်းလှပါတော့တယ်” ဆို တဲ့ မိန့်စကားကိုကြားရတဲ့အခါ စဏ္ဍာလီ ဟာ ထိတ်လန့်တုန်လှုပ်ပြီး ဘုရားရှင်

အပေါ်မှာ ကြည်ညိုစိတ်နဲ့ ရိုခိုးဦးချ လိုက်ပါတယ်။

ပြီးတော့ အသာအယာထပြီး လက်အုပ်ချီခိုးရိုခိုးရင်း လမ်းဘေးဖယ် ဧကရပ်လျက် ဘုရားဂုဏ်တော်ကို အာ ရုံပြုပြီး ဖြစ်ပေါ်လာတဲ့ နှစ်သက်မှုပီတိ နှင့် တည်ကြည်ငြိမ်သက်နေပါတယ်။ ဘုရားရှင်လည်း ဆက်လက်ပြီး ဆွမ်းခံ ဝင်တော်မူသွားခဲ့ပါတယ်။ စဏ္ဍာလီ သူအိုမကြီးကလည်း ဘုရားရှင်နှင့်တကွ သံဃာတော်များကိုကြည်ညိုရင်း လမ်း ဖယ်ပေးရတဲ့ ကုသိုလ်စိတ်ရယ်။ ဘုရား ရှင်ရဲ့ခြေတော်အစုံကို ရိုခိုးပူဇော်လိုက် ရတဲ့ ကုသိုလ်စိတ်တို့ရယ်ကြောင့် ပီတိ သောမနဿတွေ ဖြစ်ပေါ်နေစဉ်မှာပဲ နောက်လိုက်သားငယ်ရှိနေတဲ့ နွားမ တစ်ကောင်က စဏ္ဍာလီကို ဝေ့သတ် လိုက်ပါတော့တယ်။ စဏ္ဍာလီဟာ လူ့ ပြည်က သေသွားတာနှင့်တစ်ပြိုင်နက် တာဝတိံသာနတ်ပြည်မှာ နတ်သမီး တစ်သိန်းခြံရံတဲ့ ဘုံဗိမာန်ကြီးကို စဏ္ဍာလီအမည်နှင့်ပဲ နတ်စည်းစိမ်တွေ ကို ခံစားခံစားရရှိသွားပါတော့တယ်။

ကျေးဇူးရှင် ရွှေမင်းဝံဆရာတော် ဘုရားဟောကြားနေသည့် တရားတော် ကို ရိုသေစွာနာယူရင်းနှင့် ရင်ထဲမှာပီတိ တွေ တစ်စိမ့်စိမ့်၊ တစ်သိမ့်သိမ့် ကြက် သီးကလည်း ဖျင်းခနဲ။

သက်တမ်းအကြာညှင်လျှင်... အဘွား ဒါသောင်း၏ နေဝင်ချိန်က နီးခဲ့ပြီရော။ သည်လိုနေဝင်ချိန်မျိုးမှာ တရားတော်ကို ပြည့်စုံစွာအားထုတ်နိုင် စေရန် ကူညီဆော်ကြပေးခဲ့မိသည့် ကျွန်မ၏ကုသိုလ်စိတ်ကို အားရကျေနပ်

သွားခဲ့ရပြီ။

စဏ္ဍာလီနှင့် အဘွားဒေါ်သောင်း တို့ကဲ့သို့ ဘဝနေဝင်ချိန်ကို ရောက်နေပြီ ဖြစ်သော အဘွားအိုကြီးတစ်ယောက် မရှိလည်း သတိရသွားပြန်သည်။

ရတနာမြတ်သုံးပါးကို လုံးဝမသိ နိုင်ရှာသည့် အဘွားကြီးအား သာဓက တတ်တားကုန်းဆင်းဘေး တဲလေးတစ် လုံးတွင်းမှာ တွေ့မြင်နေခဲ့ရသည်မှာ နှစ်နှစ်ခန့်ရှိခဲ့ပြီ။

အလုပ်လုပ်သည့် မဂ္ဂဇင်းတိုက် နှင့်အိမ်က သိပ်မဝေးလှသဖြင့် တစ်နေ့ ကုန်ထိုင်ခဲ့ရသော ကျွန်မ၏အိမ်အပြန် ခရီးက ခြေလျှင်ဖြစ်သည်။ ကျွန်မကဲ့သို့ ကုန်းကြောင်းပြန်သူတွေ များလှသော ကြောင့် သာဓကတတ်တားပေါ်မှာ စည် ကားနေလေ့ရှိပါသည်။ ဈေးသည်လေး တွေကလည်း စိတ်တန်းနေလို့။

တဲလေးအတွင်းမှ အဘွားကြီး ခမျာ ဆံပင်ဖြူတွေ ဖွာရရာကျနေ သည်။ မည်းပြီး တုတ်ခိုင်ကြမ်းတမ်းလှ သည့် ခန္ဓာကိုယ်ပေါ်မှာလည်း ညစ်နွမ်း လျက်ရှိသည့် လှံချည်တစ်ထည်သာ ရင်လျားထား၏။ ဘေးမှာ သံပန်းကန် ပြားနှင့် ခွက်တစ်ခု၊ သားထောက်သမီး ခံမရှိလို့ ထင်ပါရဲ့။ ဒီတဲလေးကလည်း အမြင်မတော်သူတွေ ဝိုင်းဝန်းဆောက် ထားပေးရောသလား။ အမေတို့အရွယ် ပဲ။ သည်စိတ်တွေနှင့် ငွေလှူခဲ့ရန်ပြင် လိုက်သည်။ သို့သော် သဒ္ဓါစိတ်တို့ ချက်ချင်းတွန့်ဆုတ်သွားခဲ့ရပြီရော။ သူ တဲဘေးရှိ တို့ဟူးသုပ်သည်လေးကို

မကြားဝံ့မနာသာအောင် ဆဲလိုက်ခဲ လိုက်သည်မှာ မွန်တူသွားစော့သည်

သည်လိုနှင့် သူတဲဘေးမှာ ဈေ သည်လေးတွေ ပါးသွားသည်။ ရာသ ဉတု ပူသည်ဖြစ်စေ၊ အေးသည်ဖြစ်စေ အမြဲတစေ ရင်လျားထားလျက်။ ပါးစ မှလည်း ဘာတွေရေရွတ်ပြည်တမ်းမ မှန်း မသိ။ တစ်ခါတစ်ရံမှာလည်း ခ ရေးသံတွေ ပီပီသသကြားနေရသည် မျက်လုံးနီကြီးနှင့် အဘွားကြီးဝံ့စံ ရွံနေခဲ့သော်လည်း တဲလေးနားမရောက် ခင် ခပ်လှမ်းလှမ်းမှနေ လှမ်းမကြည့် မနေနိုင်။

ဪ... စဏ္ဍာလီနှင့် အဘွား သောင်းတို့ကဲ့သို့ပင် ဤအဘွားကြီးက လည်း ဘဝနေဝင်ချိန်တွင် တရား သည့် ကုသိုလ်စိတ်တို့ဖြင့် ငြိမ်းချမ်း ချင်ခဲ့ပါသည်။

သည်အကြောင်းအရာတွေက “အဘွားအိုသုံးဦးနှင့်သူမ” ဆိုပြီး တွ ရေးဖွဲ့ခဲ့ဖူးသည်။ ယခုအချိန်မှာထေ အဘွားအိုလေးဦး ဖြစ်ခဲ့ရပြီ။ ကျွန်မက လည်း နေဝင်ဆည်းဆာကို ရောက် ကြပြီ။ ကျွန်မတို့၏ နေဝင်ဆည်းဆာ အရွယ်တွေမှာ ပရုပ်ဆီတွေ၊ တေ ဘမ်းတွေ၊ သွေးဆေးနဲ့တွေနှင့်အတူ မိ သီလ၊ ဘာဝနာတည်းဟူသော ရန်မ ပါ သင်းပွဲမွှေးထုံနေမှ စိတ်ချရပါမူ မြန်မာအို ကျောင်းကြီးကျေး ကြား ရိပ်သာသွား မဟုတ်ပါလား။

လေးသူ့ဝံ

လာဇာဒေဝီနတ်သမီး
အတ္ထုပ္ပတ္တိ
(ဓမ္မဝဒဝါဠိတော်ပါ ဝဝဂ်)

ဦးသန့်ဇင်(BA)

ဗုဒ္ဓလောဟာဝိရုဏ် ဝိရုဏ်တော်မြတ်ဘုရားအကြောင်း
ရေးသားခဲ့ရာတွင် ဘုရားသမိုင်းနှင့်ပတ်သက်သော လာဇာ
ဒေဝီနတ်သမီး အတ္ထုပ္ပတ္တိကို သီးခြားဖော်ပြပါမည်ဟု ပြော
ခဲ့သည့်အတိုင်း အောက်ပါအတိုင်း ဖော်ပြလိုက်ရပါသည်။
ရာဇဂြိုဟ်ပြည်၌ သလေးလယ်စောင့်သော မိန်းမ
တစ်ယောက်သည် သလေးနံတို့ကိုယူပြီးလျှင် ပေါက်ပေါက်တို့

ကိုပြု၍ အသက်မွေးသတတ်။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်အနီး၌ တစ်ခု
သောလိုဏ်ရိမ်။ ထိုလိုဏ်သည် တံခါးအနီး၌တစ်ခုသော
ညောင်ကြတ်ပင်ရှိပါသည်။ ဤအဖြစ်ကြောင့် ပိပ္ပလိလိုဏ်
ဟုတွင်၏။ ထိုလိုဏ်၌ အရှင်မဟာကဿပသည် ခုနစ်ရက်
နိရောဓသမာပတ်ကို ဝင်စား၍ သမာပတ်နထ၍ ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့်
ဆွမ်းခံရာအရပ်ကို ကြည့်တော်မူသည်ရှိသော် ထိုမိန်းမကို

မြင်တော်မူ၍ သပိတ်၊ သင်္ကန်းကိုယူ၍ လယ်၏အနီး၌ရပ်၏။ ထိုမိန်းမသည် မထေရ်မြတ်ကိုမြင်၍ ကြည်ညိုသောစိတ်ရှိသည်ဖြစ်၍ မထေရ်၏သပိတ်၌ ပေါက်ပေါက်တို့ကိုလောင်း၍ "အရှင်ဘုရား...အရှင်တို့သိမြင်အပ်သော တရားကို သိမြင်ပါရစေသတည်း" ဟု ဆုတောင်း၏။ အရှင်မဇာဒ်ကဿပမထေရ်သည် ဆုတောင်းတိုင်းဖြစ်စေသတည်းဟု မိန့်တော်မူ၍ ကြွသည်ရှိသော် မိမိအလှူကိုဆင်ခြင်လျက် ပြန်လှည့်စဉ် လယ်ကန်သင်းရိုးခရီး၌ တစ်ခုသော တွင်းမှထွက်သော ကြမ်းတမ်းသော အဆိပ်ရှိသောမြေသည် ခဲ၏။ ထိုအရပ်၌ပင်လျှင် လဲ၍သေလေသော် တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နတ်သမီးတစ်ထောင်တို့ဖြင့် ခြံရံသော ရွှေဗိမာန်၌ အိပ်ပျော်ရာမှ နိသောသူကဲ့သို့ ခပ်သိမ်းသောနတ်၏ တန်ဆာတို့ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော သုံးဂါဝုတ်အတိုင်းအရှည်ရှိသော ကိုယ်ဖြင့်ဖြစ်၍ တစ်ဆယ့်နှစ်ယူဇနာရှိသော တစ်ခုသော နတ်အဝတ်ကို ဝတ်ရုံ၍ ရှေးကောင်းမှုကို ရှုအံ့သောမှာ ရွှေပေါက်ပေါက်တို့ဖြင့် ပြည့်သော တွဲရုံဆွဲသော ရွှေခွက်ငယ်ဖြင့် တန်ဆာဆင်အပ်သော ဗိမာန်တံခါး၌ရပ်လျက် မိမိစည်းစိမ်ကိုကြည့်၍ အဘယ်ကောင်းမှုကြောင့် ဤစည်းစိမ်ကို ရသနည်းဟု ဒိဗ္ဗစက္ခုဖြင့် စုံစမ်းကြည့်ရှုသော် အရှင်မဟာကဿပမထေရ်အား ပေါက်ပေါက်ကိုလှူသောကြောင့် ရသည်။

ဤအဖြစ်ကိုသိ၍ နတ်သမီးသည် မိမိစည်းစိမ်ကို မြွှာတည်သည်ကိုပြုလို၍ နံနက်စောစောကလျှင် ရွှေဖြင့်ပြီးသော တံမြက်စည်း၊ တံမြက်ချေးစွန့်သောတောင်းကို ယူလျက်လာ၍ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်၏ ပရိဝဏ်ကို တံမြက်လှည်း၍ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကိုတည်ထား၏။ အရှင်မဟာ ကဿပမထေရ်သည် တစ်စုံတစ်ယောက်သော ပွင်းငယ်သည်လည်းကောင်း၊ သာမဏေသည်လည်းကောင်း ပြုလိမ့်သတည်းဟုမှတ်၍ သုံးရက်မြောက်သောနေ့၌ တံခါးကိုဖွင့်၍ ကြည့်တော်မူသော် နတ်သမီးကိုမြင်၍ နတ်သမီး ဖယ်လော့၊ ငါ့အား နောင်အခါ ဆန်းကြယ်သော ယပ်ကို ကိုင်၍ တရားဟောကုန်သော ရဟန်းတို့သည် တစ်ယောက်သော နတ်သမီးသည် မဟာကဿပမထေရ်၏ ဝတ်ကြီးဝတ်ငယ်ကိုပြု၍ သောက်ရေ သုံးဆောင်ရေကို တည်ထားသတတ်ဟု တရားဟောအပ်သည်၏အဖြစ်ကို ပြုရစ်လတ္တံ့၊ ယခုအခါမှ

စ၍ ဤအရပ်သို့ မလာလင့်ဟုဆို၏။
 နတ်သမီးသည် "အရှင်ဘုရား...အကျွန်ုပ်ကို မဖျက်ဆီးပါလင့်" ဟု အဖန်တလဲလဲ တောင်းပန်၏။ အရှင်မဟာကဿပမထေရ်သည် သင့်ပမာဏကို သင်မသိဟု လက်ပစ်ခက်၏။ နတ်သမီးသည် ထိုအရပ်၌ နေခြင်းမှာ မတတ်နိုင်သဖြင့် "အရှင်ဘုရား...ကျွန်ုပ်၏ ရအပ်သောစည်းစိမ်ကို မဖျက်ဆီးလင့်၊ ထာဝရတည်ခြင်းကို ပြုအံ့သောမှာ ပေးတော်မူပါ" ဟု ငိုလျက် ကောင်းကင်၌တည်၏။ မြတ်စွာဘုရားသည် လေးဆင့် ငါးယူဇနာ၏ အထက်၌တည်သော ဝေတဝန်ကျောင်းတော်သည် ဂန္ဓကုဋီ၌နေတော်မူလျက် ထိုလာတနတ်သမီး၏ ငိုသံကို ကြားတော်မူ၍ နတ်သမီးရှေ့၌ နေ၍ ဟောတော်မူသကဲ့သို့ "နတ်သမီး...ငါ့သားတော်၏ တာဝန်ကား စောင့်ရှောက်ခြင်းကို ပြုခြင်းလျှင်တည်း။ ကောင်းမှုကို အလိုရှိကုန်သောသူတို့၏ တာဝန်ကား ဤသည်လျှင်တည်း။ ထိုစကားမှန်၏။ ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းသည် ပစ္စုပ္ပန်လောက၊ တမလွန်လောက နှစ် ပါး၌ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းလျှင်တည်း" ဟု မိန့်တော်မူ၍ -

ပုညဇ္ဇေ ပုရိသော ကယီရာ
 ကယီရာ နံ ပုနပ္ပုန်
 တမှိ ဆန္ဒ ကယီရာဝ

သု ခေါ ပုညဿ ဥစ္စယော ဟူသော ဂါထာကို ဟောတော်မူ၏။

ပုရိသော-ပုဂ္ဂိုလ်သတ္တဝါသည်၊ ပုည-ကောင်းမှုကို၊ စေကယီရာ-အကယ်၍ တစ်ကြိမ်ပြုငြားအံ့၊ စောန-ထိုတစ်ကြိမ်ပြုကာမျှဖြစ်သော ကောင်းမှုဖြင့်၊ အလံ-တန်ပြီဟု၊ အနောရမိတွာ-ကောင်းမှုကိုပြုခြင်းမှ မကြည့်မူ၍၊ ပုနပ္ပုန်-အဖန်တလဲလဲ၊ နံ-ထိုကောင်းမှုကို၊ ကယီရာ-ပြုရာသော်လျှင်တည်း၊ ကသ္မာ-အဘယ်ကြောင့်ဆိုသော်၊ ပုညဿ-ကောင်းမှုကို၊ ဥစ္စယော-ဆည်းပူးခြင်းသည်၊ သုခေါ-ချမ်းသာကို ရွက်ဆောင်၏။ တသ္မာ-ထိုကြောင့်၊ ပုည-ကောင်းမှုကို၊ ပုနပ္ပုန်-အဖန်တလဲလဲ၊ ကယီရာ-ပြုရာ၏။

လိုရာဆန္ဒပြည့်ဝကြပါစေ...
 ဦးသန့်ဇင် (BA)

စတု သင်္ခတ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ

ချောယဉ်သာပြင့် (B.A, B.Ed.)

လူသားတို့၏ ပဋိသန္ဓေဓာတ် ဖြစ်စဉ်တွင် ပဋိသန္ဓေ အစ ကလလရေ ကြည်အခိုက်၌ ကာယ၊ ဘာဝ၊ ဝတ္ထု၊ ထထာပေါင်းသုံးခုနှင့် စခဲ့သည်။ ကာယနှင့်ဘာဝ ထိခတ်မှုတွင် ပွင့်ထွက်လာသော ကာယပိညာဏ်၊ မနာယတနနှင့် စေတသိက်တရား(ပထမကြွင်းသော ဝေဒနာသညာ စေတနာ စက္ခုတာ ဝိပိဓါ၌ မနသိကာရ) မွှေယတနတို့ ထိခတ်မှုကြောင့် အသစ်ပွင့်ထွက်လာသည့် မနောပိညာဏ်နှင့် ဝတ္ထု ထထာပေါင်းသုံးခု ဤသုံးဆင့်တွင် ဝတ္ထုကလာပ်၏ ပုံကြီးချဲ့စောင်းသော သတ္တိဖြင့် လူ့သန်လှအဖြစ်ကို စီရင်ဖန်တီးစေပြုလျက် အသစ်အသစ်ဖြစ်လာသော ကာယအကြည်နှင့် ထက္ခ ဝိပာ၊ ယာန၊ သောတ၊ စက္ခု အကြည်ဓာတ်တို့ကို အဆင့်ဆင့်တိုးတက်ဆောင်ရွက်ခဲ့၏။

စက္ခုတည်းဟူသော အာယတန ရသော် ရူပကို အစာ အာဟာရအဖြစ် မှီဝဲမြဲဖြစ်၏။ ဤသို့ သူ့အကြည်နှင့် သူ့အာဟာရမှီဝဲကြကာ အဟောင်းပစ်၊ အသစ်လဲလှယ်၍ အမြဲတစေဖြစ်ပျက် ကာနေသော ဇာတိနယ်ကား စကတည်းက ဖြစ်ပျက်နှင့်စ၍ ဖြစ်ပျက်တရားတို့ ခဏမျှ ငြိမ်းဖွယ်မရှိသော အကြောင်းတရားတို့သည် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရဟူသော ရုပ်ဖြစ်ကြောင်း တရားလေးပါး ှာင့်ဖြစ်ကြောင်း ဘုရားရှင် ဟောတော်မူခဲ့၏။

ထို စတုသင်္ခတလေးပါးသည် ဥပစမဟုတ်။ မုချစင်စစ်ဖြစ်ရကား ပထဝီရုပ်ဓာတ်တွင် ကမ္မဇပထဝီ၊ စိတ္တဇပထဝီ၊ ဥတုဇပထဝီ၊ အာဟာရဇပထဝီဟူ၍ လေးပါးအပြားရှိ၏။ ထိုနည်းတူ တေဇော၊ ဝါယော၊ အာပေါ၊ သည်းခြေ၊ အာကာသ သေဉ်တို့၌လည်း ကမ္မဇတေဇော၊ စိတ္တဇတေဇော၊ ဥတုဇတေဇော၊ အာဟာရဇတေဇော ဟူ၍ လေးပါးစီ အပြားရှိကြောင်းကို မှတ်ယူရမည်။

ဤအတူပင် ပထဝီဟု ဆိုအပ်သော တစ်ပါးသော မဟာဘုတ်သည် အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယောဟု ဆိုအပ်

ကုန်သော မဟာဘုတ်တို့ကိုခွဲ၍ ဖြစ်၏။ အာပေါ၊ တေဇော၊ ဝါယောဟူသော သုံးပါးကုန်သော မဟာဘုတ်တို့သည် ပထဝီဟုဆိုအပ်သော မဟာဘုတ်တို့ကိုခွဲ၍ ဖြစ်၏။

ဤသို့လျှင် မူလတစ်မူလီ သုံးခုဖြစ်ကြောင်း မှီ၍ အကြောင်းတရား လေးပါးတို့တွင်လည်း မူလမူလီရှိကြောင်း သိရ၏။ ဝံ့တို့ကြောင့် ကံကို အကြောင်းပြု၍ ဝေဒနာရောက်လျှင် ကမ္မဇပထဝီဆောင်၍ ကမ္မဇတေဇော ပျက်သည်။ ကမ္မဇသည်းခြေမှာ ခိုက်သည်။ ကမ္မဇအာကာသဂုပ်သည်။ စသည်ဖြင့် မှတ်ယူရမည်။

ထိုပြင်တစ်ဝ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရတည်းဟူသော အကြောင်းတရားလေးပါးတို့သည် သတ္တဝါတို့အား ပြုပြင်ရာပြုပြင်ကြောင်းဖြစ်၍ ကမ္မဇပထဝီဆောင်၊ ကမ္မဇတေဇောပျက်၊ ကမ္မဇသည်းခြေခိုက်၊ ကမ္မဇအာကာသဂုပ်သည်ဟူ၍ လေးပါးစီ အညီဖြစ်ကြောင်းကို ပြန်ဆိုထားသကဲ့သို့ ထိုတရားလေးပါးတို့သည် ကိုယ်စီကူးသန်းယုတ်တင်ခြင်းဖြင့် ဆောင်၊ ပျက်၊ ခိုက်၊ ငုပ်ရှိသည်မှာ အလွန် ခက်ခဲနက်နဲ သိမ်မွေ့လှသောကြောင့် ပုထုဇဉ်တို့ဉာဏ်ဖြင့် မသိနိုင်ရာ၊ ဘုရားရှင်တို့၏ ဉာဏ်အရာသာ ဖြစ်ချေသည်။ ထို့ကြောင့် ဘုရားရှင်က “နာနာရောဂတောဝါ”ဟူ၍ ဟောတော်မူသည် ရှိကြောင်းကို သိရ၏။

တစ်ပါးလျှင် သုံးပါးစီပွားကြောင်းကို ဘုရားရှင်က “ကော မဟာဘူတော တယော ပဋိစ္စ ဥပ္ပဇ္ဇတိ၊ တယော မဟာဘူတာ ဧကံ ပဋိစ္စ ဥပ္ပ ဇွိတိ”ဟု မိန့်ဆိုခဲ့သည်။

ကံကြောင့်ရောက်သော ဝေဒနာ

ထို့ကြောင့် ကံကြောင့်ရောက် သောဝေဒနာဖြစ်လျှင် ကပ်၍နိပ်စက် တတ်သောကံ၊ ကပ်၍ဖြတ်တတ်သော ကံ၊ ထိုကံတို့ကို လွတ်စေခြင်းငှာ ဒါန၊ သီလ၊ ဘာဝနာ စသော ကုသိုလ်တရားဆယ်ပါး တရားတို့ကို ရှေးဦးစွာပြုစေ၍ သေ

အာဟာရတို့ဖြင့် ထောက်ပံ့သော် နှစ်၊ လ၊ ရက် ပရိစ္ဆေဒဖြင့် လွတ်ရာ၏။ အသက်ကို စီရင်တတ်သော ကံကိုကား နတ်တို့ ကို အစိုးရသော သိကြားမင်းသော်လည်း မတတ်နိုင်ရာ။

စိတ္တကြောင့် ရောက်သောဝေဒနာ

စိတ်ကြောင့်ဖြစ်သော ရောဂါကို ဆွေညာသံဟာတို့၏ အလယ်၌ထားပြီးမှ ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူကို အလိုရှိရာ မေးစေ၍ အလိုရှိရာပေးစေပြီး ဆေးအာဟာရ ထောက်ပံ့ပေးကမ်းသော် လွတ်ရာ၏။

ဥတုကြောင့်ရောက်သော ဝေဒနာ

ဥတုဝေဒနာကို အချမ်း၊ အပူ မျှရာအရပ်သို့ ပြုပြင်ပြီးလျှင် မိမိနှင့် ချစ်ကျွမ်းဝင်သောသူကို နေစေ၍ သတ္တရ အဆောက်အအုံဖြစ်ပြီးမှ ဆေးအာဟာရတို့ဖြင့် ပေးကမ်းဆောက်မသော် လွတ်ရာ၏။

အာဟာရကြောင့်ရောက်သော ဝေဒနာ

အာဟာရကိုအကြောင်းပြု၍ ရောက်သော ဝေဒနာကို မိမိ၌ ချင်ခြင်းဖြစ်သော အစာအာဟာရတို့ သုံးဆောင်စေပြီးမှ ဆေးအာဟာရဖြင့် ပေးကမ်းထောက်မသော် လွတ်ရာ၏။ ဤသို့ စတုသင်္ခတလေးပါး၏ ပြုပြင်ရာကိုခံကြရ၍ ဝေဒနာရောက်ကြရာတွင် ဝေဒနာရောက်ရာဌာနကို သိရပေမည်။

သတ္တဝါတို့၏ ဖြစ်စဉ်သည်ကား သံသရာ၌ ရထားလှည်းဘီးစက်ကဲ့သို့ မပြတ်လည်လျက် ဖြစ်ကုန်၏။ ထိုအတူ ဝေဒနာရောက်ရာ၊ လွတ်ရာ၊ ကုန်ရာသည်ကား စုတိပဋိသန္ဓေနှင့် တူကုန်၏။

“ကာယ ဘာဝ ဝတ္ထု သင်္ခါတာနိ တိဏီဒဿဏနိ ပါတု ဘဝန္တိ”

ဤသို့လျှင် ကမ္မဇရုပ်သုံးဆယ့် ပြည့်စုံမှ ပဋိသန္ဓေ အစုံကြောင်းကို ဟောတော်မူသည်။

ကမ္မဇရုပ်သုံးဆယ်သည် ကာယဒဿကဉ္စပါသော အဋ္ဌကလာပ် ရှစ်ခု၊ ဇီဝိတ + ကာယပသာဒ = ၁၀ ခု၊ ဘာဝဒဿကဉ္စ အဋ္ဌကလာပ်ရှစ် ရှစ်ခု + ဇီဝိတ+ဣတ္ထိဘော (သို့မဟုတ်) ပုဗ္ဗောကိုထည့်၍ = ၁၀၊ ဝတ္ထုဒဿက ကလာပ် ဉ္စပါသော အဋ္ဌပလ္လာပ် ၈ ခု+ဇီဝိတ+ ပာဒယဝတ္ထုကိုထည့်၍ ၁၀၊ ထို ၃၀ သောကလာပ်တို့သည် သတ္တဝါတို့အား ပဋိသန္ဓေ

အခါ၌ ပြည့်စုံကုန်၏။

ဤတွင် ကာယဒဿက ကလာပ်၌ နိယာမသဘော ဖြစ်၍ ဓာတ်ဆောင်၊ ဘာဝဒဿက ကလာပ်၌ အနိယာမ သဘော မမြဲသည်ဖြစ်၍ ဖောက်ပြန်တတ်သောကြောင့် ဓာတ်ပျက်။ ဝတ္ထုဒဿက ကလာပ်၌ကား “မနောပုဗ္ဗင်္ဂမာ” ဟူ၍ ဟောတော်မူသောကြောင့် ဟာဒယဝတ္ထုရှုပ်နှင့် ကျေပွါဒ တကွဖြစ်သော မနောဝိညာဏ်ဟုဆိုအပ်သော နာမက္ခန္ဓာ တရား လေးပါးတို့တွင် သောမနဿ၊ ဒေါမနဿ တရားနှစ် ပါးတို့သည် ထိခိုက်ရာဖြစ်သောကြောင့် ဝတ္ထုဒဿက ကလာပ် ဉ္စပါသော အဋ္ဌကလာပ်ရှစ် ရှစ်ခုသည် ဓာတ်ခိုက်ဝေဒနာ ရောက်ရာ ဌာနဟု မှတ်ရမည်။ မမာဆိုရသော် နုပျိုညီသက် သော မိန်းမငယ်သည် နုညီစွာ ဆုပ်နယ်သည်ရှိသော် သာယာ နှစ်သက်သော သောမနဿဝေဒနာသည် ဖြစ်၏။ ကြမ်းတမ်း သော ယောက်ျားသည် ကြမ်းတမ်းစွာ ဆုပ်နယ်သည်ရှိသော် မခံသာသော ဒေါမနဿဝေဒနာသည် ဖြစ်သကဲ့သို့တည်း။

ထိုဝေဒနာတို့၏ အပြစ်အာဒိနမု လွတ်ရာလွတ် ကြောင်းကား သာယာလျှင် သာယာသည်၊ သာယာသည် ဟူ၍ မခံသာလျှင် မခံသာသည်ဟူ၍ အမှတ်သတ်ဖြင့် ပွတ် ကြီးဆွဲသကဲ့သို့ တရစပ် အမှတ်ပြု၍ ဝေဒနာမှ လွတ်ရသည်။

ထို့ကြောင့် မဟာသတိပဋ္ဌာန်ပါဠိတော်၌ “အဉ္စန္ဓော” ပွတ်ကြီးဆွဲသကဲ့သို့ ထိုသောမနဿဝေဒနာ၊ ဒေါမနဿဝေ ဒနာတို့မှလွတ်အောင် ကြံဆောင်ရာသည်ဟု ဟောတော်မူ လေသည်။

ဤသို့ ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရအကြောင်းတရား က ပြုပြင်သဖြင့် ရုပ်ဖောက်ပြန်၍ အနာရောဂါရောက်ပုံကို “စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရနှင့် ဖဿ တဏှာ၊ ရသရမ္မဏ၊ ဝှပ်ခြင်းစသော မူလထွေပြား အကြောင်းများကြောင့် ငါးပါး သောဓာတ်၊ မညီညွတ်၍ ဝင့်ဒုက္ခဘောင် မရှောင်သာမြဲ ဆင်းရဲခဲရိုး ထိုလူမျိုးစယ်၊ ဓာတ်ခိုးဓာတ်ကင်း၊ လှုပ်ရှားခြင်း ကို နှိပ်နင်းကာလူ၊ အနာဟူ၍ အယူဝါဒရှိကုန်ကြ၏။ ပဉ္စဓာတု ငြိမ်ဝပ်မှုကို ပြုနိုင်သည်သာ၊ ဆေးမည်ရာ၏။ ဆင်ခြင်ကြံစည် သို့ဖြစ်သည်ကြောင့်၊ ရိပ် ခြည်ကြောင်းဖြာ၊ ရှေးဦးစွာက၊ အနာမတတ်၊ ဆေးမမှတ်လင့်၊ အနာတတ်သူ၊ ဆေးမှတ်မှုကား အယူကောင်းကြံ၊ မဆိတ်ညံသည်၊ မြဲမြန်သတိခိုင်းပျည် တည်း”ဟူ၍ နရသုခိဆရာကြီး စာဆိုကို ကျိုးကြောင်းဆက်

ဆတ်ကျမ်းက ထောက်ခံခဲ့လေသည်။

စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ၊ ဖဿ၊ ရသာ၊ ရမ္မဏ၊ စသော အကြောင်းငါးပါးကြောင့် ဓာတ်ငါးပါးတို့ လှုပ်ရှားဖောက်ပြန်၍ ထူတို့ အနာရသည်ဟု ဆိုလေသည်။

- တေဇောဓာတ်သည် စိတ်နှင့်ယှဉ်၏။
- ဝါယောဓာတ်သည် ဥတုနှင့်ယှဉ်၏။
- အာပေါဓာတ်သည် အာဟာရနှင့်ယှဉ်၏။
- ပထဝီဓာတ်သည် (ဖဿ)အတွေ့နှင့် ယှဉ်၏။
- အာကာသဓာတ်သည် ရသာဓာတ်၊ ရသာရုံတပ်ခြင်း

နှင့်ယှဉ်၏။ ဤသို့လျှင် ဓာတ်တို့ဖြစ်ကြောင်း ယှဉ်ကြောင်း ကြံရာ မှတ်တတ်၍ ဖွင့်ပြပီနိဗ္ဗာန်ဆိုခဲ့ကြသည်။

ဓာတ်တို့၏ ယှဉ်မှုဖြစ်မှုအလိုက် သူ့နာတွင် လက္ခဏာ ထင်တတ်သည်။ သို့ကြောင့် သူ့နာလက္ခဏာကိုသာ ကြံရာ၏။ ထောတပေါဟာရ ပညတ်ခေါ်ဝေါ်ကြသည့် အနာဟူသမျှ နာရာဇဂေဟိတို့သည် ဓာတ်ငါးပါးသာလျှင် အရင်းမူလရှိကြ၏။ ဆန်းပွား၍ (သည်းခြေဓာတ်သည် အာပေါဓာတ်၏ ခြင်းရာတွင် ထည်ကောင်း အာဟာရဓာတ်သည် ပထဝီဓာတ်ချင်းရာတွင် ထည်ကောင်း) သည်းခြေဓာတ်နှင့် အာဟာရဓာတ်ကို ထပ် ထောင်းကာ ဓာတ်ခုနစ်ပါးသာလျှင် အရင်းမူလရှိလေသည်။

သို့ဖြစ်၍ အနာရောဂါကို အမှန်စွာဆိုနိုင်ရန် ဓာတ်ကြီးလေးပါး တို့၏ ခြင်းရာအကျယ် လေးဆယ့်နှစ်ပါးကို အပြားအားဖြင့် ထောက်လှမ်းကြရပေမည်။

၄၂ ပါးသော ကောတ္တဿ ဥတုဇ ကေဇ

ထို ၄၂ ပါးသော ကောတ္တဿတို့တွင် ဥဒရိယံ = အစာသစ်၊ ကရိယံ = အစာဟောင်း၊ ပုဗ္ဗော = ပြည့်၊ မုတ္တံ = ထူထဲသည့် ဤလေးပါးသည် ဥတုသာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရှိကုန် ၏ သမားတို့ ကြံဆောင်ကုမ၍ရသည်။

ဥတု စိတ္တ နိဇ

မျက်ရည်၊ ခွေး၊ တံတွေး၊ နှပ် ဤလေးပါးသည် ဥတု စိတ် နှစ်ပါးကြောင့် ဖြစ်ကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ သမား တို့ ကြံဆောင်ကုမ၍ရသည်။

ကမ္မဇ ကေဇ

စားအပ်သော အစားအစာ အစရှိသည်တို့ကို ရင့်ကျက် စေတတ်သော ပါစက တေဇောဓာတ်သည် ကံကြောင့်သာ လျှင် ဖြစ်ကြောင်းရင်းရှိ၏။ ပါစကတေဇောဓာတ်ပါးသည် ကံ သက်သက်သာလျှင် ဖြစ်ကြောင်းရင်းရှိ၏။ ၎င်းကေဇကို သမား တို့ မကြံစည်ရာ။

စိတ္တဇ ကေဇ

ထွက်လေ ဝင်လေတို့သည် စိတ်ကြောင့်သာလျှင် ဖြစ် ကြောင်းရင်း ရှိကုန်၏။ ၎င်းစိတ္တဇကေဇကို သမားတို့ မကြံ စည်ရာ။

ဓတုဇ

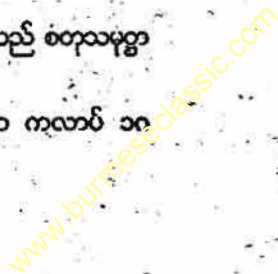
ကြွင်းကုန်သော ကောတ္တဿတို့ သည်လည်း ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ လေးဝသော အကြောင်းကြောင့်ဖြစ်ကုန်၏။ ပထဝီ ၁၈ ပါး၊ အာပေါ ၆ ပါး၊ တေဇော ၃ ပါး၊ ဝါယော ၅ ပါး၊ ပေါင်း ၃၂ ပါးသော ကြွင်းကုန်သော ကောတ္တဿတို့သည် ကံ၊ စိတ်၊ ဥတု၊ အာဟာရ လေးပါး ကြောင့်သာ ဖြစ်ကြောင်းရင်းရှိကုန်၏။ ၎င်းဓတုဇကို သမားတို့ ကြံဆောင်ကုမရသည်။

(က) ပထဝီဓာတ် ၂၀

သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ ပထဝီလွန်ကဲသော အခြင်း အရာတို့သည် ဆံပင်၊ မွေးသည်း၊ ခြေသည်း၊ လက်သည်း၊ သွား၊ အရေထူ၊ အရေပါး၊ အသား၊ အကြော၊ အရိုး၊ ရိုးတွင်း ခြင်ဆီ၊ အညှို့၊ နှလုံး၊ အသည်း၊ အမြှေး၊ အဖျဉ်း(သ ရက်ရွက်)၊ အဆုတ်၊ အူမ၊ အူသိမ်း၊ အစာသစ်၊ အစာဟောင်း၊ ဦးနှောက် တို့တည်း။ သတ္တဝါတို့၏သန္တာန်၌ ခိုင်မာတောင့်တင်းသော အဖြစ်၊ ခိုင်မာတောင့်တင်းသော သဘောရှိသောကြောင့် ပထဝီခြင်းရာဟု ခေါ်၏။

ဤတွင် ဥတုကေဇဖြစ်သော အစာသစ်၊ အစာ ဟောင်း၊ ပထဝီဓာတ် နှစ်ခုတို့သည် စာစိတ်စာစိတ်လျှင် ဥတုဇ သုဒ္ဓဋ္ဌက ကလာပ်တစ်စည်းသာရ၍ ပေါင်း ဥတုဇသုဒ္ဓဋ္ဌက ကလာပ် နှစ်စည်းရ၏။

ကြွင်း ၁၈ ပါးသော ပထဝီဓာတ်တို့သည် စတုသုပ္ပတ နိက ရုပ်ဖြစ်၍ ကံအကြောင်းရှိသော ကာယဒဿက ကလာပ် ၁၈

စည်း၊ ကံအကြောင်းရှိသော ဘာဝဒသက ကလာပ် ၁၈ စည်း၊ စိတ်အကြောင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် ၁၈ စည်း၊ ဥတု အကြောင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် ၁၈ စည်း၊ အာဟာရ အကြောင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် ၁၈ စည်း ရလေသည်။

(၁) အာပေါဓာတ် ၁၂ ပါး

သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ အာပေါဓာတ်လွန်ကဲသော အခြင်းအရာတို့သည် သည်းခြေ သလိပ်၊ ပြည်၊ သွေး၊ ခွေး၊ အဆိမ့်၊ မျက်ရည်၊ ဆီကြည်၊ တံတွေး၊ နှပ်၊ အစေး၊ ကျင်ငယ် တို့တည်း။ ဤ ၁၂ ပါးသော ကောဋ္ဌသတို့သည် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ စိမ့်ဝင်တတ်သော သဘော၊ စေးကပ်သောသဘော၊ အဝိနိဗ္ဗော ရှစ်ရပ်၏ ဖွဲ့စည်းတတ်သောသဘောရှိသော ကြောင့် အာပေါဓာတ်ခြင်းရာဟု ခေါ်သည်။

ပြည်၊ ကျင်ငယ်၊ နှစ်ပါးသည် ဥတုကောဇဖြစ်သော ကြောင့် တစ်ခုတစ်ခုလျှင် ဥတုဇ သုဒ္ဓန္တကလာပ် တစ်စည်း၊ တစ်စည်းသာရ၍ ပေါင်း ဥတုဇသုဒ္ဓန္တကလာပ်နှစ်စည်းရ၏။ မျက်ရည်၊ ခွေး၊ တံတွေး၊ နှပ် လေးပါးသည် ဥတုဇ စိတ္တဇ နှစ်စည်းဖြစ်သောကြောင့် တစ်ခုတစ်ခုလျှင် ဥတုဇအဋ္ဌကလာပ် တစ်စည်း၊ စိတ္တဇအဋ္ဌကလာပ်တစ်စည်း၊ နှစ်စည်း၊ နှစ်စည်းရ သောကြောင့် ပေါင်း အဋ္ဌကလာပ်ပေါင်း ရှစ်စည်းရ၏။

ကြွင်းခြောက်ပါးသော အာပေါဓာတ်တို့သည် စတု သမုတ္တာနိက ရုပ်ဖြစ်၍ . . . ကံအကြောင်းရှိသော ကာယ ဒသကကလာပ် ခြောက်စည်း၊ ကံအကြောင်းရှိသော ဘာဝ ဒသကကလာပ် ခြောက်စည်း၊ စိတ်အကြောင်းရှိသော အဋ္ဌ ကလာပ် ခြောက်စည်း၊ ဥတုအကြောင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် ခြောက်စည်း၊ အာဟာရအကြောင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် ခြောက်စည်းရ၏။

ဝါယောဓာတ် (၆) ပါး

သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ ဝါယောဓာတ်လွန်ကဲသော အခြင်းအရာတို့သည် (၁) ဥဒ္ဓွဂ်မလ၊ (၂) အစောဂမလ၊ (၃) ကုစ္ဆိသယလ၊ (၄) ကောဋ္ဌယသေယျလ၊ (၅) အင်္ဂ မဂနသသီလ၊ (၆) အဿသပဿသလေတို့ ဖြစ်လေသည်။

ဤခြောက်ပါးသော ကောဋ္ဌသတို့သည် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ လှုပ်ရှားသွားလာတတ်သော သဘော၊ အဝိနိဗ္ဗောဂ ရုပ်၏ ကျားကဲ့သို့ တွန်းကန်ထောက်ပံ့ ဖိညှပ်တတ်သော သဘောဖြစ်သောကြောင့် ဝါယောဓာတ်ခြင်းရာဟု ခေါ်သည်။

ဤတွင် အဿသပဿသသည် စိတ္တဇကောဇဖြစ် သောကြောင့် စိတ္တဇသုဒ္ဓန္တက ကလာပ်တစ်စည်းသာရ၏။

ကြွင်းငါးပါးတို့သည် စတုသမုတ္တာနိက ရုပ်ဖြစ်သော ကြောင့် ကံအကြောင်းရင်းရှိသော ဇီဝိတနဝက ကလာပ် ငါးစည်း။

စိတ်အကြောင်းရင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် ငါးစည်း၊ ဥတုအကြောင်းရင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် ငါးစည်း၊ အာဟာရ အကြောင်းရင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် ၅ စည်းရ၏။

(ဃ) တေဇောဓာတ် လေးပါး

သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ တေဇောဓာတ်လွန်ကဲသော အခြင်းအရာတို့သည် (၁) သန္တပ္ပနတေဇော၊ (၂) ဝီရဏ တေဇော၊ (၃) ညုဟတေဇော၊ (၄) ပါဓကတေဇောတို့ ဖြစ် လေသည်။ ဤလေးပါးသော ကောဋ္ဌသတို့သည် သတ္တဝါတို့၏ သန္တာန်၌ တိက္ခာဘဝ သဘောအားဖြင့် ပူခြင်းသဘောရှိသည် ၏အဖြစ်ကြောင့် တေဇောဓာတ် ခြင်းရာဟုခေါ်သည်။

ဤတွင် ပါဓကတေဇောသည် ကမ္မဇကောဇဖြစ်သော ကြောင့် ဇီဝိတနဝက ကလာပ်တစ်စည်းသာ ရ၏။

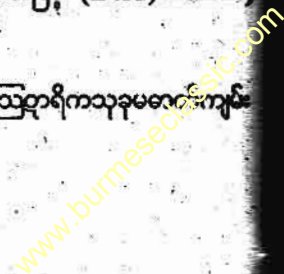
ပါဓကတေဇော ဝမ်းဇီးတည်းဟူသော ပရိပါဓက တေ ဇောဓာတ်သည် ဇီဝိတနဝကော၊ ဇီဝိတ္တာနဝက ကလာပ်သည် ဖြစ်၏ဆို၍ ပါဓကဆိုသည်။ ဇီဝိတနဝက ကလာပ်နှင့်ပါသော တေဇောတည်း။ ကြွင်းတေဇောသုံးပါးသည် စတုသမုတ္တာနိက ရုပ်ဖြစ်သောကြောင့် -

ကံအကြောင်းရှိသော ဇီဝိတကလာပ် သုံးစည်း၊ စိတ် အကြောင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် သုံးစည်း၊ ဥတုအကြောင်းရှိ သော အဋ္ဌကလာပ် သုံးစည်း၊ အာဟာရအကြောင်းရှိသော အဋ္ဌကလာပ် သုံးစည်းရလေသည်။

ဤသို့ လူသတ္တဝါတွင် ကျေးဇောက်သော အနာရောဂါ ကို အမှန်စွဲဆိုနိုင်ရန် ဓာတ်ကြီးလေးပါးတို့၏ ခြင်းရာအကျယ် ကောဋ္ဌာသ ၄၂ ပါးကို လေ့လာပြီးနောက် သတ္တဝါတွင် အနာ ရောက်ပုံ သဘာဝကို ဗုဒ္ဓနည်းကျ၊ ဩဇာရိက၊ သုခုဓာတ် ဆေးပညာမှ ဖော်ပြပါအံ့။

ချောယဉ်သာဖြင့် (B.A, B.Ed.)

ကျမ်းကိုး ကြိုးကြောင်းဆက်ဓာတ်ကျမ်း- ဩဇာရိကသုခုမဓာတ်ကျမ်း

ဆရာကြီး အရဟံ ဆရာအောင်

(အကြားအမြင် ဂန္ထိရပညာပါရမီရှင်) (ဝါတွင်းဝါပ တနင်္လာနေ့တိုင်းပိတ်သည်)

မော်လမြိုင်(ခေါင်းဆေးကျွန်း)၊ ပဲခူး(ဒေးစွန်းပါ)၊ သန်လျင်(ကျောက်တန်း) ဘုရားတည်၊ စာပေးပွဲ၊ ကျန်းမာရေး၊ အချစ်ရေး၊ ထူးချွန်ထက်မြက်မည့် ကလေးနာမည်ပေးခြင်း၊ ဆိုင်၊ ကုမ္ပဏီနှင့် လုပ်ငန်းအမည်ရွေးချယ်ခြင်း၊ ထူးခြားအောင်မြင်သော စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများ နိုင်ငံခြားကိစ္စ၊ သင်္ဘောသားများ လိုင်းကောင်း၊ လစာကောင်းပြီး အမြန်ထွက်ခွာရန်၊ အမှုအခင်းများ၊ အိမ်၊ ခြံ၊ နေရာ၊ ကားရောင်း၊ သားသမီးများ လိမ္မာယဉ်ကျေးပြီး မိဘစိတ်တိုင်းကျဖြစ်စေရန် ကူညီခြင်း၊ အိမ်ထောင်ရေးကိစ္စ အထူးဆောင်ရွက်သည်(မူလအိမ်ထောင်ရှင်ဘက်မှသာ)၊ စိတ်နှင့် ကံစမ်းလုပ်ငန်းများအတွက် လမ်းညွှန်သည်။ ဓာတ်ရိုက်၊ ဓာတ်ဆင် အာမခံဖြင့် ဆောင်ရွက်သည်။

ဆိုက်အမှတ်(၈) ဆူးလေဘုရားအဝိုင်း၊ ရန်ကုန်မြို့။ ဖုန်း/၀၉-၅၁-၁၂၁၄၆၊ ၀၉-၇၃၁-၅၃၁၈၈
နံနက် (၈:၃၀) နာရီ မှ နေ့လယ် (၁၂:၃၀) နာရီ။
ဆိုက်အမှတ်(၁၇) အောင်နီလာလမ်း၊ အောင်မင်္ဂလာရပ်ကွက်၊ သန်လျင်မြို့။ ဖုန်း/၀၅၆-၂၁၆၀၉(အိမ်)
ညနေ (၄:၀၀) နာရီ နောက်ပိုင်း

လိုင်စင်အမှတ် - ၁/၂၀၁၅ ကဆယလ(၂၄၆)

အောင်ဝိဇ္ဇာမိုရီဆေးတိုက်

- ကျားအားနည်း၊ သေ/ညှိုး၊ တစ်ခဏပြီးသွားခြင်း၊ အားမထိန်းနိုင်၊ ဖန်းလန်းပြီး ရုတ်တရက် ညှိုးနွမ်းခြင်း၊ အကြောများ ချွန်းကန်မှုနည်း၊ ရှာနှုန်းပြည့် မစွမ်းဆောင်နိုင်ခြင်းများအတွက် အောင်ဝိဇ္ဇာမိုရီမှ ကုသရင်း ထုတ်လုပ်ထားသည့် အကြောအားဖြည့် စားဆေး၊ လိမ်းဆေး၊ ဆေးမျိုးစုံ (TMR 011176), (1114), (TMR 011177), (1114)
- လိပ်ခေါင်းတွင်း/ပြင်၊ စအိုဝဖုသီးထွက်၊ ဝမ်းသွားအားမရ သွေးပါ၊ စနိုးယောင်ရမ်းနာကျင်ခြင်း၊ လိပ်ခေါင်းအဖု တဖြည်းဖြည်း ခြူးလာခြင်း၊ အရိအခွဲကျခြင်းတို့ကို အထူးကုသ ဆေးများဖြင့် အမြစ်ပြတ် ကုသပေးနေပါပြီ။ (1208 y 7427942)
- ခရုသင်း၊ သမင်ဖြူ၊ နှင်းခူစို/ခြောက်၊ ကာလသားရောဂါများ ကုသပေးနေပါပြီ။ အထူးကုဆေးများလည်း ရရှိနိုင်ပါသည်။ (0813 y 10568) သွေးသန့်ဆေး၊ သွေးညှိဆေး၊ မီးယပ်၊ ထိမ်ငုပ်၊ ယားယံ/ဖုပိစုံထခြင်း၊ အပူငြိမ်းဆေး၊ အဆီကျပ်စမ်းပျော့ သွေးသန့်ဆေးများလည်း ရရှိသည်။

- ဆေးဝန် - အမှတ်(၃၁၄) ရွှေဘုံသာအလယ်လမ်း KBZ ဘဏ်ဘေး (၀၁-၃၈၇၀၉၇)၊ (၀၉-၃၁၉၂၁၁၅)
- ပိုင်ရှင်ပြန်ချိရေး - အမှတ်(၈၆)၊ (၂၄)လမ်း၊ မင်္ဂလာတောင်ညွန့်၊ (၀၉-၅၀၁၆၃၇၂၊ ၀၉-၅၀၃၃၇၃၉)
- ပေး ပြန်ချိရေး - ကိုဝင်းမြင့်+မအော့ဘိ(ကမ်းနားလမ်း)၊ (၁၅)လမ်းထောင့်၊ ကိုလှစိုး(သိမ်ကြီးဈေး)၊ လူထုပဏ္ဍာ(သိမ်ကြီးဈေး)၊ သီဟ(သန်လျင် မြို့မဈေးအနီး)၊ အောင်ရတနာ(၂၈*၈၃)လမ်းထိပ်၊ ကောင်းသန့်(၂၆၄/၂၈)၊ (၀၂*၈၃ လမ်းထိပ်)၊ ပထူး-မဂ္ဂ(၂၀*၂၂) ပြန်ဟုဂုဏ်ရည်(၂၆)၊ (၈၈*၈၉)၊ ဝန္တလ(ဈေးချို)၊ အာရောဂျ(သိမ်ကြီးဈေး)၊ အာရောဂျ န(၄)၊ နေပြည်တော်မြို့မဈေး၊ ပွဲကတော်မင်္ဂလာရပ်(ပျဉ်းမနား)၊ ကိုတူးတူး(မကွေးတိုင်းဆေးရုံကြီးနောက်ဘက်)တို့တွင် ရရှိနိုင်ပါသည်။

Handwritten signature

လှိုင်လှိုင်
၀၄ ၂၅ ၂၀၀၀ နှင့် ၀၀၀

လမုန်းရန်စွယ်

တစ်စုံတစ်ခုအသံကြောင့် အိပ်
 နေရာမှ ဖျတ်ခနဲ နိုးလာမိသည်။
 ကျွန်ုပ်သည် နဂိုကပင် အအိပ်ဆတ်
 ဖြစ်ပြီး ယခုလို သူတစ်ပါးအိပ်တွင်
 ဖြစ် အိပ်မပျော်။ လူးရင်းလိုမိရင်းနဲ့
 ဖြစ်အိပ်နေရသည်။ မေးခနဲ အိပ်
 သွားတော့ အသံတစ်ခုကြောင့် နိုးခဲ့
 ဖြစ်သည်။

အသံက လူတစ်ယောက်၏ ခြေ
 သံ ခေါင်းရင်းဘက်အခြမ်း အိပ်အပြင်
 ဘက်မှ ထွက်ပေါ်နေခြင်း ဖြစ်သည်။
 အချို့ကလည်း သက်ကြီးခေါင်းချချိန်
 ခိုတော့ စဉ်းစားစရာပင်။ သူခိုးများ
 အိပ်ထေသလားဟု တွေးရင်း ထထိုင်
 ရပ်၏။ ကျွန်ုပ်၏ နံဘေးတွင် တခေါင်
 ခေါ်ပြီး နှစ်ချက်စွာ အိပ်ပျော်နေသော
 ဖိုလော်ကို ဓာတ်မီးနှင့် ထိုးကြည့်လိုက်
 မိသည်။ ခင်းကတော့ ဘာမှသိပုံ ကြား
 ရုံပေ။

“ဟေ့ကောင် ဖိုလော်၊ ထစမ်း
 တော့... ထစမ်းပါဦးကွာ”
 ကျွန်ုပ်ကအတင်းလှုပ်နှံ၍ ဖိုလော်
 ထ တံအင်းအင်း တအံအံဖြင့် နိုးလာ
 ၏။ နိုးနိုးချင်း ဝါးခနဲသမ်းစေရင်း -
 “ဘာလဲဗျာ၊ ကောင်းခန်းရောက်မှ
 ဖိုညီက နိုးရတယ်လို့”

ဟု အိပ်ချင်မှူးတူးဖြင့် ကျွန်ုပ်
 အား အပြစ်တင်လေတော့သည်။
 “ဟာ... ဒီကောင်တော့ ခက်
 တော့တာပဲ။ ငါနားရင်းတီးလိုက်ရ”
 ဟု ကျွန်ုပ်ကမာန်မဲလိုက်မှ ဖိုလော်
 မှာ ကမန်းကတန်း ထထိုင်လေသည်။

“ဘာ... ဘာဖြစ်လို့လဲ ကိုညီ”
 “ရှု... ဖိုလော်၊ မင်းသေသေချာ
 ချာ နားထောင်စမ်း။ ခေါင်းရင်းဘက်က
 ခြေသံကြားလို့ကွ”
 ကျွန်ုပ်က လေသံတိုးတိုးဖြင့်
 သတိပေးမှ ဖိုလော်မှာ မျက်လုံးအပြူး
 သားဖြင့် နားစွင့်ရှာလေသည်။
 ပြောနေရင်းမှပင် ခြေသံတရုပ်
 ရုပ် ကြားလိုက်ရသည်။

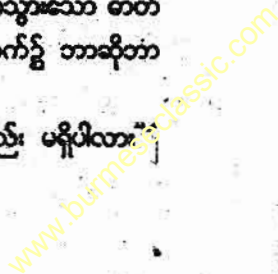
“ဟာ... ဟုတ်တယ်ဗျာ ခြေသံ
 ကြားတယ်။ ကိုကျော်စော့တို့ လင်
 မယားလည်း အိပ်ပျော်နေကြတာပဲ။
 ဘယ်သူများပါလိမ့်”
 “ဟုတ်တယ် ဖိုလော်။ ဒီအိမ်မှာ
 မင်းနဲ့ငါရယ်၊ ကိုကျော်စော့တို့ လင်
 မယားရယ်၊ အားလုံးပေါင်းမှ လေး
 မယာက်ပဲ ရှိကြတာ”
 “ခါဆို သူခိုးများလား ကိုညီ”
 “မဖြစ်နိုင်ဘူးကွ။ ဘာလို့လဲဆို
 တော့ ခြေသံက ဟိုဘက်လျှောက်လိုက်။

ဒီဘက်လျှောက်လိုက်နဲ့ မှန်မှန်လျှောက်
 နေတာကွ။ ခါဆိုရင် ဘယ်နည်းနဲ့မှ
 သူခိုးမဖြစ်နိုင်ဘူးကွ”
 “ခါဖြင့် တစ္ဆေ... တစ္ဆေခြောက်
 တာများလား”

ဖိုလော်မှာ တုန်လှုပ်သွားဟန်ဖြင့်
 ကျွန်ုပ်အနီး တိုးကပ်လာတော့၏။
 “တောက်... မင်းကလည်းကွာ၊
 အရေးအကြောင်းဆို ခူးတုန်နေပြီ။ မင်း
 လိုတပည့်မျိုး ငါတယ်လို့ အားကိုးရ
 မလဲကွ”

ကျွန်ုပ်က ငေါက်လိုက်တော့
 လည်း ဖိုလော်မှာ နံဘေးတွင် အသင့်
 ချထားသော သံပိုက်လုံးကို ကောက်
 ကိုင်လိုက်ပြီး -

“ကျွန်တော် မကြောက်တော့ဘူး။
 ဘာပဲဖြစ်ဖြစ်ချပယ်ဗျာ”
 ဟု ဆို၍ ကျွန်ုပ်မှာ ပြုံးလိုက်မိ
 ၏။ ထိုနောက် ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦးသည်
 ဘုရားခန်းအောက်ရှိ ပြတင်းပေါက်ကို
 ဖြည့်ညင်းစွာ ချက်ဖြတ်ပြီးနောက် ဝန်း
 ခနဲ တွန်းဖွင့်၍ ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်
 လိုက်၏။ ပြာခနဲထွက်သွားသော ဓာတ်
 မီးအလင်းရောင်အောက်၌ ဘာဆိုဘာ
 မျှ မရှိ။
 “ဘယ်သူမှလည်း မရှိပါလား”

“အေး...ဟုတ်တယ်။ အဆန်းတော့ အဆန်းသားပဲ”

ခြံထဲတွင် ဆွေတစ်ကောင်ကြောင့် တစ်ပြီးမျှ မရှိ။ ပကတိ ရှင်းလင်းနေ၏။ ခြေသံလည်း မကြားရတော့။

“သေချာပါတယ် ကိုညီ။ တစ္ဆေခြောက်တာပဲ။ ဘယ်နယ်လုပ်မတုံး”

ထိုစဉ်မှာပင် -

“ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း”

ဟူသော လူမမာတစ်ယောက်၏ ညည်းသံကို ပီပီသသကြီး ကြားလိုက်ရ၏။ အသံက မိန်းမအသံ။ ခြောက်ခြောက်ကပ်ကပ် အက်ကွဲကွဲအသံကြီး ဖြစ်၏။

“ကိုညီ...လုပ်ပါဦး။ ကြား... ကြားတယ်မဟုတ်လား”

ဖိုးဇော်က သံပိုက်လည်း မကိုင်နိုင်တော့။

“အေး...ကြားတယ်။ အသာငြိမ်နေ။ မင်းကြီးဒေါ်အသံကို ကြားတယ်။ စောင့်ကြည့်နေဦး”

“ကျွန်တော် ကြောက်လာပြီဗျာ။ ဒီအိမ်ကြီးကို စတက်ကတည်းက စိတ်ထဲမှာ မသုံးမသန့်နဲ့ဗျာ”

ဖိုးဇော် ပြောတာလည်း ဟုတ်ပေသည်။ ကိုကျော်တင့်တို့ လင်မယားက အကူအညီတောင်းခံ၍ ကျွန်ုပ်တို့နှစ်ဦး လာအိပ်ပေးခြင်း ဖြစ်သည်။ အခုလိုပင် ညစဉ်ရက်ဆက် တစ်နည်းမဟုတ် တစ်နည်း ခြောက်လှန့်ခဲနေရ၍ ကျွန်ုပ်တို့ကို ခေါ်ယူခြင်းဖြစ်၏။ သူတို့နှစ်ဦး လက်ထပ်၍ ဤအိမ်လေးကို လာဖားနေသည်မှာ တစ်လပင် မပြည့်သေး။ အခုလို ပြဿနာကပ်ပေါ်လာခြင်းဖြစ်သည်။

ထိုခဏမှာပင် ကိုကျော်တင့်တို့ လင်မယား နီးလာကြသည်။ မီးပျက်နေ၍ ဖယောင်းတိုင်မီးများကို ထွန်ညှိလိုက်ကြသည်။

“ကိုညီရေ...အဲဒါပဲဗျာ။ ကျွန်တော်တို့ ဒီအိမ်ကို ရောက်ကတည်းက တစ်ရက်မှ ကောင်းကောင်းမွန်မွန် မအိပ်ရဘူးဗျာ။ ခုနက ခြေသံကြားကတည်းက နီးနေကြတာ”

“ခါနဲ့ ကိုကျော်တင့်၊ ခင်ဗျားတို့ ဒီအိမ်ပြောင်းပြီးကတည်းက ဘုန်းကြီးတွေ မပင့်ခဲ့ဘူးလား”

“ပင့်တာပေါ့ဗျာ။ အိမ်သစ်တက်၊ မင်္ဂလာဆွမ်းကပ်ပြီး ပရိတ်တွေတာတွေ တောင် ရွတ်ခဲ့တာပဲ။ ကျွန်တော်ဇနီးဆိုရင် ညနေတိုင်း ပရိတ်ကြီးဆယ့်တစ် သုတ်စလုံးရွတ်ပြီး မမြင်ရတဲ့ လောကသားတွေကို သေသေချာချာ အမျှငေ၊ မေတ္တာပို့နေကျပဲ”

ထိုစဉ်မှာပင် -

“ဝုန်း...ခလွမ်း”

ဟူသော ပန်းကန်ကွဲသံများ ကြောင့် ကျွန်ုပ်တို့အားလုံး မီးဖိုချောင်သို့ ပြေးကြည့်ရပြန်သည်။ ဓာတ်မီးဖြင့် ထိုးကြည့်တော့ တစ်ခုမှ အရာမယွင်း။ အားလုံး သူနေရန်နှင့်သူ။

“အင်း...အတော်ဆိုးနေပါလားဟေ့”

ကျွန်ုပ်က သက်ပြင်းချရင်း ပြောမိ၏။

“ဟုတ်တယ် ကိုညီ။ ကျွန်တော်ကတော့ ဖာန်တင်းနေနိုင်သေးတယ်။ မိန်းမကတော့ အတော်ကို ကြောက်နေရပြီဗျာ။ တစ်ရက်လည်းမဟုတ်။ နှစ်

ရက်လည်းမဟုတ်ဗျာ”
‘ထိုစဉ်မှာပင် -
“ဟင်း...ဟင်း...ဟင်း”

ဟူသော လူမမာညည်းသံ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

အသံထွက်ပေါ်ရာကို မုန်းဆ၍ မရ။ အထက်မှလာသလိုလို၊ အောက်မှလာသလိုလို။

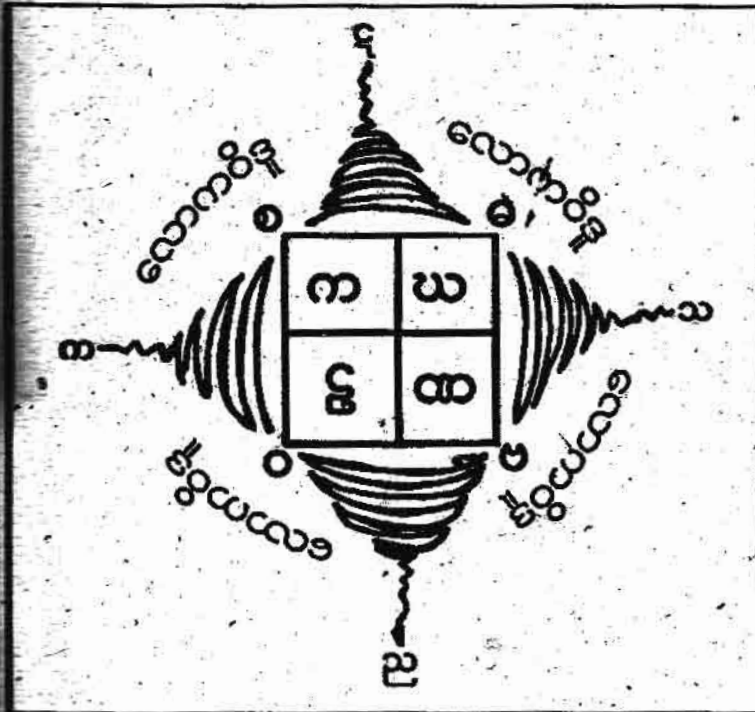
ကျွန်ုပ်သည် “ကြီးလေးလုံး စမအင်း” ကို ထုတ်ယူလိုက်၏။ ထိုအင်းပုံစံမှာ အောက်ပါအတိုင်း ဖြစ်၏။

ထိုနောက် ဘုရားရှင်အား သေချာကျနစွာ ရှိခိုး၍ ပင့်ဖိတ်၏။ ဖယောင်းတိုင်ကိုးတိုင်၊ အမွှေးတိုင်ကိုးတိုင်ကိုလည်း ထွန်ညှိပူဇော်၏။ သမ္ဗဒေဝနတ်ကောင်းနတ်မြတ်များ၊ စတုလောကပါလနတ်မင်းကြီးများ၊ ရဟန္တာအရင်မြတ်များ၊ မဟာဝိဇ္ဇာဝိနိကြီးများကို ရိုသေစွာ ရှိခိုးပင့်ဖိတ်၏။ တို့တို့တည်လျှောက်ထား၏။ ကျွန်ုပ်ပြုလုပ်ခဲ့သော ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်တို့ကို အမျှငေ၍ မေတ္တာပို့သ၏။ အားလုံးပြီးတော့မှ ထိုစမအင်းအပေါ်၌ ဖယောင်းတိုင်နှစ်တိုင်ကို ပူး၍ထွန်းကာ ဘုရားခန်း၌ ပူဇော်လိုက်လေသည်။ ထိုသို့ ပူဇော်စဉ်ကာလအတွင်း မေတ္တာသုတ်၊ ဓေတုသုတ်နှင့် အာဇာနည်ဗျာသုတ်ကို ပီသသေချာစွာ ရွတ်ဆိုပွားများနေတော့၏။

နောက်ထပ် ဘာသံမျှ မကြားရတော့။ မည်သည့်ခြောက်လှန့်မျှ မကြားရတော့။ ကောင်းမွန်စွာ အိပ်စက်ခွင့်ရခဲ့ကြရလေတော့သည်။

* * *

www.burmeseclassic.com

မနက်မိုးလင်းတော့ ကော်ဖီ
 ထောက်ရင်း ကိုကျော်တင့်တို့ လင်
 ထားနဲ့ စကားပြောဖြစ်သည်။
 “ဒါနဲ့ မေးရဦးမယ်။ ခင်ဗျားတို့
 ဒီအိမ်ပြောင်းခင် ဒီအိမ်အကြောင်း
 ချစ်ခဲ့သေးလား။”
 “ဘယ်နေ့ပဲမလဲ ကိုညီရာ။ ဝမ်း
 ထောပေါ့။ ပတ်ဝန်းကျင်ကောင်းရဲ့လား။
 အိမ်က သန့်ရှင်းလား၊ စသဖြင့်ပေါ့ဗျား။
 ဒီအိမ်သည် ဘာအသံမှ မကြားခဲ့ရဘူး။
 ချော့ချော့ဆိုတာက ဒီလိုပဲ။ ဒီအိမ်
 မှာ ဘာအရုပ်အရင်းမှ မရှိဘူး။ ဘာ
 ချောက်ယုန်မှလည်း မရှိဘူးဗျား။ ဒါ
 တော့ သေချာတယ်”
 “ဒါဆို ခင်ဗျားတို့ လင်မယား
 ချစ်ထားတာပဲ။ ဒီလိုဖြစ်တယ်ပေါ့”
 “ဟုတ်တယ် ကိုညီ။ နဂိုက အေး

အေးဆေးဆေးပဲ။ ဘာဆိုတာမှမရှိခဲ့ဘူး”
 “နိုး...နေပါဦးဗျား။ ဒီလိုဖြစ်တော့
 ကော ဆရာသမားတွေနဲ့ တိုင်ပင်ကြည့်
 သေးသလား။”
 “အင်း... အမှန်ပြောရရင် ပယော
 ဂဆရာ ခေါ်မလား။ အထက်လမ်းဆရာ
 ခေါ်မလား။ ဒီဆရာကြီးနဲ့တော့ ခေါ်ပြခဲ့
 သေးတယ်။ ဒါပေမယ့် ဆရာကြီးပြော
 တာကတော့ ဒီအိမ်မှာ ဘာမကောင်း
 ဆိုးဝါး နာနာဘာဝမှ မရှိဘူးတဲ့။ ဘာ
 ပညာစက်တွေမှ မတွေ့ဘူးတဲ့။ ဒီဆရာ
 ကြီးလည်း ခေါင်းစားသွားတယ်။ အဖြေ
 မထွက်ဘူး”
 “နာမ်လောက၊ ပရလောကရဲ့
 အနှောင့်အယှက်မဟုတ်ဘူးလို့ ဆိုလို
 တာလား။”
 “ဒီသဘောပဲ ကိုညီ။ ပရလော

က၊ နာမ်လောကနဲ့ဆိုင်တဲ့ ပိညာဉ်ပိုင်း
 ဆိုင်ရာ အနှောင့်အယှက်ဆိုလို့ ဘာ
 ဆိုတာမှ မရှိဘူးတဲ့”
 ကိုကျော်တင့်စကားကြောင့် ကျွန်ုပ်
 လည်း ခေါင်းစားသွားရသည်။ အနာနဲ့
 ဆေး လွှဲနေတာတော့ အသေအချာပင်။
 အဖြေကလည်း မထွက်။ ကော်ဖီကို
 တစ်ခွက်ချင်းသောက်နေရင်းမှ အမှတ်
 မထင် တစ်စုံတစ်ခုကို သတိထားလိုက်
 မိသည်။
 “ဟင်... ဟိုဗီဒီပေါ့က အရုပ်
 လေးက ဘာအရုပ်လေးပါလိမ့်”
 ပြောပြောဆိုဆို ထိုင်ရာမှ ထ၍
 ဗီဒီပေါ့မှ အရုပ်လေးကို ထယ့်လိုက်မိ
 သည်။ အရုပ်မှာ တစ်တောင်ခန့်ရှိပြီး
 ရှေးခေတ် နန်းတွင်းအဝတ်အစားများ
 ဖြင့် တန်ဆာဆင်ယင်ထားသော မင်း
 သမီးရုပ်တုလေး ဖြစ်နေ၏။ အရုပ်မှာ
 စီးစီးပင်ပင်ရှိပြီး လက်ကိုပြောက်စွာ၊
 အချိုးအဆစ် ကျနပ်သစ္စာ ထုလုပ်ထား
 သော ပန်းပုဆရာလက်စွမ်းပြ လက်ရာ
 တစ်ခုဖြစ်၏။
 “ဒါ ဘာအသားနဲ့ ထုထားတာ
 လဲ ကိုကျော်တင့်”
 “မပြောတတ်ဘူး ကိုညီ။ မင်္ဂလာ
 လက်ဖွဲ့ထဲမှာ ပါလာတာပါ”
 “ဘယ်သူလက်ဖွဲ့ထဲမှာလဲဗျာ”
 ကျွန်ုပ်အမေးကြောင့် ကိုကျော်
 တင့်မှာ ဇနီးဖြစ်သူကို တစ်ချက်လှည့်
 ကြည့်လိုက်၏...။ ထိုမျက်လုံးများ၌
 အဓိပ္ပာယ်တချို့ ပါဝင်နေသည်ကို သတိ
 ပြုမိ၏။
 “ဘယ်သူ ပို့လိုက်တယ်ဆိုတာ
 တော့ ရေးမထားဘူးဗျား။ ဒါပေမယ့်”

www.burmeseclassic.com

ကိုကျော်တင့်က စကားကို ဆက်
မပြောဘဲ ရပ်ထား၍ ကျွန်ုပ်က မရမက
မေးရတော့သည်။

“ဒါပေမည် . . . ဘာဖြစ်တာလဲ။
ဆက်ပြောလေ။ ဘာမှ ထိန်ချန်မထားနဲ့။
ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းသာပြော။ ဒါမှ သရုပ်
မှန် ဖော်ထုတ်နိုင်မှာ”

“အခုဖြစ်ရပ်က ဒီအရုပ်နဲ့ သက်
ဆိုင်နေလို့လားဗျာ”

“အသေအချာတော့ မပြောနိုင်
သေးဘူး။ ဒါပေမည် ကျွန်တော်မှန်းတာ
မမှားဘူးဆိုရင် အဓိကလက်သည်က
ဒီမင်းသမီးအရုပ် ဖြစ်ဖို့များတယ်။ ပြီး
တော့ ဒါက သစ်သားနဲ့ ထုထားတာ
မဟုတ်ဘူး။ ဂမုန်းတစ်မျိုးနဲ့ ထုထား
တာ။ နမ်းကြည့်ပါလား။ စိမ်းရွှေရွှေနဲ့
ဂမုန်းအနံ့ ရလိမ့်မယ်။ ထူးဆန်းတဲ့
ပညာရပ်တစ်မျိုးနဲ့ ပေါင်းစပ်ပြီး ဒီဂမုန်း
မင်းသမီးရုပ်တုကို ထုထုပေးထားတာ
ဖြစ်လိမ့်မယ်”

ကျွန်ုပ်ရှင်ပြလိုက်တော့မှ ကိုကျော်
တင့်က ဟင်းခနဲ သက်ပြင်းချရင်း ရှင်း
ပြပါတော့သည်။

“ဒီလို ကိုညီ။ ကျွန်တော်နဲ့ ကျွန်
တော့်ဇနီးမြတ်တို့ဟာ တစ်ယောက်နဲ့
တစ်ယောက် မေတ္တာအစစ်နဲ့ ချစ်ခင်
စုံမက်လို့ လက်ထပ်ခဲ့ကြတာပါ။ တစ်ဦး
နဲ့တစ်ဦးကြားမှာလည်း ဘာမှ ထိန်ခိုက်
ထားတာ မရှိခဲ့ပါဘူး။ အင်း... ပြောရ
ရင်တော့ ဒီကြားမှာ တတိယလူတစ်
ယောက် ပေါ်လာခဲ့တယ်။ သူကတော့
သစ်ကုန်သည် ဦးဘဆွေ ဆိုသူပဲ။
ဦးဘဆွေက မြတ်ကို လိုချင်လို့ နည်း
ပေါင်းစုံနဲ့ ကြိုးစားခဲ့တယ်။ ကျွန်တော်

တို့နှစ်ယောက်ကို ခွဲဖို့ အမျိုးမျိုးကြံစည်
အားထုတ်ခဲ့တယ်။ ဒါပေမည် သစ္စာ
တရားကြီးမားတဲ့ မြတ်က ကျွန်တော်
ကလွဲပြီး ဘယ်သူ့အတွက်မှ နေရာမပေး
ခဲ့ဘူး။ မက်လုံးအမျိုးမျိုးကို ခါချနိုင်ခဲ့
တယ်။ အခုလို မင်္ဂလာဆောင်လိုက်
တော့ ဦးဘဆွေဟာ ပိုပြီး ကြိတ်မနိုင်
ခဲမရ ဖြစ်တော့တာပဲ။ နောက်ဆုံးအချိန်
အထိ မင်္ဂလာပွဲမပျက်ပျက်အောင် အား
ထုတ်ခဲ့သေးတယ်။ ဒါပေမည် ဖူးစာမှန်
တော့ ကံပါတယ်လို့ပဲ ဆိုရမှာပဲ။
မင်္ဂလာပွဲအောင်မြင်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီအရုပ်
လေးကိုလည်း သူ့ပို့လိုက်တယ်လို့ပဲ
ထင်ပါတယ်။ ဘာရည်ရွယ်ချက်လဲ
တော့ မသိပါဘူး။ ကျွန်တော်က လွှင့်
ပစ်ဖို့ ကြိုးစားပါသေးတယ်။ မြတ်က
နပြောစရာကြီး အရုပ်ကလေးက ချစ်
စရာကောင်းပါတယ်ဆိုလို့ ထားခဲ့တာပဲ”

“ဟုတ်ပါတယ်။ ဒီမင်းသမီးရုပ်
လေးက အရမ်းအသက်ဝင်ပြီး လက်ရာ
မြောက်တာနဲ့ မြတ်လည်း ယူထားမိ
တာပါ။ ဒီလို ဂြိုဟ်မွှေတဲ့အရုပ်မှန်သလို
ရင် ဒီလို ဘယ်ထားပါ့မလဲ”

“အင်း... အဖြေကတော့ ပေါ်ပါ
ပြီ။ ဒါပေမည် သေချာအောင် ဒီအရုပ်
ကို ကျွန်တော့်ဆီရာကြီးဆီ ယူသွားပြီး
စစ်ဆေးခိုင်းရမယ်။ ပြီးတော့မှ လုပ်သင့်
တာ လုပ်ကြတာပေါ့”

“ကောင်းပါတယ်။ ကိုညီသဘော
ပဲ။ ကောင်းသလိုသာစီမံပါ”

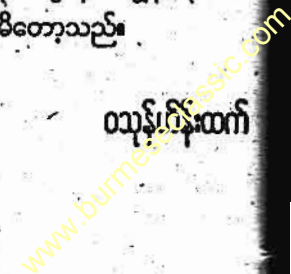
ဤသို့ဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် ဂမုန်း
မင်းသမီးအရုပ်လေးကို ယူ၍ သယံဇာတ
ကျွန်း၊ ပညာရေးကောလိပ်အနီးတွင်
နေထိုင်သော ကျွန်ုပ်၏ဆရာဖြစ်သူ

ဟိန္ဒူဆရာကြီး ဆရာသန်းထိုက်ထံသို့
ရောက်ရှိခဲ့လေသည်။ ဆရာကြီးသည်
ထိုအရုပ်ကို သေချာစွာ စစ်ဆေးခဲ့ရာ
တစ်နာရီနီးပါးမျှ ကြာမြင့်ခဲ့၏။ ထို့
နောက်မှ အောက်ပါအတိုင်း ရှင်းပြ
လေသည်။

“ဒီလိုကွ၊ ဒီအရုပ်ကို ဂမုန်းတစ်
မျိုးနဲ့ စီရင်ထားတယ်။ ပြီးတော့ အောက်
လမ်းအတတ်တွေနဲ့ စီမံထားတာကွ။
ဒီဂမုန်းကိုက အိမ်မှာ မစိုက်အပ်တဲ့
ဂမုန်းမျိုးပေါ့ကွာ။ မင်းကြားဖူးသလား
တော့ မသိဘူး။ ယကွဂမုန်းဆိုတာလေ။
သူ့ချည်းသက်သက်တိုက ခိုက်တတ်တဲ့
သဘောရှိလို့ ဘယ်သူမှ အိမ်မှာစိုက်
လေ့စိုက်စေ မရှိဘူး။ ဒါကို မကောင်းတဲ့
အတတ်နဲ့ ပေါင်းစပ်ထားတော့ ခုကွပေး
တော့တာပဲ။ ကဲ . . . ဒီတော့ ဘာမှပူ
မနေနဲ့တော့။ မင်းလုပ်ရမှာက ဒီအရုပ်
ကို ဓားနဲ့ နှပ်နှပ်ပြီး ရေစီးသန်တဲ့
ချောင်းထဲ စွန့်ပစ်လိုက်ပေတော့။ အမြစ်
ပြတ်ချုပ်ငြိမ်းသွားပါလိမ့်မယ်။ တကယ်
တော့ ဒါဟာ ရန်ငြိုးနဲ့ တိုက်ခိုက်လိုက်
တဲ့ ဂမုန်းရန်စွယ် အစီရင်တစ်ခုပါပဲ
ငါ့တပည့်”

ကျွန်ုပ်သည် ဆရာကြီးကို ရိုသေ
စွာ ကန်တော့၍ ကိုကျော်တင့်တို့ဆီ
ပြန်လာခဲ့၏။ ဆရာကြီးမှာကြားချက်
အတိုင်း စီမံဆောင်ရွက်ပြီးပါက ည
တိုင်း ခြောက်လှန့်ခံရသောအဖြစ်မှ
လင်မယားနှစ်ယောက် လွတ်ကင်းရ
တော့မည်ကို တွေးရင်း ကျွန်ုပ်ရင်ဝယ်
ကြည်နူးနေမိတော့သည်။

သျှန်းကြီးထက်

မေတ္တာကြီး [၆]

တာဝေးကြီး

(သခင်လှမာအောင်)

www.burmeseclassic.com

www.burmeseclassic.com

တေးကြီးတစ်ပုဒ် (၆)

တေးကြီး

(အ ခ် ဝ ပ ဘ သါ)

သုသာန်

ကျွန်ုပ်မှာ သုသာန်ထဲသို့ ဝင်
လာအခါ မကောင်းဆိုးဝါးများက
ချီပျောက်ကွယ်ကုန်ကြ၏။ အချို့
အသံဆုတ် နောက်ဆုတ်နှင့် ပျောက်
ကွယ်ကြ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ အုတ်ဂူတစ်ခု
ထဲသို့ရောက်သောအခါ တင်ပလ္လင်
ပေါ်တိုင်ပြီး စိတ်ကို ငြိမ်သက်စွာနေ
စေရန် ချစ်ဖတ်ဖူးသော ဂါထာ
ချစ်ဖတ်နေမိ၏။ နားထဲဝယ်
သွားခြားခြား အသံတစ်သံကို
ရောက်လိုက်ရ၏။

“နောင် . . . ဝေ . . . ဝေ”

ကြေးစည်အသံကြောင့် မျက်
ရည်ကြည်ရာ ဘာမှ မတွေ့ပေ။
အသံထဲသို့ အသံလာသော ကြေး
စည်တောတန်းတစ်နေရာက
လာ၏။ ထိုအသံကို နားထောင်

ရသော ကျွန်ုပ်အဖို့ နောက်ထပ်
တစ်ဖန် ကြားချင်သောစိတ် ပြန်
လည်ဖြစ်ပေါ်လာပြန်၏။

ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲဝယ် အသံတစ်ခုခု
ကြောင့် တုန်လှုပ်ခံစားရသော ခံစား
မှုဖို့ တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးချေ။ ကျွန်ုပ်မှာ
ကားရှိရာသို့ ပြန်လာသောအခါ
အားလုံးက ကျွန်ုပ်အား ကြောက်ရွံ့
စွာ ဝိုင်းကြည့်နေကြ၏။ ကျွန်ုပ်သာ
တစ်စုံတစ်ခုကို မတားဆီးဘူးဆိုလျှင်
ထိုနေရာ၌ ခရီးသည်များ ခြောက်
လှန့်ခံရမှာ သေချာလေ၏။ ကျွန်ုပ်
၏မာစတာ ဦးကျော်စွာ သင်ပေး
ထားသည့်အတိုင်း ကျွန်ုပ်မှာ ပရ
လောကသားများနှင့် ဆက်သွယ်
ပြောဆိုနိုင်သော မနောဓာတ်ကို ရရှိ
ထားလေ၏။ ကျွန်ုပ်တို့ ခရီးသည်
အုပ်စု ဟိုနေရာတစ်ခု၊ ဒီနေရာ
တစ်ခု ထိုင်နေစဉ်မှာပင် ကားစပယ်

လာလေးက ဘီးဖာပြီး ကားကြုံဖြင့်
ပြန်ရောက်ကာ ဘီးကို တပ်ဆင်လေ
၏။ ကားထွက်ရန် အဆင်သင့်ဖြစ်
သော် ကျွန်ုပ်က . . .

“ကဲ . . . ကားဆရာ၊ ခရီးဆက်
ချင် ဆက်နိုင်ပါပြီ။ ကျုပ် ဒီမှာပဲ နေခဲ့
ပါတော့မယ်”

ဟု ဆိုသောအခါ ကားဒရိုင်ဘာ
အပြင် အားလုံးက ကျွန်ုပ်အား အရှု
ပမာ ဝိုင်းဝန်းကြည့်ရှုနေကြ၏။ ကျွန်ုပ်
က ကျောင်းဆရာမလေး ထားထား
ခင် ဆိုသူထံ သွားပြီး . . .

“ကျုပ် ပြောမှားဆိုမှားရှိရင် ခွင့်
လွှတ်ပါအေး။ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ကိုယ့်
နှမလေးလို ခင်လို့ နောက်ပြောင်မိ
တာပါ”

ဟု ပြောကာ ကျွန်ုပ်မှာ သုသာန်
ရှိရာသို့ ပြန်လျှောက်သွား၏။ ကား
ပေါ်တွင် ပါသူအားလုံးက ကျွန်ုပ်

www.burmeseclassic.com

အကြောင်းအား ဒဏ္ဍာရီသဖွယ်၊ ပုံပြင်ဆန်ဆန် ပြောကြမှာ သေချာ နေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ နားထဲ၌ ကြားရသော ကြေးစည်သံ၏ အဖြေကို ရှာဖွေရ ပေဦးမည်။

ကျွန်ုပ်မှာ နားထဲ၌ကြားရသော ကြေးစည်သံအား ရှာဖွေရန် သုသာန် ၏ မြောက်ဘက်စူးစူးသို့ လျှောက် လာသောအခါ တောတန်းလေး တစ်ခုကို တွေ့ရလေ၏။ နံနက် ဝေလီဝေလင်းဖြစ်၍ ကျေးငှက်သံ များဖြင့် အလွန်နာပျော်ဖွယ်ကောင်း လေ၏။

“နောင်စေ . . . ဝေ”

ကြီးမားသော ညောင်ပင်ကြီး အောက်ဝယ် တဲသာသာဆောက်ပြီး ဝါးများဖြင့် ကာထားသော နေရာ လေးမှ ကြေးစည်သံကြောင့် ကျွန်ုပ် ဝမ်းသာရွှားလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ တဲ အတွင်းသို့ ဝင်လိုက်သာအခါ ဘုရား ဝတ်ပြုကာ ကြေးစည်လေးအား ထု နေသော ရသေ့လေးတစ်ပါးကို တွေ့ ရလေ၏။ ရသေ့လေးမှာ အသား ရည်ကအစ ရွှေဝါရောင်သန်းပြီး ဥပမိရုပ် အလွန်ကောင်းကာ မျက်ခုံး မွေးထူထူ၊ မျက်လုံးမျက်ဖန်ကောင်း ကောင်းနှင့် ဖြစ်လေ၏။ ရသေ့လေး က နောက်လှည့်မကြည့်သေးဘဲ

“လောကကြီးမှာ သံသရာဟာ ဆုံးမေယ့် ကံကြမ္မာက ဘယ်တော့မှ မကြားဘူး။ ကြုံပြန်ရင်လည်း ဒုက္ခတွေ နဲ့ ပြည့်သိပ်နေပြန်ပါပေကော”

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

“ရသေ့လေး . . . ကျုပ် ရောက် နေတာကို ရသေ့လေး ကြိုသိနေတာ ပေါ့” /

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်က . . .

“ဒကာ . . . လောကကြီးမှာ ဘာကိုမှ ကြိုမသိသလို၊ ဘာကိုမှ လည်း အမြဲမရှိဘူးဆိုတာ တရား နှလုံးသွင်းတတ်ရမယ်”

ရသေ့လေးမှာ ကျွန်ုပ်ဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး . . .

“ဒီနေရာ၊ ဒီအချိန်ဆိုတာ တိုက် ဆိုင်မှုဆိုမေယ့် အတိတ်ကံတွေလည်း ပါတယ် ဒကာ၊ ဒကာ့နောက်ကို သူရဲ ဂိုဏ်းက လိုက်လာကြပြီ မဟုတ်လား”

ဟု ပြောလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ ခေါင်း ညိတ်ပြလိုက်လေ၏။

“ဒီမှာတော့ ဒကာအတွက် ငြိမ်းချမ်းပါတယ်။ လောလောဆယ် ဒကာ့ဝမ်းဗိုက်ကို ဖြည့်ဆည်းဖို့ သစ် သီးတွေ စားလိုက်ပါဦး”

ဟု ဆိုကာ မှည့်ဝင်းပြီး လွန်စွာ မှ အရသာရှိသည့် သရက်သီးမှည့် များကို ချကျွေးလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ သရက်သီးမှည့်များကို စားရသော အခါ တစ်ခါမှ မစားဖူးသော အရသာ ရှိသည့် အသီးကို စားသုံးရသလို လျှာပေါ်၌ စွဲထင်နေပြီး ဝမ်းဗိုက်မှာ ပြည့်တင်းသွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်က . . .

“ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ရသေ့ လေးရယ်။ ကျုပ်စိတ်ထဲမှာ ရသေ့ လေးရဲ့အသံနဲ့ ထုလိုက်တဲ့ ကြေး

စည်သံ ကြားလိုက်ရတာ ရင်ထဲမှာ တစ်မျိုးဖြစ်သွားသလို ခံစားရပါ တယ်”

ဟု ဆိုသောအခါ ရသေ့လေး က တည်ငြိမ်စွာ ပြုံးလိုက်ပြီး . . .

“ဒကာ . . . လူတွေဟာ ဆု တောင်းတဲ့အခါ နှုတ်ကထွက်တဲ့ အသံကောင်းပါစေဆိုတဲ့ အရာကို မေ့လျော့နေတတ်ကြတယ်။ ကျုပ် ဟာ ဘယ်လိုပဲ ဆုတောင်းဆုတောင်း အဲဒီအချက်ကိုတော့ ဘယ်တော့မှ မမေ့ဘူး။ အဲဒါက အတုမရှိ မြတ်စွာ ဘုရားရဲ့ အသံတော်ဟာ အနှိုင်းမဲ့ ပါ။ ဤသစ္စာစကား မှန်ကန်ပါတ တပည့်တော်ရဲ့ အသံတော်ဟာ ပါရမီ ရှိသူ ဖြစ်ပါစေဆိုတာပါပဲ”

ဟု ဆိုပြီး ရသေ့လေးမှာ ကျွန်ုပ်အား အလံတော်၏ အနက် အဓိပ္ပာယ်ကို ရှင်းပြလေ၏။

(မှတ်ချက် - ဤကဲ့သို့ ဆု တောင်းသစ္စာပြုမှုမျိုး ပြုနိုင်ရန်အလို့ ငှာ စာဖတ်ပရိသတ်များ သိရှိနိုင်ရန် သီးခြားဖော်ပြလိုက်ပါ၏။)

(စာရေးသူ)

မြတ်စွာဘုရား၏ အသံတော်ရှစ်ပါး

- ၁။ ဝိသဋ္ဌော - သန့်ရှင်းစင် ကြယ်သော အသံတော်ခြင်း။

- ၂ သူပိညေယျော - သိသာထင်ရှားသော အသံတော်ရှိခြင်း။
- ၃ သာယာနာပျော်ဖွယ်သော အသံတော်ရှိခြင်း။
- ၄ နာပျော်ဖွယ်ကောင်းသော အသံတော်ရှိခြင်း။
- ၅ တစ်ခဲနက်လုံခြုံသော အသံတော်ရှိခြင်း။
- ၆ နက်လေးသော အသံတော်ရှိခြင်း။
- ၇ ပဲ့တင်ထပ်သော အသံတော်ရှိခြင်း။
- ၈ ဖရိုဖရဲမကွဲပြန် (စည်းလုံးသော) အသံတော်ရှိခြင်း။

မယုံကြည်ထားပါနဲ့။ သူတို့တွေဟာ အိန္ဒိယပြည်မြောက်ဖျား အိန္ဒိယပြည်မြောက်ဖျား အထက်ပိုင်း အသားမည်း လူမူရိယံ မျိုးနွယ်ဝင်တွေလည်း ဖြစ်ပါတယ်။ သူတို့တွေဟာ နတ်ကိုးကွယ်တယ်။ လူ့သတ်ပြား ယဇ်ပူဇော်တယ်။ တိရစ္ဆာန်တွေလည်း ယဇ်ပူဇော်တတ်တယ်။ သူတို့ကို အုပ်ချုပ်တဲ့သူဟာ မှော်ပညာရှင်ကို တစ်ဖက်ကမ်းခတ်အောင် ကျွမ်းကျင်တတ်မြောက်သူတွေ ဖြစ်တယ်လေ”

ဟု ရသေ့လေးက ရှည်လျားစွာ ရှင်းပြလေ၏။

“ရသေ့လေးဟာ ကျုပ်အကြောင်း သိနေသလို ကျုပ်ရန်သူတွေအကြောင်းလည်း တော်တော် သိနေတယ်။ ကျုပ်ကို ရသေ့လေးအကြောင်း ပြောပြပေးပါဦးလား”

ဟု ဆိုသောအခါ ရသေ့လေးက...

“ဦးသီလ ဘွဲ့အမည်ရပါတယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။ ဆက်၍ပင် ရသေ့လေးက...

“ရသေ့လေးအကြောင်းက ဘာမှ မထူးဆန်းပါဘူး ဒကာ။ စက်ဝိုင်းတစ်ခုကို လည်သလိုပေါ့။ အပေါ်နဲ့အောက်သာ ချောက်ပေမဲ့ အတူတူပါပဲ။ သဘာဝတရားကြီးက ဘာမှ မကွဲပြား မခြားနားပါဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။ ရသေ့လေးက...

“ဒကာ.. ကံကောင်းပါတယ်။

သေခြင်း၊ မသေခြင်းဆိုတဲ့ အာရုံထဲမှာ ဒကာမျက်နှာဟာ ကျုပ်အာရုံထဲမှာ ဝင်ဝင်လာတယ်။ ဒကာ စီးနင်းလိုက်ပါတဲ့ ကားပေါ်မှာပဲ သျှန်ဂိုဏ်းက အစီအမံတွေနဲ့ လုပ်ထားတယ်။ အဲဒီကားက မလွဲမသွေ ဒုက္ခကြုံရလိမ့်မယ်”

ဟုပြောလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ ခရီးသည်များအတွက် စိုးရိမ်သွားသလို၊ ကျောင်းဆရာမလေး ထားထားခင်အတွက်လည်း စိုးရိမ်ပူပန်သွားမိ၏။ ကျွန်ုပ်က...

“ဒါဆို ရသေ့လေး ဆိုလိုချင်တာက အဲဒီကားပေါ်က လူတွေက ဒုက္ခနဲ့ကြုံပြီး သေကြမှာပေါ့”

ဟု ပြောသောအခါ ရသေ့လေးက...

“ဒကာ.. သေခြင်း၊ မသေခြင်းဆိုတာ လူတစ်ယောက်ရဲ့ဘဝမှာ မွေးဖွားလာကတည်းက တံဆိပ်ရိုက်နှိပ်ပေးပြီးသားပါ။ ဘာမှ စိတ်ထဲမှာ မထားပါနဲ့။ ကံစီမံရာအတိုင်းသာ ဖြစ်ပါလိမ့်မယ်”

ဟူ၍သာ ဆိုလိုက်လေတော့ သတည်း။

ခြေရာခံလည်း မပိုင်ပြီ

ကျွန်ုပ်သည် ရသေ့လေး ကျောင်းသင်ခန်းစာဖြင့် ရက်တိတိ

“ဒကာ... သျှန်ဂိုဏ်းကို ဒကာ သတ်တ နှိပ်နင်းနိုင်မယ် အကြောင်းမဲ့

နေပြီး ည ၉ နာရီတိတိ အချိန်ဝယ် ကျောင်းသင်္ခမ်းမှ ထွက်လာခဲ့လေ၏။ ရသေ့လေးအား ဘုရားဝတ်ပြုနေသောကြောင့် နောက်ကျောဆီမှ ဦးသုံးကြိမ်ချ ကန်တော့ခဲ့လေ၏။

“နောင် . . . ဝေ . . . ဝေ”

ကျွန်ုပ် ခြေလှမ်းများ ကျောင်းသင်္ခမ်းအဝ ရောက်သောအခါ ကြေးစည်ထုသံကို ကြားလိုက်ရ၏။ ရသေ့လေး ဦးသီလမှာ အကျင့်သီလသမာဓိနှင့် ပြည့်စုံသူဖြစ်သလို အရာရာကို ကြိုတင်သိမြင်နိုင်သော စွမ်းရည်သတ္တိကိုလည်း ရရှိထားသူဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်မှာ လာလမ်းအတိုင်း ပြန်လာခဲ့ပြီး ကိုးလောင်းကွေ့၌ပင် ဖြတ်သွားဖြတ်လာ ကားများအား မေးသောအခါ ညအချိန်ဖြစ်သည်ကတစ်ကြောင်း၊ အရမ်းခြောက်သည်ဆိုသော သတင်းကြီးမှုကြောင့် မည်သည့်ကားမှ ရပ်ပေးခြင်း မရှိကြပေ။ ကျွန်ုပ်မှာ ကားလမ်းနံဘေးရှိ အုတ်ခုံပေါ်ဝယ် စိတ်ပျက်လက်ပျက် ထိုင်နေသော ကုန်များ တင်ဆောင်လာသည့် ကားကြီးတစ်စီးကို တွေ့ရ၏။ ထိုကားကြီးမှာလည်း ကျွန်ုပ်တားလျှင် ထုံးစံအတိုင်း မောင်းထွက်ပြေးမည်စိုးသောကြောင်း -မတားတော့ပေ။

“ကျွီ”

ကားကြီး၏ ဘရိတ်အုပ်သံကို ကြားလိုက်ရပြီး ကားဒရိုင်ဘာက ကျွန်ုပ်အား လှမ်း၍ခေါ်လေ၏။

“ဟေ့ . . . လူဖြစ်ဖြစ်၊ သဲရဲဖြစ်ဖြစ် လမ်းကြုံတယ်၊ လိုက်ခဲ့လေကွာ”

ဟု ဆိုသောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ ဝမ်းသာသွားပြီး ကားပေါ်သို့ ထက်ခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ် ကားပေါ်သို့ ရောက်သော်အခါ ကားဆရာက ကျွန်ုပ်အား ကြည့်ပြီး . . .

“မင်းကြည့်ရတာတော့ လူပုံပါပဲကွာ။ ငါ့နာမည်က စံကြီးတဲ့၊ မှတ်ထား။ ကားမောင်းသက် အနှစ် ၃၀ ကျော်ပြီ။ ဘာဆိုဘာမှ မကြောက်ရေးချ မကြောက်ဟေ့”

ဟု ပြောပြီး သီချင်းလေးညည်းကာ ကားကို ဆက်မောင်းနေ၏။ အိတ်ထဲမှ ပုလင်းပြားလေးကို ဖွင့်ပြီး မော့ချလိုက်လေ၏။ ကားဆရာစံကြီး၏ ပါးစပ်မှ အရက်နံ့က မခံနိုင်အောင်ပင် တထောင်းထောင်း ထနေလေ၏။

“ဘာလဲ . . . မင်းက ငါ့အရက်သောက်တာကြည့်ပြီး လန့်နေလား။ မလန့်ပါနဲ့ကွာ။ မသောက်ဘဲမောင်းရင် ငါဟာ ကားကို ခုလောက်ကျွမ်းကျွမ်းကျင်ကျင် မမောင်းတတ်တော့ဘူးကွ”

ဟု ပြောပြီးရယ်နေလေ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ စကားအလွန်ပြောသော ကားဆရာစံကြီး၏ ကားကို စီးရင်း လိုက်ပါလာရာ ပဲခူးရောက်တော့ မိုးထိန်ထိန်လင်းနေပေ၏။

“ဟေ့လူ . . . ထတော့၊ ကျုပ်ကားက ပဲခူး-ဇိုင်းဂနိုင်းမှာ ကုန်တွေချမှာ”

ဟု ပြောသောအခါ မှေးခနဲ အိပ်ပျော်နေရာမှ နိုးလာပြီး . . .

“ကျေးဇူးပဲ ကိုစံကြီးရာ”

ဟု ဆိုလျှင် ကိုစံကြီးဆိုသော ကားဆရာက ၎င်း၏ ကျီးနေသော သွားများကို ပေါ်အောင်ရယ်ပြီး . . .

“ဟုတ်ပါပြီဗျာ၊ ဒီအသံကြားရတာပဲ အမူးပြေလောက်ပါတယ်”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား ပဲခူးတံတားနား၌ ချထားကာ ဆက်လက်ထွက်ခွာသွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ပဲခူးဈေး၏ တောင်ဘက်၌ရှိသော ချစ်တီးဆိုင်ဝယ် တိုရွာသာစားလေ၏။ ပါပလာကြော်နှင့် မနုသနီဟင်းရည်တစ်ခွက် မှာကာသောက်ပြီး ပဲခူးရွှေမောစောဘုရားဘက်သို့ မြင်းလှည်းတစ်စီးငှားကာ သွားခဲ့လေ၏။ မြင်းလှည်းဆရာမှာ အစိမ်းရောင် ဦးထုပ်နှိမ်းနှိမ်းကို ဆောင်းထားပြီး စကားမပြောဘဲ နေ၏။

“ဆရာကြီးက လူစိမ်းနဲ့တူတယ်၊ ပဲခူးရွှေမောစောဘုရားကို ဘယ်နှခေါက် ရောက်ဖူးလဲ”

ဟု မေးလျှင် ကျွန်ုပ်စိတ်ထဲမှာ တော်တော်စပ်စပ်စုစုနိုင်လှသော မြင်းလှည်းသမားဆိုကာ ဒေါသဆွတ်သွားမိ၏။ ပြီးမှ . . .

“တစ်ခေါက်မှ မရောက်ဖူးဘူးဗျာ၊ ခင်ဗျားက ဘာလို့ မေးတာလဲ”

ဟု ဘုကန်လန့် ပြန်ဖြေသောအခါ မြင်းလှည်းဆရာက ရယ်ဖော့နေလေ၏။

“စိတ်မဆိုးပါနဲ့ ဆရာသမား
ပထမဆုံးရောက်တဲ့သူအတွက်
ရွှေမောစောဘုရား ဖူးနည်းလေးကို
ရွှေမောစောဘုရား ပြောချင်လို့ပါ”

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ် စိတ်ဝင်
အသွား၏။ ပြီးမှ...

“စိတ်မဆိုးပါဘူး မြင်းလှည်း
ဆရာမှာ ကျုပ်က ကျုပ်အကြောင်း
သိတာပဲစိတ်ဝင်စားတာ မကြိုက်သလို
သိတာအကြောင်းလည်း ကျုပ် စိတ်
ဝင်စားလို့ပါ။ ထူးခြားတဲ့ ဘုရားဖူး
နည်း ဆိုရင်တော့ ကြားချင်ပါရဲ့”

ဟု ဆိုသောအခါ မြင်းလှည်း
ဆရာက...

“ဒီလို ဆရာကြီးရဲ့ ရွှေမောစော
ဘုရားကို ဖူးရင် အရင်ဦးဆုံး ပွင့်
ထော်မှုတဲ့ ဘုရားလေးဆူကို အစဉ်
ဆူစိုက် ပူဇော်ရတယ်။ ပြီးရင်
ရွှေမောစောဘုရားကို ရှိခိုးပေါ့။
ထိုအခါ ဘုရားဆိုပြီးရော ရှိခိုးလိုက်
တာပဲတယ်။ သူ့အရပ်နဲ့ သူ့ဇာတ်
ဆိုတာ နားလည်ရင် မခက်ပါဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။
ရွှေမောစောဘုရားနားသို့
ရောက်သောအခါ မြင်းလှည်းဆရာ

က...

“ရောက်ပြီ ဆရာကြီး၊ ကျွန်တော်
ပြောသလို ဖူးဖြစ်အောင် ဖူးလိုက်ပါ
နော်”

မြင်းလှည်းဆရာအား မြင်း
လှည်းပေးသောအခါ ၎င်းက...

“ပထမဦးဆုံး လာဖူးတာမို့

ပထမဆုံး ဓမ္မဒါနပေါ့ ဆရာကြီး
ရယ်”

ဆိုကာ မြင်းလှည်းခ မယူဘဲ
ထွက်သွားလေ၏။ ကျွန်ုပ်က နာ
မည်လှမ်းဖမ်းသောအခါ ၎င်းက...

“ဓမ္မ”

ဟူသော စကားတစ်ခွန်းတည်း
ပြောခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ကြုံတွေ့ခဲ့
ရသော လူထူးလူဆန်းတစ်ဦး
အကြောင်းအား မေ့လို့ရမည် မဟုတ်
တော့။ ကျွန်ုပ်၏ မာစတာဟုခေါ်
သော ဦးကျော်စွာ ပြောသလို ကျွန်ုပ်
လျှောက်သော်လမ်းအတွက် အတား
ဆီးမဲ့ သဘောပေးလား မသိပေ။

ကျွန်ုပ်မှာ ရွှေမောစောဘုရား
ကြီး၌ မြင်းလှည်းဆရာ ပြောသလို
မုခ် ၄ မုခ်မ ဘုရား ၄ ဆူအား
တစ်ဆူချင်း ဖူးနေ၍ နောက်ဆုံး
ရွှေမောစောဘုရားကြီးအား အာရုံပြု
ကာ ဖူးမိလိုက်၏။ ကျွန်ုပ်၏ စိတ်ထဲ
၌ ကျေနပ်ဝမ်းသာပီတိ ဖြစ်ရခြင်း
မျိုးကို ရုတ်တရက် ခံစားလိုက်ရ၏။
ကျွန်ုပ် ထသောအခါ...

“ရှင်... ရှင်... ကအိပေါ်က လူ
နော်”

ဟူသော အသံနှင့် ကျောင်း
ဆရာမလေး ထားထားခင်ကို တွေ့
လိုက်ရ၏။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျုပ်နာမည် မောင်မြ
ရွှေပါ”

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။ ဆရာမ
လေး ထားထားခင်၏ နဖူးပြင်ဝယ်

ပလာစတာ ကပ်ထားသောအရာကို
တွေ့လိုက်ရ၏။

“ရှင် အရမ်းကံကောင်းတယ်”

ဟု ဆိုလျှင် ရုတ်တရက် မည်
သည့်စကားကို ဆိုလိုမှန်း မသိ၍
ကျွန်ုပ်က...

“ဘာကိုဆိုလိုတာလဲ ဆရာမ
လေးရဲ့”

“ထားထားခင်လို့ပဲ ရင်းရင်း
နှီးနှီး ခေါ်ပါရှင်”

ဟု ပြန်ပြောလေ၏။ ပြီးမှ သူမ
က...

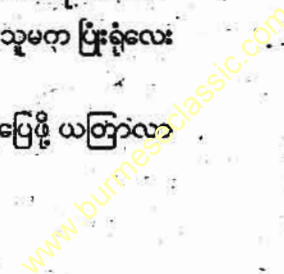
“ဒီလို ကိုမြရွှေရဲ့ ရှင် ကျန်ခဲ့ပြီး
ကျွန်မတို့ကား ဆက်မောင်းလာတာ
ညောင်လေးပင် ကျော်တော့ ဘယ်လို
ဖြစ်တယ် မသိဘူး။ ဂျမ်းလိမ့်သွား
လိုက်တာ သေတဲ့လူသေစွက်သောက်
လဲပဲ။ ရှင်နဲ့သိတဲ့ တွဲဖက်ကုန်သည်
တောင်ပါသေး။ ကျွန်မက ကြီးကြီး
ကျယ်ကျယ်တော့ ဒဏ်ရာမရခဲ့ပေမဲ့
ခေါင်းမှာ နှစ်ချက်လောက် ချုပ်ခဲ့ရ
တယ်။ အသက်ရှင်ကျန်တာဆိုလို့ ဉာ
ယောက်ပဲ ကျန်တယ်”

ဟု ပြောသောအခါ ကျွန်ုပ်မှာ
ရသေ့လေး ဦးသီလပြောသော စကား
အချို့ကို နားထဲတွင် ပြန်ကြားယောင်
နေမိ၏။ ပြီးမှ...

“တော်သေးတာပေါ့ မထား
ထားခင်ရာ၊ ခု ဘာလာလုပ်တာလဲ”

ဟု မေးလျှင် သူမက ပြုံးရုံလေး
ပြုံးလိုက်ပြီး...

“ကံဆိုးတွေ ပြေဖို့ ယတြာလာ

ချေတာပါ။ နေပါဦး... ကိုမြရွှေ
ကော ဘာလာလုပ်တာလဲ၊ ယတြာ
လာချေတာပဲလား။ ဒါဆို ဒီမနက်စာ
ကို ကျွန်မ ကျွေးပါရစေ”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်နှင့် သူမမှာ
ဘုရားပေါ်က ဆင်းလာပြီး ‘မနီ
ထမင်းဆိုင်’ဝယ် ထမင်းဝင်စားကြ
၏။ ထားထားခင်က...

“ကျွန်မကို တောင်းပန်သွားတဲ့
ကိုမြရွှေကို ကျွန်မက ပြန်တောင်းပန်
ရပါဦးမယ်”

ဟု ဆိုကာ ပြုံးပြလေ၏။ ကျွန်ုပ်
အတွက် ထိုအံ့ပြုံးများသည် ရှေ့ခရီး
အတွက် မီးများဖြစ်လာနိုင်သည်ကို
သိထားသောကြောင့် ကျွန်ုပ်ရင်ထဲမှ
ပွင့်အံ့ထွက်လာမည့် နှလုံးသားကို
ဘောင်ကွပ်ထားမိလေ၏။ နှစ်ဦးသား
ထမင်းစားနေရင်း မျက်နှာချင်းဆုံ
လျှင် ကျွန်ုပ်မှာ စိတ်ကို ထိန်းချုပ်
ထားရပြီး ရင်ထဲကဆန္ဒ အပြင်သို့
ထွက်မလာစေရန် မျက်စိကို စုံမှိတ်
ထားပြီး နေရ၏။ ပြီးမှ တည်ငြိမ်စ
ပြုသောအခါ...

“ရပါတယ် မထားထားခင်၊
ကျုပ်ကို ကျေးဇူးတင်စရာ မလိုသလို
တောင်းပန်စရာလည်း မလိုပါဘူး။
သံသရာဆိုတာ ပဋ္ဌာန်းဆက်ရှိရင်
ခုလို ဆုံကြရဦးမှာပါပဲ”

ဟူ၍သာ ဆိုလိုက်ရာ ကျောင်း
ဆရာမလေး ထားထားခင်၏ မျက်
ဝန်းများမှာ စွတ်စိုသွားသည်ကို မြင်
လိုက်ရပေတော့သတည်း။

ထူးခြားတဲ့ သူရိုက်ကံ

ကျွန်ုပ်သည် ပဲခူးရွှေမောစော
ဘုရားဖူးပြီး ရန်ကုန်သို့ ကားကြုံဖြင့်
ပင် လိုဟံပါလာခဲ့ရ၏။ ကျွန်ုပ် စီး
နင်းဗိုက်ပါသော ကားမှာ ခရီးသည်
အနည်းငယ်သာပါပြီး သားသတ်ရုံမှ
ယူဆောင်လာခဲ့သော အသားများ
စွာကို တင်ဆောင်လာ၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ပတ်ဝန်းကျင်ကို
လေ့လာကြည့်ရှုသောအခါ မသင်္ကာ
ဖွယ်ရာ လူ ၂ ဦးကို တွေ့လိုက်ရ၏။
တစ်ဦးမှာ ထိပ်ပြောင်ပြောင်၊ အသား
မည်းမည်းနှင့် လူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ကျန်
တစ်ဦးမှာ နားရွက်တစ်ဖက်၌ အရိုး
ခေါင်းပုံကို နားကပ်လုပ်ကာ ပနီ
ထား၏။ လှည်းကူးမြို့အကျော်သို့
ရောက်သောအခါ အရှိန်ဖြင့် ထွက်
နေသော ကားပေါ်မှ ကျွန်ုပ် ခုန်
ဆင်းခဲ့လေ၏။ ကားဒဏ်ကကာက
ကျွန်ုပ်အား ဆဲဆိုလေ၏။ ကျွန်ုပ်
ဆင်းပြီး မလှမ်းမကမ်းနေရာသို့
ရောက်သောအခါ သမီး၌ ကျွန်ုပ်အား
အကဲခတ်ကြည့်နေသော အသား
မည်းမည်းနှင့် လူနှစ်ဦးမှာ ခုန်ဆင်း
ပြန်တာကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ၎င်းတို့
နှစ်ဦး မျက်ခြည်ပြတ်စေရန် ကျွန်ုပ်မှာ
လှည်းကူးမြို့တောင်ဘက်ရှိ စေတီ
အပျက်ကြီးဆီ အရောက်သွားရပြီး
ခြေရာဖျောက်ရ၏။ ကျွန်ုပ်၏ တော
ကျမ်းသော မုဆိုးအတတ်ကြောင့်
ကျွန်ုပ်နောက်သို့ လိုက်ပါလာသော

လူနှစ်ဦးမှာ မျက်ခြည်ပြတ်သွားခဲ့
လေ၏။

“နောင်... ဝေ... ဝေ”
ကျွန်ုပ်မှာ ကြေးစည်သံကို နား
ထဲ၌ ကြားရသောအခါ လွန်စွာမှ
အံ့ဩမိလေ၏။ မချိန်းဆိုဘဲ ရသေ့
လေး ဦးသီလနှင့် ကျွန်ုပ်တွေ့ဆုံမည်
ဆိုတာကို ကြိုမတွက်ခဲ့။ ရသေ့လေး
မှာ စေတီပျက်ကြီးတစ်ဆူရှေ့၌
တရားထိုင်အပြီး ကြေးစည်ကိုဝေ
ကာ မေတ္တာပို့ အမျှဝေနေပြန်၏။
ပြီးမှ ကျွန်ုပ်ဘက်လှည့်ကာ...

“ဒကာ... လောကကြီးဟာ ကံ
စီမံရာဆိုပေမယ့် အဲဒီကံတွေဟာ
စက်ဝိုင်းတစ်ခုမှာ လည်နေသလိုပဲ၊
အမြဲပြောင်းလဲနေတတ်ပါတယ်”

ဟု ပြောကာ တည်ငြိမ်စွာ ပြုံး
ပြီး...

“ကျုပ်နဲ့ ဒကာ ဒီလိုနေရာမှာ
မချိန်းဆိုဘဲ တွေ့ကြရတာ အံ့ဩ
တယ်မလား။ ဒါ အံ့ဩစရာ မလိုပါ
ဘူး။ ဒီကမ္ဘာမြေပေါ်မှာ ဒကာ တွေ
ချင်တဲ့သူမှန်သမျှ ဒကာရဲ့ နှလုံးသား
ထဲက ပြင်းပျစွာ တောင်းဆိုတတ်ဖို့ပဲ
လိုပါတယ်။ ကျုပ် ဒကာကို တွေ့
ချင်လို့ ဒီနေရာက စောင့်နေတယ်။
ဒကာ ခုရောက်လာတယ်။ ဘာမှ
မထူးဆန်းပါဘူး”

ဟု ပြောလျှင် ကျွန်ုပ်မှာ ရသေ့
လေး၏ ပညာကို မချီးကြူးဘဲ မနေ
နိုင်တော့။ ကျွန်ုပ်ကပင်...

“ရသေ့လေး... ဒါဆိုရင် ကျုပ်

နောက်ကို အသည်းအသန် လိုက်နေတဲ့ လူတွေက သူ့ရိုက်ကမ်းကပေါ့”

ဟု ပြောသောအခါ ရသေ့လေးက...

“သိပ်မှန်တာပေါ့ ဒကာ၊ သူ့ရိုက်ကမ်း ဒကာကို အသေရရ အရှင်ကုန်လို့ချင်နေတယ်။ အဓိက ဒကာကုန်ပြင်ကို သူတို့ အရေခွံ ဆုတ်ချင်နေတယ်”

ဟု ပြောလျှင် ကျွန်ုပ်က ပြုံးမိပြီး...

“ရသေ့လေးရယ်.. ကျုပ်ကို အခြေခံဆုတ်ခွာချင်မှတော့ ကျုပ်က ပြန်အရေခွံ ပြန်ခွာရမှာပေါ့”

ဟု ဆိုလိုက်လေ၏။

ရသေ့လေး ဦးသီလက အဝေးမှ လှော်ငေးကာ ကြည့်နေ၏။ ၎င်းမှာ တည်ငြိမ်ပြီး တစ်စုံတစ်ခုမှ အသေးအနက် စဉ်းစားနေ၏။

“ဒကာ... တူပုပ်မှာ ဒကာ့အသက် ဖြည်းဖြည်းချင်း တာဝန်ပေးနေသေးလို့ပါ။ အဲဒီတာဝန် ပြီးသွားရင် ကျုပ်ဟာ လွတ်လပ်သလို ဖြစ်သလို ဒကာ့အပေါ်မှာ အာဇာနည် အကြွေးတွေလည်း မရှိ”

ဟု ပြောသောအခါ ကျွန်ုပ်က... “ဟာ.. ရသေ့လေးနဲ့ ကျုပ်ကြားမှာ မရှိပါဘူး”

ဟု ပြောသောအခါ ရသေ့လေးက... “ဟာ.. သံသရာအကြွေးဆိုတာ အတိတ်ကအရာတွေ ပစ္စုပ္ပန်မှာ ဆပ်ရမှာ ဖြစ်သလို ပစ္စုပ္ပန်က အရာတွေကိုလည်း အနာဂတ်မှာ ဆပ်ရတာရှိပါတယ်။ ဒကာကိုယ်တိုင်လည်း ဘယ်သူ့ဆီမှာ အကြွေးရှိတယ်၊ မရှိဘူးဆိုတာ အချိန်တန်ရင် သိမှာပါ”

ဟု ရှည်လျားစွာ ဆိုလိုက်လေ၏။

“ကျွန်ုပ်မှာ ရသေ့လေးနှင့်အတူ စေတီပျက်ကြီး၏ တောင်တန်းအနောက်ဘက်ရှိ တောအုပ်လေးသို့ လိုက်သွားခဲ့လေ၏။ ရသေ့လေးခေါ်သွားသော နေရာမှာ အိမ်ပျက်ကြီးဖြစ်ပြီး ထိုအိမ်ကြီးမှာ လူမနေသောကြောင့် ဖုန်မှုန့်၊ ပင့်ကူများစွာ တက်နေလေ၏။

“ဒကာ.. ဒီအိမ်ကြီး၊ ဒီနားမှာ ရှိလို့ အံ့ဩတယ်မလား။ ဒီအိမ်ကြီးရဲ့ သက်တမ်းဟာ နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်ပါပြီ။ အဲဒီ ၄၀ ကျော်အတွင်းမှာ မပြောင်းလဲတာကတော့ အံ့ဩစရာကောင်းပါတယ်”

ဟု ဆိုလျှင် ကျွန်ုပ်က... “ရသေ့လေး.. ဒီအိမ်ကြီးက ဘာထူးခြားတာလို့လဲ”

ဟု ဆိုသောအခါ ရသေ့လေးက... “ကျုပ်ဟာ ဒီအိမ်အိုကြီးကို လွန်ခဲ့တဲ့ ၅ နှစ်ကျော်လောက်က ဂန္ဓာရီ လှည့်ရင်း ရောက်ခဲ့ဖူးတယ် ဒကာ။ ထူးခြားတာကတော့ တမလွန်

ကနေ ဒီအိမ်ကြီးအပေါ် စွဲလန်းနေတဲ့ မကျွတ်မလွတ်သေးတဲ့ ဝိညာဉ်အကြောင်းပါ။ သူဟာ လူတွေကို ဒုက္ခပေးဘူး။ ပေါက်မြောက်စေမယ့် ထွက်ရပ်မပေါက်လမ်း ကျင့်ရင်း လမ်းမှားသွားပြီး နောက်ဆုံး ပြိတ္တာအဖြစ် ရောက်ရှိသွားခဲ့တာလေ။ ဒီမှာ သူ ကျင့်ကြံခဲ့တဲ့နည်းတွေ ရေးထားတဲ့ စာအုပ်”

ဟု ဆိုကာ ဘီရိုအတွင်းရှိ ဖုန်မှုန့်များစွာ တက်နေသည့် စာအုပ်အမည်းကြီးတစ်အုပ်အား လူကာ ကျွန်ုပ်အား လှမ်းပေးလေ၏။

“ပိုးမကိုက်၊ ခြေမကိုက် မပျက်စီးဘူးဆိုတာ စာအုပ်အပေါ် စီရင်ထားတဲ့နည်း ရှိနေလို့လည်း ပါမှာပါ။ ကျုပ်ကတော့ ကျုပ်လျှောက်နေတဲ့ လမ်းနဲ့ သိပ်အသုံးမဝင်ဘူး။ ဒကာအတွက် လိုအပ်ရင် သုံးနိုင်တာပေါ့”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား ပေးလေ၏။ စာအုပ်၏ စာရွက်များမှာ ဝါကျင်ကျင်ဖြစ်နေပြီး ကျွန်ုပ်အတွက် ဖတ်နေရင်းမင် ကြက်သီးတဖြုန်းဖြုန်း ထမိ၏။ ပြီးလျှင် စာအုပ်ကိုပိတ်ကာ အသက်ကို စအောင်ရှုလိုက်လေ၏။

“တော်တော်ကြမ်းတဲ့ ကျင့်စဉ်ပဲ၊ ကျုပ် အသုံးမပြုတော့ပါဘူး ရသေ့လေးရာ”

ဟု ဆိုလျှင် ရသေ့လေးက... “ကောင်းလေစွ.. ကောင်းလေစွ ကောင်းလေစွ”

ဟု သုံးကြိမ် ရေရွတ်လေတော့၏။

www.burmeseclassic.com

(မှတ်ချက် - အထက်ဖော်ပြပါ ကျမ်းမှာ လူများစွာအား ဒုက္ခရောက် နိုင်သည့်နည်းများ ပါရှိသောကြောင့် လှည်းကူးရှိ စေတီပျဉ်ကြီး ပြုပြင်ရာ ၌ ထိုကျမ်းကို ဌာပနာထံ၌ ထည့် သွင်းထားခဲ့ကြောင်း သိရှိရပါ၏။)
(စာရေးသူ)

ရသေ့လေးနှင့် ကျွန်ုပ်မှာ အိမ် ပျက်ကြီး၌ ခေတ္တခဏ တည်းခိုရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။ ညက အအေး ပိုလာသောကြောင့် ကျွန်ုပ်မှာ အိမ် ပျက်ကြီးထဲရှိ မီးလင်းဖိုကြီး၌ ထင်း များ မီးဖိုရလေ၏။ မီးများစွာ တောက်လောင်မှသာ အအေးဒဏ် က သိသိသာသာ လျော့နည်းပေ၏။ ညသန်းခေါင်ယံသို့ ရောက်သော အိမ်ပျက်ကြီး၏ အပြင်ဘက်ဝယ် ခွေးအူသံများ ကြားရလေ၏။ ရသေ့ လေးမှာ တရားထိုင်နေသောကြောင့် ခွေးအူသံများအား ဂရုမစိုက်သလို နေနိုင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်အဖို့ အိပ် စက်၍ မရသည့်အတွက် အပြင်သို့ ထွက်လာခဲ့၏။

ကျွန်ုပ်မှာ ခွေးအူသံများ ကြား ရာဘက်သို့ ကြည့်လိုက်ရာ မည်းမည်း သဏ္ဍာန် ပုပုကွကွ လူတစ်ဦးကို တွေ့လိုက်ရ၏။ ၎င်းမှာ မျောက် တစ်ကောင်၏ ပုံစံမျိုးဖြစ်ကာ ရုပ် ရည်မှာ အကြည့်ရအိုးလျက် ထိုမည်း မည်း ပုပုကွကွနှင့်လူမှာ ကျွန်ုပ်နား သို့-ရောက်လာပြီး ပီသသောအသံ ပြင့်...

“မင်းတို့တွေ ဒီမှာ ဘာလာလုပ် ကြတာလဲ၊ သိုက်ဆရာနဲ့ သိုက်ရှာ တာဆို ပြန်ကြတော့”

ဟု ဆိုသောအခါ ကျွန်ုပ်က...
“နေပါဦး... ခင်ဗျားက လူ လား၊ တိရစ္ဆာန်လား၊ သရဲလား။ စကားကတော့ လူစကားပြောတတ် သားပဲ”

ဟု ပြောသောအခါ ထိုလူက ဒေါသထွက်ဟန်ဖြင့်...

“စကားကို ငါက ရှည်ရှည်ဝေး ဝေး မပြောတတ်ဘူး”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်အား လှမ်း ခုန်အုပ်လိုက်လေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ မုဆိုးအတတ်ပညာ တတ်ထားသူပီပီ တောကောင်ကြီးများစွာကို ရှောင် တိမ်းဖမ်းချုပ် သတ်ပုတ်တတ်သော အတတ်ကို တတ်ထားသောကြောင့် ၎င်းအား လျင်မြန်စွာပင် ဖမ်းချုပ်ပြီး လက်လိမ်ချိုးထားလိုက်၏။ ပြီးမှ...

“ငါနာမည် မြရွှေ၊ ရသေ့လေး နာမည်က ဦးသီလတဲ့ ငါတို့နှစ်ယောက် ဒီမှာ ခေတ္တခဏတည်းတာ ဘယ်သူ ကိုမှ အန္တရာယ်ပြုဖို့ မဟုတ်ဘူး။ ငါတို့နှစ်ယောက်ကို အန္တရာယ်ပြုရင် တော့ ခုလို တုံ့ပြန်ရမှာပဲ”

ဟု ဆို၍ ကျွန်ုပ်မှာ ၎င်း၏ လက်ကို ပို၍တင်းကြပ်စွာ လိမ်ချိုး ထားမိလေ၏။

“ဦး... ဦး”
ဟု ကျွန်ုပ်လက်ထဲတွင် ဖမ်းမိ သော မည်းမည်းပုပုနှင့် လူမှာ အသံ

ပေးလိုက်သာအခါ ကျွန်ုပ်၏ အတွေ့ အကြုံအရ ရန်သူကို ဖိတ်ခေါ်လိုက် ပြီဖြစ်သောကြောင့် ငြိမ်သက်သွား စေရန် ၎င်း၏ ဇက်ပိုးကို ခွိုက်ခ လိုက်လေ၏။

မကြာမီအချိန်အတွင်း ကျွန်ုပ် မှာ အန္တရာယ်အငွေ့အသက်ကို ခွ ခွိုက်မိသလို ခံစားလိုက်ရ၏။ မြေကြီး နားသို့ နားကပ်ထောင်ကြည့်သော အခါ ကျွန်ုပ်တို့ ရှိရာသို့ ဦးတည်လာ နေသည်ကို ကျွန်ုပ် ခန့်မှန်းမိလေ၏။ ကျွန်ုပ်မှာ ရသေ့လေးအား စိတ်ပူ၍ ၎င်းတရားထိုင်နေသော နေရာသို့ တက်ကြည့်ရာ စာတစ်စောင်သာ တွေ့လိုက်ရ၏။ ထိုစာမှာ...

ဒကာကြီး...
တံမကုန်ရင် ပြန်ဆုံကြဦး မယ်။
အိမ်မည်းကြီးကို မီးရှို့ပြီး ရွှေတိဂုံ သွားပါ။

ရသေ့လေး ဦးသီလ ဟူ၍ ဖြစ်လေတော့သတည်း။

(ရွှေလဆက်ရန်)

တာတေကြီး

မင်းသိင်္ခိ ဘဝနာရီ [၅]

(မောင်လပူအဆတ်)

ဝန်းရီ စံထွင်လောင်

ကား တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး ပြောမနာ ဆို
မနာ ရှိကြ၏။ တစ်ခါတွင် လုပ်အားခ
ရှင်းပေးခဲ့ရာ ပါးစပ်ဆော့သော မိန်းမ
တစ်ဦးက...

“ကိုအောင်ထွန်း၊ ဒီတစ်ခါ
လခထုတ်ရင် အင်္ကျီလေး ဘာလေး
ဝယ်ဝတ်ပါဦး။ ရှင်ကို ကြည့်လိုက်ရင်
အမြဲလိုလို လုံချည်အနက်၊ အင်္ကျီ
အဟောင်းကို ဝတ်ထားတာကိုချည်း
တွေ့ရတယ်”

ဟု ပြောလေ၏။

“မုန့်တာပေါ့ မညှပ်စီရယ်၊
ကျုပ်မှာက အင်္ကျီဟောင်းနှစ်ထည်
ရှိတယ်။ ပုဆိုးအနက်ရောင်နှစ်ထည်
ရှိတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်က အမြဲတမ်း
လျှော်ဖွပ်ပြီးမှ ဝတ်တာ။ ဟောင်းပေ
မယ့် အမြဲတမ်း သန့်နေတယ်။ ခင်ဗျား
တို့ ဆယ်ယောက်လာတာ ခုနစ်ယောက်
ရဲ့ အင်္ကျီကိုကြည့်လိုက်ရင် ချေးတွေနဲ့”

ဟုပြောလိုက်လျှင် ထိုမိန်းမများ
သည် ကျီးကန်းများကဲ့သို့ ကျွန်ုပ်အား
ဝိုင်း၍အာကြာလေတော့၏။ ၎င်းတို့
သည် ကျွန်ုပ်အား ဝိုင်း၍ရန်တွေ့ကြ
၏။

ထိုသို့ရန်တွေ့သော စကားများ
အနက် အများစုမှာ...

“ရှင် ဘာသိလို့လဲ၊ ဆပ်ပြာက
ဈေးကြီးတယ်ရှင်”

ဟု သော စကားပင်ဖြစ်၏။
ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းတို့အား ကဲ့ရဲ့မိသည်
ကို နောင်တရမိ၏။ ၎င်းတို့အပေါ်
လည်း ကရုဏာသက်မိ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က...

“ကပါဗျာ၊ ကျုပ်ကပဲ တောင်း
ယန်ပါတယ်၊ ဆပ်ပြာရှားမှန်း မသိလို့
ပါ။ ခင်ဗျာတို့ အဝတ်လျှော်ဖို့ ဆပ်ပြာ
လုံလုံလောက်လောက် ရအောင် ကျွန်
လုပ်ပေးပါမယ်”

ဟု ကတိပေးလိုက်ရလေ၏။

ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် ရန်ကုန်
သို့ ထွက်လာပြီးလျှင် အင်္ဂလိပ်ဘာသာ
ဖြင့် ရေးထားသော ‘ဖော်မြူလာ
တစ်ထောင့်တစ်ခု’ ဆိုသော စာအုပ်ကို
ဝယ်ယူရန် စုံစမ်း၏။ မောင်ထော်
လေးလမ်းထိပ် စာအုပ်ဆိုင်တွင် ထို
စာအုပ်ကို တွေ့ပါ၏။ သို့သော် ထိုစာ
အုပ်၏တန်ဖိုးမှာ ကျွန်ုပ်လခ နှစ်လခ
စာ ဖြစ်နေသောကြောင့် ထိုစာအုပ်ကို
မဝယ်နိုင်ဘဲ ရှိနေလေ၏။ ထို့ကြောင့်
ပညာအလင်းပြ စာအုပ်တိုက်သို့ သွား
ရောက်ကာ ‘လောကဓာတ်ပညာ ညွှန်
ပေါင်းကုန်း’ ဆိုသော စာအုပ်ကို ငါး
ကျပ်ဖြင့် ဝယ်ယူခဲ့လေ၏။

ထိုစာအုပ်ထဲတွင် ဆပ်ပြာချက်
နည်း သုံးမျိုးခန့်ပါ၏။ ကျွန်ုပ်သည်
ထိုဆပ်ပြာချက်နည်းကို ကြေညက်
သည်အထိ ဖတ်ရှုလိုက်လေတော့၏။

ထို့နောက် ဆပ်ပြာချက်ရန် ပစ္စည်း
များကို ဝယ်ယူရလေတော့၏။ ပထမ
ဦးဆုံး ဝယ်ယူရသော ပစ္စည်းမှာ
ဆပ်ပြာသမားများ၏ ဝေါဟာရတွင်
‘တယ်လို’ ဟုခေါ်သည့် အမဲဆိပ်
ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်သည် နွား၏ အဆီပြင်

များကို ဝယ်ယူ၍ အမဲဆိပ်ချက်ပစ်လိုက်
၏။ အမဲဆီ လုံလုံလောက်လောက်
ရသောအခါ၌ ကော့စတစ်ဆိုဒါ၊ ဝပ်
ရှင်ဆိုဒါ၊ အုန်းဆီ စသည်တို့ကို ဝယ်
ယူရလေ၏။ ထိုသို့ ဝယ်ယူပြီးလျှင်
ကျွန်ုပ်၏ အခန်းကလေးအတွင်း၌
မီးဖိုကလေး ပြုလုပ်ကာ အစမ်း
သဘောဖြင့် လေးထောင့်လက်ဆွဲပုံး
တစ်ဝက်စာမျှကို ချက်ကြည့်၏။
ထိုသို့ ချက်ကြည့်ပြီး ပထမအကြိမ်
တွင်ပင် အဝတ်လျှော် ဆပ်ပြာကို
အောင်မြင်စွာ ရရှိလေတော့၏။
ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဆပ်ပြာများ
ကို ထိုအချိန်က နာမည်ကြီးသော
ခရေပြင်ဆပ်ပြာနှင့် တစ်တိုင်းတည်း
တူအောင် တုံးလိုက်ပြီးလျှင် ကျွန်ုပ်၏
ဆန်စက်မှ စပါးသယ်သော အမျိုး
သမီးများအား ဆပ်ပြာထောင့်များ
အလကား ပေးလိုက်လေ၏။ စပါး
ရွက်သော အမျိုးသမီးများကို ဆပ်ပြာ
များ အလကားဝေသောသတင်းသည်
ချက်ချင်းဆိုသလို ရွာအတွင်းသို့ ဖွံ့နှံ့
သွားရာ ရွာအတွင်းမှ ကျွန်ုပ်နှင့် သိ
ကြသော မိန်းကလေးများကလည်း
ဆပ်ပြာထောင့်များ တောင်းလေတော့
၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ဆန်စက်
အလုပ်ကို ကောင်းကောင်းမလုပ်နိုင်
တော့ဘဲ ဆပ်ပြာချက်ခြင်းဖြင့်သာ
အချိန်ကုန်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်၏
ဆပ်ပြာကို သုံးပြီးသောသူများသည်
အမြှုပ်ထွက်ကြောင်း၊ လျှော်ဖွင်း၂၁၅
ချေးပြောင်ကြောင်း ချီးမွမ်းကြသကဲ့သို့

ကြာသောအခါ၌ အဝတ်များ ဆွေးကြောင်းကိုလည်း အပြစ်ပြောကြလေတော့သည်။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်နှင့် လွန်စွာရင်းနှီးသော မိန်းမတစ်ဦးက...

“အဝတ်လျှော် ဆပ်ပြာကတော့ ဟုတ်ပါပြီ။ ကိုယ်တိုက် ဆပ်ပြာလေး ဘာလေး လုပ်ပေးစမ်းပါဦး။”

ဟု ဆိုသဖြင့် ကျွန်ုပ်လည်း အရောင်များ အနံ့များကို ဝယ်ယူကာ တိုက်ဆပ်ပြာများ ချက်လုပ်ရလေတော့၏။ ကျွန်ုပ်၏ ဆပ်ပြာသည် လွန်စွာတွင်ကျယ်လျက်ရှိ၏။ တစ်နေ့တွင် စပါးရွက်သော အမျိုးသမီးတစ်ဦးက...

“ကိုအောင်ထွန်းရယ် ရှင့်ကျေးဇူးကြောင့် ကျွန်မတို့ အင်္ကျီတွေတော့ ပြုပြင်နေတာပဲ။ တစ်ခုတော့ ရှိတယ်။ အုန်းဆီက ဈေးကြီးလို့ ကျွန်မတို့ ခေါင်းတွေလည်း ဆီမထည့်ရတာကြာပြီ။ အုန်းဆီလေး ဘာလေး ချက်တတ်ရင်လည်း ချက်ပေးစမ်းပါဦး။”

ဟု ပြောလေ၏။

ထိုအချိန်က အုန်းဆီဈေးသည် ခေါင်ခိုက်နေသောကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ စက်မှ အလုပ်သမား အမျိုးသမီးများသည် ဆံပင်ကို အုန်းဆီ လိမ်းနိုင်ခြင်း မရှိပါ။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် အုန်းဆီအတူ လုပ်ရန်အတွက် အမျိုးမျိုးအဖုံဖုံ စဉ်းစားရလေတော့၏။ နောက်ဆုံးတွင် အင်ဂျင်ပိုင်ကို ဖြူအောင်ချွတ်၍ အုန်းဆီနဲ့ ထည့်ပေးလျှင် ခေါင်းလိမ်း

ရန် အုန်းဆီ ရနိုင်သည်ဟု အကြံပေါ်၏။

ထို့ကြောင့် အင်ဂျင်ပိုင်များကို ဝယ်ယူကာ အင်ဂျင်ပိုင်များကို အနံ့ရော၊ အရောင်စီ၊ ကျွတ်အောင် ချွတ်ရန်အတွက် စီစဉ်လေတော့၏။

ထိုသို့ ချွတ်ရန်မှာ ဖားဖိုကို အသုံးပြု၍ ချွတ်ရမည်ဖြစ်၏။ အရိုး၊ မီးသွေး၊ လက်ချား စသည်တို့ဖြင့် အင်ဂျင်ပိုင်ကို ကျွတ်အောင် ချွတ်မည်ဟု ဆုံးဖြတ်လိုက်၏။ ထို့ကြောင့် ဖားဖိုကို စုံစမ်းရာ၊ လေးထောင့်ကန်ဘူတာရှိ အလုပ်သမားတန်းလျား၏ နောက်တွင် နေထိုင်သော အဘိုးကြီးတစ်ဦးသည် အဂ္ဂိရတ်ထိုးသည်ဟု သိရ၏။

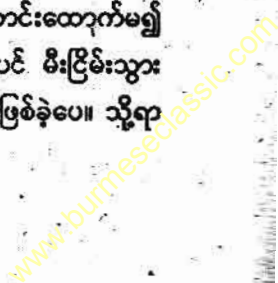
ထို့ကြောင့် ထိုအဘိုးကြီးထံတွင် သွားရောက်ကာ ၎င်း၏ ဖားဖိုဖြင့် အင်ဂျင်ပိုင်ကို ချွတ်မည်ဟု တွေးမိလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအဘိုးကြီးထံ သွားရောက်၍ ဖားဖိုကို အသုံးပြုလိုကြောင်းပြောရာ ထိုအဂ္ဂိရတ် အဘိုးကြီးက...

“ဒီလိုရှိတယ်-မောင်အောင်ထွန်းရဲ့၊ ကျုပ်ကလည်း ဒီဖိုမှာ သံလုံးတစ်လုံး ထိုးနေတယ်။ ဒေါ်မြကူတို့ရဲ့ ‘မြ’ထမင်းဆိုင် ဟိုဘက်မှာနေတဲ့ ဦးညိုမောင် ဆိုတဲ့ လူကြီးကလည်း ဒီဖိုမှာ သွပ်လာဖမ်းနေတယ်။ အဲဒီတော့ တို့နှစ်ယောက် အားတဲ့အချိန်မှာ မောင်အောင်ထွန်းရဲ့ အလုပ်ကို လုပ်ချင်လုပ်ပေါ့။ ဒါပေမဲ့ မီးသွေးဖိုးလေး

ဘာလေးလည်း သုံးယောက်မျှပြီးခဲကြတာပေါ့။”

ဟု ပြောလေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် သံဝိဇ္ဇာ၊ သွပ်ဝိဇ္ဇာနှစ်ဦးနှင့် ပေါင်းကာ ကျွန်ုပ်က အင်ဂျင်ပိုင်ဝိဇ္ဇာအဖြစ် ဖိုထိုးလေတော့၏။ ကျွန်ုပ် ချွတ်သော အင်ဂျင်ပိုင်မှာ ဆွတ်ဆွတ်ဖြူသွား၏။ အင်ဂျင်ပိုင်နဲ့လည်း ပျောက်သွား၏။ သို့ရာတွင် ချွတ်ပြီး အင်ဂျင်ပိုင်ကို လောင်းချလိုက်သောအခါ၌ အပြာရောင် အစင်းကလေးတွေ ပျောက်မသွားဘဲ ရှိလေ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအပြာရောင် အစင်းကလေးအား အင်ဂျင်ပိုင်မှ လွင့်စဉ်သွားစေရန် နည်းအမျိုးမျိုးဖြင့် စမ်းသပ်ချက်လုပ်သော်လည်း မပျောက်ဘဲ ရှိလေ၏။ မည်သို့ ကြိုးစားသည်ဖြစ်စေ အပြာရောင် အစင်းကလေးသည် အင်ဂျင်ပိုင်နှင့် တွယ်ကပ်နေ၏။ တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် အင်ဂျင်ပိုင် ချွတ်နေစဉ် အနီးတွင်ရှိသော စာအုပ်တစ်အုပ်ကို ကောက်၍ ကြည့်မိလေရာ စာအုပ်၌ စိတ်ဝင်စားသွားမိသောကြောင့် ဖိုမှမီးကို ဂရုမစိုက်မိဘဲရှိလေ၏။ ထို့ကြောင့် အင်ဂျင်ပိုင်ပုံးကို မီးဟပ်ကာ မီးလောင်လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် အလန့်တကြား မီးကို ငြိမ်းသတ်ရ၏။ အဂ္ဂိရတ်ဆရာနှစ်ဦးလည်း ထိတ်ထိတ်ပျာပျာ ဖြစ်ကုန်ကြ၏။ ကံကောင်းထောက်မ၍ လူမသိ သူမသိနှင့်ပင် မီးငြိမ်းသွားသောကြောင့် အမှုမဖြစ်ခဲ့ပေ။ သို့ရာ

တွင် အရှိရတ်ဆရာ အဘိုးကြီးနှစ်ဦး ကမူ ကျွန်ုပ်အား ကျေနပ်ပုံ မရချေ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်၏ အင်ဂျင်ပိုင်ချွတ်သော လုပ်ငန်းကို ရပ်ပစ်လိုက်ရလေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် အင်ဂျင်ပိုင် ချွတ်နေစဉ်အတွင်း စိတ်ဝင်စားစွာ ဖတ်နေသော စာအုပ်မှာ အင်းနှင့်ပတ်သက်သော စာအုပ်ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် အင်ဂျင်ပိုင်ကို ဆက်၍မချွတ်တော့ဘဲ အဘိုးကြီးနှစ်ဦးကို ပြောပြီးလျှင် စာအုပ်ကို ငှားရမ်းကာ ကျွန်ုပ် နေထိုင်ရာ ဆန်စက်ဝင်းအတွင်းသို့ ပြန်လာခဲ့လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုနေ့ည ကိုးနာရီမှစ၍ ထိုအင်းစာအုပ်ကလေးကို ဖတ်ခဲ့ရာ နာရီပြန်နှစ်ချက်ထိုးမှပင် ဖတ်၍ပြီးလေတော့၏။ ထိုနောက် အိပ်စက်ခြင်းမပြုတော့ဘဲ ထိုစာအုပ်တွင်ပါသော အင်းချနည်းအတိုင်း အင်းများကို ချကြည့်လေတော့၏။

နံနက်လင်းသောအခါ ထိုအင်းကျမ်းတွင်ပါသော အင်းများ အားလုံး ရပြီးဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအင်းများ၏သဘောကို လေ့လာရာ လွန်စွာ စိတ်ဝင်စားရသော သဘောကို တွေ့ရှိရ၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်ထံသို့ အလည်အပတ် ရောက်ရှိနေသော ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းအား ရွှေတိဂုံဘုရားစောင်းတန်းရှိ စာအုပ်ဆိုင်များသို့ သွားရောက်ကာ ထွက်ပြီးသမျှ အင်းစာအုပ်များ ဝယ်ခဲ့ရန် စေခိုင်းလိုက်လေတော့၏။ ထိုသို့ စေခိုင်းလိုက်ရာ ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းလည်း ရွှေတိဂုံဘုရားသို့

သွား၍ တွေ့သမျှ အင်းစာအုပ်များကို ဝယ်ယူကာ ပြန်လာလေတော့၏။

အင်းစာအုပ်ပေါင်း သုံးဆယ်ကျော်ခန့်ကို ကျွန်ုပ်၏ သူငယ်ချင်းက ဝယ်ယူလာခဲ့ခြင်း ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဆန်စက်အလုပ်ကို ကောင်းစွာ မလုပ်ဘဲ မစွတာရှောင်ဝါး ဆိုသည့် ဝင်းပိုင်နှင့် လွဲထားပြီးလျှင် အချိန်ရှိလျှင် အင်းစာအုပ် ဖတ်၏။ မှိုင်းခဲစက္ကူများ ဝယ်ယူကာ အင်းများချ၏။ ထိုသို့ ၃-လခန့် ပြုလုပ်လိုက်ရာ အင်း၏ အခြေခံသဘောသဘာဝကို ကောင်းစွာ နားလည်သွား၏။ ထို့ပြင် အင်းကျမ်းများမှာ မြန်မာအင်းကျမ်း၏ ထုံးစံအတိုင်း ဤအင်းကို ချသောအခါ၌ ခါးပတ်နက္ကတ် ကြုံစေရမည် စသည်ဖြင့် ပါရှိသည်ဖြစ်ရာ နက္ကတ်ဗေဒင် စာအုပ်များကို ဝယ်၍ဖတ်ရှုရပြန်၏။ ထိုသို့ ဖတ်ရှုရာ နှစ်လ၊ သုံးလအတွင်း၌ပင် နက္ကတ်ဗေဒင် စာအုပ်ပေါင်းများစွာကို ဖတ်ရှုခဲ့ပြီး ဖြစ်လေတော့၏။

ထို့ကြောင့် အဝင်နက္ကတ် အထွက်နက္ကတ်၊ ခါးပတ်နက္ကတ် ဆိုသည်များကိုလည်းကောင်း၊ ဥပါဒ်ကြိုက်ခြင်း၊ စုတ်ကြိုက်ခြင်း စသည်တို့ကိုလည်းကောင်း ကောင်းစွာတွက်တတ်ခဲ့ပြီဖြစ်၏။ အင်ဂျင်ပိုင်မှ အနီးဆံ့ချက်ရန် ဖြစ်သော ကျွန်ုပ်၏ လုပ်ငန်းသည် မအောင်မြင်သော်လည်း ကျွန်ုပ်သည် အင်းများကို နားလည်သွား၏။

ထို့ပြင် ဗေဒင်နက္ကတ် စသည်

များကိုလည်း ကောင်းစွာနားလည်သွား၏။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်သည် ထိုအကြောင်းအရာများ၌ လူပြိန်းတစ်ယောက် မဟုတ်တော့ဘဲ တီးမိခေါက်မိရှိသော လူတစ်ယောက် ဖြစ်လေတော့၏။

တစ်နေ့သ၌ ကျွန်ုပ်သည် အင်းစာအုပ်နှင့် ဗေဒင်စာအုပ်အချို့ ဝယ်ယူရန်အတွက် ရန်ကုန်မြို့သို့ ထွက်လာခဲ့ရာ ဘတ်(စ်)ကားပေါ်တွင် တစ်စုံတစ်ယောက်နှင့် သွား၍တွေ့၏။ ထိုတစ်စုံတစ်ယောက်သည် ကျွန်ုပ်ကို တွေ့လျှင် အောင်ထွန်းဟု လိုက်၍ခေါ်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း လှမ်း၍ကြည့်လိုက်၏။ ထိုသူသည် ကျွန်ုပ်အား ငယ်စဉ်က ကိုယ့်ခံပညာသင်ပေးသော ဆရာကြီး၏ လက်ထောက်ဆရာဦးကျော်ရင် ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်က ၎င်းကို တွေ့လျှင် အားရစိမ်းသာစွာ...

“ဆရာ”

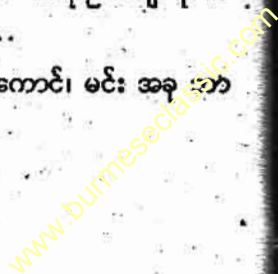
ဟု လှမ်းခေါ်၏။ ၎င်းက ကျွန်ုပ်အား...

“ငါ ရှေ့မှတ်တိုင်မှာ ဆင်းမယ်ကွာ၊ မင်းလည်း ဆင်းဦး”

ဟု ဆိုသဖြင့် ဆင်းရလေ၏။ ကားရပ်သောအခါ၌ ဆရာနှင့် ကျွန်ုပ်အတူဆင်းကြလေ၏။ ပြီးလျှင် လမ်းခေးလက်ဖက်ရည်ဆိုင် တစ်ခုသို့ ဝင်ကြ၏။

ထိုအခါ ဆရာဦးကျော်ရင်က ကျွန်ုပ်အား...

“ဟေ့ကောင်၊ မင်း အခု ဘာ

ထုပ်နေသလဲ”

ဟု မေး၏။ ကျွန်ုပ်က...

“အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း အလုပ်ကတော့ ဆန်စက်မှာပဲ ဆရာ။ အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းအလုပ် အလုပ်ကတော့ ဗေဒင်တွက်တာတို့ အင်း အင်းတို့ကို လိုက်စားနေတုန်းပဲ”

ဟု ပြောလိုက်ရာ ဆရာဦးကျော် ရှင်က...

“ဒီလိုဆိုရင် မင်း ငါ့ဆီလာခဲ့။ ဒါပေမယ့် သင်ပေးနေတယ်။ ဒါနဲ့ အလုပ်လုပ်ပြီး ဆန်းဗေဒင်ဆိုတာ မင်းကြား နားသလား”

ဟု မေးလေ၏။

“ဘုရားစူး မိုးကြိုးပစ်လွှတ်ရုံ ကြားရတယ်။ ကျွန်တော်တို့က အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းမှာ နေထိုင်တာပဲလား။ မအူကုန်းထိပ်မှာ အိမ်တစ်အိမ်ဟာ ဆိုင်းဘုတ်အနီးကြီးနဲ့ အနီးကပ်ဆုံးဆိုတာ ရေးထားတာကို ကြားရတယ်။ ကျွန်တော်က မသိလို့ အိမ်ထဲမှာပဲလို့ လူကြီးတစ်ယောက် ကိုယ်တော်တို့ အိမ်ထဲမှာ ဆန်း နေထိုင်တာ ဗေဒင်ဟောတာလို့ ပြော တယ်။ အဲဒါကလွဲလို့ ဘာမှမသိပါ”

ဟု ကျွန်ုပ်က ပြောလိုက်ရာ ဦးကျော်ရှင်က ရယ်လေ၏။

“ဒီလိုကွ။ မင်းပြောတဲ့ မအူ ကုန်းထိပ် ဆရာကြီးဆိုတာ သူနာမည် အနီးကပ်ဆုံးလို့ ခေါ်တယ်။ အဲဒါ မအူကုန်းပဲ။ မရှိရှာတော့ပါဘူး”

ဟု ပြောလေ၏။

ကျွန်ုပ်သည် ၎င်းဆရာ ဦးကျော် ရှင်နှင့် အချိန်အတော်ကြာ စကားပြော ဖြစ်၏။ ထို့နောက် လမ်းခွဲခဲ့၏။ ပြီး လျှင် ကျွန်ုပ်သည် ဆန်စက်သို့ ပြန်ခဲ့ ၏။ ဆန်စက်သို့ ရောက်သောအခါ နဝလီဆန်ကြိတ်သော ရာသီဖြစ်သော ကြောင့် ဝင်းပိုင်နှင့် လွဲထား၍ မဖြစ် တော့ဘဲ ကျွန်ုပ်ပါ ဝင်၍ အလုပ်လုပ် ရ၏။ ထိုဆန်စက်တွင် နှစ်နှစ်ခန့် ဆက်၍ အလုပ်လုပ်ရ၏။ ထိုသို့လုပ် ပြီးနောက် အလုပ်မှထွက်ကာ ရန်ကုန် သို့ ပြန်ခဲ့လေတော့၏။ ရန်ကုန်သို့ ရောက်လျှင် သိဟောင်းကျွမ်းဟောင်း မိတ်ဆွေများနှင့် ဟိုသွားဒီသွား လုပ် ကာ အချိန်ကုန်နေတော့၏။

နောက်ဆုံးတွင် ကျွန်ုပ်နှင့် ရင်း နီးသော မောင်ဖုန်းကြွယ် ဆိုသည့် သူနေထိုင်ရာ ရန်ကုန်မြို့၊ ခြောက်ထပ် ကြီးဘုရားအနီး အောင်သိဒ္ဓိကုန်းဆီသို့ သွားရောက်၍ ရှာဖွေရာ မောင်ဖုန်း ကြွယ်ကို တွေ့လေ၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဖုန်းကြွယ် အိမ်၌ ပင် နေထိုင်ရင်း အင်းစာအုပ်များ၊ ဗေဒင်စာအုပ်များကို ဖတ်ရှုရင်း အချိန် ဖြန်းလျက် ရှိနေလေတော့၏။ အိမ်ရှင် ဖြစ်သူ မောင်ဖုန်းကြွယ်မှာ အရက်နှင့် လောင်းကစားကို လွန်စွာနှစ်သက်သူ ဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည် ဆရာဦးကျော် ရှင်ထံ သွားရန် ဆုံးဖြတ်လိုက်ပြီး နောက် အိမ်ရှင်ဖြစ်သူ မောင်ဖုန်းကြွယ် အား ပြောရာ မောင်ဖုန်းကြွယ်က...

“ပိုက်ဆံမပေးရဘူး ဆိုရင် တော့ သင်ပေါ့ဗျာ။ ပိုက်ဆံပေးရမယ် ဆိုရင်တော့ ခင်ဗျားမှာ ပိုက်ဆံပေးဖို့မှ မရှိဘဲ။ ကျုပ်လည်း မစိုက်နိုင်ဘူး။ မသင်ပါနဲ့”

ဟု ပြောလေ၏။ ထိုအခါ ကျွန်ုပ်က...

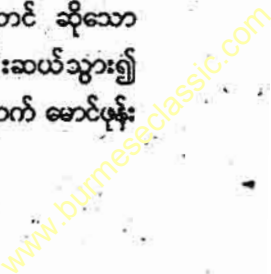
“အလကားတော့ သင်လိုဖြစ် မဖြစ် မသိဘူး။ သူ့ကို မေးကြည့်ရဦး မယ်။ အလကားသင်လိုရရင်တော့ အကောင်းဆုံးပေါ့ကွာ။ ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဒီညနေ ငါသွားမေးမယ်”

ဟု ဆိုကာ ကျွန်ုပ်သည် ညနေ ပိုင်း၌ ဆရာဦးကျော်ရှင် နေထိုင်ရာ နန္ဒဝန်ဘက်ဆီသို့ သွား၍ ဆရာ ဦးကျော်ရှင်ထံ၌ စုံစမ်းကြည့်ရာ ဆရာ ဦးကျော်ရှင်က...

“ဒီပညာရပ်ဟာ အလကား သင်မပေးရဘူး။ ငွေငါးဆယ်ပေးမှ သင်ပေးရတယ်။ ဒါပေမဲ့ မင်းက သိပ်ပြီးဆင်းရဲနေတယ်ဆိုတော့ တစ်မျိုး လုပ်ရမှာပေါ့ကွာ။ မင်းက ငွေငါး ဆယ်တော့ ရှာလာရမယ်။ ငါ့ကို အဲဒီ ငွေငါးဆယ်နဲ့ ပူဇော်ရမယ်။ အဲဒီထဲမှာ ငါက မင်းကို သနားတာကို အကြောင်း ပြုပြီး တချို့တစ်ဝက်ကို ပြန်ပြီးစွန့် မယ်”

ဟု ဆိုလေ၏။

ထိုအခါ ကျွန်ုပ်လည်း ကျွန်ုပ် ၏မိတ်ဆွေ လှိုင်လှိုင်တင် ဆိုသော အမျိုးသမီးထံ ငွေငါးဆယ်သွား၍ ချေးယူရလေ၏။ ထို့နောက် မောင်ဖုန်း

ကြွယ် အိမ်သို့ပြန်လာရာ မောင်ဖုန်း
ကြွယ်က အမဲသားဟင်း ချက်လျှင်
ယခုလို မိုးအေးအေးအခါ၌ လွန်စွာ
ကောင်းမည်ဟု ပြောလေ၏။

ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်က...
“မလုပ်ပါနဲ့ ငါ့လူရာ”

ဟု တောင်းပန်ထားရလေ၏။
နောက်တစ်နေ့ နံနက်တွင် ကျွန်ုပ်
သည် အိပ်ရာမှ စောစီးစွာ ထပြေးလျှင်
ရေခိုးချိုးကာ ဆရာဦးကျော်ရင်ထံသို့
သွား၏။ ထိုသို့သွားရာတွင် မောင်ဖုန်း
ကြွယ်လည်း အဖော်အဖြစ် လိုက်လာ
၏။ ဆရာဦးကျော်ရင်ထံသို့ ရောက်
လျှင် ပန်းကန်ပြားတစ်ချပ်ကိုတောင်း
၍ ငွေငါးဆယ်ကိုတင်ကာ ဆရာ
ဦးကျော်ရင်အား ပညာသင်ပေးရန်
ပူဇော်လိုက်ရလေ၏။ ဆရာလည်း
ကျွန်ုပ်ထံမှ ငွေသုံးဆယ်ကိုသာယူ၏။
နှစ်ဆယ်ကို ပြန်၍စွန့်၏။ ဆရာ
ဦးကျော်ရင်လည်း ပညာသင်ကြားရာ
၌ လိုက်နာရမည့် သစ္စာကို ရှေ့မှတိုင်
ပေး၏။ ကျွန်ုပ်က နောက်မှလိုက်၍
ဆိုရ၏။ ကျွန်ုပ်၏နောက်မှ မောင်ဖုန်း
ကြွယ်က ကျွန်ုပ်၏ ခါးကိုနောက်မှ
လက်ဖြင့်တို့ကာ မဆိုရန် ပြော၏။
ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဖုန်းကြွယ်၏လက်
ကို ပုတ်ချလိုက်ပြီး သစ္စာကို ဆက်၍
ဆို၏။

ထိုနေ့၌ ကျွန်ုပ်အား စတိအဖြစ်
ဖြင့် ဆန်းပညာ အနည်းငယ် သင်ပေး
လိုက်၏။ ကျွန်ုပ်လည်း သင်သမျှကို
မှတ်ကြားပြီးနောက် အောင်သိဒ္ဓိကုန်း

သို့ ပြန်လာခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်သည်
ဦးကျော်ရင်ထံ၌ သုံးရက်ခန့်သာ
ပညာသင်ကြားခွင့်ရ၏။ နယ်သို့သွား
ရန် အရှေ့ကြီးသော အကြောင်းတစ်ခု
ပေါ်လာသဖြင့် ပညာဆက်၍ သင်ခွင့်
မရတော့ပါ။ ကျွန်ုပ် နယ်မှပြန်လာ
သောအခါ ဦးကျော်ရင်၏သင်တန်းမှာ
အတော်ရောက်နေပြီဖြစ်၍ ကျွန်ုပ်အနေ
ဖြင့် သင်တန်းဆက်၍ တက်ရန် မဖြစ်
နိုင်တော့ပါ။ ထို့ကြောင့် ကျွန်ုပ်လည်း
သင်တန်းဆက်၍ မတက်တော့ဘဲ
အခြားသော အလုပ်များသို့ ခြေဦး
လှည့်သွားလေတော့၏။

နှစ်အတော်ကြာသည်အထိ
အခြားသော လုပ်ငန်းများ၌ ကျင်လည်
ခဲ့ရ၏။ ထိုသို့ကျင်လည်နေစဉ်အတွင်း
ကျွန်ုပ်နှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသော ကျွန်ုပ်၏
ရဲဘော် မောင်ဖုန်းကြွယ်အား ကျွန်ုပ်
က ပုတီးစိပ်ရန်၊ သက်သတ်လွတ်
စားရန် အခါမလပ် တိုက်တွန်းခဲ့၏။
နောက်ဆုံးတွင် မောင်ဖုန်းကြွယ်လည်း
ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ သက်သတ်လွတ်စား
ခြင်းများကို လုပ်လာရပေတော့၏။
ကျွန်ုပ်သည် ထိုအချိန်၌ ဂန္ဓာရီကျင့်
စဉ်လမ်းသို့ ခြေချမိပြီ ဖြစ်၏။

ကျွန်ုပ်၌ နေစရာ အိမ်ဟူ၍ မရှိ။
ဘုရားသို့သွား၏။ ပုတီးစိပ်၏။ အချိန်
ကုန်လျှင် ဘုရားပေါ်၌ပင် အိပ်လိုက်
၏။ နောက်တစ်နေ့ ဘုရား၌ပင် ပုတီး
စိပ်လိုက်၏။ ရှိသမျှ ငွေလေးနှင့်
ဘုရားစောင်းတန်း၌ ရောင်းသော
အစားအသောက်များကို ဝယ်၍ မြီးမြီး

ခြံခြံ စားလိုက်၏။ စာဖတ်ချင် ဖတ်
ပစ်လိုက်၏။ ဘုရားမှာလည်း တစ်ဆူ
တည်း၌ မမြဲ၊ လှည့်ပတ်၍ ပုတီးစိပ်
၏။ ထိုသို့ ပုတီးစိပ်နေစဉ်အတွင်း
ကြံ့ရာကျပန်း အလုပ်များကို လုပ်ရ
၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအခါ၌ ဇာတာ
ကိုဖွဲ့၍ ဇာတာဟောနည်းအတိုင်း
ဗေဒင်ဟောတတ်နေပြီဖြစ်၏။

ဤသို့နှင့်ပင် ကျွန်ုပ်သည်
လှည့်လည်ခဲ့ရာ နှစ်အတန်ကြာသွား
၏။ ကျွန်ုပ်၏ရဲဘော် မောင်ဖုန်းကြွယ်
ကိုလည်း ဗေဒင်တစ်မျိုး သင်ပေး
လိုက်၏။ ထိုဗေဒင်ကို ကျွန်ုပ်က
“ဧကံသဗျာကရဏ” ဗေဒင်ဟု
အမည်ပေးထား၏။ မောင်ဖုန်းကြွယ်
လည်း ထိုဗေဒင်နှင့်ပင် လှည့်လည်
ဟောပြောခဲ့၏။ ၎င်း၏ ပုတီးစိပ်သော
သက်တမ်းမှာလည်း အတော်အတန်
ရလာပြီဖြစ်၏။

ထိုအချိန်၌ ကျွန်ုပ်သည်
မောင်ဖုန်းကြွယ်အား ကျော်စိုးဟန်ဟု
အမည်ပြောင်းပေးလိုက်၏။ ၎င်းကျော်
စိုးဟန်သည် ရန်ကုန်မြို့၊ ရွှေဘုန်းပွင့်
ဘုရား၌ နေရာယူကာ အသက်ထက်
ဆုံး ဗေဒင်ဟောစားသွား၏။

ကျွန်ုပ်မှာမူကား လွယ်အိတ်
တစ်လုံးနှင့် ဂန္ဓာရီလမ်းပေါ်တွင်
ချာချာလည်တုန်းဖြစ်၏။ ကျွန်ုပ်သည်
ဝိဇ္ဇာကိုရှာ၏။ သို့ရာတွင် မည်သည့်
ဝိဇ္ဇာကိုမျှ မတွေ့။ ဝိဇ္ဇာဟန်ဆေး
နေသော လူလိမ်များကိုသာ တွေ့၏။
ကျွန်ုပ်သည် လူလိမ်ပေါင်းများစွာကို

အထူးအားနည်း။ ၎င်းတို့အကြောင်း စာအုပ်
ရေးလျှင် စာအုပ်အထူးကြီးတစ်အုပ်
ဖြစ်လှယ်ရာရှိ၏။

တစ်နေ့တွင် ကျွန်ုပ်သည် ရွှေတိဂုံ
ဘုရား ခေါင်းလောင်းကြီးအောက်၌
လိုက်၍ တပည့်ဖြူဝင်းကို စောင့်မျှော်
နေရာ အသက်ခုနစ်ဆယ်ကျော်
နှစ်ဆယ်နီးပါးအရွယ်ရှိ အဘိုးကြီး
တစ်ဦးသည် ကျွန်ုပ်အနား ရောက်လာ
၏။ ၎င်းကပင် စတင်၍ မိတ်ဆက်
ထားပြော၏။ ကျွန်ုပ်၏အကြောင်း
ဆိုလည်း ထိုအဘိုးကြီးက မေး၏။
ကျွန်ုပ်လည်း ပြောတန်သလောက်ကို
ပြောပြ၏။ ထိုအခါ အဘိုးကြီးက...

“အထက်ဝိဇ္ဇာလမ်းဆိုတာ
ရွယ်တာမဟုတ်ဘူးကွ။ စပြီး လိုက်
ထားတန်းကတော့ ပြောင်ပြောင်ရောင်
ရောင်ပဲ။ နောက်ကျတော့ စုတ်ပြတ်
ထားတာပဲ။ နယ်လှည့်ပြီး ဟိုဘုရား
ပူတီးစိပ်လိုက်၊ ဒီဘုရား အဓိဋ္ဌာန်ဝင်
လိုက်နဲ့က လွယ်တာ မဟုတ်ဘူးကွ။
ကြာတော့လည်း စားရမဲ့၊ သောက်ရမဲ့
ဖြစ်လာပြီး လူတွေရဲ့ အထင်အမြင်
ထားကို ခံရတယ်ကွ။ ပြီးတော့ ဒီ
အထုပ်ဟာ ကိုနိုးသောကမ္မ ဖြစ်မယ်လို့
ပြောနိုင်တဲ့ အလုပ်မျိုးကွ။ ဇွဲကြီး
ထေလေ၊ ဒုက္ခရောက်လေလေပေါ့
ကွ။ ငါ့မိတ်ဆွေ လှစိန်တစ်ယောက်
ဆိုရင် အဲဒီလမ်းလိုက်တာ ရူးပြီးသေ
သွားတယ်။ နောက်ပြီး ကန်တော်ကြီး
ထဲ ကျွန်းကလေးတစ်ကျွန်းပေါ်မှာ
ရေခဲဆိုတဲ့လူဟာ သူ့ကိုယ်သူ မီးရှို့ပြီး

သတ်သေသွားတယ်။ နောက်
တစ်ယောက်ကတော့ မြစ်နိမ့်တဲ့၊ သား
တကွဲ မယားတကွဲနဲ့ သားသမီးတွေ
လည်း ဒုက္ခရောက်၊ သူလည်း စားရမဲ့
သောက်ရမဲ့ဖြစ်ပြီး ရွှေတိဂုံဘုရားပေါ်
မှာပဲ အနိစ္စရောက်သွားတယ်။ အဲဒါ
မောင်ရင့်ကို ပြောချင်တာကတော့
အထက်လမ်းဝိဇ္ဇာကို မလိုက်ပါနဲ့။
အလုပ်ကလေး ကောင်းကောင်းမွန်မွန်
လုပ်ပြီး အေးအေးဆေးဆေးနေစမ်းပါ”

ဟု ပြောလေ၏။
ထိုအဘိုးကြီး၏ အမည်မှာ ဦးဘ
စိန်ဟု ခေါ်၏။ သူလည်း ဝိဇ္ဇာလမ်း
ကို လိုက်ခဲ့ပြီး မဖြစ်မှန်းကို အသက်
ကြီးမှသိ၍ ဒုက္ခရောက်နေသူဖြစ်၏။
ထိုအဘိုးကြီးသည် ကျွန်ုပ်အား ရွှေတိဂုံ
ဘုရားပေါ်၌ ထူးခြားအံ့ဩဖွယ်များကို
ပြောပြ၏။ လိုက်လည်းပြ၏။ သူသိ
သော ဝိဇ္ဇာများအကြောင်းကိုလည်း
ပြောပြ၏။ ထို့နောက် ၎င်းဦးဘစိန်
ဆိုသော အဘိုးကြီးက...

“မြန်မာပြည်မှာ ဝိဇ္ဇာလမ်းလိုက်
ကြတာ အများကြီးပဲကွ။ ဒါပေမဲ့
ဝိဇ္ဇာလမ်းဟာ နှစ်လမ်းရှိတယ်ကွ။
အဲဒါကို တချို့ လိုက်သာ လိုက်နေ
တယ် မသိကြဘူးကွ။ ဆရာလမ်း
လိုက်မယ့်သူက ရသေ့လမ်း လိုက်မိ
ရင် ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ဘူးကွ။ ရသေ့
လမ်းလိုက်မယ့်သူက ဆရာလမ်း
လိုက်နေရင် ဘယ်တော့မှ မဖြစ်ဘူး
ကွ။ ဝိဇ္ဇာလမ်းမှာ စကားတစ်ခုရှိ
တယ်။ ဝိဇ္ဇာရှစ်သောင်း ဆရာအပေါင်း

တဲ့။ ဘယ်သူ ရသေ့လုပ်ရမယ်၊
ဘယ်သူက ဆရာလုပ်ရမယ်ဆိုတာ
ပထမ သိရမယ်။ အခု မင်းလုပ်တာ
တွေကို ငါ့ပြောပြလို့ ငါသိရတယ်။
မင်းလုပ်တာတွေက ရသေ့လမ်းတွေ
ကော၊ ဆရာလမ်းတွေကော ရောနေ
တယ်ကွ။ ဒီတော့ ရှင်းရှင်းပဲ ပြော
မယ်။ ဆက်မလုပ်နဲ့၊ ဘာမှမဖြစ်ဘူး။
တစ်ခုခုကို ဦးစားပေးလုပ်ပါ”
ဟု ပြောလေ၏။

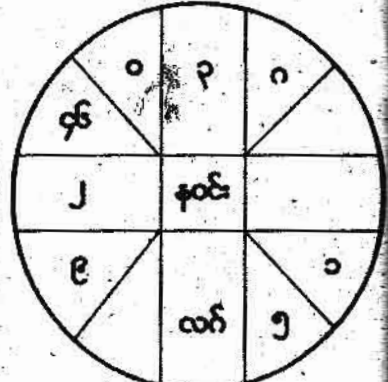
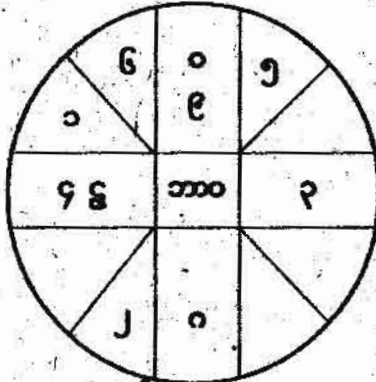
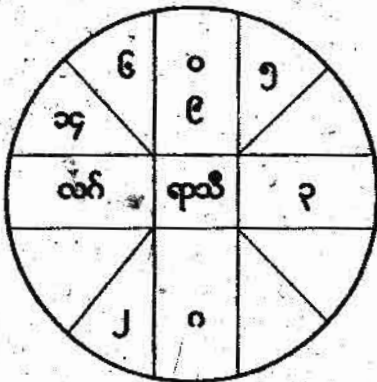
ထို့နောက် ထိုအဘိုးကြီးသည်
ကျွန်ုပ်အား နှုတ်ဆက်၍ ထွက်သွား
လေတော့၏။ ကျွန်ုပ်သည် ထိုအဘိုး
ကြီးအား ကျေးဇူးတင်သောကြောင့်
လိုက်၍ခေါ်ကာ အလယ်ပစ္စယ်ရှိ မွန်
အမျိုးသမီး ချောချောလေးများ ရောင်း
သော လက်ဖက်ရည်ဆိုင်တွင် လက်ဖက်
ရည်တစ်ခွက်နှင့် နံပြားတော်ပတ်သုတ်
တစ်ချပ် လိုက်၍ကျွေးမွေးရလေတော့
၏။ ထို့နောက် ကျွန်ုပ်လည်း ဘုရား
ပေါ်မှ ဆင်းလာခဲ့လေတော့သတည်း။
ထိုနေ့သည် တန်ဆောင်မုန်း
လပြည့်နေ့ပင် ဖြစ်ပေတော့၏။

(ရှေ့လ ဆက်ရန်)
သဗ္ဗေသတ္တာ ကမ္မဿကာ
မင်းသိင်္ခ

ဆရာသမားဆိုတာ ဒါမျိုးဟေ့

ဒေါက်တာစောယုနွယ် Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

ဒီဇာတာခွင်လေးကတော့ ကျွန်ုပ်တို့ အဘ ဆရာကြီး ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခိ ဇာတာခွင်လေးပါ။ ဇာတာခွင်လေးကတော့ နက္ခတ္တဝေဒတာဝန်ခံပညာရှင် ဖြစ်တဲ့ တောင်ဥက္ကလာပ မှ ဆရာရွှေမှ ကြီးစက္ကဇာတာခွင်ထားတဲ့ ဇာတာလေးပါ။

ဇာတာခွင်အရ အဘကို ဟောထားတာက ဇာတာရဲ့ အခြေခံဖြစ်တဲ့ လက်ရယ်၊ စန်းရယ်၊ တနင်္ဂနွေဂြိုဟ်တို့ဟာ သင်တင်္ဂရွာအားကောင်းမှုတွေရှိနေရင် ဧနေ ကြာသပတေး

ဂြိုဟ်တို့ ပါဝင်မှုရှိနေရင် ထိုအတူ ၁ တန်း ၅ တန်း ပါဝင်ဆက်သွယ်မှုတွေရှိနေရင် အဲဒီအချက်တွေ ကိုက်ညီနေရင်၊ အဲဒီအချက်တွေရှိနေပြီး မိမိရဲ့ကြိုးစားအားထုတ်မှုကြောင့် တရားထူး တရားမြတ်များ ရရှိင်ပါတယ် လို့ ဖော်ညွှန်းထားပါတယ်။

ဒါ့အပြင် ဇာတာရှင် ဂြိုဟ်ဘာဝနှင့် ရာသီတို့ အနေအထားကို အသေးစိတ်စစ်ဆေးပါကလည်း ၅ သန်းသင် အင်္ဂါနှင့် စနေတို့ သံပွန်ပြုထားတာကို လည်း

တွေ့ရတယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒီအချက်တွေကတော့ ကျင့်စဉ် ကျင့်အားများလွန်းလို့ တဖက်စွန်း ရောက်သွားတတ်တယ် လို့လည်း ဖော်ပြထားပါတယ်။

နောက်ပြီး ကျွန်မတို့ အဘဆရာကြီး၏ ဖွားလာရာမှာ တရကင့်ရာသီဖြစ်ပြီး ဗုဒ္ဓဟူးနဲ့ ၁၃အံသာ အတွင်း ဖျဉ်ပူပြီး အင်္ဂါ ကြာသပတေး စနေဂြိုဟ်တို့ လွှမ်းမိုး ထားတာတွေပါတယ်။ ဒီအချက်ကလည်း အဘဆရာကြီး ၏သိင်္ခက မည်သည့်လုပ်ငန်းမဆို စနစ်တကျ လုပ်ကိုင် နေပြီး အဲဒီလို လုပ်ကိုင်ရာမှာလည်း ပြဿနာပေါင်းစုံ အထိအခဲ ပေါင်းစုံနဲ့ ကြုံတွေ့ရတတ်ပြီး ၎င်းအခက်အခဲ တွေမှာပဲ ထုံးထွေးရင်း ရင်းနှီးရင်းနဲ့ပဲ ဘဝကိုဖြတ်သန်း နားထင်ထို ဆရာရွှေက ပြောထားပါသေးတယ်။

ထစ်ခါးတရားဆိုရင် ကိုယ်သတ်မှတ်ထားတဲ့ မှတ်တိုင် အထိ အောင်မြင်မှုရရှိပြီး ဒီအောင်မြင်မှုကလည်း ဖြစ်စဉ် ကျဆုံးတတ်တယ်။ ပြီးရင် ထပ်ပြီး ထပ်ပြီး ပြန်စတင်တော့ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ကြီးစားမှုနဲ့အတူ အိမ်ထောင်ပြန်ရောက်ပြီး မချော်လင့်ဘဲနဲ့ အနောင်အယုက် တွေတွေလို အခက်ခဲတွေကြုံပြီး ပြန်ကျဆင်းတတ်ရ တယ်။ အဲဒီလိုနဲ့ ဘဝကို အတက်အကျအမျိုးမျိုးဖြင့် အခဲအခက်ကို လျှောက်လှမ်းခဲ့ရသူဖြစ်တတ်တယ်။ နောက် ကြုံရတာတွေ အခက်အခဲတွေကို ကျော်လွှားပြီး အောင်မြင်မှု တွေအထိရောက်ရန်လို့ တာတာရှင်လို့ ဆရာရွှေက ပြောထားပါတယ်။

နောက်ပြီး စာပေအနုပညာဟာ တာတာရှင်အတွက် အထူးအဆန်းလုပ်ငန်းလို့ ဆိုထားပါသေးတယ်။ ဒါ့အပြင် နေရာနဲ့ ကြာသပတေးတို့က မှန်ကန်တဲ့ အတွေးအခေါ်ကို ရရှိပြီး စနေနဲ့အင်္ဂါတို့က အကျင့်သန် အယုသန်တဲ့ အစွမ်းစာဖက်ကို ဖော်ပြနေပါတယ်။ ဒီအချက် နှစ်ချက် အတွင်း အဘရဲ့ရာသီ ခွန်တွဲပြီး တလှည့်စီဖြစ်နေတတ် တယ်။ သည်းခံတတ်ခြင်း၊ ခွင့်လွှတ်တတ်ခြင်း၊ ဒေါသ

ထွက်လွယ်ခြင်း၊ အငြိမ်းကြီးခြင်းတို့လည်း ခွန်တွဲနေပါတယ် တဲ့။ ဒေါသဖြစ်လွယ်ပြီး ထွက်တဲ့ ဒေါသလည်း ပြေလွယ် ပါတယ်လို့ အဘရဲ့ ဇာတာ ခွင်တွေက ဖော်ပြနေပါတယ်။ ဒါပေမယ့်လဲ တဖက်စွန်းရောက်တဲ့ အတွေးအခေါ်တွေ ဒေါသပြေလွယ်တာတွေကို ပညာသတိဖြင့် ထိန်းသိမ်း နိုင်ဖို့ကို ကြာသပတေးနဲ့ ဗုဒ္ဓဟူးဂြိုဟ်တို့က အတွေးမှန် အသိမှန်ဖက်ကို ရောက်အောင် ဖော်ပြနေပါတယ်။

ဆိုလိုတာက အစွန်းရောက်မှုတွေကို အသိဉာဏ် နဲ့ ထိန်းကျောင်းသွားပြီး အောင်မြင်မှုများ ရနိုင်တယ်လို့ ရေးသားထားပါတယ်။

ကျန်းမာရေးနဲ့ပတ်သက်ပြီး လက်ကို စနေနဲ့ အင်္ဂါတို့က လွှမ်းမိုးထားပြီး ဗုဒ္ဓဟူးပါဝင်နေမှုက အဆစ်မြစ်ကိုက်ခဲခြင်း၊ အကြောတက်ခြင်း၊ ရောင်ခြင်းတို့ကိုလည်း ဖြစ်စေနိုင်ပြီး အုကျခြင်း၊ အကြော အားနည်းခြင်းတွေကို ဖြစ်စေတတ် တယ်လို့ အဘ ဇာတာမှာ တွေ့ရှိရပါတယ်။

အဲဒီလိုဆရာမာန်တွေ ဆရာရွှန်တွေနဲ့ အဘ ဆရာ ကြီးဟာ သူတပည့်တွေအပေါ် ချောတခါ ခြောက်တလှည့် နဲ့ ပြုပြင်ထိန်းသိမ်း သူလိုရာကို ပုံသွင်းပြီး သူ့သားရအရေး ဘာမှမတွေ့ဘဲ သူ့ကျန်းမာရေးအတွက် ဘာမှမပူပန်ဘဲ သူ့ရဲ့တပည့်တွေ အောင်မြင်ရေး သူ့ရဲ့ပိတ်ဆွေ ပရိသတ် တွေ အားလုံး ကျန်းမာချမ်းသာရေးအတွက် အမြဲတမ်း အကျင့်သီလနဲ့ ပညာရပ်နဲ့ ပူးပေါင်းပြီး စွမ်းဆောင် ပေးနိုင်တဲ့ ဆရာတောင်း၊ သမားကောင်းပါ။

ဆရာရွှေကလည်း နက္ခတ္တဗေဒပညာရပ်နဲ့ ပညာ အားကောင်းပုံတွေ၊ တရားထူးတရားမြတ်ရရှိင် ပုံတွေကို ချိန်ဆတွက်ဆစ်ပြီး ပြောသလို ကျွန်မတို့ ပညာရပ်ဖြစ်တဲ့ မဟာဘုတ်၊ ဆန်းကျမ်း၊ သုံးထပ် ပေါ်နှိပ်ပညာရပ်တွေနဲ့ ဆန်းစစ်ကြည့်တဲ့အခါမှာလည်း ကျွန်မတို့အဘ ခေါက်တာ မင်သိင်္ခဟာ (အာစရိယ)ဆရာဆိုတဲ့ ဂုဏ်နဲ့ပြည့်စုံနေတဲ့ ဆရာထူး ဆရာမြတ်ဖြစ်ပါတယ်။

(အာစရိယ)ဆရာဆိုသည်မှာ တပည့်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို ပြုကျင့်တတ်တဲ့သူ၊ ရှေ့ဦးစွာ အတတ်ပညာကို သင်ပေးတတ်သောသူ၊ ကောင်းမွန်သော အကျင့်သီလကို ကျင့်စေတတ်သော သူမျိုးကို အာစရိယလို့/ခေါ်ဆိုအပ်ကြောင်း ရှေးကျမ်းဂန်တွေမှာဆိုခဲ့ပါတယ်။ အဲဒီ အာစရိယဆိုတဲ့ ဂုဏ်ဟာ ကျွန်မတို့ အဘခေါက်တာမင်းသိင်္ခိ ဆီမှာ ပြည့်စုံနေပါတယ်။

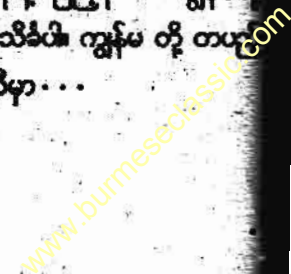
မိလိန္ဒပစ္စယလ္လိတော်မှာမိလိန္ဒမင်းကြီးနဲ့ ရှင်နာဂသေနမထေရ်မြတ်တို့ ဆွေးနွေးလျှောက်ထားတဲ့ ဆရာတို့မှာ ရှိအပ်တဲ့ ဂုဏ်(၂၅)ပါးနဲ့ ကျွန်မတို့အဘဟာ ပြီးပြည့်စုံညီညွတ်တဲ့ ဆရာထူးဆရာမြတ် ဖြစ်ပါတယ်။ အာစရိယဆိုတဲ့ ဆရာသခင် ပုဂ္ဂိုလ်များဟာ တပည့်များကို အတတ်ပညာသင်ကြားပေးရုံမကတဲး တပည့်များပေါ်ပြုကျင့်ရမယ့် ကျင့်ဝတ်များကိုလည်း ထိုက်မှဆောင်ရွက်တဲ့ ဆရာတို့ရှိရမည့် ဂုဏ်အင်္ဂါ(၂၅)ပါးနှင့်လည်း ပြည့်စုံတဲ့ ကျွန်မတို့အဘခေါက်တာမင်းသိင်္ခိပါ။

အဘ ခေါက်တာမင်းသိင်္ခိ၊ ထူးခြားလှတဲ့ ဆရာဂုဏ်အင်္ဂါ (၂၅)ပါးကတော့...

- (၁) တပည့်ကို အမြဲစောင့်ရှောက်ရ၏။
- (၂) တပည့်၏ မဆည်းကပ်သင့်သော ပုဂ္ဂိုလ်၊ ဆည်းကပ်သင့်သည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကို သိရ၏။
- (၃) တပည့် ပေါ့ဆသည်၊ မပေါ့ဆသည်ကို သိရ၏။
- (၄) တပည့်နေရေး ထိုင်ရေးကို သိရ၏။
- (၅) တပည့်၏ ကျန်းမာရေးကို သိရ၏။
- (၆) တပည့်၏ စားသောက်ရေးပြည့်စုံ၊ မပြည့် စုံကို သိရ၏။
- (၇) တပည့်၏ တိုးတက်သည်၊ မတိုးတက် သည်ကို သိရ၏။
- (၈) မိမိနဲ့ ရှိသော စာဖွယ်ကို ဝေဖန်ပေးရ၏။
- (၉) ပညာကြီးစားသင်အောင် အားပေးအားမြှောက်ပြုရ၏။

- (၁၀) တပည့်၏ အပေါင်းအသင်းကို သိရ၏။
- (၁၁) ရွာ၌ အပေါင်းအသင်းကို သိရ၏။
- (၁၂) ကျောင်း၌ အပေါင်းအသင်းကို သိရ၏။
- (၁၃) တပည့်နှင့် ပြက်ရယ်ပြောင်လှောင်မှု၊ ရယ်စရာပြောမှု မပြုရ။
- (၁၄) တပည့်နှင့် တိုင်ပင်စကားပြောရ၏။
- (၁၅) တပည့်၏ အနည်းငယ်သော အပြစ်ကို သည်းခံခွင့်လွှတ်ရ၏။
- (၁၆) အညမည ဂါရဝ သဘော တပည့်၏ ပြုမှုချက်များကို အလေးအနက်ပြုရ၏။ အသိအမှတ်ပြုရ၏။
- (၁၇) ပညာကို တစ်ပိုင်းတစ်စ မသင်ပေးရ။
- (၁၈) ပညာကို လျှို့ဝှက် မထားရ။
- (၁၉) ပညာရပ် အားလုံးကိုလည်း ဆရာစား မချွန်အားလုံး သင်ကြားပေးရ၏။
- (၂၀) ဤတပည့်ကို အတတ်ပညာတတ် အောင်သင်မည်ဟု ဖခင်စိတ်မှီး ထားရ၏။
- (၂၁) ဘယ်နည်းဖြင့် ငါတပည့် တိုးတက်မည် နည်းဟု ကြီးပွားတိုးတက်စေလိုသော စိတ်ထားရ၏။
- (၂၂) တပည့်ကို အကျင့်သိက္ခာ ကောင်းအောင် ပြုပြင်မည်ဟူသော စိတ်ရှိထားရ၏။
- (၂၃) တပည့်အပေါ် မေတ္တာစိတ်ကို ရှေ့ထားရ၏။
- (၂၄) ဘေးချစ်ကြံ့ခိုင်လွှတ်တပည့်ကို စွန့်ခွာ၍ ကိုယ်လွတ်မရန်ရ။
- (၂၅) တပည့်အပေါ်ပြုကျင့်ဖွယ် ဝတ္တရားများကို မလေ့မလျော့ဘဲ တပည့်များယွင်းခဲ့သော် တရားနှင့်အညီ ဆုံးမချီးမြှောက်ရ၏။

အဲဒီ ဂုဏ်အင်္ဂါ(၂၅)ပါးလုံးနဲ့ ပြည့်စုံတာ ကျွန်မတို့အဘဆရာကြီး ခေါက်တာမင်းသိင်္ခိပါ။ ကျွန်မ တို့ တပည့်တွေ အနေကလည်း အဘဆီမှာ...

“စုပုဂ္ဂိုလ်အစုစည်း

ကြောက်ရွံ့စိတ်

စုပုဂ္ဂိုလ်အစုစည်း

စုပုဂ္ဂိုလ်အစုစည်း

စုပုဂ္ဂိုလ်အစုစည်း

စုပုဂ္ဂိုလ်အစုစည်း”

ဆိုတဲ့ ဆုံးမစာအရ ဆရာထံပါးမှာ အခွင့်အခါကို ဆောင်းမြောင်းအရယူပြီး ဆရာ့ဆီက ပညာတွေကို ဆင်ယူရာမှာ ကျွန်မတို့ ပညာတတ်မြောက်ဖို့အတွက် ရရှိတန်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်ဖြစ်ပါတယ်။

အကြောင့်လည်း ဆရာ့ဂုဏ်(၅)ပါးနဲ့ ပြည့်စုံတဲ့ ဆရာကောင်း ဆရာမွန်ဆိုမှာ ကျွန်မတို့တွေ အတတ် ဖညာ အသိပညာသင်ကြားခွင့်ရခဲ့ပြီး အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိခဲ့ပါတယ်။

ကျွန်မကဲ့သို့ပဲ အဘအိက်တာမင်းသိင်္ခရဲ့ အောင်မြင် နေတဲ့ တပည့်ပေါင်းများစွာဟာ ရောက်လေရာနေရာ ဝိုင်းမှာ လက်ညှိုးထိုးထိုး မလွဲပါဘူး။ အားလုံး အားလုံး သော အဘတပည့်တွေဟာ အမြဲတမ်း သတိရအောက် အတွင်းအတွင်း အဘသင် ကြားပေးခဲ့တဲ့ ပညာရပ်တွေနဲ့ အထက်နယ်ပယ်မှာ အောင်မြင်ကျော်ကြားပြီး ဝင့်ထည် ခွဲနေနိုင်ကြပါပြီ။

အဘကျော့ကို ဆပ်တဲ့အနေနဲ့လည်း အဘ တပည့် တွေ အားလုံး အားလုံးဟာ ရောက်တဲ့နေရာ ရရှိနေတဲ့ အနေအထားလေးအလျောက် အဘကို ကျေးဇူးဆပ်တဲ့ အနေနဲ့ အဘလို ခုနစ်ရက်သာသမီးတွေရဲ့ အခက်အခဲ တွေကို ဆရာကဲ့သို့ ဆရာကိုယ်စား ဆင်းရဲသောသူများ နှင့် နှုတ်ရောက်သူများကို ကယ်ဆယ်လျက် တရားရေ အစကို တိုက်ကျွန်သည့် ဆရာများဖြစ်အောင် ကျွန်ုပ်တို့ အားထုတ်နေကြပါတယ်။

ကျွန်မလည်း အဘကိုယ်စား အဘအမြဲတမ်း ဂုဏ်ကို အားထားနေတဲ့ အမေ့မေ့ပင်ပညာ သင်တန်းကြီးကို အဘ ဖြစ်စေ ချင်တဲ့အတိုင်းဖွင့်လှစ်သင်ကြားပေးခဲ့ပါတယ်။ အခု ဆိုရင်လည်း ဆရာကြီးအိက်တာမင်းသိင်္ခရဲ့ ပညာ အမွေခံ ဇက်သဗ္ဗကရဏ အမေ့မေ့ပင်သင်တန်းကို ကျွန်မဦးစီးပြီး ဖွင့်လှစ်ခဲ့တာ အခုဆိုရင်(၄၃)ကြိမ် မြောက်ရှိသွားခဲ့ပါပြီ။

တကယ်တော့ ကျွန်မဟာ ဆရာ မလုပ်ချင်ပါဘူး။ အဘရဲ့အချိန်ကိုခိုပြီး တပည့်ကောင်းတစ် ယောက်အနေနဲ့ ဆရာကောင်းရဲ့ အချိန်မှာ နေရတာကိုပဲ ကျွန်မ သိပ်ပျော်ပါတယ်။ ဆရာဖျက်နာကိုကြည့်ပြီး ဝီတိတွေ ဖြစ်နေရတာမျိုး။ အဘဆရာကြီးရဲ့ အံ့ဩဖွယ်ရာ သွေးထွက်အောင်မှန်တဲ့ အဟောအပြောတွေကို နား ထောင်ပြီး အဘရဲ့ အစွမ်းထက်လှတဲ့ ယတြာအစီအရင် တွေ ဓါတ်ရိုက်ဓါတ်ဆင်တွေ ပြုလုပ်ပေးလိုက်တာကြောင့် ခုနစ်ရက် သားသမီးတွေဟာ အားရဝမ်းသာ ပျော်ရွှင် နေကြတဲ့ မျက်နှာလေးတွေကို ကြည့်ပြီး အဘရဲ့ အောင် မြင်မှုတွေကို အားရဝမ်းသာဂုဏ်ယူပြီး အဘ ကြိုက်တတ် တာလေးတွေချက်ကျွေး အဘအနားမှာ အဘရဲ့ဝပယျာဝဇ္ဇ တွေလုပ်ပေးရင်း အဘနားမှာပဲ ဆရာကောင်းရဲ့ အချိန်ကို ခိုပြီး နေချင်ခဲ့ပါတယ်။

အဘပြောပြတဲ့ ဆုံးမစကားတွေ အဘဟောပြော နေတဲ့ အဟောအပြောတွေ အဘဘဝမှာ ဖြတ်သန်းလာ ရတဲ့ အဘရဲ့ ဝမ်းသာခြင်း၊ ဝမ်းနည်းခြင်းအကြောင်း အရာလေးတွေ တွေ့ရ သိရ ကြည့်ရနေရတာလည်း ကျွန်မရဲ့ တန်ဖိုးမပြတ်နိုင်တဲ့ ကျွန်ုပ်တို့ တစ်စောင်လိုပါ။

ကျွန်မဟာ အဘကို လေးစားတယ်။ ချစ်ကြောက် တယ်။ နို့သေတယ်။ အကြောင့်လည်း အဘဆီကို နေ့စဉ် မဟုတ်တောင် ရက်ခြား၊ ရက်ခြားလေး အဘဆီကို ရောက်တတ်ပါတယ်။ အဘကလည်း ကျွန်မကို အဘသစ္စာကို စောင့်သိတဲ့တပည့်ကောင်း၊ အဘကို

www.burmeseclassic.com

ရိုသေလေးစားမှုဖြင့် တပည့်ကောင်းလို သင်္ခါမှတ်
မှာပါ။

အဲဒါကြောင့်လည်း အဘဆီကိုရောက်တဲ့
အခါတွေမှာ အဘရဲ့ ဝေယျာဝစ္စတွေကို လုပ်ပေးမယ်
တပည့်ကောင်း။ အဘကို သစ္စာစောင့်သိတဲ့ တပည့်
ကောင်းအဖြစ် ကျွန်မ ရောက်လာတာကို အဘဖော်
မှာပါ။ အဘက ကျွန်မကို ချစ်မှာပါ။

အခုတော့ ကျွန်မတို့ ချစ်လှတဲ့ လေးစားလှတဲ့
အဘဆရာကြီးဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ မရှိတော့ပါဘူး။
အဘက ကျွန်မတို့ကို ပစ်ထားခဲ့ပြီ။ အဘရဲ့ ကျင့်ကြံ
အားထုတ်မှုကြောင့် တရားထူး တရားမြတ်တွေနဲ့
ကျင့်ကြံ အားထုတ်ကျင့်စဉ်တွေနဲ့ မဟာဗြိုင်တောကြီး
ထဲပဲရောက်နေမထား။ ခြေလျှောက် ဝိဇ္ဇာရွှေမြသာ
ဆိုတဲ့ ဝိဇ္ဇာ အဖြစ်နဲ့ပဲ ဝိဇ္ဇာထုံတွေ ကူးနေမထား။
မသွားမှီက ရောက်နှင့်သည်ဆိုတဲ့ အတိုင်း ဝိဇ္ဇာ
အထက်ပုဂ္ဂိုလ်တွေနဲ့အတူ ကျင့်ကြံ အားထုတ်ပြီး
နှောင်ပွင့်တော်မူမည့် အရိပ်မတ္တယျ မြတ်စွာဘုရားကို
ဖူးတွေ့ဖို့ စောင့်မျှော် နေပြီလား။ မသိတော့ပါဘူး။

အခု ကျွန်မတို့တစ်တွေလည်း အသက်တွေ
ကြီးလှပါပြီ။ ခြောက်ဆယ်တန်းကိုကျော်လို သုံးခုစွန်း
နေပါပြီ။ အဘမရှိတော့ ဝမ်းနည်းရပါတယ်။ ဆရာရဲ့
အရိပ်ဟာ အလွန် လှံဖြူအေးချမ်းပြီး အင်အား
တွေဖြစ်စေခဲ့တာကို ကျွန်မ သိပ်မက်မောခဲ့တာပါ။
အခုဆိုရင် ကျွန်မတို့ရဲ့ အဘရဲ့ အရိပ် အာဝါသကို
မရတော့၊ မရနိုင်တော့ပေမယ့် ခုထိ ကျွန်မ မျှော်လင့်
နေဆဲပါ။

“ကျွန်မ...အဘတပည့်ဖြစ်ချင်နေတုန်းပဲ”
အဘကို ဆရာညီမိရဲ့ ကဗျာနဲ့ ဦးခိုက်ကန်တော့
လိုက်ပါရအေး

“မြတ်ဆရာ”

ကမ္ဘာမှာ ရှားတဲ့
ဘဂဝါလို
ကြည်ညိုခြင်းနဲ့
ဦးထိပ်မှာတင်
နေစဉ်မပျက်
ဆည်းကပ်ပူဇော်
ခြေ...
ဆရာတန်ဖိုး
သိမြတ်နိုး၍
ရိုခိုးနေစဉ်
ပန်းငုံသွင်.....။
ကျေးဇူးကြီးလတ်
ဆရာမြတ်ဂုဏ်
အစုံကို
ကြည်ယုံမြတ်နိုး
လက်ဆုံနိုး၍
ကျွန်ုပ်ရိုခိုးပါ၏။ ။

ကောင်းရာဘုံဝိပဿနာမှ နှောင်ပွင့်မယ့်
အရိပ်မတ္တယျ မြတ်စွာဘုရားကို ဖူးတွေ့ဖို့
အားထုတ်မှုပြုနေသော ယောက်ျား
ကောင်း၊ ယောက်ျားမြတ် အဆမင်းသိင်္ခ
အား ရိုသေစွာ ရိုခိုးတိုက်လိုက်ပါသည်။
ချစ်သာကိုယ်စိတ် ဖြစ်စေ...

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

သာသနာလင်္ကာရ သုံးထပ်သိမ်ကျောင်းတော်ကြီးအား လှူဒါန်းနိုင်

ရန်ကုန်တိုင်းဒေသကြီး၊ လိုင်သာယာမြို့နယ်၊ (၂၂)ရပ်ကွက်၊ ဗိုလ်အောင်ကျော်လမ်း၊ ရွှေလင်ပန်း
ချောင်းအနီးရှိ လောကကလင်္ကာရကျောင်းတိုက်ကြီးအတွင်း၌ ဆောက်လုပ်လျက်ရှိသော “သာသနာလင်္ကာရ
သုံးထပ်သိမ်ကျောင်းတော်ကြီး” အတွက် အလှူငွေများ လှူဒါန်းလိုပါလျှင် -

ဆရာတော် အရှင်ဉာဏဝရ(သာပေါင်း) ဓမ္မာစရိယ၊ နယ်လှည့်သာသနာပြု ဓမ္မကထိက

(ဖုန်း-၀၉-၄၉၃၀၇၉၅၊ ၀၉-၃၃၁၀၃၇၅၊ ၀၉-၇၉၀၅၆၉၉၄၇)

ဦးစာင်ဦး (ဖုန်း-၀၉-၃၂၂၀၆၆၉၄၊ ၀၉-၃၃၉၃၂၇၆)

ဦးထွန်းလွင် (ဖုန်း-၀၉-၄၂၀၂၀၃၂၇၊ ၀၉-၂၅၀၁၄၇၃၅၉) တို့သို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ပါသည်။

ဘုရားခန်း တစ်ခန်းလျှင် ၁၀ ပေ၊ ပေ ၂၀	သိန်း(၃၀)	ကျောက်ကား (၁)စီး	၁၂၀၀၀ ကျပ်
ကျောင်းခန်း တစ်ခန်းလျှင် ၁၀ ပေ၊ ပေ ၂၀	သိန်း(၃၀)	သံကား (၁)စီး	၂၅၀၀၀ ကျပ်
ကုဋိ ရေချိုးခန်း (၁)စုံလျှင်	(၁၅)သိန်း	အုတ် (၁၀၀)	၁၅၀၀၀ ကျပ်
အပေါ်ထပ်လှေကား	(၁၅)သိန်း	ဘိလပ်မြေ (၁၀)အိတ်	၆၅၀၀၀ ကျပ်

ဂန္ထိရ ဆရာလှူမိုး(B.Sc) ၏

- လူတိုင်းအတွက် ကိန်းဂဏန်းဗေဒနှင့် အဆောင်ယတြာများ။
- ခုနစ်နေ့ ခုနစ်နံ ကံပွင့် လာဘ်ပွင့် အဓိဋ္ဌာန်နှင့် ကံကောင်းအောင်မြင်
ယတြာများ။
- ကံပွင့် လာဘ်ပွင့် ဂါထာမန္တန်များ။

ပြန်ချိရေး - စာပေနှင်းတော်

ဖုန်း - ၀၉-၂၆၀၂၄၅၂၂၄၊ ၀၉-၇၃၁၄၀၉၃၄၊ ၀၉-၇၃၁၄၀၉၃၆

မင်းသိင်္ခ
 မင်းသိင်္ခ
 မင်းသိင်္ခ
 မင်းသိင်္ခ (မင်းသိင်္ခ)

မင်းသိင်္ခ

မာယာဒေဝီ နှင့်

ကျောက်စိမ်းရုပ် အရုပ်ထော်ပုံ (၁)

ဟောင်ယုဖွံ့ (ဟောင်နေခြည်)

ကပိလမြို့လယ်ရှိ ကွင်းပြင်
ကျယ်ကြီးတွင် မာယာဒေဝီ၏အက
ဖြင့် ဖျော်ဖြေနေသောကြောင့် လူ
များ တိုးမပေါက်အောင် စည်ကား
နေပါ၏။

မာယာဒေဝီသည် သာမန်မျိုး
နွယ်မှ ဆင်းသက်လာသူ မဟုတ်ပေ။
သူမ၏ ဖခင်မှာ ကပိလဝတ်ပြည်၏
စစ်သူကြီးတစ်ဦးဖြစ်သည်။ သူမ၏
မိခင်မှာလည်း ရွှေနန်းတွင်း ကချေ
သည်အဖွဲ့မှ အောင်မြင်ကျော်ကြားခဲ့
သော ကချေသည်တစ်ဦး ဖြစ်သည်။

မာယာဒေဝီမင်းသမီးသည်
ခင်သွေးပါ၍ မြင်းစီး၊ လှံထိုး၊ မြား
စစ် ဝါသနာထုံသကဲ့သို့ မိခင်သွေး
ခံ၍ ပန်တရာတွင် လူတကာစွဲမက်
အောင် ကပြဖျော်ဖြေနိုင်ပါ၏။ သို့ပါ
သော်လည်း မာယာဒေဝီ၏ အက
နှင့် အလှသည် ရွှေနန်းတွင်းမှာသာ
ဖျော်ဖြေခဲ့ရသဖြင့် တိုင်းသူပြည်သား
များ ကြည့်ခွင့်မသာခဲ့ပေ။

ယခုအခါမှာတော့ တိုင်းနေပြည်
နေအရ ကပိလမြို့လယ်တွင် ဇာတ်
စင်ထိုး၍ တိုင်းသူပြည်သားများအား
ဖျော်ဖြေရန် မင်းတရားကြီးကိုယ်
တော်တိုင် မိန့်တော်မူခဲ့သည်။

ကပိလရွှေမြို့တော် ဆိုသည်
မှာ ဂေါတမဘုရားရှင်၏ ဖွားရာ
ဇာတိမြစ်၍ အတိုင်းတိုင်း အပြည်
ပြည်ကပင် လေးစားသမှုပြုခဲ့ကြ
ရသည်။

ကပိလဘုရင် မဟာနာမမင်း
ရွှေလတ်ထက်တော် ရောက်ခါမှ
သာဝတ္ထိပြည်နှင့် မသွင့်မမြတ်ဖြစ်
ကာ တိုင်းသူပြည်သားများ ကိုးလနဲ့
စာစား ဖြစ်ကုန်ကြရသည်။ ယိုသို့
ဖြစ်လာရသည်မှာ ကပိလဘုရင်
မဟာနာမမင်း၏ မရိုးမသားမှု
ကြောင့်ဟုလည်း အချို့က ဆိုကြ
သည်။ သာကီဝင်မင်းတို့၏ ရှေးရိုးစွဲ
အယူဝါဒကြောင့် ဟူ၍လည်း အချို့
က ဆိုကြသည်။

အခါတစ်ပါး၌ သာဝတ္ထိဘုရင်
ပသေနဒီ ကောသလမင်းကြီးက
ကပိလဘုရင် မဟာနာမမင်းထံ
သမီးတော်တစ်ပါး ဆက်သရန်
ရာသေခေခဲ့သည်။ ထိုစဉ်ကဇာတ်
မတူသူ သာဝတ္ထိဘုရင်အား လှည့်
စား၍ အခိုင်းအဖေကျွန်မ၏သမီး
ဝါသဘခတ္တိယာအား သာကီဝင်
မင်းသမီးတစ်ပါးဟုဆိုကာ ဆက်သ
ခဲ့သည်။

ပသေနဒီကောသလမင်းနှင့်
ဝါသဘခတ္တိယာတို့မှ သားတော်ဝိဋ
ဌူပအား ဖွားမြင်ခဲ့သည်။ ဝိဋဌူပ
မင်းသား သက်တော် တစ်ဆယ့်
ခြောက်နှစ်အရွယ်တွင် ကပိလသို့
သွား၍ ဆွေတော်မျိုးတော်များအား
တွေ့ဆုံရာတွင် မဟာနာမမင်း
ကလိမ်ကျခဲ့သော ဇာတ်ရှုပ် ပေါ်
ရသည်။

ထိုအချိန်မှစ၍ ဝိဋဌူပမင်း
သားသည်လည်း သာကီနွယ်ဝင်

မင်းမျိုးများအပေါ် အပြိုးကြီး ပြိုးခဲ့သည်။ မမြင်နိုင်သော ကံတရားသည် ဝိဋ္ဌဋ္ဌပတက်မှ မျက်နှာသာပေး၍ ဖခင်ကောသလမင်း၏ ထီးရိပ်နန်းလျှာအား အရယူနိုင်ခဲ့သည်။ ဝိဋ္ဌဋ္ဌပမင်းအဖြစ် ရောက်သည်နှင့် ကဝိလသို့ စစ်ချီသည်။ သို့သော် ဘုရားရှင်နှင့် နယ်စပ်တွင် တွေ့ဆုံ၍ ရှေ့ခရီး မဆက်နိုင်ခဲ့ပေ။ တစ်ကြိမ်မက သုံးကြိမ်သုံးခါ ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့၍ ထိုနယ်စပ်အနီးမှပင် တပ်ပြန်၍ခေါက်ခဲ့ရသည်။

ဝိဋ္ဌဋ္ဌပမင်း လေးကြိမ်မြောက် စစ်ချီလာရာတွင် ဘုရားရှင် တားမြစ်ခြင်း မပြုတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဝိဋ္ဌဋ္ဌပမင်း ကဝိလသို့ စစ်ချီသည်။

မကြာမီ စစ်မီးလျှံ တောက်လောင်တော့မည်ဟု ကြားသိချိန်မှစ၍ ကဝိလတစ်ပြည်လုံး ကြောက်လန့်နေကြသည်။

ထိုအကြောက်တရားကို မဟာနာမမင်းကြီး မြို့လယ်တွင် ဇာတ်စင်ထိုး၍ ရွှေနန်းတွင်း ကချေသည်များအား ကပြစေခဲ့သည်။

ကဝိလပြည်သူများသည် ဆိုတီးသံမြိုင်မြိုင်အောက်တွင် ပန်ကျာသည်များ၏ အဏာအလှကို ကြည့်ရှုခံစားရင်း သေမည့်ဘေးကို မေ့လျော့နေခဲ့ကြသည်။ ထိုကချေသည်များတွင် ပရိသတ်အကြိုက်ဆုံးမှာ မာယာဒေဝီ၏ အကအလှပင် ဖြစ်သည်။

မာယာဒေဝီသည် သူမ၏

မုဒြာအကဖြင့် သောကရောက်နေသူများအား ညှို့ယူဖမ်းစားနိုင်ခဲ့သည်။ ပရိသတ်ကြီးမှာ မာယာဒေဝီ၏ မုဒြာလက်ချောင်းလေးများ လှုပ်ရှားမှုနောက် ကောက်ကောက်ပါခဲ့ရသည်။ မာယာဒေဝီသည် စည်းချက်နှင့်အတူ ကိုယ်ဟန် နွဲ့နှောင်း၍ ဘယ်ခြေညာလက်ပြောင်းကာ လူအပေါင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး ဆွဲဆောင်နိုင်သူလည်းဖြစ်သည်။

မာယာဒေဝီ၏ ရွှေအဆင်းတုသို့ ဝင်းစိုသောအသား၊ ဝိုင်းစက်ရွှန်းလဲ့နေသောမျက်လုံး၊ ကော့ညွတ်သောမျက်တောင်၊ သုံးရက်လပမာ ကွေးကွေးသေးသေး မျက်ခုံး၊ စင်းကျနေသောနှာတံ၊ ပါးလျှသောနှုတ်ခမ်း၊ ပြုံးလိုက်လျှင် ခွက်ဝင်သွားသော ပါးချိုင့်၊ တံကောက်ကွေးအထိ ရှည်လျားသောဆံကေသာ၊ သေးသောခါး၊ ကားသောတင်၊ စွင့်ကားနေသော ရွှေရင်အစုံတို့ကြောင့် မြင်ရသူပုရိသတို့ ရင်ခုန်ခဲ့ကြရသည်။ ကဝိလပြည်သားတို့ မာယာဒေဝီ၏ အကအလှနောက် စီးမျောနေခိုက်-

“သာဝတ္ထိတပ်ကြီးချီလာပြီ”

ဟူသော သတင်းဆိုးက ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်။

သေမည့်အရေး မေ့လျော့နေကြသော ပရိသတ်ကြီးမှာလည်း ပျားအုံ တုတ်နှင့်ထိုးလိုက်သည့်နယ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဟိုပြေးသည်လွှား ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

“ပြေးပြေး... ပြေးကြ... ဝိဋ္ဌဋ္ဌပစစ်တပ်ကြီး ချီတက်လာနေပြီ”

ဟု အော်ကြဟစ်ကြသည်။

အော်ဟစ်သံများနှင့် မရှေ့မနှောင်းမှာပင် စစ်သည်တော်တစ်ဦးသည် မြင်းကြီး ဒုန်းစိုင်း၍ ရွှေနန်းတော်ဘက်သို့ ပြေးသွားတော့သည်။

“ဇေရာဇာ ပြန်လာပြီ”

ဟု ပရိသတ်ထံမှ အသံများ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

ဇေရာဇာမင်းသားသည် မဟာနာမ မင်းတရားကြီး အမိန့်တော်ဖြင့် နယ်စပ်တွင် တပ်စွဲ၍ သာဝတ္ထိပြည်၏ သတင်းကို စောင့်ယူနေရသည်။ ဇေရာဇာ ပြန်လာသည် ဆိုသည်နှင့် မကြာမီ စစ်ကြီးဖြစ်တော့မည်ဟု လူတိုင်း သိနေကြသည်။

မာယာဒေဝီသည် ဇာတ်စင်နောက် ဝင်ရောက်၍ ကချေသည်အဝတ်များကို ဖယ်ခွာလျက် သူမမြင်းစီးလျှင် ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသော အဝတ်များဖြင့် အစားထိုး ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။

“မာယာ ပြီးရင်သွားစို့”

ဟု ခေါ်သံကြား၍ မာယာဒေဝီ ခါးစည်းကြီး ချည်နေရာမှ ခေါင်းမောကြည့်လိုက်ရာ သုဇိလတို့ မြင်လိုက်ရ၍ . . .

“သုဇိလ၊ ငါက ဘယ်သွားရမှာလဲ၊ ငါ အိမ်ပြန်မယ်”

ဟု မာယာဒေဝီက ပြောလိုက်သည်။

“မာယာဒေဝီ၊ နင် အိမ်ပြန်ဖို့ အချိန်မရတော့ဘူး၊ လာ မြန်မြန် သွားကြစို့”

ဟု သုခိလက ဆိုလာပြန်သည်။

“ငါက ဘယ်သွားရမှာလဲ”

ဟု ဇဝေဝေါဖြင့် ထပ်၍ မေး ထိုက်ပြန်သည်။

“မြောက်ဥယျာဉ် သွားရမှာ၊ ဟို ဣဒ္ဓါအားလုံး အသင့်ဖြစ်နေပြီ”

ဟု သုခိလမင်းသားက ရှင်းပြ သည်။

“မြောက်ဥယျာဉ်တော်မှာ ဘာ သွားလုပ်ကြမှာလဲ သုခိလ”

“ငါ မပြောတတ်ဘူး၊ မင်း ထရားအမိန့်လို့ ပြောတာပဲ”

မာယာဒေဝီ ဆက်၍မမေး တော့။ သုခိလအား မေးနေလျှင် ထည်း ရေရေလည်လည် သိရမည် ထုတ်၍ အဝတ်ထုပ်ဆွဲကာ မြင်း ခြံပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်။

လမ်းမှာ ရှင်း၍မနေ၊ ပြေးကြ သွားကြသူများဖြင့် တိုးဝှေ့နေတော့ သည်။ သုခိလသည် လမ်းရိုးမှသွား နှင့် ကြာနေမည်စိုး၍ လမ်းသွယ် အိမ်တောက်များဘက်မှ မြင်းကို သွားနှင့်ကာ ရှေ့မှဦးဆောင်သွား သည်။

မာယာဒေဝီသည်လည်း အဝတ် ထုပ်ထုတ်ကျန်ရစ်စေရန် သတိဖြင့် ထုတ် သုခိလနောက်မှ သူမ၏ ခြံတို့ အပြေးနှင့်တော့သည်။

□

“ဘာပြောတယ် ဇေရာဇာ . . . ဝိဋေပတို့ စစ်ချီလာပြီ ဟုတ်စ”

“မှန်လှပါ မင်းကြီး၊ ဝိဋေပစစ် တပ်ကြီး ချီလာကြောင်းပါ”

“ဘုရားရှင်က မတားဘူးလား”

“မှန်လှပါ၊ သုံးကြိမ်သုံးခါတော့ တားပါရဲ့၊ ဒါပေမဲ့ . . .”

ဟု ဆိုပြီး ဇေရာဇာ စကား မဆက်နိုင်တော့ပေ။

မဟာနာမမင်းကြီးသည် ဘဏ္ဍာစိုးအားခေါ်၍ လိုအပ်သော ရတနာများနှင့်အတူ သားရေလိပ် ကြီးတစ်ချပ် ဇေရာဇာလက်သို့ အပ် သည်။

“ဇေရာဇာ၊ ဒီမြေပုံကားချပ်ကြီး ဟာ တကောင်း နေပြည်တော်သွား တဲ့ လမ်းပြမြေပုံကားချပ်ဖြစ်တယ်။ တကောင်းပြည်မှာ ငါတို့ သာကီဝင် မင်းဆက်၊ ဘိန္နကရာဇာ ရွှေနန်းစံ တယ်။ မောင်မင်း အဲဒီမြေပုံကား ချပ်ကြီးယုံပြီး တကောင်းတိုင်းပြည် အရောက်သွားရမယ်၊ ရတနာတွေက လမ်းမှာ လိုသလို သုံးရအောင် လိုလို မယ်မယ် ယူသွားပေတော့ . . .”

“ကျွန်တော်မျိုး တစ်ယောက် တည်း သွားရမှာလား”

“မဟုတ်ဘူး၊ မြောက်ဥယျာဉ် တော်မှာ မောင်မင်းအလာကို သူတို့ စောင့်နေကြတယ်၊ တကောင်းတိုင်း ပြည်ရောက်ရင် ဒီကပိလအမှတ်ပါ တဲ့ စကြာတံဆိပ် ပြလိုက်ပါ၊ သင့်ကို သူတို့ အစစအရာရာ ကူညီကြပါ

လိမ့်မယ်၊ ကဲ အမြန်သွားပေတော့”

ဟု ဆိုကာ စကြာတံဆိပ်တော် ကိုပါ ပေးသနားတော်မူလိုက်သည်။

ဇေရာဇာမင်းသား မြောက် ဥယျာဉ်တော်သို့ ရောက်သည်နှင့် များလှစွာသော လူအုပ်ကြီးကို တွေ့ မြင်လိုက်ရသည်။ ထိုဥယျာဉ်ကြီး သည် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ မင်းသားအား နိမိတ်ကြီးလေးပါးပြခဲ့သော နေရာ လည်းဖြစ်သည်။ ထိုသူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း ဟူသော နိမိတ်ကြီး လေးပါးကြောင့် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ မင်းသား တောထွက်တော်မူပြီး ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့သည်။

ဇေရာဇာမင်းသားမှာ ထို ဥယျာဉ်တော်မှ သူ့အား ဒုက္ခ ပင်လယ်ဝေနေသည့် များစွာစွာသော လူထုကြီးက စောင့်ကြို၍ နေသည်ကို ကြည့်၍ ရှေ့ခရီးဆက်ရန်အရေး ရင်လေးနေမိသည်။

“ဟိုမှာ ဇေရာဇာ လာနေပြီ”

ဟု သုခိလက ဆီးကြိုနှုတ် ဆက်လိုက်သည်။

“သုခိလ၊ မင်းတို့အားလုံး စုံပြီ လား”

ရိုက္ခာတွေကော ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပါကြရဲ့လား”

ဟု ဇေရာဇာမင်းသားက သုခိလအား မေးသည်။

“ပြည့်ပြည့်စုံစုံတော့ မဟုတ်ပါ ဘူး၊ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်စီတော့ ပါကြ တယ်”

မင်းမျိုးများအပေါ် အပြိုးကြီး ပြိုးခဲ့သည်။ မမြင်နိုင်သော ကံတရားသည် ဝိဋ္ဌဗျူဟာတော်မှ မျက်နှာသာပေး၍ ဖခင်ကောသလမင်း၏ ထီးရိပ်နန်းလျာအား အရယူနိုင်ခဲ့သည်။ ဝိဋ္ဌဗျူဟမင်းအဖြစ် ရောက်သည်နှင့် ကပိလသို့ စစ်ချီသည်။ သို့သော် ဘုရားရှင်နှင့် နယ်စပ်တွင် တွေ့ဆုံ၍ ရှေ့ခရီး မဆက်နိုင်ခဲ့ပေ။ တစ်ကြိမ်မက သုံးကြိမ်သုံးခါ ဘုရားရှင်နှင့် တွေ့၍ ထိုနယ်စပ်အနီးမှပင် တပ်ပြန်၍ ခေါက်ခဲ့ရသည်။

ဝိဋ္ဌဗျူဟမင်း လေးကြိမ်မြောက် စစ်ချီလာရာတွင် ဘုရားရှင် ကားမြစ်ခြင်း မပြုတော့ပေ။ ထို့ကြောင့် ဝိဋ္ဌဗျူဟမင်း ကပိလသို့ စစ်ချီသည်။

မကြာမီ စစ်မီးလျှံ တောက်လောင်တော့မည်ဟု ကြားသိချိန်မှစ၍ ကပိလတစ်ပြည်လုံး ကြောက်လန့်နေကြသည်။

ထိုအကြောက်တရားကို မဟာနာမမင်းကြီး မြို့လယ်တွင် ဇာတ်စင်ထိုး၍ ရွှေနန်းတွင်း ကချေသည်များအား ကပြစေခဲ့သည်။

ကပိလပြည်သူများသည် ဆိုတီးသံမြိုင်မြိုင်အောက်တွင် ပန်တျာသည်များ၏ အကအလှကို ကြည့်ရှုခံစားရင်း သေမည့်ဘေးကို မေ့လျော့နေခဲ့ကြသည်။ ထိုကချေသည်များတွင် ပရိသတ်အကြိုက်ဆုံးမှာ မာယာဒေဝီ၏ အကအလှပင် ဖြစ်သည်။

မာယာဒေဝီသည် သူမ၏

မုဒြာအကဖြင့် သောကရောက်နေသူများအား ညှို့လှပမ်းစားနိုင်ခဲ့သည်။ ပရိသတ်ကြီးမှာ မာယာဒေဝီ၏ မုဒြာလက်ချောင်းလေးများ လှုပ်ရှားမှုနောက် ကောက်ကောက်ပါခဲ့ရသည်။ မာယာဒေဝီသည် စည်းချက်နှင့်အတူ ကိုယ်ဟန် နွဲ့နှောင်း၍ ဘယ်ခြေညာလက်ပြောင်းကာ လူအပေါင်းကို ကောင်းကောင်းကြီး ဆွဲဆောင်နိုင်သူလည်းဖြစ်သည်။

မာယာဒေဝီ၏ ရွှေအဆင်းကို သို့ဝင်းစိုသောအသား၊ ဝိုင်းစက်ရွှန်းလဲ့နေသောမျက်လုံး၊ ကော့ညွတ်သောမျက်တောင်၊ သုံးရက်လပမာ ကွေးကွေးသေးသေး မျက်ခုံး၊ စင်းကျနေသောနှာတံ၊ ပါးလျှသောနှုတ်ခမ်း၊ ပြုံးလိုက်လျှင် ခွက်ဝင်သွားသော ပါးချိုင့်၊ တံကောက်ကွေးအထိ ရှည်လျားသောဆံကေသာ၊ သေးသောခါး၊ ကားသောတင်၊ စွင့်ကားနေသော ရွှေရင်အစုံတို့ကြောင့် မြင်ရသူ ပုရိသတို့ ရင်ခုန်ခဲ့ကြရသည်။ ကပိလပြည်သားတို့ မာယာဒေဝီ၏ အကအလှနောက် စီးမျှောနေခိုက်-

“သာဝတ္ထိတစ်ကြီးချီလာပြီ”

ဟူသော သတင်းဆိုးက ထိုးဖောက်ဝင်ရောက်လာသည်။

သေမည့်အရေး မေ့လျော့နေကြသော ပရိသတ်ကြီးမှာလည်း ပျားအုံ တုတ်နှင့်ထိုးလိုက်သည့်နယ် လှုပ်လှုပ်ရှားရှား ဟိုပြေးသည်လွှား ဖြစ်ကုန်ကြသည်။

“ပြေးပြေး... ပြေးကြ... ဝိဋ္ဌဗျူဟ စစ်တပ်ကြီး ချီတက်လာနေပြီ”

ဟု အော်ကြဟစ်ကြသည်။

အော်ဟစ်သံများနှင့် မရွေးမနှောင်းမှပင် စစ်သည်တော်တစ်ဦးသည် မြင်းကြီး ဒူးနင်းစိုင်း၍ ရွှေနန်းတော်ဘက်သို့ ပြေးသွားတော့သည်။

“ဇေရာဇာ ပြန်လာပြီ”

ဟု ပရိသတ်ထံမှ အသံများ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

ဇေရာဇာမင်းသားသည် မဟာနာမ မင်းတရားကြီး အမိန့်တော်ဖြင့် နယ်စပ်တွင် တပ်စွဲ၍ သာဝတ္ထိပြည်၏ သတင်းကို စောင့်ယူနေရသည်။ ဇေရာဇာ ပြန်လာသည် ဆိုသည်နှင့် မကြာမီ စစ်ကြီးဖြစ်တော့မည်ဟု လူတိုင်း သိနေကြသည်။

မာယာဒေဝီသည် ဇာတ်စင်နောက် ဝင်ရောက်၍ ကချေသည်အဝတ်များကို ဖယ်ခွာလျက် သူမမြင်းစီးလျှင် ဝတ်ဆင်လေ့ရှိသော အဝတ်များဖြင့် အစားထိုး ဝတ်ဆင်လိုက်သည်။

“မာယာ ပြီးရင်သွားစို့”

ဟု ခေါ်သံကြား၍ မာယာဒေဝီ ခါးစည်းကြိုး ချည်နေရာမှ ခေါင်းမော့ကြည့်လိုက်ရာ သူမိလထိုမြင်လိုက်ရ၍ . . .

“သူမိလ၊ ငါက ဘယ်သွားရမှာလဲ၊ ငါ အိမ်ပြန်မယ်”

ဟု မာယာဒေဝီက ပြောလိုက်သည်။

“မာယာဒေဝီ၊ နင် အိမ်ပြန်ဖို့ အချိန်မရတော့ဘူး။ လာ မြန်မြန် သွားကြစို့”

ဟု သုဇိလက ဆိုလာပြန်သည်။

“ငါက ဘယ်သွားရမှာလဲ”

ဟု ဇေဝေဝါဖြင့် ထပ်၍ မေး ထိုက်ပြန်သည်။

“မြောက်ဥယျာဉ် သွားရမှာ၊ ဟို ဗုဒ္ဓအားလုံး အသင့်ဖြစ်နေပြီ”

ဟု သုဇိလမင်းသားက ရှင်းပြ သည်။

“မြောက်ဥယျာဉ်တော်မှာ ဘာ သွားလုပ်ကြမှာလဲ သုဇိလ”

“ငါ မပြောတတ်ဘူး။ မင်း ထရားအမိန့်လို့ ပြောတာပဲ”

မာယာဒေဝီ ဆက်၍မမေး တော့။ သုဇိလအား မေးနေလျှင် ထည်း ရေရေလည်လည် သိရမည် တုတ်၍ အဝတ်ထုပ်ဆွဲကာ မြင်း ကြီးပေါ်သို့ တက်လိုက်သည်။

လမ်းမှာ ရှင်း၍မနေ၊ ပြေးကြ အွားကြသူများဖြင့် တိုးဝှေ့နေတော့ သည်။ သုဇိလသည် လမ်းရိုးမှသွား ထွက် ကြာနေမည်စိုး၍ လမ်းသွယ် ထမ်းကောက်များဘက်မှ မြင်းကို အသော့နှင်ကာ ရှေ့မှဦးဆောင်သွား သည်။

မာယာဒေဝီသည်လည်း အဝတ် ထုပ် တုမကျန်ရစ်စေရန် သတိဖြင့် ဝိန်းလျက် သုဇိလနောက်မှ သူမ၏ မြင်းကြီးကို အပြေးနှင်တော့သည်။

□

“ဘာပြောတယ် ဇေရာဇာ . . . ဝိဋ္ဌဗျူပတို့ စစ်ချီလာပြီ ဟုတ်စ”

“မှန်လှပါ မင်းကြီး၊ ဝိဋ္ဌဗျူပစစ် တပ်ကြီး ချီလာကြောင်းပါ”

“ဘုရားရှင်က မတားဘူးလား”

“မှန်လှပါ။ သုံးကြိမ်သုံးခါတော့ တားပါရဲ့ ဒါပေမဲ့ . . .”

ဟု ဆိုပြီး ဇေရာဇာ စကား မဆက်နိုင်တော့ပေ။

မဟာနာမမင်းကြီးသည် ဘဏ္ဍာစိုးအားခေါ်၍ လိုအပ်သော ရတနာများနှင့်အတူ သားရေလိပ် ကြီးတစ်ချပ် ဇေရာဇာလက်သို့ အပ် သည်။

“ဇေရာဇာ၊ ဒီမြေပုံကားချပ်ကြီး ဟာ တကောင်း နေပြည်တော်သွား တဲ့ လမ်းပြမြေပုံကားချပ်ဖြစ်တယ်။ တကောင်းပြည်မှာ ငါတို့ သာကီဝင် မင်းဆက် ဘိန္ဒကရာဇာ ရွှေနန်းစံ တယ်။ မောင်မင်း အဲဒီမြေပုံကား ချပ်ကြီးယူပြီး တကောင်းတိုင်းပြည် အရောက်သွားရမယ်၊ ရတနာတွေက လမ်းမှာ လိုသလို သုံးရအောင် လိုလို မယ်မယ် ယူသွားပေတော့ . . .”

“ကျွန်တော်မျိုး တစ်ယောက် တည်း သွားရမှာလား”

“မဟုတ်ဘူး၊ မြောက်ဥယျာဉ် တော်မှာ မောင်မင်းအလာကို သူတို့ စောင့်နေကြတယ်၊ တကောင်းတိုင်း ပြည်ရောက်ရင် ဒီကပိလအမှတ်ပါ တဲ့ စကြာတံဆိပ် ပြလိုက်ပါ။ သင့်ကို သူတို့ အစစအရာရာ ကူညီကြပါ

လိမ့်မယ်။ ကဲ အမြန်သွားပေတော့”

ဟု ဆိုကာ စကြာတံဆိပ်တော် ကိုပါ ပေးသနားတော်မူလိုက်သည်။

ဇေရာဇာမင်းသား မြောက် ဥယျာဉ်တော်သို့ ရောက်သည်နှင့် များလှစွာသော လူအုပ်ကြီးကို တွေ့ မြင်လိုက်ရသည်။ ထိုဥယျာဉ်ကြီး သည် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ မင်းသားအား နိမိတ်ကြီးလေးပါးပြခဲ့သော နေရာ လည်းဖြစ်သည်။ ထိုသူအို၊ သူနာ၊ သူသေ၊ ရဟန်း ဟူသော နိမိတ်ကြီး လေးပါးကြောင့် သိဒ္ဓတ္ထကုမာရ မင်းသား တောထွက်တော်မူပြီး ဘုရားအဖြစ်သို့ ရောက်တော်မူခဲ့သည်။

ဇေရာဇာမင်းသားမှာ ထို ဥယျာဉ်တော်မှ သူ့အား ဒုက္ခ ပင်လယ်ဝေနေသည့် များလှစွာသော လူထုကြီးက စောင့်ကြို၍ နေသည်ကို ကြည့်၍ ရှေ့ခရီးဆက်ရန်အရေး ရင်လေးနေမိသည်။

“ဟိုမှာ ဇေရာဇာ လာနေပြီ”

ဟု သုဇိလက ဆီးကြိုနှုတ် ဆက်လိုက်သည်။

“သုဇိလ၊ မင်းတို့အားလုံး စုံပြီ လား”

ရိုက္ခာတွေကော ပြည့်ပြည့်စုံစုံ ပါကြရဲ့လား”

ဟု ဇေရာဇာမင်းသားက သုဇိလအား မေးသည်။

“ပြည့်ပြည့်စုံစုံတော့ မဟုတ်ပါ ဘူး၊ တစ်ပိုင်တစ်နိုင်စီတော့ ပါကြ တယ်”

www.burmeseclassic.com

ဟု သုဇိလက ပြော၏။

ဇေရာဇာမင်းသားသည် သုဇိလ မင်းသား၏ လက်ကိုဆွဲ၍ အဝေး တစ်နေရာသို့ ခေါ်သွားပြီး . . .

“သုဇိလ . . . မောင်မင်း ကပိလ သတင်း စောင့်ယူပြီးမှ မြင်းနဲ့ လိုက် ခဲ့ပါ။ ငါတို့က အရှေ့စူးစူးကို သွားကြ ရမှာ။ အစစအရာရာ သတိတော့ ရှိပါစေ”

ဟု မှာကြားပြီး ဇေရာဇာတို့ ခရီးစထွက်ကြသည်။

ကပိလတစ်မြို့လုံး တိတ်ဆိတ် ငြိမ်သက်လျက်ရှိ၏။ ရှေးယခင်ည များဆိုပါက လမ်းမကြီးများပေါ်တွင် လူပြတ်သည် မရှိ။ စားသောက်ဆိုင် ကြီးများ ဆိုပါလျှင် ညဉ့်နက်သန်း ခေါင်အထိ ဆူညံနေတတ်သည်။ ယခုညမှာတော့ လမ်းမီးတိုင်များမှ အပ မည်သည့်အိမ်မှ မီးမထွန်းကြ ပေ။ နေဝင်သည်နှင့် တံခါးပိတ်၍ အိမ်တွင်းမှာသာ ငြိမ်နေကြသည်။

သုဇိလသည် မြင်းစီး၍ လမ်း သွယ်များမှ ရွှေနန်းတော်ကြီးအနီး သို့တိုင် အရောက်လာခဲ့သည်။ ရွှေနန်းတော်မှာ စစ်သည်များ စုဝေး ၍ တီးတိုးစကားသာ ပြောနေကြ သည်။ အားလုံးသော သူတို့၏ မျက်နှာများမှာလည်း သောကအရိပ် စိုးရိမ်စိတ်များက လွှမ်းမိုးနေသည်။

“ရန်သူတွေ လာနေကြပြီ”

ရွှေနန်းမျှော်စင်ကြီးထက်မှ အောက်သို့ သတင်းပို့လိုက်သည်နှင့် ထိုင်နေကြသော စစ်သည်များလည်း ထိုင်ရာမှထ၍ လက်နက်အသင့်ပြင် ကာ စောင့်ကြိုကြသည်။

ဝိဋ္ဌဇူပတပ်ကြီးမြို့တွင်းသို့ မဝင်မီ ဆီးကြို၍တိုက်ခိုက်ကြရန် မဟာနာမမင်းကြီးအား အကြံပြုကြ သော်လည်း မင်းကြီးက လက်မခံ ပေ။ သာဝတ္ထိပြည်ကြီးသည် ကပိလ ဝတ်တိုင်းပြည်ထက် အဆပေါင်း မြောက်များစွာ အင်အားတောင့် တင်းသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် သာဝတ္ထိတိုင်းပြည်က ကပိလတိုင်း ပြည်ကို အမြဲအနိုင်ယူခဲ့သည်။ မဟာ နာမမင်းကြီးသည် မနိုင်မှန်းသိ၍ လက်နက်ဖြင့် စစ်ထိုးရန် သဘော မတူခဲ့ပေ။ စကားဖြင့် အသနားခံရ မည်ဟုလည်း မဟာနာမမင်းကြီး သဘောပေါက်ခဲ့သည်။ ဝိဋ္ဌဇူပ လက်ခံလျှင်အမြတ်၊ လက်မခံလျှင် သတ်လိုက်သတ်စေတော့ဟူ၍လည်း စိတ်ပိုင်းဖြတ်ထားသည်။

ဝိဋ္ဌဇူပစစ်သည်များ ရွှေနန်း တော်တွင်း ဝင်ရောက်လာသည်နှင့် ကပိလစစ်သည်များက တစ်ဖက်သို့ ဖယ်ခွာ၍ နေရာပေးလိုက်ရသည်။ ကပိလစစ်သည်များကြား ဝင်ရောက် ရန် စောင့်နေသော သုဇိလသည် လည်း ကပိလစစ်သည်များ ပြောင်း ရွှေ့နေရာယူနေခိုက် ရောယောင်

လိုက်ပါထွားတော့သည်။

ဝိဋ္ဌဇူပမင်းသည် ဆင်တော် ပေါ်မှ ဆင်း၍ ကွင်းလယ်တွင် ဆောက်လုပ်ထားသော တဲနန်းတော် ကြီးဆီသို့သွားသည်။ မဟာနာမ မင်း ကြီးကလည်း တဲနန်းတော်ဝမှ ဝိဋ္ဌ ဇူပမင်းအား ဆီးကြို၍ . . .

“မြေးတော် ဝိဋ္ဌဇူပ တဲတော် အတွင်းသို့ ကြွပါ”

ဟု မဟာနာမ မင်းကြီးက ဖိတ် မန္တကပြုသည်။

ဝိဋ္ဌဇူပမင်းသည် တဲတော်ရှေ့ တွင် ရပ်လျက် မဟာနာမမင်းကြီး အား သေသေချာချာ စိုက်ကြည့် လျက် . . .

“ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . ဘယ်လိုခေါ်လိုက်တယ် မဟာနာမ ဘာတဲ့ . . . မြေးတော် ဝိဋ္ဌဇူပ ဟုတ် ပါစ . . . ကျုပ် နှီးကြားများ မှားလေ သလား၊ ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . . နားအရသာရှိလွန်းလို့ ထပ်ခေါ်ပေး ပါဦး၊ ဟား . . . ဟား . . . ဟား . . .”

ရာဇဂုဏ်မောက်နေသော ဝိဋ္ဌ ဇူပမင်းသည် ရာဇဏှမြေ ကင်းမဲ့စွာ ဟားတိုက်ရယ်မောနေတော့သည်။ တစ်ချိန်တစ်ခါက နိုင်ငံရေးကို လို သလို ဆော့ကစားလာခဲ့သော မဟာ နာမ မင်းကြီးသည်လည်း မိမိအမှား အတွက် နောင်တရ၍ မဆုံးနိုင် ပြစ် ရသည်။

ဝိဋ္ဌဇူပမင်းသည် မဟာနာမ မင်းကြီး၏ ရင်ဝတွန်းဖယ်လျက်

ဆန်းအလယ်တွင် အသင့်ပြင်ဆင်ထားသော စားတော်ပွဲကို ကြည့်၍ ထန်ချက်ပြီးလိုက်သည်။ ထိုအပြုအမူကို ကြောက်ရွံ့စွာ ရင်ထဲတွင် ဝိသုဒ္ဓိပုဒ်ကြောက်မက်ဖွယ် စကားလုံးများ ထွက်ပေါ်လာပြန်သည်။

“မဟာနာမ၊ ကျုပ်နဲ့အတူ ပွဲတော်တည်မှာလား”

ဝိသုဒ္ဓိပုဒ်မင်းသည် မဟာနာမမင်းကြီးအား စိုက်ကြည့်၍ မေးလိုက်ပြန်ရာ...

“အမှန်ဖြစ်ကြောင်းပါ မြေးတော်”

ဟု မဟာနာမမင်းကလည်း ထပ်ကြည်စွာ ပြန်၍ဖြေသည်။

“မဖြစ်ဘူးထင်တယ်။ မဟာနာမမင်းကြီး ကိုယ်တော်တိုင် ကျုပ်နဲ့အတူ ပွဲတော်တည်ရင် သာကီနွယ်ဆိုတဲ့ ဇာတ်တွေ ပျက်ကုန်မှာပေါ့။ နောက် ကျုပ်ပြန်သွားရင်လည်း ခင်ဗျားကြီးကို မျိုးဖျက်သစ္စာဖောက်လို့ စွပ်စွဲပြီး နန်းတော်ထဲက မောင်းထုတ်ကြတော့မှာပေါ့ မဟာနာမရယ်။ ဒီလိုတော့ မလုပ်လိုက်ပါနဲ့”

ဝိသုဒ္ဓိပုဒ်သည် ရှေ့ရေးတွေးပူပေးသလိုလိုနှင့် မဟာနာမ မင်းကြီးမာနိုင်လောက်အောင် လှောင်ပြောင်နေတော့သည်။ အရွယ်တော်ထောင်းစဉ်က လျှမ်းလျှမ်းတောက်အောင်မြင်ခဲ့သော မဟာနာမမင်းကြီးမှာ အသက်ကြီးပြီး သေခါနီးမှ အရှက်တကွ အကျိုးနည်း ဖြစ်ရ

တော့သည်။

“ဒီမှာ မဟာနာမ၊ ခင်ဗျားကြီးရဲ့ မိုက်နောင်တတွေဟာ နှစ်ပေါင်းနှစ်ဆယ်လောက် နောက်ကျခဲ့တယ်။ ဒီထက်မကလည်း နောက်ကျတယ်လို့ ပြောလို့ရတယ်။ နံပါတ်တစ်ခင်ဗျားရဲ့ အမှားက ကိုယ့်အိမ်မှာ ခိုင်းစေထားတဲ့ ကျုပ်အဘွား ဖြစ်လာမယ့် နာဂမုဏ္ဍာကို ခြေတော်တင်တယ်။ သမီးလေး ဝါသဘခတ္တိယာကို မွေးဖွားလာသည့်တိုင် ခင်ဗျားကြီးက သာကီသွေးဆိုပြီး ကိုယ့်သမီးရင်းကိုတောင်မှ ကျွန်မက မွေးသူမို့ သမီးအဖြစ် အသိအမှတ်မပြုခဲ့ဘူး”

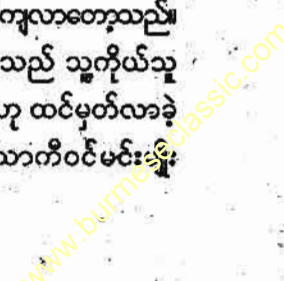
“နံပါတ်နှစ် ခင်ဗျားရဲ့အမှားက ကျုပ်အဖေ ဖြစ်လာမယ့် ပသေနဒီကောသလ မင်းကြီးက သာကီဝင်မင်းသမီးတစ်ယောက် ဆက်သပါဆိုတော့မှ ကျုပ်အဖေ ဖြစ်လာမယ့် ဝါသဘခတ္တိယာကို အသုံးချတော့တယ်။ ကျုပ်အသက် တစ်ဆယ့်ခြောက်နှစ်အရွယ်မှာ အမိဘက်က တိုးတွေ၊ ဘွားတွေ စိတ်ကူးနဲ့လွမ်းရင်း သိပ်တွေ့ချင်ခဲ့တယ်။ မိဘနှစ်ပါး တားသည့်ကြားက ကျုပ်ကပ်လကို အရောက်လာခဲ့တယ်။ အဲဒီမှာ ခင်ဗျား တတိယအကြိမ် အမှားကြီး ပြုလုပ်ခဲ့တယ်။ မှတ်မိသေးရဲ့လား”

“ကျုပ်ကို ခင်ဗျားတို့ သာကီတွေက ကျွန်မသားလို့ မြင်နေကြတယ်။ ကျုပ်ကတော့ ကိုယ့်ကိုယ်ကို

မဟာဆီမဟာသွေးဆိုပြီး ဂုဏ်ယူလိုက်ရတာ။ ခင်ဗျားတို့က ကျုပ်နေဖို့ဆိုပြီး ဝါးတဲလေး ဆောက်ပေးကြတယ်။ ခင်ဗျားဆီ ဝင်ရောက်စဉ်က ကျုပ်ထိုင်ခဲ့တဲ့ နန်းရင်ပြင်ကို ကျုပ်ပြန်တာနဲ့ ကျွန်စော်နံတယ်ဆိုပြီး နွားနို့ကိုးဖြူ၊ ရေကိုးဖြူနဲ့ ဆေးကြတယ်။ ဒီသတင်း ကျုပ်အဖေရဲ့ ရွှေနားတော် ပေါက်ကြားသွားတော့ ကျုပ်တို့သားအမိကို ကျွန်တန်းလျားပို့လိုက်တယ်”

“ဒီမှာတင် သာဝတ္တိ ရွှေနန်းတွင်းမှာ ရှိကြတဲ့ အားလုံးသော မျက်လုံးတွေက ကျုပ်တို့သားအမိဆီ ရောက်လာကြတယ်။ ခင်ဗျား စဉ်းစားကြည့်ပါ။ မနေ့က ကျုပ်ရဲ့ အမေဟာ မိဖုရားကြီးလေး ဒီနေ့ ကျုပ်အမေဘဝက သူတစ်ပါး အခိုင်းအစေ ကျွန်မ ဖြစ်သွားတယ်။ ကျုပ်လည်း ဘာထူးမှာလဲ၊ မနေ့က ဝိသုဒ္ဓိပုဒ်က ကောသလ မင်းကြီးရဲ့ သားတော်၊ ဒီနေ့ ဝိသုဒ္ဓိပုဒ်ကတော့ အခိုင်းအစေ ကျွန်မကြီးရဲ့သားတဲ့၊ ဟား. . ဟား. . ဟား. . တော်တော်တရားကျဖို့ ကောင်းတယ်။ ဒါတွေအားလုံးဟာ မဟာနာမ လုပ်ခဲ့တာ၊ ခင်ဗျားကြီး လုပ်ခဲ့တာ”

ဟု ပြောရင်း ဝိသုဒ္ဓိပုဒ်သည် မျက်ရည်တွေတွေ့ဖို့ ကျလာတော့သည်။ အမှန်ပင် ဝိသုဒ္ဓိပုဒ်သည် သူ့ကိုယ်သူ သာကီဝင်မင်းမျိုးဟု ထင်မှတ်လာခဲ့သူဖြစ်သည်။ သာကီဝင်မင်းမျိုး

မဟုတ်မှန်း သိသောအခါ သေချင်လောက်အောင် ရှက်ခဲ့ပေသည်။

“ကျုပ် ဘုရင်ဖြစ်တာနဲ့ နံပါတ်တစ် ခင်ဗျားတို့ သာကီဝင်တွေ အားလုံးကို သတ်မယ်လို့ သန့်ဌာန်ချခဲ့တယ်”

“ဒါပေမဲ့ ကျုပ် စစ်ထွက်လာတိုင်း နယ်စပ်မှာ ဂေါတမဗုဒ္ဓနဲ့ တွေ့တယ်။ ဗုဒ္ဓဟာ ကျုပ်တိုင်းပြည်ဘက်က ညောင်ပင်အောက်မှာ မထိုင်ပါဘူး။ ခင်ဗျားကြီးတို့ တိုင်းပြည်ဘက်မှာ ပေါက်နေတဲ့ နို့တံကျဲကျဲ အခက်နည်းနည်း ဆီးပင်ရင်းမှာ သီတင်းသုံးတော်မူတယ်။ ဒါနဲ့ ဘာကြောင့် ဆီးပင်အောက်မှာ သီတင်းသုံးတော်မူသလဲဆိုတော့... သစ်ရိပ်ဝါးရိပ်ထက် ဆွေရိပ်မျိုးရိပ်က ပိုပြီးအေးမြသတဲ့လေ။ ဘယ်လောက် ချစ်စရာကောင်းတဲ့ အဖြေလဲ။ ကျုပ် အဲဒီအဖြေကို သဘောကျတယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျုပ်ဘဝကတော့ ဆွေရိပ်မျိုးရိပ်ဆိုတာ မအေးမြခဲ့ရပါဘူး။ သို့သော် ကျုပ် ဗုဒ္ဓစကား မပယ်ရှားခဲ့ဘူး”

ဟု ပြောပြီး စားပွဲပေါ်မှ သေရည်ခွက်ကို တစ်ကြိုက်တည်း မော့သောက်လိုက်ပြန်သည်။

“ကျုပ် သုံးကြိမ်သုံးခါ ခင်ဗျားတို့နိုင်ငံကို တိုက်ခိုက်ဖို့ လာခဲ့တယ်။ သုံးကြိမ်လုံး ဗုဒ္ဓနဲ့ဆုံတယ်။ ဗုဒ္ဓနဲ့ တွေ့ပါလျက်နဲ့တော့ ကျုပ် ငွတ်ခမ်းမဆက်ချင်ဘူး။ ဘာကြောင့်ဆိုတော့ ဗုဒ္ဓဟာ ကျုပ်တို့သားအမိရဲ့ ကယ်

တင်ရှင်ဖြစ်တယ်။ ကျေးဇူးရှင်လည်း ဖြစ်တယ်။ ဗုဒ္ဓရဲ့ ကျေးဇူးကြောင့် ခြောက်သွေ့နေတဲ့ ကျုပ်တို့သားအမိရဲ့ဘဝကလေး ပြန်ပြီး စိုပြေခဲ့ရတယ်လေ။ ကုန်ခမ်းနေတဲ့ အားအင်တွေ ပြန်လည်ရရှိခဲ့တယ်”

“ကျုပ်အဖေ ကောသလမင်းစိတ်ဆိုးပြီး ကျုပ်တို့သားအမိကို ကျွန်တန်းလျား ပို့လိုက်တော့ ဗုဒ္ဓက ကျုပ်အဖေ ကောသလမင်းကို ဆွေမျိုးစပ်နည်း သင်ပေးတယ်။ ဆွေမျိုးဆိုတာ အမိဘက် မယူရဘူး။ အဖဘက်ကို ယူရတယ်ဆိုမှ ကျုပ်တို့ သားအမိ ရာထူးအဆောင်အယောင်တွေ ပြန်ရခဲ့တယ်။ ဒီတော့ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ဟာ ကျုပ်ရဲ့ ကျေးဇူးရှင် ဖြစ်သွားတာပေါ့။ ကျုပ် ဗုဒ္ဓရဲ့ ကျေးဇူးတော်ကိုထောက်ပြီး သုံးကြိမ်သုံးခါ တပ်ခေါက်ပြန်ခဲ့ရတယ်”

“လေးကြိမ်မြောက် ကျုပ်လာခဲ့တော့ ဗုဒ္ဓကို မတွေ့ရဘူး။ ခင်ဗျားတို့ သာကီတွေရဲ့ သေနေရောက်လို့ ဗုဒ္ဓကိုယ်တော်တိုင် မတားတော့ဘူး ထင်ပါရဲ့။ ကိုင်း မဟာနာမ ခင်ဗျား ဘယ်ပုံဘယ်နည်း သေချင်သလဲ ပြောပါ”

မဟာနာမမင်းကြီးမှာ မိမိသေရမည့်အရေးထက် ဇေရာဇာတို့မှ လွတ်မြောက်ပါရဲ့လားဟု တွေးပူမိသည်။ အကယ်၍ ကံကောင်း ထောက်မစွာ သူတို့ လွတ်မြောက်သွားပါက ကမ္ဘာ့အလယ်မှာ သာကီ

နွယ်တို့ မကွယ်ပျောက်နိုင်သေးမဟုတ်ဘဲ တွေးနေမိသည်။ ဇေရာဇာတို့ လွတ်မြောက်ရန်မှာ အတတ်ပိုဆုံး အချိန်ကို ဆွဲထားရမည်လည်း မဟာနာမ တွေးတောမိသည် ထို့ကြောင့်...

“ကျုပ် မသေခင် ရေချိုးခွင့်ပေါ့။ ကျုပ် ရေပေါ်ပြန်ပြီးမတက်မချင် သာကီဝင်မင်းမျိုးတို့ အသက်ပေးမသတ်ပါဘူးလို့ ကတိပေးပါ”

“ကောင်းပါပြီ အဘိုး။ ခင်ဗျားကြီး အယူသည်းလို့ ကျုပ်ကို မြေမတော်ချင်ခဲ့ပေမယ့် ဒီည ခင်ဗျားကြီးကို ကျုပ်က နောက်ဆုံးအနေအဘိုးလို့ ခေါ်လိုက်ပါရစေ။ အဘိုးစိတ်တိုင်းကျ ရေချိုးပါ။ အဘိုးပေါ်ပြန်မတက်မချင်း သာကီတွေ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ အသက်မပေးစေရပါဘူးလို့ ကျုပ် ကတိပေးပေးတယ်။ အဘိုး အေးအေးဆေးဆေးဆေး ရေချိုးဆင်းပါတော့”

မဟာနာမ မင်းကြီးသည် ကိုယ်ရုံသော်မှ မချွတ်နိုင် ထိုင်ရာ ဖြည်းလေးသော ခြေလှမ်းများဖြင့် ရေကန်တော်သို့ ဆင်းသည်။ ဝိဇ္ဇမုမင်းသည်လည်း သေရည်သောက်လျက် မဟာနာမမင်းကြီးအလာ စောင့်မျှော်သည်။ အချို့တွေသာ ကုန်ခဲ့ရသည်။ မဟာနာမမင်းကြီးက ပေါ်မလာပေ။ ဝိဇ္ဇမုမင်း၏ မင်းချင်းများ ရေအောက်ဆင်း၍ကြည့်မှ မဟာနာမမင်းသည်

ရေအောက်သစ်ကိုင်းခြောက်တွင် သူ၏သံပင်တို့နှင့် ချည်နှောင်လျက် ထံတော်ကုန်ကြောင်းသိရတော့သည်။

“မှန်လှပါ မဟာနာမမင်းကြီး ထံတော်ကုန်ကြောင်းပါ အရှင်”

ဟု မင်းချင်းများ သံတော်ဦး ထင်လိုက်သည်နှင့် ဝိဋ္ဌဥပမင်း ထိုင်ရာမှ ထလျက်...

“သာကီဝင်တွေအားလုံး သတ်ခေ”

ဝိဋ္ဌဥပမင်း၏ အသံကြီးသည် ထည်း နန်းရင်ပြင်တစ်ခုလုံး မြည်ထိန်း၍ သွားတော့သည်။

ဝိဋ္ဌဥပမင်း၏ အမိန့်သံ ဆုံးသည်နှင့် ဓား - ဓားချင်းခုတ်သံ၊ သံသံချင်း ထိခတ်သံ၊ လေးညှို့ငင်သံ၊ လှံထိုးသံ၊ မြားပစ်ခတ်သံတို့နှင့် နန်းရင်ပြင်တစ်ခုလုံး ငရဲပွက်သည့်ပမာ ဆူဆူညံညံ ငိုကြွေးသံများနောက်တွင် ကပိလရွှေနန်းတော်ကြီး မီးစွဲလောင်ခဲ့သည်။ ထို့နောက် မြို့တွင်းရပ်တွက်များ၊ ဖျေးများ၊ ကျောင်းများ ဖီးလောင်ပျက်စီးခဲ့ရသည်။

ကပိလ ရှင်ရသေ့၏ ဝတ်ထောင်းတော်နေရာတွင် ဩက္ကာမုခမင်း ရွှေနန်းစိုက်ထူ စိုးစံတော်မူခဲ့သော ကပိလဝတ် တိုင်းပြည်ကြီးသည် လှည့်စားတတ်သူ မဟာနာမမင်းနှင့် ဒေါသကြီး၍ ရန်ငြိုးဖွဲ့တတ်သူ သာဝတ္ထိဘုရင် ဝိဋ္ဌဥပမင်းတို့ အချင်းများရာမှ တိုင်းပြည်သာမက ထူမိုးပါ ကမ္ဘာ့အလယ်မှ ပျောက်

ကွယ်၍ သွားလေတော့သည်။

တိမ်စင်ရှင်းသော လမင်းကြီး၏ အလမ်းရှောင်အောက်တွင် ဓေရာဇာတို့ ခရီးနှင့်ခဲ့ရသည်။ မဟာနာမ မင်းကြီးသည် မျိုးဆက်သစ် သာကီများ၏ ရှေ့ရေးမျှော်တွေးလျက် ပညာရှင်ကြီးများကိုပါ ထည့်ပေးလိုက်ခြင်းဖြစ်သည်။ ထိုပညာရှင်ကြီးများနောက်မှာ ကလေးများလိုက်ပါခဲ့ရသည်။ ကလေးများ၏ နောက်မှာ ဓေရာဇာမင်းသားနှင့် သူနွရတို့ လိုက်ပါခဲ့ကြသည်။

ဓေရာဇာမင်းသားသည် မဟာနာမ မင်းကြီး၏ တူအရင်းဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း ငယ်ရွယ်စဉ်မှစ၍ မင်းကြီးအပါးမှာ ခစားခဲ့ရသည်။ ရွှေနန်းတွင်းတစ်ခုလုံးက အရေးပေးခဲ့ကြသော်လည်း ဓေရာဇာ မင်းသားသည် အခွင့်အရေးယူခြင်း ခိုကပ်ခြင်း မရှိခဲ့ပေ။

လူကြီးများက ကိုယ့်လက်ပေါ်မှာ ကြီးပြင်းလာသော ဓေရာဇာအား ချစ်ခင်ကြသည်။ ရွယ်တူမင်းသားများက မင်းတရား၏ တူတော်မို့ လေးစားကြသည်။ ငယ်ရွယ်သူများမှာ ပြောရန်မလို ဓေရာဇာပြောလျှင် အားလုံးက နာခံကြသည်။

ဓေရာဇာမင်းသား၏ စကားကို မနာယူသူတစ်ဦးရှိသည်။ ထိုသူမှာ

မာယာဒေဝီ မင်းသမီးပင် ဖြစ်သည်။ မာယာဒေဝီ မင်းသမီးလေးမှာ ဓေရာဇာ မင်းသားလေးထက် သုံးနှစ်ခန့် ငယ်သည်။ မာယာဒေဝီ၏ ဖခင်စစ်သူကြီးနှင့် ဓေရာဇာ မင်းသားလေး၏ ဖခင် သေနာပတိကြီးတို့မှာ လွန်စွာရင်းနှီးသူများ ဖြစ်သလို အိမ်ချင်းလည်း မဝေးကြပေ။ ထို့ကြောင့် ငယ်ရွယ်စဉ်က ဓေရာဇာ မင်းသားလေးတို့ ဆော့ကစားလျှင် မာယာဒေဝီ မင်းသမီးလေးက ဘေးမှနေ၍ ကပျက်ယပျက် အမြဲလှုပ်ခဲ့သည်။

‘ငါ့နော်’ ဟု ဆိုကာ ဓေရာဇာ မင်းသားလေးက လက်သီးနှင့် ရွယ်လိုက်လျှင် မာယာဒေဝီက ဝါးစပ်ပြုကြီးနှင့် ငို၍ သူမ၏ မိခင်ကို တိုင်တန်းတော့သည်။ ထိုစဉ် ဖြစ်ဖန်များလာသည်နှင့် မာယာဒေဝီ ဆိုးမှန်း သိသော်လည်း ဓေရာဇာ မင်းသားလေးကပင် အောင့်အည်းသည်းခံ၍ နေခဲ့ရသည်။

ယခုလည်း တိုင်းပြည် ပျက်မည့်အရေးကြောင့် ထွက်ပြေးခဲ့ရသည့်ကြားမှ မာယာဒေဝီ ပျောက်သွားပြန်သည်။ ငယ်ရွယ်စဉ်ကပင် သံယောဇဉ်ကြီးခဲ့ရသူလေးမို့ ဓေရာဇာ စိတ်ပူရသည်။ အကယ်၍ မာယာဒေဝီ ရန်သူနှင့်တွေ့ကာ ဓေရာဇာတို့ရှိရာ ပြေးလာပါက ရန်သူကို ဖိတ်ခေါ်လိုက်သလို ဖြစ်လာနိုင်သည်။

“သုန္ဒရ မောင်မင်း မာယာ ဒေဝီကို တွေ့အောင်ရှာပြီး ခေါ်ခဲ့ပါ”

သုန္ဒရသည် ဇေရာဇာ၏ စေခိုင်းချက်အရ နောက်ကြောင်း ပြန်လှည့်၍ မာယာဒေဝီ ရွာပုံတော် ဖွင့်ရသည်။ ခရီးတော်တော်ပေါက်လာသည်နှင့် သုန္ဒရ၏ လှမ်းနေသော ခြေအစုံတို့ ရပ်တန့်သွားသည်။ သူ၏မျက်လုံးများက မယုံနိုင်လောက်အောင်ပင် စိုးရိမ်စိတ်ဖြင့် ဟိုအဝေးဆီမှ မီးတောက်မီးလျှံများကို လှမ်းမျှော်၍ကြည့်သည်။

“နေပြည်တော်ကြီးကို မီးတင် ရှို့လိုက်ကြပြီလား”

ဟုလည်း တီးတိုးခဲရရွတ်မိသည်။

သုန္ဒရမင်းသား ရပ်ကြည့်နေရာမှ အသိဝင်ကာ မီးတောက်ကြီးများ မြင်နေရသည်ဘက်သို့ သွက်လက်သော ခြေလှမ်းများဖြင့် ပြေးသည်။ အတော်ခရီးပေါက်လာသည်နှင့်အမျှ မောဟိုက်ကာ ကုန်းမြင့် ထက်မှာ ခေတ္တ ရပ်လျက် နေပြည်တော်ဘက်သို့ လှမ်းမျှော်ကြည့်နေခိုက်၊ အဝေးမှ ပြေးလာသော အရိပ်နှစ်ခုကို မြင်လိုက်ရသည်။ ရန်သူမိတ်ဆွေ ဝေခွဲရန်ခက်သည်။ ထို့ကြောင့် ချုံကွယ်တစ်ခုတွင် နေရာယူလျက် စောင့်ကြည့်သည်။ လရောင်အောက်မှ ပြေးလွှားလာသူများနှင့် နီးသည်ထက် နီးလာချိန်။ ထိုအရိပ်များနောက်မှ မြင်းစီး

စစ်သည်နှစ်ဦး ဘွားကနဲ ပေါ်လာပြန်သည်။

“မာယာဒေဝီ အမြန်ပြေးခဲ့၊ နောက်မှာ မြင်းစီးစစ်သည်တွေ ဝါလာတယ်”

ဟု သုဒိလက လှမ်း၍ သတိပေးသည်။

“သုဒိလ ငါ့ကို စောင့်မနေနဲ့၊ နင် လွတ်အောင်ပြေး”

သုန္ဒရသည် ပုန်းကွယ်နေရာမှ ထွက်၍ သုဒိလ၏လက်ကို ဖမ်းဆွဲလိုက်သည်။

“သုဒိလ ပြေးလို့ လွတ်မှာ မဟုတ်ဘူး၊ ပြန်ချမှရမယ်”

ထိုစဉ် မာယာဒေဝီ မင်းသမီးလည်း သူတို့အနီး ရောက်လာပြန်သည်။

“မာယာဒေဝီ ရှေ့ဆက်မပြေးနဲ့၊ ဒီကိုလာခဲ့ သုန္ဒရလည်း ရောက်နေပြီ”

ဟု သုဒိလက မာယာဒေဝီအား လှမ်းခေါ်လိုက်သည်။

မာယာဒေဝီသည် ချွေးသီးချွေးပေါက်ကျအောင် ပြေးလာရသဖြင့် သုဒိလနှင့် သုန္ဒရအနီးတွင် ခြေပစ်လက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်သည်။ သူတို့နောက်မှ လိုက်ပါလာသော မြင်းသည်တော်များလည်း တစ်စတစ်စ နီးလာခဲ့ပေပြီ။ သုန္ဒရသည် သူ၏ခါးတွင် အသင့်ချိတ်ဆွဲထားသော ပေါက်ခားတစ်ချောင်းယူ၍ သုဒိလကို ပေးသည်။ ထို့နောက် သူ့အတွက်

ခါးမှ ဓားတစ်ချောင်း ဆွဲယူ၍ အသင့်ပြင်ရင်း...

“သုဒိလ ရှေ့က မြင်းစီးစစ်သည်ကို မှန်အောင်ပစ်၊ နောက်က မြင်းစီးစစ်သည်ကို ငါပစ်မယ် အသင့်ပြင်ထား”

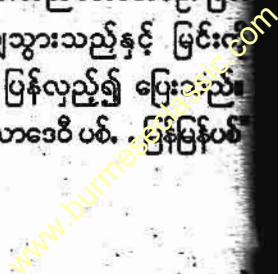
ဟု ပြောနေစဉ် မာယာဒေဝီသည် ကျောပေါ်တွင် လွယ်ထားသော လေးနှင့်မြား ဆွဲယူ၍ အသင့်ပြင်ဆင်နေသည်။

မြင်းသည်တော် နှစ်ဦးသည်လည်း ရှေ့မှပြေးနေသူများ ပျောက်ကွယ်သွားသဖြင့် မြင်းများကို ထုဆိုင်းလျက် ရန်သူကို ရှာနေကြသည်။ ထိုအခိုက် သုန္ဒရနှင့် သုဒိလသည် ထိုင်ရာမှထလျက်...

“သုဒိလ-တစ်-နှစ်-သုံး ပေါက်တော့”

သုန္ဒရ စကားဆုံးသည်နှင့် နှစ်ဦးသား ပြိုင်တူပေါက်လိုက်ကြရာ ပေါက်ခားများက ရန်သူနှစ်ဦးရှိရာသို့ ပြေးဝင်သွားသည်။ သုန္ဒရ “လွတ်လိုက်သောခားသည် ရန်သူ၏ ရင်ဝဲသို့ ထိထိမိမိ စိုက်ဝင်သွားသော်လည်း သုဒိလ ပစ်လိုက်သော ပေါက်ခားမှာ ချက်ကောင်းကို မထိရန်သူ၏ လက်မောင်းကိုသာ ထိမှန်သွားသည်။ ရန်သူသည် သူ၏အဖော် မြင်းသည်တော်တစ်ဦး မြင်ပေါ်မှ ကျသွားသည်နှင့် မြင်းကွဲနေကာ သို့ ပြန်လှည့်၍ ပြေးသည်။

“မာယာဒေဝီ ပစ်၊ ပြန်မြန်ပစ်”

သူနုရ သတိပေးမှ မာယာဒေဝီ
ပေါ်၍ သူလေက်တွင်းမှ မြားကို
လိုက်သည်။ မာယာ လွတ်
သော မြားသည် ရန်သူ၏
ပြင်ကို ထိမှန်၍ သွားသဖြင့်
ပေါ်၍ နောက်သို့ လန်ကျသွား

သူလိလသည် ပထမရန်သူ၏
ပေါ်သို့ ပြေးတက်၍ ဒုတိယ
နောက်သို့လိုက်သည်။ သခင်မဲ့
ထင်ရာစိုင်းနေသော မြင်းသည်
သူ၏နောက်မှ သူ့အဖော် မြင်းကြီး
သောသဖြင့် ပြေးလွှားရာမှ တုံ့သွား
သည်။ သုလိလသည် ထိုအခိုက်တွင်
ထိထိမြင်းကြီးပေါ်သို့ ခုန်ကူးပြီး
ထိတို့ ပိုင်ပိုင်နိုင်နိုင်ကိုင်ကာ
မာယာဒေဝီတို့ ရှိရာသို့ ပြန်လှည့်၍
ထားခဲ့သည်။

“သူနုရ ခင်ဗျားအတွက် မြင်း
တစ်စီး ပါခဲ့တယ်။ စာတ်ပေတော့”
သူနုရလည်း သုလိလ ဆွဲလာ
သော မြင်းကြီးပေါ်သို့ တက်လိုက်
သည်။

“မာယာ ဘယ်မြင်းစီးရမှာလဲ”
ဟု မေးသည်။

“မင်းကြိုက်တဲ့ မြင်းပေါ် တက်
နိုင်တယ်”

ဟု သုလိလက ပြောသည်။
မာယာဒေဝီသည် ထိုင်ရာမှထ
၍ သူမ၏ အထုပ်ကိုခါးမှာ ချည်
နှောင်လျက် သုလိလ၏ မြင်းပေါ်သို့
ထပ်လိုက်သည်။ အရှေ့ဆီမှ ထွက်

ပြုစ နေမင်းကြီးက သူတို့ သွားရ
မည့်လမ်းကို ညွှန်ပြနေသည်။ အိပ်
တန်းမှ နိုးထလာကြသော ငှက်
ကလေးများက ပူပင်ကြောင့်ကျမှု
ကင်းစွာ သံစာစာဟစ်ကြွေးလျက်
ဟိုဒီ ယုံသန်းနေကြသည်။ မာယာ
ဒေဝီတို့သုံးဦးမှာ သောကတွေ ရင်
မှာပိုက်လျက် ဓဇရာဇာတို့ ရှိမည့်
နေရာသို့ လိုက်ကြရပေတော့မည်။

ဓဇရာဇာနှင့် နန္ဒိသေနသည်
ဗြဟ္မာပုတ္တရမြစ်ကို ကူးနိုင်ရန် လှေ
ရွာကြရသည်။ နံနက်မိုးသောက်
သည်နှင့် ကံကောင်းထောက်မစွာ
တက်ကြီးထမ်းလာသော လှေသမား
တစ်ဦး တွေ့ရသည်။

“နောင်ကြီး... ဟိုဘက်ကမ်း
ကူးချင်လို့ စောင့်နေကြတာပါ”

လှေသမားကြီးက သူတို့နှစ်ဦး
အား ကြည့်၍ လူစိမ်းတွေမှန်း သိ
သဖြင့် အင်တင်တင် လုပ်နေပြန်သည်။

“နောင်ကြီးလှေက ကြီးရဲ့လား။
ကူးကြမှာက ကျုပ်တို့ နှစ်ဦးတည်း
မကပါဘူး။ ဟိုသဖန်းပင်အောက်က
လူတွေအားလုံး ပို့ပေးရမှာ ကျ
သလောက် ပေးပါမယ်”

လှေသမားကြီးသည် သဖန်း
ပင်အောက်တွင် ထိုင်နေကြသော
သူများကို မြင်လိုက်ရသဖြင့် ပို၍ပင်
အံ့ဩနေပြန်သည်။

“နောင်ကြီး... နောင်ကြီးရဲ့
လှေကို အပြတ်ရောင်းလိုက်ပါဗျာ၊
ကျုပ်တို့ သိပ်အရေးကြီးနေလို့ပါ။
အပြတ်ရောင်းတယ်ဆိုပေမယ့် ဒီလူ
တွေ ဟိုဘက်ကမ်းရောက်အောင်
တော့ နောင်ကြီးကပဲ ပို့ပေးပါ”

ဟု ပြောလိုက်လျှင် လှေသမား
ကြီးက ပျာပျာသလဲဖြစ်ကာ... .

“ဟာ ကျုပ်လှေကို အပြတ်
ရောင်းလို့တော့ မဖြစ်ဘူးဗျာ၊ ကျုပ်မှာ
က ဒီလှေကလေးနဲ့ အသက်မွေးလာ
ရတာပါ”

ဓဇရာဇာသည် သူ၏ အိတ်
အတွင်းမှ ရတနာ အနည်းငယ်ကိုလှူ
၍ လှေသမားကြီးလက်တွင်း ထည့်
ပေးလိုက်သည်။ ထိုအခါ လှေသမား
သည် သူ တစ်ခါမှ မမြင်ဘူးသော
ရတနာများကို မြင်တို့လိုက်ရ
သဖြင့် မျက်စိမျက်ဆန်ပြူးလျက်
ဝမ်းသာသောအသံဖြင့်... .

“ခင်ဗျားတို့ သိပ်အလိုရှိနေမှ
တော့ ရောင်းပေးပါမယ်။ ကျုပ်
အတွက် လှေတစ်စီး ထပ်ထွင်းရမှာ
မခက်ခဲလှပါဘူး”

ထိုသို့ဖြင့် ဗြဟ္မာပုတ္တရမြစ်ကူး
ရန် အဆင်ပြေခဲ့ကြသည်။

“ဆက်ရန်

မောင် (မောင်နေခြည်)

ဒီဂျစ်လက်မျိုး သင့်မှာရှိခဲ့လျှင် ဒေါက်တာစောယုနွယ်

Ph.D(Tantra)(Koh-India)Astrologer

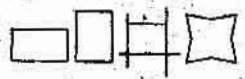
ယခင်လမှအဆက်

ကျွန်မ၏ ဗေဒင်သင်တန်းတွင် လက္ခဏာပညာရပ်ကို သင်ကြားပေးခဲ့ရာ အချိန်အနည်းငယ်အတွင်း သင်ကြားရသဖြင့် ပတ်ဝန်းကျင်တွင်ရှိနေသော လက္ခဏာများကို ကျယ်ပြန့်စွာ မသင်ပေးရသဖြင့် ကျွန်မ မှတ်သားထားသော လက္ခဏာများကို ရောင်ပြန်မဂ္ဂဇင်းမှ တစ်ဆင့် ဖော်ပြလိုက်ပါတယ်။

လက်ဝါးပြင်ပေါ်မှလေးထောင့်ကွက်လေးတွေ

- * သင့်ရဲ့ ဘယ်ညာလက်ဝါးများကို ဖြန့်ကြည့် လိုက်စမ်းပါ။
- * လေးထောင့်ပုံ အမှတ်သင်္ကေတ လေးတစ်ခုကို တစ်နေရာရာမှာ တွေ့မြင်မိပါသလား။
- * လေးထောင့်ပုံ အမှတ်သင်္ကေတ ဆိုတာစတုဂံပုံ၊ စတုရန်းပုံ၊ အနား လေးဘက်ပါရှိပြီး လေးထောင့်ပုံ

တစ်ခုခုဖြစ်ပေါ် ပါရှိနေတာကို ပြောတာပါ။

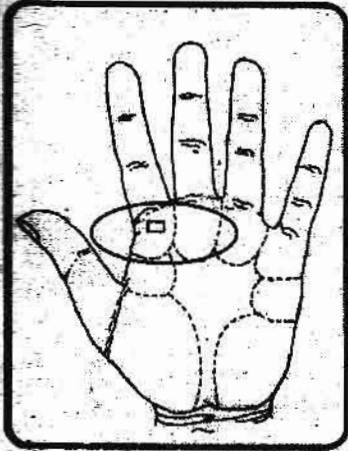
ဘယ်နေရာမှာ ပါရှိတာလဲ။ ဘယ်ညာလက်ဝါးနှစ်ဖက်စလုံးမှာ ပါတာလား။

တစ်ဖက်တည်းမှာ ပါတာလား လေးထောင့်ပုံ အမှတ်အသား စတုဂံပုံ၊ စတုရန်းပုံကလေးပါရှိတဲ့ နေရာကိုမှတည်ပြီး ကောင်းကျိုး ဆို ပြစ်တွေဖြစ်စေလို့ သင့်ရဲ့ လက်ဝါး များကို ဖြန့်ကြည့်လိုက်စမ်းပါ။ လေး ထောင့်ပုံ အမှတ်သင်္ကေတလေးတစ်ခု

စတုဂံပုံ၊ စတုရန်းပုံကလေး တစ်ခုခု
ထား

ရန်ပျိုးအောင် လက္ခဏာ

လက်ညှိုးအရင်းက နေရာကို ကြာသပတေးဂြိုဟ်ခုံလို ခေါ်ပါတယ်။ လက်ညှိုးအရင်း ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ခုံမှာ လေးထောင့်ပုံ၊ စတုဂံပုံ၊ စတုရန်းပုံဆိုတဲ့ အမှတ်သင်္ကေတ လေးတစ်ခုပါပြီဆိုရင် သင်ဟာ ဘဝတစ်လျှောက်လုံးအတွက် ဘေးအန္တရာယ် မှန်သမျှကို အမြဲတန်း ထားကွယ်စောင့်ရှောက်နေမယ့် ကိုယ်စုံတော်တပ်များ ကလေးတစ်ဦးကို ရရှိပိုင်ဆိုင်နေသူတစ်ဦးဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ကံတရားရဲ့ မျက်နှာသာပေးမှုကြောင့် ဘယ်သူကမှ တော်လှန် မှန်ကန်တိုက်ခိုက် အံ့တုတ်မှာ မဟုတ်ပါဘူး။ ပြုလာရင်လည်း ပြုသူသာ အန္တရာယ်ဆိုးနဲ့ ကြုံတွေ့ရမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ လက်ညှိုးအရင်း ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ခုံဟာ ပြည့်ပြီးမြင်မောက်

နေ ဖို့တော့လိုပါတယ်။ လေးထောင့်ပုံ၊ စတုဂံပုံ၊ စတုရန်းပုံကလေးဟာလည်း ထင်ထင်ရှားရှား ပေါ်ပေါ်လွင်လွင်နဲ့ အပြစ်ကင်းစင်နေဖို့လိုပါတယ်။ တခြား ဂြိုဟ်ခုံတွေ၊ လမ်းကြောင်းတွေရဲ့ မျက်ဆီးမှု ကင်းစင်နေဖို့လည်းလိုပါတယ်။

ကံလမ်းကြောင်း၊ အောင်မြင်ရေး လမ်းကြောင်းတွေပါရှိပြီး ကောင်းမွန်တဲ့ ပံ့ပိုးမှုတွေရရှိနေမယ် ဆိုရင် သင်ဟာ သင့်ဘဝတစ်လျှောက်လုံးမှာ ဘယ်လိုအခက်အခဲ၊ အကြပ်အတည်းနဲ့ ရင်ဆိုင်ရ ရင်ဆိုင်ရ ဘယ်လောက်ကြီးတဲ့ အဆိုးရွားဆုံး ဘေးအန္တရာယ်ကို တွေ့တွေ့ တစ်နည်း မဟုတ်တစ်နည်းနဲ့ လွတ်မြောက်ပြီး အောင်မြင်မှု သရဖူ ရယူနိုင်မယ့်သူ တစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ သူတစ်ပါးရဲ့ တိုက်ခိုက်ပြုမှု ဆောင်ရွက်မှုကို အကြောင်းပြပြီးဘယ် သောအခါ ဘယ်သော ကာလမှာမှ ဂုဏ်သိက္ခာမကျနိုင်ပါဘူး။

မသမာသူတွေရဲ့ မချစ်မနှစ်သက် မလိုလား သူတွေရဲ့ ထိုးနှက်တိုက်ခိုက်မှုကို ကာကွယ်နိုင်ပါတယ်။ လွတ်မြောက်နိုင်စွမ်းရှိပါတယ်။ "ရွှေ ငွေ ပစ္စည်းဥစ္စာရတနာတွေကို စုဆောင်း တတ်ပါတယ်။ ဘဝမှာ တိုက်နဲ့တာနဲ့ ကားနဲ့ အိမ်ပိုင်၊ ခြံပိုင်၊ မြေပိုင်ဘဝနဲ့ တင့်တင့်တယ်တယ်နေထိုင်တဲ့သူတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။ ငွေကြေးလုပ်ငန်း၊ အရာရှယ်ယာလုပ်ငန်း၊ စတော့လုပ်ငန်း တွေနဲ့ အကျိုးပေးအောင်မြင်တတ်ကြပါတယ်။ ဘဏ်လုပ်ငန်း၊ ငွေစုငွေချေး လုပ်ငန်းတွေနဲ့ အကျိုးပေးအောင်မြင်

တတ်တယ်လို့ ဆိုပါတယ်။ ဒါပေမယ့် ဉာဏ်ပညာထက်မြက်ပြီးနည်းပရိယာယ် ကြွယ်ဝသူတွေ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

ပညာရပ်တစ်ခုခုနဲ့ ပတ်သက်ပြီး ထူးချွန်ထက်မြက် အကျိုးပေး အောင်မြင်တတ်ပါတယ်။ ဘာသာရေး လုပ်ငန်းများဆောင်ရွက်ခြင်း၊ ဘုန်းကြီး ရဟန်းစတင်ခြင်း၊ အလွန်ခက်ခဲတဲ့ ကျင့်စဉ်များကို ကျင့်ကြံခြင်း၊ ဂန္ထီရပညာ၊ လောကီပညာများကို လေ့လာလိုက် စာခြင်းတို့မှာ သူများတကာထက်ပိုပြီး ထူးခြားတဲ့ အောင်မြင်မှုများကို ရတတ်ပါတယ်။ ကျောင်းဆရာ၊ နည်းပြ၊ ပါမောက္ခ၊ ပါရဂူများ အဖြစ်နဲ့လည်း အကျိုးပေး အောင်မြင်တတ်ပါတယ်။

သူ့ကိုယ်တိုင်က ထူးချွန်ထက်မြက်တဲ့ ပါရမီရင်တစ်ဦး ဖြစ်တတ်သလို သူများတကာကို သင်ကြား ပို့ချရာမှာလည်းသူမတူအောင် ထူးချွန်သူများ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

ဂန္ထီရ ပညာ၊ လောကီပညာများကို စိတ်ဝင်စားပြီး ထူးခြားတဲ့ အောင်မြင်သူများ ဖြစ်တတ်ကြသလို အစိုးရ အဖွဲ့အစည်း၊ ပါတီ အသင်းအဖွဲ့၊ ကုမ္ပဏီလုပ်ငန်း စတာတွေမှာလည်း ဦးစီး စီမံကွပ်ကဲ ရတဲ့သူတွေအဖြစ် အောင်မြင်မှုများ ရတတ်ပါတယ်။ စာပေအနုပညာဂီတ ပန်းချီတွေမှာလည်း ထူးချွန်သူတွေ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

ခြုံပြီးပြောရရင် ကြာသပတေး ဂြိုဟ်ခုံဆိုတဲ့ လက်ညှိုးအရင်းနေရာမှာ လေးထောင့်ပုံအမှတ် သင်္ကေတ

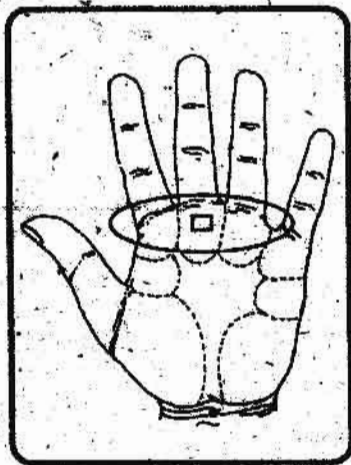
www.burmeseclassic.com

ပါရှိတဲ့ သူဟာ သူ့ရဲ့ဘဝတစ်လျှောက် လုံးမှာ ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ဘယ်အခြေအနေမှာပဲ ဖြစ်ဖြစ် ဆန့်ကျင်ဘက် ရန် သူတွေ့ရဲ့ ထိုနက်မှု၊ အကွက်ဆင်ချောက်ချမှု၊ ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ် ပြုမှု မှန်သမျှကိုကာကွယ်နိုင်ပြီး အောင်မြင်မှု သရဖူ ရယူပိုင်ဆိုင် နိုင်တဲ့သူတွေ ဖြစ်တတ်ပါတယ်။

ဘယ် ပုံဂိုဏ်မျိုး၊ ဘယ်လို အကြောင်းမျိုးတွေကြောင့်ပဲဖြစ်ဖြစ် သူ့ရဲ့ ဂုဏ်သိက္ခာနဲ့ အောင်မြင်မှုကို မထိခိုက်စေနိုင်ပါဘူး။

သူ့ရဲ့ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ လေးထောင့်ပုံ အမှတ်သင်္ကေတဆိုတဲ့ ကိုယ်ရံတော်တပ်မှူး ကလေးဟာ အမြဲတမ်းကာကွယ် စောင့်ရှောက် တေးနေမှာဖြစ်ပါတယ်။ ရန်သူမှန်သမျှ ကိုတိုက်ခိုက် ချေမှုန်းပေးနေမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ရန်မျိုးအောင် လက္ခဏာ

လက်ခလယ်အရင်းမှာရှိတဲ့နေရာကို စနေ ဂြိုဟ်ခံလို ခေါ်ပါတယ်။

လက်ခလယ်အရင်း စနေဂြိုဟ်ခံ မှာ လေးထောင့်ပုံ စတုဂံပုံ စတုရန်းပုံ ဆိုတဲ့ အမှတ်သင်္ကေတ ကလေးပါတဲ့ သူဟာ ယေဘုယျအားဖြင့် သုံးထောင့် ပုံပါတဲ့ သူလိုပဲ ဖြစ်ပါတယ်။

ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ် ဆိုးမျိုးကိုပဲ ကြုံကြုံ တွေ့တွေ့ ဥပဒ္ဒေဒကကံဆိုတဲ့ အသေဆုံးနဲ့ ဘယ်တော့မှ မသေဆုံးရ တတ်ပါဘူး။ ဘယ်လောက်ကြီးမား ဆိုးရွားတဲ့ ဘေးဒုက္ခ အန္တရာယ်က ပဲဖြစ်ဖြစ် မယုံနိုင်လောက်အောင် ပွတ်ကာသီကာနဲ့ လွတ်မြောက်တတ် ကြပါတယ်။ လေယာဉ်ပျက်ကျလို့၊ ကားမောက်လို့ သင်္ဘောနစ်လို့စသဖြင့် အန္တရာယ်မျိုးစုံတွေ့တဲ့အခါ တစ် ယောက်တည်း အသက်ရှည်ကျန်ရစ် တယ်ဆိုတာ ဒီလိုလက္ခဏာရှင်ပါပဲ။

ကံတရားရဲ့ ထောက်ကူပံ့ပိုးမှု ကြောင့် ဘယ်လို ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ် ကိုပဲတွေ့တွေ့ သေကံမရောက် သက် မပျောက်ဆိုသူတွေ ဖြစ်တတ်ပါ တယ်။ ဖိုးသက်ပြင်းမယ်သက်ပြင်းတွေ ဖြစ်တတ်ကြသလို ရေဘေး၊ မီးဘေး၊ မချစ်မနှစ်သက်၊ မလိုလာသူ တွေရဲ့ ဘေး၊ မင်းအစိုးရတွေရဲ့ဘေး၊ သူခိုး စားပြုတွေ့ရဲ့ ဘေးဆိုတဲ့ ရန်သူမျိုး ငါးပါးရဲ့ ဘေးအန္တရာယ်မှန်သမျှကို လွတ်မြောက်အောင် အကာအကွယ် ပေးတဲ့သင်္ကေတကလေးပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကံတရားက ပေးထားတဲ့ အန္တရာယ် ကင်းအဆောင်ကလေးပဲ ဖြစ်ပါတယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် ဘယ်လို အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း ဘေးဒုက္ခအန္တရာယ်

ပဲတွေ့တွေ့ အဆုံးတစ်နေ့မှာ အောင်ပွဲ ခံနိုင်တဲ့သူဖြစ်မှာ သေချာပါတယ်။ သတ္တုတူးဖော်ရေးလုပ်ငန်း၊ အထူး သဖြင့်သံရိုင်းတူးဖော်ခြင်း၊ သံမဏိ ထုတ်လုပ်ခြင်းလုပ်ငန်းတွေနဲ့ အကျိုး ပေးအောင်မြင်တတ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်း ခွင်မှာ ဘယ်လိုအန္တရာယ် အခက်အခဲ ပဲတွေ့တွေ့ ရင်ဆိုင်ကျော် လွှားနိုင်သူ တွေ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

စစ်ဘက်ဆိုင်ရာ လုပ်ငန်းတွေ ထောက်လှမ်းရေးလုပ်ငန်းတွေ၊ ကွန် မန်ဒိုလုပ်ငန်းတွေမှာ ရွပ်ရွပ်ခွဲခွဲ ပြောင်ပြောင်မြောက်မြောက် ရဲရဲဝံ့ဝံ့ စွန့်စွန့်စားစားဆောင်ရွက်ပြီး အသက် မသေဘဲ ကျန်ရစ်နေသူတွေ၊ သူ့ရဲ့ ကောင်းတွေ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။

ခြုံပြီးပြောရရင် လက်ခလယ် အရင်း စနေဂြိုဟ်ခံမှာ လေးထောင့်ပုံ အမှတ်သင်္ကေတကလေးပါတဲ့ သူဟာ နိုင်ငံရေး၊ စီးပွားရေး၊ လူမှုရေးလုပ်ငန်း မှန်သမျှ ဘာပဲလုပ်လုပ်၊ ဘယ်နေရာ မှာပဲ ဖြစ်ဖြစ်၊ ဘယ်လိုအခက်အခဲ အကြပ်အတည်း အန္တရာယ်ကိုပဲ တွေ့ တွေ့ ရင်ဆိုင်ယှဉ်ပြိုင်ကျော်လွှားနိုင်ကြ သူတွေဖြစ်တတ်ပါတယ်။ သေမင်းနဲ့ စစ်ခင်းရင်တောင်မှ သေကံမရောက် သက်မပျောက်ဆိုတဲ့သူတွေဖြစ်တတ် ကြပါတယ်။ ဖိုးသက်ပြင်း၊ မယ်သက် ပြင်းတွေ ဖြစ်တတ်ကြပါတယ်။ ဆက်ပါဦးမည်။

ချမ်းသာကိုယ်စိတ်မြဲပါစေ...

ဒေါက်တာစောယုနု
Ph.D(Tantra)(Kol-India)Astrologer

ရှောင်တတ် တိမ်းတတ်ပါစေ

ဟန်သီဇင်

“ဘာ”
 “ဘယ်လို”
 “အဲသလို ပြစ်သွားတာတဲ့”
 “ခင်စု” သတင်းက တစ်ရွာလုံး။
 နယ်လုံး ထောပီးပမာ ပြန်လွင့်လို
 နေသည်။
 ခင်စု အသက်က ၁၃ နှစ်။ အငွေမ
 အနီးကျောင်းသူ။ ခင်စုက သမီးအကြီး
 ချီးထား အမေရဲ့ အိမ်မှုကိစ္စများမှာ
 အကူအညီပေးသွားခင်၊ ကျောင်းပိတ်ရက်များ
 မှာ ဝိုင်းကုပေးရသည်။
 ခင်စုတို့ဒေသ ကျေးရွာတွေက
 နယ်လုံးအိမ်ပိုင်းနှင့်ကိုယ် နေကြပေမယ့်
 နေရာ သူ့ရေကိုတော့ ရေတွင်းရှိသည့်
 နယ်လုံးမှာသွားပြီး ချိုးကြ၊ သုံးကြ၊
 နယ်လုံးကြွပ်ကြ သုံးစွဲကြသည်။
 ဦးရွှေပေါက်က ခင်စု ရေလာချိုး။
 နယ်လုံးပြန်ဆိုတာနဲ့ သူ့ကိုယ်တိုင် ရေ

ငင်ပေးတတ်သည်။ ခင်စုကလေးဘဝ
 ကတည်းက ချိုးထိန်းကျောင်းလာသူပို
 ဦးလေးအရင်းပမာ ခင်စုကြသည်။ ဦးရွှေ
 ပေါက်ပိန်းမကလည်း ခိုင်းစရာရှိလျှင် ခင်စု
 ကို ခေါ်ခိုင်းခြင်းပင်။ အကျွမ်းတဝင် မိသား
 စုချင်းဖြစ်၍ တစ်အိမ်နှင့်တစ်အိမ် စောင့်
 ရောက်ကြသည်။ သူ့အိမ်၊ ကိုယ့်အိမ် ဝင်
 ထွက်သွားလာတာ အဆန်းတကြယ်ကိစ္စ
 မဟုတ်ပေ။
 ခင်စုအသက်အရွယ်က အပျို
 ပေါက်မလေးဖြစ်လာတော့ ခန္ဓာကိုယ်က
 ဖွံ့ဖြိုးစ၊ အမေကလည်း တောနေတော
 စား။ ကလေးတစ်ပြုနှင့်။ ခင်စုကို ဒီလို
 နေ၊ ဒီလိုထိုင်၊ ဒီလိုသွားလာဟူ၍ မိန်း
 ကလေးတတ်အပ်၊ သိအပ်တာလည်း
 မသင်ပေးတတ်။
 တစ်ခါတစ်ရံ ဟိုဘက်၊ ဒီဘက်
 အိမ်မှာ အိမ်သားများမရှိချိန် ရေတွင်းမှာ

ခင်စု လျှော်ဖွယ်၊ ဆေးကြောပြန်ဆိုလျှင်
 ဦးရွှေပေါက် ရေပိုင်းကုတ်ပေးရင်း ခင်စုကို
 ဟိုတို့ဒီတို့ စနောက်တတ်သည်။ ရွှေရင်
 သိမ်းစ ခင်စု ရင်အိမ်ကို မကြာခဏ
 တို့ထိလာသည်။ ကိုရွှေပေါက်နတ်စကား
 များက ဗွီဒီယိုတတ်ကားထဲက မင်းသား
 နယ် ပြောဆိုနေပုံက ခင်စုစိတ်ထဲမှာ
 နားထောင်လိုကောင်းနေသည်။
 တစ်နေ့ အမေက ဆွမ်းလောင်းဖို့
 ဆွမ်းစောစောချက်ခိုင်းထားသည်။ ခင်စု
 မီးဖိုထဲ မီးပွေးရန် မီးခြစ်က ရှာမတွေ့။
 တစ်အိမ်လုံးရှာရသည်။ တွေ့ပြန်တော့
 မီးခြစ်က ဂက်စ်ကုန်လို မီးပွေးနှင့်။ ခက်ပြီ။
 အချိန်မီ ထမင်းအိုးမဟုတ်လျှင် အမေက
 ရိုက်တော့မည်။ ဘယ်လိုလုပ်ရမည်။ စဉ်း
 စား။ ဟိုဘက်အိမ်ပိုင်းမှာ မီးရောင်ပြင်
 နေရသည်။ ခင်စု ခပ်သွက်သွက် နား
 သွားလိုက်သည်။

“ဗျို အိမ်ရှင်တို့”

“အေး...ဘာလဲခင်စု”

“ဦးပေါ မီးခြစ်ရိုလာ။ ခဏတုန်းပါ နော်”

“အေး...အိမ်ပေါ်မှာတက်ယူချေ”

သည်အိမ်က ခင်စုငယ်စဉ်က တည်းက ဝင်ထွက်သွားလာနေကျ။ ခပ် သွက်သွက်ပဲ အိမ်ပေါ်ထပ်သို့ တက်သွား လိုက်သည်။ ဦးရွှေပေါတို့ ဆေးလိပ်ခွက် ထားတတ်သည့် နေရာမှန်းပြီး မီးခြစ် ကုန်းရှာဆဲ ခင်စုခန္ဓာကိုယ်လေး လေ ထဲသို့ ပြောက်တက်သွားသည့်နည်း။

“ဟင်...ဦးလေးပေါ ဘာလုပ် မလို့လဲ”

ခင်စု ယက်ကန်ကန်ရင်း အိမ် နောက်ခန်းတွင်းသို့ ခေါ်သွားသည်။ နား တော့မလည်း။ ခင်စု အော်ရုန်းလည်း မသိ။ တအံ့တဩကြီး မှင်တက်နေမိ သည်။ ဦးရွှေပေါပြောတာတွေလည်း နား မလည်း။ ရုပ်ရှင်ကားတွေထဲကလို မင်း သားမင်းသမီး ချစ်တင်းနှောခန်းများနယ်။ ခင်စု တစ်ခါမှ ခုလိုမကြုံဖူး၍ အော်ရ ငိုရုန်းလည်းမသိ။ အခွင့်အရေးယူတာ လည်း ဘာဘာညာညာမသိ။ ဦးရွှေပေါ ကြီးက သူ့ကို ချစ်လိုဆိုတာတော့ သိ သလိုလို့။

တစ်အိမ်သားလုံးမရှိတော့ ဦးရွှေ ပေါ၏ အပြုအမူက ရေငတ်တုန်းရေ တွင်းထဲကအိမ်သလိုဖြစ်နေသည်။ သောက် လေသောက်လေ ငတ်မပြေသည့်နည်း။

ပြီးတော့ “ခင်စု”ကို မှုန်ဖိုးတွေ လေးသည်။ အတော်ပဲ။ ရွာထိပ်က ကြီး ခိုင်ဆီမှာ ကလစ်လှလှလေးဝယ်ရတော့ မည်။

“အမေ သမီးစိုက်ထဲမှာ ခုတုတု နဲ့”

ခင်စု ခုတလော စိုက်က တင်း ကျပ်ကျပ်နယ်။ အမေကိုပြောပြမိသည်။ အမေက စမ်းကြည့်သည်။ ခင်စုစိုက်ထဲ မှာ အလုံး တစ်ယောက်ယောက်ပြုစား တာဖြစ်မှည့်။ မဖြစ်ချေ။ ရွာနောက်ပိုင်း က ပယောဂဆရာနှင့် ပြရသည်။ ရေ စင်တိုက်၊ ရေမန်းတိုက်၊ ကန်တော့ပွဲပေး ဆိုပေး။ တစ်လ၊ နှစ်လ၊ သုံးလ။

ပယောဂနည်းနဲ့ မရနိုင်တာသိသာ သည်။ ခင်စု စမ်းစိုက်အလုံးက တစ်နေ့ တခြား ကြီးလာသည်။ ခင်စု ကျောင်း ကဆရာမက ပြန်နယ်ဆေးရုံသို့ခေါ်ကာ သွားပြပေးရှာသည်။

ဆရာဝန်ကြီးက သေချာစွာစမ်း သပ်ပေးပြီး ရောဂါအပြေရှာပေးသည်။

“ကလေးမမှာ ကိုယ်ဝန်ရှိနေတာ ပါ”

“ရှင်”

ဆရာမခမူာ ဆရာဝန်၏စကား အပြေကြားပြီး ခေါင်းနားပန်းကြီးသွားရ သည်။ စိတ်လည်းမကောင်း။ ကလေး စိတ်မပျောက်တပျောက် အရွယ်နုနုလေး ဖြစ်ရလေခြင်း။ ချောမော့မေးရတော့ သည်။ အိမ်ခြံပိုင်းကပ်လျက်က ဦးရွှေပေါ ဟုဆိုသည်။

“သမီးကို ခုလိုပြုကျင့်တာကို သမီး က အကူအညီထောင်းဖို့ မအော်ဘူးလား”

“သမီး အဲ့လိုအော်ရုန်း မသိဘူး ဆရာမ”

ပကတိအဖြစ်ကင်းပြီး လောက ကြီးအကြောင်း ဘာမျှမသိသေးတဲ့ ရှောင် တတ်၊ တိမ်းတတ်ရုန်းလည်းမသိသည့် ကလေးငယ်အပေါ် သားသမီးချင်း ကိုယ် ချင်းမစား၊ ရက်စက်လိုက်ပုံများ။

မိဘများကလည်း လောကကြီး အကြောင်း ဘာမျှမသိပေရ။ မနက်မိုးလင်း

လယ်ယာသွားလုပ်၊ ပြန်လာမိုးချွမ်း မနက်စာ၊ ညစာ မှန်မှန်စားနေရုံနှင့် ဘဝ ကို ကျေနပ်နေကြသူများဖြစ်သည်။ ဗဟု သုတမရှိ၊ သိဖို့လည်းမကြိုးစား။ မွေးလာ သည့်သားသမီး သွန်သင်ရုန်းမသိ။ သူ များကျောင်းထား၍သာ သူတို့လည်း သားသမီးကို ကျောင်းထားပေးတာနှင့် တာဝန်ကျေပြီထင်ထားကြသည်။

ခင်စု၏ပြဿနာကား တစ်ရွာလုံး မီးတောက်ကုန်သည်။ ဖုံးမရ၊ ဖိမရ တရားခံလည်း သိပြီး၊ ခင်စုကလည်း ကလေးပီပီ လူကြီးများစစ်မေးသမျှ အကုန်ပြော။

ဦးရွှေပေါကလည်း မငြင်းပေ။ “သူ နှစ်သမီးဆိုတော့ ကိုယ်ဝန်မရနိုင်လောက် ဘူး ထင်လို့ပါ” သူ၏သွေးသားသောင်း ကျန်းမှုကို ခပ်ပေါ့ပေါ့ပါးပါး ပြုမူခဲ့သည်။ ပုဒ်မ(၃၇၆)၏ ဆုံးမမှုကို ရှောင်၍မရ တော့။

ကျေးလက်၏တာရွာမှာပဲ နေနေ၊ ခြုံမှာပဲနေနေ၊ အရွယ်ရောက်ရောက်၊ မရောက်ရောက် ယနေ့ခေတ် သက်ငယ် မုဒိမ်းမှုများ ရှိတတ်ပေရာ ရေချိုးရာ၊ အိမ်သာဝေးကွာပါက အနီးကပ် မျက် ခြည်မပြတ် စောင့်ရှောက်သင့်ပေသည်။

မိမိအိုးအိမ် အကာအရံများ ထုံ ခြုံထားစေချင်သည်။ မိမိဝန်းကျင် သူ စိမ်းယောက်ျား၊ မိန်းမများနှင့်လည်း ယုံ ကြည်စိတ်ချမထားသင့်။

လူကုန်ကူးမှု၊ သက်ငယ်မုဒိမ်းမှု များ မဖြစ်ပေါ်ရန် မိမိရင်သွေး မိသားစု များ ကာကွယ်စောင့်ရှောက်ကြစေချင်သည်။

ဟန်သီဇင်

ဂုဏ်ထူးပဒေသာ

သင်ရိုးတူနဲ့လေ့ကျင့်ခန်း နှင့် အဖြေစုံ

အမှတ်ပေးစည်းမျဉ်းအတိုင်း အမှတ်(၁၀၀)ဖိုး အပြည့်ပါသည်။

(၂၀၁၄-၂၀၁၅ ခရိုင်မေးခွန်းဟောင်းများ လေ့လာဖို့ပါသည်)

စာကျယ်မှတ်ရ လွယ်ကူအောင် လေ့ကျင့်ရလွယ်ကူအောင် စီစဉ်ထားပါသည်။

တက္ကသိုလ်တန်း GRADE - 5

- ◆ မြန်မာစာ ◆ စာရိတ္တနှင့် ပြည်သူ့နိတိ ◆ ဘဝတွက်တာကျွမ်းကျင်စရာ ◆ သင်္ချာ ◆ အခြေခံသိပ္ပံ
- ◆ သမိုင်း ◆ ပထဝီဝင် ◆ English Exam Special Guide Book

ရွေးပဒေသာစာပေ - အမှတ်-၂၂၁၊ ပထမထပ်၊ ၃၁-လမ်း(အထက်)၊ စင်ထရယ်ဟိုတယ်ဘေး၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း - ၀၉-၂၆၃၄၄၁၀၀၆၊ ၀၉-၇၉၅၉၇၅၇၇၉၊ ၀၁-၃၇၄၉၂၇

ဂုဏ်ထူးပဒေသာ

အငွေ့မတန်း GRADE - 9

သင်ရိုးတူနဲ့လေ့ကျင့်ခန်း နှင့် အဖြေစုံ

(နမူနာမေးခွန်း၊ အမှတ်ပေးစည်းမျဉ်းနှင့် လေ့လာရန် မေးခွန်းဟောင်းပါသည်)

- ◆ မြန်မာစာ ◆ အထွေထွေသိပ္ပံ ◆ ပထဝီဝင် ◆ သမိုင်း
- ◆ MATHS 1 Exam Special Guide Book
- ◆ MATHS 2 Exam Special Guide Book
- ◆ English Exam Special Guide Book

ရွေးပဒေသာစာပေ - အမှတ်-၂၂၁၊ ပထမထပ်၊ ၃၁-လမ်း(အထက်)၊ စင်ထရယ်ဟိုတယ်ဘေး၊ ပန်းဘဲတန်းမြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊
 ဖုန်း - ၀၉-၂၆၃၄၄၁၀၀၆၊ ၀၉-၇၉၅၉၇၅၇၇၉၊ ၀၁-၃၇၄၉၂၇

အောင်မြင်စွာ
နားထောင်ပါ။
ကျော်မြသန်း
ယခင်လူအောင်

မွန်းတည့်ချိန်မှာ အင်္ဂါပင်ရှာသူ

ကျော်ခြံသန်း

(ဖခင်ထမုအဆက်)

(သုံး)

ကျွန်တော် ရန်ကုန်ပြန်ရောက်ပြီး ဝေဖွဲ့ဆုံး သွားတွေ့ခဲ့သူမှာ ဦးဘသာ ဖြစ်သည်။

ဦးဘသာမှာ ဆီးချိုရောဂါ ပြန်ထ သဖြင့် ဆေးရုံတက်နေရသည်။ ထို့ ကြောင့် ရန်ကုန်ဆေးရုံကြီးသို့ ညနေ ၅ နာရီကျမှ သွားတွေ့ဖြစ်သည်။

ကျွန်တော်ကိုတွေ့တွေ့ချင်း နတ်ငံ ထက်မှ ဦးဘသာက အပြစ်တင်တော့ သည်။ အမေ သေဆုံးသည့်ကိစ္စကို သူ့ အား မပြောခဲ့ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သည်။

ထိုစဉ်က ကျွန်တော်အနေအထားမှာ အစွမ်းပိုင်ဖြစ်သဖြင့် အချိန်နည်းနည်း ရွတ်သီတင်းခတ်တာဦးသန့်အား သွားတွေ့ ခဲ့ကြောင်း တောင်းပန်စကားဆိုရသည်။

ဦးဘသာမှာ ကျွန်တော်အမေနှင့် အကြီးအပေးအယူသာမက လုပ်ငန်း သဘောအရပါ ဆက်သွယ်နေသဖြင့် အခုလိုကိစ္စမျိုးတွင် သူ့အား အသိမပေး သည့်အတွက် ဘဝင်မကျ ဖြစ်နေပုံရ သည်။

ကျွန်တော် တောင်းပန်ပါတယ်ဦး ဘသာ။ ဖြစ်သမျှအကြောင်း အကောင်း နည်းလိုသာ မှတ်ပါတော့။ အဲဒီတုန်း က ဦးကိုသာလာပြောရင် ဦးမိတ်ထိခိုက် တဲ့ပဲ။ နုလို ဝေဒနာထချိန်မျိုးနဲ့ဆိုရင်

မီးကုတ်ကို လိုက်ချင်လျက်နဲ့ မလိုက်နိုင် လို့ ဦး မိတ်ထိခိုက်ရမှာ” သူ ဘာမျှမပြောပါ။

ကျွန်တော်က အမေကိစ္စနှင့် ပတ် သက်ပြီး ဆက်၍ ပြောပြလိုက်သည်။ လျှို့ဝှက်ဂုဏ်ရက် ရှိလွန်းသဖြင့် ကျွန် တော် ဘာမျှမလည်နိုင်တော့သည်။ အကြောင်းကိုပါ ထည့်ပြောဖြစ်သည်။

“မောင်သက်ထွန်း... မင်းအမေ ကိုဆေးကုပေးနေတဲ့ ခေါက်တာဦးသန့် ကို အခု သွားတွေ့ခဲ့သေးလား”

ကျွန်တော် ခေါင်းခါပြလိုက်သည်။

“အေး... သွားမတွေ့တော့နဲ့ ကွယ်။ မင်းအမေ ခေါ်အေးသက် အသုဘသတင်းပါလာမှ ခေါက်တာ ဦးသန့်က ဦးဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီးပြော တယ်။ မင်းအမေမှာ အသည်းကင်ဆာ ဖြစ်နေတယ်။ အလွန်ဆုံးနေရလှမှ နှစ် ဝက်ပဲ။ ဒီထက် စောနိုင်တယ်တဲ့”

“ခါဆို ရှင်းပါပြီ။ အမေ ဘာ ကြောင့် ဒီလိုလုပ်သွားတယ်ဆိုတာ ကျွန် တော်သဘောပေါက်ပါပြီ”

ထို့နောက် ကျွန်တော် မန္တလေး ရောက်ခဲ့သည့်အကြောင်းနှင့် ဦးကျော် ခိုင်အိမ်သို့ ရောက်ခဲ့သည့်အကြောင်း ပြောပြလိုက်သည်။

“မင်း ဘယ်နေ့က ရန်ကုန်ပြန်

ရောက်လဲ မောင်သက်ထွန်း”

“သုံးရက်ရှိပါပြီ ဦး”

ထို့နောက် ကျွန်တော်က အမေ ထားခဲ့သည့် ပစ္စည်းများအကြောင်း ပြော ပြလိုက်သည်။

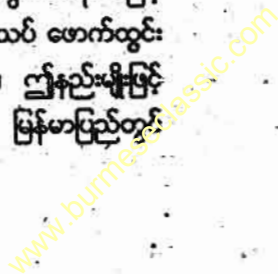
“ဒီနေ့သတင်းစာ ဖတ်ပြီးပြီလား”

ကျွန်တော် ခေါင်းခါပြလိုက်ရ သည်။

ဦးဘသာ သူ့ခေါင်းအုံးအောက်သို့ လက်လှိုလှိုတွင်းပြီးယူလိုက်သော သတင်း စာကို ကျွန်တော်အား လှမ်းပေးသည်။

သတင်းစာမှာ ယနေ့ထုတ်ဖြစ်ပြီး အလယ်စာမျက်နှာတွင် စာလုံးမည်ကြီး များဖြင့် ဖော်ပြထားသော သတင်း ကြောင့် ကျွန်တော် မျက်လုံးပြူးသွားရ ပါသည်။

“နယူးစီပီလိုင်း ဖောက်ထွင်းမှုဖြင့် တန်ဖိုးကြီးစိန်ထည်များ ပါသွား” ဟု ခေါင်းစီးတပ်ပြီး သတင်းအသေးစိတ် ဖော်ပြထားသည်။ စိန်ထည်များကို အလွန်လုံခြုံသော မီးခံသေတ္တာကြီးထဲ တွင် ထည့်ထားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဖောက် ထွင်းသွားသူမှာ သော့တူဖြင့် ဖွင့်ခြင်း မဟုတ်ဘဲ ဖောက်ထွင်းကိရိယာဖြင့် ပီပီရီရီ သေသေသုသပ်သပ် ဖောက်ထွင်း သွားခြင်းဖြစ်ကြောင်း ဤနည်းမျိုးဖြင့် ဖောက်ထွင်းခြင်းမှာ မြန်မာပြည်တွင်

ပထမဆုံးအကြိမ်မဟုတ်။ ယခင်က
လည်း ထိုပုံစံမျိုးဖြင့် ဖောက်ထွင်းမှုများ
ဖြစ်ခဲ့ဖူးကြောင်း တရားခံဖော်ထုတ်ရေး
အတွက် အပူတပြင်း စုံစမ်းနေဆဲဖြစ်
ကြောင်း ပါရှိသည်။

ကျွန်တော် ဦးကျော်ခိုင်ထံတွင်
တည်းခိုခဲ့ကြောင်း ဦးဘသာအား မပြော
လိုက်ပါ။

ဦးဘသာကသာ ဦးကျော်ခိုင်
အကြောင်းကို ဆက်ပြောသည်။

“ဦးကျော်ခိုင်လည်း တစ်ပုဂ္ဂိုလ် နှစ်
ပုဆင့် ဖြစ်တာပေါ့ကွာ။ သူ့လုပ်ငန်း
အခြေအနေမကောင်းဘူးလို့ ကြားတယ်
ကွ။ ဦးကျော်ခိုင်ရဲ့ လက်ဖက်ခြောက်
လုပ်ငန်းဟာ အရုံးထွက်နေတယ်။ သူ
တိုက်ကြီးကိုလည်း ပေါင်ထားရတယ်လို့
သတင်းထွက်လာတာပဲ”

ဦးဘသာနှင့် ကျွန်တော်တို့ ပြော
လက်စ ဝကား ခေတ္တမျှ ပြတ်သွားပါ
သည်။

“ဒါထက် မောင်သန်းထွန်းကော
ဘာလုပ်ဖို့ စိတ်ကူးထားသလဲ။ အစီ
အစဉ် ဘယ်လိုရှိသလဲ”

ဦးဘသာက ဂရုတစိုက် မေးရာ
သည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ကျွန်တော် ဦးဆီလာ
တွေတာ အဲဒီကိစ္စ အဓိကပါပဲ။ ကျွန်
တော် ဘာလုပ်ရမလဲဆိုတာ ဦးဆီက
အကြံဉာဏ်လိုချင်လို့ပါ”

“မင်း ဘာဖြစ်ချင်သလဲ။ ဘယ်လို
နေချင်သလဲ စဉ်းစားလေ မောင်သက်
ထွန်း”

ဤသို့ ပြောလာသောအခါ ရည်

ရွယ်ချက်မရှိထားသော ကျွန်တော့်မှာ
ဘာမျှမပြောတတ်တော့ပါ။

“အေးကွယ် . . . မင်းအမေမေမှာ
လည်း ခုလိုဖြစ်ကာမှဖြစ်ရော မင်း
အဲတွက် နည်းနည်းလေးမှ စိတ်ချသွား
တာ မဟုတ်ဘူး။ ကျောက်တုင်းတွေ
ရောင်းတယ်ဆိုတာလည်း မင်းနဲ့ ဒီမှာ
လာနေချင်လို့လားမှ မလိတာ။ ငါ့ကို
တောင် အိမ်တစ်လုံးဝယ်ချင်တယ်လို့
ပြောဖူးသေးတယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ . . . ဒါလည်း ဖြစ်နိုင်ပါ
တယ် ဦး”

“အေး . . . ဦးကတော့ အဲဒီအတိုင်း
ယူဆတယ်လေ။ ဒီကိစ္စတွေကို လူတိုင်း
နဲ့တိုင်ပင်ရင် ကန့်ကွက်ကြမှာပဲကွ။ ဒါ
ကြောင့် ကျွန်တို့ကြတာဖြစ်မယ်။ ဦးကို
တိုင်ပင်ရင်တောင် ကန့်ကွက်မှာကွ”

“ကျွန်တော် သဘောပေါက်ပါပြီ
ဦးရယ်။ ရှေ့လျှောက် ဒီအချိုးမျိုး နေ
သွားလို့လည်း မဖြစ်တော့ဘူးဆိုတာ နား
လည်ပါပြီ။ အမေ့ကို ဦးကူညီခဲ့သလို
ကျွန်တော်ကိုလည်း ဆက်ပြီးကူညီပါဦး”

“လောလောဆယ် မင်း ဘာလုပ်
ချင်သလဲ”

“ကျွန်တော် အိမ်တစ်လုံးလောက်
လိုချင်တယ်။ သိပ်မကျယ်ပေမယ့် လုံ
လုံခြုံခြုံ ခံခံထည်လေးတော့ ဖြစ်ချင်
တယ်”

ဦးဘသာက စဉ်းစားသလို လုပ်
နေပြီးမှ -

“ကျောက်ကုန်းဘက်မှာတော့
တိုက်တစ်လုံးရှိတယ်ကွ။ မင်းနေချင်တဲ့
ပုံစံမျိုးပဲ။ နေပါဦးကွာ။ ဦးလေး ဆေးရုံ

ကဆင်းမှ စီစဉ်ပေးပါမယ်။ မင်းအ
ဘယ်မှာနေသလဲ”

“ကျွန်တော် ဘူးထားတဲ့ အခါ
မှာပါ”

“ဟာ . . . အဲသလိုမနေနဲ့လေ
အန္တရာယ်ရှိတာပေါ့ကွ။ နို့ . . . မင်းပစ္စည်း
တွေကော”

ကျွန်တော်က ဆရာဝန်ကို
သေတ္တာလေးကို ပုတ်ပြလိုက်သည်။

“မင်းဟာက မဟုတ်သေးပါဘဲ
မောင်သက်ထွန်း။ တယ်ခက်တဲ့ကလေး
ပဲ။ အဲလိုမလုပ်ရဘူးကွ။ ကဲပါကွ
လောလောဆယ် ဦးအိမ်မှာပဲ နေဦး
မင်းအတွက် ဦးမှာ တာဝန်ရှိနေပြီ။
ဆေးရုံကဆင်းမှ စီစဉ်ပေးမယ် ဟုတ်
လား”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဦး။ နောက်ပြီး ကျွ
တော် ငွေလေးငါးသောင်းလောက်
ချင်ပါတယ်။ အဲဒါအတွက် စိန်လေး
ပွင့်ရောင်းမလားလို့ အဲဒါ”

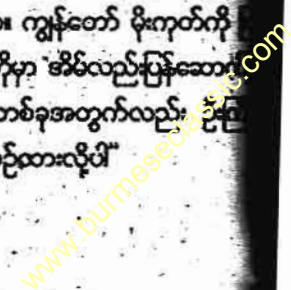
ကျွန်တော် မဝံ့မရဲဖြင့် ပြောလိုက်
ရသည်။

“လောလောဆယ် လိုလိုလား
ဦးဘသာက စုံစမ်းသောအကြား
ဖြင့် မေးနေသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ပေးစရာရှိလို့ပါ”

“သုံးသောင်းလောက်ဆို
မလား”

“လေးသောင်းတော့ အနည်း
ရမှဖြစ်မှာ။ ကျွန်တော် မိုးကုတ်ကို
ပိုရမှာ။ ဟိုမှာ အိမ်လည်ပြန်သော
လုပ်ငန်းတစ်ခုအတွက်လည်း ဦးခြံ
တို့နဲ့ စီစဉ်ထားလို့ပါ”

“ကဲ... ဒါဆို ဒီလိုလုပ်။ နက်ဖြန် မနက်ပိုင်းလာခဲ့”

“ဟုတ်ကဲ့။ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ဦး”

“မင်းပစ္စည်းတွေ ထုတ်မရောင်းနဲ့ ဦးနော်။ ရာဖြတ်တွေက အမျိုးမျိုးရှိကြတာ။ မင်းမှာ ပစ္စည်းတွေရှိတယ်ဆိုတာ သိပ် လှုပ်ခံလို့ ကောင်းတာမဟုတ်ဘူး”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ”

“လောလောဆယ် ဦးတိုက်မှာပဲ နေဦး။ အပြင်ချည်းပဲလည်း သွားမနေနဲ့ဦး။ ဦးတိုက်ကတော့ လွတ်လပ်ပါတယ်။ မာလီလင်မယား၊ အိမ်ဖော်တစ်ယောက်နဲ့ မင်းအဖေပါရှိတာ။ ဦးဆေး ချွံကဆင်းမှ မင်းလိုချင်တဲ့ အိမ်ကိစ္စကို ဆက်လုပ်တာပေါ့။ မကြာပါဘူးကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ခင်ဗျ။ အခုလိုဆိုတော့ ကျွန်တော့်မှာ အလျင်စလို လုပ်စရာ ဖိုတော့ပါဘူး။ အဆင်ပြေသွားပါပြီ”

ကျွန်တော်က ဦးဘသာကို နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်မည်အလုပ်တွင် သူက ဆက်ပေးဖြစ်အောင် ပေးလိုက်သေးသည်။

“မင်း အရင်ကလိုနေလို့ မဖြစ်တာတုန်းနော်။ အသွားအလာ အနေအထိုင် ဆင်ခြင်”

“စိတ်ချပါဦး” ဟုပြောပြီး ဆေးရုံပြန်ခဲ့သည်။

* * *
(လေး)

ဘဝဆိုသည်မှာ အံ့ဩစရာတော့ ထောင်းလှပါသည်။ အခြားမကြည့်နှင့်။ ကျွန်တော့်

အဖြစ်ကိုသာ ကြည့်ပါ။ မနေ့တစ်နေ့က သက်ထွန်းမဟုတ်တော့ပါ။ ယနေ့သက်ထွန်း နက်ဖြန်သက်ထွန်းသည် သူ့ဌေးကလေးဦးသက်ထွန်း ဖြစ်ရပါတော့မည်။

ထို့ကြောင့် အပြောင်းအလဲလည်း ရှိလာပြန်သည်။

ကျွန်တော်၏အနေအထိုင်၊ အစားအသောက်၊ အအွားအလာ အစစအရာရာကို ပြုပြင်ရပါတော့မည်။

“မရှိတောင့်တ၊ ရှိကြောင့်ကြ” ဟု သော စကားကိုလည်း နားလည်လာရပါ၏။

ကျွန်တော့်ဘဝ သက်တမ်းတစ်လျှောက်တွင် မရှိတောင့်တအဖြစ်မျိုး သိပ်မရှိခဲ့ပါ။ လိုအပ်သမျှ အမေက ဖြည့်ဆည်းပေးခဲ့သည်။ ဖောဖောသီသီ သုံးစွဲကြီးပြင်းလာရသည်။

ယခုလည်း အမေအစီအမံဖြင့်ပင် ကျွန်တော် သူ့ဌေးကလေး ဖြစ်ပြန်ချေပြီ။ သည်အခါကျတော့ ရှိကြောင့်ကြ အဖြစ်မျိုးနှင့် ကြုံရပြန်သည်။ အလွန်စိတ်ကျဉ်းကျပ်စရာ ကောင်းလှပါ၏။ နေရာတကာတွင် လွတ်လပ်မှု ဆုံးရှုံးလိုက်ရပါပြီ။

ကျွန်တော်၏ ပင်ကိုစရိုက် ဝါသနာမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ဖြစ်ကတတ်ဆန်း နေတတ်သည်။ ခုတော့ တစ်နေရာသွားမည်ကအစ တစ်ခုခု စားသောက်မည်အဆုံး အထွေထွေ စဉ်းစားဆင်ခြင်စရာတွေ ရှိလာသည်။

ထိုနည်းအတိုင်းပင် အပေါင်းအသင်းကိုလည်း ယခင်ကလို တွေ့ရာလူနှင့်ပေါင်း၊ တွေ့ရာနေရာတွင်ထိုင်၊

သူတို့ပြောသမျှစကားကို အချိန်ကုန်ခံ၍ နားမထောင်နိုင်တော့ပါ။

ဆင်ခြင်စရာတွေက များလှသည်။

ဦးဘသာ ဆေးရုံမှဆင်းသည့်ရက်မှာပင် ကျွန်တော့် စိန်များကို ကိုယ်တိုင်စစ်ဆေးကြည့်ပါသည်။ ကျွန်တော်မှာ ကျောက်တွင်းပေါလုသည့် မိုးကုတ်မြို့သားဖြစ်သော်လည်း ရတနာပစ္စည်းများကို မြင်ဖူးရုံမျှသာရှိခဲ့ပြီး အရည်အသွေးကို မသိပါ။ သိအောင်လည်း မကြိုးစားခဲ့ပါ။

ခု ဦးဘသာ ရှင်းပြသောအခါမှ စကားထူးစကားဆန်းကို ကြားရသလို ဖြစ်နေပါတော့သည်။

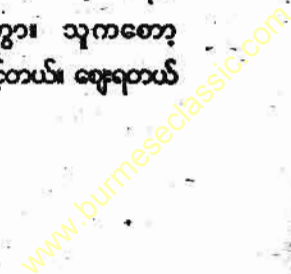
“ဒီလိုကွယ် မောင်သက်ထွန်းရဲ့ မထင်သမျှကြကမ်း အလိုအရဆိုရင် စိန်ဟာ လေးမျိုးပဲရှိတယ်”

သူက အသေးစိတ်ရှင်းပြသည်။

“ခတ္တိယဆိုတာက ပြုပြင်ပြက်ပြက် အရောင်ထွက်တဲ့ စိန်မျိုးကို ခေါ်တာကွဲ့။ စိန်ထဲမှာတော့ အဆင့်အနိမ့် ဆုံးပဲ။ အကောင်းစား ဥဿဖုရားနဲ့ အကွက်ဖော်ထားချင်းတူရင် သာမန်လူတွေ မှားတတ်တယ်။ လိမ်ရောင်းလို လွယ်တာပေါ့ကွာ”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦးကြီး”

“ကတ္တိယဆိုတာက ပြုပြင်ဖွေးဖွေး အရောင်သက်တင် ရေးထင်လှလှရှိတဲ့ စိန်မျိုး။ အကြမ်းဖျင်းကတော့ ခဲရောင်ပေါက်တယ်ပေါ့ကွာ။ သူကတော့ အဆင့်နည်းနည်းမြင့်တယ်။ ရှေးရတယ်ပေါ့”

“အဲ...နောက်တစ်မျိုးက ကိဿရာဆိုတဲ့ ဝါညှိနီ ရောင်သန်းနေတဲ့စိန်ပါ။ အများအားဖြင့် ဗေဒင်ဆရာတွေက အဆောင်လက်ဖွဲ့အနေနဲ့ ဆောင်စေရတဲ့ အမျိုးအစားဆိုပါတော့။ ဒါမျိုးကို လိုက်ရှာနေတဲ့သူနဲ့ ဆုံပြီဆိုရင် ဈေးကောင်းခေါ်လို့ရတာပေါ့။ အဆင့်အတန်းလည်း ရှိပါတယ်”

“ကျွန်တော့်စိန်တွေက ဘယ်အမျိုးအစားပါလဲ ဦးကြီး”

“နေဦးကွ နောက်တစ်မျိုးကျွန်သေးတယ်။ အဲဒါကတော့ ဗြဟ္မာဆိုတဲ့စိန်ပါ။ အတွင်းမှာ အဖြူအလင်း ထုတ်ချင်းခတ်၊ အပြင်မှာ သက်တင်ရေး ပြာနုရောင်ရှိတဲ့စိန်ကွ။ အဲဒါကတော့ စိန်ထဲမှာ အကောင်းဆုံးပဲ။ အဖိုးတန်ပြီး ဈေးအရဆုံးပေါ့ကွာ”

ဇာကနာတစ်ချောင်းနှင့် ဖလန်နယ် အဖြူပေါ်တွင် ခွဲ၍ စီနေသည်ကိုကြည့်ရင်း ကျွန်တော် ဘာမေးရမှန်းမသိတော့ပါ။

“အခု မောင်သက်ထွန်းရဲ့စိန်တွေက သိပ်မဆိုးလှပါဘူး”

သူက စိန်ပုံအုပ်စုကို ခွဲ၍ပြောပြသည်။

“ခတ္တိယအမျိုးအစားက လေးဆယ်တစ်လုံး၊ ကဏ္ဍိက နှစ်ဆယ်နှစ်လုံး၊ ကိဿရာက ရှစ်ဆယ်သုံးလုံး၊ ဗြဟ္မာဏက အလုံးလေးဆယ်တိတိ၊ မဆိုးပါဘူး။ အလုပ်ဖြစ်ဖို့ သေချာပါတယ်”

“ရန်ကုန်မှာ ထုခွဲရင် ဘယ်လောက်များရနိုင်မလဲ ဦးကြီး”

ကျွန်တော်က သိလိုစောဖြင့် မေးလိုက်သည်။

“ဟား...ရတာပေါ့ကွ။ အဆက်အသွယ်ကောင်းကောင်းနဲ့သာဆိုရင် ဆယ်ရှစ်၊ နှစ်ဆယ်လောက်တော့ သေချာတယ်။ ဟင်းဟင်း...ဘာလိုလိုနဲ့ ငါ့တု မောင်သက်ထွန်းလည်း ငယ်ငယ်ရွယ်ရွယ်နဲ့ သန့်ကြယ်သူဌေး ဖြစ်တော့မှာပေါ့ကွာ”

ကျွန်တော် ပြောနေလိုက်ရပါသည်။ ဝမ်းသာပီတိ ဝှမ်းဆီထိမျှ အားရပျော်ရွှင်သင့်ပါလျက် ဘာကြောင့် ထင်သလောက် မပျော်ရွှင်ရသည်ကိုမူ ကျွန်တော့်ကိုယ်ကျွန်တော်သာ နားလည်နေပါသည်။

အဲဒီနောက် ဦးဘသာက ကျွန်တော်၏အစွန်းထွက် စိန်ခြောက်လုံးကို တန်ဖိုးငါးသောင်းနှင့် ဖြတ်သည်။ သူ့ထံမှယူထားသော ငွေလေးသောင်းကိုနုတ်ပြီး ကျန်ငွေတစ်သောင်းကိုပေးသည်။

ကျွန်တော် သီးခြားနေနိုင်ရန် အိမ်ရှာဖွေရေး အစီအစဉ်မှာလည်း ဦးဘသာအကြံပေးမှုကြောင့် ဖျက်လိုက်ရပါသည်။

“ဘယ်လောက်ပဲ လုံခြုံစိတ်ချမိတယ်ဆိုဆို ‘မင်းတစ်ယောက်တည်းတော့ မနေသင့်ဘူး။ လောလောဆယ် ဦးတို့အိမ်မှာလည်း လူများတာမဟုတ်တာ။ ကလေးသားမြေးလည်းမရှိတူး။ ဒီမှာပဲ နေပါဦး။ နောက်မှ ဦးသင့်သလို စီမံပေးပါမယ်”

ဦးဘသာမှာ ကျွန်တော့်အားကိုးရာ မဏ္ဍိုင်ပုဂ္ဂိုလ်ဖြစ်နေသမို့ ခုလိုပြောလာသည်ကို စောဒကမတက်သာ

အောင် ဖြစ်ရပါသည်။
“နောက်ပြီး ဒီပစ္စည်းတွေကို အပြင်မှာထားတာထက် ဘာထိမှာ စိတ်ချရတယ်။ ပစ္စည်းအပ်နိုင်ဖို့ ဦးစီပေးမယ်”

“ဟုတ်ကဲ့ ဦး။ ကောင်းသလဲ စီစဉ်ပေးပါ”

“အေးကွယ်။ ပြီးခဲ့တာတွေလည်း ပြီးပါစေတော့။ အခုဆိုရင် မောင်သက်ထွန်းအနေနဲ့ သွားလေသူ မင်းအဖေ ဆန္ဒကိုဖြည့်ဖို့ တာဝန်ရှိလာပြီ။ အဓိကကတော့ မင်းအတွက်ပါ”

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါခင်ဗျာ”

“မင်း စာမေးပွဲကြီးဖြေဖို့ ဘယ်လလိုသေးလဲ”

“နှစ်ဝက်လောက်ပဲ လိုပါတော့တယ်”

“ယောကျ်ားပဲကွာ။ မင်း ကြီးစာလိုက်စမ်းပါ”

သူက အကြည့်စူးစူးဖြင့် ပြောနေသည်။

“လူတစ်ယောက်အတွက် ပညာတစ်ခုခုကတော့ လိုတာပဲ။ အတန်ပညာမဟုတ်ရင် သက်မွေးဝမ်းကျောင်းပညာပေါ့ကွာ။ ဘာမဟုတ်တဲ့ နှစ်ဝက်ဆိုတဲ့အချိန်နဲ့ ဘဝတစ်ခုလုံးအတွက် ဘွဲ့ပညာရဖို့ ဘာကြောင့် မလဲလှယ်နိရမှာလဲ။ နောက်ပြီး ဒါဟာလည်း မလဲကောင်းစားရေးအတွက် မင်းအဖေဆန္ဒ ဖြစ်နေပြန်တယ်”

ကျွန်တော် ဘာပြောရမှန်း မတော့ပါ။

တက္ကသိုလ်ရောက်လာကတည်း

ပေါ့ပေါ့နဲ့ ပေါ့ပေါ့စားလာသော ကျွန်တော်စရိုက်အကျင့်များကို ထုတ်ပြောခဲ့တာရှိသည်။

ဦးဘသာအိုလှိုက်ကိုတော့ ကျွန်တော် နားလည်လိုက်ပါသည်။

“ပညာဆိုတာ ဟင်းထဲထည့်ချက်နဲ့ ချိုမလာပေမယ့် စားရတဲ့ အစားအစာတွေအတွက် ဆားလိုပဲကွ။ အရသာထေးနက်စေတယ်။ လူ့ဘဝရဲ့အရသာဆိုလည်း လေးနက်တည်ငြိမ်စေပေးတဲ့”

စကားကိုဖြတ်၍ ကျွန်တော်ကို နှစ်သက်သဖြင့် ဦးဘသာအားကြည့်ရုံသာ ကျွန်တော်အကြည့်ကို စားဖွဲ့ပေးဖို့ ပြောင်းပစ်လိုက်ရသည်။

“မင်းသဘောပေါက်ရဲ့လား... အောင်သက်ထွန်း”

“ဟုတ်ကဲ့ပါဦး”

“ဦးကလည်း မင်းအမေကိုယ်စား ချစ်ထွန်းနေရတာ ဖြစ်ကွယ်။ မင်းအခု နားထားတဲ့ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေထက် အဲဒီပညာက ပိုအဖိုးတန်တယ်ဆိုတာ မင်း သိမှာပါ။ မင်းစဉ်းစားနေတာလား... အောင်သက်ထွန်း”

ကျွန်တော်က ဘာမျှမပြောတတ်ဘဲ ပြုံး၍ကြည့်နေလိုက်သည်။

“စဉ်းစားတယ်ဆိုတာဟာ ကိုယ့်အစားအစာထဲမရောက်သေးတဲ့ ကိစ္စတွေထက်ပဲ ဖြစ်သင့်တယ်။ ဦးလည်း အခုအပြတ်တစ်ခုကို အရင်စထိုလုပ်ခဲ့သလိုပဲ သိပ်မကြိုက်ပါဘူး။ ဒါပေမယ့် အစားအစာထဲမရောက်နေတဲ့ ကိစ္စမျိုးကျတော့ ဆုံးဖြတ်ချက်နောက်ကျတာကို

ရန်သူလိုသဘောထားတယ် မောင်သက်ထွန်း။ မင်းယောက်ျားမဟုတ်ဘူးလား”

ဦးဘသာ၏ နောက်ဆုံးဝါကျက ကျွန်တော့်တစ်ကိုယ်လုံးကို ကြက်သီးမွှေးညင်း ထဲသွားစေခဲ့၏။

သူ၏ တိုက်တွန်းမှုက ထိရောက်လှပါသည်။

“ကျွန်တော်ကြိုးစားပါ့မယ် ဦးရယ်”

“အေး... ဒါမှ မအေးသက်ရဲ့လားကွ”

ဦးဘသာ၏အသံကြီးက အားရစရာကြီးပါ။

x x x

အတွေ့အကြုံမရှိသော ကျွန်တော်အဖို့ တအံ့တဩ ဖြစ်ရပါသေးသည်။ စင်စစ် ကျွန်တော်က အရာရာကို မမှေးမှေးဆေးဆေးလည်း သူတို့က တာဝန်အရ မမေ့ကြ။

မန္တလေး ဦးကျော်နိုင်အိမ်တွင် တည်းခိုခဲ့သည့်အကြောင်းနှင့် ပတ်သက်၍ သူတို့သိလိုသည်များကို မေးမြန်းကြသည်။

သူတို့မေးမြန်းပုံမှာ မသင်္ကာရိပ်မထင်၊ ရိုးစင်းသော မေးခွန်းများကိုသာ မေးခဲ့သည်။

ဦးကျော်နိုင်နှင့် မည်သို့သိကျွမ်းပြီး မည်သို့ အဆက်အသွယ်ရှိခဲ့သည်အကြောင်း၊ ဦးကျော်နိုင်၏ စီးပွားရေးလုပ်ငန်းများနှင့် ပတ်သက်ဆက်နွယ်မှုရှိမရှိနှင့် ကျွန်တော်၏ ကိုယ်ရေးရာဇဝင်အကျဉ်းကို မေးမြန်းခဲ့သည်။

လောလောဆယ် ပြဿနာကတော့ ရှင်းသွားပါပြီ။ နောက်ထပ် မည်သို့မည်ပုံ ဆက်နွယ်လာသည်ကိုမူ စောင့်ကြည့်ရတော့မည်ပဲ။

မည်သို့ပင်ရှိစေ မကောင်းမှုပြုခဲ့ခြင်းမှ ယုတ်တိုးလာသော အခိုင်မည်းကြီး၏ ခြောက်လှန့်မှုကို ကျွန်တော် စတင်ခံစားရပြီဟု ဝန်ခံရပါမည်။

ထို့ပြင် ဦးလာဘက်စွဲကလည်း ကင်းရှင်းပြီးပြတ်သွားပြီဟု တရားသေတွက်လိုမရသော အခြေအနေရှိနေပါသည်။

သူသည် မြေလျှိုး၍ မိုးပျံ့တတ်သည်လားမသိ။ ကျွန်တော်ကိုပြောသွားစဉ်က ရက်ပိုင်းအတွင်း အဖမ်းခံရတော့မည်ဟု ဟောကိန်းထုတ်သွားခဲ့သည်။ သို့တစေ ယနေ့ သုံးပတ်ကျော်သည်အထိ ဦးလာဘက်ကို ဖမ်းမမိကြသေးပါ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဦးလာဘက်စွဲယောက်မမျှော်လင့်ဘဲ ကျွန်တော်ဆီ ပေါက်ချလာမည့်အဖြစ်ကို နေ့စဉ်နှင့်အမျှ စိတ်စောစိုးရိမ်နေမိပါတော့သည်။ ထို့ကြောင့်လည်း တစ်နေ့တာအချိန်ကို ကျောင်းနှင့် စားသောက်ဆိုင်မှာပင် အချိန်ကုန်စေခဲ့ရသည်။

နောက်နှစ်ရက်အကြာ သတင်းစာတွင် ကျွန်တော်မျှော်လင့်နေသူ၏ သတင်းကို မဖတ်ရဘဲ မမျှော်လင့်သူ၏ သတင်းကို ဖတ်လိုက်ရပါသည်။

ထိုနေ့ထုတ် သတင်းစာတွင် ဦးကျော်နိုင်တစ်ယောက် နှလုံးရောဂါဖြင့် ကွယ်လွန်သည့်အကြောင်း ပါလာသည်။ မန္တလေးမှသတင်းကို ကိုးကား၍

www.burmeseclassic.com

ရေးထားခြင်းဖြစ်သဖြင့် အတော်ပြည့်
စုံလှပါသည်။

မန္တလေးသို့ သွေး ဦးကျော်နိုင်သည်
သူတိုက်မှ မီးခံသေတ္တာ ဖောက်ထွင်း
ခံရသည့်အချိန်မှစ၍ အတိတ်မှမေ့ရောဂါ
သည်တစ်ဦးလိုဖြစ်သွားပြီး ညနေပိုင်း
တွင် ဆေးရုံကြီးသို့ တင်ပို့ကုသခဲ့ရ
ကြောင်း ယင်းမှာ နှလုံးရောဂါသည်တစ်
ယောက်ဖြစ်သဖြင့် မူခင်းကိစ္စထက်
ကျန်းမာရေးကိစ္စကို အလေးပေးနေရ
ကြောင်း၊ အခင်းဖြစ်ပွားသည်မှ တစ်
ဆယ့်နှစ်ရက်အကြာ ယနေ့နံနက်တွင်
နှလုံးရောဂါဖြင့် သေဆုံးသွားကြောင်း။
သူထံမှ ဖောက်ထွင်းခံရမှုနှင့်ပတ်သက်
၍ ကိုယ်တိုင်ထွက်ဆိုသည့် မည်သည့်
အချက်အလက်မှ မရလိုက်ကြောင်းကို
ပါ ဖော်ပြထားသည်။

ယင်းသတင်းကို ဖတ်ရသောအခါ
ကျွန်တော် ဦးစွာ မြင်ယောင်မိသည်မှာ
ကျွန်တော်၏ချစ်သူဟောင်း ဆွေဆွေ
နှင့် သမီးလေးမို့မို့တို့ပင် ဖြစ်ပါသည်။
ဆွေဆွေမှာ ရောဂါသည်ဖြစ်နေသဖြင့်
ယခုအချိန်ဆိုလျှင် မည်မျှအားငယ်နေ
မည်ကို တွေးမိလိုက်သည်။

ထိုညနေ ကျောင်းကအပြန် ဦးဘ
သာနှင့် ထိုအကြောင်းကို ပြောဖြစ်ကြ
သည်။ ဦးဘသာက အလေးအနက်စဉ်း
စားပြီးမှ အသုဘအခမ်းအနားသို့ ကျွန်
တော်သွားသင့်ကြောင်း အကြံပေးသည်။

ဦးကျော်နိုင် အသုဘသို့ ကျွန်
တော်ကိုယ်တိုင် သွားခြင်းဖြင့် ကျွန်တော်
အပေါ် မသင်္ကာမှု သံသယများရှိလျှင်
လည်း ပြေလျော့သွားနိုင်သည်မို့ ဦးဘ

သာပေးသည့်အကြံကို ကျွန်တော်ချက်
ချင်းလက်ခံလိုက်ပါသည်။

“မင်းကိုမန္တလေးလွှတ်တာ အလေး
ထားရမှယုံကိစ္စတစ်ခုလည်း ရှိသေး
တယ်ကွယ် မောင်သက်ထွန်းရဲ့”

ကျွန်တော် အံ့ဩသွားရပါသည်။

“ဟုတ်ကဲ့ ပြောပါဦးကြီး”

“သူတိုက်ကိုလည်း ပေါင်ထားရ
သလိုလိုကြားရတယ်။ သူလက်ဖက်ခြံ
တွေလည်း ဘာဖြစ်နေလဲ မသိဘူး။
ဒီတော့ အခွင့်သာတာနဲ့ အဲဒါတွေကို
မောင်သက်ထွန်းအနေနဲ့ လက်မလွှတ်
စေချင်ဘူး”

“ခင်ဗျာ... ကျွန်တော်က အဲဒါ
တွေဝယ်ဖို့လား”

“အေး... ဟုတ်တယ်။ မင်းစိန်
တွေကို ဘဏ်မှာ ဒီအတိုင်း အပ်ထား
ထားနဲ့စာရင် ခြံတွေတိုက်တွေ ဝယ်တာ
က ပိုအကျိုးရှိတာပေါ့ကွာ။ ဘယ်ခေတ်
ဘယ်အခါမှာမှ တိုက်ဈေး မြေဈေးဆို
တာ တန်ဖိုးကျတယ်မှ မရှိတာ။ ဘဏ်
တိုးထက် တွက်ခြေကိုက်တယ်ကွ”

“ဟုတ်ကဲ့ ခင်ဗျာ”

“မင်းနဲ့ ဦးကျော်နိုင်သမီး ဆွေဆွေ
ကလည်း ကျောင်းနေဖက်သူငယ်ချင်း
တွေ မဟုတ်လား။ အခွင့်သင့်တာနဲ့ ပွင့်
ပွင့်လင်းလင်း ဆွေးနွေးကွာ။ ဟုတ်ပြီ
လား”

“ကောင်းပါပြီ ဦးကြီး”

“မင်းမှာ အခု ငွေဘယ်လောက်ရှိ
သေးလဲ”

“သုံးသောင်းကျော် ရှိပါသေး
တယ်”

“အေး... ဒါဆို လောလောဆယ်
လုံလောက်ပါတယ်ကွာ။ ဟိုမှာ အဆင်
ပြေရင် ဦးဆီအကြောင်းကြား။ အကောင်း
ဆုံးကတော့ ဖုန်းဆက်ကွာ။ ဦး အချိန်
ပြည့် နားစွင့်နေမယ်။ ဟုတ်ပြီလား”
ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ပြလိုက်ရ
သည်။

ဦးဘသာကား ရွှေကုန်သည် ပွဲ
စားပီသလှပါ၏။ စီးပွားရေးကိုလည်း
အလွန်လက်မြင်သူပါပေ။ သူနှင့်ကျွန်
တော် ဆက်ဆံရေးတစ်လျှောက်တွင်
ကျွန်တော်အကျိုးကိုသာ အကြံပေး
ဆောင်ရွက်ခဲ့သူဖြစ်၏။

ထို့ကြောင့်လည်း ဦးဘသာ စိမ့်
သမျှကို ကျွန်တော် ခေါင်းညိတ်ရခြင်း
ဖြစ်ပါသည်။

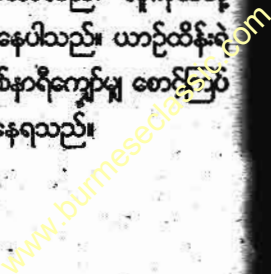
မန္တလေးသို့ ည ၉ နာရီခွဲရထား
ဖြင့် ကျွန်တော်ထွက်ခဲ့သည်။

* * *

(ငါး)

နောက်တစ်နေ့နံနက် ၁၁ နာရီ
တွင် ကျွန်တော် မန္တလေးသို့ရောက်
သည်။ ထိုနေ့ မွန်းလွဲ ၁ နာရီတွင်
ဦးကျော်နိုင် အသုဘချခဲ့သည်။

ဦးကျော်နိုင်၏ အသုဘမှာ ကျွန်
တော်မျှော်လင့်သည်ထက် စည်ကားလှ
၏။ မြို့မြက်နာဖုံး သူဌေးတစ်ဦး၏
နောက်ဆုံးခရီးသည် သည်းအာပြတ်မျှ
ပိုကြွေးသူမရှိသော်လည်း လူကုတ်ထံတို့
နှင့် ပြည့်နက်နေပါသည်။ ယာဉ်ထိန်းခဲ
များကပင် တစ်နာရီကျော်မျှ စောင့်ကြည့်
ရှင်းလင်းပေးနေရသည်။

ဆိုပြီးရာအကောင်းဆုံးမှာ ဆွေ
အောင်ဖြစ်သည်။

ရောဂါသည်ဆွေဆွေကို လူ
များက စိုးရိမ်နေကြသည်။ ဖခင်တစ်
ယောက်လုံး ဆုံးပါသွားပါလျက် ဆွေ
ဆွေ မျက်ရည်မကျပါ။ တရားပြည့်သူ
လိုပင် တည်ငြိမ်နေပါသည်။ သူ့ဖခင်
ထောင်း မြေတွင်းထဲချခါနီး နောက်
ဆုံးအနေဖြင့် ကန်တော့သည်ကို တွေ့
ချိတ်ရ၏။

ယောဂီရောင် တဘက်လေးကို
ခေါ်ပြီး ဆွေဆွေကန်တော့နေရာမှ ပြန်
လာတွင် ပါးပေါ်၌ မျက်ရည်ကြောင်း
ထင်ထင်ထင်ထင် ရှိသည်။

ဦးကျော်ခိုင်၏ တစ်ဦးတည်းဖြေမ
ထား မိမိမှာ နှစ်ခါလည်မျှသာရှိသေး
ပြီး ဘာမျှသိရာပုံမရပါ။ လူစည်ကားခြင်း
နှင့် တစ်ယောက်တစ်လှည့် ချိတ်မှုကို
သာ တအံ့တဩဖြစ်နေရာဟန်ရှိသည်။

ဦးကျော်ခိုင်၏သမက် ကိုဝမ်းဖေ
စာမှ ဤအသုဘ အခမ်းအနားတွင်
အထွန်အရေးပါသူ ဖြစ်နေသည်။ နှုတ်
ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့၍ အံ့ကိုကြိတ်
ထားလွန်းသဖြင့် ထောင်ထနေသော
အခန်းကြီးမှာ အများ၏အထင်တွင်
ထာဝန်ပိလွန်း၍ စိတ်ထိခိုက်နေသူဟု
ထင်စရာပါလေ။ စကားပြောနည်းပြီး
အေးစက်သောမျက်လုံးများကြောင့် သူ
ဆို ဖော်ရွေစကားမပြောကြ။ မပြော
နိုင်သည့်စကားကိုသာ ပြောကြသည်။

ကျွန်တော်က အကူငွေတစ်
ထောင်းကို သူ့အားပေးသောအခါ ချက်
ချင်းပယူသေးတဲ့ အကြည့်ပိမ်းဖြင့်ကြည့်

နေသဖြင့် ကျွန်တော်မှာ အနေရအတိုင်း
ရ ခက်သွားလေသည်။ ဆွေဆွေက
အချိန်မီ လက်ခံယူလိုက်သဖြင့်သာ
တော်သွားရသည်။

ဤအသုဘအခမ်းအနားသို့ ကျွန်
တော်ရောက်လာခဲ့ခြင်းနှင့် ပတ်သက်၍
မူ မိဘအစဉ်အဆက်က ရင်းနှီးခဲ့ကြပြီး
စီးပွားရေးအရ ဆက်စပ်မှုရှိခဲ့ခြင်းကြောင့်
ဟု အများက နားလည်ထားကြသည်။

ကိုဝမ်းဖေအနေဖြင့် ကျွန်တော်
အပေါ် မည်သို့သဘောထားသည်ကို
အကဲခတ်ရခက်သော်လည်း တစ်ချိန်က
ချစ်သူဟောင်းဖြစ်ခဲ့သော ဆွေဆွေကမူ
ကျွန်တော့်ကို အရေးတကြီးရှိသည့်
အသွင်ပြနေသဖြင့် အံ့ဩနေရပါသေး
သည်။

အသုဘချပြီး နောက်တစ်နေ့ ည
နေပိုင်းတွင် လူအတော်ရှင်းသွားသည်။
တိုက်အောက်ထပ်တွင် ညော်သည် သုံး
လေးဦးမျှသာ ရှိသည်။ အိမ်ရှင်မိသားစု
မှာ အပေါ်ထပ်ညော်ခန်းတွင် စုမိနေကြ
သည်။ ကျွန်တော့်မှာလည်း မိသားစု
လိုသဘောထားခံရသဖြင့် သူတို့နှင့်
အတူ ရှိနေသည်။

စကားခိုင်းတွင် ဆွေဆွေက ကျွန်
တော့်ဘက်သို့ ဦးလှည့်လိုက်၏။

“ကိုသက်ကိုတော့ မိသားစုလို
ဖြစ်နေလို့ ပြောပြရဦးမယ်”ဟု စကားစ
သဖြင့် ကျွန်တော်တို့ စကားခိုင်းဖြစ်
သွားရသည်။ ကိုဝမ်းဖေမှာ အမှတ်
မထင်ကြားလိုက်ရသဖြင့် တအံ့တဩ
ဖြင့် ဆွေဆွေကို အတန်ကြာလှမ်းကြည့်
ပြီးမှ ကျွန်တော့်ကို ဝှစ်ချက်ကြည့်ကာ

သူ့အကြည့်ကို ရုပ်သိမ်းသွားသည်။
“ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောရရင်...
ဖေဖေလှုပ်ငန်း အရုံးပေါ်နေတာ သုံး
လေးနှစ်လောက်ရှိပြီ။ ပြီလဲမသွားတာ
ကတော့ ဟောဒီက ကိုဝမ်းဖေအထိန်း
ကောင်းနေလို့ပဲ”

“ဆွေဆွေ...မင်းဘာတွေ ပြော
မလို့လဲ”

လှမ်းပြောလိုက်သော ကိုဝမ်းဖေ
အသံက ဘဝင်ကျဟန်မရှိပါ။ သူ့မျက်
လုံးအကြည့်ကလည်း တင်းမာလှသည်။

“ကျွန်မ စဉ်းစားပြီးမှပြောတာ
ကိုဝမ်းဖေ”

ဆွေဆွေအသံက တည်ငြိမ်သံ။

“အခုကတည်းက ပြောထားမှ
ပေါ့။ ကျွန်မက သိပ်နေကောင်းတာ
မဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး ကိုသက်ဆို
တာက ကျွန်မတို့ စိတ်ထဲချရဆုံးသူ၊
သူငယ်ချင်း”

“ဟုတ်ပါတယ်လေ။ ငါသိပါ
တယ်”

သူ၏ ခပ်ငေါ့ငေါ့စကားကြောင့်
ကျွန်တော်က မလုံမလဲဖြင့် ဆွေဆွေကို
ကြည့်မိသည်။ ဆွေဆွေကမူ မည်သို့
မျှ သွင်ပြင်မပြောင်း။

“သိတယ်ဆိုလည်း နားထောင်
ပေါ့။ အခုဟာက တိုင်ပင်ဆွေးနွေး
အကြံပေးကြရမှာပါ”

ဆွေဆွေက ဆက်ပြောသည်။

“ဆွေတို့ရဲ့ ဟောဒီတိုက်ကြီးရော
လက်ဖက်ခြံ သုံးခြံကိုပါ ပေါင်ထားရ
တယ် ကိုသက်ရဲ့”

ထိုအချိန်အထိ ကျွန်တော် ဘာမှ

ဝင်မပြောဖြစ်ခဲ့ပါ။

“ဖေဖေသာရှိရင် သူနည်းသူဟန် နဲ့ ဆက်ထိန်းနိုင်ဦးမှာ။ အခုတော့ ရစရာရှိတဲ့လူတွေကလည်း နေတော့ မှာ မဟုတ်ဘူး။ အခြေအနေအရတော့ သူတို့ကို ထိုးအပ်ရတော့မလို ဖြစ်နေ တာပါ။ အဲဒါ...”

“အို...ဆွေဆွေရာ လုပ်သလို မဖြစ်တော့လည်း ဖြစ်သလိုလုပ်ကြတာ ပေါ့။ တိုမှာ လုပ်ပိုင်ခွင့်တွေ ရှိပါသေး တယ်”

ကိုဝမ်းဖေက ဖြတ်၍ ဝင်ပြော သည်။

“ကိုဝမ်းဖေ...ရှင် သိပ်ငွတ် တရွတ်နိုင်တာပဲ။ ကိုယ့်အကြောင်း ကိုယ်သိလျက်သားနဲ့ ခုအခြေအနေမှာ ပွင့်လင်းထားမှ ဖြစ်မှာပေါ့”

“ဆွေက ဘာလုပ်ချင်လို့လဲ”

ကျွန်တော်၏ ပထမဦးဆုံး မေး ခွန်းဖြစ်သလို တစ်နည်းအားဖြင့် သူတို့ လင်မယားကြား ဝင်ထိန်းလိုက်ခြင်းဖြစ် သည်။

“ကိုသက် အခြေအနေကကော ဘယ်လိုလဲဟင်”

ဆွေဆွေက ပြန်မေးနေသည်။

“ဆွေ ဘာကို ဆိုလိုတာလဲ”

“ခုနေအခါမှာတော့ ကိုသက်က အမွေတွေသိန်းချီပိုက်ထားတဲ့ ကျောင်း သားတစ်ယောက်ပဲ ဖြစ်နေသေးတော့ ဘာတွေလုပ်ဖို့ စီစဉ်ထားသလဲလို့ပါ”

“ဪ...ဒါလား ကျောင်းပြီးရင် တော့ တစ်ခုခုလုပ်ရမှာပေါ့ ဆွေ။ အခြေ အနေပေးသမျှပေါ့”

ကျွန်တော့်စကားကြောင့် ဆွေ ဆွေမျက်လုံးများ ဝင်းလက်လာသည်။

“ဟုတ်တယ်။ အခြေအနေပေးရင် အချိန်အခါကို မစောင့်နဲ့ ကိုသက်”

“ဆွေဆွေ ဘာဖြစ်စေချင်လို့လဲ”

“ဆွေတို့တိုက်နဲ့ လက်ဖက်ခြံကို လွှဲယူပါလားဟင်”

“ဆွေက အရောင်းအဝယ်စကား ပြောနေတာလား”

“ဒါပေါ့။ မိဘ လက်ငှပ်လက်ရင်း ဆိုတော့ နှမြောတော့ နှမြောသားပေါ့။ ဒါပေမယ့် အခြေအနေအရ လွှဲပြောင်း ပေးရတော့မယ်လေ...။ အခုဟာက ကိုသက်ကို ဦးစားပေးချင်လို့ပါ”

ဆွေဆွေစကားဆုံးသည် ဆိုလျှင် ပင် ကိုဝမ်းဖေက ပြန်ခနဲထရပ်ပြီး မည် သူ့ကိုမျှ နှုတ်မဆက်ဘဲ အောက်ထပ် သို့ ဆင်းသွားတော့သည်။

ကျွန်တော် အံ့အားသင့်နေဆဲမှာ ပင် ဆွေဆွေက -

“ပြောလေ ကိုသက်”ဟု ဆိုလာ ပါသည်။

“ဘယ်လိုလဲ ဆွေ။ ခုကိစ္စကို ကိုဝမ်းဖေ သဘောမကျဘူးထင်တယ်”

“သူနဲ့တာအိပ်တာမှတ်လို့ ကိုသက် ရယ်။ သူဟာ ဦးကျော်ခိုင်ရဲ့ မန်နေဂျာပဲ”

“မဟုတ်ဘူးလေ...။ သူဟာ ဦးကျော်ခိုင်ရဲ့ သမက်၊ ဆွေဆွေရဲ့ ခင်ပွန်း၊ နောက်ပြီး...”

ကျွန်တော့်စကားမဆုံးမီ ဆွေဆွေ လက်ကာပြသည်။

“ဆွေမှာ ကိုသက်ကို ပြောပြစရာ တွေရှိသေးတယ်။ အဲဒါကို အရောင်း

အဝယ်ကိစ္စပြီးမှ ပြောသင့်သလား။ အခု ထဲက ပြောထားသင့်သလားလို့ ဆွေ စဉ်းစားနေတာ”

“ဆွေပြောတာ ကိုယ်နားမလည် ဘူး”

“ဆွေပေးလိုက်တဲ့စာကို ရတယ် မဟုတ်လားဟင်”

ဆွေဆွေက မေးသည်။

အံ့အားသင့်ရသူမှာ ကျွန်တော်။

သုံးနှစ်မျှကြာခဲ့ပြီ ဖြစ်သော်လည်း ယင်းကိစ္စမှာ ကျွန်တော်တို့၏ နှလုံးသား ကိစ္စဖြစ်သဖြင့် ကျွန်တော် အသည်းစွဲ အောင် မှတ်မိနေပါသည်။

“ဆွေဆွေကိုလက်ထပ်တဲ့သတင်း ပါလာပြီးမှ ကိုယ် အဲဒီစာကိုရခဲ့တာ။ အဲဒီတော့ အချိန်တွေ နောက်ကျသွားပြီ လေ ဆွေဆွေ”

ကျွန်တော်၏ ရှင်းပြရသည်။

“ဟုတ်မှာပဲ။ ကိုသက်က ပုသိမ် မော်တင်စွန်းမှာ အပျော်ကြီးပျော်နေချိန် မှာ ဆွေကတော့ ဟောဒီတိုက်ကြီးရဲ့ အပေါ်ထပ်မှာ အသည်းကွဲပြီး ငိုပွဲဆင် နေရတယ်လေ”

“အခုတော့ အချိန်နောင်းခဲ့ပါပြီ ဆွေ”

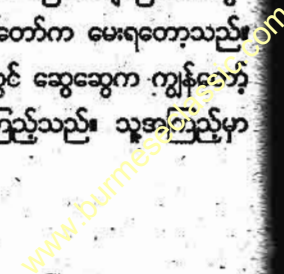
“ဒါဖြင့် အခု ကိုသက် မန္တလေး ကို ဘာလာလုပ်တာလဲဟင်”

ကျွန်တော် မဖြေတတ်တော့ပါ။

“ဘာလဲ...ကိုယ်တို့ အရောင်း အဝယ်စကား ပြောစေချင်ပြီလားဆွေ”

ကျွန်တော်က မေးရတော့သည်။

ဤတွင် ဆွေဆွေက ကျွန်တော့် ကို လှမ်းကြည့်သည်။ သူ့အကြည့်မှာ

ကို ကြည့်ကြည့်နားကြည့်နေပါ၏။

“ဒါပေမယ့် သူ ဘယ်လိုပိန်းမ စားကိုရတယ်ဆိုတာ ခုတော့ သိသွား ပါပြီလေ”

ဆွေဆွေက နာနာကြည်းကြည်း ပင် ပြောနေသည်။

“ကိုယ်လေ မင်းကို ဘယ်တုန်း ကမှ အထင်မသေးခဲ့ပါဘူး ဆွေ”

ဆွေဆွေက ကျွန်တော့်စကားကို ဂရုမထားဘဲ ဆက်ပြောနေသည်။

“အခုတော့ ကိုဝမ်းဖေဟာ ဆွေ ယောက်ျားပဲပေါ့။ အဆုတ်ရောဂါသည်ရဲ့ ခင်ပွန်းလေ”

“ရောဂါကြီးကို မေ့ထားလိုက် စမ်းပါ ဆွေ။ ဒီရောဂါဟာ စနစ်တကျ ကုရင် ပျောက်ပါတယ်”

“ဒါပေမယ့် ခုနေခါမှာ ဒီရောဂါပဲ ဆွေရဲ့အဖော်ဖြစ်နေတာ ကိုသက်ရဲ့ ဟင်း...ဟင်း ဒီရောဂါကြောင့် ဆွေမှာ ကာယံကံဒုက္ခတွေက ကင်းလွတ်နေရ တာပေါ့”

ဆွေဆွေ ဘာကိုဆိုလိုသည်ကို ကျွန်တော် သဘောမပေါက်ပါ။

“အခုလေ ဆွေ စာဖတ်တွေ အများကြီးဖတ်ဖြစ်တယ်။ ဆွေဘဝက လူတောထဲတို့ဝင်ပြီး လူတွေအကြောင်း မလေ့လာနိုင်တော့ စာအုပ်ပဲဖတ်ရတာ ပေါ့။ ဒီတော့မှ လူ့ဘဝကို တီးခေါက်မိ လာတယ်။ လူတွေဟာ တာဝန်ဝတ္တရား အပြင် ကျွန်ုပ်တို့စရာတွေအများကြီး ရှိ သေးတာကိုး ကိုသက်ရဲ့”

“လူတစ်ယောက်အနေနဲ့ တာဝန် နဲ့ဝတ္တရားကျေရင် လုံလောက်ပါပြီဆွေ”

ကျွန်တော်ပြောသည်ကို ဆွေဆွေ က ခေါင်းခါသည်။

“မဟုတ်သေးဘူး ကိုသက်ရဲ့။ လူ တစ်ယောက်ဟာ တာဝန်နဲ့ဝတ္တရားကို နေ့ပွန်းဖို့လုပ်ဆောင်ရင်း ဆက်ခွယ် မတ်သက်ပြီး အလုပ်ကြွေးတင်သွား တတ်ကြတယ်။ ဒါကိုလည်း ကျေ အောင်ဆပ်ရမှာပဲ။ ဪ...ကိုသက် ပြောရဦးမယ်”

“ဘာကိုလဲဆွေ”

“ဟိုလေ...ဖေဖေ မီးခံသေတ္တာ ကြီး အဖောက်ခံရတော့ ကိုဝမ်းဖေက ကိုသက် ဒီကိုလာသွားတဲ့အကြောင်း ရဲ့ကိုပြောဖို့ လုပ်သေးတယ်။ ကိုသက် ဒီကိုလာတာ ဘယ်သူမှ မသိကြဘူး။ ဖေဖေကလည်း စကားမပြောနိုင်ဘူး။ ကျောင်းနေတဲ့ ကိုသက်မှာလည်း အမေ အတွက်ရင်ပူနေတာ ဘာမှ ကြာသေး တာ မဟုတ်တော့ ခုပြဿနာထဲ ဆွေ မထည့်သင့်ဘူးလို့ ဆွေက အကျောက် အကန် ကန်ကွက်ခဲ့တယ်။ နောက်ဆုံး အကျပ်ကိုင်လိုက်ရတာပေါ့။ ရဲတွေ ကိုသက်ကို လာခုံစမ်းသေးထားဟင်”

“အင်း... မေးရုံမြန်းရုံလောက် ပါပဲ”

ကျွန်တော်က ခပ်ပေါ့ပေါ့ပင် ပြော လိုက်သည်။

“အင်း...တော်သေးတာပေါ့”

ဆွေဆွေက ဤမျှသာပြောပြီး ထိုင်ရာမှထကာ အတွင်းခန်းထဲ ဝင် သွားပါတော့သည်။

ရုတ်တရက်ဖြစ်၍ ကျွန်တော် ဘာလုပ်ရမှန်းမသိတော့ပါ။ သို့တပေ

ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲတွင် ရှိနေသော သူ့သမီးလေးအဖြစ်ကို ကျွန်ုပ်သွားဟန် ရှိပါ၏။

ကျွန်တော့်ရင်ခွင်ထဲမှ မိမိ့လေး မှာ အရာရာကို ဘာမှနားမလည်သလို မျက်လုံးလေးအပြူးသားဖြင့် ကြောင် ကြည့်နေရာသည်။ ကျွန်တော်က သူ ပါးကို တစ်ကြိမ်ထပ်မွှေးလိုက်သော အခါ သူ့လက်ကလေးများက ကျွန် တော်လည်ပင်းကို သိုင်းဖက်လာပုံ သည်။ အားကိုးရာ ရှာတွေ့သွားရုံ သကဲ့သို့ တင်းကျပ်လှသဖြင့် ဘာရယ် မဟုတ်သော်လည်း ကျွန်တော့်ရင်ထဲမှ နွေးခနဲ ခံစားလိုက်ရ၏။

ခဏအကြာတွင် မိမိ့လေး၏ ခေါ်လေးသိန်းက လာခေါ်သွားသည်။ ထိုညက ကျွန်တော် တော်တော် နှင့် အိပ်မပျော်ခဲ့။

တိုက်ဆိုင်မှုအားလုံးကို ပြန်ကြည့် လျှင် ကျွန်တော် မျှော်လင့်ခဲ့သလို မဟုတ်ဘဲ မမျှော်လင့်သောကိစ္စများ ချည်း ဖြစ်နေသည်။ ဦးလာဘ်၊ အေ နှင့် ဦးကျော်ခိုင်တို့ကိစ္စမှသည် ကျွန် တော်ကိုယ်တိုင် ကန့်ရသော ဇာတ်ထမ်း များပွဲပင် ကျွန်တော် မထင်မှတ်သည့် အရာများ ဖြစ်ခဲ့ရချေသည်။

(ရှေ့လဆက်ရန်)

ကျော်ပြည်

အမှောင်ဓာတ်ကို ရှောင်စေလို

■ သွန်မမသင်

မင်္ဂလာအမှု ကိစ္စရပ်များကို လူတိုင်း လုပ်ဆောင်လိုကြသည်။

လုပ်လည်း လုပ်ဆောင်သင့်ပါသည်။

သို့ရာတွင် လောကီနှင့်ဆက်စပ်လျက်ရှိသော မင်္ဂလာအမှုကိစ္စများအတွက် အမှောင်ဓာတ်ကြီးစိုးသော ရာဟုကာလနှင့် အကျွန်ုပ်တို့နေပါက လောကီမင်္ဂလာကိစ္စရပ်များပင် ဖြစ်လင့်ကစား အကျိုးပေးသင့်သလောက် မပေးတတ်ပါ။ သို့ဖြစ်၍ ရာဟုကာလနှင့် ကြုံကြိုက်သော အခါသမယ၌ လောကီမင်္ဂလာအမှုကိစ္စရပ်များကို ရှောင်ရှားသင့်ကြပါ သည်။

ကျွန်ုပ်တို့သည် မည်သည့်အမှုကိစ္စရပ်များကို လုပ်ဆောင်ကြသည်ဖြစ်စေ ရက်ရာဓာတ်ကျသောနေ့ကို ရွေးချယ်လုပ်ဆောင်တတ်ကြ၏။ ပြဿဒါးမလွတ်သော နေ့ရက်များကို ရှောင်ရှားကြကုန်၏။ ထိုသဘောအတိုင်းပင် မင်္ဂလာအမှုကိစ္စရပ်များကို လုပ်ဆောင်ကြရာဝယ် အမှောင်ဓာတ်သဘော အလွန်အားကြီးသည့် ရာဟုကာလကို ရှောင်ရှားပြီး လုပ်ဆောင်ကြရန် တိုက်တွန်းအပ်ပါသည်။

တစ်ပတ်တာကာလဝယ် ခုနစ်ရက်ရှိသည့်အနက် ထိုတစ်ရက် တစ်ရက်စီတွင် ရာဟုကာလကြီးစိုးသော အချိန်များရှိနေပါသည်။ ထိုအချိန်နာရီများကို သိရှိထားပါလျှင် လောကီမင်္ဂလာများ ပြုလုပ်မည့်အရေးကို ရှောင်ရှားနိုင်ကြ

ပါသည်။

အမှောင်ဓာတ်ကြီးစိုးသော ရာဟုကာလများမှာ -

- တနင်္ဂနွေနေ့တွင် ညနေ ၄:၃၀ နာရီမှ ၆:၀၀ နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။
- တနင်္လာနေ့တွင် ညနေ ၇:၃၀ နာရီမှ ၉:၀၀ နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။
- အင်္ဂါနေ့တွင် ညနေ ၃:၀၀ နာရီမှ ၄:၃၀ နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။
- ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တွင် မွန်းတည့် ၁၂:၀၀ နာရီမှ နေ့လယ် ၁:၃၀ နာရီ အထိ ဖြစ်ပါသည်။
- ကြာသပတေးနေ့တွင် နေ့လယ် ၁:၃၀ နာရီမှ ညနေ ၃:၀၀ နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။
- သောကြာနေ့တွင် နံနက် ၁၀:၃၀ နာရီမှ မွန်းတည့် ၁၂:၀၀ နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။
- စနေနေ့တွင် နံနက် ၉:၀၀ နာရီမှ ၁၀:၃၀ နာရီအထိ ဖြစ်ပါသည်။

အဆိုပါနေ့များ၌ အကျွန်ုပ်တို့ပတ်သက်နေသည့် ရာဟုကာလများကို ရှောင်ကြဉ်သင့်ပါကြောင်း သတိပေးတင်ပြလိုက်ပါသည်။

■ သွန်မမသင်

အိမ်

အင်္ဂိဇ္ဇာဆရာသိန်း

နိဗ္ဗာန် ကမ္မိရူပညာ

ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)

တစ်နေ့သို့ ကျွန်ုပ် ဗေဒင်ဆရာ
 ဦးအင်္ဂိဇ္ဇာဆရာသိန်းသည် နေ့လယ်
 အစာပြုသည်နှင့် မက်လက်ကုလား
 နိုင်တွင်ထိုင်ကာ ဆေးတံသောက်ရင်း
 ဆေးကျမ်းတစ်အုပ်ကို စိတ်ဝင်စားစွာ
 ဖတ်ရှုနေလေ၏။ ကျွန်ုပ်၏မြေး မောင်
 နော်မောင်သည် မီးဖိုချောင်ထဲတွင် စား
 ပွဲထားပန်းကန်များကို ဆေးကြောနေ
 ထား၏။ သည်အိမ်တွင် ကျွန်ုပ်တို့မြေး
 နော်မောင်တည်းသောနေထိုင်၏။ ကျွန်ုပ်
 နော်မောင်ဟောခြင်း ဆေးကျမ်းဟောခြင်း
 နှင့် ဝင်ငွေရှာဖွေခြင်း မောင်ဇော်မောင်
 နော်မောင်ပြုတော်မူ အဝတ်အစားလျှော်
 နိုင်ရတာဝန်ကို ယူ၏။ မောင်ဇော်
 နော်မောင်သည် အသက်ငယ်ပင်ငယ်ငြား
 သည်ထည်း ချက်ပြုတ်နည်းမျိုးစုံကို
 ဖတ်ကျွမ်း၏။ ပထမတော့ မြေးအဘိုး
 နော်မောင် စားသောက်ရန် ထမင်းနှင့်ဟင်းကို
 ကျွန်ုပ်ကိုယ်တိုင် ချက်ပြုတ်ရလေ၏။
 သည်တုန်းက မောင်ဇော်မောင်
 အသက်အရွယ် ငယ်သေးသည်ကို
 မောင်မောင် ချက်ပြုတ်နေတုန်း ဗေဒင်
 နည်းသုရောက်လာလျှင် ချက်ပြုတ်

ခြင်းကို ခဏထားကာ ဗေဒင်သွားဟော
 ရလေ၏။ ဗေဒင်မေ့သူပြန်သွားမှ ဆက်
 လက်ချက်ပြုတ်ရပြန်၏။ သည်တော့
 ညနေ ၃ နာရီကျော်မှ နေ့လယ်စာ
 စားရသည့်အခါမျိုး ရှိခဲ့သည်။
 မောင်ဇော်မောင် ကိုးနှစ်သား
 အရွယ်တွင် ထမင်းချက်တတ်လာသည်။
 သူ့အဖေ(ကျွန်ုပ်၏သမီးကြီး)ဟင်းချက်
 နေသည်ကို သွားကြည့်ပြီး ကိုယ်တိုင်
 ချက်ကြည့်သည်။ ကျွန်ုပ်မြေးချက်သည်
 ဟင်းများက ပေါ့တစ်ခါ ငန်တစ်လှည့်
 ဖြင့် စားလို့တော့ကောင်းသည်။ သူ့ချက်
 ကျွေးသည့်ချဉ်ဟင်း စားရသည့်နောက်
 နေ့တွင် ဝမ်းနုတ်ဆေးစားစရာမလို။
 မြင်းခွာရွက်သုပ်စားရသည့်အတွက် မကြာ
 ခဏ ဆီးထသွားရသောကြောင့် ကျွန်ုပ်
 အိမ်သို့ သူခိုးမကပ်ရ။
 “အ...အ...အား...အား”
 ကောင်းကင်ပေါ်မှ ကျီးကန်းများ
 ၏ ဆူညံသော အော်မြည်သံများကို
 ကြားလိုက်ရသည်။ ကျီးပြုသည့်သော
 ပြန်နေသဖြင့် ကျွန်ုပ်သည် စာကို ဆက်
 မဖတ်တော့ဘဲ ကောင်းကင်သို့ မော့

ကြည့်နေမိ၏။ ကျီးကန်းအုပ်သည် ငှက်
 တစ်ကောင်ကို လိုက်၍ ဝိုင်းထိုးဆိတ်
 နေကြလေ၏။ မောင်ဇော်မောင်က အိမ်
 ထဲမှထွက်လာပြီး ကောင်းကင်သို့ မော့
 ကြည့်နေသည်။
 “ငှက်တစ်ကောင်ကို ကျီးကန်း
 တွေက ဝိုင်းပြီးထိုးဆိတ်နေတာ”
 “ကျီးကန်းတွေလိုက်ပြီး ထိုးဆိတ်
 နေတာ ဇီးကွက် လူလေးရဲ့ ဇီးကွက်
 က နေဘက်ဆိုရင် ကျီးကန်းတွေကို
 ကြောက်လို့ သစ်ခေါင်းထဲမှာ ပုန်းနေ
 လေ့ရှိတယ်။ ညဘက်ရောက်တော့မှ
 အပြင်ကိုထွက်ပြီး အစာရှာစားတယ်။
 ညမင်းသားပေါ့။ ဇီးကွက်က လူတွေနဲ့
 ကင်းဝေးတဲ့နေရာမှာ နေတယ်”
 “ဟင်...ဒါဆို ဇီးကွက်က တော
 ထဲမှာနေတာလား”
 “တောထဲမှာလည်း နေတာပဲ။
 သစ်ပင်ကြီးတွေ အုပ်ဆိုင်းနေတဲ့နေရာ
 မှာလည်း နေတတ်တာပဲ။ အရင်က
 အဘိုးတို့အရပ်ထဲက မောင်သောင်း
 ညွန့်အိမ်ရှေ့မှာ လူသုံးလေးဖက်စာ
 လောက်ရှိတဲ့ ကုက္ကိုပင်ကြီးရဲ့အပေါ်က

သစ်ပေါက်ထဲမှာ ဇီးကွက်တစ်ကောင်
နေတယ်။ အဲဒီဇီးကွက် အပြင်ထွက်လာ
လို့ ကျီးကန်းတွေဝိုင်းလိုက်ပြီး ထိုး
ဆိတ်နေတာဖြစ်မယ်။ ညဘက် ညဉ့်
နက်တဲ့အချိန်မျိုးမှာ ငါ့မြေးအိပ်ပျော်
နေရာက တစ်ရော့နီးလာလိမ့်မယ်။ ပြန်
အိပ်ပျော်သေးခင် အချိန်မှာ ကောင်း
ကင်ယံက 'ကွယ် ကွယ်'ဆိုတဲ့ အော်
သံကို ကြားဖူးပါလိမ့်မယ်။ အဲဒါ...
ဇီးကွက်အော်သံပဲ။

"ဇီးကွက်အော်ရင် ဘာဖြစ်မလဲ
အဘိုး"

"ဇီးကွက်ဟာ လူတွေနဲ့ ကင်းဝေး
စွာနေတတ်တဲ့ငှက်မျိုး။ တစ်ခါတစ်ရံ
သဘာဝကိုဆန့်ကျင်၍ တစ်ဦးတစ်
ယောက်ရဲ့အိမ်ကို လာရောက်ပြီးအော်
လျှင် အမင်္ဂလာဖြစ်တတ်တယ်။ အဲသ
လို သုံးရက်တိုင်တိုင် အိမ်အနီးကိုလာ
ပြီး အော်နေရင် အဲဒီမိသားစုရဲ့ စည်း
စိမ်ဥစ္စာ ပျက်စီးဆုံးရှုံးစေတယ်။ အဲဒီ
အချိန်မှာ သူ့ခိုခိုခံရတာနဲ့ နာလန့်မထူ
အောင် ဥစ္စာဆုံးရှုံးတတ်တယ်။

ဇီးကွက်က အိမ်တစ်အိမ်ပေါ်မှာ
နားပြီး ကွယ် ကွယ်လို့အော်ရင် အဲဒီ
အိမ်မှာ ခိုက်ရန်အေးသဖြစ်ပြီသာမှတ်။
သုံးလေးရက် ဆက်တိုက်အော်ရင်တော့
အဲဒီအိမ်ကလူ သေဆုံးမယ်လို့ နိမိတ်
ပေးတာပဲ။

ဇီးကွက်ဟာ လူတစ်ဦးတစ်
ယောက်အိမ်ထဲကို မပျော်လင့်ဘဲဝင်လာ
ပြီး နေထိုင်မယ်ဆိုရင်တော့ အဲဒီအိမ်
မှာ လာဘ်လာဘ်တိုးတက်လာလိမ့်
မယ်။ မီးဖိုချောင်ထဲကို ဇီးကွက်ဝင်လာ

ပြီးနေရင် အဲဒီအိမ်မှာ စားနပ်ရိက္ခာ
ပြည့်စုံမယ့် နိမိတ်ပဲ။ အိပ်ပျော်နေသူရဲ့
ကုတင်ပေါ်ကို ဇီးကွက်လာပြီးနားရင်
အချစ်ရေးကိစ္စ အောင်မြင်မယ်။ ကိုယ်
ဝန်ရှိတဲ့ မိန်းမကို ဇီးကွက်လာထိရင်
သားယောက်ျားလေးမွေးမယ်။ တကယ်
လို့ ကိုယ်ဝန်ဆောင် မိန်းမရဲ့အနားမှာ
ဇီးကွက်လာနားရင် သမီးမိန်းကလေး
မွေးမယ်။

ကျီးကန်းများက ဇီးကွက်ကို ဝိုင်း
အံ့ထိုးဆိတ်နေကြဆဲဖြစ်၏။ အရပ်ထဲ
မှ လူများက ဇီးကွက်ကို လေးဖြင့်လှမ်း
ပစ်ကြသည်။

"ဟေ့...ဇီးကွက်ကို မှန်သွားပြီ
ဟေ့"

ဇီးကွက်သည် မြေပြင်ပေါ်သို့ကျ
လာ၏။ ကိုပုစူးဆိုသူက ဇီးကွက်ကို
လိုက်၍ဖမ်းမိသွားသည်။ ကိုပုစူးသည်
ဇီးကွက်ကို ကျွန်ုပ်ထံသို့ ယူလာလေ၏။
ဇီးကွက်ကို မမြင်မတွေ့ဖူးသော အရပ်
ထဲမှ ကလေးများ။ မိန်းမများသည်
ကိုပုစူးလက်ထဲမှ ဇီးကွက်ကို သေချာ
စွာလိုက်ကြည့်နေကြလေ၏။

"မောင်ပုစူး မင်းက ဇီးကွက်ကို
ဖမ်းပြီး ဘာလုပ်မလို့လဲ"

ကျွန်ုပ်က ပုစူးကိုမေးလိုက်မိ၏။

"ကျွန်တော် မွေးထားမှာပေါ့...
ဦးလေးသိန်းရဲ့"

"အင်း...အခုအချိန်က မွန်းတည့်
ချိန်၊ ဇီးကွက်က ကောင်းကင်ပေါ်ကကျ
လာတယ်။ မင်းက ဖမ်းဆီးတယ်။ မင်း
မိန်းမဟာ မကြာခင်မှာ လေဖြတ်လိမ့်
မယ် မောင်ပုစူး"

"ဟာ...ဦးလေးသိန်းကလည်း
ဇီးကွက်ဖမ်းမိတာနဲ့ ကျွန်တော်မိန်းမက
လေဖြတ်မယ်ဆိုတာ မဟုတ်အေးပါဘူး"

"တစ်ဆက်တည်း ပြောလိုက်ဦး
မယ်။ မင်းလည်း ယာဉ်မောင်းရင် သတိ
ထား။ မကြာခင်မှာ မင်းယာဉ်တိုက်မှု
ဖြစ်လိမ့်မယ်"

ကိုပုစူးသည် ကျွန်ုပ်၏စကားကို
မယုံကြည်သောအကြည့်ဖြင့် ကြည့်ပြီး
ပြုံးနေလေ၏။ ကျွန်ုပ်က အာမှူးအက်
မပြောတော့ဘဲ ငြိမ်နေလိုက်၏။ ကိုပုစူး
သည် ဇီးကွက်ကလေးကိုပိုက်ပြီး ခြံထဲ
မှထွက်သွားလေ၏။ ကလေးတစ်သိုက်
သည် ကိုပုစူးနောက်သို့ လိုက်သွား
လေ၏။

"ဟင်း...မောင်ပုစူးက ဇီးကွက်
ကို အိမ်မွေးတိရစ္ဆာန်အဖြစ် မွေးဦးမလို့
တဲ့။ ဇီးကွက်ဟာ ဂမ္ဘီရပညာအရ
အလွန်အသုံးဝင်တဲ့ သတ္တဝါဖြစ်ပြီး အံ့
ဖွယ်အကျိုးသက်ရောက်မှုကိုလည်း ပေး
နိုင်တယ်"

"ဘယ်လို အံ့ဖွယ်အကျိုးသက်
ရောက်မှုကို ပေးနိုင်တာလဲ အဘိုး"

မြေးဖြစ်သူ မောင်ဇော်မောင်က
စူးစမ်းတတ်သောစိတ် ရှိသူပီပီ မေးမြန်း
လေ၏။

"အင်္ဂါနေ့ (သို့မဟုတ်) တနင်္ဂနွေ
နေ့မှာ ဇီးကွက်အရင်တစ်ကောင်ကို
ဖမ်းထားပြီး ဘာမှမကျွေးဘဲ သူ့ပါးစပ်ကို
ဖြုတ်ပြီး အရက်ကိုသာတိုက်ပေး။ ဇီးကွက်
အရက်မူးပြီး အိပ်ပျော်သွားအောင် လူ
တစ်ယောက်က အမြဲခြောက်လန့်ပေး
နေရမယ်။ သုံးရက်၊ သုံးညပေးတက်

အိမ်ထောင်မှာ နေမအိပ်ရာ ညမအိပ်ရာရင်
အိမ်ထောင်ဟာ အသံချိုလာပြီး လူလို
အသံပြောဆိုတတ်လာမယ်။ မေးမြန်း
အရာကိုပြောကြားပေးလိမ့်မယ်။ အတိတ်
အကြောင်း၊ အနာဂတ်မှာ ဘာဖြစ်
မလဲ။ လိုအင်ဆန္ဒတွေရှိရင်လည်း မေး
ဆိုရတယ်။ မင်း ဘာစီးပွားရေးလုပ်ချင်
မလဲ။ သူက လမ်းညွှန်လိမ့်မယ်။

“ဟင်... ဒါဆို ကိုပုဂ္ဂိုလ်ဖမ်းမိထား
တဲ့ အိမ်ထောင်ကို အဘိုးပြောသလို စီရင်
ပြီး မေးမြန်းကြည့်ဖို့ကောင်းတယ်။”

“တော်စမ်းပါ လူလေးရယ်...။
အဘိုးပြောတဲ့စကားကို မယုံကြည်သလို
ရည်ရွယ်ပြသွားတာ လူလေးမြင်တယ်
ဟုတ်လား။ ဒါပေမယ့် အဘိုးစိတ်
ဆေးပါဘူး။ အဘိုးပြောတဲ့စကား မှန်
ဖန် စောင့်ကြည့်ပါဦး။”

ကျွန်ုပ်သည် ဖတ်လက်စဆေး
အောက်မှာ ဆက်ဖတ်နေ၏။ မောင်
မောင်မောင်ကလည်း မီးဖိုချောင်ထဲသို့
ပြန်ဝင်သွားလေ၏။

ဘာမှမကြာပါချေ။ တစ်နေ့သော
နံနက်တွင် ကျွန်ုပ်သည် အိပ်ရာမှထ
ကာ မျက်နှာသစ်နေ၏။ မြေးဖြစ်သူ
မောင်မောင်က နံနက်စာစားရန်
မီးဖိုချောင်ထဲတွင် ထမင်းကြော်နေ၏။
မီးအချိန်တွင် အရပ်ထဲမှ မတင်သောင်း
သည် ခြံတံခါးကိုဖွင့်ကာ ခြံထဲသို့ဝင်
လာလေ၏။

“လုပ်ပါဦး။ ကယ်ပါဦး။ ဦးလေး
သိန်းရယ်။ ပုဂ္ဂိုလ်ဖမ်းမိရုံထွေး လေဖြစ်

သွားလို့”
မတင်သောင်း၏ စကားကြောင့်
မောင်မောင်မှာ ပါးစပ်အဟောင်း
သားနှင့် ဖြစ်သွားလေ၏။

“ဒီမနက် အိပ်ရာကထတော့
သူတို့အိမ်ဘက်က ရှူးရှူး ရှူးရှူးနဲ့
အသံကြားလို့ သွားကြည့်မိတယ်။ မရီ
ထွေးက ဗလုံးဗထွေးနဲ့ အော်နေတာ။
ကျွန်မက နင် ဘာဖြစ်နေတာလဲမေး
တော့ သူ့ကိုယ်တစ်ခြမ်း လှုပ်လို့မရဘူး
လို့ ဟန်အမူအရာနဲ့ပြတယ်။”

“မောင်ပုဂ္ဂိုလ်ကော မရီဘူးလား”
“ပုဂ္ဂိုလ်က ကားမောင်းသွားတယ်
လေ”

ကျွန်ုပ်သည် မတင်သောင်းနှင့်
အတူ မရီထွေးရှိရာသို့ လိုက်လာခဲ့၏။
မရီထွေး၏လျှာအား စပါးကြီးသည်ခြေ
ဖြင့် ပွတ်ပေး၏။ စပါးကြီးသည်ခြေသည်
အလွန်ခါးလွန်းသောကြောင့် လျှာကို
လှုပ်ရှားလာစေရန်ဖြစ်၏။ ဝဲဘက်လက်
တစ်လျှောက် ဆေးလိမ်းပေးပြီး နှိပ်နှယ်
ပေး၏။ ဝဲဘက်ခြေတစ်လျှောက်သို့
မတင်သောင်းအား ဆေးလိမ်းခိုင်းပြီး
နာနာနှိပ်စေ၏။

“မနေ့က သွေးတိုးစွာတွေ စား
ထားလိမ့်မယ်။ သွေးတွေဆောင်တက်
နေတော့ ခေါင်းထဲမှဝေနေတယ်ဆိုပြီး
အိပ်လိုက်တယ်။ အခုလက နေပူည
ချမ်းတဲ့ တပေါင်းလ။ အင်္ကျီပါးပါးလေး
ဝတ်အိပ်တယ်။ ညဘက် အအေးဓာတ်
ကဝင်လာတော့ အိပ်မောကျနေလို့
သတိမထားမိတော့ဘူး။ အအေးပတ်
ပြီး လေဖြစ်သွားတာ။ လူကလည်း

တအားဝတာကို။ လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ပေး
ရင်တော့ အနည်းငယ်သန်စွမ်းလာနိုင်
တယ်။ လူကောင်းပကတိလိုတော့ ပြန်
မကောင်းနိုင်တော့ဘူး။ သူ့ယောက်ျား
ကို ဟိုးတစ်နေ့က ဦးလေးသိန်းက မင်း
မိန်းမ လေဖြစ်မယ့်ကိန်းရှိတယ်။ ဂရု
စိုက်လို့ပြောတာ မောင်ပုဂ္ဂိုလ်က အလေး
ဂရုမပြုဘူးလေ။”

“ကွယ့်...ကွယ့်”
နေအိမ်ရှေ့ လှောင်အိမ်ထဲမှ
ဦးကွက်ကအော်၏။

“အင်း... ဒီအိမ်ကို မင်းရောက်
လာလို့ အခုလိုဖြစ်ရတာပဲ။ မဦးမချွတ်
ပြောတာတော့မဟုတ်ဘူး မတင်သောင်း
ရော မောင်ပုဂ္ဂိုလ် ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်နေပြီ။
ငါပြောတာ မယုံရင် ညနေကျရင်
သတင်းကြားရလိမ့်မယ်။”

“ဟင်...”
“မရီထွေးအမေ့နဲ့ ညီအစ်ကို
မောင်နှမတွေ မလာကြသေးပါလားဟဲ့”
“သွားခေါ်ခိုင်းထားတယ်။ ဦးလေး
သိန်း”

“ဒီရောဂါက ချက်ချင်းတော့
မသက်သာနိုင်ဘူး။ ဆေးလိမ်းပြီး နင်း
နှိပ်ပေး လေ့ကျင့်ခန်းလုပ်ပေးရမယ်။ ငါ
မနက်စာ မစားရသေးလို့ ပြန်ဦးမယ်။”

ကျွန်ုပ်သည် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့
လေ၏။ မြေးဖြစ်သူ မောင်မောင်
အား မေးဆတ်ပြလိုက်၏။ အဘိုးပြော
တဲ့စကား မှန်နေပြီမဟုတ်လားဟု
အထာပြုသည့်သဘောပင်။ မောင်မောင်
မောင်က ကျွန်ုပ်ကို ခေါင်းညိတ်၍ပြလေ
၏။ ကျွန်ုပ်သည် မြေးဖြစ်သူနှင့်အတူ

နံနက်စာစားပြီးသည်နှင့် တုတ်ကောက်ကို ဟန်ပါပိထောက်ကာ ဈေးလမ်းတွင် နေထိုင်သော သူငယ်ချင်းဖြစ်သူ ဦးဘချစ်ထံသို့ လာခဲ့လေ၏။ ကျွန်ုပ်၊ ဦးဘချစ်နှင့် ဦးစံရွှေတို့သည် မနက်နှင့် နေ့လယ်ပိုင်းအချိန်များတွင် မြန်မာစစ်တုရင် ကစားလေ့ရှိလေ၏။ မြန်မာစစ်တုရင်သည် ဉာဏ်ရည်ကိုအားထုတ်ရသော ကစားနည်းဖြစ်လေရာ အပျင်းပြေရုံမက သူ့အများ ကိုယ်အများ (စစ်တုရင်အကွက်များ၍ ရွှေခြင်း)ကို ထောက်ပြရင်း စိတ်နှလုံးကို ချမ်းမြေ့စေသည်။

“ကိုဘသိန်း...ခင်ဗျားတို့အရပ်ထဲက မောင်ပုစူး ငဖြူကလေးရွာနားမှာ ကလေးတစ်ယောက်ကို ဝင်တိုက်မိတာ ပွဲချင်းပြီးသေသွားတယ်လို့ သတင်းကြားခဲ့တယ်”

“ဒီကောင် ကျုပ်စကားကို နားမထောင်တာဗျ။ သူ့ဆီကို ဇီးကွက်တစ်ကောင်ရောက်လာတယ်။ တစ်နေ့ နေ့ခင်းမှာ ကျီးကန်းတွေ လိုက်ထိုးလို့ အောက်ကိုကျလာတဲ့ ဇီးကွက်ကို သူက လိုက်ဖမ်းပြီး အိမ်မှာမွေးထားတာလေ။ ကျုပ်က ဇီးကွက်ဆိုတာ လူတွေကို ကောင်းကျိုးပေးတတ်သလို ဆိုးကျိုးလည်းပေးတတ်တာမို့ မမွေးပါနဲ့လို့ကတယ်။ မင်းလည်း ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်လိမ့်မယ်။ မင်းမိန်းမလည်း လေဖြတ်မယ်။ သတိထားလို့ပြောတာ သူက ကျုပ်ကို ပျက်ရယ်ပြုတယ်လေ။ ဟင်းအခုတော့ မနက်က သူ့မိန်းမက လေဖြတ်တယ်။ ဟော...အခု သူက

ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်တယ်”

မောင်ပုစူး ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်ကြောင်း သတင်းပေးသူမှာ ဦးဘချစ်၏ ညီဖြစ်သူ ရှေ့နေဦးဘရှိန်ဖြစ်လေ၏။ ဦးဘရှိန်သည် တောင်သူလယ်သမားခေါင်းဆောင်ကြီး ဂဠုန်ဆရာစံအား ဗြိတိသျှအစိုးရက သူပုန်ဟုသတ်မှတ်ပြီး ဖမ်းဆီးကာ သေဒဏ်ပေးနိုင်ရန်အတွက် တရားရုံးသို့ တရားစွဲဆိုစစ်ဆေးစဉ်က ဂဠုန်ဆရာစံဘက်မှ လိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည့် ရှေ့နေများထဲတွင် တစ်ဦးအပါအဝင်ဖြစ်လေ၏။ စကားပြောပြတ်သည်။ သို့သော် တရားခွင်တွင် တရားခွဲ (သို့မဟုတ်) တရားလိုဘက်မှ အမှုလိုက်ပါဆောင်ရွက်ပေးရာတွင် အလွန်လျှောက်လဲချက်ကောင်းသော ရှေ့နေကြီးတစ်ဦးလည်း ဖြစ်လေ၏။

“ဆရာသိန်းလို လူတစ်ယောက်ကပြောတဲ့စကားကို မထိမဲ့မြင်ပြုတော့မဖြစ်သင့်တာတွေ ဖြစ်တာပေါ့။ ယာဉ်တိုက်ခံရတဲ့ကလေးက တာလမ်းပေါ်ကို အတင်းဖြတ်ပြေးတာလို့ သိရတယ်။ ပြစ်မှုဆိုရုံရာ ဥပဒေပုဒ်မ ၃၀၄(က)ဗျ။ အင်း...တစ်မြို့စာည်းသားချင်း ဖြစ်နေတာရယ်။ သူ့အဖေက ကျောင်းဆရာကပ်ဦးဖြစ်ပြီး လေးစားခင်မင်ရတာတွေကြောင့် သူ့အမှုကလွတ်အောင် ကျွန်တော်ကူညီပါမယ်”

ဦးဘရှိန်းကပြောသည်။ ကျွန်ုပ်မှာ မောင်ပုစူးတို့လင်မယားအတွက် စိတ်မကောင်းဖြစ်နေသောကြောင့် စစ်တုရင်ကို ဆက်ကစားလိုစိတ် မရှိတော့

သဖြင့် အိမ်သို့ပြန်လာခဲ့လေ၏။ အရပ်ထဲတွင် မောင်ပုစူး ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်သည့်အကြောင်းကို ပြောဆိုနေကြသည်။

“ကိုပုစူး”
မြေးဖြစ်သူက ကျွန်ုပ်ကို မောင်ပုစူး၏သတင်းကိုပြောရန် ဟန်ပြင်၏။ ကျွန်ုပ်က လက်ကာတားလိုက်သဖြင့် သူ့စကား ရပ်သွား၏။

“ကိုဘရှိန်ပြောပြလို့ အဘိုးသိခဲ့ပြီလူလေး”

“ကိုပုစူးညီက သူ့အစ်ကိုနဲ့ သူမနီး အခုလိုဖြစ်ရတာတွေဟာ ဇီးကွက်ကြောင့်ဆိုပြီး ခေါ်သဖြစ်ဖြစ်နဲ့ ဇီးကွက်ကို လှောင်အိမ်ထဲကထုတ်ပြီး ခြေနှစ်ချောင်းကဆွဲလို့ တိုင်နဲ့ရိုက်လိုက်တာ ဇီးကွက်သေသွားပြီး ဇီးကွက်ကို ရေလှေထဲထည့်ထားတာ ဇီးကွက်ပါးစပ်ထဲက သွေးတွေထွက်လို့”

မောင်တော်မောင်က ကျွန်ုပ်ကို ပြောပြနေ၏။

“အေး...အခုမှ အဘိုးလည်း သတိရသွားတယ်။ ရေလှေထဲက ဇီးကွက်ရဲသွေးကို ဒီပုလင်းထဲမှာ ထည့်ယူခဲ့စမ်း”

“ဟာ...အဘိုးကလည်း ဦးချိုလေးက သူ့အစ်ကို ယာဉ်တိုက်မှုဖြစ်လို့ ခေါ်သဖြစ်နေတာ။ ကျွန်တော့်ကို ကြိမ်းမောင်းလွှတ်လိမ့်မယ်”

“အဘိုးက ယုခိုင်းတာလို့သာ ပြောလိုက်စမ်းပါ”

မောင်တော်မောင်သည် အဝကျယ်သော ပုလင်းကိုယူကာ မောင်ပုစူး၏ အိမ်ဘက်သို့ သွားလေ၏။ ထောကြာ

ဟော့ မောင်ဇော်မောင်သည် ဇီးကွက်၏ သွေးကို ပုလင်းထဲသို့ထည့်၍ ယူလာ၏။

“အဘိုးက ဇီးကွက်သွေးကို ဘာ ချုပ်မလို့လဲ”

“ဘာလုပ်မလို့လဲဆိုတာ လူလေး အိမ်အောင် အဘိုးက ပြောပြမှာပေါ့”

ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဇော်မောင်ယူ လာသည့် အဝကျယ်ပုလင်းထဲမှသွေးကို

သန့်ရှင်းသော ပုလင်းတစ်လုံးထဲသို့ ထည့်ပြီး အဖုံးကိုလုံအောင်ပိတ်ထား

လိုက်၏။

“ဂန္တီရပညာရပ်တစ်ခုကို အဘိုး ခင်သပ်ပြမယ်။ အိန္ဒိယက ယောဂီကြီး

တွေကတော့ ကျမ်းတွေထဲမှာ ဖတ်ရတာ တွေ”

ကျွန်ုပ်သည် မုန်တစ်ချပ်ပေါ်သို့ ပုလင်းထဲမှ ဇီးကွက်၏သွေးတစ်စက်ကို

ချလိုက်၏။ မောင်ဇော်မောင်၏ ညာ

ဘယ်လက်ညှိုးအား ကြိုးဖြင့်စည်းကာ ချုပ်ဖြင့်ဟောက်၏။

“အား... နာလိုက်တာအဘိုးရာ”

“မင်းက ပညာလိုချင်တဲ့သူဆို ဟော့ အနာခံမှ အသစ်စံရမယ်လေ။

အခု အံ့ဩသွားမယ်”

လက်ညှိုးထိပ်မှ သွေးများဆူ ဖြစ်လာ၏။ မောင်ဇော်မောင်မျက်နှာ

မှာ ရှိနေ၏။ ကျွန်ုပ်သည် မောင်ဇော် မောင်၏သွေးနှင့် ဇီးကွက်သွေး နှစ်ခု

ကို တုတ်ကလေးဖြင့်မွှေကာ ပေါင်းစပ် ထားလိုက်၏။

“အဘိုးက ကျွန်တော့်ကို မျက် နှည်ပြမလို့လား”

ကျွန်ုပ်က ပြုံးနေလိုက်၏။ ဆေး

ပစ္စည်းစင်ပေါ်မှ ပျားရည်ပုလင်းကိုလှမ်း ယူပြီး အဖုံးဖွင့်လိုက်သည်။ ပျားရည်

တစ်စက်ကို ဇီးကွက်နှင့် လူသွေး ရော ထားသည့် မုန်ပေါ်သို့ချသည်။ ထိုသုံး

မျိုးကို ရှေ့စပ်သည်။

“အဲဒါတွေရောပြီး ဘာလုပ်မလို့ လဲအဘိုးရဲ့”

“မင်းကို မျက်စဉ်းခတ်ပေးမလို့”

“အဘိုး... တေးရေးဆရာကြီး အေဝမ်းဆရာညွှာက အသက်ဆယ်သုံး

နှစ်သားအရွယ်မှာ ကျောက်ပေါက်လို့ မျက်စိနှစ်လုံး ကွယ်သွားရတယ်။ ကျွန်

တော့်ကတော့ အဘိုးအင်္ဂါဝိဇ္ဇာဆရာ သိန်းကြောင့် မိန်းမ မရခင် မျက်စိကန်း ရဦးမယ်ထင်တယ်”

“ဟားဟား... လူလေးကတော့ ပြောရောမယ်။ ကဲ... မျက်စိမှိတ်ပြီး

အပေါ်ကိုမော့ထားစမ်း”

မောင်ဇော်မောင်သည် မျက်စိကို စုံမှိတ်ပြီး အပေါ်သို့မော့ထား၏။ ကျွန်ုပ်

က ဇီးကွက်သွေး၊ လူသွေး၊ ပျားရည်တို့ ရောစပ်ထားသည့် အရည်ကို မောင်ဇော်

မောင်အား မျက်စဉ်းခတ်ပေးလိုက်၏။

“ခင်သန်းဝင်းရေ နင်နဲ့ငါနဲ့တော့ ဒီတစ်သက် ဝေးပြီထင်တယ်”

“ဘယ်က ခင်သန်းဝင်းလဲ လူ လေးရဲ့”

“မသိချင်ပါနဲ့အဘိုးရယ်။ မျက်စိ ထဲက ချွဲကျိကျိအရည်တွေ စိမ့်ဝင်နေ တယ်ဗျ”

“မင်းမျက်စိထဲမှာ ဘာတွေပြင် နေသလဲ”

“အင်း... ကိုပုစု အချုပ်ခန်းထဲ

မှာ ငိုနေတယ်ဗျ။ အချုပ်ခန်းဘေးမှာ သူ့ယောက်ဖမောင်လှ ဘာတွေပြောနေ သလဲ မသိဘူး။ လက်ဟန်ခြေဟန်နဲ့ ပြောနေတာ”

“မင်းအဖေနဲ့အမေဆီကို အာရုံ ပြုပြီး ကြည့်လိုက်စမ်း”

“အဖေရယ်၊ အမေရယ်၊ အစ်ကို ကြီးရယ်၊ ညီမလေးရယ် ထမင်းစားနေ ကြတယ်”

“ကဲ... မျက်လုံးကိုဖွင့်၊ မျက်နှာ သွားသစ်ပစ်လိုက်စမ်း”

မောင်ဇော်မောင်သည် မျက်နှာ သစ်ပြီးပြန်လာ၏။

“မျက်စိကိုစုံမှိတ်ပြီး အာရုံပြု ကြည့်စမ်း”

“ဘာမှမမြင်တော့ဘူး အဘိုးရဲ့”

“သေချာလို့လား”

“သေချာပါတယ်။ မုန်ပေါ်က လက်ကျန်ဆေးလေးနဲ့ မျက်စဉ်းခတ်

ပေးစမ်းပါ။ ခင်သန်းဝင်း ဘာလုပ်နေ သလဲဆိုတာ ကြည့်ချင်လို့”

“ဂန္တီရပညာတွေဟာ ခက်ခဲနက် နဲတယ်။ သူတစ်ပါးကို အကျိုးယုတ်စေ

တဲ့ နည်းတွေလည်းရှိတယ်။ သူတစ်ပါး ကို အကျိုးယုတ်အောင်လုပ်မိရင် မိမိ

လည်း တစ်နေ့မှာ ကံကံ၏အကျိုးကို ခံစားရတတ်တယ်။ ဒီတော့ မသိချင်၊ မတတ်ချင်နဲ့ လူခလေး”

ကျွန်ုပ်သည် မုန်ပေါ်မှဆေးများ ကို ရေဖြင့်ဆေးချပြီး ဆေးတံကိုမီးညှို့

ကာ ဖွာရှိုက်နေမိလေတော့၏။

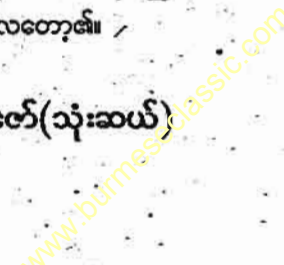
“ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)”

“ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)”

“ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)”

“ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)”

“ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)”

ပန်းတစ်ပွင့်တောင်တွင် ဝေဝေခေခ

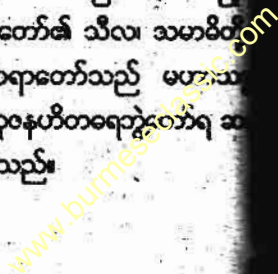
မောင်ချိုဝေ

သည်နှစ်နှစ်မှာပင် မီးလောင်မှုများက များလှသည်။ အယ်နီညီ၊ ခရမ်းလွန်ရောင်ခြည် စသည့်စကားလုံးများ၏ ငြိမ်းခြောက်ခြင်းကိုလည်း ခံနေကြရသည်။ ဆောင်း၏ သဘာဝကို ရက်ပိုင်းမျှသာ ခံစားလိုက်ရသည်ထင်၏။ သားသမီးများက “အဖေကြီး နေပူထဲကိုမသွားနဲ့နော်” ဟု သတိပေးစကား ပြောကြလေပြီ။

ပန်းတစ်ပွင့်တောင်ဆရာတော် ဖိတ်သဖြင့် ၂၄-၂-၂၀၁၆ နေ့က နေပူကိုတိုးဝင်ကာ ရောက်ဖြစ်ခဲ့သည်။ ပန်းတစ်ပွင့်တောင်ဆိုသည်က ရန်ကုန်မြို့နှင့် ၃၅ မိုင်မျှအကွာ မော်ဘီမြို့နယ်နှင့် တိုက်ကြီးမြို့နယ်တို့ အလယ်စည်းတွင် တည်ရှိပြီး ရန်ကုန်ပြည်လမ်းမှ အတွင်းသို့ ၁၀ မိုင်မျှဝင်ရသည်။ တိုက်ကြီး မော်ဘီသို့ရောက်သော်လည်း အေးချမ်းသာယာသော သာသနာ့နယ်မြေ ပန်းတစ်ပွင့်တောင်ကို မရောက်လျှင် မပြည့်စုံနိုင်ပါ။ ရန်ကုန်မှလာလျှင် မော်ဘီမြို့

အဝင် လေထီးလမ်းခွဲမှ ဝင်နိုင်သည်။ ပြည်ဘက်မှလာသူ ဖူးကြီးရေလှောင်တမံ အဝင်လမ်းမှ ဝင်၍ရသည်။ ယခုဆရာတော်ကြီး ဖောက်ထားသည့် မျောက်ချောကုန်းစွဲ ပန်းတစ်ပွင့်တောင် အဝင်လမ်းသည် ဖြောင့်တန်းလျက်ရှိရာ ပန်းတစ်ပွင့်တောင် လမ်းတိုင်းသည် လတ်ဆတ်သော လက်ရနံ့နှင့် တောရိပ်တောင်ရိပ်တို့ကို မြင်တွေ့ခံစားခွင့် စေပါ၏။

ကျွန်တော်တို့ရောက်လျှင် ဆရာတော်က အပေပင် ပြု၍ကြိုပါသည်။ ဆရာတော်၏ ထိုအပြုကို ဖူးမြော်တိုင်း ဘဝအမောပြေရပါသည်။ သောကငြိမ်းသော အပြုကို ထာဝရပြုနိုင်သော ဆရာတော်၏ သီလ၊ သမာဓိတို့ နှစ်သက်မြတ်နိုးဖိပါသည်။ ဆရာတော်သည် မဟာသုတေတိကဓဇ ဓမ္မကထိက ဗဟုဓနဟိတရေဘွဲ့တော်ရ ဆရာတော်ဘုရားပညာသာရ ဖြစ်ပါသည်။

သည်ကနေ ဆရာတော်ဖိတ်ကြားသည့်အကြောင်း
 ပန်းတစ်ပွင့်တောင် ဗုဒ္ဓသာသနာကောလိပ် ဖွင့်လှစ်နိုင်
 အထူးပထမအကြိမ် ကျင်းပသည့် ညှိနှိုင်းအစည်းအဝေးဟူ၏။
 ထင်ကပင် ဆရာတော်သည် ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေး
 ထောင်းကို ဖွင့်လှစ်ကာ အခြေခံပညာအထက်တန်းအထိ
 ပညာသင်ပေးလျက်ရှိရာ အနီးအနားရွာစဉ်တို့မှ မိဘများ
 ဖိတ်အေးချမ်းသာကြရသည်။ ထိုဝန်ကို ဆရာတော်ထမ်း
 သည်မှာ ဆယ်စုနှစ်တစ်စုတိုင်ခဲ့ပြီ။ သေးသောဝန်တော့
 ထောင်ပါ။ ကျောင်းအိမ်၊ ကျောင်းစားများကို ကျွေးမွေး နေရာ
 ဝေး လိုလေသေးမရှိ ထောက်ပံ့ထားခဲ့သည်။ သက်သတ်လွတ်
 ထွန်းတော်ဖြစ်သဖြင့် အသားမစားရသည်ကလွဲ၍ အိုအေစစ်
 ထစ်ခုင်း၊ ယခုအခါ ဆရာတော်က ဒုတိယဝန်ထုပ်ကိုထမ်း
 ရန် ပြုပြင်ချေပြီ။

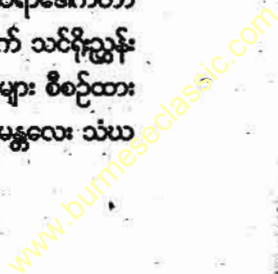
အစည်းအဝေးသို့ နိုင်ငံတော်သံယာဇာယက
 နုတ်ယဉ်ကွဲ အဝ္ဗမဟာပဏ္ဍိတ လှည်းဆိပ်ဆရာတော်ကြီး
 ဦးထုသရ ကြွရောက်တော်မူပါသည်။ ရန်ကုန်နှင့်မန္တလေး
 ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်များမှ ပါမောက္ခဆရာတော်များ၊ တိုက်ကြီးနှင့်
 ဇော်ဘီမှ ကျောင်းထိုင်ဆရာတော်ကြီးများ၊ သာသနာရေး
 ဝန်ကြီးဌာနမှ အကြံပေးပုဂ္ဂိုလ်များ၊ ဖိတ်ကြားထားသည့်
 အသိပညာရှင် အတတ်ပညာရှင်များ တက်ရောက်ကြသည်။

မွန်းလွဲ ၁ နာရီတွင် အစည်းအဝေးစသည်။ အစည်း
 အဝေးစလျှင် နိုင်ငံတော်သံယာဇာယက အကျိုးတော်
 ဆောင် ဒုတိယဉ်ကွဲ လှည်းဆိပ်ဆရာတော်ကြီးက ဩဝါဒ
 စကား မြွက်ကြားသည်။ ဆရာတော်ကြီးက ဗုဒ္ဓသာသနာကော
 လိပ်သည် ယခုဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်းများတွင်
 ချီအပ်လျက်ရှိသော ဆရာအခက်အခဲကို ဖြေရှင်းနိုင်ရန် နည်း
 ထမ်းတစ်ခုအဖြစ် ဆောင်ရွက်ခြင်းဖြစ်ကြောင်း၊ ကောလိပ်
 တွင် အကြီးတန်းအောင်မှ မြှောစရိယအောင် သံယာများကို
 ထစ်ခံပြီး အခြေခံပညာ ကိုးတန်း၊ ၁၀ တန်း သင်ကြားနိုင်
 သည်အထိ ရည်ရွယ်သင်ကြားပေးသွားမှာဖြစ်ကြောင်း၊
 သစ်တန်း တစ်ခုကို သုံးနှစ်သင်ကြားမည်ဟု ရည်ရွယ်ကြောင်း၊
 ချီထံယာတော်များ ကောလိပ်မှဆင်းလျှင် ဘုန်းတော်ကြီး
 သင်ပညာ ရေးကျောင်းများတွင် ဆရာအဖြစ် ဆောင်ရွက်ကြ
 ရန်ဖြစ်ကြောင်း၊ သို့အတွက် ဆရာနှင့်ဒကာကွန်ရက် မြန်မာ

နိုင်ငံတွင် ပြန်လည်ဖြစ်ထွန်းလာမည်ဖြစ်ကြောင်း၊ ထိုအထဲမှ
 သာသနာ အမွေထမ်းမည့် သာသနာအာဇာနည်များလည်း
 ပေါ်ထွန်းလာနိုင်ကြောင်း၊ ကလေးများ၏ ယဉ်ကျေးလိမ္မာမှု
 များကိုလည်း တစ်ချိန်တည်း သင်ပေးနိုင်ကြောင်း၊ ပန်းတစ်
 ပွင့်တော်ဗုဒ္ဓသာသနာကောလိပ် အမြန်ဖြစ်မြောက်ရေး
 အတွက် ဝိုင်းဝန်းဆောင်ရွက်ကြရန် နှိုးဆော်ပါကြောင်း ဩဝါဒ
 ပေးပါသည်။

ထို့နောက် ပန်းတစ်ပွင့်တောင်ဆရာတော်က ပန်းတစ်
 ပွင့်တော်ဗုဒ္ဓသာသနာကောလိပ်ကို ရေရှည်တည်တံ့အောင်
 စီမံဆောင်ရွက်သွားမှာဖြစ်ကြောင်းနှင့် သင်ကြားရေးဝိုင်း၊ အုပ်
 ချုပ်စီမံရေးဝိုင်းများအတွက် အတတ်ပညာရှင်၊ အသိပညာရှင်
 များက အကြံဉာဏ်များ ပြုကြပါရန် မိန့်ဆိုပါသည်။ ဆက်
 လက်ပြီး ဘာသာရေးဝန်ကြီးဌာန ညွှန်ကြားရေးမှူးချုပ်(ငြိမ်း)
 အကြံပေးအရာရှိ ဦးအောင်သိန်းညွှန်က ဘုန်းတော်ကြီးသင်
 ပညာရေးကျောင်းများ ပေါ်ပေါက်ခဲ့သည့် ရာဇဝင်ကို ပြောကြား
 ပြီး ယခုအခါ မြန်မာနိုင်ငံရှိ ဘုန်းတော်ကြီးသင် ပညာရေး
 ကျောင်းများသည် ဆင်းရဲနွမ်းပါးသည် ကလေးသုံးသိန်းကျော်
 ကို စာသင်ပေးနေပါကြောင်း၊ ထိုကလေးများသည် ဘုန်းတော်
 ကြီးသင် ပညာရေးကျောင်းများ မရှိခဲ့လျှင် လိမ်လျော်ရောက်
 သွားကြမှာဖြစ်ကြောင်း၊ သို့အတွက် ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာ
 ရေးကျောင်းများသည် ပညာလိုအပ်ချက်နှင့် စာရိတ္တခိုင်မာ
 သော လူစွမ်းအားအရင်းအမြစ် ဖွံ့ဖြိုးရေးကို ဖြည့်ဆည်း
 ပေးလျက်ရှိပါကြောင်း၊ ယခုအခါ နိုင်ငံတော်မှ ဘုန်းတော်ကြီး
 သင်ပညာရေး ကျောင်းများကို ဥပဒေအရ အသိအမှတ်ပြုပြီး
 ဖြစ်ပါသဖြင့် အထောက်အပံ့များ အပြည့်အဝရရှိလာတော့
 မှာဖြစ်ပါကြောင်း၊ ကောလိပ်၏ သင်ကြားရေးအပိုင်းတွင်
 အပြည့်အဝအကူအညီပေးနိုင်အောင် ကြိုးပမ်းသွားမှာဖြစ်
 ကြောင်း ဆွေးနွေးပါသည်။

ထို့နောက် ရန်ကုန် ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်မှ ကထိကဆရာမ
 ကြီး ဒေါ်မြင့်မြင့်ကြည်၊ ရန်ကုန်ဗုဒ္ဓတက္ကသိုလ်မှ ကထိက
 ဆရာကြီး ဦးကိုကိုမြင့်(တက္ကသိုလ်ရှင်သီရိ)၊ ဆရာဒေါက်တာ
 ဉာဏ်ထွန်းတို့က ဗုဒ္ဓသာသနာကောလိပ်အတွက် သင်ရိုးညွှန်း
 တမ်းဆိုင်ရာများကို ဆွေးနွေးပြီး နည်းပြဆရာများ စီစဉ်ထား
 မှုကို တင်ပြလျှောက်ထားပါသည်။ ထို့နောက် မန္တလေး သံယာ

တက္ကသိုလ်မှ ကထိကဆရာတော် ဦးအာဠာရက သာသနာ အကျိုး ဆောင်ရွက်ကြရာတွင် စာသင်သံဃာတော်တို့၏ ဆွမ်း ဆေး ဝေယျာဝစ္စ ချို့တဲ့လေ့ရှိပါကြောင်း၊ ယခုပုဒ္ဓ သာသနာကောလိပ်တွင် တက်ရောက်သင်ယူကြမည့် သံဃာ များအတွက် သင်ကြားရေးအပိုင်းနှင့်အတူ ဆွမ်း၊ ဆေးဒကာ၊ ဒကာမများ လိုအပ်ပါကြောင်း၊ သင်တန်းမှာ ရှေ့ပြန်ဖြစ် တာညှိနိုင်ပြီး နောင်တွင် အဆင့်မြင့်ပညာသင်နိုင်သည့် ပုဒ္ဓ ဘာသာတက္ကသိုလ်အထိ မျှော်မှန်းဆောင်ရွက်မှာ ဖြစ်ပါ ကြောင်းဖြင့် မြွက်ကြားပါသည်။

ဆက်လက်ပြီး မော်ဘီဗြိနယ် စာရေးဆရာအသင်း ဥက္ကဋ္ဌဦးနေလင်းက မြန်မာနိုင်ငံတွင် ဒီမိုကရေစီ အင်္ဂါရပ်များ ပြည့်စုံလာသဖြင့် နိုင်ငံတကာ စိတ်ဝင်စားမှုနှင့် ရင်းနှီးမြှုပ်နှံ မှုများ ပိုမိုရရှိလာမည်ဟု ခန့်မှန်းရပါကြောင်း၊ သို့ဖြစ်တည် လာမည့် အဆောက်အအုံတွင် လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ် လို အပ်မှုနှင့် ကြုံတွေ့နေရပါကြောင်း၊ ယနေ့ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပညာမလုံလောက်ခြင်း၊ ပညာရှောခံဖြစ်လျက်ရှိပါကြောင်း၊ မြန်မာနိုင်ငံတွင် ပညာရှောခံသုံးကြိမ် ဖြစ်ခဲ့ပါကြောင်း၊ ၁၈၂၄ ခုနှစ် အင်္ဂလိပ်-မြန်မာ ပထမစစ်ပွဲတွင် အင်္ဂလိပ်တို့၏ လက် နက်နည်းပညာအသာစီးကို မြင်တွေ့ရပြီး ပညာရှောခံဖြစ်ခဲ့ပါ ကြောင်း၊ ထိုပညာရှောခံ၏ အကျိုးဆက်မှာ တိုင်းပြည်ကျွန် ဖြစ်သည်အထိ ဆိုးရွားခဲ့ပါကြောင်း၊ ၁၉၄၈ ခုနှစ် လွတ်လပ် ရေးရချိန်တွင် ဝန်ကြီးချုပ်ဦးနုက လွတ်လပ်ရေးနေ့မိန့်ခွန်း၌ မြန်မာပညာရေးကို အနောက်နိုင်ငံများ၏ စက်မှုတော်လှန် ရေးနှင့် လိုက်လျောညီထွေဖြစ်အောင် သင်ကြားကြမည်ဖြစ် ကြောင်း ပြောကြားခဲ့သော်လည်း မြန်မာနိုင်ငံ၌ စာတတ် မြောက်မှု ရာခိုင်နှုန်းကို ပြန်လည်စစ်တမ်းကောက်သည့်အခါ ယခင် ကျွန်ုပ်တို့ဖြစ်ခဲ့သော ဘုန်းတော်ကြီးကျောင်းပညာရေး ကြောင့် စာတတ်မြောက်မှု ၈၀ ရာခိုင်နှုန်းကျော် ရှိခဲ့သည့် မြန်မာတို့ သည် စာတတ်မြောက်မှု ၃၀ ရာခိုင်နှုန်းအောက် ကျရောက်နေသည်ကို တွေ့လာပါကြောင်း၊ ထိုအခါ ဒုတိယ အကြိမ် ပညာရှောခံဖြစ်ခဲ့ပါကြောင်း၊ သို့အတွက် ကျောင်းတွင်း ပညာရေးထက် သက်ကြီးပညာသင်ကြားရေး အသုံးလုံးကို စီမံချက်များချ ဆောင်ရွက်ခဲ့ရပါကြောင်း၊ ထိုသို့ဖြစ်ခဲ့သည့် အကျိုးဆက်မှာ ယနေ့မြန်မာနိုင်ငံ ပညာရေးအဆင့် နိမ့်ကျ

မှုနှင့် လူ့စွမ်းအားအရင်းအမြစ် လိုအပ်ချက်ကွက်လပ်ကြီ ဖြစ်လာရပါကြောင်း၊ ယခုအခါ နိုင်ငံတကာစီးပွားရေးလက် တံများ မြန်မာပြည်တွင်းသို့ ဝင်ရောက်လာချိန်တွင် ထိုလက် တံများဖြင့် ချိတ်ဆက်နိုင်မည့် ပညာတတ်များရှိမနေသည့် ပညာရှောခံဖြစ်နေပါကြောင်း၊ သို့အတွက် ပညာသင်ကြားမှု သည် တိုင်းပြည်အတွက် အရေးကြီးဆုံးဖြစ်သဖြင့် ထိုတာ ဝန်ကို ဘုန်းတော်ကြီးသင်ပညာရေးကျောင်းများက အပြော် အပြင်ကြီးစွာ ပံ့ပိုးထိန်းသိမ်းနေကြသည်မှာ အလွန်ကျေးဇူးတင် စရာရှိပါကြောင်း၊ ကမ္ဘာ့ပညာသင်ကြားမှုတွင် ကျွမ်းကျင်စွာ လုပ်ငန်းဝင်နိုင်အောင် သင်ကြားသည့်အဆင့်မှ ပြန်လည်သင် ကြားနိုင်သည့်အဆင့်၊ ထိုမှ ပညာတီထွင်ဖန်တီးသူများ ပေါ်ပေါက်အောင် သင်ကြားသည့်အဆင့်သို့ ရောက်ခဲ့ပြီဖြစ်ပါ ကြောင်း၊ ယခု ပုဒ္ဓသာသနာကောလိပ်က ပြန်လည်သင်ကြား နိုင်မည့် သင်ကြားရေးကို ရည်ရွယ်မှုမှာလည်း ခေတ်နှင့် အညီဖြစ်ပါကြောင်း၊ ကောလိပ်ကို ထောက်ပံ့ပေးနိုင်ရန် ဒေသအာဏာပိုင်များပါ အကူအညီယူ၍ အဖွဲ့အစည်းကွန်ရက် တစ်ခုကို အောက်ခြေရပ်၊ ကျေးဇူးအထိ ဖွဲ့စည်းကာ ဆောင် ရွက်လျှင် ပို၍သင့်လျော်မည်ဖြစ်ပါကြောင်း တင်ပြလျှောက် ထားပါသည်။

ကျွန်တော်တို့ အစည်းအဝေးကျင်းပရာ မဟာသဗ္ဗမ ဇောတိကဓဇ ကျေးဇူးဆပ် မွှာရုံတော်ကြီးမှ ပြန်ဆင်းလာ သောအခါ အပူငွေများ ပါမလာတော့ပါ။ ပန်းတစ်ပွင့်တောင် တွင် သဒ္ဓါနှင့်ပွင့်များ ဝေလျက်ရှိပါပြီ။

အပြန်လမ်းတွင်မှ ကျွန်တော်၏ရင်ထဲ၌ ဆရာတော် ကြီးများ၏ စေတနာနှင့် အပြော်အမြင်၊ ပညာရှင်များ၏ ဆွေးနွေးချက်၊ တာဝန်ယူချက်များ စွဲပါလာပါသည်။ ပဲခူးရိုးမ တောင်ခြေ တောတောင်ထူထပ်သည့် တောကျောင်းတစ် ကျောင်းဆီမှ နိုင်ငံတော်၏ အမျိုးဘာသာ၊ သာသနာ အကျိုး စီးပွားကို ရေရှည်မျှော်မှန်းလျက် ချမှတ်သည့် သန့်စွာန်မှာ မြန်မာတစ်နိုင်ငံလုံး ပဲ့တင်ရိုက်ခတ်သည့် အသံတစ်သံအဖြစ် ကြားကြပါစေကြောင်း၊ သဒ္ဓါစိတ်ပေါင်းလျက် ခေါင်းလောင်း ထိုးအပ်ပါသည်။

မောင်ချိုဝေ

ပေစာပြောသော ရက် ၁၀၀ လက်ထောက် ပေဒင်ဟောကိန်း ညွှန်ခိုင်မာ(ကျောက်ဆည်)

ရှေးဟောင်း ဖေစာတစ်ခုတွင် ရှေးသားထားသည့်
ထက်ထောက်ပေဒင် နည်းတစ်နည်းဖြစ်ပါသည်။ ရက်ပေါင်း
၁၀၀ အတွက် ဟောကိန်းလည်း ဖြစ်ပါသည်။

အောက်တွင် ဖော်ပြထားမည့် အင်းကွက်ကို မျက်စိ
နီတိ၍ အစိစွာနိဗြူကာ ထောက်ရပါမည်။ ချွန်သော အရာ
တစ်ခုခုနှင့် ထောက်လျှင် အဆင်ပြေပါမည်။ မျဉ်းကြောင်း
ပေါ်ကျလျှင် ပြန်ထောက်ပါ။ အလယ်ကွက်ကျလျှင်လည်း
ပြန်ထောက်ပါ။ ကျသည့်အကွက်အတွက် ဟောကိန်းများကို
ထည်း ရှေးသားထားပါသည်။

နောက်တစ်ကြိမ် ထောက်ချင်လျှင် ရက်ပေါင်း ၁၀၀
စောင့်ရပါမည်။ ရက်တစ်ရာလျှင် တစ်ကြိမ်သာထောက်ရ
အောင်ကြောင့် ရက် ၁၀၀ လက်ထောက်ပေဒင်ဟု ခေါ်ပါသည်။

ရက် ၁၀၀ လက်ထောက်ပေဒင် အင်းကွက်

၁ ၀ ပေ	၁ ရီ ဒ	၂ ခွ တ္တ
ဒီ တ္တ တံ	ပပေးနဲ့	ကွ နီ ယံ
နာ ဂု သီ	တု စ ကာ	ဟေ တွာ ပ

၄ : ၆ : ၇

(ပေစာတွင်ပါသည့် အချိုးအစားအတိုင်း ရေးဆွဲထားပါသည်။)

(သို့တည်းမဟုတ် နောက်ပိုင်းတွင် ဖော်ပြမည့် ဟောကိန်းများကို မဖတ်ခင်မှာ သင်ကြိုက်ရာအကွက်ကို ရွေးချယ်လိုက်ပါ။ ပြီးမှ ဟောကိန်းကိုဖတ်ပါ။)

လက်ထောက်စေခင် ရက် ၁၀၀ အတွက် ဗောဓိကိန်းများ

သုပဗေအတွက် ဟောကိန်း

သုပဗေအကွက်ကို ထောက်မိလျှင် စီးပွားဖြစ်မည်။ ကံကောင်းနေသည်။ မိမိလုပ်ချင်သည်တို့ လုပ်ဖြစ်မည်။ အကြံအစည်များ အောင်မြင်မည်။ အချစ်သစ်တွေ့မည်။

(ပေစာတွင် လက်ထောက်အင်းကွက်၌ သုပဗေဟု ရေးထားသော်လည်း အဟောတွင် သုပဗေဟု ရေးထားပါသည်။ အတူတူပင် မှတ်ယူပါ။)

ခရီးအတွက် ဟောကိန်း

ခရီးအကွက်ကို ထောက်မိလျှင် မိတ်ဆွေကောင်းနှင့် တွေ့မည်။ အမှုကြုံလျှင် သတိထားပါ။ ပြဿနာကြာမည်။ ခရီးများမည်။ ငွေဝင်ပြီး စိတ်ညစ်ရမည်။ ကျန်းမာရေးချို့တဲ့မည်။ သူများ၏ပြဿနာ ကိုယ်ပြဿနာဖြစ်လာမည်။ သတိနှင့်နေပါ။

ညွှိတ္တအတွက် ဟောကိန်း

ညွှိတ္တအကွက်ကို ထောက်မိလျှင် ယာယီခရီးရှိသည်။ သူများက ကူညီမည်။ ရည်ရွယ်ချက်များ အောင်မြင်တော့မည်။ မိတ်ကောင်းဆွေကောင်းရမည်။ ဆန့်ကျင်ဘက်လိင်က ခုက္ခပေးမည်။

ကွန့်ယံအတွက် ဟောကိန်း

ကွန့်ယံအကွက်ကို ထောက်မိလျှင် စကားများစရာ ဖြစ်ရပ်များ အမှုအခင်းဖြစ်စရာများ ကြုံတွေ့မည်။ ငွေဝင်မည်။ လယ်၊ မြေ အိမ်များအတွက် စကားပြောရမည်။ ခြေ

နှစ်ချောင်းမကယ်ရ။ သတိပြုပါ။

ဟေတွာပအတွက် ဟောကိန်း

ဟေတွာပအကွက်ကို ထောက်မိလျှင် စီးပွားဖြစ်ထွေးမည်။ လုပ်လက်စ လုပ်ငန်းများကို ဆက်လုပ်ပါ။ ပြောစရာရှိလျှင် ပွင့်ပွင့်လင်းလင်းပြောပါ။ ခရီးမသွားပါနှင့်။ မျှော်လင့်နေသော သတင်းစကား ကြားရတော့မည်။ ခဏစောင့်ပါ။

တုစကအတွက် ဟောကိန်း

တုစကအကွက်ကို ထောက်မိလျှင် မိန်းမအနောက် အယုက်ရှိနေသည်။ အိမ်ထောင်ဘက်နှင့် စကားများမည်။ မိန်းမကိုယ်ဝန်ရှိ၍ ကလေးမွေးမည်။ ထိပေါက်မည်။ ထိတိုပါ။ ငွေစုပုံဝင်နိုင်သည်။ မျှော်လင့်နေပါ။

နာဂသီ(အာဂုသီ)အတွက် ဟောကိန်း

-(ပေစာတွင် လက်ထောက် အင်းကွက်၌ နာဂသီဟု ရေးထားသော်လည်း အဟောတွင် အာဂုသီဟု ရေးထားပါသည်။ အတူတူပင် မှတ်ယူပါ။)

နာဂသီအကွက်ကို ထောက်မိလျှင် အများက မိမိကို ပြဿနာထဲသို့ ဆွဲခေါ်လိမ့်မည်။ စိတ်ဆင်းရဲစရာသတင်းကြားရမည်။ ခရီးသွားလျှင် ခရီးတစ်ဝက်က ပြန်လာရမည်။ ငွေရခါနီးတွင် အချင်းချင်းသစ္စာဖောက်မည်။ အိမ်ထောင်ဘက် ကျန်းမာရေးသတိပြုပါ။

ဒိတ္တံတွံအတွက် ဟောကိန်း

ဒိတ္တံတွံအကွက်ကို ထောက်မိလျှင် ကျန်းမာရေးကို ဂရုစိုက်ပါ။ အစားမှားမည်။ သူများခရီးယာယီသွားရန် မိမိက ကူညီရင်က ပျက်သွားပါလိမ့်မည်။ ဤကာလတွင် မိမိမှာ ငွေကုန်များနေမည်။ ရာရာရှိသည်များ တောင်း၍မရတတ်ပါ။

ညွန့်ခိုင်မာ(ကျောက်ဆည်)

၀၉-၃၃၂၇၁၃၈၀

ကြီးပွားချမ်းသာအောင်

ကြေးကိုးကြေးကိုဆောင်

ဝင်းဇော်သုံးဆယ်

ကျွန်တော်၏ တတ်မြို့မှ အမေထံသို့ပြန်လေတိုင်း ထိုထိုမြို့ကိုယ်တော်မှ လူတွေအကြောင်းကို စုံစမ်းကြည့်မိသည်။ အချို့လူများက ပိုမိုကြီးပွား ချမ်းသာသွားသကဲ့သို့ ဗုဒ္ဓလူများသာခွဲသူများက သာမန်လူတန်းစားဘဝသို့ ရောက်သွားကြသည်ကို ကြားသိတွေ့မြင်ရသောအခါ အလွန်ပင် အံ့ဩသွားရသည်။ ပိုမိုကြီးပွားချမ်းသာသွားသူများက သမ္မာအာဇီဝစီးပွားရှာရင်း တိုးတက်လာသည်လား။ သို့မဟုတ် ထေမာသော နည်းလမ်းဖြင့် စီးပွားရှာ၍ ချမ်းသာသွားကြသည်လား ဆိုသည်ကိုတော့ လေ့လာဆန်းစစ်ရန် အချိန်မပေးနိုင်၍ အတတ်ပသိခဲ့ပါ။

အဘိုးဆရာသိန်းနှင့် ကျွန်တော်တို့ လွန်ခဲ့သောနှစ်ပေါင်း ၃၅ နှစ်က နေထိုင်ခဲ့သော ခြံဝင်းနေရာလေးသည် သုံးဆယ်ချောင်း ကမ်းပါးမြို့ကျသည်အထဲတွင် ပါသွား၍ ရေခြံပြင်သွားခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ ထိုနေရာသို့ လှမ်းကြည့်မိတိုင်း အဘိုးဆရာသိန်းကို တမ်းတမ်းတတ သတိရမိသည်။ အတိတ်က ပုံရိပ်တို့ကို ထင်တရားရေခြံမြင်ယောင်လာသည်။ အဘိုးဆရာသိန်း၏အပြုသည် အတွေးထဲတွင် ပေါ်လာသည်။ အဘိုးဆရာသိန်း၏ စကားသံတို့ကို နားထဲတွင် ကြားထောင်နေမိသည်။ ကျွန်တော်နှင့် ဗေဒင်ပညာသင်ဘက် ကိုစိန်ပိုင်ကို သတိရ၍ မျက်ရည်ဝဲမိသည်။ အဘိုးဆရာသိန်းက ကျွန်တော်ကိုထားခဲ့ပြီး တမလွန်ဘဝသို့ ကူးပြောင်းသွားပြီး ကြောမိ ကိုစိန်ပိုင်ကလည်း ကျွန်တော်ကိုနှုတ်မဆက်ဘဲ အဘိုးဆရာသိန်းနောက်သို့ လိုက်သွားသည်။

“လူတိုင်းလူတိုင်းက ကြီးပွားချင်ကြတယ် လူလေးရဲ့ ဒါပေမယ့် ကြီးပွားအောင် ဘယ်လိုကျင့်ကြံနေထိုင်ရမလဲဆိုတာကိုတော့ မသိကြဘူး။ ကြီးပွားချင်ရင်တော့ ယတြာအဆောင်ရှိဖို့ လိုတယ်”

ဗေဒင်ပညာသင်ကြားစဉ်က အဘိုးဆရာသိန်းပြောသည့် ကြီးပွားနည်း ယတြာအဆောင်အကြောင်းကို ပြန်လည်သတိရလာသည်။ ကြီးပွားနည်းယတြာအဆောင်ကို ကျွန်တော်က သိချင်တော့ အဘိုးဆရာသိန်းကို မေးကြည့်မိသည်။

“ကြီးပွားချမ်းသာအောင် ကြေးကိုးကြေးကိုဆောင်ရမယ်ကွယ်။ အဲဒီ ကြေးကိုးကြေးဆိုတာက (၁) ကြေးဆင်းတုတော်၊ (၂) ကြေးပိဋကတ်တော်၊ (၃) ကြေးရှင်သီဝလီရုပ်တုတော်၊ (၄) ကြေးရှင်ဥပဂုတ္တရုပ်တုတော်၊ (၅) ကြေးသပိတ်၊ (၆) ကြေးသောက်တော်ရေခွက်၊ (၇) ကြေးဖလား၊ (၈) ကြေးလင်ပန်း၊ (၉) ကြေးစည်တို့ပဲ ဖြစ်တယ်ကွယ်”

ကျွန်တော်က အဘိုးဆရာသိန်း ပြောပြသမျှကို မှတ်စုစာအုပ်ထဲတွင် လိုက်ရေးသည်။

“ဒီနေရာမှာ ပထမဦးဆုံး ဆောင်ရွက်ရမယ့်ကိစ္စကို ငါ့မြေးမှတ်ထားဦး။ အဲဒါကတော့ ကြေးပိဋကတ်တော် ရှေ့မျက်နှာစာ ကြေးပြားပေါ်မှာ

အနုပဝါဒေါ အနုပယာတော
 ပါတိမောက္ခ စ သံဝရာ၊
 မတ္တညုတာ စ ဘတ္တသ္မိ၊
 ပန္နုဥသယနာသနံ။

အမိမိတ္တေ ဝ ဇာယောဂေါ

တေ ဗုဒ္ဓါနံ သာသနံ။

လို ထင်ရှားပါသော ရေးရမယ်။ ထိုကြေးပြားရဲ့ ကျော
ဘက်မှာတော့ ပဋ္ဌာန်းစက်ဝိုင်း (ရောင်ခြည်တော်စက်ဝန်း)
ပုံကို ပီသအောင် ထင်ရှားအောင် ရေးရမယ်။ မိမိအိမ်မှာ
ကိုးကွယ်ထားတဲ့ ဘုရားကျောင်းဆောင်ထဲမှာ ကြေးဆင်းတု
တော်ကို ကိန်းဝပ်စံပယ်တော်မူရမယ်။ ကြေးပိဋကတ်တော်
ကို ဘောင်ကွပ်ထားပေးရမယ်။ အဲဒီကြေး ပိဋကတ်တော်ကို
တော့ ကြေးဆင်းတုတော်ရဲ့နောက်တည့်တည့် မြင်ပြီးမြင်ရတဲ့
နေရာမှာ ထားပေးရမယ်။

ကြေးရှင်သီလေမီ ရုပ်တုတော်ကိုတော့ ကြေးဆင်းတု
တော်ရဲ့ လက်ယာဘက်မှာ ထားရမယ်။ ကြေးရှင်ဥပဂုတ္တ
ရုပ်တုတော်ကိုတော့ ကြေးဆင်းတုတော်ရဲ့ လက်ဝဲဘက်မှာ
ထားပေးရမယ်။ ကြေးဖလားကတော့ မျက်နှာသစ်တော်ရေ
ကပ်လှူဖို့ပုံဖြစ်တယ်။ ကြေးသောက်တော်ရေခွက်ကတော့ ရေ
ချမ်းကပ်လှူဖို့ပဲ။ ကပ်လှူပူဇော်ရာမှာ ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်ကို ရည်
မှန်းပြီး ကြေးလင်ပန်းထဲမှာ ကြေးဖလားကို အလယ်မှာထား
ပြီး ကြေးသောက်တော်ရေခွက် ကိုးခွက်ကို ရံထားရပါမယ်။

အဲဒီနည်းတူပဲ ရဟန္တာနှစ်ပါးကို ရည်မှန်းပြီး ကြေးလင်
ပန်းအလယ်မှာ ကြေးဖလားကိုထားပြီး ကြေးသောက်တော်ရေ
ခွက်သုံးခွက်ကို ရံထားရပါမယ်။

ကြေးစည်ကို ဘုရားဆောင်အောက်မှာ ကြီးနဲ့ဆွဲပေး
ထားရမယ်။ ဘုရားရှိခိုးပြီး သတ္တဝါအနန္တကိုရည်မှန်းပြီး အမျှ
ပေးဝေ သာဓုခေါ်ပြီးတဲ့အခါမှာ ကြေးစည်ကိုထုပြီး အမျှ
အတန်းပေးဝေဖို့ပဲ။

ကြေးသပိတ်တော်ကို ကြေးဆင်းတုတော်အနီးမှာ
ထားပေးရမယ်။ ကြေးကိုးကြေးကို နေသားတကျရှိစေပြီး
ရောင်တော်ဖွင့်၍ ဆွမ်း ရေချမ်း ပန်း ဆွီမီး အမွှေးတိုင်တို့ကို
ကပ်လှူပူဇော်ရမယ်။ ဆွမ်းကို ကြေးသပိတ်တော်ထဲမှာထည့်
ပြီး ကပ်လှူရမယ်။

ပထမဦးစွာ နံနက်တိုင်း ငါးပါးသီလ ဆောက်တည်
ခံယူရမယ်။ မရိတ်တော်များကို ရွတ်ဖတ်သရဇ္ဈာယ်ရမယ်။
ပြီးရင် အောက်ပါ ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်ရမယ်။

“ဘယ်လို ဂုဏ်တော်ပုတီးစိပ်နည်းလဲ အဘိုး”

“သောဘဂဝါ ဣတိပိ အရဟံ ဆိုပြီး ပုတီးတစ်ပတ်”
“သောဘဂဝါ ဣတိပိ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဆိုပြီး ပုတီး
တစ်ပတ်”

“သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဝိဇ္ဇာစရဏ သမ္ပန္နော ဆိုပြီး
ပုတီးတစ်ပတ်”

“သောဘဂဝါ ဣတိပိ သုဂတော ဆိုပြီး ပုတီးတစ်
ပတ်”

“သောဘဂဝါ ဣတိပိ လောကဝိဇ္ဇု ဆိုပြီး ပုတီးတစ်
ပတ်”

“သောဘဂဝါ ဣတိပိ အနတ္တရောပုရိသ ဓမ္မသာရ
ထိ ဆိုပြီး ပုတီးတစ်ပတ်”

“သောဘဂဝါ ဣတိပိ သတ္တာဒေဝ မနုဿနံ ဆိုပြီး
ပုတီးတစ်ပတ်”

“သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဗုဒ္ဓေါ ဆိုပြီး ပုတီးတစ်ပတ်”

“သောဘဂဝါ ဣတိပိ ဘဂဝါ ဆိုပြီး ပုတီးတစ်ပတ်”

စုစုပေါင်း ပုတီးကိုးပတ်စိပ်ရမယ် လူလေး။ ပြီးရင်
သတ္တဝါအပေါင်းကို အမျှအတန်းပေးဝေ သာဓုခေါ်ပြီး ကြေး
စည်ကိုးချက်ထုရမယ်။ အဲသလိုမျိုး မှုတိုင်းဆောင်ရွက်ပေး
ရင် ကြီးပွားချမ်းသာလာမှာ အမှန်ပဲ။ အဲဒါကို ငါ့မြေး အသေ
အချာ မှတ်ထားနော်”

“စိတ်ချပါ အဘိုး”

ကျွန်တော်သည် ဇာတိမြေမှ ကြီးပွားချမ်းသာသွား
သူနှင့် ခင်မင်ရင်းနှီးသည်ဖြစ်ရာ သူ့အကြောင်းကို ခရေစေ
တွင်းကျ စုံစမ်းကြည့်မိတော့သည်။ သူ့အိမ်သို့ အလည်သွား
ရင်း လေ့လာကြည့်ရာ အဆိုပါပုဂ္ဂိုလ်ကြီး၏ နေအိမ်ဘုရား
ခန်းတွင် ကြေးကိုးကြေးယတြာကို ဆောင်ရွက်ထားကြောင်း
တွေ့ရသည်။ မျိုးသိပ်မထားနိုင်၍ ကြေးကိုးကြေးယတြာကို
မည်သို့ရရှိ၍ ဆောင်ရွက်သနည်းဟု မေးမြန်းကြည့်ရာ သူ၏
ဖခင်ကို အဘိုးဆရာသိန်းက ဆောင်ရွက်ပေးခဲ့သည်ဟု သိရ
ရာ ကျွန်တော်မှာ အလွန်ပင် အံ့ဩသွားရပါသတည်း။

ဝင်းဇော်(သုံးဆယ်)

၀၉-၂၆၁၄၄၃၇၂

ရတနာမြတ်သုံးပါးအကျိုး အကျိုးလာဘ်မိုးသို့စွေ

ဇာတိပွင့်

ကျွန်မတို့ မြန်မာလူမျိုးများသည် ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်များ ဖြစ်၍ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို လေးစားရှိသောစွာ ယုံကြည်မှုများ စွာဖြင့် အားကိုးတစ်ခုအနေနှင့် မြတ်စွာဘုရားရှင်တော်မြတ် တို့ ရှိခိုးပူဇော်ကြသည်။ ထိုသို့ ရှိခိုးပူဇော်ကြရာမှာ ဘုရားရှိခိုး နှစ်ပေါင်းများစွာထဲမှ မိမိတို့နှစ်သက်တာကို ယုံကြည်ရာ ဘုရားရှိခိုးစာများနှင့် မြတ်စွာဘုရားကို ရှိခိုးပူဇော်လေ့ရှိကြပါ သည်။ ကျွန်မတို့ ငယ်စဉ်က ဘိုးဘွားများ၊ လူကြီးသူမများတို့ သည် စိန်ရောင်ခြယ်ဘုရားရှိခိုး စသော ဘုရားရှိခိုးစာများကို နှစ်လျားတွေပြားစွာဖြင့် ရှိခိုးကြသည်ကို နားထောင်ခဲ့ဖူးပါ၏။

ယနေ့ မျက်မှောက်ခေတ်မှာ တချို့ကတော့ လူငယ် တွေ ဩကာသကန်တော့ချိန်နှင့် ရှိခိုးကာ ငါးပါးသီလဆောက် စာဆိုပြီး ဘုရားရှိခိုးခြင်းအမှုကို စလည်းမသိ၊ ဆုံးလည်း မထတ်နှင့် ဘုရားရှေ့ရောက်လျှင် ဦးသုံးကြိမ်ချကာ ဘုရားရှိခိုး ခြင်းအမှု ပြီးနေကြတာတွေ မြင်နေရပါ၏။ ဘာကို စိတ်ကဆို၍ သယ်လိုအတွေးနှင့် ဦးသုံးကြိမ်ချသည်ကို မေးကြည့်ချင်စိတ် တွေ တဖွားဖွားပေါ်လာပါသည်။ သို့ပေမယ့် ရိုင်းရာကျမည်စိုး ၍ စပေးဖြစ်ပါ။ ဦးသုံးကြိမ်ချပြီး ပတ်ဝန်းကျင်မှလူတွေကို ရိုင်းသည်ငေးလှုပ်၊ မိမိသွားချင်ရာ ထသွားတတ်ကြသည့် ဘုရားရှိခိုးသည် သူငယ်မတို့ကိုလည်း များစွာတွေ့နေရပါသည်။ ဘုရား ရှိခိုးခြင်းကို ရွာန်ကရိုက်ကျကျ ရွတ်ဆိုရှိခိုးနေသော ရှိခိုး သယ်သော သူငယ်၊ သူငယ်မများစွာကိုလည်း ကြည့်နူးချမ်း ခြံစွာ မြင်တွေ့နေရပါသည်။ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီး မှုတောင်ဘက် အဂါထောင့် ဆာဘိုးသာတန်ဆောင်း မှုတို့မှ ပုတန်းပုခိုင်၊ မုနိဘုရားရှေ့မှာ ဘုရားရှိခိုးနေကြသော သူငယ်၊ သူငယ်မတို့သည် ဘုရားရှိခိုးစာကို ရွာန်ကရိုက်

ကျနစွာ ရွတ်ဆိုရှိခိုးပြီး မိမိနှစ်သက်ရာ ဂုဏ်ထောက်တစ်ခု ခုကို မျက်လုံးစုံပိတ်၍ အာရုံမိစွာဖြင့် ပုတီးစိပ်နေကြတာ မြင်နေရသလို တန်ဆောင်းမျက်နှာစာမှာထိုင်ကာ ဖုန်းကို တပွတ်တည်းပွတ်နေကြတဲ့ သူငယ်၊ သူငယ်မတွေကိုလည်း တွေ့မြင်နေရပါသည်။ ကျွန်မတို့ စတုသစွာပါရမီရှင် အသင်း ကြီးမှာ စနေညနှင့် အခါကြီးရက်ကြီးနေမတိုင်ခင် တစ်ညမှာ အသင်း တန်ဆောင်းမှာ ညဘက်ဝတ်တက်၊ မနက် အရုဏ် ဆွမ်းကပ်ကြသည်မို့ လူငယ်တွေ၏ သရုပ်မှန်တွေကို မြင်ရဖန် များနေပြီဖြစ်၏။ ဘုရားကို ဦးသုံးကြိမ်ချ တာဝန်ကျပြီဟု ထင်နေသူ၊ ဘာသာတရားလေးစားသူတွေက ပုတီးစာချောက် ချောက် စိပ်နေချိန်မှာ ဘာသာတရားမေ့လျော့သူက ဖုန်းကို တပွတ်တည်းပွတ်နေတဲ့ ထိုမြင်ကွင်းသည် အကောင်းဘက် အားသာနေသည်လား၊ အဆိုးဘက် အားသာနေသည်လားဆို တာ လူငယ်တွေ တွေးတတ်ဖို့လိုပါမည်။

ယခုခေတ် သူငယ်၊ သူငယ်မတို့ ဘာသာရေးအား နည်းနေမှုတွေကြောင့် သူတို့ရှေးရေးကို ရင်မောလိုက်ပါဘိ။ ကျွန်မတို့အရွယ်တွေ များသောအားဖြင့် ဟိုးငယ်စဉ် ကလေးဘဝကတည်းက ဘုရားရှိခိုးစာ၊ အန္တရာယ်ကင်း ဂါထာပေါင်းများစွာ၊ သမ္မုဒ္ဓေ၊ ပရိတ်ကြီး ၁၁ သုတ်၊ ဇလွန် ပြည်တော်ပြန် မာန်အောင်မြေဘုရားကြီး၏ ဓမ္မခဏ်ဂါထာ၊ နဖူးသင်အကွန်တော်ဂါထာ၊ လက်ဝဲလက်ရုံးတော်ဂါထာ၊ လက် ယာလက်ရုံးတော် ဂါထာ စသည်စသည် ဂါထာပေါင်း မြောက်မြားစွာကို မိဘ၊ ဘိုးဘွား၊ ဦးကြီး၊ ဦးလေး၊ အဖေ၊ အစ်ကို၊ အစ်မ စသူတွေ၏ ဦးဆောင်သင်ပြမှု၊ ရွတ်ဆိုရန် တိုက်တွန်းအားပေးမှုကြားမှာ ကြီးပြင်းလာရလေရာ ဘုရား

ရှိခိုး ဂါထာပေါင်းစုံတို့သည် နှလုံးသားအသိတရားနှင့် တစ်ထပ်တည်းကျနေပါ၏။ ကျွန်ုပ်တို့မှာ အခက်အခဲ အကျပ်အတည်း တစ်စုံတစ်ရာနှင့် ကြုံလျှင် ဦးနှောက်ထဲမှာ သိုမှီးကျက်မှတ်ထားပါသော ဂါထာတွေထဲက သင့်လျော်ရာ ဂါထာတစ်မျိုးမျိုးကို နှုတ်မှရွတ်ဆိုခြင်း၊ ပုတီးစိပ်ခြင်း၊ သစ္စာဆိုခြင်းဖြင့် ထိုအခက်အခဲတို့မှ လွတ်မြောက်သွားရပါ၏။ ရတနာမြတ်သုံးပါးကို အမြဲမပြတ် ယုံကြည်စွာ ဆည်းကပ်နေသူ ဘယ်လိုဘေးဒုက္ခ အခက်အခဲကြုံရင် ဘယ်လိုဂါထာမန္တန်၊ ပရိတ်၊ ပဋ္ဌာန်း စသည်တို့နှင့် မည်သို့ရွတ်ဖတ် ကာကွယ်ရမည်ဆိုသည့် ကိုယ်လိုဂါထာ လက်နက်ကြီးငယ်တွေ အသင့်ရှိနေပါ၏။ အရေးတစ်စုံတစ်ရာကြုံလျှင် ထိုပရိတ်၊ ပဋ္ဌာန်း၊ မန္တန်၊ ဂါထာတို့ကို သစ္စာအဓိဋ္ဌာန်ပြု၍ ရွတ်ဆိုလိုက်မည်။

ထိုသောအခါ လာမည့်ဘေးလည်း ကင်းပျောက်ချမ်းသာခြင်းတို့နှင့် ပြီးမြောက်သွားပါသည်။

ယခုခေတ် လူငယ်၊ လူရွယ်၊ သူငယ်၊ သူမတို့ ဘာသာရေးကို အလေးမထားတတ်၊ မယုံကြည်တတ်ကြတာတွေ ကျွန်ုပ်တို့ခေတ်နှင့် ဆီနှင့်ရေပမာ ကွာချင်တိုင်းကွာနေကြပြီတည်း။

မိမိတို့ကြုံလာမည့် အန္တရာယ်ပေါင်းစုံကို ကာကွယ်ပေးနိုင်မည့် ရတနာမြတ်သုံးပါးကိုလည်းမသိ၊ ယုံကြည်ဆည်းကပ်ကိုးကွယ်ရန်လည်း သတိမရ၊ မြတ်စွာဘုရားရှင်၏ နှုတ်ကပတ်တော်လာ ဂါထာတွေကို မလေ့လာ မကျက်မှတ်ကြ။ ဘာသာတရားနှင့် ကင်းဝေးပြီး နှလုံးသားတို့ ကြမ်းရှနေကြပါလျှင် သူတို့လေးတွေ၏ အနာဂတ်ခရီး လမ်းမကို မည်သို့ဘေးကင်းရန်ကွာ လျှောက်လှမ်းနိုင်ကြပါမည်နည်း။ သူတို့လေးတွေအား သနားကြင်နာစိတ်များစွာ ဖြစ်ရပါသည်။ မိမိသာသည့်လည်း သည်ပုတ်ထဲက သည်ပဲခဲဆိုတော့ ဘုရားကလည်း ဘုရားဘာသာနေ၊ သားကလည်း သားဘာသာနေတာပဲဆိုတဲ့ သားလို သူငယ်၊ သူငယ်မလေးတွေကို ကျွန်ုပ်တို့ဘုရားရှိခိုးစာတွေထဲက တစ်ခုဖြစ်တဲ့ ယခုရေးပြမည့် ဘုရားရှိခိုးနည်းလေး မျှဝေပေးလိုက်ပါသည်။

သည်ဘုရားရှိခိုးနည်းနှင့် ညအိပ်ရာဝင်ခါနီးလေး တစ်ကြိမ်ရှိခိုးပြီးမှ အိပ်ကြစေဦး။ သူတို့မှာ ကုသိုလ်များစွာ ရသွားပါပြီ။ ဘုရားရှိခိုးစာမရလို့ မေ့နေလို့ ဆိုသူတွေလည်း သည်

စာကို မှတ်မိကြပြီး စိတ်ပါလက်ပါနှင့် နှလုံးသားမှလာသော ကြည်ညိုစိတ်ကလေးဖြင့် တစ်နေ့တစ်ခါ ဘုရားရှိခိုးဖြစ်ကြပါစေ။

ကျွန်ုပ်တို့သားလေးအပါအဝင် သားသမီးများအားလုံးအတွက် ရည်ရွယ်ပြီး ရတနာမြတ်သုံးပါး ရှိခိုးစာကို ရေးသားမျှဝေခြင်း၏ အဓိကရည်ရွယ်ချက်မှာ လူငယ်တွေအားလုံး ဘဝတစ်သက်တာ ကာလပတ်လုံး ထိုဘုရားရှိခိုးစာကို ယုံကြည်အားကိုးစွာနှင့် ရှိခိုးပူဇော်ခြင်းပြုကြပါဟု မိခင်တစ်ယောက်၏ရင်မှ ယိုစိမ့်စီးဆင်းလာပါသော မေတ္တာစိမ့်စမ်းရေးများစွာနှင့် တိုက်တွန်းလိုက်ပါသည်။

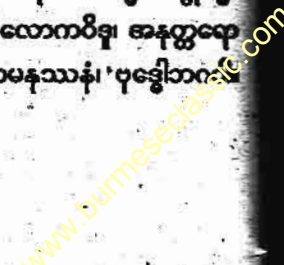
ခရီးတစ်ခု၏ အစသည် ခြေတစ်လှမ်းမှစရသည်။ ထိုဘုရားရှိခိုးနည်းလေးကိုလည်း တစ်ညတာမှစလိုက်မည်ဆိုပါလျှင် ရရှိလာမည့် အကျိုးတရားရလဒ်တို့သည် ပန်းသီးကိုစားမှ ပန်းသီးအရသာသိသလို ဖြစ်မှာဖြစ်လို့ နှလုံးသားမှ ယိုစိတ်လာသော ကြည်ညိုမှု၊ ယုံကြည်မှု သဒ္ဓါတရားတို့နှင့် ပူဇော်ကြည့်ကြပါဟု၍သာ။

ဇမ္ဗူဒီပါ လေးကျွန်းလေးမျက်နှာမှာ ရှိကြကုန်သော မြတ်စွာဘုရားရှင် ကိုယ်တော်မြတ်အားလုံး တစ်ဆူမျှ မကြွင်းတစ်ဆင်းတုမျှမကျန် ရိသေမြတ်နိုး လက်စုံမိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ ဘုရား၊ ဆွမ်း၊ ရေချမ်း၊ ပန်း၊ အလင်းတိုင်း၊ အမွှေးတိုင်များကိုလည်း ကပ်လှူ ပူဇော်ပါ၏ဘုရား။ အလိုရှိရာ ဘုဉ်းပေးသုံးဆောင်တော်မူပါဘုရား။

တပည့်တော် တပည့်တော်မသည် ဇမ္ဗူဒီပါ လေးကျွန်းလေးမျက်နှာမှာရှိကြကုန်သော ဘုရားရှင်ကိုယ်တော်မြတ်ကြီးများအားလုံး တစ်ဆူမျှမကြွင်း တစ်ဆင်းတုမျှမကျန် ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ကိုးခေါက်ရွတ်ဖတ် ပူဇော်ပါမည် ဘုရား။ ရွှေနားပန်ဆင်တော်မူပါ။ အသိအမှတ်ပြုပေးတော်မူပါဘုရား။ စောင့်ရှောက်မစ ချီးမြှင့်ပေးတော်မူပါဘုရား။

ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး

ဣတိဝိသော ဘဂဝါ အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရထသမ္ပန္နော၊ သုဂတော၊ လောကဝိဒု၊ အနတ္တရာ
ပုရိသ မဓ္ဓသာရထိ၊ သတ္တာဒေဝမနဿနံ၊ 'ဗုဒ္ဓေါဘဂဝေါ'
(ကိုးခေါက်)

တရားဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
တရားတော်မြတ်ကို ဘုရားတပည့်တော် တပည့်တော်မသည်
သေမြတ်နိုး လက်စုံစိုး၍ ရှိခိုးကန်တော့ပါ၏ဘုရား။ တရား
ဂုဏ်တော် ခြောက်ပါးနှင့် ခြောက်ခေါက် ရွတ်ဆိုပူဇော်ပါ
ဦးဘုရား။ ရွှေနားပန်ဆင်တော်မူပါ။ အသိအမှတ်ပြုပေး
တော်မူပါဘုရား။ စောင့်ရှောက်မစချီးမြှင့်တော်မူပါဘုရား။

တရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး

သွာက္ခာတော ဘဂဝတောဓမ္မော သိန္နိဋ္ဌိကော၊
ဇာတိကော၊ ဖော်ပသယိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တ
တဗ္ဗော ဝိညာဟိ။ (ခြောက်ခေါက်)

သံဃာ့ဂုဏ်တော် ကိုးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော ပြည်
ပြည်ပဟု သီတင်းသုံးတော်မူကြကုန်သော သံဃာတော်
အပေါင်းတို့အား တပည့်တော်၊ တပည့်တော်
ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံစိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပါ၏ အရှင်သူ
တော်ဘုရား။ အရှင်သူမြတ်တို့အား တပည့်တော်၊ တပည့်
တော်မဟု သံဃာ့ဂုဏ်တော်ကိုးပါးနှင့် ကိုးခေါက်ရွတ်ဆိုကာ
ဇာတိကောအရှင်သူမြတ်တို့အား ပူဇော်ပါမည်ဘုရား။ ရွှေ
ပန်ဆင်တော်မူကြပါဘုရား။ အသိအမှတ်ပြုပေးတော်မူကြ
ပါဘုရား။ စောင့်ရှောက်မစ ချီးမြှင့်ပေးတော်မူကြပါဘုရား။

သံဃာ့ဂုဏ်တော်ကိုးပါး

သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝ ကသံယော၊
ဥဒုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာ ဝကသံယော၊
ဉာယပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော၊
သာဝိစိပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံယော
အာဟုနေယျော ပါဟုနေယျော ဒက္ခိနေယျော
ဥဇ္ဈိကရဏိယော အနတ္တရံ ပုညဓတ္တံ လောကဿ၊
(ခေါက်)

တပည့်တော် တပည့်တော်မသည် ဘုရားရတနာ၊
ဘုရားရတနာ၊ သံဃာရတနာတည်းဟူသော ရတနာမြတ်သုံး
ခု ရိုသေမြတ်နိုး လက်စုံစိုး၍ ရှိခိုးပူဇော်ပြီး ဆွမ်း ရေချမ်း
ဆပ်သီး အလင်းတိုင်၊ အမွှေးတိုင်တို့နှင့်လည်း ကပ်လျှ
တော်မူပါဘုရား။ ဘုရားဂုဏ်တော်ကိုးပါး တရားဂုဏ်တော်

ခြောက်ပါး သံဃာ့ဂုဏ်တော် ကိုးပါးတို့နှင့်လည်း ရွတ်ဖတ်
ပူဇော်ပါ၏။ ဤသို့ လှူဒါန်းပူဇော်ရသော ကုသိုလ်
အကျိုးတရား မှန်သောသစ္စာစကားတို့ကြောင့် တပည့်တော်
တပည့်တော်မသည် အရပ်လေးမျက်နှာ၊ အရပ်ရှစ်မျက်နှာ၊
အရပ်ဆယ်မျက်နှာမှာ ရှိကြကုန်သော လှူ နတ်၊ ဗြဟ္မာ
မြတ်ဝိဇ္ဇာအပေါင်း၊ သံဃာတော်အရှင်သူမြတ်အပေါင်းတို့နှင့်
ပတ်သက်သမျှ လိုအင်ဆန္ဒဟူသမျှ တစ်လုံးတစ်ဝတည်း
ပြည့်ဝပါရစေ။ တပည့်တော်၊ တပည့်တော်မ သွားရာ၊ လာရာ၊
နေရာ၊ အိပ်ရာ၊ စားသောက်ရာတို့မှာလည်း မကောင်းသော
ဘေး မကောင်းသောရန် ရန်သူမျိုးငါးပါး ဘေးအပေါင်းမှလည်း
ကင်းဝေးရပါစေ။ ကိုယ်၊ စိတ်၊ နှလုံး သုံးပါးလုံးတို့သည်
လည်း ဆင်းရဲကြောင့်ကြ တောင့်တခြင်းတို့မှ ကင်းဝေးလွတ်
မြောက်ရပါလို၏။

ဤကဲ့သို့ လှူဒါန်းပူဇော်ရသော ကုသိုလ်ကံစေတနာ
တို့ကြောင့် ရရှိအပ်သော ကုသိုလ်အဖို့ဘာဂ မှန်သမျှကို
ကျွန်ုပ်အား စောင့်ရှောက်နေကြသော သမ္မာဒေဝ နတ်မြတ်
နတ်ကောင်း နတ်အပေါင်းနှင့်တကွ ပုဂ္ဂိုလ်ထူး ပုဂ္ဂိုလ်မြတ်
အပေါင်းတို့သည် ကျွန်ုပ်နှင့် ထပ်တူထပ်မျှ ရရှိရသည်ဖြစ်၍
ရောက်လေရာဘုံ နန်းမှ အထက်သို့ ထက်ဆင့်ထက်ဆင့်
တက်လှမ်းကာ အဆုံးစွန်သော နိဗ္ဗာန်အောင်ပွဲ ပါဝင်ဆင်
နွှဲနိုင်ကြပါစေကုန်သတည်း။

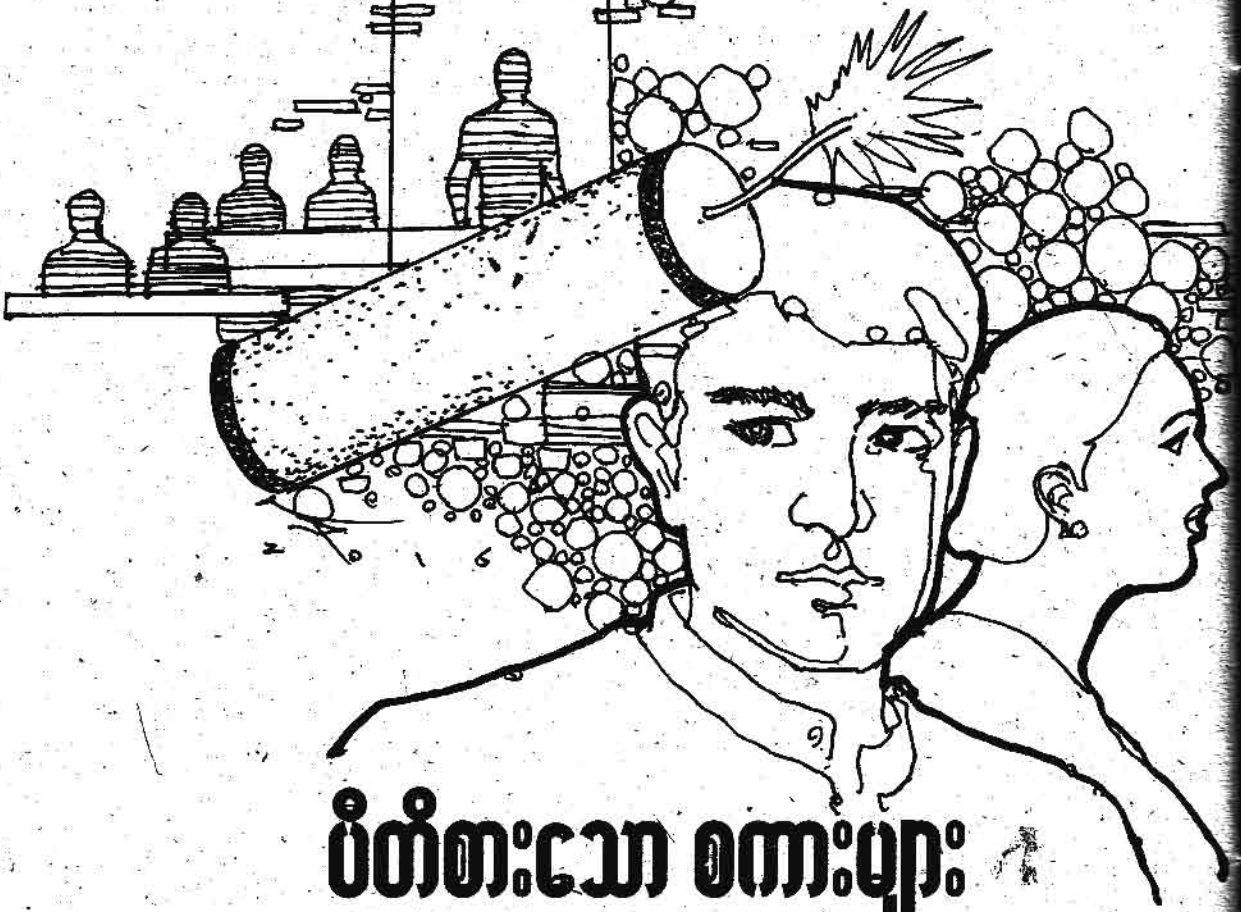
ဤသို့ပြုရ မြတ်ပုညကြောင့် ချမ်းမြေ့အေးကြည်
ဘေးမဲ့မည်သည့် ရွှေပြည်ထုတ်ချောက်၊ လမ်းမကောက်ဘဲ၊
ရောက်ရပါလို့ ထိုထိုဘဝကျင့်လည်ရလည်း ဗုဒ္ဓဘေးအမ်း၊
ရန်မာန်အပေါင်း၊ မကောင်းဟူသမျှ မတွေ့ရဘဲ၊ သပ္ပာယ်၊
မင်္ဂလာကို ရွတ်ကာတတိုင်းရစေသော။

ယနေ့ယခု ပြုပြုသမျှ မြတ်ဘာဂကို မိဘဆရာ၊
မျိုးသဟာနှင့် ကိုယ်မှာစောင့်ကြမ်း ကိုယ်စောင့်နတ်က အရင်
စ၍ ရှိသမျှလုံးစုံ သုံးဆယ်တစ်ဘုံ ဖြစ်ဖြစ်သမျှ ဝေနေယျတို့
ရကြပါစေ။ ပေးဝေသည်။ များထွေသာဝုခေါ်စေသော်။

ကုသိုလ် အမျှ အမျှ အမျှ သုံးကြိမ် ယူတော်မူကြ
ပါကုန်လော့ (သာဓု သာဓု သာဓု) သုံးကြိမ်။

စာဖြေပွင့်

ပီတိစားသော စကားများ

ဝန်းတနော် နောင်လတ်

(၁)

ကျောင်းဝင်း မြက်ရှင်းနေတဲ့ အပိုက်ကောက်နေတဲ့ သန့်ရှင်းရေး လုပ်နေတဲ့ ကျောင်းသူ ကျောင်းသားတွေနားမှာ ကြိမ်လုံးကိုင်ပြီး လမ်းလျှောက်နေတဲ့ ဆရာကို "ခင်ဗျားက နွားကျောင်းနေတာလားဗျ" လို့ မေးတတ်တဲ့ ကျွန်တော်ဆရာကြီး။

ကျွန်တော် ကျောင်းဆရာအလုပ် စလုပ်တုန်းက သွားကန်တော့တော့ - "ဘယ်တော့မှ ကြိမ်လုံးကိုင်ပြီး စာမသင်နဲ့၊ ကြိမ်လုံးကိုင်ပြီးစာသင်ရင် ငါ့ဘပညာလို့ မပြောနဲ့" ဆိုပြီး ဆုံးမတတ်

တဲ့ ကျွန်တော်ဆရာကြီး။

အဲဒီ . . . ကျွန်တော်ဆရာကြီး နာမည်က ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်နဲ့

"ဆရာကြီး ဦးသန်းစိန်နဲ့ပတ်သက်ပြီး ကျွန်တော် မှတ်မိတာတွေ အများကြီး။ အဲဒီအထဲက သီတင်းကျွတ်ခါနီး အဖြစ်အပျက်ကို ပြောပြမယ်။ အဲဒီအကြောင်းကို စာရေးလိုပြောရင် နှစ်ပေါင်းသုံးဆယ်ကျော် မတွေ့ခဲ့တဲ့ မိတ်ဆွေရင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာအုန်းက သူ့ဆရာရင်းဖြစ်တဲ့ ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်နဲ့ ပတ်သက်မှုကို အခုလို ပြောပြလိုက်ပါတယ်။

(၂)

ကျောင်းရှေ့မှာ အလံတိုင်ရှိတယ်။ အလံတိုင်ထိပ်ဖျားမှာ လွှင့်ထူထားတဲ့ နိုင်ငံတော်အလံက တိုက်ခတ်နေတဲ့လေကြောင့် တလူလူလွှင့်လို့။ အလံတိုင်ရှေ့ကွင်းပြင်ထဲမှာ ကျောင်းသားကျောင်းသူတွေက စီတန်းနေရာယူပြီးပြီ။ ဆရာ၊ ဆရာမတွေကလည်း ကျောင်းသား၊ ကျောင်းသူတွေရှေ့မှာ အားလုံး ငြိမ်ငြိမ်သက်သက်နဲ့။

ဆရာကြီး ဦးသန်းစိန်က အလံတိုင်ခြေရင်းက စင်မြင့်လေးပေါ်မှာ မတ်တတ်ရပ်ပြီး -

“မကြာခင် ရက်အတွင်းမှာ သီတင်းကျွတ်မီးထွန်းပွဲတော် ကျင်းပတော့မယ်။ သီတင်းကျွတ်မှာ မြောက်အိုးဖောက်ဖို့ နိုင်ငံတော်အစိုးရက ကြေညာထားတာ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ ကြားသလား။”

လို့ မေးတော့ -
“ကြားပါတယ် ဆရာကြီး”
လို့ အားလုံးက ပြေပါတယ်။
အဲဒီတော့မှ ဆရာကြီး ဦးသန်းစိန်က -

“မြောက်အိုးဖောက်သံက အသံကျယ်တယ်။ ဆူညံတယ်။ ဆူညံသံတွေက နားစည်ကို ကွဲစေတယ်။ နားအုံကို ကွဲစေတယ်။ နားလေးစေတယ်။ နားပင်းစေတယ်။ မြောက်အိုးဖောက်တာတို့ မီးရှူးမီးပန်းလွှတ်တာတို့ကြောင့် ယမ်းခိုးယမ်းငွေ့တွေ ပတ်ဝန်းကျင်ကို လွှင့်စဉ်တယ်။ လွှင့်စဉ်တဲ့ ယမ်းခိုးငွေ့တွေက မျက်လုံးထဲဝင်တော့ မျက်စိစပ်တယ်။ မျက်စိမှန်တယ်။ မျက်လွှာပျက်စီးတယ်။ မျက်စိကွယ်တယ်။ ဒါကြောင့် မြောက်အိုးဖောက်တာ၊ မီးရှူးမီးပန်းလွှတ်တာ လုပ်သင့်လား။”

လို့ မေးပြန်တော့ -
“မလုပ်သင့်ပါဘူး”
လို့ မြေကြပါတယ်။
“မလုပ်သင့်တာကိုသိရင် လုပ်ရမလား မလုပ်ရဘူးလား”
ဆိုပြီး မေးတော့လည်း -
“မလုပ်ရပါဘူး”
လို့ မြေခွဲကြတာပါ။

○○○

နောက်ထပ် ပြောအိုးတစ်လုံးကို

မီးညှိပြီး ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်သီ ထပ်လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။

“ဟောင်း” ဆိုတဲ့အသံနဲ့

ပြောအိုး ပေါက်ကွဲသွားတော့တာပါ။။ ကျောင်းသားတွေမပြောနဲ့ ကျောင်းသူတွေတောင် မလန့်ပါဘူး။

(၃)

မြောက်အိုးဖောက်တာ၊ မီးရှူးမီးပန်းလွှတ်တာ မလုပ်သင့်ပါဘူး။ မလုပ်ရပါဘူးလို့ မြေခွဲကြပေမယ့် အဲဒီအထဲက ကျောင်းသားလေးစောက်က လုပ်ဖြစ်အောင် လုပ်ခဲ့ကြပါတယ်။

နေ့လယ် ကျောင်းလွှတ်ချိန်မှာ စိန်အေးက မြောက်အိုးနှစ်လုံး ဝယ်ခဲ့ပေးတယ်။ ထွန်းချစ်က မီးခြစ်တစ်လုံး ဝယ်လာတယ်။

ညနေပိုင်း ကျွန်တော်တို့အတန်းကို စဝင်ရမယ့် ဆရာက ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်၊ အဲဒီကျောင်းသားလေး

ယောက်က နောက်ဆုံးတန်းရဲ့ရှေ့လေးယောက်တွဲထိုင်ခဲ့မှာ ထိုင်တာ။ ကျွန်တော်ထိုင်တာက နောက်ဆုံးတန်းမှာ။

ကျွန်တော်တို့ ဘေးနားမှာ ပြတင်းတံခါးပေါက်ရှိတယ်။ ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်က ညနေပိုင်း ကျောင်းတက်ခေါင်းလောင်း ထိုးပြီးတာနဲ့ ကျွန်တော်တို့ဘေးနား ပြတင်းတံခါးနားက ဖြတ်လျှောက်သွားတယ်။ အတန်းထဲဝင်ပေါက်က ရှေ့ဆုံးဘက် ခြေကျော်တံခါးက ဝင်ရမှာကို။

ဆရာကြီး ရုံးခန်းထဲက ထွက်အလာကို ချောင်းကြည့်ပြီး စိန်အေးကို ပြောတယ်။

“စိန်ကြီး ဆရာကြီးလာပြီ”
စိန်အေးက မောင်ပုကို မြောက်အိုးနှစ်လုံးပေးလိုက်တယ်။ ထွန်းချစ်က မီးခြစ်ကို အောင်မြတ်လက်ထဲ ထည့်လိုက်တယ်။

“ငြိမ်ငြိမ်ကိုင်” လို့ပြောရင်း အောင်မြတ်က မောင်ပုလက်ထဲက မြောက်အိုးတစ်လုံးကို မီးညှိပေးတယ်။ မောင်ပုက ပြတင်းတံခါးနားမှာထိုင်တဲ့ လှမြင့်လေးကို ပေးတယ်။

“ရော...”
လှမြင့်လေးက လက်ထဲရောက်လာတဲ့ မြောက်အိုးကို လျှောက်လာတဲ့ ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်ရှေ့ကို ပစ်ချလိုက်တယ်။

မြောက်အိုးက မပေါက်ပါဘူး။ ဘယ်ပေါက်မလဲ။ ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်က မြောက်အိုးမီးကို ခြေထောက်နဲ့ ဖိနင်းသတ်တာကို။

ဒီတော့ အဲဒီလေးယောက်က

နောက်ထပ် ပြောကံအိုးဟစ်လုံးကို မီးညှို့ပြီး ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်ဆီ ထပ်လွှင့်ပစ်လိုက်တယ်။ “ဖောင်း” ဆိုတဲ့အသံနဲ့ ပြောကံအိုး ပေါက်ကွဲသွားတော့တာပါ။

ကျောင်းသားတွေမပြောနဲ့ ကျောင်းသူတွေတောင် မလန့်ပါဘူး။ ဘာလို့ဆိုတော့ စိန်အေးတို့ လုပ်ပုံကိုင်ပုံကို မြင်ရလို့ပဲပေါ့။

ဆရာကြီး ဦးသန်းစိန်ကတော့ အရှိန်မပျက်ပါဘူး။ ဟန်မပျက်ပါဘူး။ အတန်းထဲကိုဝင်လာတယ်။ ဘယ်သူလုပ်တာလဲလို့ မမေးပါဘူး။ ဆုလည်း မဆူပါဘူး။ ခါတိုင်းလို စကားပြော ချိုချိုသာသာနဲ့ မျက်နှာနည်းနည်းမှပျက်ဘဲ သူသင်ရမယ့်သင်ခန်းစာကိုသာ ပြီးအောင်၊ ကျွန်တော်တို့ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေ နားလည်တတ်မြောက်အောင် သင်ပြပေးခဲ့ပါတယ်။

အဲဒီလိုနဲ့ အချိန်ပြောင်းခေါင်းလောင်းခေါက်တော့ ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်က အတန်းထဲဝင်လာတုန်းကလို “မင်္ဂလာပါတပည့်တို့” လို့ နှုတ်ဆက်ပါတယ်။

ကျွန်တော်တို့ကလည်း -
“မင်္ဂလာပါဆရာကြီး”

ဆိုပြီး ပြန်နှုတ်ဆက်မှာ ဆရာကြီးဦးသန်းစိန် အတန်းထဲက ထွက်သွားတယ်။

○○○

(၄)

နောက်ထပ်ဝင်လာတဲ့ ဆရာမက ကျွန်တော်တို့အတန်းပိုင်ဆရာမ ဒေါ်နနခင်၊ ဆရာမက ဝင်ဝင်လာချင်း

“ဆရာကြီးကို ဘယ်သူ ပြောကံအိုးနဲ့ပစ်တာလဲ”

လို့ မေးတယ်။

“.....”

/ အားလုံးက မဖြေကြပါဘူး။

“ဆရာမ တော်တော်စိတ်ဆိုးတယ်။ စိတ်လည်းမကောင်းဘူး။ ဒါမလုပ်သင့်တဲ့အလုပ်ပဲ။ ဘယ်သူလုပ်တာလဲပြော”

ဘယ်သူမှ မဖြေပါဘူး။ မေးလို့မရတော့ ဆရာမဒေါ်နနခင်က ဆရာစားပွဲမှာ မျက်နှာအပ်ပြီး ရိုက်ကြီးတင်ငိုပါလေရော။

ဒီလိုငိုတော့လည်း ထွန်းချစ်တို့ မောင်ပုတို့က “ကျွန်တော်တို့လုပ်တာပါ” လို့ ဝန်မခံဘူး။ ကျန်တဲ့ ကျောင်းသူကျောင်းသားတွေကလည်း ပါးစပ်တွေပိတ်လို့။

ဆရာမဒေါ်နနခင်ရဲ့ ငိုသံကြားလို့လား။ ဒါမှမဟုတ် စောစောက ပြောကံအိုးဖောက်သံ ကြားလို့လားတော့ မပြောတတ်ဘူး။ ဆရာဦးထူးအောင်က ကျွန်တော်တို့အတန်းထဲ ဝင်လာပြီး -

“ဆရာကြီးကို ပြောကံအိုးနဲ့ပစ်တာ ဘယ်သူလဲ”

လို့ မအာထန်ထန်မေးတယ်။

ဆရာဦးထူးအောင်ရဲ့ မျက်နှာကြောခပ်တင်းတင်း လေသံမာမာကိုလည်း အားလုံးက မလုပ်မယှက်နဲ့ -

“မဖြေဘူးလား။ မဖြေရင် အားလုံး ခုံတွေပေါ်တက်။ မတ်တတ်ရပ်၊ လက်ပိုက်”

ကျောင်းသူကျောင်းသား အားလုံးက ဆရာဦးထူးအောင်ခိုင်းတဲ့အတိုင်း

လုပ်လိုက်ကြပါတယ်။

ရွမ်းခနဲ၊ ရွမ်းခနဲနေအောင် ပြလုံးနဲ့ တင်ပါးတွေကိုရိုက်တာ။ ကလေးတွေကတောင် “အောင်မလေလို့ မအော်ဘူး။

ကျွန်တော့်တင်ပါး စပ်ဖျင်းဖြစ်တာ မှတ်မိပါသေးတယ်။

“အေး... ကောင်းပြီ၊ နောက်တန်းက ရှစ်ယောက် မတ်တတ်ရပ်၊ ကျန်တဲ့လူတွေထိုင်” လို့ ပြောပြီးမှ “မင်းတို့ရှစ်ယောက်... ညကျောင်းဆင်းတာနဲ့ ကျောင်းရုံးခန်း

ကျောင်းရုံးခန်း

တစ်ခန်းလုံးငြိမ်လို့

မငြိမ်တာက

ကျွန်တော်တို့ရဲ့လုံး

ဟုတ်ပါတယ်။

အဲဒီတုန်းက

ကျွန်တော်တို့လုံးခုန်သံ

မြန်နေတာ။

“ငါတို့ကို ကျောင်းများ

ထုတ်ပစ်မလား” ဆိုတဲ့

စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ပဲ။

ဆရာကြီးနဲ့ ဆက်ဆက်လာတော့ မတွေ့
ဆဲပြန်ရင် ကျောင်းထုတ်ပစ်မယ်”

ဆိုကာ ကျွန်တော်တို့ကို ထိုင်
ခိုင်းခဲ့တယ်။

ဆရာဦးထူးအောင်က ဒုတိယ
ကျောင်းအုပ်။ သူ့စကားနားမထောင်ဘဲ
အိမ်ပြန်ရင် ကျောင်းထုတ်ခံရမှာ သေ
ချာတယ်။ နားထောင်ပြီး ဆရာကြီးနဲ့
သွားတွေ့တော့လည်း အဲဒီကျောင်းသား
လေးယောက်ကို ဆရာကြီးက ကျောင်း
ထုတ်ပစ်နိုင်တယ်။ အဲဒီအထဲမှာ မဆိုင်
တဲ့ ကျွန်တော်နဲ့ ကျောင်းသားသုံး
ယောက်က အချောင်အဆစ်ပါနေတာ။

ဘာပဲဖြစ်ဖြစ် ဆရာကြီးနဲ့ သွား
တွေ့ပြီး ကန်တော့တောင်းမန်ရင်တော့
ကျောင်းအထုတ်ခံရမှာ မဟုတ်ဘူး။
ထေကာ အရိုက်ပဲ ခံချင်ခံရမှာ။ ဘာလို့
ဆိုတော့ ဆရာကြီးက သဘောကောင်း
လို့။

(၅)

ရုံးခန်းထဲရောက်တော့ ဆရာကြီး
ဦးသန်းစိန်နဲ့ ဆရာ၊ ဆရာမတွေ ရုံးဝန်
ထမ်းတွေကိုလည်း တွေ့ရပါတယ်။ ရုံး
ခန်းအနေအထားက အင်္ဂလိပ်စာလုံး
ဖျာပုံစံ စားပွဲခုံတွေစီထားတာ။ စားပွဲခုံ
တွေနောက်မှာ ထိုင်ခုံတွေနဲ့ ဘေးနှစ်
ဖက်ထိုင်ခုံတွေပေါ်မှာ ဆရာ၊ ဆရာမ
တွေနဲ့ ရုံးဝန်ထမ်းတွေထိုင်လို့။ ဆရာ
ကြီးကတော့ ဝင်ပေါက်ခြေကျော်တံခါး
ထိုး မျက်နှာမူလို့။

ကျွန်တော်တို့ ဝင်လာတာကိုမြင်
တော့ ထိုင်နေတဲ့ ဆရာဦးထူးအောင်က

နေရာကထလာပြီး -

“လာ”လို့ ကျွန်တော်တို့ကိုခေါ်
တယ်။ ပြီးတော့ ဆရာကြီးစားပွဲရှေ့နဲ့
ဘေးနှစ်ဖက်မှာ မတ်တတ်ရပ်၊ လက်
ပိုက်ခိုင်းတယ်။ ကျွန်တော်တို့လည်း
ဆရာကြီးဦးထူးအောင်ခိုင်းသလို လုပ်ရ
တာပေါ့။

“မင်းတို့ ဆရာကြီးမေးတာ မှန်
မှန်ဖြေ။ ဆရာကြီးမေးတဲ့ အပြစ်ဒဏ်
ကိုခံ။ ဆရာကြီးမေးတာ မှန်မှန်ဖြေ။
ဆရာကြီးမေးတဲ့ အပြစ်ဒဏ်ကိုခံ။ ဆရာ
ကြီးမေးတာ ပြောတာကို ရိုရိုသေသေ
လေးလေးစားစား နားထောင်”

လို့ ကျွန်တော်တို့ကို သတိပေး
ပြီးမှ ဆရာဦးထူးအောင်က -

“ဆရာကြီး... ကျောင်းသားတွေ
ရောက်လာပါပြီ”

လို့ ပြောရင်း စောစောကထိုင်
နေတဲ့ သူ့နေရာကို သူသွားပြီး ထိုင်
လိုက်ပါတယ်။

ဆရာကြီးကတော့ ကျွန်တော်
တို့ဝင်လာတာကို လှည့်မကြည့်ပါဘူး။
ဆရာဦးထူးအောင်ကိုလည်း မကြည့်ပါ
ဘူး။ မျက်စိမိတ်ထားပြီး ထိုင်ခုံကို
နောက်ကျောနဲ့ ပိုထိုင်နေပါတယ်။

ကျောင်းရုံးခန်းတစ်ခန်းလုံး ငြိမ်
လို့ မငြိမ်တာက ကျွန်တော်တို့ရဲ့နဲ့လုံး
ဟုတ်ပါတယ်။ အဲဒီတုန်းက ကျွန်တော်
တို့နဲ့လုံးခန့်သံ ဖြန်နေတာ။

“ငါတို့ကို ကျောင်းများထုတ်ပစ်
မလား”ဆိုတဲ့ စိုးရိမ်စိတ်နဲ့ပေါ့။

တစ်အောင်လောက် ကြာတော့မှ
ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်ဆိုက အသံထွက်
လာတယ်။

“ဆရာ သိပ်များသွားတယ်”တဲ့။
ဆရာကြီး ဦးသန်းစိန်က စကား
ဆက်ပြောတော့မယ်ဆိုတာ ကျွန်တော်
တို့သိတယ်။ ဒါပေမယ့် သူ့ကိုယ်သူ -

“ဆရာသိပ်များသွားတယ်”လို့
ပြောလိုက်တော့ ကျွန်တော်တို့ တော်
တော်အံ့အားသင့်သွားတာပေါ့။

အပြစ်လုပ်ထားတာက စိန်အေး
တို့၊ ထွန်းချစ်တို့ဆိုတဲ့ ကျောင်းသား
လေးယောက်။ ကျွန်တော်တို့ လေး
ယောက်မှာလည်း အပြစ်ရှိပါတယ်။ အဲ
ဒါက အပြစ်လုပ်တဲ့လူတွေကို သိပေ
မယ့် ရေငံနုတ်ပိတ် နေခဲ့ကြတာ။

ဒါကို ဆရာကြီးက အပြစ်ပြော
ရမှာ၊ အပြစ်တင်ရမှာ၊ အပြစ်ဆိုရမှာ
ခုတော့ အပြစ်လုပ်တဲ့ ကျောင်းသား
တွေက အပြစ်မရှိဘဲ အပြစ်လုပ်ခံရတဲ့
ပြောက်အိုးနဲ့ပစ်ဖောက်ခံရတဲ့က သူမှ
ပဲ အပြစ်ရှိသလိုပုံစံနဲ့ ဆရာကြီးက
“ဆရာသိပ်များသွားတယ်”လို့ ပြောတော့
ကျွန်တော်တို့ နားမလည်တော့ဘူး။

ဒါကို နားလည်အောင် ဆရာ
ကြီးဦးသန်းစိန်က -

“မောင်တို့ကြားဖူးလား။ ကာလ၊
ဒေသ၊ ပယောဂဆိုတာ ရှိတယ်။ အချိန်
အခါနဲ့ နေရာဒေသကြောင့် လူတွေ
စိတ်လှုပ်ရှားမှုဖြစ်တဲ့ သဘောလို့
အကြမ်းဖျင်းပြောနိုင်မယ်။ မောင်တို့က
ရှေးလူကြီးတွေ ပြောလေ့ပြောထရှိတဲ့
ခေတ်ပျက်တယ်ဆိုတဲ့ ပြည်တွင်းစစ်
ဖြစ်ခဲ့တဲ့အချိန် လွတ်လပ်ရေးရပြီးစ
၁၉၄၉ ခုမှာ မွေးဖွားခဲ့ကြတာ။ စစ်ရဲ့
အနိစ္စရှင်ကြားမှာ ပြေးလွှားရတဲ့အချိန်
မှာ တစ်ဦးနဲ့တစ်ဦး အော်ကြ၊ ဟစ်ကြ။

သတ်ဖြတ်ကြ၊ နေအိမ်အဆောက်အအုံ
တွေကို ဖျက်ဆီးကြ၊ မွေးထားတဲ့ ကြက်
ဝက်၊ နွား စတဲ့ သတ္တဝါတွေလည်း
မီးထဲပါကြ၊ ရပ်ရွာတွေ မီးဟုန်းဟုန်းထ
ခဲ့ကြတဲ့ ကာလအခါမှာ ကြီးပြင်းခဲ့ကြ
တဲ့ လူငယ်တွေ၊ ပြီးတော့ နိုင်ငံရေး
မတည်ငြိမ်တဲ့ တိုင်းပြည်၊ မတည်ငြိမ်တဲ့
အစိုးရ အကွဲအပြုံဖြစ်တဲ့ ဖဆပလ
ခေတ်မှာ သိတတ်တဲ့အရွယ်မှာ လူဖြစ်
နေတဲ့ လူငယ်တွေဆိုတော့ 'ဒါလုပ်
တာကွ' ဆိုတာမျိုး ပြောကိန်းမဖောက်
ရဘူးဆိုရင် 'ဖောက်တယ်ကွာ ဘာဖြစ်
လဲ' ဆိုတာမျိုး ပြောရရင် လက်မထောင်
ပြချင်တဲ့ ရိုးရိုးသားသားသဘောနဲ့ ဆရာ
ကြီးကို ပြောကိန်းနဲ့ပစ်ပေါက်တာပါ။
ဆရာကြီးကို ထိခိုက်နာကျင်စေချင်တဲ့
စိတ်မပါဘဲ ရိုးရိုးသားသား လုပ်တယ်
ဆိုတာ ဆရာကြီးသိပါတယ်။ မောင်တို့
ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့၊ ဖြတ်သန်းနေတဲ့
ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယောဂကို သတိ
မထားမိလို့ ဆရာကြီးက 'ဆရာ သိပ်
မှားသွားတယ်' လို့ ပြောတာ။

မောင်တို့ မမှားပါဘူး။ မောင်တို့
အားလုံးသိအောင် ဆရာကြီးပြောမယ်။
ဆရာကြီးကို ပြောကိန်းနဲ့ပစ်ပေါက်တဲ့
ကျောင်းသားရော၊ ပစ်ပေါက်တာသိရက်
နဲ့ ဖွင့်မပြောတဲ့ကျောင်းသားရော အပြစ်
မရှိပါဘူး။

ကျောင်းသား ကျောင်းသူတွေ
ဆိုတာ တစ်စိတ်ဝမ်းတစ်လက်ညီရ
တယ်။ အေးအတူပူအမျှ ရှိရတယ်။
အဲဒါကြောင့် ပြောကိန်းနဲ့ပစ်ပေါက်တာ
ကို သိရက်နဲ့ ဖွင့်မပြောဘဲ ဆရာဦးထူး
အောင်ရှိက်တာ ခံခဲ့ကြတဲ့ ကျောင်း

သား၊ ကျောင်းသူအားလုံးရဲ့ စည်းလုံးညီ
ညွတ်တဲ့စိတ်ဓာတ်ကို ဆရာကြီး လေး
စားပါတယ်။

လို့ ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်က ပြော
ပြီး ၊

"မောင်တို့သူငယ်ချင်း ကျောင်း
သား၊ ကျောင်းသူတွေကို ပြန်ပြောကြပါ။
ဟောဒီကျောင်းမှာ ဆရာကြီးက ကျောင်း
အုပ်ဆရာကြီး၊ ကျောင်းမှာ တာဝန်အရှိ
ဆုံး၊ ဟောဒီကျောင်းနဲ့ ကျောင်းဝင်း
ထဲမှာ မောင်တို့ မယ်တို့ သီတင်းကျွတ်
ကာလမှာ လွတ်လွတ်လပ်လပ် ပြောကိ
အိုးတွေဖောက်နိုင်တယ်။ မီးရှူးမီးပန်း
တွေ လွှတ်နိုင်တယ်။ နိုင်ငံတော်က
ပြောကိန်းမဖောက်ရ၊ မီးရှူးမီးပန်း
မလွှတ်ရလို့ အမိန့်ထုတ်ထားတာ၊ တား
မြစ်ထားတာ ဥပဒေထုတ်ထားတာက
ကျောင်းဝင်းကျောင်းခြံပြင်ပနဲ့သာ သက်
ဆိုင်တယ်။ တို့ကျောင်းဝင်းကျောင်းခြံနဲ့
မဆိုင်ဘူး။ မောင်တို့ မယ်တို့ ကျောင်း
ဝင်းကျောင်းခြံထဲမှာ ပြောကိန်းဖောက်
လို့၊ မီးရှူးမီးပန်းလွှတ်လို့ တယ်သူမှ
လာမဖမ်းစေရဘူး။ ဆရာကြီး အာမခံ
တယ်။ ဆရာကြီးက မောင်တို့ မယ်တို့
ဖြတ်သန်းခဲ့ရတဲ့ ကာလ၊ ဒေသ၊ ပယော
ဂကို သတိမထားဘဲ မောင်တို့ မယ်တို့
ကို ပြောကိန်းမဖောက်ဖို့၊ မီးရှူးမီးပန်း
မလွှတ်ဖို့ ပိတ်ပင်မိခဲ့တာ ဆရာကြီး
သိပ်မှားသွားပါတယ်။ ဆရာကြီးကို ခွင့်
လွှတ်ပါ။"

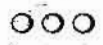
လို့လည်း ဆိုလိုက်ရော ဘာပြော
ကောင်းမလဲ။ ဆရာကြီးကို ပြောကိ
အိုးနဲ့ပစ်ပေါက်ခဲ့ကြတဲ့ ကျောင်းသား
လေးယောက်ဆိုတာ ဆရာကြီးရှေ့က

စားပွဲပေါ်မှာ မျက်နှာမှောက်ပြီး ရိုက်ရိုက်
ငိုလိုက်ကြတာ ကျွန်တော် ခုထိသတိ
နေတုန်းပါ။

ကျွန်တော်ကိုယ်တိုင်လည်း မ
ပေမယ့် မျက်ရည်ဝဲခဲ့ဖူးပါတယ်။

အဲဒီနေ့က ရုံးခန်းထဲရောက်
တဲ့ ကျွန်တော်တို့ရုပ်ယောက်က ဆရာ
ကြီးဦးသန်းစိန်ကို ရိုရိုသေသေ ရိုခိုက
တော့ခဲ့ကြတာကိုလည်း မမေ့သေး
ဘူး။ ပြီးတော့ ကျောင်းဆင်းပြီးပေမယ့်
အိမ်ပြန်သေးဘဲ ကျောင်းရုံးခန်း အပြ
နားမှာ စောင့်နေကြတဲ့ သူငယ်ချင်းတွေ
သူငယ်ချင်းမတွေ့ကိုလည်း သတိတား
ရိုနေဆဲ။

"ဆရာရေ... အဲဒီနံနက် ကျွန်
တော်တို့ကျောင်းမှာရော၊ ကျောင်းဝင်း
ထဲမှာရော၊ ရပ်ကွက်ထဲမှာရော ပြောကိ
အိုးဖောက်သံ လုံးဝမကြားခဲ့ပါဘူး။ မီး
ရှူးမီးပန်းတွေလွှတ်တာလည်း လုံးဝ
မတွေ့ရတော့ပါဘူး။ တွေ့ရတာက
အရင်နှစ်တွေထက်ပိုပြီး ကြီးကျယ်မြင့်
မြတ်တဲ့ ရည်ရွယ်ချက်တွေနဲ့ စေတနာ
ပါပါ လျှာခြမ်းပုလဲကန်တော့ကြတဲ့
မြတ်ဆရာပုလဲပွဲပါပဲ။"

(၆)

မိတ်ဆွေကြီးဆရာအုန်းရဲ့ စကား
က ဆုံးသွားပါပြီ။ ကျွန်တော်နားစည်
သံကတော့ ဆရာကြီးဦးသန်းစိန်နဲ့
စကားသံတွေက ချိမြိန်နေဆဲ။

ပန်းတနော်နောင်လတ်

ဆည်းဆာချိန် တိမ်တောက်ခြင်း

သောင်းဉာက်(ပန်းထော်ကျွန်း)

နံနက်ခင်း ထွက်ပြုလာသော နေမင်းသည် သူ၏ ရောင်ခြည်ဖြင့် ကမ္ဘာလောကတစ်ခုလုံးအပေါ် လွှမ်းမိုးသော အမှောင်ထုကို ပယ်ဖျောက်ပစ်ရန် အားယူနေပါသည်။ သဘာဝ၏ ဘဝတာဝန်ကို ကျေပျောက်နိုင်ရန် အလင်းရောင်ခြည်ကို အစဉ်မပြတ် ထုတ်လွှင့်စွမ်းဆောင်လျက် အမြဲရှိနေသည်။

ကမ္ဘာနိယာမသဘောနှင့် နေမှ အပူအလင်းကို အစဉ်ပေးသော်လည်း ကမ္ဘာလောကကြီးကို နေရာမလပ် အချိန်အသမရွေး အလုံးစုံသော နေရာအနှံ့ အချိန်မလပ်အောင် အလင်းဆောင်၍ မရနိုင်ချေ။ ကာလဒေသ ဥတုရာသီ အလိုက် သဘာဝ၏အနှောင့်အယှက်များနှင့် မကင်းလွတ်နိုင်ပေ။ တိမ်ညိုဖုံးလွှမ်းကာ - မိုးသက်လေပြင်း တန်ခိုးပြခြင်း စသည်တို့နှင့် ကြုံရသောအခါ လင်းတစ်ချက် မှန်တစ်လှည့် ဖြစ်ရပါသည်။ တစ်နေ့တာကုန်ဆုံးသော်လည်း အလင်းပြာပေးနိုင်သောအခါများလည်း ရှိသဖြင့် မတူညီသော လောကသဘာဝကို ရှောင်လွှဲမရနိုင်ပေ။ တစ်နေ့တာကုန်ဆုံးပြီး ဘဝအောင်ချိန်မှသာ အလင်းပေးခွင့်ရရှိပါက အားပါးတရနှင့် အလှပဆုံးသော ရောင်ခြည်များဖြင့် ထွန်းပကာ လောကကြီးကို နှုတ်ဆက်ခြင်းများလည်း ရှိပါသည်။

ထိုအလှပဆုံးသော နေမင်းအလင်းရောင်ကို ဆည်းဆာချိန်တိမ် တောက်ခြင်းဟု သတ်မှတ်ခေါ်ဆိုကြပါသည်။ နေမင်းရောင်ခြည် စွမ်းအားသည် အမြဲဖြစ်တည်ကာ ထွန်းပသော်လည်း လောကကြီးကို အမြဲထားဝရ အစဉ်အမြဲ အလင်းပေးနိုင်၊ လင်းတစ်လှည့် မိုက်တစ်ခါ တိမ်တောက်ကာနှင့် ထောက်ကို နှုတ်ဆက်ထွက်ခွာမှု အကြိမ်ပေါင်း မရေမတွက် ဖြစ်ပြီး သံသရာလည်နေသည်တကားဟု တွေးဆမိပါသည်။ ထောက်သဘာဝအရ ဖြစ်ပျက်ပြောင်းလဲ မမြဲသော အနိစ္စသဘာဝကို စောကြောမိပါတော့သည်။

မိမိ၏ မွေးဖွားကြီးပြင်းရာဒေသသည် မြန်မာနိုင်ငံ အနောက်တန်း ဘင်္ဂလားပင်လယ်ပြင်နှင့် ထိစပ်နေသော ကျွန်း

ကလေးဖြစ်ရာ ဆည်းဆာချိန်တိမ် တောက်ခြင်းအလှပန်းချီကို အမြဲပင် အမြင်အာရုံတွင် စူးနစ်လျက်ရှိပါသည်။ ထို့ကြောင့်လည်း လူ့ဘဝဟူသည် လောကတွင် နေမင်းအသွင် ထွက်ပြုလာလိုက်၊ ဒုက္ခဘေးအမျိုးမျိုးအထိခံရလိုက်၊ လင်းတစ်ခါ မှန်တစ်လှည့် ဆည်းဆာချိန် တိမ်တောက်ခြင်း စသည်ဖြင့် ပျောက်ကွယ်ကာ သံသရာလည်ကြရသည်ဟု တွေးတောမိစေပါသည်။

လူသားတိုင်းပင် အတိတ်ဘဝမှ ပြုမူကျင့်ကြံမှုကံ၏ ကောင်းကျိုးအဆင့်နှင့် အနိမ့်အမြင့်၊ အမြင့်အလတ် စသည်ဖြင့် နေမင်းထွက်ပြုလာသလို လူအဖြစ် ခန္ဓာဖြစ်စဉ်နှင့် ထွန်းပေါ်လာကြပါသည်။ ပွင့်တော်မူပြီးသော ဘုရားရှင်တို့၏ အခြေခံပုံဖြစ်တော်မူသော စိတ်ဓာတ်စင်ကြယ်မြင့်မြတ်ရေး ကုသိုလ်ကောင်းမှု တိုးပွားပြည့်စုံရေး၊ မကောင်းမှုအားလုံး ကင်းစင်ရေး၊ ဓမ္မက္ခန္ဓာအရ လူ့ဘဝကို ရခဲလှသဖြင့် ကောင်းမှုချမ်းသာဟူသမျှ ကျင့်ဆောင်နိုင်ခွင့်ရှိသော လူ့ဘဝကို အကျိုးရှိအောင် အသုံးချရမည်ဖြစ်ကြောင်း ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်တော်မြတ်၏ တရားတော်များရှိပါသည်။

သို့သော် နေမင်းကြီးသည် လောကကို အစဉ်အမြဲ အလင်းပေးပါသော်လည်း နေရာမလပ်၊ အချိန်မရွေး အလင်းပေးနိုင်သလို လူသားတို့မှာ လူလောက ဘဝသရုပ်ဖော် ဇာတ်လမ်းကိုယ်စီနှင့် တစ်မျိုးတစ်ဘာသာ သရုပ်ဆောင်နေကြရသည်ဟု တွေးမြင်မိပါသည်။ လူတို့မည်သည် အနုပညာ၊ အတတ်ပညာဖြင့် ဖန်တီးထားသော အရာမျိုးလို အပန်းဖြေသဘောနှင့်သာ ကြည့်ရှုကြခြင်းက အများအားဖြင့် ရှိကြပါသည်။ နေ့စဉ်နှင့်အမျှ ကောင်းမှု၊ မကောင်းမှု ဤနှစ်ခုနှင့်သာ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး သုံးပါးဆိုင်ရာ ပြုကျင့်ဆောင်ရွက်နေမှု၊ ကုသိုလ်၊ အကုသိုလ်ကံ အလုပ်များမှ ခံစားရသည့် အကျိုးအပြစ် အဖြစ်အပျက်ဇာတ်လမ်းမျိုးစုံ ကိုယ်စီရှိကြသည်ကို သတိမူကာ အလေးထားမှုရှိကြသည်က နည်းပါးကြသည်ဟု

www.burmeseclassic.com

ကိုယ်တိုင်နှိုင်းကာ ယူဆမိပါသည်။
 အနုပညာ စာပေပညာရှင်တို့၏ ထူးခြားသော စိတ်စွမ်းအားဖြင့်
 လောကသဘာဝကို ထင်ဟပ်ပေါ်လွင်အောင် ဖန်တီးထားသော
 စွမ်းဆောင်ချက်တို့အား သရုပ်ဆောင်အနုပညာရှင်တို့က
 သဘာဝကျကျ အနုပညာပီသစွာ သက်ဝင်လှုပ်ရှားပြသကာ
 ပညာပေးကြပါသည်။ လူ့ဘဝ၏ အလွမ်းအသေ၊ အမော
 အစုံအလင်ကို ထိုသရုပ်ဆောင် ဇာတ်လမ်းများကဲ့သို့ လူသား
 တိုင်း ကိုယ်စီကိုယ်စီ သရုပ်ဆောင်နေကြပါသည်။ နေမင်း
 ရောင်ခြည် လင်းပမုမည့်မျှနိုင်သကဲ့သို့ပင် လူတို့မှာ စရိုက်
 အမျိုးမျိုး၊ အတွေ့အကြုံအဖြစ်အပျက်၊ အပြုအမူ အဆိုး
 အကောင်း ကိုယ်ကျင့်တရား စသည်များဖြင့် ကိုယ်တိုင်ဖော်
 ပြလျက် ရှိကြပါသည်။ သို့သော် ကိုယ်တိုင် ဘဝဇာတ်လမ်း
 သရုပ်ဆောင်မှုကို ဆန်းစစ်ဝေဖန်ကြည့်မြင်လျက် အဆိုး
 အကောင်း အကြောင်းအကျိုး သိမြင်ခံစားတတ်သည့် အတိတ်
 ဘဝကံပါရမီဉာဏ်ရည် ဉာဏ်သွေးအပေါ် မူတည်ခြင်းလည်း
 ရှိပါသည်။

ထို့ကြောင့် လူ့ဘဝကို မှန်ဝါးစေရေးကဲ့သို့ အမှတ်
 တမဲ့နှင့် ကုန်လွန်ခြင်းများရှိသလို အခွင့်အခါရသလို အလင်း
 ပိုနိုင်အောင် စွမ်းဆောင်ကာ ဘဝတာဝန်ကို ထမ်းဆောင်
 သူများလည်း ရှိကြကြောင်း တွေးကြည့်ပါက သိမြင်နိုင်ပါသည်။

ဆည်းဆာချိန် တိမ်တောက်ခြင်းသည် နေမင်းရောင်
 ခြည် အလုပ်အဆိုး သဘာဝအလှရတနာ ဖြစ်သကဲ့သို့ လူ့ဘဝ
 အလင်းအမှောင်အမျိုးမျိုးနှင့် ကြုံရသူများတွင် ဆည်းဆာချိန်
 တိမ်တောက်ခြင်းဖြင့် လောကကို နှုတ်ဆက်သူများစွာရှိ
 ကြောင်း မျက်မှောက်ကာလထိ အစဉ်အဆက်ရှိနေပါသည်။
 အတိတ်ဘဝကံ အကျိုးပေးပါရမီချင်း မတူကြဘဲ ခန္ဓာဖြစ်စဉ်
 သဘာဝမှာ တစ်မှကွဲပြားကာ လူဖြစ်လာကြရသဖြင့် မျက်
 မှောက်တဝှံ့ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ သဒ္ဓါသီလ၊ သမာဓိ၊ ပညာ
 တို့လည်း ကွဲပြားကြပါသည်။

လူ့ဘဝ နေထွက်ချိန်မှစ၍ ကိုယ်နှုတ်စိတ်တို့ဖြင့် ပုံစံ
 အမျိုးမျိုး အလင်းမျိုးကြရာတွင် အဆိုးအကောင်း အကျိုး
 အပြစ်တို့ကို သတိမူကာ ပြောင်းလဲပြုပြင် ကျင့်ဆောင်သူများ
 မှာ လူ့ဘဝအလင်းကို ဆည်းဆာချိန်တိမ်တောက် ခြင်းဖြင့်
 သရုပ်ဖော်ကာ လောကကို နှုတ်ဆက်ကြပါသည်။ ဘဝနေဝင်
 ချိန် နီးလေလေ ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာ ရတနာမြတ်သုံးပါး

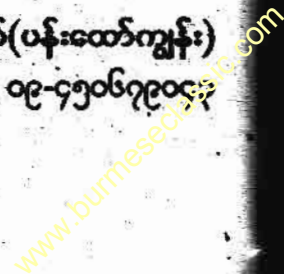
မိဘဘိုးဘွား ဆရာသမားများနှင့် ကြီးငယ်မဟု လူတန်းစား
 မရွေး ကောဇူရူးရှိသူ နိမ့်မြတ်မဟုတို့၏ ကျေးဇူးကို သိမြင်ကာ
 ဗုဒ္ဓဘုရားရှင်၏ အဆုံးအမကို အစွမ်းကုန် ဆည်းပူးလေ့လာ
 နာယူကာဖြင့် ကျင့်ကြံအားထုတ်ကြပါသည်။

ဗုဒ္ဓရှင်တော်မြတ်၏ တရားတော် အဆုံးအမတို့ကို
 သံဃာတော် အရှင်သူမြတ်များထံမှ ဩဝါဒခံယူကာ အပြစ်ဟု
 သမ္မုကို ဒါနကုသိုလ်၊ သီလကုသိုလ်၊ ဘာဝနာကုသိုလ်များက
 ဆေးကြောသန့်စင်စေမည်ဟု ယုံကြည်စိတ်နှင့် ဗုဒ္ဓအဆုံးအမ
 လူ့ဘဝနေထိုင်နည်းတို့ကို အတတ်နိုင်ဆုံး လိုက်နာကျင့်ဆောင်
 ကြသည်။ ကိုယ်နှင့်ဆိုင်ရာ လက်လှမ်းမီသမျှ ကိုယ့်ဝန်းကျင်
 ဆိုင်ရာ အတိုင်းအတာအရ လူမျိုးဘာသာမရွေး လူတန်းစား
 အသီးသီးတို့အတွက် လိုအပ်ချက်ကို ဖြည့်ပေးမှု၊ လောဘမရှိ
 ပေးကမ်းစွန့်ကြဲလှူဒါန်းလိုမှု၊ နိုင်ငံတိုးတက်ထွန်းကား အောင်
 မြင်ရေးအတွက် စွမ်းအားရှိသမျှ တစ်စိတ်တစ်ဒေသမှ ပံ့ပိုး
 လိုမှု၊ ကိုယ်ချင်းစား အနစ်နာ၊ စေတနာ၊ သည်းခံမေတ္တာ
 အသွယ်သွယ်တို့ဖြင့် သက်ဝင်လှုပ်ရှား ကြိုးပမ်းရွက်ဆောင်
 ကြသူများမှာ ရှေးကလည်းရှိ ယခုလည်း ရှိကြပါသည်။

လူဖြစ်ရချိန် ကောင်းမှု၊ ကောင်းစိတ်၊ ကောင်းစရိုက်
 နှင့်ချည်းသာ သက်တမ်းကာလ ကုန်ဆုံးမှုဖြစ်နိုင်သော်လည်း
 ဆည်းဆာချိန်တိမ်တောက်ခြင်းဖြင့် နောက်လူများအား လူ့ဘဝ
 အလှရတနာဖြင့် သရုပ်ဖော်နိုင်ခြင်းသည် ကောင်းရာမွန်မြတ်
 တရားတော် တရားတော်သဘောပင်ဖြစ်ပေသည်။ နေ့တာ
 ကုန်ဆုံး နေလုံးကွယ်ပျောက်ချိန်နီးလေလေ တောက်ပသည့်
 အရောင် လှပတင့်တယ်လေဖြစ်သော ဆည်းဆာချိန်တိမ်
 တောက်ခြင်း အဖိုးထိုက်အလှရတနာတို့က မိမိကဲ့သို့ အထေး
 ပြာ အနီးမှန်နှင့် ဝေဝါးကြည့်မြင်သူတို့အား အလင်းအားတိုးစေ
 ပို့ ထောက်ပံ့ပေးသည်ဟု ယုံကြည်စိတ်ဖြစ်မိပါတော့သည်။

(အညစ်အကြေးကင်းစင် နေဝန်းအသွင်နှင့် မိခင်အား
 အမြတ်ဆုံး အလှူတရားတော် အလှူရှင်ဘဝနှင့်ရင်း၍ အသိ
 သတိပေးကာ တိမ်တောက်ခြင်းဖြင့် နှုတ်ဆက်ကွယ်လွန်သွား
 သူ သားငယ်အား ကောင်းမွန်ရာဘဝ၌ ကောင်းမှုကျင့်ဆောင်
 နိုင်စေကြောင်း ဆန္ဒပြုဆုတောင်းလျက်)

သောင်းဉာဏ်(ပန်းတော်ကျွန်း)
 ၀၉-၄၅၀၆၇၉၀၄၄

ကံတွေကောင်းလို့

အကြောင်း : လှပါစေ

■ မင်္ဂလာဦးရွှေခိုး

လူတိုင်းအတွက် ကံသာအပေါ့ ကံသာအဖေ ဖြစ်ချေ၏။ သည့်အတွက် "ဥစ္စာကံပေးမရသေး နောင်နေ့ဗျာပါ ဇနီးရာ" တို့ "ကံယုံရင် ဆူးယုံမနင်းနဲ့" တို့ "လုံထမ်းလာတာ ဖြစ်ရ ကံထမ်းလာတာ မမြင်ရ" တို့ "ကံမရှိ ဉာဏ်ရှိတိုင်းခွဲ" တို့ "ကံဆိုးမသွားရာ ဝိုက်လိုက်လို့ရွာ" တို့ စသဖြင့် ဝေါဟာရ စကားတွေ ပေါ်ထွက်လာခြင်းဖြစ်၏။ လူတစ်ယောက်အဖို့ သေချင်လောက်အောင် ကံတွေက ဆိုးရွားနေသည်ဆိုပါစို့။ အာဝကို အံ့ပေးစရာမလိုပါ။ အဆိုးထဲမှ အကောင်းရှာရပါမည်။ ဆိုးသမျှကံတို့အား ပြောင်းပြန်လှန်ပစ်ရပါမည်။ သည်တော့ ဆိုးသမျှကံတွေ ပြန်လည်၍ကောင်းမွန်စေရန် စိတ်ရှည်စွာဖြင့် အောက်ပါပြုဖွယ်ကိစ္စတို့ကို လုပ်ဆောင်ကြည့်စေချင်ပါသည်။

- ၁။ ယောကျ်ားဖြစ်က ရဟန်းခံပါ။ မိန်းမဖြစ်က သီလရှင်ဝတ်ပါ။ (အနည်းဆုံး ကိုးရက်ဝတ်ရပါမည်။ ယောဂီဝတ်၍ မရပါ။)
- ၂။ ရဟန်း သီလရှင်ဝတ်စဉ် တစ်ရက်လျှင် အနည်းဆုံး ရှစ်နာရီထက်မနည်း ဝစ်ပိတ်ကျင့်ရပါမည်။ သက်သတ်လွတ်စားရပါမည်။
- ၃။ ဘုရားအား သက်သတ်လွတ်ဆွမ်း ကပ်လှူရပါမည်။ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်တို့ကို တစ်မျိုးလျှင် ကိုးခုစီ လှူပါ။
- ၅။ ရဟန်း သီလရှင်ကို အနည်းဆုံး ကိုးရက်ပြည့်အောင်ဝတ်ပါ။ သည့်ထက်ပို၍လည်း ဝတ်နိုင်ပါသည်။ အဓိဋ္ဌာန်ပြည့်ပြီသွားပါက လူထွက်ရင်

- ထွက်နိုင်ပါသည်။ သို့ရာတွင် အောက်ပါအစီအစဉ်ကိုမှ မပျက်မကွက် လုပ်ဆောင်ရန် လိုအပ်ပါသည်။
 - (က) နေ့တိုင်း ဘုရားရှင်အား ဆွမ်းတော်ကပ်ပါ။ ပန်း၊ ရေချမ်း၊ ဆီမီး၊ အမွှေးတိုင်၊ ဖယောင်းတိုင်တို့ကို ကပ်လှူပါ။
 - (ခ) ဆွမ်းတော်ကပ်လျှင် သက်သတ်လွတ်ဆွမ်း ဆွမ်းဟင်းတို့ကိုသာ ကပ်ပါ။
 - (ဂ) နေ့စဉ် ဂုဏ်တော်ကိုးပါးကို အင်္ဂါစက်ရေ ၂၇၀ တိတိရအောင် ရွတ်ဖတ်သရဋ္ဌာယ်ပါ။
- အဆိုပါ အစီအရင်ကို စိတ်ရှည်လက်ရှည်လုပ်ပေးဖို့ လိုပါသည်။

ကံဆိုသည်မှာ အလုပ်ပင်ဖြစ်၏။ မိမိလုပ်ဆောင်သော အလုပ်သည် ကောင်းသောအလုပ်များဖြစ်ပါက ၎င်းနှင့်ထပ်တူ ဂွံမှာလည်း အကောင်းဘက်သို့ ကူးပြောင်းလာမည်ဖြစ်ပါသည်။ ကံသည် ပြုပြင်၍ရပါသည်။ မကောင်းမှု အကုသိုလ်ကံများကို ရှောင်ရှားရပါမည်။ အတိတ်မှ ကံဆိုးကံညံ့များကိုလည်း ပြန်လည်ကောင်းမွန်လာကာ အစစအရာရာ အေးချမ်းလာပါလိမ့်မည်။ ကံဆိုးမိုးမှောင်ကုသည့်ဘဝမှ ကင်းလွတ်လာပါလိမ့်မည်။

မင်္ဂလာဦးရွှေခိုး

မြတ်နိုးစွာ
ဂေဟစိဝေဏ်တရား

လောင်ဖီးထက်ဖြင်းသော မြေရေခိုင်

“ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်”

အသံကြားရာဆိုသို့ မြလေးနွယ်
အဖွင့်လိုက်သည်။ တစ်ခုခုကို အချက်
အကား ခေါက်နေသောအသံဖြစ်သည်။
အချက်ထပ် ခေါက်သံကြားရသည်။ သေ
ချာပါသည်။ အချက်ပေးခေါ်သော အသံ
ဖြစ်သည်။ မျက်ခုံးနှစ်ဖက်ကို အတွင်း
သက်သို့စွဲကာ မျက်မှောင်ကြုတ်လိုက်
သည်။ စိတ်ညစ်သောအသွင်၊ စိတ်
ရှည်သောအသွင်ကို မြလေးနွယ်၏
မျက်နှာပေါ်တွင် အထင်းသားတွေ့ရမည်။

“က...ခဏလေးနော်။ ခေါ်
တာကြာရင် တစ်မျိုးထင်နေဦးမယ်”

အနားတွင်ရှိသော အဖော်အား
ပြောဆိုသောမျက်နှာနှင့် စကားကို ဖြေ
ဆိုပြောလိုက်သည်။ ထိုင်ရာမှထပြီး
အခန်းခေါ်ပြတင်းပေါက်တံခါးကို ဖွင့်လိုက်
သည်။ လုံးဝ အဖွင့်ကြီးဖွင့်ခြင်းမဟုတ်။
အထင်းရောင်ဝင်ရုံလောက်သာ ခပ်ဟ
ထလေး ဖွင့်လိုက်သည်။

“ဟင်း...သွားလိုက်ဦးမှ”

သက်ပြင်းချလိုက်ပြီး ပုံသဏ္ဍာန်
အသံနေသော ခေါင်းမှ ဆံဖင်ကို သပ်
သပ်ရပ်ရပ်ပြုလုပ်လိုက်သည်။ အင်္ကျီနှင့်
အင်္ကျီကိုလည်း ပြန်လည်ကာ ပြင်ဝတ်
ပြီး အခန်းခေါ်တံခါးကို ဖွင့်ကာ
ထွက်လာခဲ့သည်။

“ပြန်မယ်ဆိုလည်း ပြန်လိုက်
တော့”

အတွင်းဘက်သို့လှည့်ကာ ပြော
လိုက်သည်။ အခန်းတွင်းရှိသူက မြလေး
နွယ်၏စကားကို လက်ခံသည့်အလား
ခေါင်းညိတ်ပြီး အခန်းထဲမှ ခြံအပြင်
ဘက်သို့ ထွက်ခွာသည်။ ထိုသူ၏ လှုပ်
ရှားမှုပုံသဏ္ဍာန်ကို အိမ်ကြီးအပေါ်ထပ်
မှ တစ်ဦးတစ်ယောက်က ကြည့်နေ
သည်။ ကြည့်နေသောသူ၏ မျက်နှာ
တွင် ရွံရှာမှုနီးကီးသော အရိပ်သဏ္ဍာန်
ကို တွေ့မြင်နိုင်သည်။ မြလေးနွယ်တစ်
ယောက် အိမ်အောက်ထပ်မှ အပေါ်
ထပ်တက်ရန် လေကားမှ အမြေကလေး
တက်လာသည်။ အသက်အရွယ်အား
ဖြင့် သုံးဆယ်ဝန်းကျင်သာရှိသေးသော
မြလေးနွယ်၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ သမင်ပျို
လေး ခုန်ပေါက်မြူးထူးနေသည့်ပမာ။

အသွင်သဏ္ဍာန်က မြူးတူးသွက်
လက်သလို ကိုယ်နေဟန်ကလည်း
ကြော့ရှင်းလှပသည်။ ကြည့်လဲဝင်း
ကြည့်သော မျက်လုံးအစုံရှိသည်။ မျက်
လုံးအစုံထက်က ကော့ရွန်းသော မျက်
တောင်အလှကို ထပ်ဆင့်ကာ အလှပြု
ထားသည်က နက်မှောင်ကာ ထူထဲ
သော မျက်ခုံးနှစ်ဖက်က နာတံပေါ်ပေါ်
နှင်းဆီငုံနှုတ်ခမ်းဖူးဖူးလေးအတွက် ပိုမို

လှပစေသည်။ ညှိစိမ့်စိမ့် အသားအရေ
က ညက်စင်ကာ ဝင်းမွတ်နေသည်။
ထိုလှမျိုးရ၏ ပိုင်ရှင်မှာ မြလေးနွယ်
မဟုတ်။ သူ့အလှကို တကယ်ပိုင်စိုး
ထားသူက...။

“ဟာ...အစ်ကိုကြီး နီးပြီလား။
နွယ်လေးလည်း ခြံထဲဆင်းပြီး ဘုရား
မန်းခူးနေတာ။ အပေါ်ထပ်က အစ်ကို
ကြီး အချက်ပေးသံကြားလို့ အမြန်တက်
လာရတာ မောလိုက်တာ”

ဦးရာဇာမင်းဒင်က အပေါ်ထပ်သို့
အပြေးတက်လာသည့် မြလေးနွယ်၏
စကားကို ပြုံးကာ နားထောင်လိုက်
သည်။

“ဖြည်းဖြည်းတက်လာပါ ကလေး
ရယ်။ အစ်ကိုကြီးနီးနေပြီဆိုတာသိဖို့
ဘဲလ်အချက်ပေးလိုက်တာ။ ဒီမှာ လူဝ
ကြီးလည်း ရှိသားပဲ။ အစ်ကိုကြီးကို ဒီ
ကုလားထိုင်ပေါ် တင်ပေးခဲ့တာ”

“အို...အစ်ကိုကြီးနီးနေပြီဆို
မြလေးနွယ်က အနားမှာရှိမှ ဖြစ်မှာပေါ့။
ကိုယ့်ယောက်ျားကို ကိုယ်ပဲပြုစုမှာပေါ့”
မြလေးနွယ်က ချစ်စဖွယ်အပြုံး
နှင့် ဦးရာဇာမင်းဒင် အနားသို့လာကာ
ဘီးတပ်ကုလားထိုင်အနားတွင် ခုံပုတစ်
လုံးဆွဲကာ ထိုင်လိုက်သည်။

“ဦးလူဝကြီးကော အစ်ကိုကြီး”

“သူ့ကို ကိစ္စလေးတစ်ခုရှိလို့ ခြံထဲလွှတ်လိုက်တယ်”

“ဒါဆို မြလေးနွယ်ဘာလုပ်ပေးရမလဲ။ အစ်ကိုကြီးအတွက် မြလေးနွယ်က လုပ်ပေးရမှာ။ ကဲ... အစ်ကိုကြီးဘာစားချင်သလဲ။ ဒေါ်ထုံကြီးကို မခိုင်းဘဲ မြလေးနွယ်ကိုယ်တိုင် လုပ်ပေးမယ်လေ”

“သူက ဈေးသွားပြီလေ။ ညထဲက ဈေးဖိုးယူထားတာလေ မေ့နေတာလား”

“အို... ဟုတ်ပါရဲ့။ မြလေးနွယ် မေ့သွားလို့။ ဒါဆို မြလေးနွယ် အစ်ကိုကြီးကြိုက်တဲ့ ကြက်ဥနဲ့ သီးစုံထမင်းကြော်လိုက်မယ်။ နောက်ပြီး မောမစ်ပူပူလေး ဖျော်လာခဲ့ပေးမယ်”

အနားမှထပြီး မီးဖိုချောင်ထဲသို့ ခြေလှမ်းသွက်သွက်နှင့် လှမ်းဝင်သွားသည်။ မြလေးနွယ်၏ ခန္ဓာကိုယ်နောက်ပိုင်းအလှူကို ဦးရာဇာမင်းကြည့်ကာ သက်ပြင်းချမိသည်။ နာရီဝက်လောက်ကြာလျှင် ပူပူနွေးနွေး အငွေ့ထနေသော ပြောင်းဖူး မုန့်လာဥနို့၊ ပဲသီး၊ ကြက်ဥတို့နှင့် ကြော်ထားသော ထမင်းကြော်ပန်းကန်ကိုင်ကာ ဦးရာဇာမင်းအနားသို့ရောက်လာသည်။

“ကလေးလည်း အစ်ကိုကြီးအတွက်နဲ့ ပင်ပန်းနေပြီ”

“ဒါလောက်လေးလုပ်ရတာ ပင်ပန်းတယ်လို့ မထင်ပါဘူး။ အစ်ကိုကြီးရယ်။ အစ်ကိုကြီးရဲ့ကျေးဇူးတွေက မြလေးနွယ်အပေါ်မှာ ဆပ်လိုတောင်မကုန်နိုင်ပါဘူး”

“ကျေးဇူးတရားတွေ... ကျေးဇူးတရားတွေလို့ မပြောပါနဲ့ကလေးရယ်။ အခု အစ်ကိုကြီးက ခြေမသန် လမ်းမလျှောက်နိုင်တဲ့ ဒုက္ခိတတစ်ယောက်ဖြစ်နေပြီ”

“အစ်ကိုကြီးရယ် ပြုစုထိုက်လို့ ပြုစုခွင့်ရတာကိုပဲ မြလေးနွယ်က ကျေနပ်လှပါပြီ”

ဘီးတပ်ကုလားထိုင် လက်တန်းဘေးမှ အရှင်လုပ်ထားသည့် သစ်သားပျဉ်ပြားကို တခြားလက်တန်းပေါ်သို့ လှည့်တင်လိုက်သည့်အခါတွင် အစားအသောက်တင်စားနိုင်သည့် စားပွဲသဖွယ်ဖြစ်သွားသည်။ မြလေးနွယ်သည် ထမင်းကြော်ပန်းကန်ကို အပူသက်သာအောင်လုပ်ပေးပြီး ပန်းကန်ပြားတွင် ငွန်းနှင့်ခက်ရင်းထားပေးကာ တစ်တောင်ပတ်လည် အဖြူရောင်အဝတ်သန့်သန့်ကို ရင်ဘတ်မှစပြီး အောက်ဘက်သို့ ဖြန့်ခင်းပေးလိုက်သည်။

အနားတွင် စကားလည်းပြောရင်းလိုအပ်တာလည်း ပြုလုပ်ပေးနေသည်။ ဦးရာဇာမင်းအင် အားရပဲစားနေပုံကို မြလေးနွယ် သဘောကျစွာ ကြည့်နေသည်။

“အစ်ကိုကြီး အခုလို အားရပါးရ စားတာကိုမြင်ရတော့ မြလေးနွယ် ဝမ်းသာလိုက်တာ”

“ကလေးကော အစ်ကိုကြီးနဲ့ အတူတူစားပါလား”

“နောက်မှပဲ စားတော့မယ်။ မြလေးနွယ်ပါ အစ်ကိုကြီးနဲ့ အတူတူစား

ရင် အစ်ကိုကြီးကို သီးသန့်မပြုရင်ဘူးပေါ့။ မြလေးနွယ် နောက်မှပဲ ထမင်းကျက်မှ စားတော့မယ်”

ပါးစပ်တွင် ထမင်းစေ့၊ ဟင်းခပ်တို့ ပေနေသည်ကို မြလေးနွယ်က သူ့လက်ဖဝါးနုနုလေးဖြင့် ဦးရာဇာမင်းအင်ကို သုတ်ပေးလိုက်သည်။ ပြုလွလွ စက္ကူဖွဖွလေးဖြင့် တပုတပု သုတ်ပေးခြင်းဖြစ်သည်။ မိမိလက်တွင် ပတ်ထားသောနာရီကို မြလေးနွယ် မသိမသာကြည့်လိုက်သည်။ ရင်ထဲမှ သက်ပြင်းကို တိတ်တခိုးချလိုက်သည်။

“အစ်ကိုကြီး ဟောဒီမှာ မောမစ်ပူပူနွေးနွေးလေးပါ သောက်လိုက်ဦးနော်”

ငွန်းတပ်ထားသော လက်ဖက်ရည်ပန်းကန်ထဲမှ မောမစ်အရည်ကို မွှေလိုက်ပြီး ဦးရာဇာမင်းအင်အား ပေးလိုက်သည်။ အားရစွာသောက်ပြီးမှ ဦးရာဇာမင်းအင်အား အိပ်ခန်းဝအထိ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်ကို ရွှေထားပေးလိုက်သည်။

“အစ်ကိုကြီး စားပြီးရင် မြလေးနွယ် ရေးချိုးဖို့ပြင်လိုက်ဦးမယ်။ နေရတာ ငြိမ်စိကြီးဖြစ်နေလို့”

“ဪ... အေး... အေး။ ကလေးသွား။ အစ်ကိုကြီးလည်း နားလိုက်ဦးမယ်”

မြလေးနွယ် လှေကားအတိုင်း အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလာခဲ့သည်။ ဦးရာဇာမင်းအင်အနားမှ ခွာခဲ့လေတိုင်း မိမိရင်ထဲတွင် မွန်းကျပ်သံလိုခံစားရသည်။ မချစ်သော်လည်း အောင်ကာနမ်းရသည်ဆိုသည့်စကားမှာ သူ့အတွက်များလေလား။

အောက်ထပ် ညဉ့်ခန်းအတွင်းရှိ
ဈာယားထိုင်တစ်ခုပေါ်တွင် ခြေပစ်
ထက်ပစ် ထိုင်ချလိုက်သည်။ ရင်ထဲ
အထိတ်ကော မွန်းကျပ်လွန်းလှသည်။
မြဲလေးနွယ်တစ်ယောက် သူ့ဘဝကို
ရင်စားမိကာ ရင်မောမိသည်။ ဦးရာ
အမင်းဒင်အကြောင်းကို ပြန်ပြောင်း
စဉ်းစားမိသည်။

သီဂီနဒီဆိုသည့်ခြံနှင့် ယဉ်တွဲ
စာ ဦးရာဇာမင်းဒင်ကိုပါ လူတိုင်းသိ
ကြသည်။ သီဂီနဒီခြံကြီးမှာ ကောနစ်
ဆယ်နိးပါး ကျယ်ဝန်းသော ခြံကြီးဖြစ်
သည်။ မြင်းမွေးသည်။ နို့စားနွားမွေး
သည်။ တချို့နေရာတွင် နေကြာပန်း
အခင်းတွေ မြင်ရသည်။ လိုအပ်သော
ပျပ်ငန်းများအတွက် အလုပ်သမားများ
ထားရှိသည်။ ခြံနှင့်ခပ်လှမ်းလှမ်းတွင်
နစ်ထပ်တိုက် ခိုင်ခိုင်ခံ့ခံ့ကြီးက ထည်ဝါ
ထူသည်။ ထိုတိုက်အိမ်ကြီးတွင် ဦးရာ
ဇာမင်းဒင်နေသည်။ ဦးရာဇာမင်းဒင်တွင်
စထမအိမ်ထောင်ရှိသည်။ ထိုစဉ်က
ဦးရာဇာမင်းဒင်၏ဘဝတွင် ချမ်းသာ
ကြွယ်ဝမှုက မစသေးပေ။ မည်သည့်နေ
ရာမှ လာမှန်းမသိသော်လည်း သီဂီနဒီ
မြဲလေးသို့ရောက်ပြီး မကြာမီ ခေါ်သန့်
ဇင်နှင့် အိမ်ထောင်ကျသည်။ ခြံမြေ
ပြင်ရှင်တစ်ဦး၏သမီးဖြစ်သူ ခေါ်သန့်ဇင်
သည် အချစ်တစ်ခုကိုသာ ကိုးကွယ်
ထားထားရာအဖြစ် သတ်မှတ်ထားသည်
ထားသော် မိဘများထံတွင် ဦးရာဇာမင်း
ဒင်ကို လက်ထပ်ဖို့အရေးကို မရရ
အောင်ပူဆာကာ လက်ထပ်ယူခဲ့သည်။
ဦးရာဇာမင်းဒင်ကလည်း အသက်

သုံးဆယ်ကျော်အရွယ်သာ ရှိသေး၍
ယောက္ခမတို့၏ သဘောအကြိုက်ကို
လိုက်နိုင်ပြီး အလုပ်ကို များများလုပ်ပြု
လိုက်သည်။ သုံးလေးနှစ်အတွင်းမှာပင်
ခြံမြေတစ်ခုလုံး ဦးရာဇာမင်းဒင် ကွပ်ကဲ
ရသလို ငွေကြေးကအစ စီမံခွင့်ရလေ
သည်။ အသက်အရွယ်ကြီးလာသော
ယောက္ခမနှစ်ဦးလည်း မီးစာကုန်ဆီခန်း
ကာ ကွယ်လွန်သွားကြပြီ။ အသား
လတ်လတ်၊ အရပ်မြင့်မြင့်၊ ကိုယ်နေ
ဟန်ထွားကျင်းသော ဦးရာဇာမင်းဒင်
အဖို့ သူ့ငွေဆိုသော ဘွဲ့ဂုဏ်ထူးနှင့်
လွန်စွာမှ လိုက်ဖက်ညီလှသည်။ ချစ်၍
ရအောင်ယူထားသည့်မယား ခေါ်သန့်
ဇင်အပေါ်တွင်လည်း အချို့ပြောင်းလာ
သည်။ သားသမီးလည်း မထွန်းကား
သဖြင့် ခေါ်သန့်ဇင်ဘဝတွင် အထီးကျန်
ဆန်လာသည်။

မကြာမီ ခေါ်သန့်ဇင်ကွယ်လွန်
သည်။ ရုတ်တရက် ဦးနောက်သွေး
ကြောပြတ်၍ ကွယ်လွန်သွားသည်ဟု
ဆိုကြသည်။ ဦးရာဇာမင်းဒင်က ကြေ
ကွဲလှစွာဖြင့် ချစ်ဖန်၏အမည်ကို တသ
သဆိုကာ မျက်ရည်ဝဲပြသည်။ မီး
သင်္ဂြိုဟ်ပြီးသည်အထိ ဦးရာဇာမင်းဒင်
မှာ လွမ်းတေးမဆုံးသေး။

မြဲလေးနွယ်နှင့် တွေ့သည့်အချိန်
သူ့နလုံးသားတို့မှာ အချစ်အတွက်လွမ်း
ရသည့်အကွဲက အနည်ထိုင်စပြုနေပြီ။
မြဲလေးနွယ်သည် ချောသည်။ ဘုဖက်
ပြိုင်ကင်းသော အလှရှိသည်။ စီးပွား
ရေးအတွက်သာမက ဝန်နည်းအပေါ်
လွမ်းငွေပြေအောင် ဦးရာဇာမင်းဒင် ခရီး

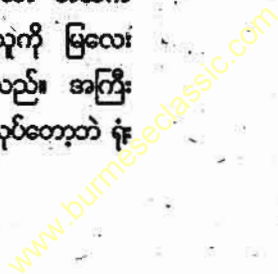
ထွက်သည်။ တည်းခိုခန်းတစ်ခုတွင် မြဲ
လေးနွယ်နှင့် အမှတ်မထင်ဆုံသည်။ မြဲ
လေးနွယ်က ထိုတည်းခိုခန်းက ဧည့်
ကြို ဝန်းထမ်းတစ်ဦးဖြစ်သည်။ တစ်
ကြိမ်တစ်ခါပြင်ရုံနှင့် ဦးရာဇာမင်းဒင်၏
နလုံးသားကို လှုပ်ရှားစေရန် ဆွဲဆောင်
မှုပြုလိုက်သည်။ မြဲလေးနွယ်တွင် မိဘ
မရှိ။ မိဘမဲ့ပေဟာမှာနေ၊ အထက်တန်း
ပညာအောင်ပြီး ယခုလို ဧည့်ကြိုဝန်
ထမ်း လာလုပ်ခြင်းဖြစ်သည်။

“ကလေးကို အစ်ကိုကြီး လက်
ထပ်ပါရစေ”

မြဲလေးနွယ် မျှော်လင့်ထားသည့်
စကားတွေ ကြားရသည်။ ဆင်းရဲတွင်းမှ
ချမ်းသာသည့် ကုန်းမြေပေါ်သို့ လှမ်း
တက်ချင်ပြီး နလုံးသားနှင့် ရင်းထား
သော ချစ်သူရည်းစားကတော့ရှိသည်။
နှုတ်ခမ်းပဲ့ချင်းသာဖြစ်သည်။ သူက
လည်း လစာနည်းသော ယာဉ်မောင်း
သမားတစ်ဦး။ ဦးလေးတစ်ယောက်၏
ကူညီမှုဖြင့် ယာဉ်မောင်းအတတ်ကိုသင်
ပြီး ယာဉ်မောင်းကာ ဝမ်းရေးကို ဖြည့်
နေရသူဖြစ်သည်။

“နွယ်ဘဝမှာ ဆင်းရဲတွင်းမှာပဲ
မနှစ်မွန်းချင်တော့ဘူး။ အချစ်နဲ့ ဘဝကို
တည်ဆောက်ရတာ ပင်ပန်းလွန်းပါ
တယ် မောင်ရယ်”

ချစ်သူသည် မြဲလေးနွယ်အား
နားလည်ခွင့်လွှတ်လိုက်သည်။ သို့နှင့်
ပင် ဦးရာဇာမင်းဒင်ဆိုသော အသက်
နှစ်ဆယ်နိးပါးကြီးသည့်သူကို မြဲလေး
နွယ် လက်ထပ်လိုက်သည်။ အကြီး
အကျယ် လက်ထပ်ပွဲမလုပ်တော့ဘဲ ရုံး

တက်လက်မှတ်ထိုးကာ လင်မယား အရာ မြောက်လေသည်။

လက်ထပ်ပြီး နှစ်လ သုံးလပေါင်း လာသည်တွင် အိမ်ထောင်သည်ဘဝ၏ လိုအပ်ချက်ကို မြလေးနွယ် သိလာ သည်။ အချစ် ရင်ထဲကအချစ်မရှိသော အိမ်ထောင်ရေး၊ အိမ်တွင်းက အိမ်ပြင် မထွက်ရသောဘဝ၊ အစစအရာရာ ချုပ် ချယ်မှု၊ ကျိုးနွံမှုတွေကို တန်းစီခံစားပြီး ဝန်းမယားပီသစွာ ပြုစုရသည်။ အိမ် တွင်းရှိ ဒေါင်းထုံ၊ ဦးလူဝတီမှာ ဦးရာ တမင်းဒင်၏ တစ်သွေး တစ်သံ တစ်မိန့် ကိုသာ နာခံကြသူတွေဖြစ်သည်။ မြ လေးနွယ်အတွက် အပေါ်စက်၊ အောက် စက်ကအစ ကြည့်ရှုစရာအမျိုးမျိုးကို ရှာပေးထားသည့် ဦးရာတမင်းဒင်က ခြံ ထဲသို့သာ အသွားများသည်။ မြင်းတွေ ရှိရာ၊ နို့စားနွားမတွေရှိရာသို့ နေ့စဉ် သွားသည်။ တစ်ခါတစ်ရံ သူ့စိတ်ကြိုက် မြင်းတစ်ကောင်ပေါ်တွင် ကုန်းနီးထင် ခိုင်းပြီး လျှောက်စီးတတ်သည်။

ကံကြမ္မာသည် ကမူးရှူးထိုး ဝင် လာသည်။

တစ်နေ့... ဦးရာတမင်းဒင် မြင်း စီးသွားစဉ် မြင်းပေါ်မှကျသည်။ ခါးရိုး နာသွားသည်ဟု ဆိုသည်။ ဆေးခန်းပြ ဆေးကုခြင်းမပြု။ ဦးလူဝဖော်သော ဒဏ်ကြေးဆေးနှင့်သာ ကျပ်စည်းသည်။ ထိုနောက် အောက်ပိုင်းသေသွားသည်။ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်နှင့်သာ သွားလာ လှုပ်ရှားနိုင်တော့သည်။ မြလေးနွယ် တစ်ယောက် ခုက္ခသည်လင်အား အချိန် နှင့်အမျှ ပြုစုစရာမလိုသော်လည်း ဦးရာ

တမင်းဒင်ခေါ်လျှင် အချိန်မရွေးရောက် လာရသည်။

မြလေးနွယ်တို့အိမ်ကြီးသို့ လူတစ် ဦးရောက်လာသည်။ သူက ဝဏ္ဏမောင်၊ အိမ်တွင် ကားမောင်းရန်ဖြစ်သည်။ ဦးရာ တမင်းဒင်က ကားမောင်းလို့ မရတော့ သဖြင့် အပြင်သို့ အလုပ်ကိစ္စအဝဝရှိ လျှင် သွားနိုင်ရန် ယာဉ်မောင်းသမားကို ခန့်ထားရခြင်းဖြစ်သည်။ မြလေးနွယ် အတွက် စကားပြောဖော် ရလာသည်။ သူ့အတွက်လည်း အထီးကျန်မဆန် တော့ပေ။ ဝဏ္ဏမောင်က စကားပြောချို သာသည်။ တစ်ဖက်သားအပေါ် အား နာတတ်သည်။

ဝဏ္ဏမောင်အတွက် သည်နေရာ သည် ဘူမိနက်သန်နေရာ ဖြစ်ချင်မှဖြစ် မည်။ သို့သော် သူပျော်သည်။ ကျေနပ် သည်။ အထူးသဖြင့် မြလေးနွယ်အား အဖော်ပြုရ၍ ဖြစ်သည်။ သူနေရသည် က အိမ်မကြီး၏ တောင်ဘက်တွင်ရှိ သော မြင်းစောင်းနှင့်ကပ်နေသည့် အိမ် လေးတွင်ဖြစ်သည်။ သွားစရာ၊ ခိုင်း စရာရှိမှ အိမ်ကြီးရှိရာသို့ လာရသည်။ လစာကောင်းကောင်းပေးထားသည်။ မြ လေးနွယ်တစ်ယောက် ညှော်ခန်းတွင် ထိုင်နေရင်းက ဖြစ်စဉ်အားလုံး ကြုံ လာခဲ့ရသမျှကို ပြန်လည်စဉ်းစားတွေး နေမိသည်။

“နွယ်”

ခေါ်သံတစ်ခုကြောင့် တွေးလက်စ ပြတ်ကာ အနည်းငယ် ကိုယ်လေးတုန် လှုပ်သွားသည်။ အနားရောက်လာသူကို မော့ကြည့်လိုက်သည်။

“ဟင်... ကိုဝဏ္ဏ ပြန်လာပြီလား။ သူတို့ကို သွားပို့တာလား။”

“ဟုတ်တယ် နွယ်။ ဦးလူဝနဲ့ ဒေါင်းထုံကို အလုပ်ထဲ လိုက်ပို့လိုက် တာ။ နွယ် ဘာလုပ်နေတာလဲ”

“ဘာရယ်မဟုတ်ပါဘူး။ နွယ်တို့ အကြောင်းကို စဉ်းစားနေတာပါ။ ကံ ကြမ္မာက ညည်းဆဲလိုက်တာ ရက်စက် လိုက်တာ”

မျက်နှာလေးညှိုးလျှကာ စိတ် ပျက်အားငယ်နေသည့် မြလေးနွယ် အပေါ် သနားမိသွားသည်။

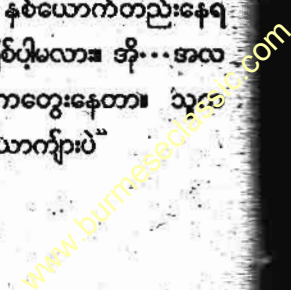
“ဦးရာတမင်းဒင်ကို ဖြစ်သမျှ အကြောင်း အားလုံးဖွင့် ပြောလိုက်ပါ လား။ နွယ်ရယ်။ သူနဲ့ တရားဝင်ကွာ ရှင်းပြီးရင် မောင်တို့ ထင်ထင်ပေါ်ပေါ် လက်ထပ်ရအောင်”

“သူ နွယ်ကို ကွာရှင်းခွင့်ပေးမှာ မဟုတ်ဘူး။ နောက်ပြီး အခုလို ခုက္ခိတ ဘဝမှာ သူ့အတွက် နွယ်က လိုအပ်နေ တယ်”

“သူဟာ နွယ်ဘဝကို ငွေနဲ့ ပိတ် လှောင်ထားတာ၊ ချုပ်နှောင်ထားတာ၊ မတရားလွန်းတယ်”

“နွယ်အပြစ်ပါ။ နွယ်က ချမ်းချမ်း သာသာနေချင်တာကို။ သူ့ကို အပြစ် မဆိုပါနဲ့။ နွယ်ဘဝနဲ့နွယ်ရိုပါစေတော့ မောင်”

“ဒါဆို ကိုယ်ပြန်တော့မယ်။ ဦးရာ တမင်းဒင်နဲ့ နှစ်ယောက်တည်းနေရ မှာဆိုတော့ ဖြစ်ပါမလား။ အို... အလ ကား မောင်ကတွေးနေတာ။ သူ့ နွယ်ရဲ့ လင်ယောက်ျားပဲ”

ဝဏ္ဏမောင် အိမ်ထဲက ထွက်သွားသည်။ မြလေးနွယ် အိမ်တံခါးပြတင်းပေါက် စသည်တို့ကို သေသေချာချာ စစ်ဆေးပြီး လိုက်ပိတ်သည်။ ဆည်းဆာအရောင်က ညိုမှောင်သန်းလာပြီ။

“ဒေါက်...ဒေါက်...ဒေါက်”

“လာပြီ...လာပြီ အောက်ထပ်တံခါးတွေ ပိတ်လိုက်ဦးမယ်”

အပေါ်ထပ်မှ အချက်ပေးခေါ်ဝံ့ကို လှမ်းပြီအသံပြလိုက်သည်။ အောက်ထပ်တွင် မီးစာပွင့်ကိုသာ ဖွင့်သည်။ ထို့ကြောင့် အောက်ထပ်တစ်ခုလုံးတွင် တံခါးပေါက်တွေပိတ်ထားသဖြင့် အလင်းရောင်အားနည်းကာ ခပ်မှောင်မှောင် နိုနိုယူယူဖြစ်နေသည်။ မြလေးနွယ် အပေါ်ထပ်တက်လာခဲ့သည်။ အရှေ့ခန်းတွင် ဦးရာဇာမင်းဒင်ကို မတွေ့။ ပြတင်းပေါက်များ အားလုံးပိတ်ထားသဖြင့် အခန်းတစ်ခုလုံး မှောင်နေသည်။

“အစ်ကိုကြီး...အစ်ကိုကြီး”

အသံပေးကာ ခေါ်လိုက်သည်။ ပြန်ပြီးထူးသံမကြားရ။ အိမ်ခန်းထဲသို့ စင်ပြီးရှာသည်။ မီးအလင်းရောင်မရှိ၍ အမှောင်ထဲတွင် စမ်းတဝါးဝါးဖြစ်နေသည်။ မြလေးနွယ် မိမိ၏အိမ်ခန်းထဲသို့ စင်ရှာပြန်သည်။ ဦးရာဇာမင်းဒင်နှင့် မြလေးနွယ်တို့ သီးသီးသန့်သန့် ခွဲအိပ်ခဲ့သည်မှာ ကြာပြီ။ စာကြည့်ခန်းထဲတွင် ထည်းမရှိ။ ဘုရားခန်းထဲတွင်လည်း မတွေ့။ နေဝင်ပြီး ညအမှောင်ရောက်လာသည်နှင့် သီရိနန္ဒီ၏ ခြံနှင့်အိမ်ကြီးမှာ အမှောင်ထုက စိုးမိုးလာသည်။ မှာသီတုအနေအထားက တောင်ကုန်း

မြင့်ရပ်ဝန်းတို့၏ ဧဝအတိုင်း ချမ်းစိမ့်စိမ့်အေးလာသည်။ အိမ်အောက်ထပ်ရှိ မီးလင်းဖိုတွင် မီးထည့်ကာ အနွေးဓာတ်ယူဖို့ စဉ်းစားပြီး အပေါ်ထပ်မှ ပြန်ဆင်းလာခဲ့သည်။ အခန်းထဲသို့ ဝင်လိုက်သည်။ ထိုအခါတွင် မီးလင်းဖို၏ အရှေ့၌ လူတစ်ယောက် တစ်ကိုယ်လုံးအနက်ရောင်ဝတ်ကာ မျက်နှာကိုလည်း မျက်နှာဖွယ်ထားသည်။ မြလေးနွယ်လျှောက်လာသည်ကို နောက်လှည့်ကြည့်လိုက်ပြီး...

x x x

မနေ့က
ညနေစောင်းအထိ
သူ မြလေးနွယ်ကို
တွေ့ခဲ့၊
စကားပြောခဲ့
ရသေးသည်။
ယနေ့မနက်
ရောက်သည်တွင်
မြလေးနွယ်တစ်
ယောက် အိမ်တွင်
မရှိတော့ပေ။

“တောက်”
တောက်ခေါက်သံက ကျယ်လွန်းလှသည်။ အခန်းထဲရှိလူတွေ တစ်ဦးတစ်ယောက်မှ စကားသံတစ်လုံးမှ ထွက်မလာ။ နှုတ်ခမ်းကို တင်းတင်းစေ့စေ့ ကာ ပါးစပ်တွေကို ပိတ်ထားကြသည်။ မျက်နှာပေါ်တွင် စိုးရိမ်သော အသွင် သဏ္ဍာန်တွေနှင့် ရှိနေသည်။

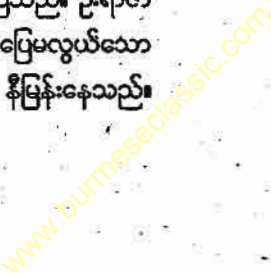
“သူ ဘယ်ကိုသွားမယ်ဆိုတာကို ရိုးတိုးရိပ်တိတ်တောင် ပြောမသွားဘူးလား။ ကဲ...ပြောကြပါဦး။ ဝဏ္ဏ...မင်းကို ဘာပြောသွားလဲ”

“ဟင့်အင်း...ကျွန်တော်ကို ဘာမှမပြောဘူး။ မနေ့က ကျွန်တော် ဦးလူဝတို့ ဒေါ်သင်းထံတို့ကိုပို့ပြီး ပြန်လာတယ်။ သူဌေးကတော်ကို အကျိုးအကြောင်းပြောပြီး ကျွန်တော်အခန်းကျွန်တော်ပြန်လာတာပါ”

“ကျွန်မနဲ့ ဦးလူဝတို့အဖွဲ့ အခုမှ ပြန်ရောက်ပြီး ဆရာကြီးခေါ်လို့ ပြောပြမှ သိကြရတာပါ”

“အင်း...ကျုပ်မှာ ဓုက္ခတဆိုတော့ ဘယ်လိုမှ စိတ်သွားတိုင်း ကိုယ်မပါနိုင်ဘူး။ ညကလည်း သူ့အခန်းတံခါးသွားခေါက်တော့ အိပ်နေပြီလား မသိဘူး။ အသံမကြားဘူး။ ဒီမနက်မိုးလင်းလို့ မျက်နှာသစ်ပြီး အပေါ့အပါးသွားချင်လို့ ချက်ပေးခေါ်တာ တက်မလာဘူး။ တစ်ခြံလုံးရှာကြစမ်း”

အမိန့်အတိုင်း သုံးယောက်စလုံး အိမ်ထဲမှ ထွက်သွားကြသည်။ ဦးရာဇာမင်းဒင်၏မျက်နှာမှာ ပြေမလွယ်သော ဒေါသအရှိန်ကြောင့် နီမြန်းနေသည်။

တစ်နာရီခန့်အကြာတွင် သုံးယောက် စလုံး ပြန်ရောက်လာကြသည်။

“ဂိုဒေါင်ထဲရော ခြံထဲက နေရာ မှန်သမျှ ရှာတာနဲ့နေပြီ။ ဘယ်မှာမှ မတွေ့ဘူး။ ကျွန်တော်တို့ ကားကိတ်နဲ့ ဘူတာရုံမှာ သွားစုံစမ်းရမလား။”

“ဒီသတင်းကို အပြင်မပေါက် ကြားစေချင်ဘူး။ နောက်လင်နောက် လိုက်ပြေးသလားဆိုပြီး ပြောနေကြ မယ်။ ငါ့သိက္ခာတော့ အကျမခံနိုင်ဘူး။”

အားလုံး စကားဆက်မပြောဘဲ နှုတ်ဆိတ်နေကြသည်။

ခြံထဲရှိ သရက်ပင်ကြီးတစ်ပင် အောက်တွင် ဝဏ္ဏမောင် ထိုင်လိုက် သည်။ သရက်ပင်ခြေတွင် သစ်သားတန်း ခုံများကို ပတ်လည်ရိုက်ထားသည်။ ခြေနွယ်ဖက်ကို တင်ထိုင်ပြီး စဉ်းစားကာ တွေ့ကြည့်သည်။ မနေ့က ညနေစောင်း အထိ သူ မြလေးနွယ်ကို တွေ့ခဲ့။ စကား ပြောခဲ့ရသေးသည်။ ယနေ့မနက်ရောက် သည်တွင် မြလေးနွယ်တစ်ယောက် အိမ်တွင်မရှိတော့ပေ။ သည်မြို့ သည် နယ်မြေတွင် မြလေးနွယ်နှင့် ရင်းနှီးခင် မင်သောသူ မရှိ။ စကားတောင်မှ မစပ် မိ။ မြလေးနွယ်တစ်ယောက် ဘာ ကြောင့်များ မပြောမဆို တိတ်တဆိတ် ခြေရာဖျောက်၍သွားရပါသနည်း။ တွေး လေတွေးလေ တဖြည်းဖြည်း ဝေးသွား သည်။

“ဒေါ်ကြီးသင်းထုံ မီးလင်းဖို့ မီး ထည့်ဦးမလား။”

အိမ်ထဲပြန်ဝင်လာကာ ဒေါ်သင်း ထုံအား ပေးလိုက်သည်။

“အေး... ထည့်မယ်။ နည်းနည်း အေးလာပြီ။ ဒါမှ အပေါ်ထပ်ကိုလည်း အပူငွေ့ရမှာ။”

ဝဏ္ဏမောင် မီးဖိုခန်းသို့ လျှောက် လာသည်။ မီးကြွင်းမီးစလေးတွေ ကျန် သေးသည်။ ထင်းတုံးများ တစ်ခု နှစ်ခု ထည့်ရန် ထင်းပုံထားသည့် နေရာမှ ယူ လိုက်သည်။

“ဟင်... နင်းဆီပန်းပွင့် ညှပ် ကလစ်လေး။”

ထင်းပုံခန်းတွင် ဆံပင်ညှပ်ကလစ် ပန်းနုရောင်တစ်ခုအား ပွင့်ဟလျက်တွေ့ ရသည်။ ထိုဆံညှပ်လေးကို ကောက် ယူပြီး ဝဏ္ဏမောင် စဉ်းစားလိုက်သည်။ မြလေးနွယ်ကို သူ့အမှတ်တရပေးထား သည့် ဆံညှပ်ကလစ်လေး။ ဦးရာဇာ မင်းဒင်နှင့် အိမ်ထောင်မကျခင်ကတည်း က ချစ်သူတို့ဘဝတွင် ပေးခဲ့သော ချစ် လက်ဆောင်မွန်ဖြစ်သည်။

“နွယ်အတွက် ထာဝရ အမှတ် တရပါ။ အမြဲတမ်း နွယ်ခေါင်းမှာ တပ် ထားပါ့မယ်။”

ပြောသည့်အတိုင်းပင် မြလေးနွယ် ၏ခေါင်းတွင် သူနှင့် ပြန်ဆုံစဉ်က ညှပ် ထားသည်ကို မှုတ်ရှုသည်။ ယခု ထိုဆံ ညှပ်ကလစ်လေးမှာ အဘယ်ကြောင့် ထင်းပုံနေရာတွင် ရောက်ရှိနေပါသနည်း ဟု တွေးမိသည်။

သူ့အခန်းရှိရာသို့ ပြန်လာပြီး တွေးရင်းတွေးရင်း စဉ်းစားနေသည်။

“မောင်ဝဏ္ဏရေ... ဝဏ္ဏလာပါဦး ကွယ်။”

အိမ်ကြီးဆီမှ ဒေါ်သင်းထုံ ထမ်း

ခေါ်သံကို ကြားရသည်။ ဝဏ္ဏမောင် အိမ်ကြီးဘက်ဆီသို့ လျှောက်လာသည် အိမ်ဝတွင် ဒေါ်သင်းထုံကရပ်လျက်။

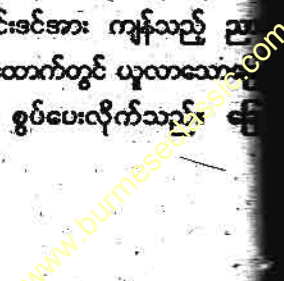
“လာကူပါဦး၊ မောင်ရယ်။ ဦးရာ ဇာက အိမ်ပေါ်ကနေ အောက်ထပ် အခန်းမှာ ဆင်းနေမယ်တဲ့။ မြလေးနွယ် မရှိလို့ အပေါ်ထပ်မှာနေရတာ မနေချ ဘူးဆိုတာနဲ့ အခေါ်လည်း သူ့အတွက် အခန်းရှင်းပြီးပြီ။ အဲဒါ ကိုလူဝန်မင်း သူ့ကို ချိပိုးပြီး အောက်ချပေးဖို့ပါ။”

“ဪ... ရပါတယ်။ ကျွန်တော် လုပ်ပါ့မယ်။”

ဦးရာဇာမင်းဒင်အား ဝဏ္ဏမောင် တစ်ယောက် ပခုံးပေါ် တွင်ထမ်းပိုးကာ အောက်ထပ်အခန်းထဲသို့ သယ်လာခဲ့ သည်။ ဘီးတပ်ကုလားထိုင်အား ဦးထူး က ယူချလာသည်။

“မောင်ဝဏ္ဏရေ... ဟောဒီမှာ ဆရာကြီးရဲ့ ခြေအိတ်တစ်ဖက် ကျကျ ရစ်နေတယ်။ လာယူပါဦး။”

ဒေါ်သင်းထုံထံမှ ခြေအိတ်တစ် ဖက်ကို သွားယူသည်။ ခြေအိတ်မှာ နီညိုရောင်။ ညာဘက်ခြေအိတ်ဖြစ် သည်။ ခြေအိတ်ကို လက်နှင်းကိုင်ရင်း ထ တစ်စုံတစ်ခုကို စမ်းမိသွားသည်။ ပိုပြီး လေချာအောင် ခြေအိတ်ကို ကြည့် လိုက်သည်။ တွေ့ရပါပြီ။ ဝဏ္ဏမောင် အနည်းငယ်တော့ စဉ်းစားခန်းဝင်သွား သည်။ အခန်းထဲရောက်သည်နှင့် ဘီး တပ်ကုလားထိုင်ပေါ်တွင် ထိုင်နေသော ဦးရာဇာမင်းဒင်အား ကျန်သည် ညာ ဘက်ခြေထောက်တွင် ယူလာသော ခြေ အိတ်ကို စွပ်ပေးလိုက်သည်။

အာဟာရပြည့် ဆေးဖက်ဝင် စားပင်မျိုးနွယ်များ

■ သုတေသီဆရာငြိမ်း

အေးစွမ်းထက်သည့် ပရန့ဝါ

ပရန့ဝါသည် မြန်မာနိုင်ငံ ဒေသအနှံ့အပြား၌ ပေါက်လှေရှိသော အပင်ဖြစ်၏။ ပရန့ဝါအပင်သည် အပွင့်ကိုလိုက်၍ အဖြူ၊ အနီ၊ အညိုဟူ၍ ခွဲခြားထားပေသည်။ အဖြူမျိုးသည် အရွက်ပိုင်း၏ အနားနီရောင်ရှိ၏။ အပွင့်ဖြူ၏။ အရွက်ထူ၏။ အနီမျိုးထက် အရွက်ကြီး၏။ အရည်ရွမ်း၏။ အခက်အလက် ကြွပ်ဆက်၏။ မိုးဥတုရာသီတွင် စိမ်းလန်းစိုပြည်စွာ ပင်ပွင့်တတ်၏။

ပရန့ဝါအနီမျိုးသည် အပွင့်နီ၏။ အရည်နည်းပါး၏။ အကိုင်းအခက် အရိုးမာကျော၏။ ဆယ်နှစ်ရာသီစလုံး အမြဲတမ်းပေါက်ရောက်၏။ ပရန့ဝါအညိုမျိုးသည် အပွင့်ညို၏။ အခြားအစိတ်အပိုင်းများသည်လည်း အနီနှင့် ဆင်တူ၏။ အဆစ်မှ အရွက်များ မျက်နှာချင်းဆိုင်ထွက်သော်လည်း တစ်ဖက်တွင်တစ်ရွက်၊ အညှာတစ်ဖက်တွင် နှစ်ရွက်ထွက်တတ်၏။ ရွက်ရင်းကျယ်၍ ဘဲဥပုံသဏ္ဍာန်ရှိပြီး ရွက်ထိပ်အချို့ ခွန်၏။ အရွက်၏မျက်နှာပြင်မှာ ချောမွေ့၏။ အပွင့်ကလေးများစွာ၍ ပွင့်လှေရှိ၏။ အသီးတွင် သေးငယ်သည့်အခန်းငါးခန်းပါရှိ၏။

ပရန့ဝါကို ဆေးအဖြစ် အသုံးပြုမည်ဆိုလျှင် တောင်ပို့နား၊ သုသာန်သင်္ချိုင်း ရေနစ်မြုပ်ရာနေရာ၊ မသန့်ရှင်းသောနေရာတို့မှ ပေါက်ရောက်သောအပင်တို့ကို မယူရပါ။

ပရန့ဝါ၏ ပဉ္စငါးပါးစလုံးကို အသုံးပြုနိုင်သည်ဟု ဆိုသော်လည်း အမြစ်ကိုသာ အသုံးများကြပါသည်။ အမြစ်မှ တစ်ပါး အခြားလေးပါးမှာ ဩဇာသတ္တိနည်းပါးလှသည်ဟု ဆို၏။ ထို့ပြင် ပရန့ဝါမြစ်ကို ပါးပါးလှီးပြီး နေပူ၌ သွေခြောက်

အောင်လှန်းခြင်း၊ မီးနှင့်လှောင်ခြင်းများကို မပြုလုပ်ရပါ။ ဆေးကျမ်းများ၌ မြင်းခွာရွက်၊ ကြာ(ဖန်ခါး)နှင့် ပရန့ဝါတို့သည် ရသာယာန(အာယုဇနဆေး)ဟု ပြဆို၏။ ဝမ်းကို

အထိစေ၏။ နုလုံးကို အကျိုးပြု၏။ လေသီလိပ်ကိုနိုင်၏။
အောင်ရမ်းခြင်းတို့ကို သက်သာစေ၏။ ပရနူဝါအနီသည် ခါး
၏ အေး၏။ ကြေကျက်လွယ်၏။ မလကို ချုပ်စေ၏။ သလိပ်
သည်ခြေ သွေးဖောက်ပြန်ခြင်း ဖောရောင်ခြင်းတို့ကို ပျောက်
စေ၏။ ပရနူဝါအညိုသည် ခါး၏။ စပ်ရှားရှားရှိ၏။
အသက်ကို ရှည်စေ၏။ ဖောရောင်ခြင်း ပန်းနာနှင့် လေသီလိပ်
တို့ကို ဖယ်သတ်နိုင်၏။

ပရနူဝါ သတ္တုရည် ပြုတ်ဆေး အမှုန်း ချက်ဆေး။
ဆေးအောင်းဆေး။ လိမ်းဆေးဟူ၍ ဆေးနည်းအသွယ်သွယ်ရှိ
ကြသည်။

ပရနူဝါအမြစ် ဆေးသုံးနှင့်ပတ်သက်၍ ဆေးကျန်းများ
၌ ဖော်ပြခြင်းမှာ အနည်းငယ်မျှသာရှိသည်။ ယောမင်းကြီး
ဦးလှိုင်၏ ဥတုဘောဇနသင်္ဂဟကျမ်းစဉ် အရွက်ဆေးအသုံး
ပျို့သာ ဖော်ပြထားသည်။ တောင်သာဆရာမုန်း၏ ဆေးညွှန်း
အရ ပရနူဝါအမြစ်ကို ကာမအားဆေးအဖြစ် သုံးစွဲရန် ဖော်ပြ
ထားသည်။ စန္ဒရီကျမ်းရင်းတွင် ကာမဒေဝနတ်ဆေးဟူ၍
စလှေဖြူအမြစ်ကို ဆေးဖော်နှောသုံးစွဲရာတွင် ပါဝင်ကြောင်း
မှတ်သားရပါသည်။

- ပရနူဝါ ပါးပါးလွှာ
သကာပျားနှင့်ဖက်။
- ဇန်သလွန်ပွင့်၊ အုန်းဆံရင့်
ချင့်ချိန် ညီမျှစွက်။
- နေ့စဉ်မုန်မုန်စားသုံးပြန်
အားဟန် တိုး၍တက်။
- မင်းတုန်းမင်းခေါင် စားသုံးဆောင်
ဘုန်းရောင် နေသို့တက်။
- မောင်းမတစ်ထောင်၊ စွမ်းအားဆောင်
စားမောင် ည-နံနက်။

ဟူသော လင်္ကာအရ ဇန်သလွန်ပွင့်၊ ပရနူဝါဖြူ၏
အမြစ်၊ အုန်းသီးဆံ ခြစ်ယူပြီး မီးမကျွမ်းအောင်လှော်ပါ။ ၎င်း
အမယ်သုံးမျိုးကို အဖျစ် စုဆောင်းပါ။ ၎င်းဆေးအလေးချိန်
ပျားရည်သကာဖြင့် တေစားရပါမည်။ ၎င်းဆေးနည်းလင်္ကာ
မှာ ရှင်နာဂသိန်ဆရာတော်က “ဆေးနည်းမှာ ကျမ်းကြီး
ကျမ်းငယ်မဟုတ်သော်လည်း အရပ်သုံးစကား လင်္ကာဖြစ်၍

ဖော်ပြခြင်းဖြစ်သည်။ ဆေးကျမ်းအစောင်စောင်တွင် အားတိုး
မှုနှင့်ပတ်သက်၍ အတိအကျဖော်ပြထားခြင်း မဟုတ်လေရ
ကား သတိပြုချင့်ချိန်သင့်ပါသည်။

၁။ အဖျားရောဂါ ပျောက်စေလိုလျှင်၊ ဆီးပူ ဆီးအောင့်
ပန်းနာဖြစ်လျှင်

ပရနူဝါအရွက်ကို နို့ရည်နှင့် ရောသောက်ပေးပါက
အဖျားရောဂါ၊ ဆီးပူဆီးအောင့်၊ ပန်းနာဝေဒနာများ သက်သာ
ပျောက်ကင်း၍ အသက်ရှည် နုပျိုစေပါသည်။

၂။ ချောင်းဆိုး ပန်းနာဖြစ်လျှင်

ပရနူဝါမြစ်အမှုန်ကို သကြားနှင့် ရောသောက်ပေးပါ
က ချောင်းဆိုးပျောက်၍ ပျားရည်နှင့် ရောစပ်သောက်ပါက
ပန်းနာရောဂါ ပျောက်ပါသည်။

၃။ မီးယပ်ဝေဒနာ ခံစားနေရလျှင်

အမျိုးသမီးများ မီးယပ်ဝေဒနာ ခံစားနေရလျှင် ပရနူ
ဝါအပင်နှင့် ကြိုတ်မုန်ရွက်တို့ကို ရောစပ်အရည်ညှစ်ကာ
သောက်ပေးသင့်ပါသည်။

၄။ ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ ရောင်ရမ်းနေလျှင်

ပရနူဝါအရွက်နှင့် အတက်တို့ကို ထုထောင်းကြပ်
စည်းပေးပါက ခန္ဓာကိုယ်ပြင်ပ ရောင်ရမ်းမှုများ သက်သာ
ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၅။ နို့လုံးရောဂါ၊ အဆုတ်ရောင်ရောဂါ၊ အူရောင်ရောဂါ၊
ကိုယ်ဖောက်ိုယ်ရောင်ရောဂါ၊ ရေဖျဉ်း၊ ထေ့နား၊
သလိပ်နား၊ အစာမကြေခြင်းရောဂါများအတွက်

ပရနူဝါအရွက်ကို ငါးပနော်နှင့် ဟင်းချိုချက်ပြီး
သောက်ပေးပါက အဆိပ်ရောဂါဝေဒနာများ သက်သာပျောက်
ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၆။ အမျိုးသမီးများ နို့မထွက်လျှင်

သားသည်မိခင်များ နို့မထွက်ဘဲ ဖြစ်နေပါက ပရနူ

ဝါကို ဟင်းခါးချက်၍သောက်ပေးပါ။ နို့များ ဖြိုင်ဖြိုင်ကျ ဆင်းလာပါလိမ့်မည်။ နို့နာခြင်း၊ နို့ကိုက်ခြင်း၊ သာကည်းကိုက် ရောဂါများအတွက်လည်း သောက်သုံးပေးသင့်ပါသည်။

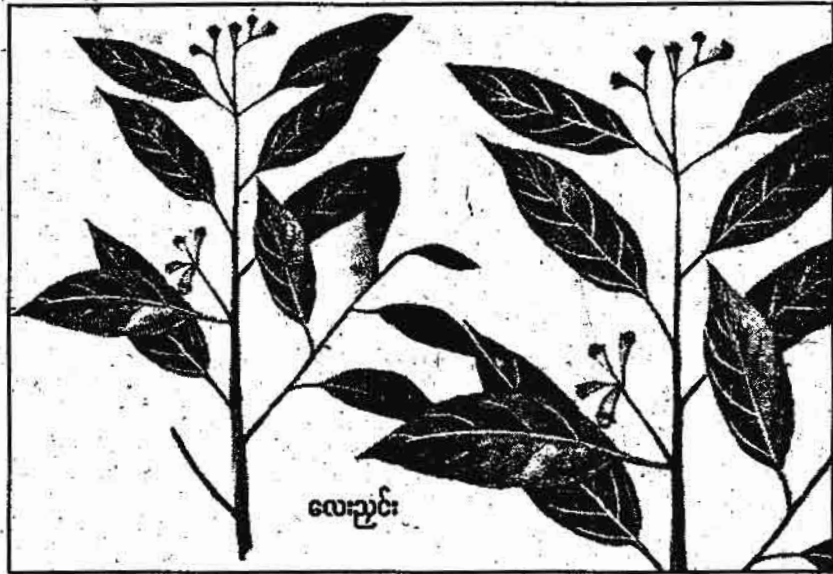
၇။ စက်တန့်နာများ ပျောက်ကင်းလိုလျှင်
ခံတက်ခေါက်ကို ပရန့ဝါဖြစ်နှင့် သွေးနှံသောက်ပါက
စက်တန့်နာများ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

ဆေးစွမ်းထက်သည် လေးညှင်း

လေးညှင်းသည် လူသိများထင်ရှားသော အပင်ဖြစ် သည်။ ဟင်းခတ်အမွှေးအကြိုင်အဖြစ် အသုံးပြုကြသကဲ့သို့ ကွမ်းယာ၌လည်း ထည့်စားလေ့ရှိကြသည်။ ထို့ပြင် တိုင်းရင်း ဆေး၊ ပရဆေးများ ဖော်စပ်ရာ၌လည်း ထည့်သွင်းအသုံးပြု လေ့ရှိသည်။

လေးညှင်းပင်သည် အမြဲစိမ်း နှစ်ကြာခံပင်ကြီးမျိုးဖြစ် ၏။ အမြင့်ပေ ၂၀ မှ ၂၅ ပေအထိ ရှိတတ်၏။ အခေါက်မှာ မွှဲပြာရောင်ရှိ၏။ အကိုင်းအခက်များ တည့်မတ်စွာ ဘေးသို့ ပြာထွက်၏။ အရွက်မှာ ရွက်လွှဲထွက်၏။ ဘဲဥပုံသဏ္ဍာန် ရှည်ပျော့ပျော့ဖြစ်၏။ ရွက်ရင်း အနည်းငယ်ပိုင်း၍ ရွက်ထိပ်မှာ

လေးညှင်း

ချွန်သွယ်၏။ အလျားမှာ ၅ လက်မ၊ ၆ လက်မခန့်ရှည်၍ အနံ့ပြက် နှစ်လက်မခန့်ကျယ်၏။ အရွက်တွင် အစက် အပြောက်များရှိ၏။ အပေါ်မျက်နှာပြင်မှာ အစိမ်းရင့်ရောင် ရှိပြီး အောက်မျက်နှာပြင်မှာ အဝါပျော့ရောင်ရှိ၏။ အရွက်ကို ခြေ၍ နမ်းကြည့်ပါက မွှေးရနံ့ရှိ၏။ ရွက်ရင်းရွက်ညှာတံမှာ ပန်းရောင်ရှိပေသည်။

အပွင့်မှာ သုံးပွင့်တစ်ခိုင်ဖြစ်၏။ ပွင့်ခါစ၌ ခရမ်းပွင့် ရောင်ဖြစ်ပြီး တဖြည်းဖြည်း အဝါရောင်သို့ ကူးပြောင်း၏။ တစ်ပင်တည်းတွင် အဖိုပွင့်၊ အမပွင့်ရှိသည်။ ပွင့်သောအခါ တွင် အမြတ်လိုက်ပွင့်၏။ အပွင့်ပပွင့်မီ အပူးအငုံကလေးများ ကို ဆွတ်ခူးရောင်းချလေ့ရှိပြီး ပွင့်အောင်ထားမည်ဆိုပါက လေးညှင်းပွင့်တွင် ထိပ်ပူးအငုံမပါတော့ဘဲ ပွင့်ဖတ်နှင့်ရိုးထဲ သာ ကျန်နေမည်ဖြစ်၏။ အသီးမှာ ရှည်ပျော့ပျော့ပုံသဏ္ဍာန်ရှိ ၏။ အရောင်မှာ ညိုပြီး အစေ့မှာ ၄ စေ့မှ ၆ စေ့ခန့်အထိ ရှိ၏။ လေးညှင်းပင်သည် ပူအိုက်စွတ်စို၍ တစ်နှစ်ပတ်လုံး မိုးရွာသောဒေသများတွင် စိုက်ပျိုးဖြစ်ထွန်းလေ့ရှိသည်။

လေးညှင်းပင်သည် သက်တမ်း ရှစ်နှစ်၊ ကိုးနှစ်အကြာ တွင် ပန်းစပွင့်ပြီး အသီးစတင်သီးလေ့ရှိ၏။ လေးညှင်းပွင့်ကို နူးရာတွင် အငုံကစတင်၍ အစိမ်းမှ နီ၍ရောင်သို့ပြောင်းထား သည့် ပြာသို့ တပို့တွဲလများတွင် စတင်ခူးရ၏။ ခူးပြီး ရေခဲခွေ ငွေခဲ၍ နွမ်းအောင်ပြုပြီး အဖူး များ အညှိရောင်သို့ ပြောင်းသွား သည်အထိ အခြောက်လှန်းရ သည်။ လေးညှင်းပွင့်၏ရသာမှာ ပူ၏။ ဆိမ့်၏။ စပ်၏။ ခါး၏။ အသုံးပြုရသည့် အစိတ်အပိုင်း မှာ အဖိုပွင့်နှင့် အဆီတို့ဖြစ်ကြ သည်။

လေးညှင်းပွင့်သည် မျက်စိကို အကျိုးပြု၏။ ဝမ်းမီးတောက် ခြင်း၊ အစာကြေခြင်း၊ သလိပ် သည်းခြေနှင့် သွေးဖောက်ပြန်မှု များကို နိုင်၏။ ရေငတ်ခြင်း၊ အနံ့ခြင်း၊ ထုံကျဉ်ခြင်း၊ ချောင်

www.burmeseclassic.com

ဆီးယန်းနာဖြစ်ခြင်း၊ ကြိုတင်ခြင်းနှင့် လေ့ကျင့်တိုက်ခိုက် နိုင်နင်း
၏ နှလုံးကိုအားပေး၏။ သုက်ကိုပွားစေ၏။ ဆီးရွှင်၏။ ခန္ဓာ
တိုယ်မှ မကောင်းသောအနံ့အသက်များကို ဖယ်ရှား၏။
အထုတ်ရောဂါတို့ကို ကင်းဝေးစေရန် စွမ်းဆောင်နိုင်ကြောင်း
ဆေးကျမ်းတို့၌ ဖော်ပြပါရှိသည်။

၁။ ခေါင်းကိုက်လျှင်
လေးညှင်းဆီကို မျက်နှာပြင် နဖူးအထက်ပိုင်းကို
ထိမ်းပေးပါက ခေါင်းကိုက်ဝေဒနာ သက်သာပျောက်ကင်း
သက်သာသွားပါလိမ့်မည်။

၂။ အဆစ်အမြစ်များ နာကျင်ကိုက်ခဲလျှင်
လေးညှင်းဆီကို မှန်ညှင်းဆီနှင့် ရောစပ်လိမ်းကျံပေး
ပါက အဆစ်အမြစ်နာကျင်ကိုက်ခဲခြင်းများ သက်သာပျောက်
ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၃။ ကြက်ညှာချောင်းဆိုးဖြစ်လျှင်
လေးညှင်းပွင့်ကို မီးနှင့်လှော်၍ကြိတ်ပြီး ပျားရည်နှင့်
ရောစပ်ကာ လျက်ပေးပါက ကြက်ညှာချောင်းဆိုးဝေဒနာ
သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၄။ အနာများမြဲနေလျှင်
လေးညှင်းပွင့်နှင့် နန္ဒူးမှုန့်ကို ဆတူရောစပ်ပြီး ကြိတ်
ပါ။ ၎င်းကြိတ်ဖတ်အားလုံး အုံပေးပါက မြဲနေသော အနာ
များ သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၅။ ရေငတ်ခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ လျှာခြောက်ခြင်း၊ ခွဲခြင်း၊
အရသာမပေါ်ခြင်းများဖြစ်လျှင်
လေးညှင်းပွင့်ကို ရေနုနှင့်ဖျော်၍ သောက်သုံးပါက ရေ
ထပ်ခြင်း၊ ပျို့အန်ခြင်း၊ လျှာခြောက်ခြင်း၊ ခွဲခြင်း၊ အရသာ
မပေါ်ခြင်းများကို သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၆။ မျက်စိနာခြင်း၊ တိမ်စွဲခြင်းများ ဖြစ်ပေါ်လျှင်
ကြေးနီခွက်သန့်သန့်တွင် လေးညှင်းပွင့်ကို ပျားရည်

နှင့် ထုချေ၍ မျက်စဉ်းခတ်ပေးပါက မျက်စိနာခြင်း၊ တိမ်စွဲခြင်း
များ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

၇။ အထိုင်အထ မူးဝေလျှင်
လေးညှင်းမှုန့်ကို ရေအေးနှင့်သွေးပြီး မျက်စဉ်းခတ်
ပေးပါက အထိုင်အထ မူးဝေခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်း
ပါလိမ့်မည်။

၈။ အဖျားရောဂါနှင့် အားအင်ကုန်ခန်းခြင်းများဖြစ်လျှင်
လေးညှင်းပွင့်ကို ဆေးခါးကြီးနှင့် ဆတူရောကြိတ်ပြီး
ရေခဲနွေပူနှင့်သောက်ပေးပါက အဖျားရောဂါနှင့် အားအင်ကုန်
ခန်းခြင်းများ သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

၉။ ကိုယ်ဝန်တည်စ ပျို့အန်လျှင်
လေးညှင်းပွင့်ကိုသွေး၍ ဆေးသကြားကျိုရည်ဖျစ်ဖျစ်
နှင့် ရောစပ်လျက်ပေးပါက ကိုယ်ဝန်တည်စ ပျို့အန်ခြင်းများ
သက်သာပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၁၀။ ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ စခြင်းခဲခြင်း၊ သလိပ်ကျပ်ခြင်းတို့ဖြစ်
လျှင်
လေးညှင်းပွင့်နှင့် ကနခိုကို အပူစု ညက်ညက်ကြိတ်
၍ အရိပ်၌ အခြောက်လှန်းပြီး ရေခဲနွေဖြင့် သုံးဆောင်ပါက
ဝမ်းချုပ်ခြင်း၊ စခြင်းခဲခြင်း၊ သလိပ်ကျပ်ခြင်းတို့ သက်သာ
ပျောက်ကင်းသွားပါလိမ့်မည်။

၁၁။ ဝမ်းစိုက် အမြဲထိုးအောင့်၍ ဝမ်းဖြူဖြူ အရည်ကျဲ
ကျဲသွားလျှင်
လေးညှင်းမှုန့်ကို ပျားရည်နှင့်လျက်ပေးပါက ဝမ်းစိုက်
အမြဲထိုးအောင့်၍ ဝမ်းဖြူဖြူအရည်ကျဲကျဲသွားခြင်းများ
သက်သာပျောက်ကင်းပါလိမ့်မည်။

သုတေသီဆရာငြိမ်း

၀၉-၂၅၀၁၇၄၈၇၈

မီးလောင်ပြီးပြာ လိုရာသုံးပါ

● ကျော်ဆေးပိန်း(နံ့သာ)

လောကတွင် လူနှင့်သက်ရှိ သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် ချမ်းသာသုခ မြတ်နိုးဇာန်မရောက်ရှိနိုင်သေးသရွေ့ ဘဝသံသရာ၌ ရေအိုးကရွတ်ခွေပမာ လည်ပတ်လျက် ရှိနေပါသည်။ လူနှင့် သတ္တဝါအပေါင်းတို့သည် မြတ်နိုးဇာန်သို့ ရောက်ခါမှ အေးငြိမ်းချမ်းသာမှုကို ခံစားရပါသည်။ ထိုအတူ သက်မဲ့ရုပ်ဝတ္ထုပစ္စည်းတို့သည်လည်း မီးလောင်ပြီး (ပြာ)ဘဝသို့ ရောက်ရှိသွားတော့မှသာ အေးငြိမ်းသွားတော့သည်ဟု ရှေးလူကြီး မိဘဆရာသမားတို့၏ ပြောစကားကို မှတ်သားမိပါသည်။

အရာဝတ္ထုပစ္စည်းများ မီးလောင်သောအခါ (ပြာ) ဖြစ်သွားပါသည်။ ထိုမီးလောင်ပြာမှာ ဆေးဖက်ဝင်သဖြင့် မိမိတို့အလိုရှိသလို အသုံးပြုနိုင်ပါသည်။

ထမင်းဟင်းချက်ပြုတ်ရာတွင် ထင်းကိုဖြစ်စေ၊ မီးသွေးကိုဖြစ်စေ၊ ထင်းမီးသွေးများကိုဖြစ်စေ လောင်စာအဖြစ် အသုံးပြုရပါသည်။ ထိုလောင်စာများသည် (ပြာ)ဖြစ်ကုန်ကြလေသည်။

မြန်မာတိုင်းရင်းဆေး ဆရာကြီးများနှင့် ရှေးလူကြီး သူမများအနေဖြင့် မီးဖိုပြာ၊ သို့မဟုတ် (စဖိုလယ်ပြာ)ဆိုလျှင် ဆေးဖက်ဝင်ကြောင်း သိထားကြပါသည်။

မြန်မာကျေးလက်တောရွာများ အဘိုးအဘွားတို့ညွှန်နံနက်အိပ်ရာထလျှင် စဖိုလယ်ပြာနှင့် ဆားကို ရောစပ်ပြီး သွားတိုက်လေ့ရှိသည်။

ဤသို့ သွားတိုက်ပေးခြင်းအားဖြင့် သွားများခိုင်ခံ့ပြီး သွားရောဂါလည်းမဖြစ်နိုင်ပါ။

ပြာဆပ်ပြာပြုလုပ်နည်း

ပုံးအလွတ်တစ်လုံးတွင် အောက်ခြေ၌ အပေါက်ကလေးများ ၃-၄ ပေါက် ဖောက်ပါ။ ၎င်းပုံးအလွတ်ထဲသို့

ပြာတစ်ပုံးရအောင် ထည့်ပါ။ ထည့်ပြီးသောအခါ တစ်နေ့လျှင် နှစ်ကြိမ်မှ သုံးကြိမ်အထိ ရေလောင်းပေးပါ။ ပုံးအောက်ခြေအပေါက်ကလေးများမှ ထွက်လာသောရေကို ခံယူပြီး ၎င်းရေများကို ရေရိုးရိုးဖြင့် မိမိလိုချင်သလောက် ရောစပ်၍ မွှေနှောကပ်ပေးလျှင် ဆပ်ပြာအမြှုပ်များ ထွက်လာကာ ပြာဆပ်ပြာရည်အဖြစ် အသုံးပြုနိုင်ပါ။

၄. ဂျာဂါအလိုက်အသုံးပြုနိုင်သည့်ပြာ

ခရုသင်းရောဂါအတွက်

မြွေပွေးနှင့် ကောက်ညှင်းငါးချိတ်ကို အလေးချိန်တူ ရောစပ်ပြီး မီးဖုတ်ပြာချ၍ ၎င်းပြာကို လက်ဖက်ရည်ခွန်းတစ်ခွန်းခန့် နံနက်တစ်ကြိမ်၊ ညတစ်ကြိမ် သောက်ပေးပါက တစ်လအတွင်း သက်သာပျောက်ကင်းပါသည်။

အနာကျက်ဆေး

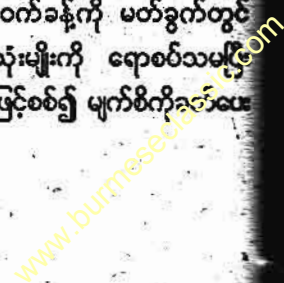
ကြတ်သားနှင့်ကျောက်ချဉ်ကို ဆတူထည့်ပြီး ပြာချ၍ ၎င်းပြာကို အနာဟူသမျှသိပ်ပေး၊ ဖြူးပေးလျှင် အလွန်အစွမ်းထက်သော အနာကျက်ဆေးရရှိနိုင်ပါသည်။

ရေယုန်ပျောက်ဆေး

ရေယုန်ဖြစ်ပွားပါက ဆေးလိပ်ပြာကို မကြာခဏ သိပ်ပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

မျက်စိနာရောဂါပျောက်ဆေး

ဆီးဖြူသားထင်းပြာမှလွဲ၍ အခြားသောထင်းပြာများကို ပြာတစ်ခွန်း၊ ဆားခွန်းတစ်ဝက်ခန့်ကို မတ်ခွက်တွင် ရေအနေတော်ထည့်ကာ ၎င်းသုံးမျိုးကို ရောစပ်သမုတ်၍ ရေကြည်ခံပါ။ ၎င်းရေကို ရေစိဖြင့်စစ်၍ မျက်စိကိုခတ်ပေး

ပိတ မျက်စိနာရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

အနာစိုရောဂါပျောက်ဆေး

ဆင်တုံးမနွယ်ကို ပြာချ၊ ၎င်းပြာကို အနာစို၊ အနာဆွေးများတွင် ထည့်ပေးသိပ်ပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

စိုက်အောင့်ပျောက်ဆေး

ထန်းနို့ခြောက်များကို ပြာချ၊ ၎င်းပြာကွမ်းသီးလုံးခန့်ကို ရှောက်ရည်နှင့်ရောစပ်ပြီး သောက်ပေးသော် စိုက်အောင့်ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေသည်။

အနာစက်ရောဂါ ဖြစ်ခဲ့သော်

တမာရွက်ကိုပြာချ၊ အုန်းဆီနှင့် လိမ်းပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဝဲစိုဝဲခြောက်ဖြစ်သော်

ကွမ်းစားဆေးရွက်ကြီးကို ပြာချပါ။ ၎င်းပြာကို အုန်းဆီနှင့်ရောလိမ်းပေး လျှင် ဝဲစို၊ ဝဲခြောက်များ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရေစီးကမ်းပြိုဖြစ်စေ

ကြက်ချေးကိုပြာချပြီး သွားဖုံးမှာ မကြာခဏသိပ်ပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကြိုကြီးထိုးလျှင်

နေအိမ်များတွင် အလှစိုက်ထားသော ခေါင်းပြီးထွက်ကို ဖယောင်းတိုင်မီးနှင့်ပြာချ၊ ပျားရည်အနည်းငယ်ထည့် ရေနွေးနည်းနည်းစပ်၍ တိုက်လျှင်သက် သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကျီးကန်းပါးစပ်နာဖြစ်လျှင်

လေးညှင်းပွင့်ကိုပြာချ၊ အနာကို ထိမိအောင်သိပ်ပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ရေနွေးအပူလောင်ခဲ့သော်

မီးဖိုထဲမှပြာကို ရေအေးအေးနှင့်ဖျော်ပြီး အပူလောင်သည့်ဒဏ်ရာများကို လှိမ်းပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဂျှတ်၊ ဒက်ပျောက်ဆေး

ဦးခေါင်းတွင်အဖြစ်များ၍ ပေါက်တတ်သော ဂျှတ်၊ ဒက်များကို ကျခတ်ဝါးခြောက် အရွက်ကိုပြာချ၊ အုန်းဆီနှင့်လိမ်းပေးပါက သက်သာပျောက် ကင်းစေပါသည်။

ဒုလ္လာလိပ်ခေါင်း ဖြစ်ပါက

ဖားပြုပ်ခြောက်၏ ဝမ်းအတွင်းသို့ ဆံချည်အပြည့်သွင်း၍ ပြာချ၊ ၎င်းပြာကို လိပ်ခေါင်းထွက်လျှင် သုတ်လိမ်းပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ကပ်ပယ်အိတ်ရောင်ပျောက်ဆေး

ထမင်းနှင့်ဆား နှစ်ပါးဆတူစီး ကျွမ်းအောင်ဖုတ်၊ ပြာချ၊ ၎င်းပြာနှင့် နမ်းဆီဖျော်၍ လိမ်းပေးလျှင် မုတ္တရောင် သူများ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

သွားကိုက်နာနှင့် သွားပြည်ယိုရောဂါ ပျောက်ဆေး

ဆူးပတောင် ပဉ္စငါးပါးကိုပြာချ၍ ၎င်းပြာကို သွားအရင်း၌ သိပ်ပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ဆီးဆေး

စမုန်နှက်အခြောက်၊ နနွင်းစိမ်းအခြောက်၊ ကြက်သွန်နီ၊ ကင်းမွန်သီး၊ ကျပ်ခိုး ၎င်းငါးပါး တစ်ကျပ်သားစီ စုပေါင်းပြီး ထောင်းပါ။ ရေအေးဖြင့်လှုံပါ။ ၎င်းဆေးလုံးကို မီးရှို့ ပြာချ။ ၎င်းပြာကို ရေအေးနှင့်ဖျော်၍ သောက်လျှင် ဆီး ရောဂါဖြစ်နေသူများ သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

လျှာကွဲနာပျောက်ဆေး

ရှားစေးကိုမီးကျွမ်းအောင်ဖုတ်၊ ညက်စွာကြိတ်ပြီး အုန်းဆီနှင့်ခပ်ပျစ် ပျစ်ဖျော်၍ လျှာကိုမကြာခဏသုတ်ပေး

လျှင် သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေပါသည်။

မှတူရုရောဂါပျောက်ဆေး

လက်ချား မီးဖုတ်ထားသည့်ပြာကို မှတူရုတွင် သုတ်လိမ်းပေးပါက ပျောက်ကင်းချမ်းသာစေပါသည်။

ဝဲရောဂါပျောက်ဆေး

ထန်းနို့ပြာ၊ ဒုတ္တာ၊ ရေနံ၊ ကြိတ်မှန်ရွက်တို့ကို စုပေါင်းဖျော်၍လိမ်းလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာ ပါသည်။

လည်ချောင်းထဲတွင် အသားတိုး၍

အသက်ရှူကျပ်ပျောက်ဆေး

သုငယ်စာ ငှက်ပျောခေါင်းကို အခြောက်လှန်းပြီး ပြာချ။ တိုးလာသော အသားကို ၎င်းပြာနှင့်တို့ပေးပါက သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

ထိင်သေပန်းညှိုးပျောက်ဆေး

စာတိပျိုလ်သီးတစ်လုံးကို အဆန်ထုတ်ပြီး ရိုန်းခို အပြည့်ထည့်။ ဇော်မံမံ၍ မီးတွင်ဖုတ်ပြီးပြာချ။ ၎င်းပြာ ကို ပျားရည်တစ်ပုလင်းနှင့် ရောစပ်ပြီး နံနက် တစ်ဋွန်း၊ ညတစ်ဋွန်းသောက်ပေးသော် သက်သာပျောက်ကင်းစေ ပါသည်။

ဆီးချိုပျောက်ဆေး

ဆူးပေါင်း၊ ပဉ္စငါးပါး၊ ဆင်နာမောင်း၊ ပဉ္စငါးပါးကို အလေးချိန်တူ ပြာချ။ ကျောက်ချဉ်ကို အမှုန်ပြု၊ ရေနင့် နွားနို့အချိန်တူရော။ ၎င်းအထဲသို့ ပြာကို သင့်အောင်ထည့် ၍ သောက်ပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းစေပါသည်။

လိပ်ခေါင်းပျောက်ဆေး

ကျားရေကိုပြာချ။ ၎င်းပြာဖြင့် ထွက်နေသော လိပ် ခေါင်းကို အနည်းငယ်တို့ပေးပါက လိပ်ခေါင်းပြန်ဝင်သွား ပါလိမ့်မည်။

ဆီးအောင့်ရောဂါပျောက်ဆေး

ကြွေကိုမီးဖုတ်ပြာချ။ သံပရာရည်နှင့်သောက်သော် ဆီးအောင့်ရောဂါ သက်သာပျောက်ကင်းစေ၏။

ကြောက်မက်ဖွယ်ဝမ်းကိုက်ရောဂါ

ခရုအမျိုးအနွယ်တွင် ပါဝင်သော ခရုသင်း၊ ခရုခွံ ကိုပြာချ။ ၎င်းပြာကို သံပရာရည်နှင့် ဖိုဝဲခဲသော် ကြောက် မက်ဖွယ်ကောင်းသော ဝမ်းကိုက်ရောဂါ သက်သာပျောက် ကင်း၏။

ရေယုန်ပျောက်ဆေး

ခနိရွက်ကိုပြာချ။ ထမင်းရည်ပျစ်ပျစ်နှင့်ဖျော်၍ လိမ်းပေးလျှင် သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေပါသည်။

အနာစက်ပျောက်ဆေး

နှင်းဆီပန်းပင်၏ အရွက်ခြောက်ကို ပြာချ။ ကင်ပွန်း ချဉ်သီးတစ်တောင့်ကို ပြာချ။ ၎င်းနှစ်မျိုးရောစပ်သမပြီး အုန်းဆီနှင့်လိမ်းပေးပါက အနာစက်ရောဂါ သက်သာ ပျောက်ကင်းပါသည်။ (တစ်နည်း) သရက်ရွက်ခြောက်နှင့် ဆိတ် ချေးခြောက်များကို ဆတူမီးဖုတ်၍ပြာချ။ ၎င်းပြာကို အုန်းဆီနှင့်လိမ်းသော် သက်သာပျောက်ကင်းချမ်းသာစေ၏။

သက်ရည်ဆေးနှင့်ဆံပင်နက်ဆေး

ရမ်းပြေပင်ခေါ် ဆင်ပိစပ်ပင်များကို အမြစ်ပါးကုန် နုတ်ပြီး အခြောက်ခံ၊ မီးရို့ ပြာချ။ ၎င်းပြာများကို သန့် ရှင်းသော ပုလင်းတွင်ထည့်။ ပျားရည်ရောစပ်ထားပြီး နံနက်လက်ဖက်ရည် တစ်ဋွန်း၊ ညနေ လက်ဖက်ရည်တစ် ဋွန်းခန့်သောက်ပေးလျှင် တစ်လကြာသော် ဆံပင်များ နက် မှောင်လာပါသည်။ စွဲမြဲစွာသောက်သုံးပါက ရာသီဥတုဒဏ် ကိုလည်း ခံနိုင်လာပြီး ချွေးတလုံးလုံးဖြင့် ကျန်းမာအသက် ရည်နိုင်ပါသည်။

ကျော်ဇောဟိန်း(နံ့သာ)

သိသာစေကြောင်း မင်္ဂလာနှိမ့်တင်ကောင်း

ဒေါက်တာမင်းသိင်္ခ၏ နည်းစနစ်အတိုင်းဟောသည် ဒေါက်တာစောယုနွယ်

စကယ်ဆိုတော့

မိမိဘဝရဲ့ ကောင်းခြင်း၊ ဆိုးခြင်းဖြစ်ပျက်မှုတွေကို
 ဒေါက်တာသာ မိမိအသိဆုံးပါ။ ဒါပေမယ့် ပွဲမစခင်
 နည်းစနစ်ကားနောက်ကွယ်မှာ ဘာတွေလုပ်နေတယ်ဆိုတာကို
 မြင်စင်ပြီး သိချင်ကြတာဟာ လူ့ဘဝရဲ့ မှုတာပါပဲ။
 နည်းစနစ်ကားနောက်ကွယ်က ဖတ်ရုပ်တွေဟာ
 အင်အားတစ်ခါကျတော့ ပျော်စရာကောင်းတာတွေ
 တွေ့ရသလို၊ တစ်ခါတစ်ခါကျတော့လည်း
 စိတ်ရှုပ်စရာတွေလည်း တွေ့ရတတ်ပါတယ်။
 အချိန်အခါ နေရာဒေသကြောင့် သင့်ဘဝရဲ့
 နည်းစနစ်ကို လှစ်ခနဲသာ ဖွင့်လှစ်ပြသလိုက်ရတာကြောင့်
 အထူးအထူးများမှ သင့်ဘဝရဲ့ အဖြစ်အပျက် အစိတ်အပိုင်း
 အင်အားတစ်ခါကျ မြင်ရမှာဖြစ်လို့ ဘဝဇာတ်ခုံပေါ်မှာ
 အရာဝတ်စုံ အစုံအလင်နဲ့ သင့်ဘဝအပြည့်အစုံကို
 နှိုင်းနှိုင်းတယ်ဆိုရင်ဖြင့်

- အမှတ်(၂၀၅/က)
- ပိတောက်(၅)လမ်း၊
- ဗြူးသစ်(၈)၊
- ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊
- အင်းစိန်ဗြူးနယ်၊ ရန်ကင်း
- ဖုန်း ၀၁-၆၄၃၀၃၀

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

ဝဲနက်နေ့ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အထူးကံကောင်းနေပါမယ်။ ကိုယ်ကျင့်တရားကောင်းပြီး ဇွဲလုံ့လရှိသူတွေအတွက် ငွေအစုလိုက် အပြုလိုက် စုဆောင်းနိုင်မယ်။ ငွေအထုပ်လိုက် အထည်လိုက် ဝင်လာတတ်တယ်။ ထိဆုကြီးပေါက်ပြီး အမွေပစ္စည်းများလည်း ရတတ်တယ်။ နွမ်းပါးနေတဲ့သူတွေတောင် အိမ်ပိုင် ကားပိုင် ဖြစ်တတ်တယ်။ လာဘ်လာဘတွေ ရွှင်နေသလို ချောမြေ့မှုတွေလည်း ရတတ်တယ်။ အလှူအတန်းတွေလည်း ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ အလှူသေးသေးလေး လုပ်မယ်ဆိုပြီး အလှူကြီး ဖြစ်သွားတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ စကားမောက်မာတတ်လို့ စကားကြောင့် မကြာခဏ အမှားဖြစ်တတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးဝေးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားသူများ ယခုအချိန်တွင် စာရွက်စာတမ်းကိစ္စများ ပြုလုပ်ပါက အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ ယခုကာလတွင် မိမိလုပ်ငန်းများကို အင်နွှင်အားနှင့် တိုးချဲ့လုပ်ကိုင်သင့်သော်

လည်း ဖြတ်လမ်းမလိုက်ရန် သတိပြုပါ။ မသင့်မြတ်သူများနှင့် ပြန်လည်သင့်မြတ်သွားမယ်။ အဖိုးတန် ကျောက်မျက်ရတနာများ ဝင်မယ်။ ဝန်ထမ်းဆိုလျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေမြင့်တက်ခြင်း ကြုံမယ်။ အတူနေ မိသားစုထဲမှ အကြီးအကဲ အဘိုးအဘွားများ နာရေးဖြစ်တတ်တယ်။ တခြားကို ပိုထားပါ။ အိမ်ထောင်ရှင်များ အိမ်ထောင်ရေးအတွက် သောကရောက်ရတတ်တယ်။ ပညာရေးကိစ္စ၊ သင်တန်းကိစ္စများကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အောက်လက်ငယ်သားအတွက် သောကရောက်ရတတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းတစ်ခုနှင့် ပတ်သက်၍ စိတ်အနှောင့်အယှက် ဖြစ်ရတတ်တယ်။ ရွှေထည်ပစ္စည်း ထွက်တတ်တယ်။ ရွှေနှင့် ပတ်သက်၍ စကားအချေ အတင် ပြောဆိုရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ရုတ်တရက် မမျှော်လင့်ဘဲ အနိုးအကြော ထိခိုက်ဒဏ်ရာ ရတတ်တယ်။ ဦးခေါင်း၌ ဒဏ်ရာ ရရှိတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ သပြေညွန့်(၆)ညွန့်၊ နင်းဆီ(၇)ပွင့်၊ တံခွန်ဖြူ(၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှဲများ ပြေပျောက်စေရန် နှာတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

စနေ၊ တနင်္လာ

ညံ့သောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ တနင်္ဂနွေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၂၅၊ ၂၇၊ ၂၂၊ ၂၃

အထူးသတိပြုရန်

အရက်ပုလင်း လက်ဆောင်ရသောနိမိတ်၊ အရူးတစ်ယောက် ကခုန်နေသော နိမိတ်တွေပါက သင့်အိမ်တွင် လျှပ်စစ်မှတစ်ဆင့် မီးဘေးအန္တရာယ် ဖြစ်တတ်သောကြောင့် ကျွန်ုပ်နှင့်လာရောက်တွေ့ဆုံပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် စနေနေ့နှင့် တနင်္လာနေ့တိုင်း နန်းကြီးသူပုံ ၉ ပန်းကန် (သို့မဟုတ်) ၉ ပုံ လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောတတမ်း

တနင်္လာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဘာပဲလုပ်လုပ် စိတ်တိုင်းမကျခြင်း၊ အဆင်မပြေခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ကိုယ်နဲ့ ပေါင်းသင်းနေတဲ့ မိတ်ဆွေတွေကလည်း ကိုယ့်ဆီကနေ ထွက်သွားတတ်တယ်။ မထင်မှတ်သော ခရီးများ၊ မရည်ရွယ်သော ခရီးများ သွားရ တတ်တယ်။ သူတစ်ပါးကိစ္စအတွက် ခရီးသွားရတတ်တယ်။ ကိုယ့်ပတ်ဝန်းကျင်မှာ လည်း စိတ်ညစ်စရာတွေ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ စိတ်အလိုလိုက်ပြီး စိတ်ထင်ရာ မလုပ်သင့်ပါ။ အရာရာကို စိတ်ထိန်းပြီး လောဘ၊ ဒေါသ၊ မာနတွေ လျော့လျှင် တော့ ဒုက္ခကြီးကြီးမားမား မတွေ့နိုင်ပါဘူး။ ယခုရောက်ရှိနေသော ကာလတွင် ကဆုန်လ၊ ဝါခေါင်လနှင့် ပြာသိုလများ ပါဝင်နေရင် အရွေ့တောင်အရပ်၊ အနောက်မြောက်အရပ်သို့ ခရီးမသွားသင့်ပါ။ လူမျိုးခြား ကူညီခြင်း၊ နိုင်ငံရပ်ခြား နှင့်ပတ်သက်သော ကိစ္စများ အောင်မြင်မမယ်။ ဝန်ထမ်းတွေအဖို့ အလုပ်ပြောင်း၊

နေရာပြောင်းဖို့ စိတ်မကူးပါနှင့်။ ပြောင်းလျှင် အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်သူများအဖို့ လုမိငန်းများ အောင်မြင်တော့မလိုလိုနှင့် အခတ်အခဲ ကြီးစွာကြုံရတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် အပျက်အစီး၊ အဆုံးအရှုံး၊ အလေအလွင့် များနေလိမ့်မယ်။ သင်သည် အိမ်မှာနေရတာ မပျော်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ မျက်စိရှေ့မှာ တွေ့သမျှလည်း စိတ်တိုင်းမကျစရာ ချည်း ဖြစ်နေတတ်တယ်။ သူတစ်ပါးအတွက် အာမခံတာမျိုး၊ ကိုယ်စားလိုက်ပြီး ပြောပေးတာမျိုး မလုပ်ပါနှင့်။ မထင်မှတ်ဘဲ ခြေတစ်ကွက် ဝင်စာတ်တယ်။ ငွေနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ တားနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း စွပ်စွဲပြောဆို ခံရတတ် တယ်။ စပ်တူအရောင်းအဝယ် အကြီးအကျယ် မလုပ်ပါနှင့်။ အလှူပွဲ၊ မင်္ဂလာပွဲများ ရက်ရွေ့ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူများ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေ ဖြစ်နေမယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း၊ ထိခိုက်ခြင်း၊ ဆေးမှား အစားမှားခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံထောင့် ၅ သပြေညွန့်(၆)ညွန့်၊ နှင်းဆီ(၇)ပွင့်၊ ကြက်လျှာအစိမ်း(၈)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှိုးများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၅၊ ၇၅၊ ၅၂၊ ၇၂

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် နာရေး လုံးဝမသွားရပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တိုင်း နို့ထမင်း (၁၂)ပန်းကန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

အင်္ဂါ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် စိတ်ပင်ပန်းရုံမကဘဲ လူပါ ပင်ပန်းလာတတ်တယ်။ စိတ်တည်ငြိမ်မှု မရသလို လူကပါ လိုက်ပါနေရတတ်တယ်။ နားချိန် မရလောက်အောင် အလုပ်ရှုပ်မယ်။ လွန်စွာပင်ပန်းလိမ့်မယ်။ သင်တန်း တစ်ခုတက်ရခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုခုသို့ ဝင်ရောက်ရခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ အလုပ်တွင် မပျော်ဘဲ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ပြောင်းရန် စိတ်မကူးပါနှင့်ဦး။ ပြောင်းလျှင် အဆင်မပြေနိုင်သေးပါ။ လက်အောက်ငယ်သား တပည့်တွေက ကိုယ့်ဆီက ထွက်သွားပြီး ကိုယ်နဲ့ မတည့်တဲ့သူဆီ ရောက်သွားတတ်တယ်။ ပညာသစ်တစ်ခု ရတတ်တယ်။ အဲဒီပညာက ကိုယ့်အတွက် အကျိုးပေးတဲ့ ပညာရပ်မျိုး ဖြစ်နေတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ အိမ်ထောင်ရေး အဆင်မပြေမှုများ ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ငွေပျောက်ခြင်း၊ သူခိုး ခိုးခံရခြင်း

မျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ပြဿနာဟောင်းများ၊ ရောဂါဟောင်းများ ပြန်ပေါ်လာတတ်တယ်။ ဘာသာရေးနှင့် ပတ်သက်သော ပုံတော်များ ဝင်လာလိမ့်မယ်။ သင်သည် အမျိုးသားဖြစ်လျှင် ပဉ္စင်းခံရတတ်တယ်။ မှိုင်းခံရခြင်းနှင့် ဆတ်သွယ်သော ကိစ္စများ၊ လူမျိုးခြားနှင့် တွဲပြီးလုပ်ရသော အလုပ်များ အောင်မြင်လိမ့်မယ်။ ရွှေဝင်ခြင်း၊ ဆွက်နေသော ရတနာပစ္စည်းများ ပြန်ဝင်မယ်။ အလှူရက်၊ မင်္ဂလာရက် ရွှေရတတ်တယ်။ မိန်းမခိုးခြင်း၊ ယောက်ျားနောက်လိုက်ခြင်းများ ပြုလုပ်လျှင် ဆွေပြတ်မျိုးပြတ် ဖြစ်ကုန်တတ်တယ်။ မိမိ မသွားချင်သော နေရာကို မမျှော်လင့်ဘဲ သွားရတတ်တယ်။ ယခု ရောက်ရှိနေထိုင်ကာလတွင် တပို့တွဲလ၊ ပြာသိုလများ ပါနေရင် ကိုယ့်ကို စွပ်စွဲပြောဆို ခံရတတ်တယ်။ ငွေကြေး ဆုံးရှုံးမှုတွေ ဖြစ်တတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် သွေးအားနည်းခြင်း၊ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်း၊ ခြေထောက်၊ ခါးတို့တွင် ဒဏ်ရာရတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင်၌ သပြေညွန့်(၆)ညွန့်၊ ထန်းညွန့်(၇)ညွန့်၊ ယပ်အဝါရောင်(၇)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညှံများ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ကြာသပတေး၊ စနေ

ညံ့သောရက်

တနင်္လာ၊ သောကြာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၇၇၊ ၅၅၊ ၅၃၊ ၇၅

အထူးသတိပြုရန်

မိမိအိမ်အနီးအနား၌ ငွေလိမ်၊ ကျောက်လိမ် ခံရသောနိမိတ် တွေ့ပါက ငွေကြေးဆုံးရှုံးခြင်း၊ ကားပွတ်တိုက်မိခြင်းမျိုး ကြုံတွေ့ရတတ်သဖြင့် ၎င်းနိမိတ်တွေ့ပါက ကျွန်ုပ်နှင့် လာရောက်တွေ့ဆုံလိုက်ပါ။ ဘာပဲလုပ်လုပ် ဘာမှဖြစ်မလာလို့ စိတ်ဓာတ်ကျခြင်းမျိုးကို ရှောင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရွှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကအုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့နှင့် စနေနေ့တို့၌ ထောပတ်ထမင်း လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

ဗုဒ္ဓဟူး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ဆန္ဒအတိုင်း အောင်မြင်ချင်သော ကိစ္စမှန်သမျှ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ၊ လုံ့လ စိုက်ထုတ်ပြီး လက်တွေ့ဆောင်ရွက်လျှင် မိမိလိုချင်သော ကိစ္စအားလုံး အောင်မြင်မှာ ဖြစ်ပါတယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံရခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်း လုပ်ရတတ်တယ်။ လူလွတ်တွေအဖို့ အိမ်ထောင်ပြုရန် အကောင်းဆုံးအချိန်ကာလဖြစ်တယ်။ မိမိ၏ ပတ်ဝန်းကျင်မှာ ဩဇာတိက္ကမကြီးမားနေတဲ့အချိန် ဖြစ်သောကြောင့် လက်ညှိုးညွှန်ရာ ရေဖြစ်နေမယ့်ကာလဖြစ်ပါတယ်။ အမွေဆိုင်ပစ္စည်း၊ မြေ ရောင်းဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ခဏစောင့်လိုက်ပါ။ ငွေစုရတာ လွယ်ကူနေမယ်။ အိမ်သစ်ရနိုင်တဲ့ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်ပေါ်ခြင်း(သို့မဟုတ်)လက်ရှိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ်သစ်များ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ ဝန်ထမ်းများအဖို့ ရာထူးတိုးတတ်တယ်။

ခရီးအတိုပေးသော ကာလဖြစ်တယ်။ ဘုရားဖူးခရီး သွားရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးဝေးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားသူများ သွားရတတ်တယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာတတ်တယ်။ ကိုယ်ပိုင်လုပ်ငန်း လုပ်နေသူများအဖို့ လုပ်ငန်းနှင့်ပတ်သက်၍ နာမည်ကောင်းရခြင်း၊ နေရာကောင်းရခြင်း၊ လုပ်ငန်းတိုးချဲ့ရခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ သူ့ခိုး အခိုးခံရတတ်သောကြောင့် သတိပြုပါ။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် စသော သောကြာနံ့ ပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတူတော်၊ စွယ်တော်၊ ရဟန္တာပုံတော်များ ကြွလာတတ်တယ်။ ရွှေနှင့် အဖိုးတန် ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်လာမယ်။ မိသားစုအကြီးအကဲ၊ လုပ်ငန်းအကြီးအကဲတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေအဖို့ မိသားစုနှင့် ခွဲခွာပြီး အလုပ်လုပ်ရသော ကာလဖြစ်တယ်။ ဆေးများ အစားများ ဖြစ်တတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်းဝယ်ရင် ဂရုစိုက်ပါ။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက် (၉၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီး ဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ ထန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ အုန်းညွန့်(၆)ညွန့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လျှာပေးပါ။ အညှို့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

စနေ၊ အင်္ဂါ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၆၃၊ ၆၄၊ ၄၁၊ ၄၆

အထူးသတိပြုရန်

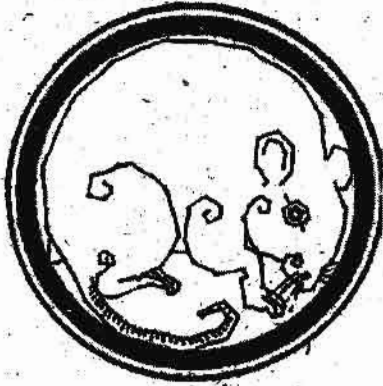
မိမိအိမ်သို့ မုဆိုးဖို၊ မုဆိုးမများ လာရောက်တည်းခိုလျှင် မြေ၊ အမွေနှင့် ပတ်သက်ပြီး အမှုအခင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ တိုယ်တိုင် ကားမောင်းခြင်း ဆင်ခြင်ပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

လပြည့်နေ့တိုင်း ဓာတ်ကြီးလေးပါး ဆွမ်းကပ်ပေးပါ။ မိမိနေအိမ်ရှိ မြတ်စွာဘုရားအား ရွှေသင်္ကန်း ဆက်ကပ်ပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

ကြာသပတေး သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကောင်းတစ်ဝက်၊ ဆိုးတစ်ဝက် ဖြစ်နေတတ်တယ်။ ကိုယ့်ဘာသာ ပြုလုပ်ရတဲ့ကိစ္စတွေ၊ အများနှင့် ပူးပေါင်းလုပ်တဲ့ကိစ္စတွေ၊ စပ်တူလုပ်ငန်းတွေ အောင်မြင်မယ်။ အပျော်များရတဲ့ ကာလဖြစ်တယ်။ အဖက်ဖက်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံတွေ့လာရလိမ့်မယ်။ အလှူအတန်းပြုခြင်း မင်္ဂလာပွဲများ စီစဉ်ပေးခြင်းများ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ လူချစ်လူခင် ပေါများမယ့်အချိန် ဖြစ်တယ်။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ ပုံတော်များ ကြွလာမယ်။ အလွန်ကောင်းသော နိမိတ်ဖြစ်ပါတယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ရတတ်တယ်။ ထိုလုပ်ငန်းများသည်လည်း လွန်စွာအကျိုးပေး အောင်မြင်မယ်။ အလုပ်နေရာ အိမ်နေရာ ပြောင်းရွှေ့ရတတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ငွေရွာရလွယ်ကူပေမယ့် စုဆောင်း၍ မရပါ။ ငွေဝင်လာလျှင် ရွှေဝယ်ထားလိုက်ပါ။ ယခုကာလတွင် ဖျော်ရွှင်မှုများ၊ စန်းပွင့်မှုများ၊ စီးပွားရေး ကောင်းမွန်မှုများကြောင့် တင့်တယ်လှပပြီး အခြေအခံ များနေမယ်။ အိမ်ထောင်သည်တွေ အဖို့ အိမ်ထောင်ရေး ရှုပ်ထွေးမှု ဖြစ်တတ်တယ်။ အစွပ်အစွဲ အပြောအဆိုလည်း ခံရတတ်တယ်။ ယူဆချက်ရှိနေတဲ့ကာလတွင် ကဆုန်လ၊ ဝါခေါင်လများ ပါနေရင် ဗိတ်ဆွေလုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များကြောင့် စိတ်ညစ်ခြင်း၊ စိတ်ဝမ်းကွဲခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ လူလွတ်တွေအဖို့ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်ပြုလျှင် တည်မြဲသော အိမ်ထောင် မဖြစ်နိုင်ပါ။ အမှုအခင်းဖြစ်နေသူတို့ ငွေမချေပါနှင့်။ အာမခံ မလိုက်ပါနှင့်။ ကြာသပတေးနံ့ ထွက်တတ်တယ်။ ခရီးသွားလျှင် အနောက်မြောက်ထောင့်နှင့် အရှေ့တောင်အရပ်များသို့ မသွားသင့်ပါ။ နာရေးကိစ္စကို အကြောင်းပြု၍ ခရီးသွားရတတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စများ ကြုံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် ဆေးမှား အစားမှားခြင်း၊ သွေးထွက်သံယိုဖြစ်ခြင်း၊ သွားဒုက္ခပေးခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနံ့ထောင့်၌ သီဟိုဠ်ညွန့်(၆)ညွန့်၊ ထန်းညွန့်(၇)ညွန့်၊ ယပ်အဖြူ(၁၂)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္လာ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ညံ့သောရက်

သောကြာ၊ အင်္ဂါ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၄၁၊ ၄၂၊ ၂၀

အထူးသတိပြုရန်

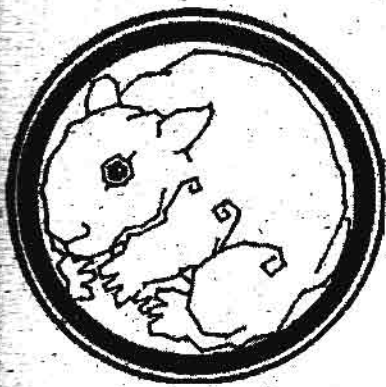
ယခုကာလတွင် လောင်းကစား ပျော်ပါးခြင်းများ မပြုလုပ်ပါနှင့်။ ကိုယ်စိတ်နှုတ် သုံးပါးကို မဖောက်မပြန် ထိန်းသိမ်းနိုင်သူသည် ကြီးပွားတိုးတက်ခြင်းများ တွေ့ကြုံရပါလိမ့်မယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့တိုင်း ကြံရည်(၆)ခွက်၊ တရေကုဗု(၆)ခု လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

သောကြာ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် အဖက်ဖက်မှာ စိတ်ချမ်းသာစရာများ ကြုံတွေ့ရလိမ့်မယ်။ အလုပ်နေရာ၊ အိမ်နေရာ ပြင်ဆင်မွမ်းမံရခြင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရခြင်း လုပ်ရတတ်တယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်ပေါ်ခြင်း (သို့မဟုတ်) လက်ရှိအလုပ်နှင့် ပတ်သက်၍ အဆက်အသွယ်သစ်များ ပေါ်လာလိမ့်မယ်။ လက်ထပ်မင်္ဂလာပွဲ အောင်မြင်စွာ ကျင်းပနိုင်ပါလိမ့်မယ်။ အလှူကိုလည်း စည်ကားစွာ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ဘုရားတည်၊ တောင်းဆောက် စတဲ့ အလှူဒါနများကို စိတ်တိုင်းကျ ပြုလုပ်လိုက်ပါ။ အောင်မြင်မှုတွေ ရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။ ခရီးဝေး သွားရတတ်တယ်။ ပြည်ပခရီးသွားဖို့ ကြံရွယ်ထားလျှင် ဒီကာလမှာ ထွက်ဖြစ်အောင် ထွက်လိုက်ပါ။ ဘုရားဆင်းတုတော်၊ စွယ်တော်၊ ရဟန္တာများ ကြွလာတတ်တယ်။ စက်ပစ္စည်း အသစ်လဲရခြင်း၊ ထွက်နေသော စက်ပစ္စည်းများ ပြန်ဝင်မယ်။ ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးသားချင်းများ ရောက်လာတတ်တယ်။ ရွှေနှင့် အဖိုးတန် ရတနာပစ္စည်းများ ဝင်လာလိမ့်မယ်။ သွပ်၊ သံ၊ သစ် စသော သောကြာနံပစ္စည်းများ ဝင်လာတတ်တယ်။ မိတ်ဆွေရင်း လုပ်ဖော်တိုင်ဖက်တို့က ဒုက္ခပေးတတ်တယ်။ မြေကို အကြောင်းပြု၍ စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ မြေအဝန်မခံရပါ။ မြေဝင်လျှင် ကြာသပတေးနံတူ ထုတ်ပစ်ပါ။ အလုပ်တွင် အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင် ကြီးစွာကြုံမယ်။ အတိုက်အခံ မှန်သမျှ အနိုင်ရမယ်။ ထိပေါက်သကဲ့သို့ ငွေများ ဝင်တတ်တယ်။ ငွေရခါနီးတွင် မိသားစုအကြီးအကဲ၊ လုပ်ငန်းအကြီးအကဲတို့ကြောင့် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ သူ့ခိုး အခိုးခံရတတ်သောကြောင့် ဂရုစိုက်ပါ။ ငယ်ရွယ်သူများအဖို့ အချစ်ရေးတွင် လမ်းခွဲရလောက်အောင် ပြဿနာဖြစ်ရတတ်သော ကာလဖြစ်တယ်။ ကျန်းမာရေးနေဖြင့် အမြင့်က လိမ့်ကျခြင်း၊ နှုတ်ခြင်းမျိုး ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ငွေ့နံထောင့်၌ သပြေညွန့်(၆)ညွန့်နှင်းဆီ(၇)ပွင့်၊ ဂြိုဟ်ရုပ်စုံ(၆)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

ဗုဒ္ဓဟူး၊ သောကြာ

ညံ့သောရက်

ကြာသပတေး၊ တနင်္ဂနွေ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၆၃၊ ၆၄၊ ၄၆

အထူးသတိပြုရန်

လုံ့လ၊ ကံ၊ ဉာဏ်၊ ဝီရိယ သုံးပြီး မည်သည့်ကိစ္စမဆို ဆောင်ရွက်ပါက အောင်မြင်မှုများ၊ ကြီးပွားတိုးတက်မှုများ ကျိန်းသေရရှိမှာ ဖြစ်ပါတယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ကဘုရားတွင် ဗုဒ္ဓဟူးနေ့နှင့် သောကြာနေ့တိုင်း မနက် ၁၀ နာရီတွင် မုန့်လုံးရေပေါ် (၁၀)လုံး တစ်ပန်းတန်၊ ရှောက်သီးသုပ် တစ်ပန်းတန် လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

စနေ သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် လုပ်ငန်းသစ်လုပ်ရန် အကြံအစည်ကောင်းများ အဆက်အသွယ်ကောင်းများ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ စက်ပစ္စည်းအသစ်တွေလည်း ဝင်တတ်တယ်။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဖွင့်ဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ဒီကာလဟာ အကောင်းဆုံး ဖြစ်ပါတယ်။ ပစ္စည်းများကို ထုခွဲရောင်းချ၍ လုပ်ငန်းအဆင် ကြီးကြီးမားမား စရန်မကောင်းသေးပါ။ စပ်တူရွယ်ယာလုပ်ငန်းများ ပေါ်လာလိမ့်မည်။ လုပ် လျှင် နေအောင်မြင်မယ်။ ဘိုးတော်တု၊ ဆရာတုများ ရောက်လာတတ်တယ်။ ငွေကြေးကိစ္စ အရှုပ်အရှင်း ဖြစ်တတ်တယ်။ ယခုကာလတွင် ထိမထိုးသင့်ပါ။ ထိပေါက်လျှင် မိသားစုအတွင်း ကျန်းမာရေး ဆိုးဆိုးဝါးဝါး ညံ့သွားတတ်တယ်။ သူတစ်ပါးက ကိုယ့်ကို အကြောင်းမဲ့တိုက်ခိုက်ပြီး အကျိုးမဲ့အောင် ပြုမှုတတ် တယ်။ ကိုယ့်ရဲ့ မကောင်းသတင်းကိုလည်း လွှင့်တတ်ပါသေးတယ်။ ခင်မင်သူ ချစ်သူကြောင့် ဒုက္ခရောက်တတ်တယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စကြောင့် စကားများ ရတတ်တယ်။ မသွားချင်သောခရီး၊ စိတ်ညစ်စရာခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ အထက်လူကြီး၊ ခေတ္တကြီးအကြီးအကဲတို့က မိမိအပေါ် အထင်လွှဲတတ်တယ်။ သားသမီးများ ကျန်းမာရေး ညံ့တတ်တယ်။ ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီး ရှိပါက အိမ်ကထွက်သွားတတ် တယ်။ ရွှေထွက်မယ်။ ရွှေဝယ်မိပါက ဝယ်သူ၏ ဇနီး၊ ခင်ပွန်း ထွက်လိမ့်မယ်။ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည်ရှိလျှင် အိမ်မှာ မမွေးပါနှင့်။ အပြင်မှ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သည် အိမ်မှာ လာမွေးပါက ကောင်းပါတယ်။ လူလွတ်များအဖို့ အိမ်ထောင်ကျတတ်တယ်။ မိုးခို အေးအေးနှင့် စိတ်ကောင်းရှိတဲ့ အိမ်ထောင်ဖက်မျိုး တွေ့ရတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းများအဖို့ အလုပ်နှင့် ပတ်သက်တဲ့ သင်တန်း တစ်ခု တက်ရခြင်း၊ စာမေးပွဲဖြေဆိုရခြင်းမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် သွေးထွက်သံယို ဖြစ်တတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိမွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ မွေးနေ့ထောင့်၌ ထန်းညွန့် (၇)ညွန့်၊ ကုက္ကားအဖြူ(၁၉)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

တနင်္ဂနွေ၊ အင်္ဂါ

ညံ့သောရက်

ကြာသပတေး၊ တနင်္လာ

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၃၄၊ ၃၁၊ ၁၂၊ ၁၃

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် လောဘတကြီးနှင့် ဘာမှမလုပ်ပါနှင့်။ ဘာမှမလုပ်ဘဲ နေလျှင် နည်းနည်းသက်သာမယ့်။ လုပ်တတ်လို့ လျှောက်ပြီး လုပ်ရင်တော့ လုပ်လေ ကုန်လေ ဖြစ်နေပါလိမ့်မယ်။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်ဘုရားတွင် အင်္ဂါနေ့တိုင်း ဆွမ်းအုပ်ထဲတွင် ဆွမ်းထည့်၍ ဆီဆမ်း ဆားဖြူပြီး လှူဒါန်းပေးပါ။

၂၀၁၆ ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလအတွက် ဟောစာတမ်း

ရာဟု သားသမီး

သင်သည် ယခုကာလတွင် ကျန်းမာပျော်ရွှင်ပြီး မိသားစုတွေနှင့် သိုက်သိုက် ဝန်းဝန်း ပျော်ပျော်ရွှင်ရွှင် နေထိုင်ရမယ့်ကာလဖြစ်ပါတယ်။ ခါတိုင်းနဲ့ မတူဘဲ စီးပွားရေးတွေ သိသိသာသာ တိုးတက်အောင်မြင်ပါလိမ့်မယ်။ လုပ်ငန်းသစ်များ စတင်ပြုလုပ်နိုင်ပြီး လုပ်ငန်းဟောင်းများလည်း ပြန်ပေါ်တတ်တယ်။ သိကြားမ၊ လိုက်သကဲ့သို့ လက်ရှိအခြေအနေထက် များစွာမြင့်တက်သွားလိမ့်မယ်။ ကျေးဇူး ရှင် မိဘတွေကိုလည်း ပြန်လည်ကြည့်ရှု စောင့်ရှောက်နိုင်မယ့်ကာလ ဖြစ်ပါတယ်။ ဝန်ထမ်းဖြစ်လျှင် ရာထူးတက်ခြင်း၊ အခြေအနေ မြင့်တက်ခြင်းများ ကြုံမယ်။ သင်တန်းတစ်ခု တက်ရမယ်။ ပညာကောင်း ရမယ်။ ဘုရားဖူးခရီး၊ စိတ်ချမ်းသာစရာခရီးများ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပ ခရီးများ သွားရတတ်တယ်။ ပြည်ပ

သွားဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် အားလုံးအဆင်ပြေပါလိမ့်မယ်။ မြေကိစ္စ၊ အမွေကိစ္စတွေ ပြောစရာရှိရင် ယခုအချိန်ကတည်း ပြောလိုက်ပါ။ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ဖွင့်ဖို့ ကြံရွယ်ထားရင် ယခုကာလတွင် ဖွင့်လိုက်ပါ။ တစ်သက်တာ အကျိုးပေးမယ့်ဆိုင် ဖြစ်လိမ့်မယ်။ အထုပ်တွေ ကောင်းတယ်ဆိုပေမယ့် အတိုက်အခံ အနည်းငယ် ကြုံရတတ်တယ်။ ရင်းနှီးသူ လုပ်ဖော်ကိုင်ဖက်များနှင့် အဆင်မပြေ လမ်းခွဲရခြင်းမျိုး ကြုံရလိမ့်မယ်။ စပ်တူရွယ်ယာ လုပ်ငန်းများ ပေါ်လိမ့်မယ်။ လုပ်လျှင် အောင်မြင်မယ်။ အိမ်ထောင်ရှိသူဆိုလျှင် အိမ်ထောင်ဖက် စိတ်ညစ်ရတတ်တယ်။ အိမ်တွင် လူလွတ်ရှိပါက စေ့စပ်မင်္ဂလာပွဲ ပြုလုပ်ရတတ်တယ်။ ကျန်းမာရေးအနေဖြင့် နှလုံးနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ လေနှင့် ပတ်သက်၍လည်းကောင်း၊ ဒူး၊ နားတို့ ခုကွပေးတတ်တယ်။ ဒါကြောင့်လည်း ကံကောင်းစေရန် မိမိပွေးနေ့ နံနက်(၉း၄၅)နာရီတွင် တန်ခိုးကြီးဘုရားတစ်ဆူ၏ ပွေးနံထောင့်၌ ပြေညွန့်(၆)ညွန့်၊ ထန်းညွန့်(၇)ညွန့်၊ တံခွန်အဖြူ(၂၀)ခုတို့ကို လှူပေးပါ။ အညံ့များ ပြေပျောက်စေရန် ဆုတောင်းပါ။

ကံကောင်းသောရက်

အင်္ဂါ၊ ကြာသပတေး

ညံ့သောရက်

စနေ၊ ဗုဒ္ဓဟူး

ကံကောင်းသောနံပါတ်

၅၂ ၅၃၊ ၃၂၊ ၃၅

အထူးသတိပြုရန်

ယခုကာလတွင် မြေအမှု၊ အမွေအမှု ဖြစ်နေသူများကို အာမခံပေးခြင်း၊ နာရေးသွားခြင်း လုံးဝမပြုလုပ်ရပါ။

ကံကောင်းပြီး လာဘ်ရှင်စေရန်

မိမိနေအိမ်တဘုရားတွင် ကြာသပတေးနေ့တိုင်း ပန်းဖြူ(၅)ပွင့်၊ ပေါက်ပေါက်ဆွမ်း၊ ဆီထမင်းဆွမ်းများ လှူဒါန်းပေးပါ။

နိုင်ငံခြားရောက် မြန်မာများအတွက်

အထူးဟောကိန်း

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

(၂၀၁၆-ခုနှစ်၊ အောက်တိုဘာလ)

ယခုကာလမှာ ကျွန်မတို့ ဗုဒ္ဓဘာသာမြန်မာလူမျိုး၊ လူငယ်လူရွယ်အချို့ဟာ နိုင်ငံရပ်ခြားကို သွားရောက်ပြီး အလုပ်လုပ်ခြင်း၊ ပညာရှာခြင်းတွေ လုပ်နေကြပါပြီ။ အဲဒီလို တိုင်းတစ်ပါးမှာ သွားရောက်လုပ်ကိုင်သူတွေအဖို့ အားကိုးရာမှာ ကျွန်မတို့ ကိုးကွယ်ဆည်းကပ်တဲ့ မြတ်ဗုဒ္ဓရဲ့ လမ်းညွှန်မှုတွေပါပဲ။ မြတ်ဗုဒ္ဓကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့ ဗုဒ္ဓဘာသာဝင်တွေအဖို့ ဘယ်နေရာ ဘယ်ဒေသရောက်ရောက် သရဏဂုံတည်ခြင်း ရှိခဲ့ပါလျှင် ဘေးဥပါဒ်အန္တရာယ်တွေကင်းပြီး လိုအင်ဆန္ဒတွေ ပြည့်ဝတယ်ဆိုတာ အားလုံးအသိပါပဲ။ ရတနာသုံးပါးကို ကြည်ညိုလေးစားတဲ့သူတွေအဖို့ ၎င်းတို့ရဲ့ အခက်အခဲလေးတွေကို ပြေလည်စေဖို့ရန် ကျွန်မတတ်တဲ့ လောကီပညာရပ်တွေနဲ့ ကူညီလိုက်ရပါတယ်။ အကယ်၍ များ ဘဝဇာတ်စုံ အဖုံဖုံကို သိချင်တယ် ဆိုရင်ဖြင့် စာဖြင့်သော်လည်းကောင်း၊ အခြားဆက်သွယ်နိုင်မည့် နည်းလမ်းများနှင့်သော်လည်းကောင်း ဆက်သွယ် ခဲ့မယ် ဆိုပါက . . .

ဒေါက်တာစောယုနွယ်

အမှတ်(၂၀၅/က)၊ ပိတောက်(၅)လမ်း၊ မြို့သစ်(ဂ)၊ ဘုရင့်နောင်ရိပ်သာ၊ အင်းစိန်မြို့နယ်၊ ရန်ကင်းမြို့၊ ဝန်-၀၁-၆၃၃၀၀၊ ၀၉-၇၈၉၉၅၉၅၇

တနင်္ဂနွေသားသမီးများအတွက်

ရံစရာရှိသောငွေများ မရဖြစ်နေမယ်။ တပည့်လက်သားများ ကိုယ့်ထံက ထွက်ပြီး ကိုယ့်ပြိုင်ဘက်ထံ ရောက်သွားတတ်တယ်။ ဝန်ထမ်းတွေအဖို့ သင်တန်း တစ်ခုတက်ခြင်း၊ အဖွဲ့အစည်းတစ်ခုအတွင်း ပါဝင်နေခြင်း ကြုံရမယ်။

ယတြာ

သက်ကြီးရွယ်အိုတစ်ဦးကို နွားနို့ လျှော်ပါ။

တနင်္လာသားသမီးများအတွက်

ကွဲကွာနေသော ရပ်ဝေးမှ ဆွေမျိုးများနှင့် ပြန်လည်တွေ့မည်။ အလုပ် အတွင်း အတိုက်အခံ အပြိုင်အဆိုင်တွေ ရှိနေတတ်တယ်။ ဒါပေမဲ့ အောင်မြင်မှု တွေရမယ်။ ယခုကာလတွင် နှုတ်စောင့်စည်းပါ။ စကားမှားတတ်တယ်။ လက်ရှိ အလုပ်နှင့် အဆင်ပြေနေမည်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သရက်သီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသော ဖျော်ရည်တစ်ဘူး လက်ဆောင်ပေးလိုက်ပါ။

အင်္ဂါသားသမီးများအတွက်

လူမျိုးခြား အောက်လက်ငယ်သားတွေကြောင့် ပူပန်မှုတွေရှိတယ်။ ငွေတွေဝင်သလောက် ပြန်ထွက်သွားတတ်တယ်။ အိမ်သုံးလျှပ်စစ်ပစ္စည်းတွေ ပျက်နေတတ်တယ်။ ရပ်ဝေးမြေခြားက အမျိုးသမီးတစ်ယောက်နှင့်လည်း ငွေကြေးကိစ္စ ငွေလိမ်တာမျိုး ကြုံရတတ်တယ်။ ဘာပဲလုပ်လုပ် အကျိုးမရှိတဲ့ကာလဖြစ်တယ်။

ဗုဒ္ဓဟူးသားသမီးများအတွက်

တစ်ဦးတည်းအလုပ်ထက် ပူးပေါင်းဆောင်ရွက်ရသော ကိစ္စများ အောင်မြင်မည်။ အဖက်ဖက်မှ စိတ်ချမ်းသာမှုများ ကြုံရမည်။ ပျော်ရွှင်စရာများနှင့် ကြုံရသောကာလဖြစ်သည်။ ယခုကာလတွင် အိမ်ထောင်ပြုသူများ အိမ်ထောင်မပြုတတ်ပါ။

ကြာသပတေးသားသမီးများအတွက်

လုပ်ငန်းများ သိသိသာသာ တိုးတက်မယ်။ ငွေရှာရလွယ်မယ်။ စပ်တူလုပ်ငန်းများ လာရောက်ခေါ်မယ်။ အဆင်ပြေမယ်။ အပျို၊ လူပျို ဖြစ်ပါက ကြင်သူသက်ထားနှင့် တွေ့ရတတ်တယ်။ အစိုးရဝန်ထမ်းဖြစ်က ရာထူးတိုးမယ်။

သောကြာသားသမီးများအတွက်

မမျှော်လင့်ဘဲ ခရီးထွက်ရမည်။ နိုင်ငံရပ်ခြားမှ ကိစ္စများ ဆောင်ရွက်ထားပါစေ အောင်မြင်မည်။ မိသားစုအတွင်း စိတ်ဝမ်းကွဲမှုတွေ ကြုံရမည်။ သင်တန်းထက်ခြင်း၊ ရာထူးအတွက် စာမေးပွဲဖြေရခြင်းများ ပြုလုပ်ရမည်။ လက်ရှိအလုပ်မှ ရာထူးတက်နိုင်သည်။ ဝင်ငွေပြောင်းလဲနိုင်သည်။

နေ့သားသမီးများအတွက်

မပြည့်စုံတာတွေ ပြည့်စုံလာမယ်။ ဖြစ်ချင်တာတွေ ဖြစ်လာမယ်။ လုပ်ငန်းအသစ်တွင် ဝင်ရောက်လုပ်ကိုင်ရတတ်တယ်။ အလုပ်နေရာပြောင်းခြင်း၊ ရာထူးတိုးခြင်းကြုံမည်။ ပြည်ပခရီးအတွက် အောင်မြင်မယ်။

ရာဟုသားသမီးများအတွက်

လက်ရှိအခြေအနေထက် တိုးတက်မယ်။ ဝန်ထမ်းများ ရာထူးတက်ခြင်း၊ အလုပ်အကိုင် နေရာပြောင်းခြင်းကြုံမယ်။ စွပ်စွဲပြောဆိုခံရတတ်တယ်။ သံယောဇဉ်အစီအစဉ်များ ကြုံရတတ်တယ်။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို အုန်းသီးနှင့် ပြုလုပ်ထားသော မုန့်များ လက်ဆောင်ပေးပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ချောကလက် လက်ဆောင်ပေးပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို ထောပတ် လက်ဆောင်ပေးပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို ပေါက်စိ ဝယ်ကျွေးပါ။

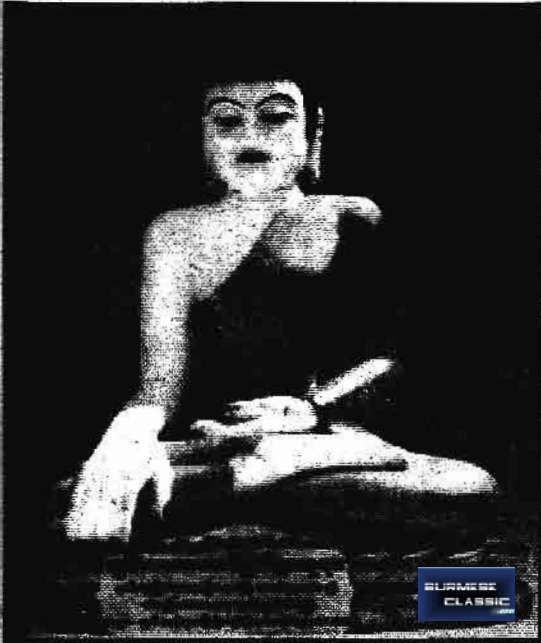
ယတြာ

မိတ်ဆွေတစ်ဦးကို သစ်သီး လက်ဆောင်ပေးပါ။

ယတြာ

မိတ်ဆွေများကို ရှောက်ချိုသီး ဖျော်ရည် လက်ဆောင်ပေးပါ။

ကိုးတောင်ပြည် ချမ်းသာအောင် မြတ်စွာဘုရားကြီး ဘက်စုံမွမ်းမံ ပူဇော်မှု အလှူရှင်များ

ဗိုက်ဦးမြို့ မေပာသီဝံကျောင်းတော်ကြီးတွင် သီတင်း သုံးတော်မူမည့် ကိုးတောင်ပြည် ချမ်းသာအောင် မြတ်စွာဘုရားကြီးသည် ယခုအခါ အဘဘိုးမင်းခေါင်ကြီး၏ ပိဋ္ဌာဓာတ်ပြင် နယ်လှည့်သာသနာပြုနေသော ကောင်းမှုရှင် ဆရာမကြီး ယောဂီနန္ဒမာလာ၏ နေအိမ်မင်္ဂလာတွင် အများပြည်သူများ တပည့်သာဝကများ ကြည်ညိုနိုင်စေရန် ယာယီသီတင်းသုံး အပူဇော်ခံ ထားရှိထားရာ အနယ်နယ်အရပ်ရပ်မှ ဘုရားဖူးများ လာရောက်ဖူးမြော်လျက်ရှိသည့်အပြင် “ကိုးတောင်ပြည် ချမ်းသာအောင် မြတ်စွာဘုရားကြီး” ဘက်စုံမွမ်းမံ ပူဇော်နိုင်ရန် အတွက် အလှူငွေများလည်း ထည့်ဝင်လှူဒါန်းသွားကြကြောင်း သိရှိရသည်။ အလှူရှင်များမှာ -

(၁) နှစ်ဖက်သော မိဘများအား အများထား၍ ဦးကြိုင်ဝင်း+ခေါင်ခင်အေး မိသားစုတို့မှ အလှူတော်ငွေ ၇၃၀၀၀၀ ကျပ်။

- (၂) ဦးထွန်းဝေ+ခေါ်စိန်ကြီး သမီး-နွယ်နီထွန်း မိသားစုတို့မှ အလှူတော်ငွေ ၄၅၀၀၀ ကျပ်။
- (၃) ကိုစိုင်းခွန်ခိုင်+မခန်းငယ်ငယ် မိသားစုတို့မှ အလှူတော်ငွေ ၉၀၀၀၀ ကျပ်။
- (၄) မိဘနှစ်ပါးအား ရည်စူး၍ မအေးအေးခိုင်မှ အလှူတော်ငွေ ၉၀၀၀၀ ကျပ်။
- (၅) ကိုမျိုးဆွေ+မခင်ခင်အုန်း မိသားစုမှ အလှူတော် ငွေ ၁၀ သိန်းကျပ်။
- (၆) ဦးဝင်းမြင့်+ခေါ်စန်းရီ(မန္တလေးမြို့)မှ အလှူတော် ငွေ ၄၅၀၀၀ ကျပ်။
- (၇) ခေါ်စန်းစန်းမြင့်(မန္တလေးမြို့)မှ အလှူတော်ငွေ ၁၃၅၀၀၀ ကျပ်။
- (၈) ကိုစည်သူ+မဝင်းဝင်းခိုင် မိသားစုမှ အလှူတော် ငွေ ၁၀၀၀၀၀ ကျပ်။
- (၉) ကိုအောင်ကြည်ဝင်း+မနီလာဝင်း မိသားစုတို့မှ အလှူတော်ငွေ ၁၆၀၀၀၀ ကျပ်။

အသီးသီး လာရောက်လှူဒါန်းသွားကြကြောင်း သိရှိရပါသည်။ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းလိုပါလျှင် - ဆရာမကြီး ယောဂီနန္ဒမာလာ(ဖုန်း-၀၉-၂၅၆၀၀၀၂၀၀၊ ၀၉-၂၅၉၉၅၆၆၅၆၊ ၀၉-၂၅၃၅၅၅၇၇၊ ၀၉-၇၃၂၁၁၃၇၂)တို့သို့ ဆက်သွယ်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း သိရှိရသည်။

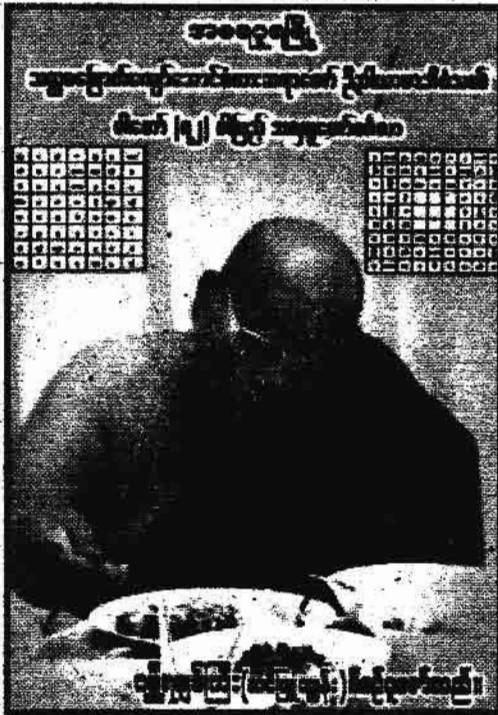
သုံးရောင်ခြယ်ဘုရားများ ဝယ်ယူပူဇော်နိုင်

ဗားမဲ့ဆရာတော်ဘုရားကြီး၏ ဆွေ ၇ ဆက် မျိုး ၇ ဆက် ကြွယ်ဝချမ်းသာစေနိုင်သည့် ဝါး စိမ်း နီ သုံးရောင်ခြယ်ဘုရား(ဦးရွှေအိုးဘုရား)များကို ဉာဏ်တော်အမြင့် ၇ လက်မ၊ ၉ လက်မ၊ ၁၀ လက်မ မိမိ နှစ်သက်ရာ ဉာဏ်တော်ကို ဘုန်းရောင်ဂျာနယ်တိုက်တွင် လာရောက် ဝယ်ယူပူဇော်နိုင်ပါသည်။ (ဖုန်း-၀၉-၂၅၁၀၂၂၃၃၁)

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားစေ

လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားမေး လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားမေး လူတွေသိ၍ နတ်တွေကြားမေး

သတ္တမမြောက် ကျော်အောင်စံထားဆရာတော်ဘုရားကြီး ရဟန်းဝါတော် (၇၂)ဝါပြည့်အကြံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်း

မန္တလေးတိုင်းဒေသကြီး၊ အာရဇ္ဈရတီ ကျော်အောင်စံထားကျောင်းတိုက်ကြီး၏ ဦးစီးနာယက သတ္တမမြောက်ကျော်အောင်စံထား ဆရာတော်ကြီး၏ ရဟန်းဝါတော် (၇၂)ဝါပြည့်အကြံ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးအား ဆွမ်းကပ်လှူဒါန်းပူဇော်ရန် (၁၁-၇-၂၀၁၆)ရက်နေ့ ညနေ(၆:၃၀)နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးသို့ ကြွရောက်ခဲ့ပြီး ဆရာတော်ဘုရားကြီးသည် ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးအား လက်ယာရစ် တစ်ပတ်လှည့်၍ ပူဇော်ပြီး ရာဟုထောင့် ဖေါ်စောမြတန်ဆောင်းမှနေ၍ ရွှေတိဂုံစေတီတော်မြတ်ကြီးအား တပည့်သာဝကများနှင့် ပန်း ရေချမ်း ဆီမီး ကန်တော့ပွဲများဖြင့် လှူဒါန်းပူဇော်ခြင်း၊ ပဉ္စာဝါရပစ္စည်း ရွတ်ဖတ်ပူဇော်ခြင်းများ ပြုလုပ်ခဲ့ကြပါသည်။

ဂန္ထီရချစ်မြို့(ဆင်ဖြူကျွန်း)

သတိပဋ္ဌာန်လမ်း(မိသားစု) ဝါတွင်း/ဝါပ သောကြာပတ် ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာရုံ ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူပူဇော်ပွဲ၊ ဓမ္မာရုံအကျိုးဆောင်များ ပြန်လည်ရွေးချယ်ခြင်းနှင့် နာရေးကုသိုလ်တော် နှစ်ပတ်လည် ငွေစာရင်းရှင်းတမ်း အစည်းအဝေး

သတိပဋ္ဌာန်လမ်း(မိသားစု) ဝါတွင်း/ဝါပ သောကြာပတ် ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာရုံ ဝါဆိုသင်္ကန်း ကပ်လှူပူဇော်ပွဲ၊ လုပ်ငန်းညှိနှိုင်း ဆွမ်းလောင်းဓမ္မာရုံ အကျိုးဆောင်များ ပြန်လည်ရွေးချယ်ခြင်းနှင့် နာရေးကုသိုလ်တော် နှစ်ပတ်လည် ငွေစာရင်းရှင်းတမ်း အစည်းအဝေး

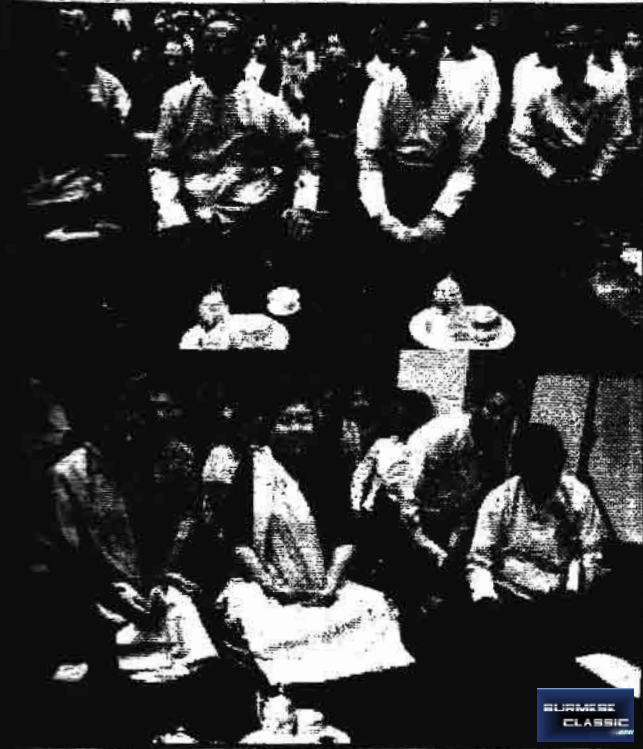
ကို ၁၃၇၀-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလပြည့်ကျော် ၅ ရက်(၂၄-၇-၂၀၁၆) တနင်္ဂနွေနေ့ နေ့လည် ၁ နာရီတွင် သတိပဋ္ဌာန်လမ်း(မိသားစု) ဓမ္မာရုံ၊ အ-လ-က(၁)ကျောင်းရှေ့ သတိပဋ္ဌာန်လမ်း တာမွေမြို့နယ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းပွဲနှင့် အပေးပြန့်နှံ့ငွယ် ကိုယ်ပွား သီလရှင်ဝတ်ပွဲ

ဆွေတော်ဖျိုးတော်များမှ စုပေါင်း၍ ဝါဆိုသင်္ကန်း ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်းနှင့် ဖယ်တော်ကြီး ပြန့်နှံ့ငွယ် သီလရှင် ဝတ်ပေးခြင်းကို ၁၃၇၀-ခုနှစ်၊ ဝါဆိုလဆန်း ၁၂ ရက်၊ (၁၆-၇-၂၀၁၆)စနေနေ့ နံနက် ၉ နာရီတွင် ရန်ကုန်မြို့ တိုင်တစ်ရာအရှေ့ကျောင်း (၃၃)ရပ်ကွက်၊ မြောက်အရပ်တွင် ကျင်းပပြုလုပ်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

www.burmeseclassic.com

တော်ဝင်မိသားစုကုမ္ပဏီ ဓမ္မအလှူပွဲ

BURMESE CLASSIC

တော်ဝင်မိသားစုကုမ္ပဏီမှ သမီးများ ဖြစ်သော မဝတ်ရည်ထွေး မသိရှိထွေးနှင့် မြေးများ သည် ဖခင် ဦးကိုကိုထွေးနှင့် မိခင် ဒေါ်အေးအေး သန်းတို့၏ ၃၉ နှစ်မြောက် မင်္ဂလာအခါနေ့တွင် တရားအလှူတော်အဖြစ် ရန်ကုန်မြို့ ပြည်လမ်းရှိ တော်ဝင်ဂါဇင်ဟိုတယ် တော်ဝင်ခန်းမတွင် (၁၂-၇-၂၀၁၆)ရက်နေ့တွင် ဓမ္မဒုတ ခေါက်တာအရှင် ဆေကိန္ဒ(ပဋိပတ္တိဌာနမှူး) ထေရဝါဒ သာသနာပြု တက္ကသိုလ်(ရန်ကုန်) နှင့် (၁၃-၇-၂၀၁၆)ရက်နေ့ တွင် သီတဂူဆရာတော် ခေါက်တာအရှင် ဉာဏိဿရ အဂ္ဂမဟာပဏ္ဍိတ အဂ္ဂမဟာ သဗ္ဗမ္မ ဇောတိကဓေ မဟာဓမ္မကထိက ဗဟုနေဟိတဓရ အဂ္ဂမဟာဂန္ထဝါစက ပဏ္ဍိတ သီတဂူ ကမ္ဘာ့ဗုဒ္ဓ တက္ကသိုလ်(စစ်ကိုင်း ရန်ကုန် မန္တလေး) အဓိပတိ ဆရာတော်တို့မှ တရားတော်များ ခိုးမြှင့်ခဲ့ကြ ကြောင်း သိရှိရသည်။

အစဉ်အလာမပျက်

ဆွမ်းကြီးကပ်လှူသည့် ပွဲတော်များကို ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်၌ စတင်ပြုလုပ်

ဝါတွင်းကာလတွင် စစ်ကိုင်းမြို့ရှိ စေတီပုထိုးများအား နှစ်စဉ်အလိုက် ဆွမ်းကြီးကပ်လှူသည့် ဘုရားပွဲတော်များကို ရှိထပြည့်နေမှ သီတင်းကျွတ်လပြည့်နေ့အထိ ကျင်းပလေ့ ရှိသော်လည်း စစ်ကိုင်းတောင်ရိုး ဆွမ်းဦးပုညရှင်စေတီတော်၌ (၁၉-၂၀၁၆)(မိခင်လပြည့်) အင်္ဂါနေ့ နံနက်အရုဏ်တက်ချိန်တွင် ပထမဆုံး ဆက်ကပ်လှူဒါန်းခြင်းဖြင့် အစဉ်အလာမပျက် စတင်ခဲ့ကြောင်း သိရှိရသည်။

စိုးဝင်းထွန်း

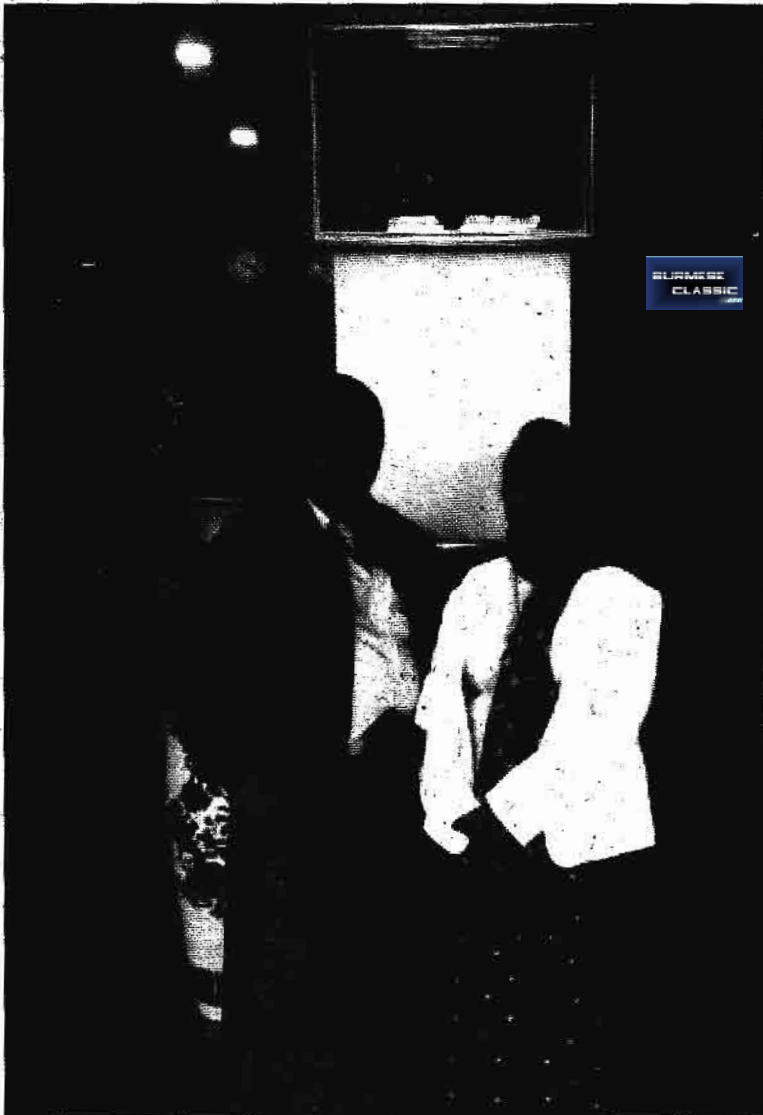
၂၀၁၆-ခုနှစ် (၂၄)ကြိမ်မြောက် နိကာယ်စာမေးပွဲ အောင်စာရင်း

ပြည်ထောင်စုသမ္မတ မြန်မာနိုင်ငံတော် သာသနာရေးနှင့် ယဉ်ကျေးမှုဝန်ကြီးဌာန သာသနာရေး ဦးစီးဌာနက (၂၄)ကြိမ်မြောက် နိကာယ်စာမေးပွဲကြီးကို တစ်ပြည်လုံးရှိ ခွင့်ပြုစာဖြေဌာန ၇၂ ဌာနတို့၌ (၁၃-၆-၂၀၁၆)ရက်နေ့မှ (၁၇-၆-၂၀၁၆)ရက်နေ့အထိ ၅ ရက်တိုင်တိုင် ကျင်းပ ပြုလုပ်ခဲ့ရာ အောင်မြင်သူဦးရေ စုစုပေါင်း (၃၇၂၉)ဦး ရှိကြောင်း သိရှိရသည်။

သားငယ်

လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ လူတို့သိ၍ နတ်တို့ကြားစေ

အလှူအတန်း

ဒါနု သီလ၊ ဘာဝနာ ဆိုသော
လူလောကတွင် ပြုမူနေထိုင်သော
ကုသိုလ်တို့သည် အကျိုးပေး အမျိုး
ရှိ၏။ ဒါနု များသူတို့သည် နတ်သား
သီလ များသူတို့သည် ဗြဟ္မာ့
ဘာဝနာ များသူတို့သည် နိဗ္ဗာန်တို့
ရောက်သည်ဟု ဆိုကြ၏။

ထိုဘုံအသီးသီးတို့တွင် လှူ
လည်း လှူချမ်းသာ၊ နတ်ဖြစ်လည်း နတ်
ချမ်းသာ၊ ဗြဟ္မာဖြစ်လည်း ချမ်းသာ
သောဗြဟ္မာ ဖြစ်လိုကြ၏။

ထို့ကြောင့် ဘုံအသီးသီးတွင်
ချမ်းသာစေသော ကုသိုလ်သည် ဒါနု
ကုသိုလ်ပင် ဖြစ်လေရာ ဒါနုကုသိုလ်
အထုပ်အထည်နှင့် ပါသွားမည် ဆို
က...

လောကချမ်းသာ အဘယ လာဘာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး

(ကျောက်တော်ကြီးဘုရား)

လှူဒါန်းခြင်းစဉ် လှူငွေစာချုပ်ပါသည်

အင်းစိန်မြို့နယ် မင်းဓမ္မကုန်းတော်ပေါ်တွင် တည်ထားသော လောကချမ်းသာ အဘယ လာဘာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီး(ကျောက်တော်ကြီး)ဘုရားကြီးကို ဂေါပကအဖွဲ့မှ ဘုရားဖူး ပြည်သူများ စိတ်ချမ်းသာစွာ ဖူးမြော်နိုင်ရေး၊ ဘုရားကြီးဝန်းကျင်တွင် လှပသန့်ရှင်းရေး၊ ဘုရားကြီး ရေရှည်တည်တံ့ပြီး သာသနာတော် တည်တံ့ရေးအတွက် ရည်စူး၍ လုပ်ငန်း ဆောင်ရွက်မှုများ ဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါသည်။

ထိုကဲ့သို့ ဆောင်ရွက်ရာတွင် -

- (၁) ရာသက်ပန်အလှူအဖြစ် လောကချမ်းသာ ထာဝရ ငွေပဒေသာပင် အလှူတော်ကို တစ်ပင်လျှင် ကျပ်တစ်သောင်းနှုန်းဖြင့်လည်းကောင်း၊
- (၂) ကံမြင့်၊ ကံဆင့်၊ ကံတင့်စေရန်အတွက် ကန်တော်မင်္ဂလာကြီး ဘက်စုံပြုပြင်ခြင်းကို လည်းကောင်း၊
- (၃) ဘုရားကြီး၏ ဂန္ဓကုဋီတိုက်ကြီးကို အမြင်တင့် သဟယ်စေရန် ရွှေရေး ရွှေဆေးများ ခြယ်သ လှူဒါန်းနိုင်ရန်လည်းကောင်း...ဆောင်ရွက်လျက် ရှိပါသည်။

ထိုအလှူများကို စိတ်ဝင်တစား ဒါနပြုလိုသူများအနေဖြင့် မင်းဓမ္မကုန်းတော်ပေါ်ရှိ လောကချမ်းသာ အဘယ လာဘာမုနိ ရုပ်ပွားတော်မြတ်ကြီးကို ဖူးမြော်ကြည်ညို၍ ကိုယ်တိုင် ကိုယ်ကျ လာရောက်လှူဒါန်းနိုင်ကြောင်း နှိုးဆော်အပ်ပါသည်။

ဂေါပကအဖွဲ့

၀၁-၆၄၄၈၆၀၊ ၀၁-၆၄၄၈၅၇၊ ၀၁-၆၄၄၈၅၈